

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

E. 2680 vol. 11.

for
H. 5

1917.

2 vols. in one.

X 42 D Porson

יהוה

Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS

PARS PRIOR.

L I P S I A E

S U M P T I B U S C. H. F. H A R T M A N N I.

M D C C C X X I I I.

COLLEGII TRINITATIS
MAGISTRO ET SENIORIBUS
DE SE BENE MERITIS
DEDICAT
CORRECTOR.

De Photio disserere¹ non meum est, cui id solum mandatum fuit, ut Porsoni textum repraesentarem et codicem Galeanum conferrem. Laboris taedium sublevavit humanitas viri literatissimi Ioannis Cleaver Banks, qui mihi apographum² a se olim e Porsonianum descriptum(VIII) ultro obtulit quod operis traderem. Itaque strenuam solertemque operam dante typographe, pensum intra quinque menses absolvi. Sed quum Galeani lectiones quasdam praetermissasprehendissem, idem saxum denuo volvendum esse vidi, quod me diu exercuit. Nam primum collationem, ante annos duodecim cum editione Lipsiensi factam, diligenter perlustravi, atque indepassim notavi quae ad examen revocarem. Deinde totum codicem quam potui accuratissime tertium contuli. Atque ut dies diem docet, multa praesertim de orthographicis quisquiliis monenda putavi, quae prius sciens neglexeram. Praeterea lituras et primae scripturae mutatio-

¹ Hoc egit doctissime Blomfieldius noster in Censurae Edinensis Parte XLII.

² Deficiebat in v. Σαδάζα. Accuratissime scriptum esse constitit, quum formas typographicas ad Porsoni autographum corrigerem.

nes omnes ad unam indicare conatus sum. Ita tandem
(ix) muneri satisfactum esse spero. Illud saltem jure postulo,
ut major etiam tacenti mihi habeatur fides, quam diserte
loquentibus exscriptoribus, quotquot hactenus viris doctis
innotuerunt. ²

² Istiusmodi tenebriones exagitare neque libet neque va-
cat. Tautum dico illos ne majuscularum quidem et minus-
cularum discrimen tenuisse. Ita p. 34, 4 *Εὐκλεγες*, p. 120,
25 *Πολιτείας ὅ*, p. 242, 25 *Μακρὰν ὄνειαν*, p. 379, 20. *Πάμ-*
φαλγα, p. 627, 15 *Ῥποδμῶρ* procuderunt. Nemo jam mi-
rabitur p. 97, 1 *Θυμηλία*, p. 119, 3 *ἀμενς*, p. 246, 19
αὐχθῶν, p. 541, 16 *ἡγαβῆ*, ubi omnia plene et plane ms.
Nam compendia quidem pro arbitrio interpretantur; ut *Παρ-*

θένοι, *ἔμπροσθεν*. MS. *προι* ^θ. Ut de sensu taceam, ex
illius ipsius folii septem locis discere potuissent, pro *παρ-*

θένοι non *παροι* sed *παρραι* scripturum fuisse librarium.
Neque emendationibus abstinetur. Codex rectissime *ὀγκιῶν*
p. 182, 4. Suprascribit *υγγ* Galeus, e Suida scilicet. Illi,
οὐγκιῶν. In v. *Ἀήκυθον* bis e Suida voci *ἀλάβαστον* intru-
sum est ρ, quod ne pro annotatione quidem habet codex.
Passim e Suida interpolatum esse Dresdensē librum mo-
nui in Kiddii Porsonianis p. 253. Contra, facetam homi-

(x) num religionem vide, p. 120, 20. Ascribit Galeus, quo-
modo solet auctores citatos indigitare, *Ὁ τὰ Θηβ. γράψας*.
Pro varia lectione habent isti; quam tamen falso exhibent.
Vide addenda ad p. 159, 9. 165, 19. In *Ὅας*, *Ὁβολοῦ χί-*
μαιρα, *Παρήσω*, *Περιστάμενος*, *Περίνοεῖ*, et nescio an alibi,
lacunas fingunt; vide p. 303. n. 5. Plura si vis, confer ad-
denda ad p. 199, 5. 258, 20. 562, 10. 534, 11. 547, 17.
584, 24. Ne tamen misellis iniquior sim, fateor multo
pauciora ab iis omissa quam putaram. In his non habenda
sunt cum Schleusnero loca apud Albertum ad Hesych. vv.
Καιροσείων, *Κρῖ*, *Αύχνος*, ubi lege *Ἀπὸλλον*. Lex. Ms. non
Phot.

Adjeci fragmentum lexicī rhetorici, optimae quidem (x) notae, sed misere foedatum et cum nullius momenti glossis permixtum. Ascripsit alia manus marginibus Harpocratonis, Bibl. Publ. Cantab. Dd. 4. 63. *Accessiones ineditas ad Harpocratonem e Bibl. Reg. Cant.* vocat Taylorus ad Oratores, operis scilicet nondum contracti (xi) particulas ratus. In eadem sententia fuisse Porsonum et Burncio, ni fallor, audiui. Scribae manus, etsi non inelegans, compendiis plena est, quae flavescente atramento vereor ne subinde me eluserint, quamvis chartas meas summa cum cura bis ad codicem exegerim. Ipse autem vides, me omnia, bona, mala, sana, corrupta, sine mutatione hic sistere voluisse.

Oblitus sum monere, indicem auctorum in Graecorum nominum ordinem a me esse redactum; quod utinam semper fieret. Illud etiam, ut spero, curabit futurus editor, quod in meas rationes non cadebat, ut rerum et verborum indicem adjiciat similem Syllburgiano (xii) in *Etymologicon Magnum*.

Errata omnia² minima memoravi; ne quis aut meae aut Porsoni negligentiae scribarum errores tribueret, ut *περιαρροῦντος* p. 290, 13.

¹ Bibliotheca Ioannis Mori Episcopi Eliensis, quam possidet academia e „munificentia“ vere „regia“ Georgii Primi.

² Effugit me p. 545, 20. ubi ἐκρήσεως G. P. In append. p. 711, 9. lege *Πυθαῶδε*, et adde, Sed *Πυθαῶ* G. P. p. 625, 8.

Sequitur ut Galeani codicis descriptionem subjungam. Membranaceus est, ejusdem fere magnitudinis atque Euripides Musgravii; foliorum CXLIX, paginis singulis in binas columnas, quas vocant, distributis. Scriptus, jndice Porsono, circa annum MCC. Multa deesse patet, in (XIII) quibus aestimandis certi aliquid praestant literae nume-
rales, quibus signabantur in ima margine octona quaeque
folia. Istarum literarum pleraeque a bibliopegis abscissae
sunt; supersunt fol. 17 $\overline{IS}$

25 $\overline{IZ}$ 101 $\overline{KZ}$ 117 $\overline{K\Theta}$ 133 $\overline{AA}$

et vestigia ff. 45, 53, 85. Teneamus igitur inter f. 1 et
f. 17 intercidissee folia centum et quatuor, inter f. 25 et
f. 101 quatuor. Lacunae Porsono ita distribuendae vi-
dentur:

Post f. 1 inter vv.	'Αἶσαι et 'Αγχινοῖδ'	foliorum	4
. . . 2 . . .	'Αδιάκριτος et 'Επώνυμοι	. . .	100
. . . 42 . . .	Κοικύλλειν et Κρατηρίζων	. . .	4
. . . 148 . . .	Φορητῶς et Ψιλὲς	. . .	fere 8
In fine . . .	. . . . .	. . .	fere 3

(xiv) (Addo deesse folium inter *Εὐριζον* et *Εὐωνον*.) Perit
igitur prope dimidium lexici.¹

¹ Sero animadverti (quantum scilicet e Bekkero Anecd.
p. 521 — 476. et Montefalconio Bibl. Coislin. p. 469 — 477.
constat) Lexicon Sangermanense totum in Photii syllogen
relatum esse, cujus integrae partem tertiam faciebat. Hinc

In scribendo libro versatae sunt octo manus, quarum una et altera pulcherrime, omnes accurate et sibi constanter, quum literas tum compendia, notissima plerumque, formare solent. Si excipias primam paginam, et verbum hic ibi vetustate corruptum, nihil est in prima scriptura quod mediocriter doctum adolescentem, qui hoc serio agat, magnopere moretur. Sed negotium facessunt(xv) correctores, qui textum saepissime, adhibito interdum scalpello, refingunt.

Primus igitur scriba sit A,

Secundus sive B incipit fol. 3 *Ἐπώνυμοι*

C . . .	25	<i>Ἰππία Ἀθηναῖ</i>
D . . .	53	<i>Δεγωνῆσαι</i>
E 1 . . .	69, c. 3	<i>Μυχόπεδον</i>
F . . .	70	<i>Μουνυχιών</i>
E 2 . . .	85	<i>Ὅμοῦ</i>
G 1 . . .	93	<i>Πάππος</i>
E 3 . . .	101	<i>Περισσ</i>
G 2 . . .	102, c. 3	<i>Πλάκα</i>
H . . .	117	<i>Σιώκολλος</i>

Ex his E G compendiis saepe utuntur, A B D F H raro, C rarissime. F lenem, asperum, circumflexum,(xvi) saepe in merum punctum contrahit. Negligentiores sunt

potius supplementa petant Lipsienses, quam infimorum Byzantinorum ineptiis librum distendant. Optandum quoque ut conferantur Cyrillus, etc. ne, quicumque Platonem aut Thucydidem • Photio emendare studebit, misceat sacra profanis.

C H in accentibus et spiritibus, quos saepe emendat aut supplet manus antiqua.

Articulorum sive glossarum capita, id est voces explicandae, majusculis sive uncialibus scribuntur, praeterquam a G 1 qui semper, G 2 qui nonnunquam, eodem literarum genere per omnia utitur. Neque ullum discrimen invenisse scribas in archetypo puto; adeo in hac parte turbant. Vide p. 16 et addenda. Nihilo melius curatae sunt distinctiones, quas omnino neglexi. Hoc ideo moneo quod interdum in collatione punctum simplex (·) pro duplici (:) positum video. Addo, in punctis istis (xvii)(:) ponendis non prorsus sibi constare Porsonum; me aliquoties, salvo semper sensu, mutavisse; deinde, quum nullis certis regulis astringi posse viderentur, reliquisse. Articuli finem punctis et lineis alii aliis designant; semper ita (·) Porsonus; qui et numerales ita semper (â) quum codex varie notet, â', â'', ẫ, â̄, â̅, â̆. Nomina propria nunquam linea superducta signantur.

Emendatores antiquos qui utrum a scribis diversi sint nescio, certe ad eorum aetatem accedunt, omnes sub uno nomine Correctoris vel Correctoris antiqui cito. Recentium conscribillatorum, sive Graeculorum, sive Galei, nullam rationem habui. Si quis tamen Correctore junior, typographia antiquior, variantem aut scholion praebat, enotavi. Quae simpliciter dico primo fuisse (xviii) in codice, mutavisse putandus est ipse scriba potius quam Corrector. Plerumque addidi utrum putarem; sed non raro id aut incertum erat, aut memoratu indignum.

Atque haec hactenus. Nam sponte intelligis, ad codicis fidem reditum esse, siquando Porsonus aut mero

casu lapsus erat, aut in orthographicis minus certo consilio usus. Prioris generis sunt loca plus minus centum et viginti, praeter ea de quibus monitum est. Posterioris, *μηδέν* et *μηδέν*: *ὅταν*, *ὅτάν*, *ὅτάν*, *ὅτάν* et *ὅτ' ἄν*: *γούν*, *γούν*, *γούν*, et *γ' ούν*: *ϕ* vel *ρ* in vocis initio, *ρρ* vel *ϕϕ* in medio: *ἄν* infinitivi vel *αῖν* (pro quo codex semper fere *αῖν*, ut et *τῶι*, *ῥαίδιον*, *καθήρσει*, etc.): *τοῦτέστιν* vel *τοῦτέστιν*, etc. His scribarum elegantius(xix) carere te nolui. Contra cum Porsonō *Δι*, *νη*, *υῖ*, etc. *ὄτε*, *τότε*, *ὄτι*, etc. scripsi pro *Δι*, *νη*, *υῖ* quod interdum, *ὄτε*, *τότε*, *ὄτι* quod ubique fere habet Galeanus. In articulorum capitibus et in citationibus, apices omnes^{*} summa religione aut servati sunt aut indicati; in ipsius grammatici verbis non item. Multa tamen etiam hic relictā aut a me consulto reducta, quae vulgaribus regulis contradicunt.

Uncinis [ ] inclusit Porsonus quae delenda, lunulis ( ), quae addenda videbantur. In collatione literae ac-(xx) centusve abolitionem asterisco * designavi.

Cantabrigiae,

Junii die 26, 1822.

^{*} In postarum locis non semper notavi elisiones et finale demtum aut additum. Neque sollicitus fui de solenni permutatione acuti et circumflexi, qualis est in *ἀντιπῶν*, *ἀθηνά*, *ἐρμής*, *λύσαι* et *τίσαι* infinitivis, *ὄργιλος*, *μῦες*, *μοίρα*, *ᾠνομάσθαι*, *θηβῶν*, etc.

P, 297, 24. *Pro n. 5. lege, Νηδὶ*: ubi accentus videtur esse mapus primae.

642, 1. Recte disjungit codex. Harpocraton; Φάσκωλον: πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. *Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*. Plura nesciunt msti Cant. Trin. (olim Galeanus, qui *Λυσίας* ε. τ. π. Δ. omittit) et Burneianus Musei Britannici. Hunc cum Gronovii Mediceo semper fere consentire notat Burgesius, cujus excerptis utor. E. g. habet Φάσις, omittentibus ut vulgo Cant. Trin.

702, 4. Hesychius, Ὀδῶν: ὁδούς. Porsonus, „Lege Ὀδῶν: ὁδούς, dens.“

745, 15. Sed pro εὐφορίων, ὥσπερ ἐν φορίῳ (vel φορεῖῳ) Harpocratonis libri, certe Cant. Locum omittit Trin.

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Α — Ο.

ΦΩΤΙΟΥ· ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ⁽¹⁾
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝ-
 ΑΓΩΓΗ, ΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΡΗ-
 ΤΟΡΣΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙΣ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ
 ΕΙΣ ΧΡΕΙΑΝ· ΠΡΟΣΠΕΦΩΝΗΤΑΙ ΔΕ Σ
 ΘΩΜΑ, ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΘΑΡΙΩ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝ-
 ΤΙ ΤΟΥ ΑΥΚΟΤΟΜΙΟΥ, ΟΙΚΕΙΩΙ ΜΑ-
 ΘΗΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ· ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟ-
 ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ-¹⁰
 ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται
 ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις προσέ-⁽²⁾
 χειν, Διογενιανῶϊ συνελέγησαν· εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλ-
 λοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐν-
 στήσασθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι, οὐδενὶ τῶν

¹ In summo paginae primae scriptum est, χριστῶ τὸ δῶρον
 ἐκ νικητῆ τοῦ λύχνου, et in imo, ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ
 νικητῆς αἰδρός καὶ ἀνοτάριος ὁ λύχνος. Literarum, quae an-
 num significabant, apices tantum reliquit bibliopegus, sed
 videntur fuisse 577, id est, 6707, sive A. C. 1199. Ἀλέξαν-
 δρος ὁ Λύχνος, Rhetor et Poeta Ephesius, memoratur a Stra-
 bone, xiv. p. 951. A. (642.) citatus etiam a Stephano in Τα-
 προβάτη. Porsonus in Schedis apud J. C. Banks, quas post-
 hac notabo Porson. B.

² λυκοταμίῳ Porson. B. Mihi non liquet de Galeano.

5 πρωτείων οὗτος περί γε¹ τὸν εἰρημένον νόνον ἐξίστα-
 ται· ὅσαι² δὲ ῥητόρων τε καὶ λογογράφων Ἀττικίζουσι
 γλῶσσαν, καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν οὐκ ἐθέλοντα λόγον ἐποχεῖ-
 σθαι μέτρῳ συντελεῖν εἰσιν· εὖ πεφυκυῖαι· ναὶ δὴ καὶ
 τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας, ὅσαι δέονται σαφηνείας· ταύ-
 10 τας δὲ ἄρα εἰ καὶ μὴ πάσας· οὔτε γὰρ ῥαῖδιον, οὔτε
 ἀλαζονείας ἢ ὑπόσχεσις πύρρῳ· ἅμα δὲ καὶ μείζονος ἢ
 καθ' ἡμᾶς σχολῆς· ἀλλ' οὖν ἅς μάλιστα γε εἰδέναι προσ-
 ῆκει καὶ ἀναγκαῖον* κεχρησθαι συναγαγὼν, τὴν ἀνα-
 γραφήν σοι κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην· οὐδὲ τῶν ποιη-
 15 τικῶν παντελῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μὴ δ' ὅσοι ταύτας συνει-
 λόχασι τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παν-
 τελῶς ἀπέσχοντο· ταύτην δὲ σοι ἄρα τὴν ὑπόθεσιν συνε-
 ταξάμην μνήμης τὲ ἅμα καὶ φιλίας ἀφοσίωσιν· διὸ εἰ
 20 καὶ τινὰς τῶν λέξεων περιέχει τὸ σύνταγμα ἐν αἷς ἢ
 ποιητικῇ διατρίβει μοῦσα, περιττὸν οὐδέν, εὐδὲ φιλότι-
 μον, οὐδὲ νοθεῦον τὴν πρόθεσιν· ἐφ' ὧν τε γὰρ οὐκ
 ἔστι πολιτικὴν φωνὴν εὑρεῖν δηλοῦσαν καθαρῶς τὸ ὑ-
 ποκείμενον, οὐ ποιητικὴν μόνον ἀνάγκη λαβεῖν, ἀλλὰ
 25 καὶ εἰ γλῶτταν ἀπομάττοιτο· τὸ γὰρ ἔχειν ὅτι οὖν ὀνό-
 (3) ματι εἰπεῖν, τοῦ μὴ ἔχειν χρειωδέστερον· ναὶ δὴ καὶ ὁ
 λίαν σεμνὸς καὶ τὸν ὄγκον πεποιημένος κόσμον λόγος,
 πολλὰς· αἷς τὸ ποιητῶν ἐντείνεται μέτρον, τῇ οἰκείαι³
 σπουδῇ φιλεῖ υποβάλλεσθαι καὶ μέντοι καὶ ὅσαι σαφέ-
 5 στεραι μὲν εἰσι τῶν λέξεων, δοκοῦσι δὲ πῶς μνήμης
 δεῖσθαι τῆς ἀναγούσης αὐτὰς εἰς τοὺς γεγεννηκότας,
 οὐδὲ τούτων κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς πατέρας ἀπεσιωπή-

¹ γε om. Porson. sed addunt G. (i. e. Galeanus) et Porson. B.

² αι evanidae in G.

* Incipit in καὶον fol. 1. col. 2.

³ Potius esse videtur οἰκείωι. Porson. B.

σαμεν· ἀλλὰ καὶ εἴ που τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀσάφεια
 τηῖ τῶν λέξεων παραπλεομένη ἐρμηνεῖται τὸ τοῦ λόγου
 διέφθειρε· χρήσιμον, οὐδὲ ταύτην λελυμασμένην ἐγκατε- 10
 λίκομεν· ἀλλ' εἰς τὸ σαφέστερον καὶ οὖν Ἀττικώτερον
 ἡρμολογούμεθα· σὺ δὲ μετὰ * * * τὴν * παρούσαν τῶν λέ-
 ξων συναγωγὴν ἀκριβέστερον ἂν εἴης ἐποπτεύων, πότε-
 ρον κομπευομένη μᾶλλον, ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἢ ὑπό-
 σχεις προσιμιάσατο. ἀλλὰ γὰρ προσθείην ὡς οἶμαι καὶ 15
 ποιοῦνται ² σοι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς
 λόγους, ἢ τῶν λογάδων λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥή-
 μασι δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν.

Περίφρασις ἐστὶν ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων οὐ πολ-
 λὰ, ἀλλ' ἐν τι δηλοῦνται· οἷον· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου, υἱοὶ 20
 ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟ-(4) ΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩ- ΡΑΙΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ.

Α' τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶθε· οὕτως γὰρ 5
 Καλλίμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὦ ἄρθρον· ὡς
 Ὅμηρος· ἃ δειλοί· βραχέως δὲ καὶ δασέως ἐκφερόμενον
 εἶνα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, ἴδια· καὶ παρ'
 Ὅμηρῳ δέ, τὰ ἑαυτοῦ· τὰ ἃ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος·
 τάσσεται δὲ τὸ ἃ καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν· ὡς καὶ παρ' Εὐρι- 10
 πίδῃ ἐν Μηδείᾳ· Πράξας' ἃ ³ μέλλω καὶ τυχοῦς' ἃ βού-

¹ Duodecim circiter literae evanuerunt. Porson. σὺ δὲ (ὡ
 κράτιστε Θωμᾷ) Porson. B.

² Incip. τὴν f. 1. c. 5.

³ Ita G. ex em. statim facta pro πενοῦντι.

⁴ πράξασα μ. κ. τυχοῦσα ἃ.

λομαι· οὕτως δὲ καὶ Σοφοκλῆς λέγων· Αἰτεῖς ἃ τεύξῃ·
 εἰ δὲ ψιλωθείη περισπασθέν, τὸ νῦν σημαίνει· βραχέως
 δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν· οὕτως μὲν
 15 εἰ μονοσύλλαβος ἢ λέξις οὔσα καθ' ἑαυτήν, * αὐτοτελὴ
 παρισταῖ διάνοιαν· ὡς μέρος δὲ παραλαμβάνόμενον λέ-
 ξεως τὸ ᾧ, δηλοῖ μὲν καὶ στέρησιν· ὥσπερ τὸ ἄνανδρον,
 ἄκακον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα· ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος·
 ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ· καὶ τὸ ὁμοῦ·
 20 ὡς τὸ ἀδελφός, ὃ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἦτοι μήτρας·
 καὶ τὸ κακόν· ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε·
 καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

- (5) (Ὅτι¹ τὸ ᾧ, ὡς αὐτοτελὲς μὲν παραλαμβάνόμενον, ση-
 μαίνει ζ', διαφόροις πνεύμασι καὶ τόνους ὑποβαλλόμε-
 νον· ὡς δὲ μέρος λέξεως ἐ.)

* Α ᾧ: ἐπὶ τοῦ μεγάλου· ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικόν
 5 ἐπιφώνημα· δασυνθέν δὲ γέλωτα δηλοῖ· ὡς φησὶ Διο-
 γενιανός.

* Α ᾧ: σύστημα ὕδατος.

* Λαγός: ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

* Λαδεῖν: ὀχλεῖν· ἀπορεῖν· ἀδικεῖν· ἀσιτεῖν.

- 10 * Αἰλιον: ἄτακτον· ἀκρατές.

* Λαπτον: ἰσχυρόν· βαρὺ· χαλεπόν· οἱ δὲ ἄπληστον καὶ
 χεῖρας ἀάπτους· μεγάλας· ἀπροσπελάστους· ὧν οὐχ
 ἄψαιτό τις· εἰ δὲ ψιλωθείη, τὰς ἀπτοήτους· οἱ δὲ
 ἄαπτον, ἄπειρον· ἀπέραντον.

- 15 * Αἰάπτους: οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον ᾧ, ἀκούουσιν
 ἀπροσπελάστους· ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο· οἱ δὲ ψι-
 λούντες, ἀπράκτους· οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χα-
 λεπάς· Ἀππίων δὲ δασύνει· βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι,
 20 ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο· ἢ τὰς πολλοῖς προσπελαζούσας.

* Incipit f. 1. c. 4.

¹ Haec in marg. ab ead. m.

Ἰᾶσαι: τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι· καθυπνῶσαι· βλά-
ψαι· λυπῆσαι· ***

* Ἀγχίνοια: σύνεσις.

Ἀγχίνους: συνετός· ὁξὺς τὸν νοῦν.

Ἀγχιστα: ἔγγιστα.

25

Ἀγχιστεία: συγγένεια· καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν (6)
καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυ-
τάτῳ τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς
μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις, οἱ-5
κεῖοι λέγονται.

Ἀγχίσποροι: ἐγγὺς γένους.

Ἀγχιστίνδην: οἱ κατ' ἀγχιστείαν· ὥσπερ ἀριστίνδην καὶ
πλουτίνδην ἐπιρρηματικῶς.

Ἀγχίστροφοι: συστραφέντες· ἢ ταχὺ ἐκιστρεφόμενοι. 10

Ἀγχιτέρμων: ὁ γέλιων· ὁ ὁμορος.

Ἀγχοῦ: ἐγγύς.

Ἀγχωμάλου: τῆς Ἰσης· τῆς ἐγγύς τοῦ ὀμαλοῦ.

Ἀγωγή: ἀναστροφή· τρόπος· ἢ ἡ κομιδὴ· καὶ τὸ ἀγόμε- 15
νον βάρος.

Ἀγωγήϊ: τῷ ἱμάντι ὡς ἄγεται ὁ ἵππος· ὃ καὶ ῥυτὴρ κα-
λεῖται.

Ἀγωγεύς: ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν· οὕτως Σοφο-
κλῆς.

Ἀγώγιον: τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης· οὕτως Ξε- 20
νοφῶν.

Ἀγώγιμος: ἄγων· ἀγόμενος.

Ἀγωγίμων² φορτίων: ἐμπορικῶν.

Ἀγωγόν: ἐπακτικόν.

Ἀγωγούς: προπομπούς.

25

¹ Desunt quatuor folia, ut conjicitur. Porson.

* Incip. f. 2. c. 1.

² Dist. G. Ἀγωγίμων: φορτίων ἐ.

Ἀγωνία: ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών· λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστική.

(7) Ἀγωνιαῖ: Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγωνι¹

Ἀγῶνα: καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσκησιν.

Ἀγωνιῶ: κινδυνεύω.

5 Ἀγών: ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἀθροισμα· καὶ τὸν ναὸν ἐνθα* ἀθροίζονται· καὶ τὸν τόπον ἐνθα ἀθροίζεται τὸ πλῆθος.

Ἀγῶνα: καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζον-
10 ται· Θουκυδίδης ἐ' προσελθὼν² εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδρασε τὸν ἡνίοχον.

Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις: τάττεται ἡ παροιμία καὶ³ ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνησαμένων εἰς σκήψιν.

Ἀγωνιᾶν: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι· καὶ ἀγωνι-
ῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι, ὁ αὐτός.

15 Ἀγῶνος: κατὰ σχηματισμὸν,⁴ ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαίῳς ὁ λυρικός πολ-
λάκις ἐχρήσατο.

Ἀγωνοθέτης· ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

20 Ἀγῶνα: τὴν συναγωγὴν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀδαγμός: ὁδαξισμός· ὅπερ ἐστὶ κνησμός· οὕτως Σοφο-
κλῆς.

Ἀδαήμενες: ἄπειροι.

Ἀδαμάντινα: στερεά.

(8) Ἀδαξῆσαι: τὸ κνήσαι· ὅτι ἐν τῷ ὁ⁵ ὁδαξῆσαι· καὶ ἀδα-

¹ Sic G. quasi voce imperfecta.

* Incip. f. 2. c. 2.

² προσελθὼν καὶ forsan delare volebat scriba.

⁴ -μός primo; statim correctum.

⁵ ὁ om.

- χεῖν τὸ κνήθειν· Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄ^θ χώρα ἐκλέ-
γει τ' αἰεῖ· Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσειν.
- * Ἀδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα, ¹ οὐδὲ μερίζουσα
δασμὸν τῆς οἰκήσεως· οὕτως Αἰσχύλος. 5
- * Ἀδδιξ· μέτρον τετραχοίνικον· οὕτως Ἀριστοφάνης.
- * Ἀδεῖς δέος· τάσσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων
ἢ ἀσφαλές· οὐ φοβερόν.
- * Ἀδέητος· Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνενδεής.
- * Ἀδείματα· ἄφοβα. 10
- * Ἀδεκάστως· ἀμερίστως· δικαίως· ἄδωροδοκῆτως· ὀρ-
θῶς.
- * Ἀδεκατεύτους· ὧν οὐκ ἀνατέθεται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς.
- * Ἀδελφίζειν· τὸ ἀδελφὸν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς 15
καλεῖν· οὐ μόνῃ ἡ κωμωδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ
λέξει ταύτῃ χρῶνται· οὕτως Ἰσοκράτης.
- * Ἀδημονεῖν· κυρίως μὲν ἔστι τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμχανεῖν ἐν 20
τινι ² δῆμῳ ἢ χώρῃ· Ὀμηρος.
- * Ἀδὴν· τῶν ἐν τῷ σώματι γεγεννημένων ἔστι τοῦτο· γίνε-
ται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας· καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς
σιαγόνας· ὁξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως,
ὥς φησὶν Ἡρωδιανός.
- * Ἀδην· τὸ ἄλις· Πλάτων πολλαχοῦ κέχρηται· ἢ εἰς κό- (9)
ρον· ἱκανῶς ἀρκούντως· ἐν Χαρμίδῃ· ³ ἐπεὶ δὲ τῶν
τοιούτων ἄδην εἵχομεν.
- * Ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν.
- * Ἀδήριτος· ἄμαχος. 5

¹ ἐκτίνουσα.

* Incip. f. 2. c. 3.

² Ante δῆμῳ nescio quid scribere voluisse videtur Por-
son. B.

³ χαρμ δ ἐπεὶ ms. ut literae obsolevisse videantur in exem-
plari unde hoc transcriptum est. Porson. B.

Ἀδηφάγος· ἀθρόως ἐσθίων· πολυφάγος· γαστερίμαργος.

Ἀδηνέως· ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέργειν τῶν
δηνέων καὶ μεριμνῶν.

10 Ἀδηφάγον ἄρμα· τὸ τέλειον.

Ἀδηφάγοι τριήρεις· αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο· ἧ ἔχου-
σαι τὰ πληρώματα ἐντελῇ· καὶ ἀδηφάγα ἄρματα, τὰ
μεγάλα καὶ τέλεια· καὶ ἔστι πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην
ἐσθίειν, ἧτοι δαίμιλως.

15 Ἀδηφάγοι τριήρεις λέγουσι· ἂν αἱ ἐντελόμεναι καὶ πολλὰ
ἀναλίσκασαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνι-
στῶν * ἵππων· Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωιδιοτραγωιδίᾳ
τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

20 Ἀδῆωτον· ἀπόρθητον· ἀπραΐδευτον.

Ἀδηφάγοι· ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὥς Ἀρι-
στοφάνης καὶ Φερεκράτης· ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σο-
φοκλῆς· καὶ ἀδηφαγεῖν Ἑρμιππος· ἀλλὰ καὶ ἀδηφάγον

25 εἶπεν Λυσίας τὴν τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαν τριήρη·

Ἀλκαῖος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ τοὺς πότας λεγομένους λύ-
(10) χνους ἀδηφάγους ἔφη χαριεντισάμενος· καὶ δρόμεις δέ
τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο· καὶ οἱ γυμναστικοὶ
παρὰ Ἀργείοις οὕτως· λέγουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἱερὸν
λόχον ἀδηφάγον.

5 Ἀδιάντον· ξηρόν· ἄβροχον· ἧ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμε-
νον τὸ καλούμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον· ἄμωμον· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον, καὶ τὸ
μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός· ὥς Μένανδρος·

10 καὶ μὴν ἀδιάφθορον, τὸ μὴ δὲ μιᾷ ὑποκείμενον φθο-
ραῖ· ὥς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· ὁπότε δὴ τὸ ἀδιά-
φθορον καὶ ἀθάνατον οἶχεται· λέγεται δὲ ἀδιάφθορον,
καὶ τὸ μὴ παρακεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης· ὥς ὁ αὐ-
τὸς ἐν Νόμων 5· ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν·

* Incip. στῶν f. 2. c. 4.

προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς· ὥς Αἰσχίνης 15
φῆσιν ἀδιαφθόρως.

Ἀδίαίτητος· ἀλλότριος· ἀήθης.

Ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ
γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. ****

Ἐπώνυμοι· διττοὶ εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, 20
ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν
αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον
ἔτος· ἀπὸ ἡ' ἔτους μέχρι ξ'.

Ἐπώνυμοι· οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἄστοι καὶ ξένοι, 25
χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς (11)
ἐτέθη ² ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς
φυλας ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς
φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι·
καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληροῦσαι· παρὰ 5
οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς
νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίου· ἢ ἐντυγχάνοντες αὐ-
τοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν.

Ἐποπτευκόντων· οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ 10
μῆσει ἐποπτεύειν λέγονται.

Ἐπώχετο· ἐπεπορεύετο.

Ἐραῖ· ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανεμπόλοις· τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν
ἀρχῶν.

Ἐρανέμπολοι· ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες.

15

Ἐργάτης· φιλεργός.

Ἐργασείειν· ἐργαστικῶς ἔχειν. ³

Ἐρανα· δῶρα.

¹ Desunt, si recte conjicio, centum folia, usque ad vocem
Ἐπώμοι. Porson. Incipit fol. 5. col. 1. μοι· οἱ μὲν δέκα. E
Suida supplet Porsonus.

² ἐτίθει.

³ Ἐργασίην· ἐργατικῶς ἔ.

*Έρανον : ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

20 *Έρανος : ἐντολή· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον * * * * *

*Έρανίσας : Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἔρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἔρανου μετέχων καὶ τὴν
25 φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει * καταβάλλειν, εἰσφέρων. ²

(12) *Έρανιστάς : ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν· *Αριστοφάνης *Ολκάσιν· ³
Πρῶν ἔρανιστάς ἐστιῶν ἡψησ⁴ ἔτνος.

*Έρανίσαι : τὸ λαβεῖν ἔρανον καὶ συλλέξαι παρὰ τινος.

5 *Έρανιῶν : ἔρανισθόμενος.

*Έραστριαν καὶ ἔρωτιζειν λέγουσιν.

*Έρατειχεύειν : ⁵ στρατεύεσθαι.

*Έργάνη : ἡ Ἀθηναῖα παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας.

10 *Έργαστίτερον λέγουσιν.

*Έργα νέων : ⁶ παροιμία τίς ἐστίν· οὕτως προσαγορευμένη· *Έργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων·

*Έργίσκη· τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶ-
15 νος καὶ Ἀβας νύμφης.

*Έργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος : στρατηγοὶ Ἀθηναίων.

*Έργον εἰπεῖν : χαλεπὸν εἰπεῖν.

*Έργολάβῃσαι λέγουσιν.

20 *Έργον : ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἔργον· τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν.

*Έργολάβοι : οἱ προϊστάμενοι τινῶν.

**Έρεβίνθινος Διόνυσος* : ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· τάτ-

* In G. nullum lacunae vestigium.

* Inc. f. 5. c. 2. ταβάλλειν.

² εἰσφέρειν. ³ ὀλκάσιν.

⁴ ἡψησα.

⁵ Accentum om.

⁶ Ἐργάνων, et mox; tum προσαγ. et μέσον, (sic) in litura ab ead. m.

τεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμῶς τῶν εἴτε χρηστῶν,
εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.

Ἐρέβινθος: αἰδοῖον.

(13)

Ἐρεῖδεν: τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συν-
τόως. Ταγηνισταῖς. Ἐρείδετον, καγὼ κατόπιν σφῶν
ἔψομαι.

Ἐρεσθαι: ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι.

5

Ἐρέσσειν: συντόνως ἐσθίειν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

* Ἐρεσχηλεῖν: πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ
παρὰ Ἰωσιν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς
λέσχης.

Ἐρεσχηλοῦντα: σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἶον 10
ἐριζόντα.

Ἐρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος¹ ἔγραψαν
πῆψισμα τοὺς ὁμήρους καταλέξαι ἐξ Ἐρετριατῶν
πλουσιωτάτων.

Ἐρεφθεῖς: ἐπιστεγάσας.

15

Ἐρήμη δίκη: ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν
κρίσιν καταδικαιηθῇ.

Ἐρήμην ἀλῶναι:

Ἐρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἶον ὅτ' ἂν
εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· 20
Ἀριστοφάνης Πολυίδω.

Ἐριθος: ἡ μισθοῦ-ἔρια ἐργαζομένη.

Ἐρείκη: εἶδος φυτοῦ.

Ἐρικτῶν: τῶν διχειρικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀ-
ληλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἐνὸς γεγονέναι· τοῦτο 25
λέγουσιν ἐρικτόν.²

Ἐρινάζειν: ὁλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ (14)
τῶν ἐρινεῶν³ καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι

* Inc. f. 5. c. 5.

¹ ἄρχοντες.

² ἐρικτόν.

³ ἐριναιῶν.

ψῆγες μετeisέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρ-
 5 πὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ ἀπορρυῆναι τῶν
 δένδρων.

Ἐριούνιον πάρον· τὸν χθόνιον.

Ἐρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι.

Ἐρικνωμένον·

Ἐρίωι στέφαντες· ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες· Πλά-
 10 των Πολιτείας ἱ·

* Ἐρκάνη·¹ φραγμός.

Ἐρκεσι· δικτύοις.

Ἐρκη· πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ
 καλοῦσιν.

15 Ἐρκειος· γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς.

Ἐρρεῖν· ἰέναι.²

Ἐρκείου Διός· ἔρχον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν
 οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, Ἐρκειον Δία κα-
 λούσιν.

20 Ἐρκειος Ζεὺς· ὡῖ βωμοὶ ἐντὸς ἔρκους ἐν τηῖ αὐλήῃ
 ἰδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον· μετῆν δὲ
 τῆς πόλεως οἷς εἶη Ζεὺς Ἐρκειος.

Ἐρκόπεξα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη³ ξύλα πρὸς τὸ
 μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

(15) Ἐρμάν· ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ
 Ἀριστοφάνης.

Ἐρμαῖ·⁴ Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθη-
 ναίων γράφει ταυτέ· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς
 5 τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰδὼν οἱ Ἐρμαῖ καλούμενοι· ἐκά-

* Inc. f. 5. c. 4.

¹ Hic et in reliquis ab ἔρκος derivatis lenem spiritum G.

² Confuse, λ. δὲ καὶ ζεὺς ἔρρεῖν ἰέναι.

³ κλειθροῦ.

⁴ ἔρμαῖ ter.

λοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰππάρχιοι¹ Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου.

Ἑρμαῖων² : τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ὥς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσαν. 10

Ἑρμᾶφροδιτος³ : ἥ τὸν ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰ μέρη, ἀργύρων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἥ τὸν αἰσχροῦς καὶ ποιούντα καὶ πάσχοντα.

Ἑρμῆς τρικέφαλος⁴ :

Ἑρμῆς στροφεύς⁵ : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ 15 τοῦ στροφέως τῆς θύρας.

Ἑρμῆς τετρακέφαλος⁶ : ἐν Κεραμεικῷ* Τελεσαρχίδου ἔργον.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι⁷ : Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ ἐννέα 20 ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πύλωνα.

Ἑρμείας⁸ : ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπατος· οἰκείως⁹ δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

Ἑρμῆς πόσεως¹⁰ εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς (16) σωτήρος.

Ἑρμιοὶ καὶ ἐξ Ἑρμοῦ¹¹ : τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἑρμιόνη¹² : χωρίον ἄστυλον· ἢ πόλις ἢ ἐν Πελοποννήσῳ, 5 ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης ἄστυλα.

Ἑρμοκοπίδαι¹³ : οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ αἰδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμπράττοντα Κορινθίοις τοῦτο πράττειν.

¹ ἱππάρχιοι.

² Sesquilineae spatium vacuum.

* Inc. καὶ f. 4. c. 1.

⁹ οἰκεῖος.

¹⁰ Ἑρμῆς πόσεως· εἶδος — Sed huiusmodi errores plerumque tacebo.

- 10 Ἑρμοκοπίδαι· οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἑρμῶν (αἵτιοι)·¹ οὕτως Ἀριστοφάνης.
Ἑρμοῦ κλῆρος· ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος· εἰώθεσαν γὰρ κατὰ πικρὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ
15 πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχχανε δὲ ὁ μετὰ τοῦτον.
Ἑρμος· δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀχαμαντίδος· Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος.
Ἑρμώνιος χάρις· ἡ κατὰ ἀνάγκην δεδομένη.
Ἑρόμενος· ἐρωτῶν.
20 Ἑροιάδαι· οἱ Ἑροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰπποδοωντίδος φυλῆς.
Ἑρπει· τῇ κοιλίᾳ βαδίζει.
* Ἑρπήνη· πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος· ἤτοι ὑπονέμεσθαι.
25 Ἑρπύζων· ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων.
(17) Ἑρρε· φθείρου· ἀπαλλάττου.
Ἑρρει· κατέπιπτεν.
Ἑρρειν· φθείρεσθαι.
Ἑρρέτω· οἰμωζέτω· φευγέτω.
5 Ἑρρηκε· φθείρεται.
Ἑρρήσετε· φθереῖσθε·² καὶ ἔρρησας, φθαρεῖς.
Ἑρρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.
Ἑρρήσεις· μετὰ βίας εἰσελεύση.
10 Ἑρρήσαντο· ἐψηφίσαντο.
Ἑρριον· εἰς φθορὰν· Εὐριπίδης.
Ἑρριον· τάχιον.
Ἑρριπίζετο· ἤνυξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται,
15 Ἑρρόντων· φθειρέσθωσαν.

¹ Om. αἵτιοι.

* Inc. f. 4. c. 2.

² ἔρρησεται· φθηρεῖσθαι.

- Ἐρρώγασιν: ἐσχίσθησαν.¹
 Ἐρρωγότες: διεσπασμένοι.
 Ἐρρων: μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος.
 Ἐρρωπίζομεν: σύμμικτα² καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν.
 ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. 20
 Ἐρρώσαντο: ἐπωρώθησαν.
 Ἐρρωσθαι φράσας: οἰμώζειν εἰπὼν· κατεγνώκως.
 Ἐρρήεις: πρόσφατος· ἐνυγρός τε καὶ ἀμόλυντος.
 Ἐρρήεντα: δροσώδη καὶ ἀπαλόν· νεαρόν.
 Ἐρυγγάνειν: ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι. 25
 * Ἐρυθαίνει: πυρρόν³ ποιεῖ· ὅθεν καὶ ἐρύθημα, ἡ ῥίζα (18)
 ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον.
 Ἐρυθραῖοι: οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς κα-
 λουμένης.
 Ἐρυμα: φύλαγμα καὶ τεῖχος. 5
 Ἐρυμνήν: ἡσφαλισμένην.
 Ἐρυσίβη: θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον· ὃ λυμαί-
 νεται τὸν καρπὸν· τινὲς νόσον ἐπιγνομένην τοῖς σπέρ-
 μασιν· ἢ ἡ κοινορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.
 Ἐρυσμον: λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσιν αἱ¹⁰
 κύουσai γυναῖκες.
 Ἐρυσος: σπυρίς.
 Ἐρύσταζεν: εἵλκεν.
 Ἐρύσιμον: ἐλκύσιμον.
 Ἐρυφον: οὐκ ἐρρόφησα! 15
 Ἐρχθέντα: ὕδατι ἀποπνιγέντα.
 Ἐρχιάδαι: ⁴ Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
 Ἐρωδιός: ὀρνέου εἶδος.
 Ἐρώμεθα: ἐρωτήσωμεν.

¹ ἐσχίσθησαν.

² εὐμικτα

† Inc. f. 4. c. 3.

³ πυρόν.

⁴ Ἐρχιάδαι: forsan ex em. pro Ἐρχιόδαι, sed ejusd. m.

- * Inc. f. 5. c. 2. d. 3. sec. I *

Digitized by Google

σφοδρότερον ἐρέσσοντες ὅθεν παραίμια κατὰ τὰ ἔθλη-
 πές· Ἀσπίος ἐς τὸν λιμένα· ἔδωκε γὰρ ἰαχυρός· 10
 Ἐστρομνημένος· ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ μένων.
 Ἐστορέσθη· ἐπαρώθη· ὠμαλίσθη.
 Ἐσράλιν· ἡσράλιν· ἔαφρην· ἔδωκεν· οὐτως καὶ τὸ
 πίδαϊς ὀῖσιν· πεδῆσαι.
 Ἐσφηκόμενον· ἔαφρήμενον· ἀπὸ τῶν σφηκῶν καὶ παρὰ 15
 μέσον αἰσῶν ἔαφρήμεναι· ἐνδεὶ καὶ ὁ σφὴν· Σφοκλῆς·
 Αἰθίοφι πούς· ἔαφρήμενους· μύρμηκας τῇ σφακῶν·
 Τετράπτεροι γὰρ κῆτον ἐν ἀεθμοῖσιν Σφηκοί· καὶ
 ῥόρινες· Ὅμηρος· — χρυσοῖτε καὶ ἀργύρεα ἔαφρηντο· 20
 Ἐσφηλα· κατέβαλε·
 Ἐς φοινικίδας καταξάνει· αἱματόρρετον ποιῆσαι· οὐ δὲ
 ὅτι εἰς φοινικίδα κατέβαινον· τὰ ἔθλη· οἱ δὲ ὅτι ὅλ' Ἀλ-
 κων ἐν φοινικίᾳ παρεκείτοντο·
 Ἐς Φρεάτου· Φρεάτος τόπος τῆς Ἀττικῆς· ἐν αὐτῇ ἔδ' ἡν (23)
 ζον περὶ φόνου.
 Ἐσχάρα· ἡ ἐπὶ γῆς ἐστὶν στρογγυλοειδής· ἀφ' ἧς ἐσχά-
 ρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφροῇ ἔλκη· ὁ δὲ
 βωμός, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίᾳ οἰκοδόμημα·
 Ἐσχάρα· ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκούργος καὶ Ἀμ-
 μώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην
 ἢ κοίλην· παρὰ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα 10
 ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν.
 Ἐσχάρα πυρός· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακία.
 Ἐσχάρας· τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα.
 Ἐσχάριον· θυμιατήριον κοῖλον.
 Ἐσχαρίτην· ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

¹ In marg. scriptum εὔαδε manu diversa, sed typographiae aetatem superante. Porson. B.

² Inscr. f. 5. c. 3.

³ Sic, sine accentu.

15 Ἐσχάτη ἀδικία: ἄκρα τὴ καὶ τελεία.

Ἐσχατία: τὰ πρὸς τοῖς τέρασσι τῶν χαρίων ἐσχατίας
ἔλεγον· οἷς γαιηνᾷ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα.

Ἐσχατίαν: ἐσχατον τόπον γῆς ἢ τὰ νομῆς ἔχοντα χω-
20 ρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ περὶ τῆς Πολιτείας.

Ἐσχατος Μυσῶν: Ἕλλησι λοιμοῖ κρατουμένοις ὁ θεὸς
ἔκρησεν ἐπὶ τὸν ἐσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν
25 πρῶτον * ἠπόρουν· αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς
ἐσχατοῖς τῆς Μυσίας εὗρον· ἐνιοὶ τὴν παροιμίαν ἐκ
(24) τινος χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γεγονέναι
περὶ γονέων, ἐπὶ τινας τόπους ἐλθῶν, εὗροι τοὺς γο-
νεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξει πλεῖν ἐπὶ τὸν ἐσχατον
Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ
5 ταῦτα τὰ χαρῖα Μυσοῦς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ
τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῇ ἐπιτασσομένων.

Ἐσχε: κατέκλυσε.

Ἐσχεδίαζον: ἠτοίμαζον.

10 Ἐσχάτως: ἄκρως· Μένανδρος· — φοβοῦμαι σ' ἐσχάτως.

Ἐσχεν: ἐπέσχε· Μένανδρος.

Ἐσχέτο: ἐπεσχέθη.

Ἐτεοβουτάδαι: ¹ γένος πολὺ, λαμπρόν· ἀπὸ Βούτου.
ἀφ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθηναῖον.

15 Ἐτεοβουτιδάι: ² γένος Ἀθηναίους· οἶον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ
Βούτου γεγονότες· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία
τῆς Πολιάδος· καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος καὶ
γνήσιον· τὸ γὰρ ἑτεὸν τὸ ἀληθές δηλοῖ.

Ἐτερομόλιος δίκη: εἰς ἣν ἀντίδικαι οὐκ ἦλθον.

20 Ἐτειρε: κατεπόνησε.

Ἐτεόν: ἀληθῶς.

Ἐτια: ³

* Inc. f. 5. c. 4.

¹ ἀπὸ τῆς Β.

² Ἐταιοβουτάδαι

³ ἱερεῖα

⁴ Sic per .

⁵ Sic.

Ἑταίρας Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἀθήνησιν· ἀπὸ τοῦ συνά-
γειν ἑταίρους καὶ ἑταίρας.

Ἑταίρα· φίλη· πόρνη. 25

Ἑταιρικός· ὁ εἰς ἑταίρας καταφερέας.

* Ἑταιρίστριαι· γυναῖκες φίλας κτώμεναι. (25)

Ἑταιριζομένη· ἐρεθίζομένη· προσκνωμένη.

Ἑταιρισάμενος· συνεργήσας.

Ἑταιρία· ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως· τὸ νόμα τέταχεν
Ἀνδοκίδης. 5

Ἑταιρήσας·² πορνεύσας.

Ἑταιρίστριαι· αἱ καλούμεναι τριβάδες.

Ἑταιρῶν ἀνδρῶν· νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἀνδρῶν
φορεῖν.

Ἑταις· ἑταίροις. 10

Ἑταιρεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ φιλονεικεῖν.

Ἑτερότοιχα·³ ἀσύμφωνα.

Ἑτέλει· ἐτέτακτο.

Ἑτελέσθησαν· ἐμιάνθησαν· μετέσχον τῆς μιαιφάνειας συν-
ουσίας. 15

Ἑτέλεσε· κατήνυσε· Θουκυδίδης· ἐς Φάρσαλον ἐτέλεισεν.

Ἑτεραλκεία· ἑτεροκλινῆ.

Ἑτεροιοῦμενοι· ἀλλοιοῦμενοι.

Ἑτεροῖον· ἀλλοῖον. 20

Ἑτερος· Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν.

Ἑτερος· ἐπὶ δυεῖν λέγουσιν.

Ἑτερόγναθος· ἀπειθής· ἢ ὁ ἄπληστος καὶ ἀμφοτέραις
ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

Ἑτερομάσχαλος· χιτῶν δουλικός, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν. 25

Ἑτερόφθαλμος· ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας Δημοσθένης (26,
ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

* Inc. f. 6. c. 1.

- - Ἑταιρίσας

² ἑταιρίσας

³ Ἑταιρότοιχα

- Ἐτέρωθεν· ἐν ἑτέρω τόπῳ.
 Ἐτέρωσέ ποι· ἐφ' ἕτερον τόπον.
 5 Ἐτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν.
 Ἐτερόφθαλμος· οὕτως λέγουσιν, οὐ μονόφθαλμος.
 Ἐτέρωσε· ἀλλαχόσε.
 Ἐτειον· ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ
 πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον.
 10* Ἐτλης· ὑπέμεινας.
 Ἐτνος· εἶδος ὀσπρίου.
 Ἐτνα· τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν.
 Ἐτνος· ἔψημα.
 Ἐτνήρυσιν· λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσιν Ἀριστοφάνης Ἀ-
 15 χαρνεῦσιν. Ὡ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν.
 Ἐτῆσαι· οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι.
 Ἐτῆσιοι· πρόσκαιροι· Ἐτῆσιοι γὰρ πρόστι' αἰε² πρὸς
 τὴν τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν.³
 20 Ἐτιθῆνευσεν· οὐκ ἐτρόφησεν.
 Ἐτος· μάτην.
 Ἐτόπασεν· ὑπενόησεν· ἐνόμισεν.
 Ἐτραγώδουν· ἐχόρευον.
 Ἐτρύχωσεν· ἐξέτριψεν.
 25 Ἐτύγχανεν· ἔτυχεν.
 Ἐττημένα· σεσημμένα· Φερεκράτης.
 (27) Εὐαγές· ἄγνόν· εὐσεβές· ὅσιον· θειότατον.
 Εὐάγωγον· εὐχερές.
 Εὐάγωγον· εὐθήρατον· εὐλήπτον.
 Εὐαγωγία· εὐπαιδευσία.
 5 Εὐαγγέλειν ὑφ' ἐν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν.
 Εὐαγής· μεταφορικῶς κύκλος.
 Εὐάγκαλον· εὐβάστακτον.

¹ μόνον

² προσίτα τι

* Inc. f. 6. c. 2.

³ δελιῶσιν

- Εὐαγόρας: ὄνομα κύριον· ὁ δὲ τὸν ἀντιπρόσωπον
 Εὐαίων: ¹ ὄνομα κύριον.
 Εὐάνδρεια: Δείναρχος· εὐανδρίας ἀγὼν ἦγστο. 10
 Εὐάνδρης γλῶσσα:
 Εὐαλδεῖ: εὐεξεῖ.
 Εὐάντητος: εὐαπάντητος.
 Εὐάντητος: εὐακένετος· ἀντεσθαι γὰρ τὸ ἐκτεῦσαι.
 Εὐάντυγα: εὐάζονα. 15
 Εὐαφές: εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον.
 Εὐ βεβηκότα: ² εὐσταθῆ.
 Εὐβοιεῖς: οὐκ Εὐβοεῖς.
 * Εὐβοτον: καλὰ βωσκήματα ἔχον. *
 Εὐβουλος: δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος· ἕτερος δέ ἐστιν 20
 ὁ κωμικός, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης.
 Εὐγε: καλῶς· ἀσίως· λέγεσθαι δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωτείας, πολ-
 λάκις.
 Εὐγενέστερος Κόδρου: τοῦ υἱοῦ Μελάνθου, τοῦ Μεσση-
 νίου ³ πατρὸς δὲ Μεδόντος καὶ Νείλεω· αὐτὸς ὁ Κό- 25
 δρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις· ἐπαι τοὺς (28)
 ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο· ἐν οἷς καὶ Μελαν-
 θον· χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δαδέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν,
 εἰὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως· νοήσας
 τὸν χρησμόν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμον ἐσθῆτα, καὶ ἐντυ- 5
 χὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνείλε·
 διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνείλον·
 ὡς Δήμων.
 Εὐγῆρότατος: καλὸς γέρων· ἀξιότιμος.
 Εὐγμαοδείων: εὐχῆς ἀξίων. 10
 Εὐγνώμων: τὸν εὐγνωστον λέγουσι· καὶ τὸν μὴ γνωσκό-
 μενον ἀγνώμονα.

¹ Εὐσιον

² Εὐβεβηκότα

* Inc. f. 6. c. 5.

³ μεσηνίου

Εὐγνωμοσύνη: εὐνοια· γνησιότης.

Εὐδείκνους: τὰς τοῖς τεθνεῶσι ἐπιφερομένας χροάς.

15 *Εὐδιάλογος: ὁ εὐόμιλος.*

Εὐδαιμονία: εὐτυχία· εὐπραγία.

Εὐδικος: εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης.

Εὐδίατος: χειμάρρους· καὶ τὸ τρῆμα τῆς νιῶς, δι' οὗ
20 *ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.*

Εὐδαιμονέστατος: εὐτυχής· πλουσιώτατος· μακαριστάτατος.

Εὐδμητον: καλῶς οἰκοδομημένον.

* *Εὐδοκιμοῖ: καὶ εὐδοκιμοῖ· τὸ εὐκτεκὸν ῥῆμα· καὶ ποιοῖ*
25 *καὶ ποιοῖ· καὶ τὰλλα τὰ ὅμοια σὺν τῷ ἡ καὶ ἄνευ τούτου.*

Εὐδοντι ὁ αἰρεῖ κύρτος: ¹ παροιμία· καθεύδουσι γὰρ
(29) *καθέντες τοὺς κύρτους· παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος*
Ἀρχιλόχοις· Εὐδοντι ὁ αἰρεῖ πρωκτός. ²

Εὐδον: ἐκάθευδον.

Εὐδρανής:

5 *Εὐ ὀρῶσι· καλῶς ποιοῦσιν.*

Εὐ εἰδότες: καλῶς γινώσκοντες.

Εὐεν: ἔβρεχεν.

Ευέδρως: βεβαίως.

Εὐειρον: εὐέριον.

10 *Εὐεικτον: εὐπειθές· καλῶς εἶκον.*

Εὐ ἔχειν στόμα: τὸ εὐφημεῖν· οὕτως Εὐπολις.

Εὐεκτικῶς: σχετικῶς.

Εὐεξία: εὐρωστία σώματος.

Εὐεπής:

* Inc. f. 6. c. 4.

¹ Εὐδοντι δαίρει κυρτος

² Εὐδοντι δαίρει πρωκτοῖς

Εὐεργία: εὐτυχία· ὡς δυσεργίαν ἀτυχίαν· ἐντεῦθεν καὶ 15
τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα ποινὸν Ἐρμῆν ἔλεγον.

Εὐερνής: εὐθαλῆς βλαστός.

Εὐερκής: εὐτετευχισμένη.

Εὐερνώ: εὐτυχῶ.

20

Εὐετηρία: εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· τὸ καλῶς διακεί-
σθαι.

Εὐζωΐτου: καλῆς ζωῆς.

Εὐζωνοι: ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία.

Εὐζωνος: ἢ εὐτοκος· καλή.¹

25

Εὐζωρον: εὐκέραστον.

Εὐηθείας: μωρίας· ἀνοίας.

*Εὐήθης: βλάξ· ἀνόητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἥθος· ἢ μω- (30)
ρὸς εὐφήμως.

Εὐήθες: ἐπὶ τοῦ βελτίονος· καὶ Θουκυδίδης καὶ ὁ φιλό-
σοφος.

Εὐήλατον: τὸ καλῶς ἐληλασμένον.

5

Εὐείλος:² εὐήλιος· Ἀριστοφάνης.

Εὐερκίας: εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.

Εὐέστω: εὐθένεια· παρὰ τὸ ἐστάναι.

Εὐζωρότερον: ἀκρατότερον.

Εὐήθης: οὐ μόνον ὁ μωρὸς καὶ ἄνους· ἀλλ' ἐσθ' ὅπη 10
καὶ ὁ χρηστὸς, ἀπὸ τοῦ εὐ ἔχειν τὸ ἥθος.

Εὐήθες: ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους
λόγῳ.

Εὐημερίαν: τὴν εὐδαιμονίαν· καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλ-
ληνικοῖς καὶ Φερεκράτης.

15

Εὐημερία: ὡς ἐν τῇ συνηθείαι· Ἀλεξίς Ὀλυνθία· Εὐ-
ημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι· καὶ εὐημερήσαν-
τος Ὑπερίδης.

¹ κάλλει

* Inc. f. 7. c. 1.

² Εὐήλιος

Εὐηγέμονες· εὐδιδεινοὺς· καλούς· ἀχειμάστους.

20 Εὐήνιωτάτα· εὐήνιος· ὁ πρῶτος καὶ μέτριος καὶ μὴ παραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

Εὐήνιον· εὐπειθές· καλῶς ἡνιοχούμενον· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.

25 Εὐήνιος· πρῶτος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνιῶμενος· ἢ εὐπειθής· ἀπὸ τῶν ἵππων μετὰγοντες.

(31) Εὐήνορα· τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ ταῦ ὄνον· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὐ· (τὸν ἄνδρα τιθέμεναι).³

Εὐήνος· δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι· ἐλεχείων ποιητάς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.

5 Εὐήρεια· εὐπλοία· εὐχέρεια.

Εὐήρες· ἐκμεικές· πρῶτον.

Εὐήροτον· καλῶς ἡροτριασμένον.

Εὐήτριον· ἱμάτιον εὐνής· ἢ τὰ ὀμαλὸν ὕφασμα.

Εὐήρες· εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

10 Εὐθέ· λέγουσι καὶ εὐθέως· τὸ δὲ εὐθὺ χωρὶς τοῦ ὄντος ἐπὶ τόπου τιθέασιν.

Εὐθέος· φάνερον· εὐθοῦς.

Εὐθνεῖν· ἐν τῷ εὐ λεκτέον· οὐχὶ εὐθνηεῖν.

Εὐ θέσθαι· καλῶς διοικῆσαι.

15 Εὐθδετῆσαι·⁵ κοσμεῖν· συνθεῖναι.

Εὐθημονεῖσθαι· εὐ τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι.

Εὐθίας· τῶν ἐπὶ συκοφαντίαι διαβεβλημένων ἢν ὁ Εὐθίας.

Εὐθιακτον· εὐαφές· εὐηγήλαφτον.

20 Εὐθινος· ἀρχὴ ἢν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα κληροῦσι· τούτω δὲ δύο παρέδρους.

¹ εὐδινούς

² εὐήνος

³ εὐ sic, articulo imperfecto; et τὸν α. τ. omittit.

* Inc. φθαι f. 7. c. 2.

⁴ εὐνής

⁵ Εὐθεῖσαι

Εὐθρυπτα: ἡωμοὶ οἶνω βεβρωγμένοι· οἷς ἐπιχαίται καὶ φακή.

Εὐθύ: κατευθύ· καὶ κατεναγτίον· ἐπ' εὐθείας.

Εὐθύβολαι: ἐξ εὐθείας βύλλοντες. 25

Εὐθυγενής: ἴσως καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. (32)

Εὐθυγνωμία: ὁ μάρτυς· ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην εὐθείαν διὰ λόγου παρίστων.

Εὐθυμοσύνη, τάξις.

Εὐθύδημον: ἀπλοῦν δημότην. 5

Εὐθυεπίας: ὀρθολογίας.

* Εὐθυδικία: ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γινώσκεις ἐγένετο δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν γὰρ κακρῆσθαι τίς φησὶ, περὶ τούτων παραγράφειν εἰρεῖται. 10

Εὐθύ Λυκεῖον: τὸ εἰς Λύκειον ὁδὸν· Ἐρατοσθένους καὶ διὰ τοῦτο ὑποπεύει τοὺς Μεταλλεῖς καὶ Εὐρυπιδῆς οὐκ ὀρθῶς· Τὴν εὐθὺς Ἀργυροῦ καὶ Ἐπιδευρίας ὁδόν.

Εὐθύναι: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρχόντων· καὶ εὐθύνοι οἱ τοὺς ἀνακρίνοντες· Νόμων ἱβ'· εἰ δὲ μὴ τοὺς κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τοὺς λογιστὰς λέγομεν. 20

Εὐθύνα: κυρίως ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δοξάντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεύειν κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφαῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλθύνειν. 25

Εὐθύναι: ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δέκα δὲ τῶν ἀριθμῶν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρχαντες, ἢ διοικήσαντες τι τῶν δημοσίων (33) τὰς εὐθύνas.

* Inc. f. 7. c. 5. Εὐρυπιδῆς

Εὐμαρείαν· χάστωνην· εὐχέρειαν· οἱ δὲ Ἰωνες τὸ περὶ
10 πῶς πᾶν ἀναγκαῖον τοῦ σώματος ἐκκρίσειαν ἀσχολη-
θῆναι· οἷον οὐρῆσαι· ἀποπατῆσαι.

Εὐμαρίδες· ὑποδημάτων γένος.

Εὐμενίδας· Δισχύλος· Εὐμενίδην εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρί-
15 σιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηναῖα ἐπράυνε τὰς Ἑ-
ραῖνας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην·

Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· Ἀκητώ·
Μέγαιρα·¹ Τισιφόνη.

Εὐμεταβολώτερος κοθόρνον· κοθόρνος ὑπόδημα ἀρμό-
ζον·^{*} δεξιῶ τε καὶ εὐωνύμῳ ποδί· ὅθεν καὶ Θηραμέ-
20 νη·² πόν· ἐπὶ τῶν τριακοντα, κοθόρνον· ἐκάλουν· οἱ
Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συστρεφόμενων οὖν συνεχῶς ἡ
παροιμία κεῖται.

Εὐμοιρία· εὐκληρία.

Εὐμολπία· πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐφρο-
25 νία· ἢ εὐμενεΐαι.

Εὐμολπίδαι· πατρία· Ἀθηναῖαι ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγένον-
(36) το δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ
προσπαύεται· οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ
Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Δηϊόπης.²

5 Εὐμολπίδαι· γένος ἀπὸ τοῦ Θρακῆος, ὃς καὶ τὴν μύσιν
εὗρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ
δευτέρου πέμπτος.

Εὐνάς· κοίτας· ἢ ἀγκύρας.

Εὐνάς· ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπύγια· τὸ ἡμισυ αὐτοῖς
10 τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ
ὀκτώ· τὸ δὲ ἡμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλασιῳ.

Εὐναῖος· ἐγκεχυρμένος· Σοφοκλῆς Δόλοισιν· Εὐναῖος
εἶη δραπέτην στέγην ἔχων.

¹ μεγάλη

² διόπης

^{*} Inc. f. 8. c. 2.

Εὐ γένηται: εὐ πεπλήρωται. ¹

Εὐνηθέντες: κατακοιτασθέντες.

Εὐνεῖσαι: γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνεω ² τοῦ
Ἰάσονος καὶ Ἑπιπύλης. 15

Εὐνεῖσαι: γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίαις οὕτως ὀνομαζόμε-
νον· ἦσαν δὲ κιθαρωδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέ-
χοντες τὴν χρεῖαν. 20

* Εὐνοί: οἱ εὐνοοῦντες.

Εὐνοίας: φιλίας.

Εὐνομουμένη: εἰρηνεύουσα· εὐθηνουμένη· καλῶς δια-
κειμένη.

Εὐνούστατα: φιλίως.

Εὐνοῦχος: οὐ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται. 25

Εὐοχον: οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ τὸ μέτριον τῷ ὄγκῳ. (37)

Εὐνοστος: θεὸς ἐπιμύλιος· ἡ δοκοῦσα ἐφορᾷ τὸ μέτρον
τῶν ἀλεύρων.

Εὐοί· σαβοί: μυστικὰ μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασὶ δὲ
τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ
Σαβάζιος Διόνυσος.

Εὐοί· σαβοί: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος·

Βακχικόν τι ἐπίφθεγμα ἐστίν.

Εὐορνεθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.

Εὐόφθαλμον: τὸ εὐοπτον. 10

Εὐόφθαλμος: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς.

Εὐξεινον: ὄνομα πελάγους.

Εὐξοον: καλῶς ἐξεσμένον.

Εὐόρρητος: πρᾶος.

Εὐόχοον: πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆχται. 15

Εὐ παρασχόν· ³ ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· ὅλον δὲ τοῦ
δαίμονος· ὃ ἐστὶ ἀφρηθεμένου τὴν νίκην.

¹ Εὐνένηται: εὐπεπλήρωται.

² Sine accentu.

³ Ing. f. 8. c. 3.

⁴ Εὐπαρασχον

- Εὐπάρεδρον: καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς.
 20 Εὐπάθεια: διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ ἐρυφή.
 Εὐπατρίδαι: οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες.
 Εὐπάριστον: εὐπαράγωγον.
 * Εὐπάρυφα: εὐκατέργαστα ἢ πλούσια.
 Εὐπάρυφος: ὁ πλατεῖαν παρυφήν, τουτέστι πορφύραν,
 25 ἔχων.
 Εὐπατρίδαι: εὐγενεῖς.
 Εὐπερίστατον: μωρόν· ταχέως περιτρεπόμενον.
 (38) Εὐμετής: εὐχερής.
 Εὐκετῶς: ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς.
 Εὐκινές: τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τετημελημένον· ἀλλὰ
 μέτρων πίνον ἔχον.
 5 Εὐπλοκαμίδες: καλλιπλόκαμοι.
 Εὐποτος: εὐποτός.
 Εὐπότμως: εὐτυχῶς.
 Εὐπραξίαν: οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ̄ Θουκυδίδης
 10 διὰ τοῦ γ̄.
 Εὐπρωρόν: εὐπρόσωπον.
 Εὐπρήγαντον: εὐφύσηγαντον.
 Εὐπτορθον: εὐκλαδον.
 Εὐράχαντες: ἦγοντες· φαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς
 καὶ παρήκοντας τόπους.
 15 Εὐρασθαι: ἐκποιήσασθαι· περιποιήσασθαι.
 Εὐρέσθαι: ἐκπορίσασθαι.
 Εὐρήματα: βουλεύματα.
 Εὐρήματα: οὐχὶ εὐρέματα.
 Εὐρησιεπής: * καινολόγος.
 20 Εὐρεσιέπεια: εὐρεσιλογία.
 Εὐρεσιλόγος: φλύαρος· ἐταιμολόγος.

* Inc. f. 8. c. 4.

* Εὐρεσιεπής (sic) G. Bis e in seqq. servat Porsonus.

Εὐρήσεται: ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται.

Εὐρίζον: πλατὺ ¹ ὄν: ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιούσας ἔχον.

* Εὐωνον: εὐταλές.

25

Εὐάνθυμον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρὰ (39)
Θουκυδίδῃ πλαίστον.

Εὐωρεῖ: παίζει· μετεωρίζεται.

Εὐωρία: ὀλιγωρία· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων.

Εὐωρία: ψιλῶς τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν· ἀλλὰ ῥαθυμό-5
τερόν ² πως ἔχειν.

Εὐωριάζειν: ἀφροντισταῖν κατὰ ἀντίφρασιν ὥρα ³ γὰρ
ἡ φροντίς.

* Εφα: εἶπεν. ⁴

* Εφάλια: παραθαλάσσια.

10

* Εφάμιλλον: ὅμοιον· ἴσον.

* Εφαπάξ λέγουσιν.

* Εφαύλιζον: εὐτέλιζον.

* Εφάψασθαι: ἄρξασθαι· ψηλαφῆσαι.

* Εφάπαι: ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν ἀκλυμένον ἱμάντα 15
τοῦ ὑποδήματος.

* Εφεδρεύει: ἐπικάθηται.

* Εφεδριάζειν: παιδιὰ τίς.

* Εφ' ἐαυτῆς: δι' αὐτῆς.

* Εφεδρον: δίφρον τραπεζοειδές.

20

* Εφεδρος: ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐνεδρεύων.

* Εφεῖτο: συνεχωρεῖτο.

* Εφεῖτο: ἐνετείλατο.

* Εφαχτούς τόπους: οἱ ἐγγράφοι τόκαι· οἷον ἐπεχόμενοι
καὶ ἀορισμένοι· μὴ μέντοι προϊόντες μήτε συλλεγόμενοι. (40)

¹ πλατὺν

* Inc. f. 9. c. 1.

² οὐ in litura, sed ejusdem, ut puto, Nempe fuerat -έρως.

³ Asperum G. ut hic.

⁴ εἶπεν videtur paullo recentioris. Porson. B. Certe postea additum ab alio.

Ἐφεκτος * τόκος: ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου.

Ἐφελκυστής: βοηθός.

6 Ἐφέζεται: ² ἐπικάθηται.

Ἐφέξει: σταθῇ· ἐφελκύσει.

Ἐφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες δυσπαρακολούθητοι· ὥς
καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν· καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ
10 Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, * τὸν Μιλήσιον μὴ
ἀνέχεσθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστρα-
γάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου
κενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς
πασεῖν τὸν Ἐφέσιον.

15 Ἐφέσια: δυσπαρακολούθητα· ὥς Ἐφεσίων τινῶν οὐαῶν
ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὥς προείρηται.

Ἐφέσια γράμματα: καὶ Ἐφέσια ἀλεξιαφάρμακα· ὀνόματα
20 ἅττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινὰ φθισικὴν ἔχουσαι.

Ἐφεσις: ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφευμένη δίκη· ὑπὲρ τοῦ
κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθηναῖον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
δήμοις ἀποψηφισθέντων· ἐφεῖσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν αὐ-
25 τοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας· καὶ εἰ μὲν
εἰλώσαν, ἐπωλοῦντο ὥς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανήεσαν
εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπεψηφίσθησαν δῆμους.

(41) Ἐφες: ἔπεμπον.

Ἐφεσεῖς: ὁρμαῖς.

Ἐφεσις: ἐπιθυμία· ὁρμή· ἐκκλητος εἴρεσις ἄλλου δικα-
στηρίου· καὶ μεταγωγή.

5 Ἐφεσις: ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή·
τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ
ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ.

Ἐφέστιοι: αὐτόχθονες· σύνοικοι.

Ἐφεσιασάμενος: εὐαγγελιστής.

* Ἐφ. sine accentu.

* Ἐφεξαι.

* Inc. f. g. c. 2.

- Ἐφεστρίδης: χλανίς. 10
 Ἐφεστρίδης: ἐπιβολαί.
 Ἐφέται: ἄνδρες, οἵτινες περιιώντες¹ ἐδίκασον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἥτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἔφεις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται² εἰς ἄλλο δικαστήριον γένεσθαι· τουτέστιν ἐκκλητος. 15
 Ἐφέται: ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν.
 Ἐφέται: οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλ-20 λαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῦ· ἐφέται καλοῦνται.
 Ἐφετικός: ἐπιθυμητικός.
 Ἐφετίνδα: παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλῳ ἀφῶσιν. 25
 Ἐφεψιῶμενοι: ² ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες.
 Ἐφηβεία: ³ νεότης. (42)
 Ἐφηβος: παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ· ὅθεν ἐφηβεύων.
 Ἐφηβον: καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν.
 Ἐφήδοιτο: τέρπειτο.
 Ἐφῆκα: ἔπεμψα. 5
 Ἐφηκε: ἐπᾶνελθε· ἢ πρώτη ὀξεῖα.
 Ἐφηλος: ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
 Ἐφηλον: καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς.
 Ἐφήγησις: ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν 10

¹ περιιώντες, forsau recte.

* Inc. f. g. c. 5.

² Accent, om.

³ Ἐφηβια m. pr. (Quoties ita simpliciter manum primam noto, intellige mutatum esse a correctore ejusdem fere aetatis, quales multi in codice versati sunt.)

τῆς χάρας· οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅτ' αὖ τῶν δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις πρύφα.

Ἐφήμερία· ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.

15 Ἐφήμερος· πρόσκαιρος.

Ἐφηνεν· ἔδειξεν.

* Ἐφῆπτο· ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο.

Ἐφησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν.

Ἐφῆσθη· ἐχάρη.

20 Ἐφθαλέου·¹ ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὀπτοῦν.

Ἐφθάρηται· φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχαται· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαῖκά.

Ἐφιάλας·² ἐπιβαλλόμενος.

(43) Ἐφιεῖς· ἐπιπέμπων· ἐπιβάλλων.

Ἐφιέμενοι· ἐπιθυμοῦντες.

Ἐφιερόν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος· ἱερόν ἐστι τῶν ιβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.

5 Ἐφίεται· ἐπιθυμεῖ.

Ἐφιέτω· ἀνείτω.

Ἐφίζανει· ἐπικάθηται.

Ἐφίζεται· ἐπικαθίζεται.

Ἐφίησιν· ἐπιτρέπει.

10 Ἐφικέσθαι· καταλαβέσθαι.

Ἐφικνούμενος· καταλαμβανόμενος.

Ἐφίχοντο· ἐφήψαντο.

Ἐφικτόν· δυνατόν καταληφθῆναι.

Ἐφίππιον· ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

15 Ἐφιππον· Εὐπολὶς Αἰζίν.

Ἐφλα· ἔθλα· ἐμάλασεν.

* Inc. f. g. c. 4.

¹ Ἐφθαλέου et ἐφθοῦ per lenem, sed statim ἐφθοῦ factum.

² Accent. om.

* *Ἐφλειψαν*: ¹ ἔθλειψεν.

* *Ἐφοδευσάτωσαν*: κατασκοπησάτωσαν.

* *Ἐφόδια*: τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.

* *Ἐφοδος*: ὁρμή. 20

* *Ἐφόλκια*: τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδήμοις σκευή.

* *Ἐφόλκια*: καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ 25 οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι.

* *Ἐφολκὰ* ² λέγοντες: ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγά.

* *Ἐφ' ὁρμήν*: ὁ ἐναντίας τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν. (44)

* *Ἐφορία*: ἀγορὰ Ἀθηναίων οὕτω λεγομένη.

* *Ἐφ' ὁρμήν*: ἐν τῷ ἐφεδρεύειν· οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

* *Ἐφορεία*: ³ ἢ ἐπὶ τῶν ὄρων ⁴ γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

* *Ἐφορεία*: ἐπισκοπή.

* *Ἐφορος*: ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός.

* *Ἐφορεύειν*: ἐποπτεύειν.

* *Ἐφοροι*: ἐν Λακεδαιμόνι ἄρχοντες εἰσι, κληθέντες ἀπὸ 10 τοῦ πάντα ἐφορᾶν.

* *Ἐφ' ὅτῳ*: ἐφ' ᾧ τινί.

* *Ἐφρασεν*: ἐμήνυσεν.

* *Ἐφν*: ἐγένετο.

* *Ἐφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον*: νόμος Ἀθηναίων ἀμφι- 15 θαλῇ παιδᾷ ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ ῥυτίων καρπῶν, λίκνον βρατάζοντα ἄρτων πλέον, τοῦτο λέγειν αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.

* *Ἐφ' ὕδαρ*: ἐπιμελητῆς κλεψύδρων ἐν δίκαις. 20

¹ * *Ἐφλειψεν*

* Inc. f. 10. c. 1.

² Accent. om.

³ * *Ἐφορεῖα*, et. μοχ.

⁴ ὄρων

Ἐφ' ὕδαρ: ἐν ταῖς πρὸς ὕδαρ δίκαις ἐλάγχανεν¹ ὁ ἐπι-
 μελησόμενος τούτου.

Ἐφυδρος: ὕδαρ ἐπάγων.

Ἐφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾄσμα.

25 Ἐφυντο: ἐνέφυσαν σφόδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν
 συμπεφυκέναι.

(45) Ἐφύπερθεν: ὑπὲρ ἄνω.

Ἐφυρον: ἔβρεχον ἢ ἐπλυνον.

Ἐφώδευσαν: ἐπέτρεχον.

Ἐχέγγυον: πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον.

6 Ἐχέγγυος: ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ* πίστεως ἄξιος.

Ἐχε δὴ: ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ· ἢ ὅρα δὴ· πρόσεχε· ἢ τι
 τοιοῦτο.

Ἐχεεν: ἔχωσεν.

10 Ἐχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας: ἀντὶ τοῦ
 τέθνηκεν.

Ἐχεμυθία: σιωπή· μυστήρια.

Ἐχεμυθεῖ: ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.

Ἐχέμυδον: μυστήριον κρύπτον² ἢ φρόνιμον.

15 Ἐχέτλη: τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.

Ἐχελιδών: τόπος ἔχων ἱππόδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνο-
 μασθεῖς.

Ἐχθεζινόν: τὸ ἐχθεσινόν.

Ἐχθές: καὶ μονοσυλλάβως χθές· ἄμφω Ἑλληνικά· καὶ
 20 χθεζινόν, καὶ ἐχθεζινόν.

Ἐχθημα: μίσημα.

Ἐχθιζόμεθα: κακυνόμεθα· ἐχθραίνόμεθα· ἢ ἐχθρούς
 παρασκευάζομεν.

Ἐχέφρων: συνετός.

25 Ἐχηρώθησαν: ³ ἀνδρῶν ἑστερήθησαν· ἐχήρευσαν.

¹ ἐλάνχανεν

² κρυπτόν

* Inc. α' f. 10. c. 2.

³ Ἐχερώθησαν

Ἐχθράναι: μισεῖ.

Ἐχθιστος: ἐχθρότατος.

Ἐχθοδοπόν: ¹ ἐχθροποιόν.

(46)

Ἐχθόμενος: ἐχθρός ἢ μισούμενος.

Ἐχθος: Ἐχθρα· μῖσος.

Ἐχίνος: ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἣν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἐΦιλιππικῶν· ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.

Ἐχίνος: καδίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς· εἰς ὃν αἱ τε μαρ-
τυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις * ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ
τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κα-
πουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.

Ἐχίνος τὸν τόκον ἀναβάλλῃ: λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀνα-
βάλλεσθαι πρὸς χειρόν ² γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ¹⁵
ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἰδ' ὅ-
στερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλ-
λάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.

Ἐχῖνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς κα-
θιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ ²⁰
τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα,
εἰ ἐγκληθεῖν ἢ δόλαιτα τοῖς δικασταῖς, ἐπεδίδων.

Ἐχόμενος: ἐγγύς· ἢ κατέχων.

Ἐχοντες: οἰκοῦντες.

25

Ἐχυρῶς: ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς.

Ἐχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν.

(47)

Ἐψεῖν: ³ βάπτειν τὰς τρίχας.

Ἐψεται: ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ.

¹ Ἐχθοδοπόν Personatus, casu opinor: sine ρ G.

* Inc. σεις f. 10. c. 5. ² χειρόνος ³ Accent. om.

Ἐψημυθιωσθαι· τὸ προστετριφθαι τὸ πρόσωπον τρίμ-
5 ματι λευκῷ.

Ἐψητοί· πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀφυῖαι καὶ μεμ-
βράδες.¹ Εὐπολὶς Αἰξίν· Καὶ τῆς λοπάδος.² ἔνεισι
δ' ἔψητοί τινές.

Ἐπιᾶσθαι· παίζειν.

10 Ἐψιοῦσα· τροφὰ· διδοῦσα χόνδρου.³ καὶ τὰ ἔψητ' Αἰ-
σχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὐξίμον ἐψιοῦσα· Ἰππώναξ.

Ἐψυχαγώγησεν· ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο ἢ ψυχὰς δια-
15 μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.

Ἐωθινὰς δίκας· τὰς κρινούσας * ἐντὸς ὧν δραχμῶν.

Ἐωθὼς· χωρὶς τοῦ τ' Ἀρχικπος· καὶ Ἀραρὼς ἔωθας·
καὶ Θουκυδίδης ἡ ἔωθεσαν.⁴

20 Ἐώκει· ὁμοία ἦν.

Ἐώην· λέγουσι τὸ ἁφείην.

Ἐώθουν· τὸ ὥθουν οὕτως λέγουσιν.

Ἐωλοκρασία·⁵ τὸ χθιζὸν βρωμα κυρίως.

(48) Ἐωλοκρασία· Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἔωλοκρασίαν
τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας.⁷

Ἐωλοκρασία· ἔθος ἦν τοῖς νέοις δεικνύουσι καὶ νυκτερεύ-
5 ουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων δειπνῶν τοὺς
ζωμούς, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ
δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτο-
ρος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἔστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα
ἀρχαῖα συγκεράσας, κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.

10 Ἐωλον· ἐχθροεινόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνί-
σχυρον.

¹ μεμβράδες

² λοιπάδος

³ χονδρου et βιοτην sine accent.

* Inc. f. 10. c. 4.

⁴ Θουκυδίδης ἡ ἐώθεσαν

⁵ τ'

⁶ Hic et deinceps spiritum sic G.

⁷ κατεσκεδάσας

Ἔωλον: τὸ μὴ πρόσφατον αἰὲ δασέως τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ $\bar{\theta}$ συναλείφεται. ¹

Ἔωνημένοι: ἀγοράσαντες· ἢ ἡγορασμένοι.

Ἔωρα: ὑψώσεις, ἢ μεταρσεις. ²

15

Ἐωρηθήτω: κρεμασθήτω.

Ἐωράκη: ³ τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεπόνθη· ³ καὶ
ἐπεποιήκη· ³ καὶ ἡῖδη ³ ἡῖδεν· Πλάτων τοῖς τοιούτοις
χρῆται σχηματισμοῖς.

Ἐώρησις: κρέμασις.

20

Ἐωρακοπλῆις: ὑψηλοφροσύναις.

Ἐώρων: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι· τὸ δὲ * ἀνάλογον ὥρων· τὰ
γὰρ ἀπὸ τοῦ $\bar{o}$ ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐγεστώτα
χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ $\bar{o}$ πᾶ-25
λιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ · λέγουσι δὲ ὁμῶς καὶ ὦ-(49)
ρων ἄνευ τοῦ $\bar{e}$ αἱ νεώτεροι· Θουκυδίδης δὲ μόνος
ἑώρων.

Ἐῶς: ἢ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἐῶς: οὐχὶ ἡὼς τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἡὼς λέγεις
ποητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ⁴ ἦν τε πρὸς
ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν.

Ἐώνυχον: ἡμερονύκτιον.

Ἐῶσε: καὶ ἐώσατο λέγουσι· τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέκλεισε
τὴν θύραν.

Ἐωσφόρος: ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρωϊνός· καλούμενος φως-10
φόρος.

Περὶ τῶν ἑνδεκα.

Ἐνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τατταράκοντα ἔτη γεγονότες, κλή-
ρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον· ἐπεμελοῦντο δὲ

¹ συναλείφεται

² μεταρσεις

³ *ei pro η finale quater.*

* Inc. λογόν f. 11. c. 1.

⁴ *παυδιᾷ et ἦν bis.*

- 15 τῶν ἐν δασμωτηρίῳ· κλέπτας δὲ καὶ λωποδύτας καὶ
ἀνδραποδιστάς· εἰ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ λάβοιεν, ἐκό-
λαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἑ στοιχείου.

- 20 * Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ζ̄.

Ζαβρόν· πολυφάγον.

Ζάγρα· λουδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.

- (50) Ζαγρεύς· ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς
μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

Ζάειρα· ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον.

Ζαῆς· ¹ μέγα· πολὺ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν.

- 6 Ζαῆν ἄνεμον· ² τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

Ζάκορος· νεωκόρος· Μένανδρος Δις ἐξαπατῶντι· — οὐ
Μεγάβυζος ἦν, "Ὅστις γένοιο ζάκορος· καὶ ὁ ὑπὲρ-

- 10 λῶς· ³ ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ
σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

Ζάκοτον· ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἡ ὀργή.

Ζάλη· μεγάλη ἄελλα· ⁴ ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι· καὶ
ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεῖται· οἷον ἐν χει-

- 15 νου ὑποτείχιον ⁵ ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλη
πνεύματος ὑπὸ αἶρος φερομένη καταληφθεῖη· συστρο-
φὴν γὰρ καὶ συρμόν βούλεται δηλοῦν· τινὲς ἄνεμος λά-
βρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμης· δύναται ζάλη τίς

* Inc. f. 11. c. 2.

¹ Accent. om.

² Dist. Ζαῆν· ἄνεμον τὸν

³ ἢ ζακορος· οὕτωσι καλός·

⁴ Dist. Ζάλη μεγάλη· ἄελλα

⁵ ὑπογ. sine acc. G. Lege ὑπὸ τεγλῆν ut in Plat. Rep. vi.

εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου· τινὲς ζάλην τὴν χάλα-
ζαν.

Ζαμβύκη· μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις· Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ· Σκυ-
θης· ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι
τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον οὐ- (51)
τω ¹ τιμᾶσθαι ² καλεῖσθαι Ζάμολξιν· ³ Ἑλλάνικος δὲ
ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικὸς τε
γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν-Θράκη καὶ ἔ-
λεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὐδ' οἱ μετ' αὐτοῦ· ⁴
ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ἀποδό-
μι οἶκημα κατὰγαιον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ
Θρακῶν, ἐν τούτῳι διηγιᾶτο· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐ-
τόν· τετάρτῳι δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θράκες
αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολ- 10
ξις ἐδούλευσε Πυθαγόρῳι Μησάρχου Σαμίῳι· καὶ ἐ-
λευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι
δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι· ἀθανατίζουσι
δὲ καὶ Τερέτιοι ⁵ καὶ Κρόβυοι· καὶ τοὺς ἀποθανόν- 15
τας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἤξειν δὲ αὐθις· καὶ
ταῦτα αἰετὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν· θύουσιν· δὲ καὶ εὐω-
χοῦνται, ὡς αὐθις ἤξοντος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάπλουτος· μεγάλῳπλουτος.

Ζατῶσαι· ὑπόπτειν.

Ζέα· λιμὴν Ἀθήνησιν.

Ζεῖλα· ¹ τὸν οἶνον οἱ Θράκες.

Ζεῖδωρον· τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.

Ζειρά· ἦται σείρα, ὡς τινες· ἢ ἐνδυμὰ τι ὃ ἐπενεδύον- (60)
το ² μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπείδας.

¹ χρόνον οὐ

* Inc. f. 11. c. 3.

² ζάμολξον

* Accent. om. bis.

* ἐπειθ.

Ζειρά: ² ζώνης ἐστὶν εἶδος.

(52) Ζειρά: ² χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι· ἡ ἀνάκωλοι· Ξενοφῶν· καὶ ζειράς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἱππῶν* ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ χλαμύδας.

Ζειρος: ² ἐνδύματος εἶδος.

5 Ζέας θυμῶϊ: ἐξαφθελς τῇ ψυχῇ.

Ζέττα: Φρύγιος ἡ λέξις· σημαίνει δὲ τὴν πύλην.

Ζευγῆσιον: ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνησιν ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι· ἱππεῖς, οἱ ἱππάδα τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν πλουσιώτατοι πεντα-
10 κοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο.

Ζεύγλη: τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντέλῃσι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.

Ζευγλή: ζυγός.

Ζεῦγμα: αὐτὸ τὸ σχοινίον· ἀλλ' ἡ ἐξευγμένη σχεδία, ἐν
15 ποταμῷ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ': τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος.

Ζεῦγος: τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἵ-
20 πεν· καὶ Αἰσχύλος· Ζεῦγος τεθρίππων· ὥστε καὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐκ πάντε ηῖ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν.

Ζεῦγος ἡμιακὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἣ ἐστὶν ὁμοία διέδρωι, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρώας
25 ἐστίας ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἱκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἐκατέρου δὲ τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος·
(53) οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενὴς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ** δὲ ἡ ἄμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὃ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης

² Accent. om. ter.

* Inc. πῶς f. 11. c. 4.   ** Inc. δὴ f. 12. c. 1.

τῆς συνηθείας· καὶ περὶ μετῴσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος
συμπαρῶν παροχος λέγεται.

Ζεῦξις: Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζω-
γράφον.

Ζευξίλεως: ὡς ὑπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.

Ζεὺς κτήσιος: ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρύνοντο ὡς πλου-
τοδότην.

Ζέφυρος: Ἄψ ἄνεμος.

10

Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι· Εὐριπίδης.

Ζηλοτυκία: ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος¹ κατὰ τῆς
οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῇ ὑπόνοια.

Ζηλοτυπαῖν: Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ¹⁵
μακαρίζειν· ζηλοτυπεῖν δέ, τὸ εἰς ἀνέχθειαν ἐληλυ-
θέναι.

Ζηλοῦ: μιμοῦ.

Ζηλῶ: μακαρίζω.

Ζηλωτός: μακαριστός· ἐπαινετός.

20

Ζητητής: ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροὺς καθιστα-
μένη, εἴποτε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημοσίᾳ² δέοι ζητεῖν·
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι· οὕτως Σοφοκλῆς.

25

Ζήσσει: ἀντὶ τοῦ ζήσεται.

Ζητηταί: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθιστα-
μένη· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πό-
λει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

(54)

* Ζητεῖν: ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ σὺ
ζήτηι τι πυθέσθαι.

Ζητήσεται: ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.

5

Ζητρεῖον: τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐπολῖς.

Ζητόρων: ζητητῶν.

¹ Marg. γρ. ἀνέρος eadem manu.

² δημόσια

* Inc. f. 12. c. 2.

- Ζιβύνη:** ὁλοσίδηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη.
Ζιγγοῦν: τὸ ὑποπίνειν Κίλικες· οὕτως Νικόστρατος.
 10 **Ζόφον:** ὄνυσιν.
Ζυγάδην: συνεζυγμένως.
Ζύγαστρον: κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ
 τὸ ἐξυγῶσθαι· οὕτως Εὐριπίδης· παρὰ Δελφαῖς δὲ ζύ-
 γαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον.
 16 **Ζύγιοι:** ἐρέται τινές οὕτω καλοῦνται.
Ζυγόν: οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων.
Ζυγόν: ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν·
 ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων.
Ζυγός: τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους.
 20 **Ζυγόδεσμος:** ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγαῦ.
Ζυγομαχεῖ: στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐξευγμένοι· μετῆκται
 ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖ-
 νοι γὰρ πολλάκις ὅτ' ἂν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι
 25 τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους· μέχρηται Ἰπερίδης.
Ζυγός: ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις
 (55) πλῆθος· ἐρετική καθέδρα· τὰ τοῖς ζωοῖς ἐπιτιθέμενα·
 καὶ τὸν ζυγὸν ἐν * θαλάμῳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ
 πῆχυς· τὸ πᾶς ἰσότητες διακρίνον σκεῶς· καὶ αἱ χηλαὶ
 τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη
 6 δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ περικείμενος ἱμᾶς τοῖς δακτύλοις
 πλαγίαις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.
Ζυγοφορούμενα: ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.
Ζυγῶσθαι: καθέξω· δαμάσσω.
Ζῦθος: οἶνος ἀπὸ κριθῆς.
 10 **Ζωαρχῆ:** τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.
Ζωάγρια: δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Ζωγραῖ: ζῶντας λαμβάνει.
Ζωήν: τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν.

* Inc. f. 12. c. 3.

* ἀποκριθεὶς m, pr.

Ζῶμα: ὁ θώραξ καὶ τὸ περιζῶμα.

Ζῶμα: χιτῶνος τί ζώστου γένος· οὕτω Μένανδρος. 15

Ζωμεύματα: ὑποζώματα.

Ζωμίλη: ἄνηθον.

Ζωμός μέλας: ἡ λεγομένη αἱματία.¹

Ζῶμα φαεινόν: τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἄλλοι 20
δὲ τὸν θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.

Ζώννυσθαι: καθοπλιζέσθαι.

Ζῶον: καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ πτεγγραμμένον λέγουσι.

Ζωοδότειρα: ζωὴν παρέχουσα.

Ζώπυρα: τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζώπυρα: φουσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φουῶσι. 25

Ζώπυρα: λείψανα.

Ζωπυρεῖ: ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκκαίει. (56)

Ζωπυρῆσαι: ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοὺς ἐξ
ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους² λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

* **Ζωπυρεῖα:**³ φουσητήρια. 5

Ζώπυρον: πεπυρακτωμένον· ἐκθερμὸν.

Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰχμασμένος ἑαυ-
τὸν, Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἶλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ'· πι-
στευθεὶς ἀποστάτης εἶναι.

Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνος ἐν Πυλαία· τοῦτον φη- 10
σι⁴ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρ-
σην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαρίζομενον βασιλεῖ μαστιγῶ-
σαι⁵ ἑαυτὸν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτων ἀποστερη-
σαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ 15
ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ με-

¹ Vox in litura, sed ejusdem.

² ἀναρρωννυμένους

* Inc. f. 12. c. 4:

³ Ζωπύρια

⁴ τοῦτο φασί

⁵ μαστιγώσας

φῶντος· ὁ προέχων πλούτῳ² καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἄλ-
λων ἡγεμονεύειν ἐπελημμένος.

Ἡγουμένου: Πολιτείας θ'. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐρωτος πά-
σαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ πασῶν προη-
5 γουμένου τοῦ Ἐρωτος.

Ἡγηγῶσθαι καὶ ἐξηγῶσθαι: ² φησὶ Μένανδρος.

Ἡγεμονία δικαστηρίου: τοῖς ἄρχουσιν αὐ πάσας πᾶσιν
ἐφεῖτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν
10 ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανομίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλή-
ρων ἐκιδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρ-
ξάντων εὐθύνας· τῷ μὲν τοι γε βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς
καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας· καὶ ἂν τις ἱερασίνης ἡμφοσβήτει·
πρότερον^{*} δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμ-
15 φισβητήσεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἰργεσθαι
τοὺς ἐναντία· τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίῳ γρα-
φὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ
πολεμάρχος τοῖς μετοίκοις διηίτει· οἱ θεσμοθέται συ-
20 κοφαντίας καὶ θώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ
βουλεύσεως· τοῖς ἑνδεκα ὅσαι ληστὰς καὶ λωποδύτας
καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι· τῷ στρατηγῷ περὶ τριη-
ραρχίας καὶ ἀντιδόσεως· οὕτως οὖν διαιτοῦντες ἡγε-
25 μονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς
καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προϊστάται·
ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

(69) Ἡγεμονικόν: ὁ νοῦς.

Ἡγήμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς ἣν
τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλη-
μένων.

Ἡγεν: ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο.

² πλούτον

² -orēn bis.

* Inc. p. 15. c. 3.

Ἡγέτης: ἡγεμών.

Ἡγημα: βουλή· γνώμη.

Ἡγημαι: λελόγισμαι· ἔσχον.

Ἡγμένος: τεθηρευμένος καὶ παντὶ παιδαρχῶν.

Ἡγήσας: οὗτός ἐστιν ὁ Κρῶβυλος² ἐπικαλούμενος·¹⁰
οὐ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φίλιππος, Δημοσθένους⁴
ἐπιγραφόμενος.

Ἡγήσαιο: προσηρήσαιο.

Ἡγητήρια: παλάθη· ἦν σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν¹⁵
πλυκτηρίων φέρουσιν· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύ-
της ἡγήσαντο.⁶

* Ἡγήτορες: ἡγεμόνες.

Ἡγλαίσμενη: χαίρουσα· λαμπρυνομένη.

Ἡ δέ: ἄντὶ τοῦ ἢ αὐτῇ δέ.

Ἡδαξήσατο: ἐκνήσατο.

20

Ἡ δὲ⁸ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης
ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαί-
ρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν Ἀθήμων· ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν (61)
ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στραγγευσσαμένων⁹ δέ· φασὶ
δὲ ταύτην Τερψίωνος εἶναι.

Ἡ δὲ αἰξ τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων
κακόν· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἢ¹⁰ αἰξ δαῦσα
τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται Κορινθίων χάρ' Ἡραι⁵
Ἀκραία¹¹ θυνόντων, ἦν λέγεται ἰδρύνσθαι Μήδειαν,¹²
οἳ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῇ κρύψαντες τὴν μά-

¹ Per lenem ter.

² ἀρώβυλος

³ τις

⁴ φίλιππος δημοσθένης

⁵ Ἡγητήρια: παλλάθη· σύκων, i. e. παλλάθη in παλλάθην
statim ab eodem mutatum.

⁶ ἐγεύσαντο

* Incip. f. 13. c. 4.

⁷ Ἡδε

⁸ Ἡδεῖα

⁹ στρατευσαμένων

¹⁰ ἢ

¹¹ κρέα

¹² μήδειαν

χαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι· ἡ δὲ αἴξ αὐτὴν τοῖς
ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

10^ο *Ἦδει· τέρπει· καὶ ἤδη· ἀντὶ τοῦ νῦν.*

Ἦδη: ἀντὶ τοῦ πάλας:

Ἦδη· ἀντὶ τοῦ ἡδέειν· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ σχιδὸν μὲν τι ἦδη ὁ Κρίτων·.

15 Ἡδῆ· πρὸ τούτου· λοιπὸν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος τῶν αὐτό-
 μου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος· ἢ τοῦ παρελ-
 λυθότος· ἡδῆ τε γὰρ βασιδεῖσθαι φαιμέν· καὶ τὸ συνά-
 πτον τὸ νῦν· ἡδῆ τε βασιδικεῖναι· οὐ πολὺ ἀφιστάμενος
 τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

*Ηδιστα: ἡδέως.

20 Ἡδίων: ἡδύτερος.

* Ἡδόμενος: ἀρεσκόμενος.

¹ Η¹ δ' ὅς· οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς·
 δὴ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρ-
 25 θρον· τὸ ὅς· καὶ ἡ² ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμενοῦμεν,
 ἡ³ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγώ· ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ
 (62) ἐγώ· παρὸ δὴ κατ' Ἑρμῆπος ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς ἦσαν ἐν-
 τι τοῦ φησὶν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι Παλλάς, ἥσι,⁴ τὸν νόμα.
 Ἀριστάρχος δὲ τὸ μὲν ἡ⁵ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ
 δὲ ἦν δ' ἐγώ, ἔφη δ' ἐγώ· τὸ δὲ ἡ⁶ τῶν ἀρχαίων ἔφη
 5 εἶναι λεξιδίων· Ὀμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι
 αὐτῷ· οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν,
 ὡς δὲ ἂν λόγου τελευτὴν σημαίνῃ· Ἡ καὶ κυανέησις ἐπ'
 ὀφρύσι· καὶ· Ἡ καὶ⁷ ἐπ' Ἀντινόω· τοὺς δὲ μεθ' Ὀμη-
 ρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

10⁷ H³ δ' οὕς· ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη· τὰ-
τεταται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφα-

* Inc. f. 14. c. 1.

1. η ter.

² διδωνω πολλάς φησι

’ η bis.

4, d' om.

5 $\tilde{\eta}$ (sic)

6 η' κδ

- σαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὧ φίλε· τοῦτο· Χάρης μὲν φησι καὶ
 Κριτόλαρος πηγαίνει· διαλέγεται δὲ ὑπὸ πλειόνων.
 Ἦδος· ἡδονή· ὄφελος. 15
 Ἠδρασεν· ἐστήριξεν.
 Ἠδονῆς· ἡδονή· ὄφελος.
 Ἠδύλειον· ὅρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἠδύλειον.
 Ἠδουλισμός· εἶδος τι καλακείας· καὶ Μένανδρος ἐν Ἀλκι-
 κέχρηται τῷ ἡδύλλειν. 20
 Ἠδουκαθής· φιλήδονος· πάθει χαίρων.
 Ἠδύς· εὐήθης· ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομάρους.
 * Ἠδύσματα· βρώματα· ἢ εὐοσμία.
 Ἠδυντῆρες· ἄλλοι· τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντῆτες.
 Ἠδύνθαι· ἡρτῆσθαι. 25
 Ἠδύχρους· τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον ἀρνίον· καὶ μήπω (63)
 γεγευμένον πῶας· ὃ καὶ ἡδύνουν λέγουσιν.
 Ἠέ· βαρυτόνως διαζευκτικός· ὁ σύνδεσμος· Ἠέ διατριμ-
 ζαι· κοῖλον δόρυ· περισπωμένως δὲ ἀπορηματικῶν·
 — περιπτὰ ἢ μαχεσόμενον ἢ καὶ οὐχέ. 30
 Ἠεῖ· πορεύεται.
 Ἠῆσαν· ἐπορεύοντο.
 Ἠ ἐν ὁδοῖ καθελὼν· ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἐλὼν· τούτ-
 ἐστιν ἐν τινὶ ἐνέδρᾳ καταβαλὼν· Δημοσθένης ἐν τῷ
 κατὰ Ἀριστοκράτους. 10
 Ἠετιωνεία· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς ἁ-
 κρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἠετιωνῆς.
 Ἠεμεν· ὡς ἡδμεν.
 Ἠεροφοῖτις· ἡ ἀοράτως ἐρχομένη· κατὰ τὸν ἄερα.
 Ἠθαδων· συνήθων. 15

¹ Per lenem, sed mox asp.

* Inc. f. 14. c. 2;

² διαζευκτικός

² διατριμζαι

³ ἀπορηματικῶν

³ Sine accentu.

⁴ Sic, sine accentu.

⁴ κατὰ τὰ ἔργα

¹ Ἡ θέμις: ² ὡς νόμος· ὡς προσῆκον.

¹ Ἡθεῖας: παρὰ Ἰωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προαγορεύσεις.

¹ Ἡθεος: ² ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

²⁰ Ἡθη: συνηθείας· — μετὰ τ' ἡθεα καὶ νόμον ³ ἵππων γράφεται καὶ ἔθη.

¹ Ἡθημένος: ³ διυλισμένος· οὕτως Ἐπίλυκος.

¹ Ἡθωμδεῖν: ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας.

¹ Ἡθνευμαι: ἠκολάσθηκα.

(64) ¹ Ἡθεσι: εἰς συνήθεσι τόποις· ταῖς ἐξ ἔθους διατριβαῖς.

¹ Ἡθολόγος: θεατρισιγής.

¹ Ἡία: τῇ τῶν ἀσπρίων καλᾶμην· οὕτως Ἐρατοσθένης.

⁵ ὁ δὲ ποιητὴς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα· θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἡία πέλονται· καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισιτισμὸν ὁμοίως.

¹ Ἡθεος: ὁ ὥραν γάμῳ ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμηκώς· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος.

¹⁰ Ἡία: βρώματα· καὶ τὸ ἐπορευόμεν.

¹ Ἡκεῖν: ⁴ ὅμοιος ἦν.

¹ Ἡσμεν: ³ ἐπιστάμεθα.

¹ Ἡθεντι: καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

¹ Ἡύνα: αἰγιαλὸν ὄχθον.

¹⁵ Ἡκεῖν: ⁶ ἀντὶ τοῦ ἦκων.

¹ Ἡκεῖν: ⁷ τὸ ἐώκειν ἐπὶ γ' προσώπων· οὕτως Ἀριστοφάνους.

¹ Ἡκαιρεῖσθε: ἐκωλύεσθε· καιρὸν οὐκ εἴχετε.

¹ Ἡκεν: ἐφῆκεν.

²⁰ Ἡέσατο: ἰάσατο· ἐθεράπευσεν.

¹ Ἡκιδωμένος: ἀκίδας ἔχων.

¹ Ἡθέμις: ὡς νόμους

² Sine acc. et sp.

³ Sine accentu bis.

⁴ Inc. f. 14. c. 5.

⁵ Ἡέκειν

⁶ Ἡίσμεν

⁷ Ἡκεῖν

⁸ Ἡκεῖν

Ἡκισμένους: ἡφανισμένους.

Ἡκίστα: οὐδαμῶς· οὐχ ἦτον· καὶ Λιβάνιος φησὶν· εἴ
τινα ἄλλον τρόπον ὃν ἡκιστα ὥφθη μετελθών· ἐν τῷ
ὅ· ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ πάνυ. 25

Ἡκονήσατο: ἀντὶ τοῦ ἡκόνησεν.

Ἡς: ὑπάρχεις.

(65)

Ἡσαν: ἐπιστάντες.

Ἡκόντων: ἀντὶ τοῦ ἡκέτωσαν.

Ἡκρωτηριασμένος: Δημοσθένης· ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος· ἡκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἑαστοι πατρίδας· 5
ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οὐ γὰρ λυμαίνόμενοι τισὶν
εἰδῶσσι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα· τὸ μέντοι ἡκρω-
τηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἡκρωτηριακότες.

Ἡκται: ἐλκυσται.

10

* Ἡκον δέ: ἐληλύθειν.

Ἡκω: ἦλθον.

Ἡ κύων ἐπὶ τῆς φάτνης: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρω-
μένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων.

Ἡλακάται: καλάμων ῥαβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν 15
σταχύων.

Ἡλακάτη: ἐργαλεῖον γυναικός.

Ἡλασεν: ἔσκαψεν· ἔπληξεν.

Ἡλαστρημένον: τὸν περιφθαρμένον καὶ περιπεπληγ-
μένον.

20

Ἡλαῖτο: ἔθαλπεν.

Ἡλέκτραι: τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα.

Ἡλεκτρον: ἀλλότυπον χρυσοῖον μειγμένον ὑέλαι καὶ
λιθία.

25

Ἡλέκτρων: τῶν ἐν ταῖς κλίμαις ποικιλλομένων.

Ἡλέκτωρ: ὁ ἥλιος.

(66)

* Sic.

* Ἡσαν vel Ἡσαν.

* Int. f. 14. o. 4.

* Sine accentu bis.

Ἡλιόμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλεγχον: ἐφανεροποιοῦν· ἢ ἀνέγκρινον ὡς ἔανοφών.

Ἡλεις: ἢ ἤληθες.

Ἡλιαῖα: τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ὃν ἀγνύγεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν· ὡς προέτεθηκεν εἰς γραμματεῦς.

Ἡλιαῖα: καὶ ἡλιάζεσθαι· ἡλιαῖα μὲν ἔστι τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν· ἐκ ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακσίων συνιόντων· συνίεσι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δημοῖν δικαστηρίων· οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ ἐριῶν.

Ἡλίβατον: ὑψηλόν· ἄβατον· ἢ ἔστιν ἀλεῖν·² βαίνακτα· ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτον * βάλλει· ἀλλ' βεβηκυῖαν· Στεσίχορος δὲ Τάρταρον ἡλίβατον βαθύ· λέγει· ἐνὶ ἡλίβατον ἀποδιδόασιν, ἡλίω φαινόμενα.

Ἡλίβατος: ὑψηλή· ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὰ ὑψος ὁ ἥλιος βαίνει.

Ἡλίδιος: ἄφρων· ἢ σκληρός· ἢ ἀναίσθητος.

Ἡλικᾶν: μέγα· πηλίκον.

Ἡλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικία οἱ νέοι αὐτῶν Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

Ἡλινδημένον: ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον· Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Φόρμισίου ὅπῃ Ἰσοκράτης καλεσθεῖσθαι λέγει.

(67) Ἡλιος: ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός.

Ἡλισγημένος: μεμιασμένος· μεμολυσμένος· ἡρτυμένος.

Ἡλίσκον: τὸν μικρὸν ἥλον· Ἀριστοφάνης.

Ἡλίσκοντο: ἢ ἐπορδοῦντο·⁴ ἡλέγχοντο.

Ἡλίσμην: ἡλισμένος ἤμην.

Ἡλιτόμηνον: τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

¹ Sine accentu.

² ἀλεῖν

* Inc., τον f. 15. c. 1.

³ Per lenem.

⁴ ἐπόρδον

Ἠλωμένους ἐπεκεκαυμένους.

Ἠλύγη: ¹ σκιά· σκέπη· καὶ ἐπηλυγησάμενος παρὰ Πλά-
τωνι τὸ προβαλλόμενος καὶ ἐπισκiasάμενος. 10

Ἡ Λύκου δεκάς: Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ
ἦρος· μορφήν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὰ φεαίεσθαι·
πρὸς ὃ ἡ παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ
λυκοειδεῖ ἦρωι ἐκλήθησαν.

Ἠλύσιον: ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ 15
περὶ Αἰόβαν· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πε-
ρίον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ καὶ
Ἐνγλίσια· ² Πολέμων δὲ Ἀθηναίους· φησὶ τὸ κατα-
σκαφέν χωρίον καλεῖν.

Ἠλυσις: πορεία. ³ 20

Ἠλω τὸν ἦλον ⁴ ἐκρούεις· ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ
ἀμάρτημα σπενδαῖς ἐξελάσαι.

Ἠλω· ἐλήφθη· ἐφανερώθη· ἐπορδήθη.

Ἠλωσαν· ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν.

Ἠμαθόεντος· ἀμυώδους. 25

Ἠμαρ· ἡμέρα. (68)

Ἠματα· ἡμέρας ἢ ἡμέτια.

Ἠμάλαπτεν· ἐκρυπτεν· ἠφάνιζεν.

Ἠμέδιμνον· τὸ ἡμιμέδιμνον.

Ἠμεδαπῶν· ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάπεδον ⁵
γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπός, ἀντὶ τοῦ πόλον
λαμβάνεται ἢ ποίας χώρας ἢ τῶν πατρίδων.

Ἠμέβετο· ἀνταπεκρίνετο.

Ἠμείφθη· ἡλλάγη.

Ἠμεαρα· ἡλλαξα. 10

Ἠμένη ⁶ πελειάς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ

¹ Sine spiritu.

² Inc. oug f. 15. c. 2.

⁴ Ἠλωτὸν ἦλον

³ Nescio an G. ἐπηλλισια

⁵ πορεία

⁶ Per lenem.

ἄκακοήθων ταττομένη· κατ' ἀντεξέτασιν τῶν καλὴν-
τριῶν·² αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλας προσάγουσιν.

Ἡ μὲν κλέος, ἣ δὲ καὶ ἦσθα· παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων
15 τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ.

Ἡμερίδα· τὴν ἄμπελον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἡμεροδρόμος· ὁ ἥλιος· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βα-
σιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακογούμενοι.

Ἡμεροκαλλές· ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος· οὐκ ἔστι
20 δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικῶν ἔριον διαπεποικιλμένον, ὡς
χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας· Ἀθήνησιν· ὡς Θεό-
δωρος· ὁ παναγῆς προσαγορευόμενος ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ
Κηρύκων γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδι-
25 δούς· γράφει δὲ· καλεῖται ἡμεροκαλλές διὰ τὸ πεπλύ-
σθαι καὶ βεβάφθαι καὶ εἰργάσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ·
κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

(69) Ἡμερόλεγδον· τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμερῶ· ἡμεροφυλάκεια.

Ἡμερωρεῖν·² ἡμεροφυλακεῖν.

Ἡ μὴν· ὅντως δὴ· καὶ ἄλλ' οὖν·³ καὶ ἄλλ' ὅμως.

Ἡμιδιπλοῖδιον·⁴ γυναικῆιον βραχὺ περίβλημα· ὃ ἐνδον
φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρὸν.

Ἡμιδαῆς· ἡμίκαυστος.

Ἡμιδακῆς· ἡμιτελής.

Ἡμίεκτον· τὸ ἔκτον μέρος τοῦ μεδίμνου.

10 Ἡμιθνήτα· τὸν ἡμιθάνατον.

Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον· τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοί-
νικας μὴ, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι καὶ εἶχεν ἡμίεκτον
δὲ τὸ χωροῦν ὃ χοίνικας· τὸ γὰρ ἔκτον χοίνικες ἦ.

15 Ἡμιλλᾶτο· ἡκείετο.

Ἡμιμάλλονες· μαινάδες· Νύμφαι ἢ Βάχχαι.

¹ πλευτρίδιον

* Inc. f. 15. c. 3.

² Ἡμερώρειν

³ ἄλλοῦν

⁴ Ἡμιδιπλοῖδιον

Ἡμιμέδιμνον· μέτρον χωροῦν ἡμῖς μεδόμενον· ταυτέστι
χοίνικας κθ'.

Ἡμῖν· ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.

Ἡμιολία· ληστρικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψι-20
λῶν ἔρετων ἐστι, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχασθαι· τριη-
μυρία δέ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης.

* Ἡμιολία· τὸ ἡμῖς τοῦ κεφαλαίου.

Ἡμιολίας· ἡμίσεας.

Ἡμιολασμός· Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι·
ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ (70)
ἡμῖς αὐτοῦ.

Ἡμίοποι· κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί.

Ἡμιπέλεκα· αἱ μονόστομοι ἀξίνα.

Ἡμιτύβιον· δίχροσον· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ἐπειτα
καθάρων ἡμιτύβιον λαβών.

Ἡμιφόριον· ἡμῖς ἱματίου.

Ἡμμένοι· συνημμένοι.

Ἡμοιρηκώς· μὴ μετέχων.

Ἡμπέσχετο· περιεβάλλετο.

Ἡμορος· ἄμοιρος.

Ἡμόριξεν· ἄμοιρον ἐποίησεν.

Ἡμών· ἐθέριζον.

Ἡμύναθον· ἡμυνα.

Ἡμπείχετο· περιεβέβλητο.

Ἡμπλάκομεν· ἡμάρτομεν.

Ἡμφιέσθαι· τὸ περιβεβλησθαι.

Ἡν· ἡμην.

Ἡν· ἀντὶ τοῦ ἦσαν.

Ἡν· ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.

Ἡν· ἀντὶ τοῦ ἡμην· τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἡμην (ἦ)²
κατὰ συναλιφῆν, ³ οἷον ἦα καὶ ἔα.

* Inc. f. 15. c. 4. · Ἡμιόλια · ἢ abest G. · συναλιφῆν

* *Ην*: ἀντὶ τοῦ ἢ τοῦ ὑποτακτικοῦ.

* *Ην*: δασέως ὅτ' ἂν ἡθικῶς λέγεται· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν
25 Μενάνδρῳ Αὐτὸν τιμωρουμένῳ· τὸ δὲ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ
ἰδοῦ· Ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι.

* *Ηνδανεν*: ἤρεσκεν.

(71) * *Ηνδρώθησαν*: ἀνδράσιν ὁμίλησαν· οὕτως Ἄων πολλά-
κις ἐχρήσατο.

* *Ηναυε πῦρ*: λέγουσι τὸ ἦπτε πῦρ.

* * *Ηνας*: * κόψας.

δ* *Ην* δ' ἐγώ: ἀντὶ τοῦ ἔφην· ἐγώ· τὰττεται καὶ ἐπὶ ἀν-
δρὸς καὶ γυναικός.

* *Ηνδρωμένη*: παρθένης ἢ γεγαμημένη.

* *Ηνεμόεσαν*: ὑψηλήν.

* *Ηνεγκα* καὶ ἦνεγκον: ἄμφω λέγουσι· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ
10 ἐνέγκαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεγκεῖν.

* *Ηνέγκατο*: ἀντὶ τοῦ ἦνεγκεν.

* *Ηνείχετο*: καὶ ἠνώχλει· καὶ ἠκηχόει καὶ ἠντιβόλει·
κοινὸν τῶν Ἀττικῶν ἰδίωμα.

* *Ηνίκα* ἀνταποδίδοται τῷ τηνικαῦτα² καὶ τηνικάδε· ση-
15 μαίνει δὲ τὸ μὲν ἠνίκα, καθ' ἣν ὥραν· τὸ δὲ τηνι-
καῦτα, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὅτε
δηλοῖ καὶ τότε· τὸ³ δὲ ὀπηνίκα, καθ' ὅποιαν ὥραν.

* *Ηνίαι*: λῶροι χαλινῶν.

20 * *Ηνίοχοι*: οἱ εὐπορώτατοι Ἀθῆνῃσι κατελέγοντο· ἄρμα-
τοτροφήσοντες ὥσπερ οἱ ἱππεῖς.

* *Ηνιόχους*: τοὺς ἀπροκέρους κάλους· οὓς νῦν ἐκφόρους
λέγουσιν.

25 * *Ηνυστρον*: ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκουμένων ζώων.

* *Ηνυστρον*: τὸ παχυμερές τῆς κοιλίας ἔντερον· ὡς εἰς

* Inc. f. 16. c. 1.

* Sine accentu.

² *Ηνίκα* ἀνταποδίδοται: τοτηνικαῦτα

³ καὶ τότε δέ· ὅπ.

τρία τέμνεται· ἡ γαστήρ· ἥνυστρον· ἐχίνον· πεκρύ- (72)
φαλον.

Ἡόνησας· κατήντηλσας· ἔλουσας· τάχα καὶ τοὺς αἰγια-
λοὺς ἥϊόνας φασί, παρὰ τὸ ἐπικλύζεσθαι.

Ἡοῦς· ὄρθρον· ἡμέρας· ἀνατολῆς. 5

Ἡκάτησεν· ἐπλάνησεν.

Ἡπήτηγ· οὐδεὶς εἰσῆκε τῶν Ἑλλήνων· οὐδὲ ἠπήτησαν·
ἀλλὰ ἀπέστριαν.

Ἡπειρον· τῷ Ἰσοκράτει σύνθηδές ἐστι τὴν ὑπὸ βασιλεῖ
τῶν Περσῶν* γῆν οὕτω καλεῖν. 10

Ἡπειρος· χέρσος γῆ· οἷον ἄπειρός τις οὖσα· ἡπειρος δὲ
λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἢ γῆ καταχρηστικῶς· κυ-
ρίως δὲ ἢ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης·

Ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα.

Ἡπιάλος· ὁ ριγοπύρετος. 15

Ἡπιάλης· ἐπιπιάλης· ὁ πνιγαλίων ὑπὸ τινῶν.

Ἡπιόδωρος· ἡπία καὶ προσῆνῃ δωρουμένη· χρηστή.

Ἡπιος· πρᾶος· ἢ λιπαρός.

Ἡ Περγαῖα Ἄρτεμις· τάσσεται ἐπὶ τῶν αἰγυριῶν καὶ
πλανητῶν· παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἐν αὐτῇ. 20

Ἡ ποθεν· ἀμόθεν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἡ που· ἄρα γε.

Ἡπου· ἴσως· σχεδόν.

Ἡπου γε· πολλῶι πλέον.

Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· τὸ δὲ Ἡρακλῆς κλη- 25
τικῇ πτώσει· ὥσπερ τὸ ᾧ Δάματερ τοῦ Δήμητερ δια-
φέρει· ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἡρακλείδους ὁμοίως (73)
Μένανδρος· Ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί.

Ἡράκλεια· πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρα-
κλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἦτοι τῶν

* Inc. f. 16. c. 2.

8 ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάρχει μνημονεύει· ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.

Ἡρακλείαν λίθον· τινὲς τὴν μαγνήτιν¹ ἀπέδωσαν· διὰ τὴν Ἡρακλείαν τῆς Μαγνησίας· εἶναι² δέ, ὅτι ἡ μὲν
10 ἐπισπώμενη τὸν αἰθρον, Ἡρακλεῶτις· ἡ δὲ μαγνή-
τις³ ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ [ὁμοία ἐστὶν] ὡς Εὐρ. Οἶν.
— τὰς⁴ βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὥστε⁵ μαγνήτις⁶
λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν· οὐ λέ-
15 γει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος⁷ λίθου τὸν σίδηρον·
ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανωμέ-
νην⁸ ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.

Ἡράκλεια λουτρά· τὴν Ἀθηνᾶν ἐν Θερμοπύλαις κα-
τιόντι Ἡρακλεῖ ἀνεῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμ-
φας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι.

20 Ἡρακλεώτης λίθος· ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος
τὸν σίδηρον· Ἡρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία.

Ἡρακλείδην· τὸν Ἡρακλέα οὕτως ἔλεγον.

Ἡραρεν· ἤρμωσεν.

25 Ἡρασάμην· ἠράσθην.

(74) Ἡρας δεσμούς· ὑπὸ νείδος· Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον·
παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ
ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὁ τινες ἀγνοήσαν-
30 τες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς⁹ καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν
ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ· Κλήμεντος ἡ ἱστορία· καὶ
παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἡ Ἡφαίστω.

Ἡραον⁶ τεῖχος· χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίῳ
δὲ ὠκίσθη.

10 Ἡράτο· εὗξατο.

¹ i. pro η quater; ultimo loco et Porsonus.

² εἶναι ὡς εὖροι νῦν τὰς * Inc. f. 16. c. 3.

³ πλανώμενον διὰς prope evanuit.

⁴ Sic P. Ἡραον G, accentu et sp. vel omissis vel evanidis.

Ἡρδαλωμένος: λεπρὸς καὶ μεμιασμένος.

Ἡρδεν: ἀντὶ τοῦ ὕφαινεσθαι, διέβρεχε.

Ἡρέμα: ¹ ἀτρέμα· πρῶτος· ² ἡσυχῇ· ἡ γὰρ ἡρεμία ἡσυχία.

Ἡρετο: ἠρώτησεν.

15

Ἡρεφεν: ἐστεγάζεν.

Ἡρειδε: σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Ἡρία: οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοιτώτερον μὲν πάντας τοὺς τάφους ³ οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαιρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους· ὀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν.

20

Ἡίρηκότες: ⁴ πεπονηκότες.

Ἡρημένον: ἐπικριθέν· ἐκλελεγμένον.

Ἡρήρειστο: ἤρμωστο.

Ἡρθη: ἠὺξήθη· ὑψώθη.

(75)

Ἡρι: ὄρθρου· ἔωθεν· ἢ ἔαρι.

Ἡριγένειαν: τὸν ὄρθρον.

Ἡριδανός: ποταμός ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς τῶν Διοχάρους κυλῶν.

6

Ἡρικνωμένον: ἐρρυτιδωμένον· παλαιόν.

Ἡρινοῦ τόκου: ⁵ ἐκεῖ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.

Ἡραιπεν: εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν.

Ἡριστάναι: Ἡρμῆπος· ὡς καὶ δεδεικνῆναι φασίν.

Ἡρικασεν: ἐβοήθησεν.

10

Ἡρματισμένον: ἡσφαλισμένον.

Ἡρμόττετο: οὐχ' ἡρμόζετο.

Ἡροάνθαι: ⁶ ἐορτὴ γυναικεῖα ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ.

Ἡροῦτο: ἠροτριᾶτο.

Ἡρρησεν: ἐφθάρη· ἥλθεν· ὅθεν καὶ τὸ εἰσῆρρησεν.

15

¹ Ἡρέμα. et ποικ ἡρεμία

² pro vix legi possunt.

³ Inc. f. 16. c. 4.

⁴ Per lenem.

⁵ Ἡρινοτόκου

⁶ Ἡροανθία

Photius Vol. I.

E

Ἦρτηται: κρέμαται.

Ἦρτα: ἐκρεμάννυσεν.

Ἦρτικροτοῦντο: ² συναφώνουν.

Ἦρτίαζον: ἀστραγάλοις ἔπαιζον.

20 Ἦρτυκώς: κατηρτυκώς. ²

Ἦρτύνετο: παρεσκευάζετο.

Ἦρυγεν: ἠρεύξατο ἦντλει.

Ἦρύγη: λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος.

Ἦρως ἰατρός: οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ

25 στεφάνου.

(76) Ἦρως ποικίλος: τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἦρως καλεῖσθαι.

* Ἦρως: ἡμίθεος· δυνατός· γενναῖος.

Ἦρῶσαι: ³ αἱ ἡρωίδες.

5 Ἦρῶναι: ὁμοίως ἡρωίδες.

Ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ ⁴ τῶν προγεγονότων.

Ἦσας: χάριν ἐποίησας· ἔδοξας.

Ἦσας: ἠδύνας.

10 Ἦσθα: ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

Ἦσθην: ἐχάρην.

Ἦσθητο: ἤτητο.

Ἦσσον ἐτοίμως κατέχειν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐμποῶς.

Ἦσεις: ἀντὶ τοῦ ἀφήσεις.

15 Ἦσι δέ: ἀντὶ τοῦ φησι δέ.

Ἦσκάριζεν: ἀντὶ τοῦ ἠσπαιρεν.

Ἦσμεν: ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἑαμέν.

Ἦστην: ἐκαθίζοντο· δυνάμει.

Ἦσυνθέτηκας: ἢ συνέθου καὶ ἀμολόγησας.

² Ἦρτικροτοῦντο

* Inc. f. 17. c. 1;

⁴ ἀπὸ

* Vix apparent rum

* Sine acc. et sp.

* ἐκα....ντο, mediis evanidis.

Ἠσχατίσεν: ὑστέρησεν.

20

Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην· ἐκείνην.

Ἡττήσομαι: ἡττηθήσομαι.

Ἡττον: οὐδαμῶς.

Ἡταίρηκεν: ἡτάκτησεν.

Ἡτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχρημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι(77)
ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι.

Ἡτίμησεν: ἡτίμασεν· ὑβρίσεν.

Ἡτορ: ψυχή.

Ἡτρίαῖον ἢ ἡτριον: ἐφ' ὕψους τάττεται ἢ φωνή.

5

Ἡτριον: ἐνδύμα ὑμενωδες.

Ἡ τρις ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι: τὸ γὰρ παλαιὸν τρισὶν ἐχρῶν-
το κύβοις πρὸς τὴν παιδίαν· διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ
ἀναρριπτούμενος καὶ ἰδίως ὁ κενός.²

* Ἡτρον: τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος.

10

Ἡῦδα: ἔλεγεν· εἶπεν.

Ἠσχατίσεν: ἐταπεινώσε· καὶ ἡσχατίσμαι· τεταπεινώμαι.
ἔσχατίζω γὰρ τὸ θέρα.

Ἠπλήσαντο: ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· κεφύσηνται.

15

Ἠύχεν: ἀντὶ τοῦ ἡλπιζεν.

Ἡ Φανοῦ θύρα: τὸν Φανὸν φησὶ Δήμων ὀβολοστατήν
εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς
τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἣν οὐκ
ἂν τις ἤνοιξε μὴ φόφον ποιήσας· ἐνίοις δὲ λέγειν ὡς 20
μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, τὴν αὐλειον θύραν
εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ φόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ
κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχόν, χλευάζοντας
τοὺς γέλτονας ἐπὶ τῶν μηδέν ἀνυόντων³· ἐν τῷ φυλάτ-
τειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν.

25

¹ Ἡτ' αὖν ἐπιτ' ἀντ' ἢ ταύτην ἐπιταύτην ἢ ἐκείνην.

² καινός

* Inc. f. 17. c. 2:

³ ἀνυόντων ἀσπί,

Ἡ φάρυξ· λέγεται θηλυκῶς.

Ἡφαιστος· ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ.

(78) Ἡφαιστία· δύο πόλεις ἦσαν τῆς Ἀἰῶνος· Μύρρινά τε καὶ Ἡφαιστία.

Ἡφειδηκότες· κατακαύσαντες· μὴ φειδόμενοι.

Ἡφείδη· ἑάδη· συνεχωρήθη.

6 Ἡχαρίστηκα· τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν.

Ἡχὴν· ἦχον· ἢ φήμην.

Ἡχθαι· τεθηρεῦσθαι.

Ἡχθησμένην· καταβεβαρημένην.

Ἡχλυσε· συνεσκότασεν.

10 Ἡχὼ πετραῖα· ἡ Αἶγινα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια.

Ἡψιμάχουν· συνῆπτον μάχην.

Ἡών· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους*, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία.

15 Ἡὼς· ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.

Ἡὼς· πρωτὴ ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· — ἦδε (δὲ²) ἦτοι νῦν Ἡὼς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἑκτῆς ὥρας· Ἔσσεται² ἢ ἠὼς, ἢ δαίλη, ἢ μέσον ἡμαρ.

20

Τέλος ἦ.

† Ἀρχὴ σὺν Θεῷ θ̄.

Θαλαμαῖαι· καταδύνσεις· θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων.

Θαιρούς· τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

(79) Θᾶκοι·³ θρόνοι· καδέδραι.

* Inc. f. 17. c. 5.

² δὲ om.

³ ἡμαρ hic ponit, mox omittit.

† Inc. f. 17. c. 4.

⁴ Sine accentu.

Θαλαμηπύλος: ἡ περὶ τὴν θάλαμιν ἀναστροφὴ καὶ
φυλάττουσα.

Θάλαμος: οἶκος ἢ κοιτῶν.

Θαλαμίδιοι κῶπαι: αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι.

5

Θαλαττοκοπεῖς: ματαιολογεῖς.

Θαλλός: λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας.

Θαλλοφόροι: οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίοις ἐλέγοντο.

Θάλασσα κοίλη: τὸ θέατρον.

Θάλεια: εὐωχία· ἀπὸ τοῦ θάλλειν.

10

Θαλεροί: δέντροι· ἔλαι· ἀκμαῖαι· ἢ ταχεῖς.

Θαλίαι: ἑορταῖς.

Θαλλός: κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον.

Θαμᾶ: συνεχῶς· πυκνῶς· δευνεκῶς.

Θαμάπαι: πυκνῶς.

15

Θαμίζεις: πυκνάζεις· σπχνάζεις.

Θαμινὰ καὶ θαμινῶς: συνεχῶς· πυκνῶς.

Θάμνος: ἔστι μὲν τὸ χαμαίζηλον φυτόν· λέγεται δὲ καὶ
ὁ σύνδεσμος τόπος.

Θανατήριον: οὗ θανάτου λέγουσιν.

20

Θανατῶν: θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπο-
πτόντων.

Θαργηλία: ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ μὴν
Θαργηλίων· ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱερῶ
ἐφέματος· ἤμουν δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχῆς² τῷ θεῷ τῶν
πεφηνότων καρπῶν· ὀνομαζόμενον ἀπὸ τοῦ θέρεσθαι τῆς (80)
γῆς τὸν αὐτὸν· ὄντα τῷ Ἡλίῳ· ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ
καὶ χοροὶ καὶ ἄγων Θαργήλια.

Θαργήλεια: Ἀθηναγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσα-
λῶν ἅ' ἔτη· Μιλησία τὸ γένος, ἀντιπραδαῖσα δὲ ὑπὸ
τεινος Ἀργείου δεδέντος ὑπ' αὐτῆς.

5

¹ Diat. Θάλεια εὐωχία: ἀπὸ

² ἀπ' ἀρχῆς

³ Ino. τὴν f. m. n. d.

~~Θαργήλια~~ ³ ἀγεται ἐπὶ Θαργήλια· ἀγεται δὲ Θαργηλιῶνι
~~ἀγεται~~ ³ ἐπὶ ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

~~Θαργήλιον~~ ³ μὴν Ἀθήνησιν· ἰά· ὠκομάσθη δὲ ἐκεῖ ὁ
~~ἱεὺς~~ ³ τότε πυρώδης· τὸ δὲ θερμὸν Θαργήλιον αὐτομά-
~~τα~~ ³ τὰ δὲ ἄνθη τότε ἐξηραίνετο.

Θαμνεται: θαρσύνεται.

Θαμνισθαι: συγχλινεσθαι.

Θαρραλέον: θάρσος.

Θάρσυνος: τεθαρρηκώς.

15 Θασίαν: καὶ ῥάφαγον καὶ ἄλμην λέγουσιν.

Θάσιος παῖς ³ Ἀγλαοφώντος: Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος
οὕτως ἐπεγέγραπτο.

Θάτερα καὶ θάτερον: λέγεται τὸ, τὰ ἐνικὸν καὶ τὸ πλη-
θυντικόν· τὸ δὲ ἀρρενικὸν ἄτερος ⁴ λέγεται· τὰ δὲ

20 θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἡτέρα καὶ θητέρα.

Θάτερον: ἕτερον μέρας.

Θάττον: τάχιον.

Θάττον ἢ Βούτης: οἶον κατασκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ
ζωγράφος ὀφθαλμὸν ποιήσας καὶ χράνος περιφαντόμ-
25 ³ ον, ἐπέγραψε Βούτης.

(81) Θάττον ἢ βάδην: λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως.

Θαύματα: ἃ οἱ θαυμαστοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.

Θαυματίζομαι: ἐκπλήσσομαι.

Θαυμαστήν ὄσσην: τουτέστιν, ἅλῃ πολλήν, ὥστε θαυ-
19 ³ μάσαι.

Θαυμαστικά: ἅτι τοῦ θαυμαστά. ⁵

Θαργήλια (ἴ ejusd.)

Θαργηλιων

παῖς· ἀγλαοφώντος πολ. primo, sed distinct. utatūn.

⁴ ἄτερος

⁵ Inc. f. 18. c. 2.

⁶ Θαυμαστικά et αθαύμαστα postea factum, „a manu alia,
antiquissima tamen,“ Porson. B. An sit alia dubito.

Θαυμάζω: ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγε-
γνώσχω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὰ ἐπαινεῶ.

Θαυμαστότερον: οὕτως Πλάτων.

10

Θάψμων χρωμα: ἀντὶ τοῦ ξανθοῦ.

Θάψος: ξύλον ὡς ξανθίζοναι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας·
ὁ Σαπφὼ Σχυδικὸν ξύλον λέγει.

Θέαν: τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν.

Θεατῆρ: ὁ τὸ θέατρον ὁρῶν ἢ ὁ τὸ θέατρον συνιστῶν. 15

Θέαν παρ' αἰγείρον: ¹ τὴν πόρρωθεν λέγουσιν· αἰγείρος
γὰρ ἦν τῶν ἰκρίων ² πλησίον.

Θεαυδέστατος: θεοῦ ἰδέαν ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ
περὶ ὁμοιότητος αὐτῶν· ἄνθρωπος ὅς φησὶ πάντων θη-20
ρίων θεαυδέστατος γενέσθαι.

Θεατροκορασία: ὀχλοκορασία. ³

Θεάμονας: θεατῶς.

Θεηγόροι: θεολόγοι.

Θεήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς.

Θεηπολεῖν: θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργύριον (82)
εἰσπράσσομενα.

Θέειν καὶ θεῖν: τρέχειν.

Θεῖα: εὐθεία. ⁴ καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά.

Θεαζόντων: μαινομένων.

5

Θεωῶσαντες: θεόληπτοι γεγονότες.

Θιάσω μαινόλη: ⁵ χορῶ μανικῶς.

Θιασῶται: χορεύεται· οἱ καὶ θεῖα ἄδοντες.

Θιασώτης: ὁ τῶν θυσιῶν κοινωνός· ἐκαλεῖντο δὲ καὶ
ὀργεῶνες· ἐκλήθησαν δὲ * ἀπὸ τοῦ θιάσασθαι, ὅσπερ 10
ἔστιν ἡ ἀπὸ τοῦ πίνειν ἀνακαγχῆ.

¹ παρεχίρον (sine accentu) tum ἔγειρος

² ἡρῶων

³ Bis om. accentum.

⁴ Sic, sine accentu.

⁵ Θιάσωμαι οὐκ (sic)

^{*} Inscr. Gr. 18. c. 3.

Θεῖαν: ποιήσaiαν.¹

Θεῖται: ποιῆσαι.

Θεῖον: ἀντὶ τοῦ Θεός.

15 Θέλει: ἀγαπᾷ· ἢ κακοῖ· ἢ ἀπατᾷ· ἢ θάλλει.

Θέλητρον: τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θέλειν: ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.

Θέλημος: ἀντὶ τοῦ ἡσυχος.

Θελητή: εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη.

20 Θελκτώ: πολλακευτακή.

Θέμεθλα: τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει.²

Θέμενος τὰ ὄπλα: ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος· Δημοσθένους καὶ Ὀμηρος καὶ Διοχίτης.

Θέμιν:³ δικαιοσύνην.

25 Θέμις: τὸ δίκαιον.

Θεμισσέτω: αἰκιζέτω.

(83) Θεμιστεύειν: ἀντὶ τοῦ χρησμοῖδεῖν· Διότι· γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὶ τὸ μανταῖον πρὸς⁴ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Θεμίσων: τυράννου ὄνομα· Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ
5 Κτησιφῶντος.

Θεμιτῶς:⁵ νομίμως.

Θεμιστός:⁶ δίκαιος.

Θέμιστα: νόμον ἢ δίκην.

Θεμιστεύσαντος: ἄρξαντος· δικύσαντος.

10 Θέναρ: τὸ κοῖλον τῆς χειρός· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἑλλυχνιον.

Θεογενεῖαν:

Θεόδμητος: ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν: κατὰ Θεὸν πορευόμενος.

¹ ποιησέται.

² βαθύ.

³ Θεμιστία.

ἀπὸ τῆς

⁴ Accentus videtur omissus.

⁵ 6 Θεμιστός.

Θεοειδής: Θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοίος. 15

Θεοείκελος: Θεῷ ὁμοίος.

* Θεόδυντα: Ιερόδυντα.

Θεογένειον: Δημοσθένης καὶ Δελφάρχος καὶ ἄλλοι Θεο-
γένην ὀνομάζουσιν.

Θεόγνις: εἰς ἣν τῶν παρ' Ἀθηναίων ἂ' τεράνην· ἔστι 20
καὶ παρτῆς ὁ Θεόγνις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεὺς.

Θεόλινον: τὰ κατὰ δῆμον Διονύσια Θεόλιντα ἔλεγοντο
ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθνον· τὰ γὰρ Διονύσειον Θεό-
λινον ἔλεγον. 25

Θεόλινον: Ιερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.

Θεοὶ Μολοττικοί: οἱ χθόνιοι· ἐπεὶ ψυχοπαταῖον· ἤν (84)
ἐν Μολοττοῖς.

Θεοκλυτήσαντες: Θεοῦ ἀκούσαντες· Θεὸν ἐπικαλεσάμενοι.

Θεοκλυτοῦμαι: Θεόθεν μεταῦμαι, Θεοφοροῦμαι· Θεόθεν 5
δοξαζομαι.

Θεοτελής φύσις: οἱ ἄγγελοι οἱ πὰ θεῖα τελούντες· ἁ-
γασται καὶ Θεοτελής φύσις.

Θεοφίλης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἦν δὲ 10
συνοφάντης.

Θεόπλιτος: Θεότιμος.

Θεόληπτος:

Θεομητί: Θεόφραν· Θεοβρύλλαι.

Θεομάντεις: οἱ ἐκθουσιῶντες.

Θεοπροφίαι: ἁμαρτία· καὶ Θεοπρόπιον· τὸ ἐκ Θεοῦ μάν- 15
τευμα ἢ προφήτευμα.

Θεοπαλεῖν: τὸ περὶ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι.

Θεοπρόπος: μάντις ἢ Θεοῦ προφήτης.

Θεορημοσύνη: τὴν θεῖαν διδασκαλίαν· τὴν κατήχησιν. 20

* Inc. f. 18. c. 4.

οὐχ' οἱ χ.

ψυχοπαταῖον μεταῦμαι aut. forsan ab' eodem. 1. παλ.

Accent. om. Θεορημοσύνη

Θεόρρυτον: ἐκ Θεοῦ προῖον ἢ προχεόμενον.

Θεοσέπτωρ: Θεοσεβής.

Θεοστυγής: Θεομίσητος.

* Θεὸς ἢ Ἀναΐδεια: λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυτίαν ὠ-
(85) φελουμένων ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ Ἀναΐδεια,¹
καὶ ἄρα ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστρὸς ἐν ἰδ'.

Θεσσαλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς
παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουραγούτων.

5 Θεοφορίαι: Θεοφόρησις.

Θεραπεία: ἢ Θεραπεία.

Θεράπναι: τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι· οὗ μνημονεύει
καὶ Ἰσακράτης καὶ Ἀλκαῖος.

Θεράποντες: δοῦλοι· ὑπηρέται.

10 Θέρεται: κατέται.

Θερίστον: καὶ Θέριστερον: Θερνὸν ἑματίον.

Θερίζειν: τὸ ἀμᾶσθαι τὸν καρπὸν.

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ² καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ ἐν
ζῷ βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυόμενα

15 τὰ ἱ ἐχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄρην τοῦ σ' ἐκφέρουσιν
Ἀττικοί· τὰ γοῦν ὀριστικά καὶ ἀπαρέμφατα καὶ δὲ
ὑποτακτικά οὐδαμῶς· σολοικισμοί γάρ τὸ ἐὰν Θεριῶ
καὶ ἐὰν κομιῶ ἐφ' ὧν δὲ τὸ ἱ ἐκτείνεται, καὶ τῶν τῷ

20 σ' ὁ μέλλον λέγεται χρότος, καὶ ἐκτεταμένης τῆς πα-
ρεσχάτης συλλαβῆς· οἷον θανελίω, θανελίω· οὐκ ἐστὶ δὲ
τὸ θανελίω· βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναί-
ους φασὶν ἀδρόως εἰς ἐκκλησίαν ἐναυδροισθέντας ἐπὶ
τῶν διαδόχων· ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν παθευστήμεσαν χρη-

25 μάτων· ἐπειτὰ τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ἐπισχεττο
ἀρχήριον, οὕτω πως λέγων, οὐκ ἔγω ὑμῖν ἀρεῖω·
θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος· διὰ τὸν βερ-

* Inc. f. 19. c. 1.

¹ Accent. om. τει.

² παριῶ.

³ λίγοντας.

βαφισμὸν * καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν (86)
 ὡς αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ
 τινός, ἔφη, θανάσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ
 ἐπαύσατο καὶ λαβεῖν· διὰ τοῦτο βαθίσω καὶ βαδιῶ 5
 ἀμφοτέρω δόκιμα· ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκαστηκῶς ἐκατέ-
 ρως † λέγεται, καὶ ἐκτετινομένου καὶ ἐκτελλομένου τοῦ
 ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ‡· οὐκ ἔτι δὲ ἀγαθῶ, οὐδὲ κολῶ·
 οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ἰ. παραλήγει.

Θέρμα: ἡ πύρωσις· Θέρμη δὲ ἡ πόλις, ἀπὸ ἧς ὁ κόλπος 10
 καλεῖται.

Θερμάν: 1. Θράκιον πόλισμα.

Θερμανατρίς: ἡ σύντονος καὶ διάπυρος ὄρχησις.

Θερμοπίλαι: ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν * ταύτην. Πύλας κα-
 λοῦσι· Φιλίας δὲ Θερμοπίλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ 15
 ἐκεῖ ἡ Ἀθηναῖα Θερμὸν λουτρὰ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θερμός: ὄρχησις.

Θέρος: ὁ Θερισμός.

Θέσθαι: ὑποθέσθαι.

Θέσις: πράξις.

Θέσμιον: νόμιμον.

Θέρσανδρος: οὗτος εἰς παιδεραστείαν † δεκτικῶς διεβάλ-
 λετα.

Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ἰκερίδης· ἀντὶ 25
 δὲ τῇ προτάσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον· Δημοσθένης ἐν (87)
 τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐκ μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φη-
 σιν, ἰσχυρῶς νόμους θέμενον, ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θεσμοθέτης: νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ.

* Inc. σμόν f. 19. c. 2.

† συλλαβῇ.

* πόλιν an πύλιν, non discerno.

† Nescio an παιδεραστεῖαν.

* μόνον.

† ἐκτετέρας.

† Accent. om.

5 Θεσμοδέται: ἀρχὴ Ἀθηναίων ἀνδρῶν 15· οἱ τὴν τῶν νόμων* ἐπιμέλειαν ἐποιούντο· καὶ τὰς εἰσαγγέλλας εἰσ-
 ἡγγελλον εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς
 προβολὰς ἀπάσας κατ' ἑκάστην γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν
 διορθωταὶ τῶν νόμων.

10 Θεσμοδέται: ἀρχὴ τίς ἐστιν Ἀθηναίων· ἐξ δὲ ὄντων τῶν
 ἀριθμῶν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων· κα-
 λοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶ-
 χον· ὅτε δὲ τοὺς νόμους οὕτως διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν

15 ἕκαστον, εἶρηκεν Δισχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος
 Θεσμός· ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων
 θεσμός· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα· Δημο-
 σθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν.

20 Θεσμοφóρια: ὄνομα ἑορτῆς
 Θεσμοφοριῶν· ἡμέραι 8· δεκάτη Θεσμοφóρια· ἑνδε-
 κάτη κάθοδος· δωδεκάτη νηστεία· τριεκαδικαία Καλ-
 λιγένεια.

Θεσμοφόρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

25 Θεσπέσιος: θεῖος· θαυμαστός· πρᾶος.
 Θεσπίζει νομοθετεῖ.

(88) Θεσπίσματα: θεῖα δόγματα.
 Θεσσαλὸν νόμισμα: παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ
 ἀπάτης.

Θέτης: ὁ εἰσποιησάμενος θετοὺς ἑτάς· τανάς· μήποτε δὲ
 5· θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν δεινόν.

Θετταλικά· πτερά· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρωγας ἔχειν
 τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ
 ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰκέναι πτέρυξιν.

10** Θετταλικοὶ ἄνθρωποι: διάφοροι.

* Inc. λιαν f. 19. c. 5.

1 Θεσμοφοριῶν· ἡμέραι 8· δεκάτη Θεσμοφóρια· ἑνδεκάτη κάθοδος· δωδεκάτη νηστεία· τριεκαδικαία Καλλιγένεια.

** Inc. f. 19. c. 4.

Θετταλική ἐνθεσις: ὁ μέγας ψωμός.

Θετταλὶς: ὑπόδημα ποιῶν.

Θετόν: εἰσποσητόν· οὐ γήσιαν.

Θετταλός: εἰς τῶν Κίμωνος παίδων οὕτως ἐκαλεῖτο.

Θετταλῶν σοφισμαί: καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ 15
ἐκὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσουσιν· ἀπὸ
αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατῶ γὰρ κατιάνει ὁ θεὸς ἔφη φυ-
λάσασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μάλ-
λιν καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ὁ δὲ ἐκα- 20
τόμβην ἀνδρῶν εὗξάτο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορ-
θώσας δὲ ἃ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρα-
κῇ εἶναι ἀντιβάλλετο.

Θευδουσία: χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν· ὁ πόλιοςκων 25
Σάτυρος¹ ἐτελεύτησεν.

Θεωρικόν καὶ θεωρικὴ: Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ
θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανο- (89)
μην· προσήχθη δὲ οὕτως τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου
ἐν τοῖς θεατροῖς καὶ τῶν ξένων τὰς θείας² προκατα-
λαμβανόντων, διεδίδото³ τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν,
ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολί- 5
ται διδώσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θείας· ὁ τοίνυν
ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο
τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο
ἐν ταῖς ἑορταῖς ἢ πόλεις.

* Θεωρικά: ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀ-
γῶνων τελευτήτων φιλοτιμίαν, συνέβαινε τινὰς τῶν πο- 10
λιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι· ἔδοξεν
οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν· ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς
θείαις τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων,
διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλεῖστος τιμῆς τοῦτο γί- 15

¹ Accent. om.

² θείας

³ διεδίδετο

* Inc. f. 20. c. 1.

νεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα· θεωρικὸν αὐτῇ· θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἀρχεῖν ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικά εἶρηται.

20 Θεωρικά: χρήματα τιτὰ ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά· ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς

25 καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικά ἐκλήθη.

(90) Φιλῖνος δὲ φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπῃται δι' ἐνδείαν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον· εἰς τε τὰς θέας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς· οὐκ ἔξην δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι * θεωρικὸν λαμβάνειν· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τίς ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.

10 Θεωρίς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος· μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσιβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν.

Θεωροί: οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ἀνόμαζον· ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.

20 Θήγοντες: ἀκονῶντες.

* Inc. ποδημοῦσι f. 20. c. 2.

Θηλάζειν: τὸ τρέφειν τῷ γάλακτι οἱ ἄρχαιοι πάντες
τως μάλιστα οἱ Ἴωνες.

Θηλάστριαν: ἣν θηλάσεται τις· ὁμοίως· οὕτως Κρατῖνος.

Θηλή: μαστός ὁ γαλουχῶν.

25

Θηλυφίας: τεθλυμμένος.¹

Θήλυτοι: ἥσυχτοι.

Θημακείς: δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος² ὁ Θημα- (91)
κός.

Θημάχός: δῆμος Ἐρεχθίδος.³

Θημῶνες: οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

Θηραστεύεσθαι: ἀναβάλλεσθαι.

Θηραμένης: οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κρι-
τίου ἐπὶ τῶν λ'.

Θηράτορας: κυνηγούς.

Θηραίων: ποικίλον ἱμάτιον.

Θηρικλέους τέκνον: κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεύσαι 10.

Θηρικλῆς.

* Θηρίκλειον: ποτήριον ὑέλιον.

Θηρῶντες: ἐπιτηροῦντες.

Θῆσαν: μισθωτικὴν ἢ εὐτελῆ (Θῆσαν τράπεζαν⁵) 15
δουλικὴν τροφήν.

Θῆσσα: ἡ πενιχρά· ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ
ἐκιδεκαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστείων.⁷

Θησεῖον: τὸ Θησεῶς ἥρωον, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄστυλον ἦν·
ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα.

Θησεῖον: τέμνος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ.

20

Θήσομαι: ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω.

¹ τεθλυμμένος   ² Ἐρεχθίδος bis   ³ Accent. om.

⁴ Accent. om.   ⁵ Inc. f. 10. c. 3.

⁶ Θῆσαν et mox Θῆσα.   ⁷ Θ. τ. om. Eust. Eur. Alc. 2.

⁸ Accent. om. bis.

Θητεία: παραμονή ἢ δουλεία.

Θῆτες: οἱ ἕνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

- (92) Θῆτες καὶ θητικόν: ἐπὶ τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθη-
ναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορρώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο
καὶ θητικὸν τελεῖν· οὗται δὲ οὐδὲ μεᾶς μετεῖχον ἀρχῆς,
5 οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν ² δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀτ-
τικοὶ τὴν πενιχρὰν ἑορτὴν· ἣν ἐπὶ ἀνάγκῃς ἦν τοὺς ἔγγι-
στα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς δι-
δόναι.

Θητεύειν: μισθῷ ἐργάζεσθαι.

- 10 Θιάσος: τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ·
οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἰων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀ-
θροίσματος τάττει τούνομα· διασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ
κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος.

Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.

- 15 Θιβρώνιον νόμισμα: ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαραξαν-
τος εἰρῆσθαι.

Θίγειν: ψαῦσαι· ἐγγίσει.

Θιγγάνει: ἄπτεται.

- Θίμβρων: Λακεδαιμόνιος· οὗτος * ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν
20 Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θῖνα: αἰχμαλὸν· σφρόν.

Θλαδίας: εὐνοῦχος.

Θλίβει: ἐκπιέζει.

Θοάς: ταχείας ὁρμας.

- 25 Θοηρός: τεταραγμένος.

Θοιμάτιον: τὸ ἱμάτιον.

Θοινᾶται: εὐωχεῖται.

- (93) Θοίνη: τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα.

² Θητεία: παραμονή ἢ δουλεία primo: nunc παραμονή, ab eadem m. ut puto.

² θῆσαν

* Inc. f. 20. c. 4.

Θόλος: οἶκος περιφερός· ἐν τῷ οἷ. πρυτάνεις εἰσιῶντο·¹
 πρυτάνειον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πύρων² ἦν ταμιεῖον.
 Θόλος: τόπος ἐν ταῖς ἀρχαῖς θολοειδής· ὁροφὴν ἔχων³
 ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ θυλίκην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδομεῖ-
 σθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ θό-
 λος.

Θολερὸς προσβαίνεις· μὴ καθισταμένην⁴ καὶ ἀσφαλῆ
 πορείαν ἔχων· ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προΐων.⁵ 10

Θοραί·⁶ δῆμος Ἀντιοχίδος.

Θόρικος·⁷ δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Θοῦ· κατάθου.

Θορός· τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. 15

Θορών·⁸ κηδήσας.

Θοῦρον· κηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον.

Θουριομάντις·⁹ τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς Σύ-
 βαριν¹⁰ ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέασιν· οἱ δὲ 20
 Ξενοκρίτῳ· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ· οἱ δὲ καθά-
 ρωι τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίπῳ Ἀθηναίῳ.

Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται· ταύτης μέμνηται Μέναν-
 δρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γῇ * σ (94)
 πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο· καὶ
 ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Διολεῦσιν αἶνιγμα ἐγένετο· Θραῖκες
 ὄρκια οὐκ ἐπίστανται.

Θρανός· ὑποπόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν.

Θρανίου· δίφρου. 5

¹ εἰσιῶντο

² πῦρ G. πυρῶν Suidas. πύρων Porsonus, forsah casu.

³ καθ' ἑστ.

⁴ Sine accentu bis.

⁵ Θορών

⁶ εἰ in litura, tum σύβαρι * (sic) litera erasa.

* Inc. f. 21. c. 1.

Θράττειν: ταρασσειν· θνοχλεῖν· νύσσειν· δυνάμεισθαι· καὶ ὑφορᾶσθαι.

Θρανύομαι: συντριβομαι· συγκόπτομαι.

Θραντριίδες: κῶπαι θρανιῶν.¹

10 Θραίνεται: κλᾶται.

Θραύματα: νευροσπάσματα.

Θραύσις: φθορά· ἥτις ἐν πολέμῳ· θανάτος· ἀρρωστία.

11 συντριβή· κληγή.

Θρεῖα: δῆμος Οἰνηίδος.²

15 Θρεκτός: δρόμος.

Θρέμματα: πρόβατα.

Θρέπτρα:³ τροφεῖα.

Θρέψας: κήξας.

Θρησκεύει: θεοσεβᾷ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς.

20 Θρήσκος: ἑτερόδοξος.

Θρία:⁴ τὰ φύλλα τῆς συκῆς.

Θρίαι: αἱ μαντικαὶ ψῆφοι.

Θριαμβύσας: δημοσιεύσας.

Θριάμβους: τοὺς ἱάμβους ἑνὸς ἔλεγον.

25 Θρίαμβος: ἐπίδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σεμνάνεσθαι.

(95) Θριάσιας:⁴ κύλαι σὺν τῷ καλοῦνται.

Θριάσιον: πεδίον.

Θριγκός: τὸ περίφραγμα στεφάνῃ· μακρὸν τειχίον· περιβολον.

3 Θριδακίνας: εἶδος μάζης.

Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν.

Θρικηδέστατα: τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θρικῶν διαβεβρωμένα,

¹ Θρανητριίδες: κωπαιθρανῆτων.

² οἰνηίδος

³ Θρεπτα

⁴ Θρία

⁴ Θριάσια

οἷς ἀντὶ σφαγίδων ἐχρῶντο· θρίων· γὰρ ζῶον ἐστὶ κα-
τεσθίον ξύλα καὶ κέρατα.

* Θρικηδεστόν· Τπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ 10
διαφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θρικῶν κατεσθιζομένων
ξύλων.

Θρόνιον· πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.

Θρούς· ἦχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· θόρυβος.

Θρυαλλίς· ἐσχάρα· λύχνος· ἀετὶς· καὶ βοτάτη πρὸς λυ- 15
χνον ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Θρυαλλίς· ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαυόμενον
τοῦ ἑλλυχνίου.

Θρυλεῖ·² λαλεῖ· πυκᾶ.

Θρύλος·² ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. 20

Θρυμματὶς· σκεῦος διὰ στέατος καὶ σφειδάλεως καὶ σ-
καλλίδων.

Θρύπτεται· μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· χαίνονται ἢ
τακᾶται.

Θρωίσκει· πηδᾷ. 25

Θρωσμός· βουνοειδὲς τόπος· ἀφ' οὗ ἀπικαταβαίνοντα (96)
θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι.

Θυγατριδῆ·³ ἐγγόνῃ· τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θυγατρίζουσα· θυγατέρα καλοῦσα.

Θύειν· τὸ ὀρμαῖν· καὶ τὸ θυμιᾶν. 5

Θύελλα· συστροφὴ ἀνέμου.

Θυηλαί·⁴ αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι.

Θυηπόλος· ὁ θύων ἱερεὺς.

Θυηπολοῦσι· περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται.

Θυηπολοῦσι· περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπὸ ἰσχυνομένοι 10
θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.

¹ θρίξ

* Irg. f. 21. c. 2.

² ll bis duplicat Porsonus, sed correxisse videtur.

³ -δεῖ

⁴ Accent. om.

- Θυηχίοι: οἱ ἱερεῖς αἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς.
 Θυηκετάδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος.¹
 (15) Θυλάκος: ὁ ῥαπτὸς φάσκιος.
 Θυλακοφόροι: οἱ² μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκοις ἐφόρουν.
 * Θυλήματα: πέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφιστα ἃ ἔμισγον
 οἶνω καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.
 20 Θυμαλγέα: λυπηρά.
 Θυμάλωση: δαίμων τις οὕτως καλεῖται καὶ θυμάλωση,
 οἱ κεκαυμένοι ἄνθρωποι, ἢ ἡμίκαυτα ξύλα, ἢ σπινθήρες.
 Θύματα: θυμιάματα.
 25 Θυμβροφάγον: ὄριμν.
 Θύμελον: τὸν βωμόν.
 (97) Θυμηδία: τέρψις· τρυφή· εὐφρασία.
 Θυμηρέστερον: ἡδύτερον.
 Θυμηρές: καταθύμιον.
 Θυμικόν: ὄργιλον.
 5 Θυμαिताίδαι: δῆμος Ἰπποθοωντίδος· ἀπὸ θυμαίτου³ τοῦ
 ἥρωος.
 Θυμοβόρος: ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα.
 Θυμολέων: θυμώδης τὴν ψυχὴν.
 10 Θυμόμαντις: ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ
 μέλλον.
 Θυμός: ἡ ψυχὴ.
 Θυμόσοφος: εὐμαθής· φυσικός· εὐφυής.
 Θυμοφθόρα: τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.
 Θύνων: ὀρμῶν.
 15 Θυννάζοντες:⁴ ἀντὶ τοῦ κεντούντες· τοὺς γὰρ μεγάλους
 θύνους τριόδοις ἐλάμβανον.

¹ ἱπποθοωντίδος

² ὁ

* Inc. f. 21. c. 3. Θυλήματα (sic)

³ θυμήτου in θυμίτου statim mutatum.

⁴ θυνάζοντες, sed θύνους.

Θυοσκόπος: ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

Θυοσκόποι: καὶ ἱερούργοι, καὶ ἱεροσκόποι· καὶ οἱ διὰ τῶν πυρῶν σημαίνοντες τὸ μέλλον.

καὶ θύραθεν καὶ θύραςιν: τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός· τὸ 20
γεν· τὸ δὲ ἔξω.

ἄρες: οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ: οἱ μὲν διὰ πλῆ-
των Καρικῶν εἰρῆσθαι φασίν· ὡς ἐν τοῖς Ἀν-
στηρίοις εὐωχαυμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων·
τῆς οὖν ἐορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμ- 25
ποντας αὐτοὺς· Θύραζε Κάρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ· (98)
τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· Θύραζε κῆρες·
οὐκ ἐν Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθε-
στηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θυρέαν: τὴν τοῦ μεσοταίχου διακοπήν.

Θυραῖα: τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος.

Θυραυλεῖν: πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ ταῖς
θύραις ἀλλύζεσθαι· ὅπερ ἐστὶ καθέζεσθαι καὶ πρόσ-
δρεύειν.

Θυργωνίδαι: δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς.

Θύρετρα: θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρσός: ὁ βακχικὴ ῥάβδος, ἣ λαμπὰς ἦν ἐβάσταζον εἰς
τιμὴν τῷ Διονύσῳ.

Θυρσοί: θύματα.

Θυρσόν: ὁ ὄπλον· Φιλήμων.

Θυσάνοις: κροσσοῖς.

Θύστιον: πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινὲς δὲ· Θύτιον, ἄντι
τοῦ θ.

Θύσθλα: ῥάβδοι· νάρθηκες.

Θυτεῖον: ὁ τόπος ὅπου ἔθυσον.

Θυτηρίοις: θυμιατηρίοις.

* Inc. f. 21. c. 4.

† Θυρσός et Θυρσοῦ sine acc.

Θύψαι: καπνίσαι.

Θύψαντα: πῦρ καύσαντα.

Θυωμάτων: θυμάτων· μύρων· ἀρωμάτων· θυμιαμά-
25 τών.

Θωή: κόλασις.

Θώμυξ: ¹ λεπτόν σχοινίον.

(99) Θωμοί: οἱ τῶν σπερμάτων σπόροι.

Θωμίζει: τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει· καὶ τὸ μαστίζει.

* Θωπευτικός: κολακευτικός.

Θωπαία: ² κολακεία.

5 Θῶπες: οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες
ἐπὶ ³ κολακεία.

Θωρακεῖσι: προμαχῶσιν ⁴ ἢ θρυφάντοις· λουρικίσι· διὰ
διφθόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἡρωιδιανός.

Θώραξ: ⁵ πύργος· χιτῶν· στήθος· σῶμα· καὶ τὸ ὄπλον.

10 Θωραχθεῖς: ὀπισθεῖς.

Θωρήσσετο: ⁶ καθωπλιζέτο.

Θωρόντες: ⁵ ὁμήσαντες.

Θωχθεῖς: θωραχθεῖς.

Θῶψαι: τὸ θωπεῦσαι.

15 Θῶων: θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Τέλος τοῦ Θ' στοιχείου.

** Ἀρχὴ σὺν θεῷ ι'.

Ίαίνει: εὐφραίνει.

¹ Accent. om.

* Inc. f. 22. c. 1.

² -εῖα bis.

³ τῇ pro ἐπὶ

⁴ προμάχοισι· scripserat, sed accentum et prius erasis
deinde acutum supra o secundum posuit. Porsan, B. Nescio
an potius προμάχοις primo. Deinde διὰ διφ. etc. inter co-
lumnas ab eadem manu, ut videtur.

⁵ Accent. om. bis.

⁶ σ semel.

** Inc. f. 22. c. 2.

Ἰαλαμῶν· ὅθρηνα· Ἰάλεμος γὰρ ὅθρηνον εἶδος· λέγεται δὲ 20
καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός· καὶ ὁ ὄφ- (100)
φανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ Ἰαλαμῶδη,
τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.

Ἰακχος· Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἦρας τίς, καὶ ἡ ἐπ'
αὐτῷ ὠδή· καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αἶψαν ἡ πανήγυρις· 5
ἔνιοι δὲ ἰθρυβος.

Ἰαμβίζειν· τὸ χλευάζειν.

Ἰαμβύκη· ὄργανον μουσικόν· εἴρηται δὲ ἐν ἑτέροις καὶ
ὠνομάσθη, ὡς φαίνεται, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ἦσαν· ἡ
δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὅπερ ὑπὸ Σάμβυκος τινος ἐν- 10
ρίθη.

Ἰαμβύκαι· ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς ταῖς ἰάμβους
ἦσαν· οἱ δὲ σαμβύκαι.

Ἰάνθη· ἦσθη· ἐχάρη· διεχύθη.

Ἰάνυξ· ἄνεμος ἐλαφρός.

Ἰατήρ· ἰατρός. 15

Ἰαχή· βοή· ἦχος ἡ ὅθρηνος.

Ἰβις· ὄρνειον ὀφιοφάγον.

Ἰβύ· μέγα· ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγγάμενοι μέγα· οὕτως Τηλε-
κλῆς.

Ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὅπῃ τοῦ γόνατος. 20

Ἰδάλιμος· εὐειδής.

Ἰδαρναῖοι· μάντις ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντιος· οἱ δὲ
ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας.

Ἰδέας· μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ· ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι. 25

Ἰδέρω· ὁ ἅμα τῷ ἰδᾶν ἐρῶν.

* Ἰδίαις δαπάναις· ταῖς ἰδιωτικαῖς.

Ἰδιάσαι· τὸ ἰδιολογήσασθαι. (101)

* δὲ καὶ θ.

* Accent. om.

* τοῦ

* Inc. f. 22. c. 5.

* Ἰδιάσαιο· ἰδ.

Ἰδιάν: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κό-
ρωνος· καὶ ἰδιόν, τὸ ἰδιωτικόν.

Ἰδῆ: πᾶν σύμφυτον ὅρος.

Ἰδίειν: ἰδρύν· καὶ ἀνιδίει, τὸ ἀνιδρωτῆ.

Ἰδιώτερον: ἰδικώτερον.

Ἰδιόξενος: ἰδιος φίλος.

Ἰδιόξενος: ὁ ἰδία καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ
ἄλλης πόλεως ξένος· παρ' οἷ καὶ οἱ πρέσβεις κατὰγον-
10 σαι· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δη-
μόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διακράττει ἐν τῇ
πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα·
ἥς προξενεῖ· δορυξένος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγονώς
15 τινί· ἀσπύξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀσπῶν, αὐτὸς
δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος· οἷον Ἀγαμέμνων
ἐν Λυδία.

Ἰδιοπραγεῖ: τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει.

Ἰδιώσασθαι: ἰδιοποιήσασθαι.

Ἰδίων: ἰδιωτικῶν.

20 Ἰδιώτας: τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης.

Ἰδνωθεῖς: καμψθεῖς.

Ἰδριεύς: δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἐκατόμ-
νου· ἀδελφὸς δὲ Μανσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας.

Ἰδρις: ἔμπειρος.

25 Ἰδρυμένος: τεθεμελιωμένος.

Ἰδρύσαντο: ἐκέθισαν· ἰδρυσαν.

(102) Ἰδρυσις: ἐδραία· ἀσφάλεια.

Ἰδύους: τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων.

Ἰεῖ: πέμπει· ἀμφιβάλλει.

Ἰέμενοι: ἐπιθυμοῦντες.

Ἰέναι: πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι.

ἰ ἀνιδίει

ἰ διαφέρειν

ἰ ἰε

* *ἴενται*: ὁρμῶσιν.

ἴεντες: ¹ ἀφιέντες.

ἱερᾷσθαι: ἱερουργεῖν.

ἱέραξ: εἰς ἣν τῶν Ἀμφικολιτῶν περιφθέντων πρέσβιων Ἀθήναζε, βουλευμένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι 10 καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.

ἱερὰ συκῇ: οὕτω λέγεται ἢ παρὰ ² τὴν Ἐλευσίνα ὁδός.

ἱερὰ ὁδός: ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπὶ Ἐλευσίνα. 15

ἱερὰ τριήρης: λέγεται ἂν ἡ παράλος.

ἱεράτω: κατὰ νόμον ὀργιάζεται· καὶ θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.

ἱερεῖον: θῦμα· πᾶν τὸ θυόμενον.

ἱερείας ἐνύκνιον: ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον ἱμεραίως 20 ἐνύκνιον λέγεσθαι· ἱμεραῖα δὲ γραῦς τίς, ὥς φασίν, ὅρᾱν ἑαυτὴν ἐδόκει εἰς οὐρανοὺς ἀναγομένην, καὶ δῆτα ἔλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν ³ δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλείων 25 θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἶη, ὃ ἀλάστωρ, ἀκαῦσαι, τῆς Σκεκλίας· τὸ μὲν ἐνύκνιον ἐν τούτῳ· ὕστερον δὲ (108) χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τό, τε ὅ-σων πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμέ- νον ἀπήγγελλεν· ἣν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος.

ἱερευσεῖν: ἔθυσεν. 5

ἱερή: θανμαστή.

ἱερομηνία: αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

ἱερομηνία: ἱερὰ ἐορτή· ἢ καταμήνια.

ἱερομνήμονες: οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς 10

* *ἱερομνήμονες*: οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυό-

* Inc. f. 22. c. 4.

¹ ἴεντες

² περὶ

³ πυρρὸν

* Inc. f. 23. c. 1.

νων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου
 15 μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν
 Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ
 παρὰ τὸ πνημονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερὰ δὲ τὰ Ἀμφι-
 κτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων
 συνέδριον.

Ἱερομύστης· ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος· ἅγιος.

20 Ἱερὸν γάμον· Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἡρας,
 ἱερὸν γάμον καλοῦντες.

Ἱερὸν τί νεωκορήσας· ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.

Ἱεροπῆοι· κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμὸν· οἳ
 25 τὰ τε μαντεύματα ἱεροδυτοῦσι· καὶ εἰς τὴν καλλιερῆσιν,
 συγκαλλιεροῦσι τοῖς μαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομι-
 (104) ζόμενας ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταετηρέδας ἀπάσας δι-
 οικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰςὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱερο-
 ποιὸι τῶν σεμνῶν θεῶν, οἳ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι.

Ἱερώνυμος· στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἱε-
 5 ρώνυμος Μεγαλοπολῆς, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Ἱερῶσυνα· τὰ εἰσθότα διδόνθαι ἱερὰ ἐξαίρετα τοῖς ἱε-
 ρεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερωσύνης.

Ἱεροφάντιδες· αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μνημονεύοις.

10 Ἱεροφάντης· μυσταγωγός· ἱερεὺς.

* Ἱεροφάντης· οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱερο-
 φάντην· τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸντα τὰ
 ἱερὰ.

Ἱεροφωνῶν· μεγαλοφωνῶν.

15 Ἱερῶϊ· θείῳ· ἥτοι μεγάλῳ.

Ἱερῶσθαι· φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινα
 παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸν ὄντας ἱερῶσθαι σημαίνει
 γὰρ τὸ ἱερὸν νενομίσθαι καὶ οἷον καθιερωθῆναι.

* Inc. P. 25. c. 2.

- Ἰεσθην: ἐπροθυμοῦντο· ἐπορεύοντο. 20
 Ἰεται: προθυμεῖται· πορεύεται.
 Ἰζει: ¹ καθίζει ἢ κάθεται.
 Ἰησιν: ² ἀφήσιν.
 Ἰθαγενής: αὐτόχθων· γνήσιος.
 Ἰθέως: ὁρῶς. 25
 Ἰθι: ἔρχου ἢ πορεύου.
 Ἰθματα: ἔχνη· βήματα· δικαιώματα· ὁρμάς.
 Ἰθορος: παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. (105)
 Ἰθὺν καὶ ἰθύς: ἐκ' εὐθείας.
 Ἰθυμβος: ὡδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαιος.
 Ἰθύνει: δισκει· κατευθύνει· ὁρᾷ.
 Ἰθουντήρ: ὁδηγός· κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον. 6
 Ἰθυσεν: ἐκ' εὐθείας ὥρμησεν.
 Ἰθυτερές: εἰς εὐθείαν τεταμένον.
 Ἰθύφαλλοι: οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀπαικιστοὶ τῶν φαλλῶν
 γυναικείαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φαλλὸς ὅτε μέντοι
 καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι ἃ ἐπὶ τῷ
 ἱσταμένῳ φαλλῷ ἄδεται.
 Ἰθύφαλλοι: οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν * τῇ ὀρχήστρᾳ ὁρ-
 χούμενοι· ποιήματα δὲ τινὰ οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ τῷ
 φαλλῷ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος ² τὸ
 ἐντεταμένον αἰδοῖον. 15
 Ἰκάνειν: παρεγένετο.
 Ἰκαριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηίδος ³ καὶ Ἰκάριοι ⁴ οἱ
 αὐτοί.
 Ἰκελος: ⁵ ὁμοιος.
 Ἰκῆσθην: παρεγένοντο. 20
 Ἰκέτω: παραγενέσθω.

¹ Per lenem bis.

* Inc. f. 23. c. 3.

² ἰθύφαλλος

³ αἰγηίδος

⁴ Accent. om.

⁵ Ἰκελος (etc).

Ἰκετηρία: Δισχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· ἰκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος.

Ἰκνούμαι: εὐχομαι· ἰκετεύω.

25 Ἰκνούμενος: παρὰκαλῶν.

(106) Ἰκοντο: παρεγένοντο.

Ἰκρια: ὀρθὰ ξύλα· ἣ σανιδώματα τῆς νεώς.¹

Ἰκρια: ² τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀπ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσου ³ θέατρον.

Ἰκταρ: ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι· οὕτως Πλάτων.

Ἰκτερος: λέγουσιν εἶναι κόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγαιρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων
10 ὠχρὸς καὶ μέλας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίων, ἀπ' οὗ καλεῖται.

Ἰλαδόν: ἐν ἀθροίσει· κατὰ Ἰλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.

Ἰλαπινάζω: εὐωχοῦμαι.

15 Ἰλαπίνας: θυσίας· ἐορτάς· εὐωχίας.

Ἰλας: ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας ταξιάρχας.

Ἰλασμός: εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις.

Ἰλαστήριον: θυσιαστήριον.

Ἰλεός: κατάδυσις θηρίου.

20 Ἰλεω: ⁴ ἰλασμόν.

Ἰλεως: ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος.

Ἰλεωτήριον: ἰλαστήριον.

Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

25 Ἰλιγγιᾶ: ὅτι ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν Ἰλιγγον.

(107) Ἴλιον: τὸ ἐφήβαιον.

¹ νεώς

² Accent. om.

³ διονύσια

⁴ Inc. f. 25. c. 4.

⁵ Sic:

Ἰλισσός· ποταμός ἐν τῇ Ἀττικῇ.

Ἰλλειν· συνέχειν.

Ἰλλόν· ¹ στρεβλόν· στραβόν.

Ἰλλώπτεα· ² ἐμβλέπειν ἐπιμύουσι ³ καὶ ἐγκεκασμένοις ⁴ ὀφθαλμοῖς.

Ἰλλωτρύει· στραβίζει.

Ἰλύς· βόρβορος.

Ἰλυσπῶντες· συνειλούμενοι ἢ τὴν ἰλὸν σπώμενοι.

Ἰμαῖν καὶ ἱμῆνι· ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν. 10

Ἰμαῖν· τὸ ἀνασπᾶν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἱμάντας ἐνδυσάμε-
νοι, ἀνίμων ἢ καθίμων.

Ἰμάντας· τοὺς τῶν ἱστίων· Ἀρισταγόρας.

Ἰμάντες· λῶροι· δεσμοί.

Ἰμάντωσις· δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδο- 15
μήμασιν.

Ἰμαοιδός· ⁵ ἡ ἐπιμύλιος ὥδῃ· ἱμαλιά γὰρ ἡ τροφή· καὶ
τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων.

Ἰμασεν· ἐμάστιξεν.

Ἰμάσω· πλήξω· κατὰξω. 20

* Ἰμαῖος· ἡ ἐπιμύλιος ὥδῃ.

Ἰμβριοι· οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκεπτον-
το ⁶ ἐν Ἰμβρῳ εἶναι. 25

Ἰμείρω· ⁷ ἐπιθυμῶ.

Ἰμερόεντα· λάμποντα.

(108)

Ἰμερος· ἐπιθυμία.

Ἰμερτός· καλός· ἐπέραστος· ποδαινός.

Ἰμονιά· τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.

Ἰνα· ὅπου· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιότητος· ἵνα οὐ- 5
δὲν ἔργον ὀκνεῖν.

¹ Acc. om. bis. ² ἐπὶ μύουσι in ἐπημύουσι (sic) ead. m. mut.

³ Accent. om.

* Inc. f. 24. c. 1.

⁴ Sic.

⁵ Per lenem.

Ἰνᾶσθαι· καθαίρεσθαι· ἐκκαθῆναι· καὶ ὑπέρνους· ὃ
ὑπερκεκαθαρμένος.

Ἰνδάλλεται· καταφαίνεται· ὁμοιοῦται

10 Ἰνδάλλεται· φαντάσματα· ὁμοιοῦται· ἅπερ· μὴ παρόντα
ὑπονοεῖ τίς· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα.

Ἰνες· νεῦρα.

Ἰννος· ἐξ ἡμίονου καὶ θηλείας ἱππου· παντήκοντα ἔτη
ζῇ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' Ἰννος ἐξ ἀμφοτέρων ἱππων, ἐν αἷ
15 κυήσει νοσήσας τῆς· ἱππου· οἷον γάννος.

Ἰνικός· οἶνος· ἡδύς· Ἰνικός δὲ πολισμάτιον Σικελικὸν
ἐν ᾧ γίνεται οἶνος κάλλιστος.

Ἰξάλη· ἡ αἰγία· ἐπεὶ Ἰξαλοι οἱ αἰγες· καὶ Ἰξαλος πη-
δητικός.

20 Ἰξία· ὁ παρ' ἑνίοις λεγόμενος κερτός· ἔχει δὲ αἷμα νε-
νοσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν δρυῶν, ἐν αἷς συστρο-
φαί εἶται, ὅθεν ὁ Ἰξός· ἀπορρεῖ.

Ἰξύν· τὴν ὀσφύν.

Ἰοδόχη· βελοθήκη.

25 Ἰόν· τὸ βέλος.

Ἰόνιον πέλαγος· ὁ νῦν Ἀδριακός· καὶ Ἰάνιος κόλπος· τὸν
γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ἐνόμαζαν.

(109)* Ἰόντες· πορευόμενοι.

Ἰοντα· προειδυμούντο· προηροῦντο.

(110) Ἰού· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀνὰ τοῦ· οἶμοι.

Ἰοῦλος· ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ· πολλὰ πυν δὲ τι
5 ζῶν· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὰ ἐπὶ τῶν γενεῶν· καὶ πρὸ
ἐπὶ ταῖς καρύαις· ἄνθος· καὶ αὐτῆς τὸ γένος ἰοῦλος καὶ
ὁ προσφυλὴς τῇ Ἀρτέμει· ἔνιοι δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς
ὑδρείαις γιγνόμενον πολύποδα καὶ συσπρεφόμενον ἰού-
λον καλοῦσιν.

* Accent. om.

* νοσήσασσας (sic).

* Inc. f. 24. c. 2.

Ἰούλος· τὰ δάσυν ἐπισείον τῶν γενεῶν· κατ' ὥσθ' εἰς Ἀθ¹⁰
μητρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμονὺς ἰού-
λους καλοῦσι.

Ἰούλος· χνοὺς τριχῶν· ἦτοι ἡ πρώτη τῶν γενεῶν
βλάστη.

Ἰουλίῳν· ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος. 15

Ἰούσαν· πορευομένην.

Ἰσφορ· πικρὸς περὶ τὰς τιμωρίας.

Ἰππαγρέται· τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο ἀρχόντες ἐν Σκάρτῃ.

Ἰππάκη· Σκυδικὸν βρώμα· διὰ γάλακτος ἵππου σκενα-
ζόμενον. 20

Ἰππαλεκτηρῶν· γρύψ· διὰ τὸ πατράσκελον εἶναι· καὶ
πτέρυγας καὶ φύγχος ἔχον ἱπποκαμπές· ἔναι τὸν μέγαν
ἀλεκτηρόνα· ἐνιοὶ παράσημον. 11)

Ἰππαρχοι· δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἱππέων ἡγούμενοι, διαλόμε-
νοι τὰς φυλὰς ἑκάτερος ἀνὰ πέντε· ἐπιμεληταὶ δὲ εἰς²
τῶν ἱππέων καθάπερ· οἱ ταξίαρχοι δέκα ὄντες εἰς
ἐφ'² ἑκάστης φυλῆς τῶν Ὀλλυτιῶν.

Ἰππαρχος· ὁ τῶν ἱππῶν ἀρχὸν. (110)

Ἰππᾶς· Σόλων τοὺς νόμους· Ἀθηναίαις γράψας, εἰς³
πέντε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε καὶ τῶν
κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ὠκέμασε
πεντακοσιομεδίμων· τὸ δεύτερον ἱππέων· τὸ τρίτον⁵
ζευγεῶν· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον ἱππᾶς ἑκα-
λέτο.

Ἰππᾶς· Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι
Σόλων εἰς τέσσαρα διέμελλε τέλη τὸ [δέ] πλῆθος τῶν Ἀ-
θηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμους·⁴ εἰς ἱππᾶς, ζευ-
γεῖτας καὶ θητάς· πᾶν οὖν ἱππέων αἱ ἱππάδες.

¹ περ evanidum.

² ἐφ' an ἀφ' in G. non decerno.

³ Inc. ναῖρις f. 24. c. 5.

⁴ πεντακοσίους μ.

Ἰππαρχος· τύραννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ Ἰππαρχὸς ὁ
 15 Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ Ἰππαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγ-
 γενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ πρῶτος ὑ-
 πάστη τὸν ἐξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν Πεισι-
 στράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννη-
 σεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἰππαρχος ὑποκριτὴς οὐ μνημο-
 20 νεύει Δημοσθένους· λέγεται δὲ Ἰππαρχος παρ' Ἀθη-
 ναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.
 Ἰππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ· δηλονότι ἐνθα ἂν εὐημερῇ
 τίς· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλάτων εἰς τὸν
 Θεαίτητον ἐχρήσατο.

25 Ἰπες·¹ θηρίδια λυμαντικά τῶν ξύλων· καὶ τῶν καρπῶν.

Ἰπνος· ὁ φοῦρνος· ἢ κάμινος· ἢ ὁ φαγός.

(111) Ἰπνος· μέρος τί τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν
 μαγειρεῖον· λέγεται δὲ κυρίως Ἰπνος ἢ κάμινος.

* Ἰππέρων· τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα,²

Ἰππεῖς· ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος.

5 Ἰππήλατον· εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐπιλωμένον.

(C) Ἰππικαί· αἱ ἐξ ἵππων· ἱππικαὶ νευραί.

Ἰπποδάμῃ· δῆμος Οἰνηίδος.³

Ἰππόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων· δυνάμενος ἵππους τρέ-
 φειν.

10 Ἰπποδάμοι·¹ ἐφ' ἵππους ἀναστρεφόμενοι.

Ἰπποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιῇ· ἦν δὲ Ἰππόδαμος Εὐ-
 ρυκόοντος Μιλήσιος· ἢ Θούριος μετεωρολόγος· οὗτος
 διέναιμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἰπποδάμεια· ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν Πει-
 15 ραιῇ, ὑπὸ Ἰπποδάμου τοῦ Μιλήσιου ἀρχιτέκτονος, τοῦ
 τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως
 ὁδοὺς.

¹ Accent. om. bis.

* Inc. f. 24. c. 4.

² ἱρῶντα

³ οἰνηίδος

Ἰπποδασείης: ἐξ ἱππέων τριχῶν λόφον ἐχούσης ὃ δὴ
δασύ ἐστιν.

Ἰππόθορος: ἵππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα· 20
ἐστὶ δὲ καὶ αὐλήμα.

Ἰπποθοώντειον: ¹ τὸ ἡρώων ἀπὸ τοῦ Ἀλόπης καὶ Πο-
σειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή.

Ἰπποκλείδην: ² τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παρὰ τὸ ἱππεύειν. 25

Ἰππόλυτος: σωφροσύνης παραδείγμα. (112)

Ἰππομανές: αἱ χρῶνται πρὸς φίλτρον Ἰππόστρατος.
οφθορα ζῶα· γαλεώτης καταπίνων τὸ γῆρας· φάρμα-
κον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρας ἐνο-
ρύττων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· ³ καὶ ἵππος τῶν πᾶ-5
λων· ⁴ τὸ ἱππομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον.

* Ἰππία Ἀθηναῖα: ταύτην Ποσειδῶνος· εἶναι φασὶ θυ-
γατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὀκεανοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην 10
κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἰππίαν κληθῆναι.

Ἰπποδαμεία: ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ
Ἰπποδάμου Μιλησίου ⁵ ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησα-
μένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἰππότης: ἱππεύς· ἑφιππος. 15

Ἰππότροχος: τὸ τρυσέπκιον· ⁷ διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας
ἐκτροχωθείσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν ἀπολεγόν-
των αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν.

Ἰππόπορνε: ⁸ ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε· σπανίως.

Ἰππούμενος: πιεζόμενος· ἀναγκαζόμενος. 20

Ἰππουρίν: τὴν ἐξ ἱππέων τριχῶν κατασκευασμένην λό-
φον ἐχούσαν.

¹ Ἰπποθοώντειον· tum τῶν ἀλώπης

² - δης Ποσειδῶνος scilicet.

³ χρήσιμος· ⁴ πολλῶν

* Inc. f. 25. e. 1. ποσειδῶνος

⁵ μιλησίου ⁷ τρυσέπκιον.

⁸ Accent. om.

Ἰππόφορβος· ἰππότροφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή.

Ἰπταται· πέτεται.

(113) Ἰρις·¹ νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπωσιν ἡλίου πεποικιλμένον οἶον τόξον.

Ἰρος· ὁ πτωχός.

Ἰς· δύναμις· νεῦρα.

5 Ἰσάζει· ἴσα ἤ.²

Ἰσαία·³ ἡ μερίς.

Ἰσα³ λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λόγου.

* Ἰσαι ψῆφοι·⁴ τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχη ψήφων.

Ἰσαι ψῆφοι·⁴ ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων·⁵ ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται ψῆφοι· ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

15 Ἰσαι ψῆφοι·⁴ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκεν, πρώην μὲν ποτε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἰ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο αὖ καὶ ἀπέθανεν.

20 Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ συνῶν αἰεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμετος· καὶ Μένανδρος·⁶ Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἐταῖρα πολυτελής.

(114) Ἰσαῖος· εἰς μὲν ἔστι τῶν δέκα ῥητόρων· μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδεὶα φησιν αὐτὸν εἶναι.

¹ Ἰρις; atque ita saepe in seqq. puncta pro spiritu et accentu; interdum punctis additur spiritus, omisso accentu.

² Ἰσάζει· ἴσαη· —

³ Accent. om. bis.

⁴ Ino, f. 25. c. 2.

⁵ Accent. om. ter.

⁶ ἀ λισκομένων, erasis duabus literis, nempe να.

⁷ ο εα emend. pro ω ut videtur.

Ἰσακίῳ: ἀνδρείῳ.

Ἰσαν: ἐπαρκεύθησαν.

Ἰσα: ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσ-
πραγούντων· ἔστι καὶ ἐν * Μεσσηνίαι ¹ Μενάνδρου καὶ
ἐτέρῳ.

Ἰσηγορεῖ: ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ.

Ἰσθι: γίνωσκε.

Ἰσθμια: περιστόμια· περιτραχήλια.

Ἰσθμιον: τὸ τοῦ φρέατος περιστόμιον.

Ἰσθμιάζει: καταπίνεται· ἰσθμός γὰρ ὁ τράχηλος.

Ἰσθμός: ² θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμός γὰρ ³
γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

Ἰσκεν: λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξειδιον. ⁴

Ἰσμεν: οἶδαμεν.

Ἰσμηνίας: εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής ⁵

Ἰσοβόλων: ἰσοστασίων.

Ἰσοκλῆς: ⁶ ἰσόδοξος.

Ἰσόκτητον: ἴσην ἔχουσιν τὴν κατασκευὴν.

Ἰσοκαλῆ: ἴσα ἐν κλήρῳ· κάλος γὰρ ὁ κλῆρος. (116)

Ἰσόροπον: ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον.

Ἰσοσθενής: ἰσοδύναμος.

Ἰσοστάσιον: ἰσόσταθμον.

Ἰστοτελεῖς: ἴσα τελοῦντες· ἴσα τοῖς ἀσθεῖς, ὃ ἔστι καλῶς
πολλῆταις, τέλῃ διδόντες.

Ἰστοτελής: ὁ ἐξελευθερὸς μετέχων τῶν νόμων· μετολέων
δὲ οὐ φέρων.

* Inc. f. 25. c. 3.

² μεσσηνιαί

³ Nescio an Ἰσθμοί.

⁴ Manus recens, sed typographia, opinor, antiquior, pro
Ἰσθμός· scripsit Πορθμός, pro πορθμός γὰρ scripsit ἰσθμός.
Portion. B.

⁵ λεξειδιον

⁶ Accent. om.

- Ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέλειαι: ¹ πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδδοτο *
- 10 τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων· καθ' ἣν τοῦ μετοίκου ἄφεςις αὐτῶν ἐγίνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεςιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεόφραστος λέγει· καὶ πόλεις δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν
- 15 ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι· ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις· ὁ δὲ ἰσοτελὴς ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου.
- Ἰσοδαίτης: ξενικός τις δαίμων ὡς τὰ δημόδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.
- Ἰσουργός: ἴσα ἐργαζόμενος.
- 20 Ἰσοφαρῖζειν: ἐξισοῦσθαι.
- Ἰσοφνᾶ: ¹ ἴσα.
- Ἰστε: γινώσκετε.
- Ἰστεα: δῆμος Αἰγινήδος.
- Ἰστη: ² ἰσάναι προστακτικῶς.
- 25 Ἰστιατόρια: ³ δειπνητόρια.
- (116) Ἰστιατόρια: τὰ ἐν οἷς εἰσιτῶντο ⁴ χωρία· ἃ νῦν καλεῖται ἀγυτήρια. ⁵
- Ἰστίον: ἄρμενον.
- Ἰστιοφόρος: ἄρμενοφόρος.
- 5 Ἰστοπέδη: ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὡς προσδέδεται ὁ ἰστός.
- Ἰστορηθῆαι: θεάσασθαι.
- Ἱστορι: μάρτυρι ἢ κριτῇ.
- 10 Ἱστωρ: ⁶ ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ὄνυμῳ ἐμπεπηγμένος πάτερος.
- Ἱστός καὶ κεραία: ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμυκες ξύλον ἄνω τεταμένον· ^{*} κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι

¹ Accent. om. bis.

^{*} Inc. δοτο f. 25. b. 4.

² Ἱστη: ἰσάναι.

³ Ἱστιατόρια et ἰστιῶντο

⁴ ἰσιῶντο

⁵ Sic ms. cum litura in textu; primo et ibi εν ut videtur.

⁶ Ἱστωρ

^{*} Inc. ταμένον f. 26. c. 1.

- γράμμα τὸ ταυ διτείνεται δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐπόμεπεν. 15

Ἰσχάνει· κωλύει.

Ἰσχανδρός· τραγικὸς ὑπακριτής.

Ἰσχε· κατέσχε.

Ἰσχεσθαι· παύσασθαι.

Ἰσχλον· τὸ κοῖλον ταῦ γλουτοῦ ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. 20

Ἰσχιάζειν· τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε¹ ἑαυ-
τὸν μεταφέρειν.

Ἰσχομυθίας· λεπτολογίας.

Ἰσοευρὴς αὐλός· ἴσον εὖρος κεκτημένος· ὥσπερ τεῖχος, 25
εὐτειχὴς· καὶ σθένος, ἰσοσθενής· οὕτως εὖρος, ἰσο- (117)
ευρής.

Ἰσοπαχής· ἴσον πάχος κεκτημένος.

Ἰσομήκης· ὁμοίως· τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βα-
ρύνεται· εὐμήκης· ὀλιγομήκης· ἰσομήκης. 5

Ἰσχομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες.

Ἰσχνός· σχοῖζος· ἰσχνοὶ γὰρ αἱ παλαιαί· οὕτως Ἀρι-
στοφάνης.

Ἰσχυραὶ· ἰσχυρά.

Ἰσχυρὶσκος· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός· οὕτως Ἀλεξίς. 10

Ἰσωνία· ἰσοτιμία.

Ἰταβύριον·² ὅρος οὕτω καλούμενον.*

Ἰταλιάζειν· ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν.

Ἰταλώδης·³ ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τὴν
Σύβαριν³ ὁ λᾶγρος. 15

Ἰταλιώτης· Πυθαγόρειος·⁴ ἐκεῖ γὰρ διέτριβον.

Ἰταμός· ἀναιδής· σκληρός· ὥμός· παρὰ τὸ ἔσθαι, ὃ
ἐστὶν ὄρμα· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέον· πορευτέον.

¹ ἐκατέρωσ

* Inc. μενον f. 26. c. 2.

² Accent. om. bis.

³ σύμβαριν (sic)

⁴ -ριος.

20^ο Ἰτέας: ¹ τὰς ἀσπίδας.

Ἰταῖος: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἰταῖ, ἀφ' ἧς ὁ
δημότης Ἰταῖος. ²

Ἰτην: ἐπορεύθησαν.

(118) Ἰτης: ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασὺς, εὐγλωτ-
τος, τολμηρὸς, ἴτης.

Ἰτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕτως
Αἰσχύλος.

5 Ἰτρία: ¹ καπυρώδη πλάσματα.

Ἰτυξ: ὄρνεον.

Ἰτυς: περιφέρεια ὅπλου.

Ἰτω: ἰέτω· ἐρχέσθω.

Ἰυγαί: ¹ γυναικῶν οἰμωγαί· ὀλοφύρσεις.

10 Ἰυγες: λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψεις.

Ἰυγξ: Ἥχους ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ Ἀ-
φροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοῖ ³ ἀ-
πελιθώθη ὑπὸ Ἥρας· καλεῖται * δὲ ὑπ' ἐνίων κιναι-
15 διον· ἔστι ⁴ δὲ καὶ ὄργανόν τι Ἰυγξ καλούμενον ὅπερ
εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὥς κατακαλούμεναι
τοὺς ἀγαπωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι ὡς πρόκειται
τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τρο-
χίσκοις.

20 Ἰυγξ: τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα.

Ἰφθιμος: ἰσχυρός.

Ἰφι: ἰσχυρῶς.

Ἰφικρατίδες: αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

25 Ἰφον: λάχανόν τι ἄγριον.

¹ Accent: om. ter.

² Ἰταῖς· δῆμος, tum Ἰταῖ (sic) ut novum articulum,

³ ἐπὶ τοι ^{*} Inc. f. 26. c. 5.

⁴ ἔχει, sed ἔστι in marg. „si non eadem, m. antiqua.“

Forson. B.

Ἰχθυόκεντρον: τὴν τρίαينαν· χρῶνται γὰρ αὐτῇ¹ ἐπὶ(119)
τῶν μεγάλων ἰχθύων.

Ἰχθυουλκὸς² καὶ ἰχθυοβολεὺς: ὁ ὑλιεύς.

Ἰχθυοπτὸς ἐσχάρα: ³ αὕτη ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.

Ἰχνευταί: οἱ ἰχνεύμονες. 5

Ἰχνηλατῆσαι: κατ' ἰχθὺς ἀναζητῆσαι.

Ἰχνος: ὁδὸν· πορείαν⁴ βῆμα.

Ἰωκάς: ὄρμας· διώξεις.

Ἰων: * βελῶν ἢ πορευθεῖς.

Ἰων: τραγωδίας ποιητῆς, Χίος τὸ γένος. 10

Ἰωνες: Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι.

Ἰωνία: ⁵ ὁ λειμὼν τῶν Ἰων.

† Ἰωνία: πόρνης ὄνομα.

Ἰωνίδαι: ² δῆμος Αἰγυπτοῦ φυλῆς.

Ἰωρός: θυρωρός· φύλαξ. 15

Ἰωνόκυσος: κατεαγὼς· οὕτως Κρατῖνος.

Τελος τοῦ ἰ: στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς α:

Κάβαξ: πανούργος.

Κάβαισος: ² ἀπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ το
τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.

Κάβειροι: ² δαίμονες ἐκ Δήμνου⁶ διὰ τὸ τόλμημα τῶν(120)
γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσὶ δὲ ἦτοι Ἡφαιστοὶ ἢ Τι-
τᾶνες.

Κάβησις: ὄρνεόν τι.

¹ αὐτὴν ² Accent: om. quater.

³ Dist. Ἰχθυοπτὸς· ἐσχάρα αὔ.

⁴ πορείαν. al fecit recentior.

* Ἰών, sed accentus ab alio.

⁵ Ἰωνία primo. Accent. mut. forsan ab eodem.

† Inc. f. 26. c. 4. ⁶ v postea add. ab eodem.

⁵ Καβύλη: χωρίον τῆς Θραίκης ἰδρυμένον πρὸς τῷ Τά-
ξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης.

Κάγκανον: ¹ ξηρόν.

Καγχάζει: ἀθρόως γελαῖ.

Καδίσκος: οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται.

¹⁰ Καδίσκος: ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταί,
οὕτως ἐκαλεῖτο· Φρύνιχος Μούσαις· Ἴδου δέχου τὴν
ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι· Ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ
δ' ἀπολλὺς ὁδὶ. ²

Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων ³ ἀκρόπολις.

¹⁵ Καδμεία νίκη: παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νι-
κόντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὤ-
στερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰ-
δίπους τὸ αἰνίγμα λύσας ἐπαθλον τὴν μητέρα ἐξημὲν·
²⁰ τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν· ὥς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ
περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν
Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα· θητεύσας Ἀρει
ἡ ἔτη.

Καθαγιάζεται: ἀφιεροῦται.

Καθάπαξ: παντελῶς.

²⁵ Καθαίρωμεν: ⁴ ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'.

(121) Καθαίρων: ⁵ στάμνος ἐν ᾧ ὁ ⁶ καταδικάζων τὰς δύο
ψήφους ἔπεμπε.

Καθάπτω: καθιερῶσω· συντελέσω.

Καθαρῶς: ἀκριβῶς.

⁵ Καθάρισον: χοιρίδιον ἦν ὁπτὸν ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκ-
κληρίαν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι· περιστάρχοι δὲ
ἀπὸ τοῦ περιστείχειν. ⁷

¹ Accent. om.

² ὡδί. Primo ὦ fuit.

³ ἀθηναίων, sed idem in marg. γρ. θηβαίων.

⁴ Inc. f. 27. c. 1.

⁵ Accent. om.

⁶ Accent. om.

⁷ ὁ om.

⁸ περιστείχειν, et in accentibus turbatum.

Καθάρσιον: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίαις,* ἅπερ ἀκόμαζον καθ- 10 ἄρσια· τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστεῖχειν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας.

Καθαιρήσονται: καταλήφονται.

Καθαιρήσετε:² οὐ καθελεῖτε· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλ- 15 λων οἱ πλείους.

Καθεδοῦνται: καθεσθήσονται.

Καθέδρα: ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη.

Καθέδρα: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσήκοντες συνελθόντες ἐδείκνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι 20 κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείκνουν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν.

Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι.

Καθέντες: καταγαγόντες.

Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτορ ἀποκτείν- (122) νας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.

Καθέξει: κρατήσῃ.

Κάθες: χάλασον.

Καθιστηκώς: καθεσταμένος. 5

Κάθετον:³ ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις.** σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίαι τῷ Ποσειδῶνι.

Καθηγεῖσθαι: τὸ ὑψηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης.

Καθῆκαν: κατέβαλον. 10

Κάθετος:³ ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἄμνός· οὕτως Λυσίας καὶ Μετίων.

* Inc, ριδίαις f. 27. c. 2.

² περισσεύειν

² e posterius in litura.

³ Accent. om, bis.

** Inc. τραις f. 27. c. 3.

Καθήκόντως· δεόντως· προκόντως.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν ἐλ' Φιλιππικῶϊ¹ φησὶν ὅτις
16 οὐκ ἤξιον τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ
τὰ ἥκοντα.

Καθῆστο: ἐκαθέζετο.

Καδιγμένος: ² καθελὼν· φθάσας.

Καδιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι.

20 Καδιόρος: κεκμηκώς.

Καδιεροῖ: θεῶϊ ἀνατίθηναι.

Καδιζεσθε: καταπήξετε.

Καδίκετο: καθήψατο.

Καδικνεῖται: ἄπτεται.

Καδίμησεν: κατήντησεν.

25 Καδιμῶσιν: χαλῶσι· καὶ καδιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον
ἢ τί τοιοῦτον.

(123) Καδόδοις: ἀγωγαῖς· περιόδοις.

Κάδοιμον: ³ κάθοδον.

Καδόρμια: περιθέματα.

Καθοσίωσις: δικαίωσις.

6 Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν. ⁴

Καθυπέρτερον: μείζον.

Καδυφήκεν: ἐκδέδωκεν· ὑπεκατέβη.

Καδωσιωμένος: ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος. ⁵

Καὶ ἀπόδος· καὶ κατὰστησον καὶ σπείρον.

10 Καὶ δῆ: ὡς δῆ.

Καικίας: ἄνεμος ἀπὸ Καίχου· τοῦ ἐν Μυσίαι ποταμοῦ.

Καὶ μάλα: καὶ πάνυ μὲν οὖν.

Καινοτομεῖν: καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως.

¹ ε finalis in v mut. a m. antiq. ² Καθηγμένος

³ Accent. om.

* Inc. κωθεν f. 27. c. 4.

⁴ μ simpl.

* καίκου

Καιρός: σειρά τις ἐν ἰστωί δι' ἧς οἱ στήμονες* διείρονται. 15

Καιρός: καιρῖος τόπος καὶ συνήθως.

Καὶ τέως: καὶ πρότερον.

Καὶ τὸ ἤδη:² ἀντὶ τοῦ ἡδεῖν καὶ τὸ παπόνθει ἀντὶ τοῦ²⁰ ἐπεπόνθει.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνά τῶν ποιμενικῶν³ πρόβατον ἐσθλόντα, εἰπεῖν (124) ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἐγίνετο.

Καὶ μὴν: ἀλλὰ μὴν.

Καινοτάφια: τινὰ εἶσιν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ.

Καὶ δὴ: ἤδη.

Καινοτομεῖ: καινουργεῖ. 5

Καιρός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοις νεωτέροις* ἀρμόττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἐφορος.

Καινόφιλον: λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον⁴ αἰεῖ.

Καίριον: φθοροποιόν· θανατωδές. 10

Καίριον: εὐκαιρον.

Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα·⁵ θανάσιμα.

Καιροφυλαχῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Καιροφυλάκιον: *****⁶

Καὶ τάχα ἔμην: καὶ ταχέως πορευόμεθα. 15

Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις.

* στήμονες in στήμονες mut. corrector antiquus; tum διείρονται, ex em. ut puto, sed m. pr.

² Jungit πρότερον· καὶ τὸ ἡδεῖν (sic) α. τ. ἡδεῖν (sic) tum novum articulum facit, Καὶ τὸ π.

³ ποιμαίνων

⁴ Inc. f. 28. c. 1.

⁵ χρώμεν et in marg. ista fere, λ^z

⁶ ἐπικινδυνότατα

⁶ Sesquilineae spatium.

Κακὰ κακῶν: Διοκλῆς Βάκχῃ· Πλύνει τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Κακεργέτησιν: κακοἔργοις.¹

20 Κάκῃ: κακία· οὕτω Πλάτων.

Κακὴ μὲν ὄψις: κόμμη· παροιμία· Κακὴ μὲν ὄψις· ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες· Μένανδρος Σικυνιώτι.

Κακιζόμενοι: ταπεινούμενοι.

25 Κακκάβην δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβον· σημαίνει δὲ τὴν χύτραν.

(125) Κακκάβη: ὃν ἡμεῖς κάκκαβον ἔστι δὲ λοπαδῶδες, ἔχων ἐξ αὐτοῦ τρεῖς πόδας.

Κακκάζειν: μίμησις τικτουςῶν ὀρνίθων φωνῆς.

Κάκαλον: τεῖχος.

5* Κάκῃ: δειλία καὶ κακία· ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιῆσθαι τὸ ζῆν, ῥιπτοῦντα τὰ ὅπλα· διαβέβληκεν Νόμων ἡ.

Κάκῃ: ἡ δειλία· παρὰ τὸ ἀποπατεῖν· τὸν γὰρ ἀπόπατον κάκῃν καλοῦσιν.

10 Κάκῃ: βαρέως ἡ κακία· ἐν Νόμοις Πλάτων· μετὰ κάκῃς μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας.

Κακοδαίμων: ὁ θεοῦ ἐπαχθής· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

Κακοήθης: κακὸς τρόπος.

15 Κακοεπία: βλασφημία.

Κακοπαθεῖν: στραγγεῦσθαι.²

Κακογραφίαι: κακοςυνθέσεις.

Κακοτελείαν: κακοφημίαν· βλασφημίαν.

Κακοτεχνιών: δίκης ὄνομα· εἰσήσαν δὲ ταύτην οἱ λέ-

20 γοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτοῦς.

¹ sic.

* Inc. f. 28. c. 2.

² στρατεύεσθαι, et scalpello factum στραγγεῦσθαι.

Κυποταχτιῶν: δίκης ὄνομα· ἦν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδουσαν.

Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα.

Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ * ἀγνοοῦντες· Ἰσοκράτης ἐκ 25 τῷ περὶ εἰρήνης.

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἐστὶν ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ (126) τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν· οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Περικλῆς. 5

Κακώσεως: δίκης ὄνομα ἐστὶν κατὰ τριῶν ταυτόμενον· ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναῖξιν· ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐξιοῦσιν· ὧν ἡ μὲν ἐλέγετο κακώσεως· ἡ δὲ παίδων κακώσεως. 10

Καλὰ δὴ παταγεῖς: ἀντὶ τοῦ λέγεις. 21

Κάλλατα:² τὰ τῶν ἀλεκτρυόνων γένεια.

Καλλαβίδες:³ τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως καὶ διέλκειν τὰ ἰσχύια τοῖς χερσίν.

Καλαμίνθα: ὕλη ὁμοία ἡδυνόσμοι. 15

Καλαμᾶσθαι: τὰ λείψανα τῶν τετραυγῆμένων συνάγειν. 22

Καλαμώμενος: σταχυολογῶν.

Καλάσειρις: χιτῶν πλατὺς· δῆμος πολεμικὸς οὕτως⁴ 20 Αἰγύπτιοι.

Καλαύρωψ: βουκολικὴ δίκη.

** Καλαύρεια:⁵ νῆσος πλησίον Τροιζῆνος·⁶ ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. (21)

Καλλεῖον: δικαστήριον Ἀθηναίων ἀπὸ Καλλεῖου τοῦ πεποιηκότος ἐπώνυμον. 25

* Inc. f. 28. c. 5.

¹ ὑπερίδης

² Καλλαία primo.

³ Accent. om.

⁴ αὐ· male pro αὐ i. ε. α. οὕτως.

** Inc. f. 28. c. 4.

⁵ Primo Καλαυρία.

⁶ τροιζήνος

Κάναστρον: τρυβλίον.¹

10* **Κάνδους:** ἔφαμμα χειριδωτόν, τοῖς ναυτικοῖς στεγά-
στροις ἐοικός.

Κάνδους: χιτῶν Περσικός.

Κανδύτανες: ἐμάτιοφορίδες.² αἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἔστι δ'
ὅτε τὸ αἰδοῖον.

15 **Κάνδυτος:**³ σκευασία ὀνοποικική⁴ μετὰ γάλακτος καὶ
στέατος καὶ μέλιτος.⁵ ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου
καὶ τυροῦ· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κανηφόροι: παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσιν ἐπὶ Ἀθηναῖ
20 ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὐταὶ δὲ τῶν ἀστῶν καὶ
τῶν εὐγενῶν ἦσαν.

Κανηφόροι: Φιλόχορος⁶ φησὶν ὡς Ἐριχθονίου⁷ βασι-
λεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθέ-
(130) ναι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς
τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις
πομπαῖς.

Κάνθαρος: πότηρίου εἶδος.

5 **Κανθάρου μελάντερος:** παροιμία· Μένανδρος Θησαυρωῖ.

Κανθήλιοι: τοὺς βραδεῖς καὶ νωθεῖς οὕτως^{**} λέγουσιν
μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων.

Κανθήλιοι: ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρὸς μὲν σκηνώματα τῶν
στρατηγῶν.

10 **Κανθήλιος:** βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυής.

Κάνθων: ὄνος.

Κάναβις: φυτὸν λινῷ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθ' ἦται
γίνονται· ἥς τὸ σπέρμα θυμώμενον ἰδραῦν ποιεῖ πάν-
τας.

¹ τρ, cetera legere nequeo.

² Inc, f, 29. c. 3.

³ Sic.

⁴ Accent. om.

⁵ -ηκη primo.

⁶ μέλιτος

⁷ φιλόχορος

⁸ ἐριχθονίου

⁹ Inc, f, 29. c. 4.

- Κανιτρον:** λυχνίσκιον· κανίσκιον. 15
Κάνναι: πλεκτά τινα ἐκ καλῶμων.
Καντήρια: καταβατήρια.
Κανοῦν: κανίσκιον.
Καπανοι: ἀλφίτων εἶδος.
Κάπηλος: μεταβολεὺς, πραγματευτής. 20
Καπηλίας: ἐμπορείας.
Καπηλεύειν: μεταπωλεῖν.
Κᾶπειτα:¹ καὶ ἔπειτα.
Καπνίας οἶνος:² κεκαπνισμένος.
Καπνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴδὲν λαμπρὸν γράφειν. 25
Καπνοι: ἄλφιστα· οὕτω Φερεκράτης. (131)
Καπρῶντας: ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.
Καραδοκεῖ: προσδοκεῖ· κατασκοπεῖ.
Καρανούσθω: τελειοῦσθω.
* Καρατομεῖται: ἀποκεφαλίζεται. 5
Καραντες: καταφέρεις.
Καρβατίνη: ἀγροικικὸν³ ὑπόδημα.
Καρβανίζει: βαρβαρίζει.
Κάρδακες:⁴ οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες. 10
Καρδαμάλη: μᾶζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη· βρώμα γινόμενον Περσικόν· οἱ δὲ καρδαμάλη λέγουσιν.
Καρδάμη: ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βοῦς λέγεται.
Καρδιαλγία: λύπαι καρδίας.
Καρδιουλκία:⁵ τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων. 15
Καρδιώττειν: τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιώται· ὁ ἡμεῖς

¹ Κᾶπειτα   ² Καπνίας: οἱ. dist.

³ Inc. f. 30. c. 1.

⁴ Primo αγροικὸν sed et supr. ab eodem ut puto.

⁵ Accent. om. hic, mox, habet.

⁶ -εία primo.

βουλιμαῖαν· Ἀπολλόδωρος ἐν ε' περὶ Ἐπιχάρμου τοῦς
Σικελιώτας φησὶν τὸ· τὸν στόμαχον ἐπιδάκνυσθαι ὑ-
20 πὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ βουλιμαῖαν λέγει
Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγου-
σιν.

Καρδοπεῖον· καρδόπου² πῶμα· ὃ καὶ πανσικαπή χρῶν-
ται.

(132)Καρδοπίων³ τὴν μητέρα· μύθου ἀρχή.

Κάρδοπος· ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

* Καρηβαρῶν· τὴν κεφαλὴν βαρύνμενος ἀπὸ μέθης οἴ-
νου.

5 Καρηβοᾶν· ὑπὸ ἥχων⁴ τὴν κεφαλὴν ἱλιγγιᾶν· ὑπὸ βοῆς
ἐσκοτῶσθαι.

Κάρηνα· ἀκρόπολις.

Κάριος Ζεὺς· ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ.

Καρκίνοι· ὑποδημάτων εἶδος.

10 Καρκίνος· πυράγρα.

Καρκίνος· Λυσίας· ἐλυμαίναντο γὰρ μου τὸν καρκίνον
εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅταν ὁ οἶκας ῥιζω-
θῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης·

15 Ὅποταν σχολάζης, νῆψον,⁵ ἵνα τὰ λήϊα Συγκαρκινω-
θῇ· λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς
σώμασιν, ἃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκεται δὲ πολ-
λάκις· καὶ κύριον ὄνομα.

Καρκίνου ποσήματα· Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγμα-
20 τώδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὁρέστην, ὑπὸ⁶ Ἥλίου ἀναγ-
καζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δὲ
αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

¹ τῶ — λέγει· ὅπερ βουλιᾶν (με ab eodem ut puto.)

² καρδωπου   ³ Καρδοπειων   τὴν   * Inc. f. 30. c. 2.

⁴ ὑποῆχον primo.   ⁵ νηψον

⁶ ἀπὸ

- Κάρχαρον:**¹ τὸ δεσμοτήριον· οὕτως Σώφρων.
- Καρκαδόνα:** τοῦτο λέγεται † **Χάροντος δανειόν**, συνα- 25
γόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκληδευμένου τοῖς τε-
λευτῶσιν· οὐχ ὡς ἐνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομα φα- (183)
σιν εἶναι.
- Καρικῇ μούσῃ:** τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ **Κᾶρες**²
Θρηνωδί τινες εἶναι καὶ ἄλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μι-
σθῶϊ Θρηγεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ 5
ἄσαφεϊ· ἐπειδὴ οἱ **Κᾶρες** βαρβαρόφωνοι.
- Κάρπαϊα:**³ εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ **Α-**
ναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.
- Καρποῦ δίκη:** οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης
αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἴτα ἐλόντες, 10
λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας· τοῦτο καρποῦ δίκη
καλεῖται.
- Καρποῦ δίκη:** **Λυσίας** ἐν τῷ κατὰ **Δημοσθένους** ἐπιτρο-
πῆς· εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν 15
τί ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου
ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίον· ὥσπερ
νῦν οὗτός⁴ σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.
- * **Καρπασινοί:**⁵ χορτῖναι.
- Καρπιζουσιν:** ποτίζουσιν· εὐκαρπα ποιοῦσιν. 20
- Κάρπωμα:** θυσία· προσφορά.
- Κάρτα:** λίαν ἢ μεγάλως.
- Καρτερώνυχας:** ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.
- Καρυάνδα:**⁵ πόλις Καρίας.
- Καρυάτεια:**⁵ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας,⁵ Ἀρχά- 25
δων οὕσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι.

¹ Accent. om. † Inc. ται f. 30. c. 3.

² Καρικῇ primo, tum κά ρες syll. delets.

³ Accent. om. ⁴ οὕτως

* Inc. f. 30. c. 4. ⁵ Accent. om. quater.

(134) Καρυβοᾶν: ὑπὸ βοῆς κεκαρῶσθαι.

Καρυκεύων: ἀρτύων· ἡδύνων.

Καρυκαία: ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

Καρύκη: ¹ ἔδραμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.

5 Κάρυννος: ² βόλων ὀνόματα.

Καρυστεία: ³ γένος καρυῶν.

Καρφαλέον: ξηρόν· καὶ καρχαλέον· κατάξηρον.

Καρχαρίας: ἰχθύς ποιός· καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου.

Καρχαρόδους: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων· καὶ κάρχαρον τὸ

10 τραχύ.

Καρχήσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.

Καρωθεῖς: βαρηθεῖς τῇ κεφαλῇ.

Κασθανεά: πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, * ἐκ τῶν περιπεφυκάτων
δένδρων, ἥ ἀπὸ τῆς νόμφης.

15 Κασαύριον: οἶκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρται.

Κασόγητος: γνήσιος ἀδελφός.

Κάσις: ἀδελφός.

Κάσιν: τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἐκφυσιν, ἥ καὶ ἀμφί-
καστις ἐλέγετο.

20 Κατάβα: ἀντὶ τοῦ κατάβηθι.

Κατάβαλε: οἶον ῥίπον· ἄφες καὶ κατάθου.

Καταβολή: περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ.

Καταβολή: τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον.

Κατά: κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπὸ· ἡ ² ἀντὶ τοῦ εἶτα.

25 Καταβραβεύεω: καταλογίζεσθω· καταχρινέω· καταγω-
νίζεσθω.

(135) Καταβολή: Δημοσθένης Φιλίππικῳ· ὥσπερ περιόδος ἡ
καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεσθαι
τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προΐεναι χρό-

¹ Accent. om. quater; et o in Καρυννος in litura.

* Inc. μεδονία f. 31. c. 1.

² ἡ

· γωι· καθάπερ οἱ ἐρανίσται τὰς καταβολὰς ποιοῦνται
τῶν χρημάτων.

Καταγευσθεῖς: τῇ γεύσει νικηθεῖς.

Καταγιγάρτισαι: ¹ συνουσιᾶσαι.

Κατακελτάσονται: καταδραμοῦνται.

Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα.

Καταγλωττίζειν: τὸ βλασφημεῖν ὡς ἐν Ἀχαρνῶσι.

— ψευδῇ κατεγλωττίζει ² μου.

Κάταγμα: κατάσπασμα ἢ μῆρυμα.

Καταγοητεύων: ἀπατῶν.

Κατάγραπτος: ποικίλος.

Καταγώγιον: τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγή, ἡ κατάλυσις·

καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλύειν· οὕτως φαίνεται Ἀττικά. ³

Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν.

Καταδαρθάνειν: κατακοιμᾶσθαι· καθυπνοῦν.

Καταδεδέσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφασμακένεσθαι καὶ ἀδεῖσθαι
φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου ἐισαγγε-
λίαι. ⁴

Καταδεῖσθαι: φοβηθεῖς.

Καταδεῖται: φοβεῖται.

Κατὰ δὲ φρόνιν ⁵ ἤγαγεν· ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν.

Κατὰ δῆμους δικασταί: οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν ἄ· καὶ ²⁵
κατὰ δῆμους περιμόντας ἐδίκασαν· ὕστερον δὲ γέγονε· (136)
σι μ'.

Καταδῆοῦν: κατακόπτειν· καταπραϊδεύειν.

* Καταδυστάσι: ⁶ καταχφρῖζουσι.

Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικασθῆ· ⁵
ναί τινα ποιήσας Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διονέους ὕμνῳ.

¹ - ἦσαι ² καταγλ.

³ μῦρ μα (ἢ scil. eraso) m. pr.

⁴ ἀπὸ τοῦ ἰσαγγ. φρόνιν.

* Inc. f. 31. c. 3. ⁵ - τῶσι primo.

Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῷ· ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλεόντας
10 ὅπου βούλοιντο πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν.

Κατάδουπος: καταράκτης ἢ ψόφος.

Καταδύεται: καταβυθίζεται· κρύπτεται.

Καταδύνοντα: κρύπτοντα.

16 Καταδύσεις: φωλεύς· ὑπονόμους· σπήλαια.

Καταδεῖναι τιμὴν: καταβαλεῖν.

Καταθέειν: κατατρέχειν.

Καταθεῶτο: βλέποιτο.

Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι.

20 Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν· εὐαρέστηον.

Καταθῶμαι: ἀπερελθῶμαι· καταπαύσωμαι.

Καταίγις: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη.

45 † Καταίγισας: κατασχίσας· οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τί τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μὴ τις ἄρη.

(187) Καταιδεῖ: καταισχύνει.

Καταινέσαι: συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινεύσαι.

Καταίροντες: καταπλέοντες.

Κατ' αἶσαν: κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ προσήκον.

5 Καταῖτις: 2 εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον· κατωφερής.

Καταιονῶσι: 3 βρέχουσιν· ἀντλῶσιν· ἀλείφουσιν.

Κατακά: κατακαύσει.

Κατὰ κᾶθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.

10 Κατακάνειν: 4 ἀνελεῖν.

¹ καταψυχὴν

† Inc. f. 31. c. 4.

² Accent. om.

³ Καταιωνῶσι

⁴ Κατακάνειν (sic) m. pr. Κατακάνειν fecit recentior multo.

Debebat Fors. Κατακάνειν.

Κατακαχρύσω: καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ τῶν
καχρύων μετενήνεται.

Κατακεγχροῦται: ¹ τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ κή-
χρος.

Κατακερματίσθαι: εἰς πολλὰ μέρη διηρῆσθαι. 15

Καταχερίσθαι: ² ἐὸ λιπαρῶς ἀλληλεῖσθαι.

Κατακέρτομεν: καταχλευάζειν.

Κατακηλοῦσαν: θάλλουσαν· πραῦνουσαν. ³

Κατάκλιτα: κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλιν· ἐπιτηδείους. 20

Καταπορῆς ξυνουσία: ἐκικλεονάζουσα.

* **Κατακαχρύσαι:** ⁴ ρῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ τῶν
φρυγομένων κριθῶν.

Κατακρῆσαι: καταχέαι. ⁵ (138)

Κατακορμίσαι: ⁶ κατακόψαι ξύλον.

Κατακριδεύσαι: καταλαλῆσαι· ⁷ καταναστιῆσαι· λάλοι
γὰρ αἱ ἀκριδες.

Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐπαινεῖ. 5

Κατακωκῦσαι: θρηνηῆσαι.

Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις.

Καταλαβεῖς: πάσσαλοι.

Καταλαμβάνειν: τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν.

Καταλεγέσθω: καταταττέσθω. 10

Καταλελάβηκεν: τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος.

Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθοις·
εἶπεν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει: καταστάζει.

Καταληίζεται: διαρκάζει. 15

¹ **Κατακέγχρται** (accentus a recentiore.)

² **Κατακερμίσθαι**

³ τρανοῦσαν

* Inc. f. 32. c. 1.

⁴ **Κατακρῶσαι** tantum m, pr,

⁵ **Κατακρῶσαι**· κατάχαι·

⁶ -ησαι

⁷ -λήσει εὖ -στησει

Καταλιναί: καταλιναί.

Κατάλληλον: ἀρμόδιον.

Καταλλήλως: ἀκολουθῶς· ἀρμοζάντως.

Καταλογάδην: τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

20 **Καταλογαῦς:** Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πράγματα· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφεῖς * ἐκαλοῦντο ὅτι ἐνέγραφον τινὰς ὡς χρὴ μετέχειν τῆς πολιτείας.

Καταλογεῖται: καταριθμῆσαι.

25 **Κατάλογος:** ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἡ ἐξαριθμῆσις.

Καταλοφαδεῖα: κατὰ τοῦ τραχήλου.

(189) **Καταλύσαι:** τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν.

Καταλύσας: καταστρέψας· ἀφανίσας· ἢ εὐωχηθεῖς· τῷ τῷ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως.

5 οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι.

Καταμεμυγμένα: τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα.

Καταμηλῶν: μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μῆλην καθεῖναι πον· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ τῶν τὰ ἀθλη

10 τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζεται κινούμενα.

Καταμόνας: κατιδίαν.

Καταμνίων: κατεσθίων.

Καταμυκτηρίζειν: τὸ καταχελᾶν.

15 **Κάναβος:** τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλάστων· περὶ δὲ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουσι.

** **Καταμύουσιν:** κλείονται.

Κατὰ ναῦν: κατὰ τάξιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

20 **Κατανδρῖζεσθαι:** κατακαλαίειν.

* Inc. γραφεῖς f. 32. c. 2.

** Inc. f. 52. c. 3.

- Κατανευνιεύεται: κατισχύει ἢ καυχᾶται.*
Κατάντικρυ: κατ' ἐναντίον.
*Καταντικρὺ καὶ κατευθύν: τῇ τὰ οἰκεία συναγωγῇ ἀπο-
 τυπώματα.*
Καταντες: καταφερές. 25
Κατάνυται: ¹ συντελεῖται.
Κατανυγείς: λυπηθεὶς· μεταγρούς.
Κατανώτισσασθαι: ἀντὶ τοῦ κατὰ γῶτον φέρειν.
Κατάσαι: συντρέχει. (140)
Καταξανεῖ: κατατρίβει.
Κατάξεται: καταλύσει.
Κατὰ ξυμφορὰν: κατὰ συντυχίαν.
Καταπέρπερος: **** ² 5
Καταπλίτης: εἶδος κολαστηρίου.
Καταπημήνειν: καταβλάψειν.
Καταπεινός: ³ πρὸ ἐπιόρκησαι. ⁴
Καταπεπλησμένον: κατάπλεων. ⁵
Καταπίονα: λιπαρά. 10
Καταπλαστόν: ⁶ τὸ περικεκτόν· προσποιητόν. ⁷
* Καταπλῆσαι: μολῦναι.
Καταπλήττεσθαι: κατανίστασθαι.
Κατὰ πόδα: παραμυτά· κατὰ τάξιν.
Καταποντοῦν: καταποντίζειν. 15
Καταποσον: πλεονάκεις.
Καταπρέσβην: κατὰ πρεσβυτερίαν.

¹ Accent. om.

² Accent. om. et sesquiversus spatium. „F. ὁ χαρμηνικός-
 μενος.“ Porson. B.

³ in lit. sed. ex. m.

⁴ Sic. „Debeat ἐπιόρκησαι.“ Porson. B.

⁵ καταπλέον primo. Accent. om.

⁷ -τέον (sic)

* Inc. f. 52. c. 4.

Καταπροΐζεται: καταφρονήσει· καταπροδώσει: ¹ ὁδὸν
προΐκα ἐκφύγοι.

20 Κατὰ πρόσκλησιν: ² καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν.

Καταπρωτείρας: ³ πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ
Λάκωσι.

(141) Καταπύγους: ⁴ κιναλδούς.

Καταπύγων: ⁴ ὁ μέσος δάκτυλος.

Καταπύγων: ⁴ κατασελαίνων.

Καταπύγων: ⁴ ὁ λάγνης· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλ-
5 φηστῶν ⁵ οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ'
οὐρανὸν· ἡ γενικὴ δὲ καταπυγόνος καὶ καταπυγὸνα ἢ
αἰτιατικὴ καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὗρηται· εὗρηται καὶ
τὸ θηλυκὸν καταπυγῶν· καὶ ἡ πρῶξις καταπυγοσύνη.

10 Καταπυγίζειν: ⁶ τὸ τὴν πυγὴν ἐπιπολὺ μεταφέρειν ⁶ ἐν
τῷ βαδίζειν.

Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν: κατέρραψώδησέν ἢ κατὰ στίχον
διῆλθεν.

Καταράψωδήσει: ⁷ φλυαρήσει.

15 Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν: ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερῆον.

Κατάρουν: κατὰ τρόπον· κατ' εὐθείαν.

Κατάρρους: τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεῦμα καταρρέον δια-
μυκτηρήων· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν.

Κατάρρησις: κατάγνωσις.

20 Καταρρυῆναι: καταπνεσεῖν.

Κατασεῖλαι: καταράττει· καταβάλλει.

¹ -δόσει primo.

² Καταπρόσκλησιν, tum ἑτερομερίαν m. pr.

³ ei ex ejusdem, ut puto, emend. tum πρωτεῖραι sine acc.

⁴ Quater accent. om. In seqq. oxytonum faciunt G. et

P. ut hic.

⁵ ἀλφίτων

⁶ tu in litura, et litera erasa post γ.

* Inc. ρειν f. 55. c. 1.

⁷ ὅ ut hic, et mox: tum φλυαρίσει

Κατασεσείκασι: ¹ καταβεβλήκασιν.

Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι.

Κατασκελετούμενα: λελεπτυσμένα· ἐξησθηκότα. (142)

Κατασκήψαντος: ἐμπασόντος.

Κατασχεδάζειν: ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πλώσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασχεδάζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως· * μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθύς συνέπιεν καὶ συγκατε- 10 σκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρα.

Κατασχιδναμένη: σκορπιζομένη.

Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον δέον.

Κατασοβεῖται: καταδιώκεται.

Κατασοβήσονται: καταδιωχθήσονται. 15

Κατασοφισθεῖσα: χλευασθεῖσα.

Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα· μηχανὴ τίνε καταδομεν.

Κατασπέρχων: σπουδάζων.

Κατάστασις: ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι ὅπερ 20 οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὐπολὶς (143) φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας, ² ὡς πρεσβυτα, τὴν κατάστασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφρων πρὶν ³ καὶ μαθεῖν τὴν 25 ἱππικήν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευ- σάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

* Καταστολή: ἡ στολή. (143)

Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς.

¹ Ante sei¹ litera erasa.

* Inc. ὡς f. 53. c. 2.

² -νισας

³ πρὶν ex em. ejusd.

* Inc. f. 53. c. 3.

Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει.

(215) Καταστρέφοντες: τελευτῆσαντες.

Καταστροφή: τέλος.

Κατὰ σφίσεως: καθ' ἑαυτούς.

Κατὰ σχολήν: πρῶως καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

10 Κατατεθήκευσα: ¹ κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησαν.

Καταταίνας: συνταίνας.

Καταταίνας ἔρω: ἀντὶ τοῦ μακρόν λόγον διεξελεύσομαι.

Πολιτείας β: διὸ καταταίνας ἔρω.

0 Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: ἔοικεν νόμος ² περὶ ὧντων

15 κείσθαι, ὅς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ· Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶν: δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μᾶλλον τοὺς πε-

16 πρᾶσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνούμενους.

20 Κατατικόνι ³ χιτωνίσκου γένος· οὕτως Μένανδρος.

Κατὰ τίς τίς τίς.

Κατατομήν: οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν ⁴ οἱ δὲ μέρες καὶ

τοῦ θεάτρου.

+ Κατατομή: Περσίδης ⁵ ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ

(144) καθήμενος ἥκτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ· καὶ Φιλόχορος·

καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς πέτρας.

Καταπλήξ: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόπομπος· Ἄλλ'

6 ἡ μὲν Εὐλείθυια συγγνώμην ἔχει· Τὰ τῶν γυναικῶν

οὐσα καταπλήξ τὴν τέχνην.

Καταῦσαι: καταντλήσαι.

Καταφαγεῖν: ἀντὶ τοῦ φαγεῖν.

¹ Kato scripturus fuisse videtur, sed statim fecit a.

² Dist. ἀψευδεῖν ἔοικεν· σ.

³ Accent. om.

⁴ ὀρχήστραν

+ Inc. f. 53. c. 4.

⁵ ὑπερίδης et mox φιλόχωρος et εὐλείθυια.

Καταφάναι: κατελεῖν.

Κατάφασις: πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως. 10

Καταφάσκει: προλέγει· ἐπιτεύει.¹

Καταφερής: οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω² φερόμενος.

Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς: σφοδρῶς.

Καταφυνέν: γεννηθέν. 15

Κατάφωρος: φανερός.³

Κατὰ χεῖρας: εὐκόλως.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδὲ ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραῖστον πάντων καὶ 20 εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν⁴ ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρῶν.

Καταχειροτονίας: ἔθος ἦν Ἀθηναίων καταχειροτονεῖν¹⁾ τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγόν, εἰ δόξειεν αὐτῷ 25 κεῖν.

Καταχήνη: κατάγελως.⁵

Καταχήνη: καταχάσμησις.⁶ (145)

Κατάχυσμα: ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ὤμων ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκεδαννύμενα τῶν γαμοῦντων καὶ τῶν 5 πρωτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχάδες καὶ πανσπερμία.⁷

Καταχύσματα: τῶν νεωνήτων οἱ δεσπότες τραγῆματὰ κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων· καὶ 10 τεχεῖτο δὲ καὶ τῶν νυμφῶν, φασίν,⁸ αἷς Θεόπομπος.

¹ ἐπιτεν ε. syll. deleta.

² κατὰ in κάτω mut. m. pr.

³ φανερώς (sic)

⁴ ἦν, tum inc. f. 34. c. 1.

⁵ κατατέλος primo.

⁶ Scripturus erat Καταχάσμησις, forsan repetiturus κατάγελως. Porson. B.

⁷ πᾶν σπέρμα m. pr.

⁸ νυμφῶν q⁶

Καταχύσματα: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκί-
της εἰσάγοιτο ¹ εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν
δέσποιναν ἰσχύων καὶ παρ' αὐτῶν πλήθος καταχεῖν αὐ-
15 τοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν· φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
πρῶτον πρεσβυόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γί-
γνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποιοῦν.

Κατάχυτλον: σκεῦός τι.

Καταψαίρουσι: κινεῶνται.

20 **Καταψευδομαρτυρησάμενος:** * ἀντὶ τοῦ παρὰσχῶν τοὺς
τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Στεφάνου.

Καταψηφίζεται: κατακρίνει.

Καταψήχεται: ἀντὶ τοῦ καταψύχεται τῆς γλίσχρότητος
25 χωριζομένης· ἢ καταψᾶται· οὕτως Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

(146) **Κατεβαινυκάλισεν:** κατεκοίμησεν.

Κατεαγότα: κεκλασμένα.

Κατεβρόχθισεν: κατέπιεν.

Κατεγγυᾶν: παραδιδόναι.

6 **Κατέγγυῶ:** ἀνεγγυῶ.

Κατεγλώττιζεν: κατεφλυᾶρει· κατηγόρει· ἐλοιδορεῖ.

Κατεγρυπόμενος: πωθρῶς· ἀνάνδρως· οὕτω Μένανδρος.

Κατεδηδοκῶς: καταβεβρωκῶς.

10 **Κατεδάραθῃ:** κατεκοιμήθη.

Κατεδήτησεν: κατεδίκασεν.

Κατέδραθεν: κατεκοιμήθη.

Κατέδων: κατεσθίων.

Κατέθεμεν: τὸ κατεθήκαμεν.

15 **Κατέθορεν:** κατεπήδησεν.

Κατεργάσατο: κατηγωνίστατο.

Κατείρηκεν: κατεῖπεν λάθρα.

** **Κατελλώπτειν:** καταβλεφαρίζεσθαι.

¹ το om. m. pr. * Inc. μένος f. 34. c. 2. ** Inc. f. 34. c. 5.

Κατειρωνεύεται: μεγαλοφρονεῖ· υποκρίνεται· δολιχέεται. 20

Κατειρωνευσάμενοι: καταρραθυμήσαντες· καὶ στραγγευσάμενοι·¹ ὅθεν καὶ εἴρωνα² τὸν ἄργον λέγουσι.

Κατεκλήσαν: κατεπράυναν.

Κατεκίχλασκε: κατέκλα.

Κατέλεκτο: κατεκοιμήθη. 25

Κατέλευσαν: ἐλίδασαν.

Κατέληξεν: κατέκασεν.

(147)

Κατεντευκτὴν: ³ κατεντυγχάνουσιν· καὶ κατεντευκτὴς· κατήγορος.

Κατεντευχθέντα: κατεντυχηθέντα.

Κατεπεπερεύετο: ἐχαριεντίζετο. 5

Κατεπτήχασιν: συνεστάλησαν.

Κατέρψεν: ἐστέγασεν ἢ ἐστεφάνωσεν.

Κατεργάσασθαι: ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι· Θουκυδίδης.

Κατερικτά· τὰ ἐρεικόμενα⁴ ὅσπρια καὶ σχιζήματα. 10

Κατερρημένοις: εὐτελέσιν.

Κατερρύκειν: ἐδάκη· ἠφάνισται.

Κατέσβη: ἐσβέσθη· ἐπαύσατο.

Κατέσαιε λέγουσιν ἐπὶ τῶν* ἐν τοῖς πότοις προσιόντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. 15

Κατεσκιρωμένη: πεκαλαιωμένη. 22

Κατασκλητευμένος: ἐξίτηλος· τεταλαιπωρημένος.

Κατέσκηπεν: κατέσχευεν.

Κατεσκληκώς: κατεξηραμμένος.⁶ 20

Κατεστιγμένον: πεποικιλμένον.

¹ στρατευσάμενοι

² καὶ ἂν correctore, εἴρω i. e. εἴρων in fine versus a m. pr.

In sequentis initio litura; α fuisse statuit Porson. B.

³ Hic accent. om. μοχ κατεντευκτὴς.

⁴ ἐρικώμενα primo.

* Inc. f. 54. c. 4.

⁵ ε ante, erasum.

⁶ Prius μ potius correctoris.

Κατεστύρεσεν: ¹ κατέστρωσεν.

Κατεστρατοπέδευσεν: κατέδραμέν πολεμικῶς.

Κατεστυγημένος: μεμισημένος.

(148) Κατευγμα: κατὰρα.

Κατευδικτήσας: ἐπιτυχών.

Κατευμαρίζων: κατευχειρίζων.

Κατευμεγεθεῖν: καταδυναστεύειν. ²

5 Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται.

Κατεύχεσθαι: τὸ καταρᾶσθαι· οὕτως Πλάταν.

Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν
εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς.

Κατεφοίνιξας: ³ κατέβαψας.

10 Κατεφύοντο: κατέτρεχον.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ καταψηφίσαντο * αὐ-
τοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ δια-
χειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο

15 οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω * Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν,
ἀράτω τὴν χεῖρα· εἰτα ⁵ οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς
χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνεται] καταχει-
ροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ) ⁶ ἐγένετο οὕτως· ὅτω ἰ
μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέ-
20 τεινον τινές, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία· λοι-
πὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας καὶ εἶρα· ὁ κῆρυξ
ποῖαι πλείους εἰσὶν· πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν
ἀδικεῖν ἢ μὴ· καὶ ὅσαι ἂν ᾔσαν πλείους εὐρεθεῖσαι,
ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.

Κατέχεσθαι: θεωφορεῖσθαι.

* ε secundum ex em. pro η ut videtur.

² ut ex em. alius. ³ alterum in littera.

* Inc. f. 35. c. 1.

⁴ οὕτω primò, nunc ν erasum, bis.

⁵ εἰτε

⁶ α. δὲ om.

- Κατεώρυκτο: κατορυγμένον ἦν. 25
 Κατηβολή: περιοδική νόσος. (149)
 Κατηβολη: περιβάλλει.
 Κατηγορευκότα: κατειπόντα.
 Κατηγορίας ἔχω: ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθένης
 περὶ τοῦ στεφάνου. 5
 Κατήδεσαν: κατήσχυναν.
 Κατήλιψ: μεσόδμη.
 Κατηλοίωσεν: οὐχ ἀπλῶς * ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύλοις
 παίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. 10
 Κατεχορδεύθη: καθηδύνθη· κατεβομβήθη· ὅλος τῇ
 χορδῇ γέγονεν.
 Κατήλιψ: μεσοδμή.
 Κατημαξευμένος: τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος.
 Κατημελής: κατήκοος. 15
 Κατηρεφά: κατεστεγασμένα.
 Κατηρεφον: κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασμένον.
 Κατήρεν: κατέπλευσεν.
 Κατηφόνες: στυγνοί, ἢ ἀναλαχυνταί. 20
 Κατηχθήμενος: καταβεβαρημένος
 Κατιαλλίειν: καταδύνειν.
 Κάτιμεν: κατερχόμεθα.
 Κατισχνούν: καταλεπτύνειν.
 Κατ' ὄναρ, οὐ χρή λέγειν: βάρβαρον γὰρ παντελῶς· 25
 ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον.
 Κατοκωχή: ¹ ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.
 Κατόπιν: μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἵεναι. (150)
 Κατόπιν: ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ ² μεταξύ.
 Κατοιόμενος: ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φουσῶν· ὑπε-
 ρήφανος.

* Inc. f. 35. c. 2.

¹ Κατο in Κατα mut. m. pr.

Photius Vol. I.

² ἢ — ἢ (sic)

6 Κατοιχομένου: ¹ νεκροῦ τεθνεῶτος.*

Καὶ ὀφθαλμὸν: κατὰ τὴν σκοτεινίην.

Κατοργᾶν: ὑπερακμάζειν.

Κατορώρηνται: κατακέχωνται.

Κατουλάδα: Σοφοκλῆς Ναυπλῖωι· Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ
 10 τῇ κατουλάδι· τὴν κατέλλουσιν καὶ κατεργάζονται.
 καὶ ἐξούλης δίκη, ἢ ἐξείρξεως· οἱ δὲ τῇ πανωλέθρῳι ²
 ἐσομένη τοῖς Ἕλλησιν· οὐλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ
 κατὰ πρόθεσιν αὐξήσει ἔχει· ἢ ³ ζοφώδη, ἀπὸ τῆς
 15 κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς· μελάντεροι γάρ· κα-
 ταιγίδας ⁴ ἔχουσιν καὶ συστροφαῖς ἀνέμων· εἴλλειν ⁵
 γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὀμηρος.

Καὶ οὐρανόν: ⁶ κατόπισθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω.

Καττύεσθαι· Ἐπερίδης ⁷ τὸ ὑποδεδέσθαι· ἀπὸ τῶν κατ-
 τυμάτων.

20 Καττύεις: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ρακτόντων τὰ δέρματα.

Καττύει: συρράπτει· [καττύει].

Κάττυμα: ἀπάτη· δόλος.

(151) Καττυν: ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελ-
 λείαν ὅταν μὴ σφίγγῃ.

Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος.

Κάτω κέρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.

5 Κατωχοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἶκον
 καὶ ἀπέκτεεν.

Κατώλισθον: κατέπεσον.

Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων.

Καθωραῖζεται: σεμνύνεται.

* Litera (nempe υ) erasa ante μ.

* Inc. θνεῶτος f. 35. c. 3.

* πανωλεθρῳι ἢ

* μελαντηραι γὰρ κατ γιδας (i. e. ut putat Porson. B. κα-
 ταιγιδας) et αε a correctore supr.

* εἴλλειν

* Κατουραν ms. Non perscripsit P.

* ὑπερείδης

Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν· ἔπαιξαν. 10

Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

Καυνός: σκληρός.

Καύντακας: ἐνδυμα ποιόν.

Καυρός: κακός· οὕτως Σοφοκλῆς.

Καυσία: εἶδος πύλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς 15
τιάρα.

Καυστόν: καρπωτόν· ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν.

Καχλάζει: ταραττεται· φλεγμαίνει· βράττει.

Κόχρως: κριθαι πεφρυγμέναι. 20

Καχυπότοπος: καχύποκτος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.

Κάψα: κίστη ἢ θήκη.

Κέβρινα: ¹ πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος.

* Κεδνός: συνετός· σῶφρων ἢ φρόνιμος. 25

Κεγχρεῶν: τόπος Ἀθήνησιν· ἐκ ᾧ ἡ ἀργυρεῖτις ἐκαθαί-
ρετο κέγχρως· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρεῶν ² ἀναφερο-
μένη ἄμμος.

Κεγχρεῶν: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γρα-(152).
φη· κα̐πειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμούς καθέζεσθαι
εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον·
ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον. 5

Κέδρον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα.

Κεδρίδες: κέδρου καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες.

Κέδροπα: ὄσπρια· καὶ οἶον χέδροπα.

Κειμήλια; κτήματα· ἢ ἀποκείμενα χρήματα. 10

Κείρει: ἐσθίει· κατεσθίει.

Κειριάδαι: δῆμος Ἰκποθοωντίδος.

Κεῖρυλοι: ¹ οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηράσαν-
τες ὑπὸ τῶν θηλείων βαστάζονται.

Κεκάληκας: καλὸς γέγονας. 15

¹ Accent. om. bis.

* Inc. f. 56. c. 1.

² ἀργυρίων

Κεκαρκευμένα: συγκεχυμένα.

Κεκασμένον: κεκοσμημένον.

Κεκαυτηριασμένος: μὴ * ἔχων ὑγιῇ τὴν συνείδησιν.

Κεκιβδήλευται: διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδοδεκί-
20 μασται· νεόθενται.

Κεκλασμένους: ἰσχύοντας.

Κεκλιμένος: περιεχόμενος.

Κέκλοιο: ἀντὶ τοῦ λέγοις.

Κεκμηκώς: κάμνων.

25 Κεκομψευμένος: σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκοινωνημένοι: κοιτὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· ὡς φησὶν
Λυσίας.

(153) Κεκοτυλισμένοι: συνεσπειραμένοι.

Κεκοῦρος: εἶδος πλοίου βραχείος.

Κεκραγμόν: τὴν βοήν.

Κεκραιπαληκώς: ¹ εὐφραμμένος.

5 Κεκριγότα: ² τρῖζοντα.

Κεκρόπη: Ἀθηνῇ. ³

Κεκρηπίς: μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν.

Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον· σαββακάθιον· σουδάριον.

10 Κεκτώμεθα: κεκτημένοι ὦμεν.

Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται.

Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας
διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακωδωνίσαι, * τὸ
ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡς αἰσχροὺς

15 ἀκωδώνιστον ἱᾶν.

Κεκωφῶσθαι: ⁴ κωφὸν γεγονέναι.

Κελάδησαν: ἐβόησαν.

* Inc. f. 56. c. 2.

¹ Κεκραιπικώς m. pr.

² Κεκρειγοτα

³ Κεκροπη: ἀθήνη.

* Inc. ακωδωνίσαι f. 56. c. 5.

⁴ Κεκωφείσθαι primo, sed em. statim.

Κελαδαινή: κυνηγός· θόρυβον κατὰ τὰς ἀγρας ποιοῦσα.

Κελαδοῦσιν: ἡχοῦσιν.

20

Κελέοντες: κυρίως κελάντες καλοῦνται οἱ ἰστόποδες.¹

Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.

Κελέοντες: ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.

Κελεός: οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν(154)
Ἐλευσίνι.

Κελαρύζειν:² μετὰ ἡχοῦς ρεῖν.

Κελενδρύονα:³ κιχήσιππον· ἀπὸ τοῦ κελάντος καὶ τῆς δρύος, ὡς μακρὸν καὶ δασύ.

5

Κέλευθος:⁴ ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἐστὶν εἰς τοῦμ-
προσθεν ἵεναι· ὅθεν καὶ ἔξω [κέλης, τὸ ληστρικὸν
πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος] κέλλειν ὃ ἐστὶν ἔξω τοῦ κέλ-
λειν γέγονεν.

Κέλης: τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος.

10

* **Κέλυφος:** τὸ λέπυρον⁵ τοῦ ὠοῦ.

Κελύφανα: τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.

Κελωρύειν: βοᾶν.

Κεμάς: ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς τις¹⁵
ῶν.

Κένανδρον: κένον ἄνδρα.

Κενέβρια: ἐν οἷς τὰ νεκριμαῖα καὶ τοὺς ἀπέργους ὄνους
κατακόπτουσιν· καὶ τὰ θνησιμαῖα.

Κενεμβατεῖν: εἰς κενὰ βάλλειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν,

Κενεόν: μάταιον.

20

Κεναών: ὁ περὶ τὸν λαγῶνα τόπος.

Κένκω: πεινῶ.

Κενταυρικῶς: ἀγροίκως.

¹ κ. οἱ ἰστόποδες

³ Accent. om.

* Inc. f. 56. c. 4.

² Κελαρύζειν

⁴ Κέλεφθος

⁵ λέπιον

25 *Κενοφωνίας*: *ματαιοφωκίας*· *ἀσεβείας*· ἡγοῦν *αἰρετικὰς*.
Κενοφροσύνη:¹ ἡ *ματαιοφροσύνη*.

(155) *Κένταυρον*: τὸ *μόριον*· ἢ τὸ *γυναικεῖον αἰδοῖον*· οὕτω
Θεόπομπος.

Κεντρίαδαι: *πατριά κηρύκων*.

Κεντροτύπος: *μοχθηρός*.

6 *Κεντυρίων*: *ἐκατόνταρχος*.

Κενῶν φάους: *τυφλῶν*.

Κέοιτο: *ὑπάρχοιτο*.

Κέκφος: *εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον*.^{*}

10 *Κεφωθεῖς*: *ἐπαρθεῖς*· *ἐρεθισθεῖς*· ὅξως *ἐλαυνόμενος*.

Κεραμῖς: *δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς*.

Κεραμικαί: *πλατεῖαι πληγαί*· τοὺς γὰρ *ῥαθύμως*^{*} *τρέχοντας τύπτουσιν*.

Κεραμικαί: ὁ *τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρνοι*.

15 *Κέραμος*: οἱ μὲν τὰ *κεράμια*· ἀφ' οὗ καὶ *κεραμεύς*· οἱ
 δὲ τὰς *ὀπτάς πλίνθους*.

Κεραννύουσι: *κέρνουσιν*· *Ἵπερίδης*.³

Κεράον: *τέλειον*.

Κέρας: τὸ τοῦ *πολέμου μέρος καὶ τόξον*.

20 *Κέρας*· *κέρως*· *κέρα*: *ἐπὶ τῆς παρατάξεως*· *Θουκυδίδης*
 ἢ· τοῦ⁴ *εὐωνύμου κέρως*· *ἐν τῇ αὐτῇ*· καὶ οἱ μὲν
Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα· καὶ *ἐν πᾶσιν οὕτως*.

Κεραμικὴ μάστιξ: *ὀστρακισμός*.

25 *Κεραΐζει*: *πορθεῖ*· *ἀναιρεῖ*· *διαρπάζει*.

Κεραμῖς: *δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ Κερα-*

(156) *μῖς*· *εἰληφε δὲ τὸν ὄνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ*
τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.⁵

¹ Inter columnas, λ^ο.

² ἀθύμως Porsonus.

^{*} Inc. τατον f. 57. c. 1.

³ κερνουσιν ὑπερείδης

⁴ Θουκυδίδης· ἢ τοῦ

⁵ ἡρων m. pr. ἡρων nunc, i. e. ἡρωϊ factum a correctore.

* **Κεραμικός**: δύο ἦσαν Κεραμικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πό-
λεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτή-
σαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. 5

Κερασβόλα: τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς
ὀσπρίοις συμφυόμενα· τῇ μὲν χροιά μέλανα· στρογ-
γύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συναψόμενα τοῖς
ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν 10
κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν
βεβλήσθαι καὶ ἀντιτίπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγῃ κερα-
σβόλους; τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πει-
θομένους τοῖς νόμοις φησί.

Κερασφόρος: κερατοφόρος. 15

Κεραυνός: ἱμάτιον ποιόν.

Κέραμον: λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὗται δὲ εἰσιν καὶ
λεκανίδες κεραμεαῖ· παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρα-
τῆρι· ἃς νῦν ὀνοδοῦσας αἱ γυναῖκες καλοῦσιν· ἀρῶ- 20
ματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομί-
ζουσι δὲ αὐτάς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας.

Κερβέριοι: οἱ περ' Ὀμήρῳ † Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν
οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν.

Κερδίας: κερδοσύνης· φιλοκερδίας. 25

Κερδαλέος: ποικίλος· ² πανούργος· κερδαλῇ γὰρ ἡ ³ (157)
λώπηξ.

Κερδαλέοφρων: δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος.

Κέρδιον: κρεῖττον· ὠφελιμώτερον.

Κέρδιστος: πανουργότατος. 5

Κερδοσύνη: πανουργία.

Κερκίδας: εἰς ἣν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίς: φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον.

* Inc. f. 37. c. 2.

¹ κεραμεαῖαι

† Inc. f. 37. c. 3.

² καὶ ex emend. correctoris.

Κερκίται: ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ¹ χρῆται μακρῶι πηδαλῶι
10 ὃ καλεῖται κερκέτης.

Κέρκος: ἡ οὐρά.

Κέρκουρας: εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν.

Κερκώπη: τέττιγ² παρόμοιον, ἓνα φθόγγον προϊέμενον.

15 Κέρκωπες: πανούργοι· δόλιοι· ἀπατεῶνες· κόλακες· οἱ,
καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας ἀπαταῖ,
τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκωι τῶν λόγων.

* Κερκωκίζοντες: χλευάζοντες· μωκίζοντες ὥς οἱ πίδη-
20 και.³

Κέρκωψ: ἀπατεῶν· ἡ καὶ γένος πιδήκου.

Κέρκωπες: ἐξαπατητῆρες·⁴ ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται οἱ
Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιδήκους αὐτοὺς μετα-
(158) βαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιδηκούσας· νήσους· ἀπ' αὐ-
τῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες· ὧν ὁ μὲν
Ἀνδουλος, ὁ δὲ Ἀτλαντος ὀνομάζεται.

Κερματίζει: εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κερουτιᾶν: γαυριᾶν.

5 Κεροβάτας: ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνας βά-
σεις.⁶

Κερουτιασμός: ⁷ ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν.

Κερσοβλέπτης: παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὧν,
βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θραίκης.

10 Κερτόμος: ἐρεδιστικός.

Κερτομῶν: χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων.

Κέρχανα: τὰ ἐντάφια.

Κερχνοῖ: ⁸ τραχύνει.

¹ ὧ

² Fuisse videtur τέττιγ, vel τέττιγη

* Inc. f. 57. c. 4.

³ πιθικοι m. pr.

⁴ τῇ primo om. statim additum.

⁵ σ semel.

⁶ πᾶν et βάσεις.

⁷ Κερουτιασμός

⁸ Κερχνη

Κερχνητς: ¹ ὄρνειον.

Κέρχνος: ² τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωτίοις.

15

Κερχνῶ: ² πίνω.

* Κεστὸν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα.

Κεστός: ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα.

Κεστρεῖς νήσεις ³ ἐκάλουν κεχηρότας καὶ κεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία· κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δεκαωπραγούντων (169) μὲν, ἦταν δὲ φερομένων· διὰ τοῦτο αὐτό μετενήκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται· νέμεται δὲ ἰλὺν, ⁴ ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων· καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδύμενος εἰς τὴν ἰλὺν καὶ ἥτεον τι φέρεται.

Κέσκος: ⁵ ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν καταμὸς Νοῦς ⁶ ὄνομα· διόπερ σὲ κομμοὶ καλῶντας τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κέστραν: τὴν μύραιναν. ⁷

Κεστρίνους: τὰ τεμάχη * τῶν ἰχθύων.

Κεστόν: ποικίλον. ⁸

Κεστρίνος: εἶδος ἰχθύος· σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρεῶς. ⁹

15

Κέφαλος: ἔστιν καὶ ὄνομα δημαγωγοῦ.

¹ v primo om. Ab antiquo correctore additum putat Porson. B.

² Accent. om. bis.

* Inc. f. 58. c. 1.

³ Κέστρεϊς: νήσας ἔ.

* ἰλὴν primo.

⁵ Κεσκότην: πόλις. Μοx κέσκον

⁶ Inepte ἄνους corrigitur in marg. e Suid. et Phav.

⁷ μύραιναν

* Inc. χη f. 58. c. 2.

⁸ Marg. λῆ

⁹ κεστραῖος

Κεύθειν: κρίπτειν.

Κευθήμων: φωλεῶν· ἀποκρύφων τόπων.

Κευθμώνων: κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων.

20 Κεφάλαιον: παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ λόγον· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Δισχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον.

Κεφαλὴ: δῆμος Ἀκαμοντίδος· καὶ Κεφαλῆθεν· ἐκ τῆς αὐτῆς.

(160) Κεφαλαίωσαν: ¹ συντόμισον· συνάγαγε.

Κεχαρισμένοι: πεφιλημένοι.

Κεχαρισμένως: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.

Κεχειρωμένοι: ἡττημένοι.

5 Κεχήληνται: καταπεπράυνται.

Κεχήνη: κεχηνῶς ἤμην· ὡς τὸ ἦδη (ἦδεα) ἦδειν. ²

Κεχηρότες: χαυνῶς ὄραντες.

Κεχραμμαίνειν: ³ πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγκροεῖν.

10* Κεχρησμοδημένων: μεμαντευμένων.

Κηδεία: ταφή· ἐκφορά.

Κῆδειν: κακοῦν· λυπεῖν.

Κηδέλους: οἰκέλους· προσφιλεῖς.

Κηδεμονία: πρόνοια· καὶ κηδεμὼν, φροντιστής, προ-

15 νοητής.

Κηδεστής: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκέτις· ἢ πενθερός.

Κήδεται: φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: φροντίζειν· ἢ θάπτειν.

Κηδίδης: διδυραμβοποιητής ⁴ ἀρχαῖος.

20 Κηδήσαντες: θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες.

¹ -σαν primo.

² ὡς τὸ ἦδη αἰεῖν primo; nunc ab antiq. ἦδεα ἦδειν, ut puto.

³ Accent. om.

* Inc. f. 38. c. 5.

⁴ διθύραμβος π.

Κῆδος: ἡ συνάλλαγὴ τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους.

Κηδωνίδης: οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίαι· ἀνυπερβλήται.

Κήθια: ὀξύβαφα οἷς κυβεύουσιν.

Κήθιον: πλεκτόν τι σύστομον· εἰς ὃ ἐντιθέντες τοὺς(161) ἀστραγάλους¹ βάλλουσιν.

Κηκάζειν: καπολογεῖν.

Κηκίς: ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφερέης· ὅστι δὲ καὶ βάμμα τί καὶ στύμμα· ἢ καὶ ὁπὸς ὀρυοῦς² ἐπιτεήδειος εἰς βαφήν.

* **Κηλίδες:** σπῖλοι.

Κήλησις: πειθῶ μετὰ τέρωτος.

Κηλὶς: ῥύπος· μῶμος· μορφῇ· ἔλκος· οὐλή.

Κηλούμενος: φλεγόμενος· τερπόμενος· οἷον αὐλοῖς καὶ 10 ἡδυφωνοῖς.

Κημός: εἶδος χαλίνου· ἢ φιμός.

Κημός: πλέγμα κωνοειδές³· δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κᾶδον· καὶ τὸ ταῖς ἱπποῖς ἐπιτε-
θέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ αὐλήτι- 15
καὶ φορβισαί⁴· καὶ πρῶτον τι γένος· καὶ πᾶσα τις·
καὶ ὁσπερίον τι παρὰ Θραξίαν.

Κήνυγμα: σκιά καὶ εἶδωλον.

Κῆπος: πόλις κατὰ Βύσπρον οὕτω καλουμένη.

Κῆπος: κουρὰ τις ἐπὶ καλλωπισμῶι διαβαλλομένη. 20

Κῆπος: γυναικὸς αἰδοῖον.

Κῆπος καὶ παρθεύειος διαφόρος παρ' αὐταῖς λέγεται.

Κήπουρεύμα:⁵ τὸ ὕδωρ τοῦ κηκουροῦ, εἰς ἄρδουσιν πεποιημένον. 25

¹ ὁτρ. (α' ejusdem.)

² ρ ex em. ejusd.

³ κωνοειδές

⁵ Sic.

* Inc. f. 38. c. 4.

⁴ φορβισαί

(162) *Κῆρ*: ψυχῇ· θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες, θανατηφόροι * μοῖραι.

Κήρυκες: γένος ἐν Ἀθήναις ὀνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

5 *Κηρίναι*: μάστιγες γίνονται τινές ² οὕτως ὡς οἱ κηρίωνες· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ· ἢ διπύξιναι.

Κηρίω βῦσαι: αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπιτίθεσαν τοῖς παιδίοις· ἵνα μὴ βοᾷ.

Κηρυκίδαι: γένος Ἀθηνησιν.³

10 *Κηραίνει*: ³ τήκει· πρὸς φθορὰν ἄγει.

Κημᾶν: ³ φιμοῦν· χαλινοῦν.

Κηρυκίην: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσαν.

Κήτειον: λάχανον ἀνθερίῳ ὅμοιον.

Κητὸς: δῆμος Λεοντίδος φυλῆς.

15 *Κήτταν*: τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κυουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄργανον ὁμοίως καλοῦσιν.

Κηφισόδωρος: ἄλλος μὲν ὃς κεκωμώδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ ὁ ὑπαρχος ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου ⁴ τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν.

20 *Κηφισόδοτος*: αὐτὰς Ἀλωπεκάνησαν πολιορκῶν ἀπέχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλω· καὶ ἀπέτισε ⁵ πέντε τάλαντα.

† *Κηφὴν*: ἀργός· ἀπρόκοπος· μετέωρος.

(168) *Κηφήνεσσι κοθυσύροις*: ² τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ² ἔξοδον· οὗροι γὰρ οἱ φύλακες· καὶ θυρωροὶ, οἱ ³ τὰς θύρας φυλάσσοντες.

* Inc. τηφόροι f. 59. c. 1.

² τινός

³ Totus articulus antiqui correctoris.

³ Bis in marg. λ^τ

⁴ μεταγρύλου

⁵ ἀπαίτησι. i supra η recentior.

† Inc. f. 59. c. 2.

⁶ Κηφῆνες κουθούροις m. pr. Κηφήνεσσι fecit corrector.

⁷ μέσων

³ ὁ m. pr.

Κηφισιεύς: δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Κίαλον:¹ χρώμα ὑπόφαιον. 5

Κιβαδες: ἡμέραι.

Κιβδηλιᾶν: ὠχριᾶν.

Κιβδηλιῶντας: ὠχριῶντας.

Κιβδῶνες: οἱ μετάλλειοι.²

Κιβδηλον: οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νό- 10
μισμα³ καὶ παρακοπὴν. Νόμων γὰρ ὁ μὲν δοῦλος φε-
ρέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κίβδηλον μὲν ἔσται ὅταν ἔχη
ἐπιφάνειαν ὡς ἀστείον, ἡ⁴ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ.

Κιβωτός: λάρναξ· κίστη. 15

Κιγκλίζει:⁵ σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιεῖ· κινεῖ.

Κιγκλῆς: ὁ τοῦ δικαστηρίου ἀγγελλος· ἦτοι τοῦ ἱεροῦ
οἴκου.

Κιγκλίδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι.

Κίγκλος: ὄρνειον τὴν ὀσφύν⁶ πολλὰ κινεῖ· ὃ τινες σεισο- 20
πυγίδα⁷ καλοῦσιν· σφόδρα λεπτὸν· καὶ ἡ πτωχύτε-(164)
ρος κίγκλου παροιμία· ἡ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

Κίδαρεις: περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἡ-
τοι εἶδος καλαμανκίου, ὃ καὶ τιάρια νοεῖτε τινὲς δὲ κί- 5
δαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον ἢ φα-
κιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν·⁸ ἢ τὸ στρόφιον ὃ
οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κιγκιόπραγοι: ἀντὶ τοῦ δασεῖς.

Κιγκχάνειν: τὸ ἐπεξιέναι· οὕτως Σόλων.

¹ l in litura, forsan m. pr.

² λ semel. ³ v primo omissum.

⁴ ἡ primo. ⁵ Prius i ex em. ⁶ ἦν ο ex em.

⁷ σισοπ. sed σι ex em. aliuz, ut puto; tum 2 vel 3 litt.
erasae post καλοῦσιν, et post θαΐδι. Primo θαϊδίαι forsan.

⁸ Inc. f. 59. c. 3.

⁹ Ita corrector antiquus. M. pr. τι ἄρα, tum πῖλιον ἢ πῖ-
λὸν περσῶν (sic) tantum.

10 **Κιδάφη**: ἀλώπηξ.

Κιδάφρων: πανούργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ·
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων.¹ ****

Κιδόνεται: σκορπίζεται.

Κίθαρος: ἰχθύς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στήθος.

15 **Κιθαιρών**: ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.²

Κικλήσκουσι:³ καλοῦσι.

Κίκαβος: ὀνοματοποιοῦνται τι νομισμάτων ἐν Αἴδου.

Κίκκαςος: ὀβολοῦ ὄνομα.

20 **Κικκαβίζειν**: τὴν τῶν γλαυκῶν⁴ φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀρι-
στοφάνης.

(165) **Κιλίκων**:⁵ ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρωπος, ἀπὸ τροφῆς
Κελίσσης· ὃς τὴν πατρίδα * Μίλητον πρὸνδωκεν τοῖς
Πριηνεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν· ἧ, παρόσον
Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίαι καὶ ὠμότητι, διὰ
6 τοῦτο ἐκλήθη⁶ **Κιλίκων**· **Φερεκράτης**· Ἄελ πόθ' ἡμῖν
ἐγκικιεύζουσ'·⁷ οἱ θεοί.

Κιλίκιος ὄλεθρος: ****⁸

Κιλικισμόν: Θεόκομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας
φόνον λέγει.

Κιλικίους: τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν.

10 **Κιλλεία**: πρὸς τῷ Τμηττωῖ⁹ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· **Καλλί-**
στρατος¹⁰ δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· **Εὐφρόνιος** δὲ τὰ
ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων.

¹ κίω:—quasi absolute articulo, deinde versús spatium.

² Addit manus, typographiae initis non antiquior, τὸ
καλούμενον καρύδης.

³ Κικλίσκουσι primo.

⁴ γυναικῶν

⁵ Κιλίκιον. — μέρωπος

⁶ Inc. τριδα f. 39. c. 4. tum μί ex em.

⁷ ἐκλήθη

⁸ ἐκκίλ.

⁹ Sesquiversús spatium.

¹⁰ ὑμεττωῖ

¹¹ λ semel.

Κιλλικύριοι: ἐν Συρακόσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντι
τῶν γεωμόρων μέρος καταλαμβάνοντες¹ τοῦ πολιτεύματος· 15
οἷον Εἰλωτες καὶ Πενέσται² τινες.

Κίλικι λιμῶ:³ ἀντι τοῦ ὀλέθρου· καὶ **Κιλικιστοῦς:**⁴ τοὺς
ἐκ τινος παρανομίας φόνους.

Κιλλόν:⁵ χρώμα παρὰ τὸ φαιόν.

Κίμβικα:⁶ σφικία· ἡ μέλισσα· † ἡ μακρολογία· ἡ δια-
στροφή. 20

Κίμβικας· καὶ **κιγκάβους:** τοὺς αἰσχροῦς.

Κιμμερικόν: εἶδος χιτωνίσκου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κιμώνεια: ἐρείπια⁶ Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεκύντου καὶ ἐ-(166)
περαίνοντο.

Κιναβευμάτων: πονηρευμάτων.

Κινάβρα: μακρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ
• τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην. 5

Κιναβρεύεσθαι: τὸ σκευρεῖσθαι.⁷

Κίναδος: θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος·
ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Κιναιδος: ἀσελγής· μαλακός. 10

Κιναδισμόν: οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ τὸν
θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν.

Κιμβάζειν: στραγγεῦεσθαι.⁸

Κίνδαξ: κίνδυνος.

Κίνδας:⁹ εὐκίνητος. 15

Κινδαγός: ὄργανον ποιόν.

¹ Κιλλυκυριοι — καταβαλ. ² πενίστατοι

³ Κιλικιαινω ⁴ κιλικιστους

⁵ Accent. bis om. † Inc. σα. f. 40. c. 1.

⁶ Κιμωνια: ἐρείπια m. pr. Κιμώνεια corr. antiq.

⁷ σκευρεῖσθαι (ρ ex em. m. pr. pro ν.)

⁸ Κινβάζειν: στραγγεῦεσθαι.

⁹ I postea insertum.

Κίνδυνον² ἀναρρήναι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινδυνεύει· ἀντὶ τοῦ³ ἐγγίζει.

20 Κινεῖ· οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριᾶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτρίαν.²

Κινησίας· ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διαθρυλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

(167) Κινύρα·³ ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα.

Κινυρή· οἰκτρά· θρηνητική.⁴

Κινύρεσθαι· ὀδύρεσθαι.

Κίξας· τοὺς ἐν ὁδοῖ ληστάς.

5 Κίος· νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν.

Κίρκον· ἱέρακα· ἢ οὐραν· ἢ κωκηλάτην.

10 Κιρρόν· πυρρόν· ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος.

Κιρραῖον⁵ πεδῖον· Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν ἅσταδιους· ὅκειν οὖν Αἰσχίνης Κίρραιον πεδῖον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει.

Κισσύβιον· ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως.

15 Κισθήνη· ὄρος τῆς Θρακίης.

** Κίστη καὶ κόιτης· ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτια τινά· ἡγοῦν κιβώτια.

² κύβον minoris characteris ex recensione suprascriptum.

Person. Tum post λέγουσι litura et με ex emend.

³ Inc. f. 40. c. 2.

² ἀναροτρίαν

³ , in litura.

⁴ Κινυρῇ primo. Tum θρηνητικὰ in -κῇ a B. [i. e. correctore antiquo] mutatum putat Porson. B. Mihi videtur primo fuisse -κην.

⁵ Accent. a corr. ant. Mox κιρραιον ab initio.

** Inc. f. 40. c. 5.

Κιστοφόρος: ἔδωκεν δὲ τὰς κίστας ἱεράς εἶναι Διονύσου
καὶ ταῖν θεαῖν.

Κιττοφόρος: ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν. 20

Κιχλισμός:¹ ὁ λεπτός καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχόρεια:² τὸ ἄγριον λάχανον· Ἀριστροφάνης.

Κιχρᾶ: δανεῖζει.

Κίων:³ ἡ ἐν τῷ στόματι σταφυλή. (168)

Κλᾶν ἄμπελον: τὸ τέμνειν.

Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὀρνέου.

Κλαγγηδόν: μετὰ κραυγῆς.

Κλαίῃσει: ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν. 5

Κλαρώται:⁴ μέτοικοι· ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἑρακλείαι·
καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαίμονι· καὶ ἐν Θετταλῶναι Πιτέ-
σται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις.

Κλαστάσαι: κλάσαι· προϊέναι· ἢ παρατρεῖν.

Κλαυμυρίζεται καὶ κλαυμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαλεῖ καὶ 10
κλαύσει.

Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης.

Κληῖσαι:⁵ οἱ ἄρχαιοι λέγουσιν· * οὐ κλεῖσαι· καὶ κληῖδα·⁶
οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης.

Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου 15
αἰδοίου.

Κλείθροις: κλειδώμασιν.

Κλεινός: ἐνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.

Κλεμμάδιον: κλεψιμαῖον.

Κλεπία: κλοπή. 20

Κλεπτόμενοι: ἀπατώμενοι.

¹ Κιχλησμός:

² Κιχορία primo.

³ Κίων primo.

⁴ Κλαρώται.

⁵ Κληῖσαι

* Inc. σιν f. 40. c. 4.

⁶ ληῖδα m. pr. x sup. corr. ant.

Κλέπτος: φάριον.¹

Κλεψούμενος: λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος.

Κλεψύδρα: κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται.

25 Κλεψύδρα: ὄργανον ἀστρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὥραι μα-
τροῦνται.

(169) Κλῆρος: οὐσία ἢ λαχμὸς²· λέγεται κλῆρος· καὶ τὸ σύστη-
μα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κλῆρος καὶ ἡ κλη-
ρονομία· κλῆρος· καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦ-
5 χοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κα-
τέχοντες.

Κλῆρος Ἑρμοῦ: συνήθεια ἀρχαία· ἐβαλλον οἱ κληροῦν-
τες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν·
καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτε, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπο-
10 νέμοντες·* ἐλάγχχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν· Εὐριπίδης ἐν
Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

Κληδών: φῆμη· μαντεία.

Κληροῦχοι: οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις ᾧς ἐ-
15 λάμβανον πεμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἐ-
κάστου· ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομὴ τῆς χώρας ἦν.

Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπεμπον ἐπὶ τὰς
πόλεις ᾧς ἐλάμβανον· κλήρους ἐκάστοις διανέμοντας·
20 οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ· Δημοσθένης δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν συμμορίων κληρουχικὰ ἂν λέγοι³ τὰ τῶν
ἐκπεμφθέντων εἰς ἐτέραν χώραν, ἥντινα δῆποτε κατὰ
κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδη-
μοῦντα Ἀθήνησιν τριηραρχεῖν.⁴

25 Κλητεῦσαι: κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι· ἱ-
(170) δίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι· καὶ
ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτι ἂν μὴ ὑπακούσῃς

¹ φορεῖον m. pr.

² λαγχμὸς primo.

³ λέγη

* Inc. f. 41. c. 1.

⁴ - ἀρχην m. pr.

πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόντων.

Κλητῆρες καὶ κλητεύειν:* καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισὶν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεύσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος· λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσῃσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιναι· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίῳ.

Κλητεύεις: μαρτυρεῖς.

Κλητῆρες: οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο.

Κλιμακίζειν: σκελίζειν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γὰρ τι καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει.

Κλιμακίζειν: μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος· ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν † διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. 25

Κλιμάζει: Δείναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπη·¹ μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν καὶ βιάζεται.

Κλιμακτῆρας:² οὓς ἐνιοὶ βασμοὺς λέγουσι τῶν κλιμάκων. 5

Κλίνη ἀμφικέφαλος: ἥ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνάκλιντρον.

* Inc. f. 41. c. 2.

† Inc. κὸν f. 41. c. 3.

¹ Indic. pro subjunct. quater, tum δε δὴ G. Dein in θλίβειν, v delet corrector, iudice Porson. B.

² Κλιμακτῆρας

Κλινίς: κλίνη βραχεΐα· οἶον ἢ τε παράβυστος καὶ ἡ ἐπὶ
10 τῷ ζεύγει τοῦ ἡμιφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη.²

Κλιντήρ: εἶδος φορείου· ἔστιν δὲ καὶ κλινόκαθέδριον.

Κλιντηρίδιον: κλινίδιον.

Κλισιάδες: αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν ζεύγος
15 εἰσελαύνεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κεκλεισθαι
κατὰ τὸ πλεῖστον.

Κλινόπετῃ: τὸν κληνήρη³ λέγουσιν.

Κλισιάδες: θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναί, καὶ κλισία, ἡ
σκηνή.

Κλίσις: ἡ πρόσκλησις⁴ παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δη-
20 μοσθένης.

* Κλίτος: μέρος.

Κλοιός: περιτραχήλιος⁴ δεσμός.

Κλόνος: θόρυβος· τάραχος· ἢ στρόφος.

(172)Κλοπαί: παραλογισμοί.

Κλυδώνιον: τὸν κλύδωνα λέγουσιν.

Κλυδώνιον: κύμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης β'· καὶ
5 τὰς κόπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν.

Κλύει: ἀκούει.

Κλύθι: ἐπάκουσον.

Κλύτος:⁵ δόξα.

10 Κλώζειν: ἐκβάλλειν τῇ γλώσσει ἡχοῦντα· καὶ κλωγμὸν
τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτ-
ταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπατέ-
λουν.

Κλώθει: κατασπαῖ· ἐπιμερῖζει.

Κλώϊος: ὁ δεσμός.

² Sic.   ³ Κλινόπετῃ et κληνήρη primo.

⁴ πρόσκλησις corrector; i m. pr.   * Inc. f. 41. c. 4.

⁴ Inter περι et τρ tres litt. deletae.

⁵ Accent. om. m. pr. κλυτός fecit corr. antiq.

Κνύειν: ξύειν καὶ οἶονεῖ θεῖν.¹ Μένανδρος.

* Κνώδων:² ἡ ἀκμή τοῦ ξίφους.

Κνίσσαισιν:³ ἀναδυμιάσεσιν.

20 Κνίσσης:³ λίπους ἢ ἀναδυμιάσεως.

Κνυζόμενον:⁴ στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.

Κνίψ: ζώφιον· τὸ τοῦ κνιπός· ἡ γενικὴ μετέστη εἰς εὐθεΐαν καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

(174) Κνώδαλον: ζῶιον μικρὸν· θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον.

Κόγχη:⁵ ἡ κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.

5 Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον· τὸ οὐδενὸς ἄξιον· καὶ κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραιδίων.

Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.

Κοῖλον: βαθύ.

10 Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν⁷ ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδια-

15 νέμητα κεκτῆσθαι· κέχρηται** τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

Κοινόν⁸ γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

¹ οἶον εἰθεῖν vel εἰ θεῖν m. pr.

* Inc. f. 42. c. 2.

² Κνώδων m. pr.

³ Κνίσσεσιν et Κνίσσης

⁴ ζό m. pr.

⁵ Hic dist. G.

⁶ Om. ἡ

** Inc. ται f. 42. c. 3.

⁷ φασίν

⁸ Dist. Κοινόν:

Κοίθουρον· κηφῆνα· εἴρηται δέ, ὅτι κεύθει τὴν οὐρανόν· 20
ἢ ὅτι ἄκντρος.

Κοιτεῖον· πορνεῖον.

Κοινολογία· κοιτὴ διάλεκτος.

Κοίρανος· βασιλεύς· ἄρχων.

Κοινωνικόν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοι- 25
νωνικούς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμνητον οὐσίαν νέμον-
τας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λαιτουργεῖν (175)
οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἓνα τριηραρχεῖν¹
οὐκ ἐξήρχουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοι-
νωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινὸς ἄλλου· ὧν ἕκα-
στος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. 5

Κοῖτος· κοίμημα.

Κόγχη· χήμη· σπανίως λέγεται χήμη.

Κοάλεμος· ἡλίθιος· φλύαρος.²

Κόβαλος· ἡ προσκοίητος* καὶ σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ³ κο-
βαλεία ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. 10

Κόβαλος· πανοῦργος· ἀπατεῶν·⁴ ἢ τωθαστής.

Κοβαλεία· οὕτως ἐλέγετο ἡ προσκοίητος μετὰ ἀπάτης
παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος· ἔοικεν δέ 15
συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχωρος· β' Ἀτθίδος·
οὐ γὰρ, ὃ⁶ ἔτιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβα-
λον⁷ γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον· Ἀριστοτέλης
δὲ ἐν ζ' ζώων ἱστορίας τὸν ὥτον φησὶν κόβαλον καὶ
μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλλοσκεσθαι. 20

Κόβατρα· κοβαλεύματα.

¹ - ἀρχην

² Primo ἡλιθιοφλ. sed θω fecit m. pr.

* Inc. f. 42. c. 4.

³ παιδεία, ut videtur, m. pr.

⁴ ἀπαταιῶν

⁵ - μων τῷ βωμολόχῳ· φιλόχωρος m. pr. tuu ἀτθίδος

⁶ ὁ om.

⁷ βωμολόχον τ. κ. πολεβόν

Κοδομή:¹ ὄνομα θεραπαίνης.

(176) **Κόδρους:** τοὺς ἀρχαίους.

Κοδομεύτριαι: αἱ φρύγουσαι καὶ ἐν ἰπνωὶ ἀναστρεφόμεναι.

Κοδράντης: τὸ πᾶν, ἡ λεπτὰ δύο.

6 Κόθορονος: ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον.

Κοθύλη: καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυδαθῆναι· δῆμος Πανδίοτος.

10 Κοθωκίδα: δῆμος Οἰνηίδος.²

Κοικύλλειν: περιβλέ(πειν). ****³

* **Κρατηρῖζων:** οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνῶν· ἡ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων.⁴

Κραναλλίδα:⁵ ἡ Κραγαλλίδα: ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρ-
15 ρας χώρα.

Κραυγασμός: καὶ κραυγάζειν· κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπαίνων· ὥς καὶ βοὰς καλοῦσιν.

Κραυγή: νόσημα παιδίων.

Κραυμυρίζεται: ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται.

20 Κραυρόν: ψαφαρόν· καπυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον·

(177) εὐθραυστότερον,⁶ σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ ἡ τῶν συῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα· ὡς Ἀριστοτέλης.

Κρέας: τὸ ἐν Ἀρείῳι πάγῳ ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα·
— τὴν περὶ τῶν κρεῶν· ὁ δὲ Ἰξίω γράφει τὴν περὶ τῶν

¹ Accent. om.

² οἰηνίδος

³ Desinit fol. περιβλε. Porsonus: „Desunt quatuor folia. Vide Etym. p. 529, 50.“

* Inc. f. 43. c. 1.

⁴ σπεύδων ut videtur, certe εν, m. pr.

⁵ Lit̄era inter εν et α statim, ut videtur, deleta. Κραυν scripturus fuisse videtur.

⁶ εὐθραστ.

νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις¹ ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνή-5
ρέθησαν οἱ στρατηγοί.

Κρείων· βασιλεὺς ἢ ἄρχων· κρατῶν μεγάλως.

Κρείττονες· οἱ ἥρωες· δοκοῦσι δὲ κακωτικοὶ εἶναι· δι' ὃ
καὶ οἱ τὰ ἡρώα παριόντες σιωπῶσιν.

Κρεμβαλιάζειν· ἐλεφαντίνοις τισὶ προταλίζειν. 10

Κρέξ· ἀντὶ τοῦ ἀλαζῶν·* οὕτως Εὐπολις.

Κρεόφυλος· Πολιτείας Ι· ὁ γὰρ Κρεόφυλος, ὃ Σώκρατες,
ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἐταῖρος· τοῦτον τινὲς καὶ διδάσκα-
λον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποιή-
μα Οἰχαλίας ἄλωσις· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἔστι· νεώτερος 15
δὲ ἱκανῶς Ὀμήρου.

Κρεῦσις· ἀντὶ τοῦ παραλογισμός.

Κρήγυσον· ἀληθές· ἀγαθόν.

Κρήδεμνον· κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον.

Κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι. 20

Κρημνοκοπεῖν· κομπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι.

Κρηνοφύλαξ· λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ ὕδωρ
ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν.

Κρηπίς· θεμέλιος· ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα.

Κρηπίς· τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος.² 25

Κρησέρα· ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα
σῆθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἐρεᾶ· καλεῖται
δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλίων,³ ὃ θηρεύουσι τὰς ἀφύας. (178)

Κρήσαι· καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη·** καταχεαμένη.

Κρησφύγετα·⁴ τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνά⁵ καὶ ὄχυν-5
ρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρήτες τοὺς νησιώτας ἅμα

¹ v bis.

* Inc. f. 43. c. 2.

² φιλόχορος

³ ἀλίων

** Inc. κρησαμένη f. 43. c. 3.

⁴ Nescio an -ται m. pr.

⁵ στενά

- Μίνωι τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπή-
λαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.
- 10 Κρητήριον· ἐπίχυσαι· ἐπικρῆσαι δέ, ἀντὶ τοῦ καταχέαι.
Κρητίζειν· τὸ ψεύδεσθαι· Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπείας τὸν
ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον
αὐτῷ ἐξείλατο.
- 15 Κρητίδαι· μάντις ἀπὸ Κρήτης.
Κρητικόν· μέλος τί καὶ ρυθμός.
Κρητικόν· βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐπολὶς· — οὐ πάνυ
ταχὺ· Πέριπλος ἔμολ τοῦτ', ἀναβαλεῖ¹ τὸ Κρητικόν.
Κριάδδμεν· τὸ γελᾶν Βοιωτοί.
- 20 Κρίβανον· οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἷον κριθῶν βαῦνον·
τοῦτέστιν² κάμινον.
Κρῖζει· τρῖζει ἀπαχθὲς καὶ μιαρόν.
Κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος.
- (179)* Κριὸν ἀσελγοκέρων· τὸν Ἀθήνησι χαλκοῦν· κυρίττον-
τα· καὶ ὑβρίζοντα κέραςιν.
Κριθώτης·³ πόλις τῶν ἐν Χερρονηήσῳ⁴ κατοικισθεῖσα
ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλιτιάδου ἐκεῖ παραγενο-
5 μένων.
Κριὸς τροφεῖα⁵ ἀπέτισεν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων·
ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.
Κριωεύς· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα.⁶
Κριοῦ διακονία· παρὰ τὴν παροιμίαν· κριοῦ τὰ τρο-
10 φεῖα⁷ κυρίττει⁸ γὰρ τοὺς τρέφοντας.
Κρίσσαμις· Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τοῦτω
φασὶν ἔγχελεν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν·
- ¹ τοῦτο· ἀναβάλλει G. τοῦτο', (sic) Porsonus; quem morem
interdum in ejus adversariis servatum memini.
² Sic, atque ita alibi.   ³ Inc. f. 43. c. 4.
⁴ Κριθότιη   ⁵ v bis ut hic.
⁶ τροφία et ἐπὶ τὰς m. pr.   ⁷ Acc. om. m. pr. ὧ corr.
⁸ τροφία (primo ὁ)   ⁸ κηρύττει, Emend. recentiss.

καὶ τὸν Κρίδσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ
ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντί- 15
σαντα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως: δοκιμασίας· ἀκολουθίας.

Κρίσις: ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος.

Κριτός: ἐπίλεκτος.

Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων ἢ ἐπιθυμῶν.

Κρόκαι: ψῆφοι παραθαλάσσιοι. †

20

(**Κρατίκλη:**)¹

Κρόκην νῆθειν λέγουσιν· καὶ² καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς(180)
λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὅθεν καὶ τὰ μνη-
ματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὁμηρος· Νήματος³ ἀσκη-
τοῖο βεβυσμένον· καὶ Εὐριπίδης.

Κρόνια: ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν.

5

Κρόκη: ῥοδάνη.

Κροκοῦν: οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα
καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν·
οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκαι καθαίρονται.

Κρόσσας: κλιμακίδας.

10

Κροτάλλειν: οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κρο-
τάλου τῆς κροταλισιάσης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κω-
μικὸς περὶ τῆς Τριπύλης⁴ λέγων.

Κρονικώτερα:⁵ ἀρχαιώτερα· μωρότερα.

Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

15

Κρότωνος:⁶ τοῦτο δεῖ ἐπὶ τοῦ ζωίου δέχεσθαι· τὸ γὰρ
εἶναι πάντοθεν ὁμοιον καὶ μῆδεμίαν ἔχειν διακοπήν,

† Inc. σοι f. 44. c. 1.

¹ A B. [correctore antiquo] vel paulo. recentiore m.
Porson. B.

² καὶ bis, et mox μνημάτα

³ μα bis, et primo ἀσκητοῖς, ni fallor.

⁴ Primo ὑψ η. Scalpello factum ι.

⁵ -ότερα

⁶ Κρότανος: τ. δὲ

ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν ὑγι-
έστερος ¹ κρότωνος.

20* Κροτώνων· κυνείων φθειρῶν.

Κρουπέζαι· ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπά-
τουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπαποφοῦσιν οἱ αὐληταί· τὸ
βάταλον.

Κρουστὰ γράμματα· τὰ ἀπὸ ² τοῦ παρακρούεσθαι καὶ
25 μὴ εὐθέως λέγειν.

(181) Κρουσιδημῶν· ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν.

Κρουσιμετρεῖν· φάλλως μετρεῖν.

Κροῦσις· ἀναλογισμός.

Κρύβδην· λαθραίως.

5 Κρυψίνους· δόλιος· πανούργος.

Κρώβυλος· ³ πλέγμα τριχῶν εἰς ἃξὺ λήγον· ἐκαλεῖτο δὲ
τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορ-
πίος δὲ ἐπὶ παίδων· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀνα-
δούμενοι.

10 Κρώβυλος· ⁴ κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυ-
δίδην.

Κρώβυλος· ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.

Κρωβύλου ζεῦγος· ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο
πόρνas ἔχοντος.

15 Κρώζει· ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. ⁵

* Κρωνεῖα· ⁴ δῆμος Λεοντίδος.

Κτηδόνες· ⁶ τριόδοι ἰχθύες. καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐ-
θείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην· τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυ-
20 κοῦργος.

¹ ὑγιαέστερος

² Κρους· τὰ γ. ἀπο

⁴ Accent. om. bis.

* Inc. f. 44. c. 3.

* Inc. f. 44. c. 2. Κροτωνῶν (sic)

³ Κρωβύλος

⁵ κράζη

⁶ Accent. om. et es in litura, ej. m.

Κτίλος: ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτησίον Διός: τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις¹ ἰδρύνοντο.

Κτησιφῶν: εἰς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ²⁵ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφώς Δημοσθένε-(182) νει· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ.

Κύαθος: ἀντλητήριον· μέτρον ὕγρον ὀγκιῶν δύο.

Κυαμεῦσαι: κυάμῳ ψηφοφορῆσαι· ὡς ἐχρῶντο οἱ βου-5 λευταί.

Κυαμοτρώξ:² ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου.

Κυαμίτης: ἡρώως³ ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπωνυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῷ ἐκκληροῦντο οἱ κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκειτο παρ' 10 αὐτῷ.

Κυάμῳ λαχεῖν:⁴ νόμος ἦν Ἀθηναίων ἄρχοντας τινὰς* κυάμῳ κληροῦν.

Κυανέοι: μέλανες.

Κυανοχαίτης: μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν. 15

Κύβεθρον: θήκη μελυσσῶν.

Κυβεία: πανουργία.

Κυβεία: ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλεγον.

Κυβηβᾶν: μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν.

Κύβηθος: ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν· Θεοφό-20 ρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνός⁵ ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.

Κυβευτήν:⁶ τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.

¹ ταμείοις

² μό primo; ὡς corrector. Tum primo κυαμον, sed statim mut.

³ ἡρώϊος

⁴ Κυαμολαχεῖν m. pr.

⁵ Inc. νῆς f. 44. c. 4.

⁶ -ινός

⁶ v alterum in litura.

(183) *Κύβητον*: *Κρατῖνος Θράτταις*· τὸν *θεοφόρητον*· ¹ *Ἰω-*
νες δὲ τὸν *μητραγύρτην* καὶ *γάλλον* νῦν *καλσόμενον*
οὕτως Σιμωνίδης.

Κυβηλίσαι: *πελεκῆσαι*· *κύβηλις* γὰρ ὁ *πέλαγος*.

5 *Κύβηλις*: *μάχαιρα* ἢ τοὺς *βοῦς* *τραχηλοκοπεῖ*.

Κύβηλις: *ἀγγεῖον* *κεραμεοῦν* ὡς *πυξίς*.

Κύβηλος: *τυρόκνηστις*.

Κυβήσινδα: ² *ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν* ἢ *κατὰ νάτου*.

Κύβηττον: *Ἰωνες*· τὸ *ἄκρον* * τοῦ *ἀγκῶνος*· οὕτως ³

10 *Ἐπίχαρμος*.

Κύβοι: *πλάσεις* *τινὲς ἄρτων*· οὕτως *Εὐπόλις*. ⁴

Κύβος: *πᾶν τετράγωνον*.

Κυδάζεσθαι: *λοιδορεῖσθαι*.

Κυδαθηναίεύς: ⁵ *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος*· ἢ ἀπὸ

15 *δήμειν τῆς Ἀττικῆς*.

Κυδοιδοπαῖν: ⁶ *ταράσσειν*.

Κύδαροι: *πλοιάρια ἅττα*· παρ' *Ἀντιφάνει* ⁷ τὸ ὄνομα.

Κυδαγτίдай: *δῆμος τῆς Αἰγηίδος φυλῆς*.

Κυδάλιμον: *ἐνδοξον*· *τίμιον*· *εὐπρεπές*.

20 *Κυδοιμός*: ⁸ *θόρυβος*· *τάραχος*.

Κύδιστος: *ἐνδοξος*.

(184) *Κῦδος*: ⁹ *λοιδορία ἀρσενικῶς*· καὶ *παροιμία*· *κῦδου δίκην*
ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν) ¹⁰ *συκοφαντησάντων*.

Κῦδος: ⁹ *γαῦρος*· *δύναμις*· *δόξα*· *φήμη*.

• *Κυεῖ*: *γεννᾷ*.

¹ *θεόφραστον*

² *Κυβήσινδα*.

* *Inc. κρον f. 45. c. 1.*

³ *οὐ (pro οὐ scil.)*

⁴ *ἐπίχαρμος* sed *εὐπ* statim in marg.

⁵ *-έως m. pr.*

⁶ *Κυδοιδοπαῖν* ut videtur primo; o a m. pr. insertum, et i
 erasum ante v.

⁷ *α' ex em.*

⁸ *Κοιδιμός m. pr.*

⁹ *Accent. om. bis.*

¹⁰ *s. τ. om.*

Κύειν: τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσαν. 5

Κυζικηνοί: ¹ στατήρες: οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες.

Κυζηθμός: ² ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.

Κυθήρεια: ³ οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὥς Ἡσίοδος φησὶν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, * ὃν πᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν 10 δύναμιν.

Κυθήριος: Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Κύνθιοι: Κύνθος μία τῶν Κυκλάδων.

Κυκᾶ: ταράττει.

Κυκᾶν: ταράττειν ⁴ τὰ ἄλφιστα. 15

Κυκεῶν: πόμα ἐκ διαφόρων μειγμάτων κινώμενον.

Κυκήθρα: ταραχή· συμφορά· σκυθρωπότης.

Κύκλα: τροχοὺς.

Κυκλάμινος: ⁵ ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλείστοι φαγόντες κεφαλαλγούντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ 20 ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλοειδές.

Κυκλήσομεν: ἀναζεύσομεν.

Κυκλόβορος: ποταμός τῆς Αἰτικῆς.

Κύκλιον χορόν: ὃν Ἀρσίων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν. (185)

Κύκλοι: κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινές· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλου περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. 5

Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται.

Κύκλωπες: ἄγριοι ἄνθρωποι.

Κύνιοι: τὸ μὲν ζῶιον† δῆλον· ἔστιν δὲ καὶ εἶδος πλοίου.

¹ Κυζικηνοί: στ. m. pr.

² Κύζηθμος in Κυζηθμός mut. corrector.

³ Κυθερεια m. pr.

* Inc. ρωτα f. 45. c. 2.

⁴ ei in litura.

⁵ Post μ litura, et accentus in α, correctoris.

† Inc. f. 45. c. 3.

10 ὥσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεῶς ἐκτενύ-
πωτο ἐπισήμου ἔνεκα.

Κυκνόμενος: ταραττόμενος.

Κύλα: ¹ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυλοι-
διαῖν ἐπειδὴν οἶδῃ ταῦτα.

Κυλάραβις: ² γυμνάσιον ἐν Ἀργεῖ· ἀπὸ Κυλαράβεως
15 τινός.

Κυλινδεῖ: κυλλεῖ· ἐπιφέρει.

Κύλιξ: φιάλη· ποτήριον.

Κυλιχνίδα: ³ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν
λιβανώτιδα.

20 Κυλλήστεις: ⁴ τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι.

Κυλλοῦ πῆραν: ἡ Πῆρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν
αὗτ' ἱερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐ-
τοκοῦσι· καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖνος δὲ
(186) ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησὶν· ⁵ οἱ δὲ κολλοπή-
ραν· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βια-
ζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.

Κυλοιδιαῖν: ⁶ τὸ τὰ κύλα ⁷ οἶδεῖν ἐκ μέθης· κύλα ⁷ δὲ
5 λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου· ἃ ἡμεῖς
ὑπώπια καλοῦμεν.

* Κῦμα: τὸ κυούμενον.

Κυμαίνει: ταράσσει.

Κυμάτια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

10 Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

¹ Κοῖλα: tum κυλιδιαῖν m. pr. κυλλοιδιαῖν corr.

² Accent. om. tum κυλαβάρεως primo sed mut. m. pr.

³ Accent. om. m. pr. λί corr.

⁴ Κυλληπεῖς (accent. correctoris potius.)

⁵ κ. α. φ. addit ex recens. A. [m. pr.] Porson. B. Imo
forsan corrector. Post κολλοπήραν (sic) deest semiversus.

⁶ Κοιλιδιαῖν m. pr. Κυλλοιδιαῖν corr.

⁷ κοῖλα bis.

* Inc. f. 45. c. 4.

Κύμβιον: εἶδος τῶ ἐκπόματος ἐλίμνης καὶ στενόν· καὶ
τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ κλόϊαι, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβηκα: ² τὸν κύαμον λέγουσιν.

Κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. 15

Κύνε: ποτωπα δοκεῖ ² πρῶτος ὀνομάσαι Σωκράτης.

Κυνᾶς: ³ τὰς περικεφαλαίας ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερ-
μάτων γιγνομένης· ἢ ἀπὸ Κυνὸς τινὸς κατασκευασάν-
τος πρώτου ⁴ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νε-

αῖρας αὐτῶς· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ⁵ ἔχοντες. 20

Κυνή: ⁵ περικεφαλαία.

Κυναλώπαικα: τὸν Φιλόστρατον. (187)

Κυνῆ Βοιωτία: ἐκεῖ ἐκεῖ καλὰ γέγονται αἱ κύνες.

Κύνβη: ⁷ κλόϊου εἶδος· Σοφοκλῆς.

Κυνηδόν: ὡς κύων.

Κυνηδόν: καὶ τὸ χαμαὶ ^{*} συνουσιάζειν· καὶ τὸ μὴ ἀπο-5
λύεσθαι συμπλακέντας.

Κύνειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος· ὃν ἰδρι-
σατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Ἡερηθίας νύμφης· ὡς οἱ

Σωκράτης ἐν ἐβ' Θεμέτης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη διὰ
κυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν τοὺς γὰρ αἰσθημένους 10

πύκας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ κυνέῃ· ὀνομασθῆναι
οὖν ἐν Τμητιῶ ⁸ ἀπὸ τῶν κυνῶν· Κράτης ἐν τῷ

περὶ τῶν Ἀθήνησι θυνσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ θυν-
νῆμιον ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν· Κυννείου τὸ ἐκ τοῦ 15

θυνναίου γινόμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυνναῖον· ἀλλή-
σι ⁹ καὶ γίνεται πρόσδος μεγάλη· ταύτην ἡ πόλις

¹ Accent. om. tum & κύμονα λ.

² Sic. . . . Κύνεας m. pr. et mox λ.

³ πρῶ ms. (Primo videtur πρῶ.)

⁴ σιωπᾶς . . . Κυναῖη

⁵ Inc. f. 46. c. 1. . . . κύμῃται m. pr. (sic) . . .

⁶ ἀλλήσι m. pr. ἀλλήσι corr.

εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηλάτῃ
Ἀθησίου Δημήτριος ὁ βασιλεὺς.

20 Κύννα: πόρνης ὄνομα.

Κυννίδαι: γένος τι Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

Κυνόσαργες: ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ
Κυνόσαργες.

Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἱερὸν Ἡ-
25 ρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην. † Δίδυμος ὁ Ἀθη-
(188) ναῖος. ἔθνευ ἐν τῇ ἐστία· εἶτα κύων λευκὸς παρῶν
ἤρπασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἰς τινα τόπον· ὃ δὲ
περιδεῆς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκεῖνον
5 τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων, Ἡρακλεὺς
βωμόν ὀφείλει ιδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες·
ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ κάθος εἶναι, διὰ
τῶν τε ἐκεῖ οἱ τάφοι ἐταλοῦντο, οἱ μὴτε πρὸς πατρός
μὴτε πρὸς μητρός πολῖται.

Κυνοδέσμη: δερμάτιον ὡς τὰς ἀκροποσθίας ἀποδύειν.
10 οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες.

Κυκοκέφαλον: ἐν τοῖς δύο ἅλ λέγουσιν· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Κυνοραῖσταί: πρότῳρες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπι-
ζοντες.*

15 Κυνόσυραι: φυλὴ Λακωνική· κατ' ἄκρα Μαραθῶνος.

Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνόπεις: ἀναιδής.

* Κυνόπιδος: ἀναειδούς.

Κυνούχος: βαλάντιον ἢ θύλακος.

20 Κυντερώτατα: καὶ κυντατώτατα λέγουσιν· Ἡββαῖος
Παρμενίσκῳ· Ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ* κυντατώτατα.

† Inc. αὐτὴν f. 46. c. 2.

* Κυνοραῖσταί, οἱ ἐκπιπίζοντες. sed π medium forsan π dofr.

* τὸ

* Inc. τώτατα f. 46. c. 5.

Φορεκράτης Ἀήροις· — ἔπειτα (καὶ ¹) ἕτερα Τούτων,
ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα· ² καὶ Αἰσχύλος.

Κύος: κῆμα.

25

Κύπασσις: ³ ἐνδύμα γυναικεῖον.

(189)

Κῶπελλον: κισσύβιον· ποτήριον.

Κύπερον: ὄμορον.

Κυπρίζουσαι: ἀνθοῦσαι.

Κυπρόθεμις: ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγράνης
φρούραρχον ⁴ Σάμου, βασιλέως ὑπαρχον.

Κυπτάζουσιν: στραγγεύονται· ⁵ ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ
τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.

Κυρβασίαν: κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυρβασία: τῖάρα· ἥτις οἱ μὲν βασιλεῖς ὀρθῇ ἐχρῶντο· ¹⁰
οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη· ⁶ καὶ περικεφαλαίᾳ εἰ-
δος καὶ πῖλον.

Κύρβεις: τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμ-
μένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι (δὲ) ⁷ λίθους ὀρθοὺς
ἐστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι· ¹⁵
ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυ-
φῶσθαι, κύρβεις· ⁸ ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ
Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ⁹ ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους ²⁰
εἰς τοὺς κύρβεις ἐστήσαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλίδι.

Κύρβεις: τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πο-
τικὸν νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς· εἴρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατεσκαρῶσ-
θαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος ¹⁰ δὲ ἀπὸ τῶν (190)

¹ καὶ om.

² κυντερώτερα

³ Κύπασσις

⁴ Ultimū q suprase. sed forsā a m. pr. Correctori
tribuit Porson. B.

⁵ γ semel.

⁶ -κλή

⁷ δὲ om.

⁸ κύρβεις m. pr.

⁹ Inc. f. 46. c. 4.

¹⁰ Θεόφραστος sic.

Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἑρῶν
οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι.

Κύρβεις: τρίγωνοι πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν
νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ οἱ πολιτικοί καὶ ἄλλοι
δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νό-
μους καὶ τετράγωνοι.

Κυρσάνια: τοὺς μεираλίσκουσ Λάκωνες.

Κυρεῖ: εὐχχάνει.

10 Κυρηβάσασθαι: * διαμαχέσασθαι.

Κυρηβάξασθαι: λουδορεῖσθαι.

Κυρήβια: πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα.

Κυρήβια: τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρελγματα: * καὶ τὰ ἀπὸ
σίτου καρφία: ἃ πινέσ καλοῦσι γόνατα.

15 Κυρηβίαι: Δημοσθένης ἐν * τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἐπώνυ-
μόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα: ἐπίτευμα: * συγκύρημα: ἔρμαιον.

Κυρήνη: πόρινης ὄνομα.

20 Κυραῖλος: * ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλειψαν, δι-
ότε ὑπακούειν Πέρσας προτρέπετο.

Κυρία ἐκκλησία: * οἱ Πρυτάνεις συνεγόν· τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον· ἢ τὴν βουλὴν ὁσήμεραι, * πλητὴν

εἰς ἀφίσταμόσ ἢ τὸν δὲ δῆμον τετράκισ τῆς πρῆτα-
(191) νεῖας ἐκείστης· ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησίᾳ ἔδει· τὰς

ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, αἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἀρχεῖν
καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χάρας· καὶ τὰς εἰσαγγε-

5 λας· ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο·
(192) Κυρία: ἢ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυρία,

ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

* Κυρεβάσασθαι et Κυρεβάξασθαι

* ἐρήγματα

* Inc. f. 47. c. 1.

* ἐπίτευμα

* σ in litura a corr. qui accent. addidit.

* Κυρία: ἐκκλησίας δι

* ὁσήμε in litura corrector, et ν ante εσν deleuit.

Κυρία ἐκκλησία: ἐν ἣ τὸν ἄρχοντα χειροτονούν· οἷον
στρατηγοὺς, ἱπάρχους καὶ τοὺς τοιούτους· ἄλλοι δὲ
φασὶν καθ' ἑκάστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἱ 10
κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων.

Κυριβάσασθαι: διαμαχέσασθαι. * οὕτως Κρατῖνος.

Κύρειον: Κύρειον ² στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανη-
γυρικῷ φησὶν· ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ³ 15
ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσσει: κέραι τύπτει.

Κυρίττοντες: κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅτ' ἂν ἐνσεύωσιν
ἀλλήλοις τοῖς κέραισιν.

Κύρισαι: φιλῆσαι. 20

Κυρκανᾶν: κυκᾶν· ταράσσειν.

Κύρνος: ἐρώμενος ³ Θεόγνιδος· Μακεδόνες δὲ τοὺς σκο-
τίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος: ἐξουσία.

Κυραννῆ: ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μέ- 25
νανδρος.

Κύρρη: ⁴ στήλη τρίγωνος πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα (192)
περὶ θεῶν.

Κυρριβάζεσθαι: λoidoreῖσθαι· διασύρεσθαι.

Κυρσάνια: Λακωνες τὰ μετράκια.

Κυρωνίδαί: γένος ἔστιν ὀνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ⁵
ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ
ἐντιμοτέρους ⁶ εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων·

* Inc. σθαι f. 47. c. 2. ² Κύριον his m. pr. ³ -κέναι

³ Inter δ et q aliquid erasum, et primo accentus in μέ.

⁴ Accent. om. Indicat vir doctus, (Porsonus, opinor,) errorem esse pro Κύρβις.

⁵ In κυρωνος q in δ mut. (vel vice versa) a m. pr. Tum primo νόμον, ut videtur; et supra x alterum in κρόκωνος, τ sup. sed recentius videtur.

⁶ -ωτέρους

τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρωνίδας· Φιλίεις καὶ
Περιθολίδας.¹

10* Κυσινοχωλός καὶ ἐγκυσινοχωλός·² ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ
τὸν κυσὸν τόπου χωλός.

Κυσολάκων· ὁ Κλεινίας³ ὁ τῷ κυσῷ Λακωνίζων· τὸ
δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι Λακωνίζειν λέγουσιν· Με-

15 λαίτη γὰρ Θησεὺς⁴ οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης.

Κυσοχήνη·⁵ εὐρυπρωκτία.

Κύστιν· οὐρήθραν·⁶ ἐφήβιον· ὑπογάστριον.

Κύτος· ὄγκος· χώρημα· βάθος.

Κύτταρος· ἡ τῆς βαλάνου⁷ πυελίς· ἡ τὸ προεξάνθημα
20 τῆς ροιᾶς· ἡ ἢ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελίς
καὶ κατὰ τρησίς.

(193)Κύτταροι· σφηκίαι.

Κύτταροι· βόστρυχοι, καὶ τὰ πῶν μελισσῶν ἀγγεῖα.

Κύτταρος· οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθην-
ται μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφη-

5 ξίν·⁸ Ὡσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμε-
νοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι· τοῦτο δὲ
καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος δὲ προάν-

10 θησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς* πιτύος κύτταρον προσ-
αγορεύει· τοῦτο δὲ ἔστιν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ
μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ
ἀποπέπτει.

Κύτινος· τὰ ἄνθη τῶν ροιῶν.

Κόφων· ὁ εὐτελής ἄνθρωπος.

Κύφων· ἔστι μὲν δεσμός ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον

¹ περιθύδας

² ἐγκυ.

³ σ βία.

⁴ οὐρείθραν

⁵ σφηγξίν

* Inc. f. 47. c. 3.

¹ κλεινίας

² Κυσοχήνη· ἔρμ. m. pr.

³ βασάνου

* Inc. f. 47. c. 4.

καὶ τὰς χεῖρας διαίρουσιν· χρωῖται δὲ ἤδη τῇ λέξει¹⁵
καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν.

Κυφόν: κεκυμμένον.

Κύφονες: ἱμάτια γυναικεῖα· ἢ χιτῶνος εἶδος· οὕτως
Ποσειδίππος:

Κυφός: κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἢ κατὰ κε-²⁰
καμμένη.

Κύψαι: ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες¹
ὑβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

Κυφέλαι: φρονημάτων ἀγγελία· ἢ κενολ παρτάπασιν.

Κυψάλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὕψη²
τοῦ ὠτός.

Κυψελιδῶν ἀνάθημα² ἐν Ὀλυμπίαι· ἐν Φαίδρωι· παρὰ(194)
τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος³ ἐν Ὀλυμπίαι
ἐστάθη κολοσσός, * ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν·⁴ Κυψέ-
λου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα· ὡς Ἀγάκλυτος ἐν τῷ περὶ⁵
Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας παλαιῶς, ἀνά-
θημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἠλείων·⁶ ἔνεστιν
δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ,
Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κο-
ρινθίων τυραννεύσειε,⁷ τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκα-¹⁰
τον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰς-
πραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν·
Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ Περτιά-
δρον· ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους⁷ ἐπι-
σχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ¹⁵
περὶ καιρῶν β'⁸ λέγει οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδράδε-

¹ Κύψαντες ut nov. artic.

² Κυψελιδόν: α. atque ita mox.

³ ἢ ex em.

* Inc. σὸς f. 48. c. 1.

⁴ τὸν -ηδόν

⁵ ἡλίων

⁶ τυραννήσει Porsonus.

⁷ σ bis.

⁸ κ. δύο λέγειν (sic)

στερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατείας ἐξάγοντες καὶ
πολέμους ἐπαναίρουμένοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ
τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον πώτερο δεῖν τὰ τῶν
20 ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ
μὴ ὑπάρχειν † ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλευούσιν· εἰκόασι δὲ
καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν¹
(195) κολοσσὸς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ πα-
ρακλήθειαν ἔχειν² διάνοιαν· φέρεται δὲ τι καὶ ἐπί-
γραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμὶ ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατος
εἰμὶ κολοσσὸς, Ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ
6 Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προσφέρεται· Εἰμὶ ἐγὼ να-
ξος παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσὸς, Ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν
γενεά.

Κύων: τὸ αἰδοῖον.

Κύων ἐπὶ φάτην: παροιμία ἐπὶ τῶν μῆτε χρωμένων,
μῆτε ἄλλους ἰώντων.

10 Κύων παρ' ἐντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων
ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων
σφόδρα· καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ
δυσκατάποτα.

Κωβηλη: ³ συνουσιασμός.

15 Κώδιον: προβάτειον δέρμα.

Κωδύαι: ⁴ μηκώνων κεφαλαί.

Κώδυα: ἡ τῆς μήκωνος * κεφαλὴ.

Κωδωνίσαι: ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθασι γὰρ
οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ κατα-
20 πλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρουβον· τοὺς κώδυ-
νας ψοφοῦντες.⁵

† Inc. f. 48. c. 2.

² v corrector post lituram.

³ Accent, recentiss.

* Inc. f. 48. c. 3.

¹ κυψελιδων vel ἡδων ter.

⁴ Κωδύ αι (litura.)

⁵ -τας

Κώθων: ¹ εἶδος ποτηρίου.

(191)

Κώθων: ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν· καὶ κουράς
εἶδος.

Κωθωνίσαι: μεθύσαι.

25

Κωκύοντες: θρηνοῦντες.

Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ· ἢ θρήνος· κοπτός· ὀδυρμός. (196)

Κωλακρέται: ταμίαι ² τοῦ δικαστικοῦ· οἳ καὶ τὰ εἰς
θεοὺς ἀναλίσκόμενα παρῆχον.

Κωδονοφορῶν: περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν
οἱ φύλακες· οἱ γὰρ εἰς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδω-
νας εἶχον καὶ ἐψόφουν· ἵν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέ-
γωνται· οὕτως Νικοφῶν. ³

Κωλέα: μέρος κρέατος.

Κωλήβη: μήποτε ὁ λάσταυρος κώληβοι ⁴ γὰρ οἱ ταῦροι 10

Κωλὴν λεπτέον: οὐχὶ ἀπροκώλιον, οὐδὲ κωλέον· οὕτως
Ἀριστοφάνης.

Κωλὴν: κωλέαν.

Κωλιάς: τόπος ἐν Ἀττικῇ* ἐκκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώ- 15
που κώλωι· ἐν αὐτῷ ἱερὸν Ἀφροδίτης· ἣν δὲ καὶ ναυ-
κληρία.

Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἡ κόξα.

Κωλύμη: κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον· ἔστι δὲ ἡ λέξις
Θουκυδίδου.

20

Κωλαγρέται: οἱ ταμίαι ⁵ τοῦ δικαστικοῦ μαθροῦ καὶ τῶν
εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης. ⁶

¹ Κῶθον m. pr.

² ταμεῖαι — οἶον καὶ (sic)

³ οὐνικοφῶν (sic) m. pr. οὐνικοφῶν corrector.

⁴ Accent. om. et λη ex em. ejusd.

⁵ ἐν αὐτῷ corrector in litura; tum inc. κῆι (m. pr.) f. 48.
c. 4.

⁶ ταμεῖαι (i primum in litura)

⁶ -του an -τας primo voluerit, nescio, sed statim ⁵ i. e. της.

(197) *Κῶμα*: κολήμα.

Κῶμαι: αἱ βραχεῖαι πόλεις.

Κῶμας: τὰ ἄμφοδα.

Κωμάζει: κῶμον¹ ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει.

5 *Κωμαστής*: ὁ τρυφῶν μετ' ὠδῆς ἀσελγοῦς.

Κῶμην: οἱ πλείστοι τὸν στενωπὸν²· καὶ τὴν οἶον γε-
 τνίαςιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κῶμας φασὶ
 προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει·
 10 καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι τῆς πόλεως οἰ-
 κοῦντες³· οὕτως Ἀριστοφάνης· εἶρηκεν δὲ καὶ Θου-
 κυΐδης κῶμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κῶμας
 δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκῆθεῖσα.

Κωμήτης: γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς *Κω-*
 14 *παίδος λίμνης τῆς Βουωτίας*·]* ἄδεν καὶ τὸ ἐπικωμά-
 σαι, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν.

Κῶμοι: ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κῶμος: εἶδος ὀρχήσεως,

Κωμοδαῖν: σκώπτειν.

20 *Κῶμυθα*:⁴ δέσμη χόρτου.

Κωμωδία: ὕβρεις· διασυρμοί· ἐμπαίγματα.

Κωνῆσαι: περιενεγκεῖν διακαῦσαι ἀπὸ τῶν πισσούντων⁵
 ἐπεὶ περιδινοῦσιν⁶ ἐν κύκλῳ τὰ πισσούμενα· κῶνους

25 γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττοῦν-
 (198) τες τὰ ἄγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνᾶν· καὶ τοῦ
 ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων⁷
 περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως.

Κωνεαζομέναις:⁸ θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

¹ κωμων

² τῶν στενωπων

³ Sic.

⁴ Inc. ωτίας f. 49. c. 1.

⁵ Accent. om.

⁶ πη in πι ter mut. semel relictum.

⁷ περιδινουσιν

⁸ τῶν κώνου (sic)

⁹ vii pro vi corrector, et mox in πινούσαις omnia praeter π.

Κώνιον: ¹ θανάσιμον· δηλητήριον.

5

Κωκοειδές: ² εχῆμα τωόντων οἶον στραβιλοειδές.

Κῶνοι: ³ στρόβιλοι.

Κῶος: ⁴ ἐξείτης.

Κωπαῖδες: ⁵ ἐγγέλους (ἐκ τῆς Κωπαίδας λίμνης τῆς Βοιωτίας).

10

Κωπαῖτοι: ⁶ σφήκες· οὕτως ⁷ Ἀριστοφάνης.

Κώπην: ⁸ μαχαίρας λαβήν.

Κωπήρες πλοῖτον: ⁹ ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'.

* Κωπητήρ: ¹⁰ σκαλμός.

Κωραλίσκον: ¹¹ τὸ μειράκιον Κρηῖτες.

15

Κώρυκος: ¹² θυλάκιον.

Κωρυκαῖος: ¹³ θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν ¹⁴ οἱ κωμικοὶ ἐπα-
κροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός· Κώρυκος γὰρ τῆς
Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀτταλία· ¹⁵ 20
ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μὴδὲν αὐτοὶ
κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν
ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν (199)
ὀρμοῦντας κατήκροῶντο· καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον
καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν· ὅθεν καὶ ἡ παροι-
μία· Τοῦ δ' ἄρα ¹⁶ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· οἱ δὲ κωμι-
κοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι· Μένανδρος Ἐνχει-
ριδίῳ· Διώξιππος ¹⁷ 10 Θησαυροῦ — μὴ κατακούσειεν δέμας
Ὁ Κωρυκαῖος· ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ κατακολου-
θῶν ἐνδοθεν· ¹⁸ 11 ὁ δὲ Ἐφορος ἐν γ'· ὑπ' ἄκραι, φησὶν,

¹ εἰ pro i corrector.

² βη bis.

³ ἐξείτης, et p. 199, 16.

⁴ Uncinis incl. om.

⁵ οὐ

* Inc. f. 49. c. 2.

⁶ Κωρυκτος m. pr. et sic deinceps. Bis αἱ fecit corr.

⁷ in in litura corr.

⁸ τ semel.

⁹ παροιμία· ζ οὐδ' ἀρα fere ms. Supra illud quasi ζ, quod
alibi in codice valet πρὸς, nescio quid erasum.

¹⁰ δι᾿.

¹¹ κ. ε. σου

οἰκουν οἱ καλούμενοι Κωρμαῖοι, ἀνατείνουσι εἰς πέ-
 10 λαγος, συμμικτοὶ τινὲς κατασκευασμένοι¹· πολισμά-
 τιον, γείτονες Μυονήσῳ·² τοῖς οὖν ὁρμῶσιν ἐμπόροις
 προσήσαν· ὡς ἐκνούμενοι σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες
 τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυονήσίοις ἀ-
 πηγγέλλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάμβανον· δέ
 15 καὶ αὐτοὶ μέρος τι τῶν λύτρων.

Κῶσος· ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος.
 Κώτιλος· πανοῦργος· ἢ κόλαξ· ἀπατεῶν.³

Κωτίλλω· λαλῶ.

20 Κωφειν· βλάπτειν· κηροῦν.

Κωφόν· ἄηχον· ἀσθενές· ἀμβλύ.

Κωφός· ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων.

(200) Κωφότερος κίχλης· παρ' Εὐβούλῳ⁴ ἐν Διονυσίῳ λέγεται
 ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς
 Θράκης· καλεῖται τίς κωφός λιμήν.

5 Τέλος τοῦ α' στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ λ' στοιχείου.

Λάμβδα· ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον.

ὥσπερ οἱ Μεσσήνιοι μ'· Εὐπολις·— ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν
 10 στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεόπομπος.^{**}

Λαβαῖς· ἐκαφαῖς· ἢ ἀφορμαῖς· ἢ μέμνησιν.

Λαβέ· ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον παρὰ τὴν
 χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος.

15 Λαβὴν· ἡ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγεται

¹ καὶ ἀσ. m. pr. (sic)

² Inc. σήεσαν f. 49. c. 5.

³ εὐβούλου

⁴ bis σ, et μοx.

⁵ ἀπαταιών

^{**} Inc. πομπος f. 49. c. 4.

-δὲ ἐπὶ τῶν ἐφορμῶν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν
διδόντων.

Λαβεῖν τιμωρίαν· ἐκδικηθῆναι.

Λαβοῦ· ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ.

Λάβρα· δημόσιος στενωπός· ἀμφοδός· ὅνιμη διζούσης (20)

λαοὶ θέουσιν.

Λαβραγόρη· σφαδρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβρώνιον· εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῇ κατασκευῇ καὶ

μεγάλαις ὕψι· αὐτὰς Μάκαυδρος.

Λαβύρινθος· κοχλοειδής· τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν (201)

φλυάρων.

Λαβεῖν τιμωρίαν· ἐκδικηθῆναι.

Λαβών· κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενός.

Λάβανα· (τὰ χυλάγνια)· πλακουντάκια ὡς καπυράδι.

Λαγίσκα· ἑταῖρα τις τῆς Αὐστίας· μνημονεύει.

Λαγαριζόμενοι· παρλέοντες· τὰς λαγόνας εὐπύκτοντες.

Λάγεις· θεὸς Σικελιακή.

Λαγκρῦζεσθαι· λοιδορεῖσθαι.

Λάγνας· τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἀφροδίτα.

Λάγνια· ἱερὰ ἀλόφρητα· ὁρμηλὲς ἔχον· ὁρμηλῆ.

Λάγνης· οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· Τσαῦθα 15

μέντοι πολλὰ ἀγαγάλως ἔλα· Πύσχαν; ἔστι δὲ ἡλικία

καὶ τὸν ὀφθαλμὸν φορῇ· ἡλικία ἀναλογισμὸς ἔστι.

καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα.

Λάγνος· πόρνος· ἀσχερός· καταφερέζ· πρὸς τοὺς Ἀφροδίτα.

φαι.

—

—

* Λαβραγορεῖν * Λαβρανεῖον

* Lit. crasa post. l. γ., κοχλοειδής m. pr. " Porson. B. p. 1

* γ in litura, et τὰ λ. supr. a correctore utraqueque B. p. 1

fausse Λάγνα· ἡ δὲ B. p. 1 et 150 p. 151

* Inc. τις f. 50. c. 1.

* παρυσίον

20 *Λαγῶα*¹· καὶ *λάγαια*²· *κρία* ὀνομαῖζουσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαγῶς καθεύδων· παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

(202) *Λαγῶς* περὶ τῶν κρεῶν· παροιμία· θελὼν γὰρ τὸ ζῶον ὁ λαγῶς· ὅθεν καὶ ὁ Ρηγίνος λαγῶς ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ρηγίνους ἐπὶ δειλίαι ἐκωμῶδούν· παροιμία δὲ τίς ἐστιν, λαγῶς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν δεικνυμένων τῶν ψυχῶν καὶ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἀγωνιζομένην ταττομένη.

Λαθύρους· ἀράκους.

*Λαθῶν*²· ἀντὶ τοῦ λησόμενος.

* *Λαϊά*· ἀριστερά· ἢ κολάβιον.

*Λαίλαι*³· κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς ἀσχρολογίας.

10 *Λαίλαψ*· μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαῖμα· ἀπὸ τοῦ *λαίμην* εἴρηται τὸ βρόνθισμα.

Λαίμαργία· ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιῶν· ἀριστερῶν.

Λαιφός· ἱμάσιον.

15 *Λαιψηρόν*· ταχύ· ἐλαφρόν· κοῦφον· *Λάκωνες* τὸ ἡμέτερον.

Λαικερῶν· λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λαικεδαίμων· τὴν κλητικὴν⁴ περισπῶσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

20 *Λαικεδαίμονα* καὶ *Σπάρτην* ὀρρίζουσι· *Λαικεδαίμονα* μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν *Λάκαιναν*· *Σπάρτην* δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐ-

¹ λάγα.

² *Thes. f. 50. a. 2.*

³ *in litura; certe 2 correctoris.* „*Quid primo n. 1.*“
Porson. B.

⁴ *2i correctoris.*

ἐπὶ αὐτὸν μόνον Σκάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακκεδαίμονα καλεῖ-
σθαι· οὕτως Κρατῖνος.

Λακέρυζα κωρῶνη· ἡ μεγάλη κρᾶζουσα.

(208)

Λακεῖν· ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι.

Λακιάδαι· καὶ Λουσίαι· δῆμος Δινητίδας.

* Λάκισμα· σχίσμα.

Λακκατάρχοι· οἱ ἄγαν κατάρχοι· καὶ λακκαταπύγων, ὁ
ὁ ἄγαν καταπύγων.¹

Λάκκοι· σιροί.² οἰκοδομήματα χριστά· θύου· ἐλαίου ὁ
ποδοχεῖα.³

Λακκόπλουτον· Καλλιᾶν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ-10
αἰτίας τοιαύτης· Ἐξέστην ἡγετηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλα-
μῖνι ναυμαχίᾳ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἑσταθμευκός τε
τινὸς τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου⁴ καὶ τὴν ἀπο-
σκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπός· τῶν δὲ βαρβάρων ὄξειαν
τὴν φυγὴν ποιησαμένων, λαβεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Περ-15
σῶν καὶ χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλαττωτός ὕστερον ἀ-
νασῶσιν ἐπανελθόντας· οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται·
πρότερον γὰρ κυριαῦσαι τῶν χρημάτων Καλλιᾶν.⁽²⁰⁹⁾

Λάκκος· ὄρυγμα τι κατασκευαζόμενον ἐν οἴκῳ ὁμβρῶς 20
ὑποδέξασθαι· ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀποθεῖν.

Λάκκος· Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὄ-
ρυγματὰ ὑπὸ γῆν ποθεῖντις εὐρυχωρῇ καὶ στοργγύλῃ⁵
καὶ τετράγωνᾳ, καὶ κονιῶντες αὐτὰ, οὐδὲν ὑποδέ-
χονται καὶ ἐλαίου εἰς αὐτὰ· ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦ- (204)
σιν καὶ Διμοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβοῦ ψευδομαρτυ-

* Ipe. 560. c. 5.

¹ -υγῶν bis m. pr. ὁ om. ms.

² Post σ lit. erasa, neppure.

³ -χλα m. pr.

⁴ Post / lit. erasa.

† Inc. ὡς f. 50. c. 4.

⁵ οἱ v° sio; ante v° lit. erasa, ant. σ.

ρῶν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν καὶ τὰ ἀνδράποδα
 5 ἀπαγαγὼν καὶ τὰ λακκώματα ἀποσπάσας· καὶ μονονοῦ
 (205) δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμνήσας, Μεγάρῳ ἐξωκίσηθ^η.
 Λακωνικὸν τρόπον· περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς
 ξένοις· ἥμισυ γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσομεν οἱ Λά-
 κωνες.

10 Λακωνίζειν· παιδικοῖς χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης Θεσμοφω-
 ριαζούσαις² β'.

Λακωνικός· ατεργός· ἀνδρεῖος.

Λακώπεδον· τοὺς ὄρχεις· οὕτως Ἀνταγόρας.

Λακκοσκαπέρδαν· ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον· ἢ μέγαν σκατ-
 15 περόν· ὥς καὶ λακκατάρτους,³ τοὺς ἄγαν λεπ-
 ράτους.

Λακκοσχέας·⁴ τοὺς καθευμένον ἔχοντας τὸν ὄρχεον· ὁ
 ἐστὶ τῶν διδύμων ἀγγελίον.

Λακκοσχέων· μαλακῶν.

20 Λακπατεῖν·⁵ Φερεκράτης Πατάλης· Παλεῖν μάτ^η σὺντασθ^η,
 λακπατεῖν, ὠθεῖν, δάκνειν.

(205) Λακρατίδας· τὰ κατεψυγμένα· ἀπὸ γὰρ Λακρατίδα⁶ ὁ ἄρ-
 χαντος πολλὰ χιῶν ἐμέμετα. καὶ τὸ Λακρατίδα⁶ ἀπὸ τοῦ
 Λάκωνες· κυβευτικοῦ βόλου⁷ ὄνομα.

Λακωικαί· ὑπόδημα ἀνδρείαν· σιμνόν.

5 Λαλίστατον· τὸ κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐ-
 γλωττος καὶ ὁ εὐφρωνος.

(206) ² ἐξοικ.

³ Videtur a m. pr. Θεσμοφωρνιαζούσαις fuisse. Porson. B.

Certe φων.

⁴ λακκαράτους. M. recens in marg. Λακκωσκαπέρδης λέγεται,
 ὁ κατάρτος.

⁵ s finalem a correctore additam puto. Accent. nom. mts.
 tum καθευμενον.

⁶ Λακπάπτειν et λάκπαπτειν (sic)

* Inc. f. 51. e. 1.

⁷ post da litura. sc. erat δας βόλον.

Λυλίστερον: ἀδολεσχέστερον.

Λάμια: θηρίον.

*Λάμια: ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δουρίς¹ ἐν δευτέρῳ Λιβυ-
κῶν ιστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μυχθέντος δὲ αὐτῇ-10
τῇ Διὸς, ὑφ' ἧρας ζηλοτυπουμένην ἃ ἔτιπτεν ἀπολλύ-
ναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ
τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν· ἔστι
δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρμηθέντες οἱ Ἕλληνες 15
μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων,
τῆς ἐλευθερίας ἀντικοιτησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνέκη-
σαν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ
παρατάξεως * ποδὲν Τὰς ἐν Λαμίαί πάσας.*

*Λάμια: γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σπύτα-20
λον ἔχουσα καὶ ἐπιπροφυῖσα, ἔστι δὲ καὶ θηρίον.*

*Λαμπαδίων: ὁ νῦν λαμπαδα παλοῦσιν· οὕτω Λάναρ-
χος² καὶ Πλάτων.*

*Λαμπαδός: τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορταῖς λαμπαδός· 25
Παναθηναίοις· Ἡφαιστείοις³ καὶ Προμηθείοις·⁴ I-(206)
στρος δὲ φησὶν λαμπαδα νομίσαι ποιῆν πρῶτον Ἀθή-
ναίους, Ἡφαιστῶι θυόντας· ὑπόμνημα τοῦ κατανοή-
σαντος τὴν πρῶτην τοῦ κυροῦ διδύξαι τοὺς ἄλλους.*

*Λαμπαδίων: Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐρία οἰσυνηρά· 5
αἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ὡς πανταδεῖται τὰ κατάγμα-
τα· αἱ δὲ δεσμοῦ τέ γένος· αἱ δὲ τὴν χολήκα εἰς ἣν
καθιδῶσιν τῆς κνήμης· οἱ ἀφηρημένοι τὸν πόδα· οἱ δὲ
νάρθηκα καὶ καλῆστος, αἷς δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην 10
κατάξαντας.*

Λαμπάς: ἀγὼν Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεὶ ἀγόμενος.

Λαμπή: παχὺς ἀφρός ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου.

¹ δουρίς

* Ino. ως f. 51. c. 2.

⁴ δινάρεος

³ ὑφαιστίοις et ἡ in t mut. a m. pr. tum προμηθείοις. Deinde
ἱστρός m. pr. cum ἱστρά ante p. 7 corrector.

Photius Vol. I.

M

- 15 *Λαμκήνη*:¹ εἶδος ἄρματος* ἀμάξης· οὕτω Μένανδρος.
Λαμπιστινή: ἄμαξα βασιλική· ἥρδιον² περιφανές, ὃ ἐ-
 στιν, ἄρμα σκεπαστόν.
Λαμπουρίς: ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳι.
Λαμπράν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθάραν.
 20 *Λαμπραί*: δῆμος Ἐρεχθίδος.
Λάμιος: ἐκαλεῖτο τίς Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ Μνησιθεός.
Λαμπριεῖς: δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς.
Λαμπροείμων:³ λαμπροφορῶν.
 25 *Λαμπρός*: ὁ ἐπικολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ⁴ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑγροῖς.
 (207) *Λαμπρόψυχος*: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.
Λαμπρῶς: τὸ φανερῶς, σὺ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ Θου-
 κυδίδῃ·⁵ καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ
 παρὰ τοῖς ἄλλοις τῶς καλαιοῖς.
 5 *Λαμπτήρ*: ὁ νῦν φανός· φανός δέ ἡ ἐκ κλημάτων δέσμη.
Λαμπτρεῖς:⁶ *Λαμπτραι* δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δέ
 εἰσι *Λαμπτραι*· αἱ μὲν παράλαιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.
Λάμπων: κυβιστικὸς βόλος·⁷ οὕτως Εὐβουλος.
 10** *Λαμύνθιος*: ποτητῆς ἐρωτικῶν μελῶν.
Λαμυρόν: εὐλαλον· εὐτράπελον· κατακληκτικόν· τερ-
 πνόν.
Λαῖς ἐντείνων: λακτίσματι τύπτων· λαῖς δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ
 τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.
 15 *Λαῖς ποδὶ κινήσας*: τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.
Λαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰ-
 κοδόμος.

¹ *Λαμπίνη*

² Sp. et accent. om.

³ οἱ ex em.

⁴ -δίδει

⁵ βῶλος

* Inc. f. 51. c. 3.

⁶ *Λαμπροῖμων* primo.

⁷ *Λαμπρίς* et παράλαιοι

** Inc. f. 51. c. 4.

Λαοξόος: ὁ λιθοκόπος.

Λαοσσός: ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

Λαπαδες:¹ τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα. 20

Λάπαθον: ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστροῦ· ὅθεν καὶ τὸ λαπάσαι· κενῶσαι. Ὁμηρος. — νέων² ἀλάπαξε φάλαγγας· ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Λαπάττων: καλάσων καὶ λαρον ποιῶν. (208)

Λαπήττειν: τὸ ψεύδεσθαι· καὶ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ λαπήκτης, ὁ ψεύστης διὰ τοῦ π· ὡς σαλπύκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Λωριεῖς διὰ τοῦ σ· λαμπιστὴν καὶ λαμπίζειν.³ 5

Λαπιεῖς: λαπίξεις.

Λαπιστής: ψεύστης· προπητής.*

Λακίστρια: μετεωριζομένη· ῥεμβομένη· θέλουσα εὐφραϊσθαι.

Λαπτῶμενος: ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοχός. 10

Λαρινολ⁴ βόες: οἱ ἐν Ἠλείῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Ἰηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος⁵ δὲ αὐτὸν τὸν Ἡ-15 ρακλέα ἀνεῖναι τινας τῶι Λωδωναίῳ Διί· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρίνους· λαρίνεύειν⁶ γὰρ τὸ σιτεύειν.

Λαρινοί:⁴ οἱ πίονες· σιτιστοί· λιπαροί.

¹ Λαπαδες scil. m. pr. in Λεπάδες mut. corr.

² νέων (sic) ἀλάπαξει φ. ἀντιπορθῶν ἐκένου. In νέων accentum om. Porsonus.

³ λαμπίζειν in λαμπιστὴν mut. corr.

* Inc. πετης f. 52. c. 1.

⁴ Λαρεινοί bis primo, sed e erasum.

⁵ πρόξενον statim in -ος mut.

⁶ λαρίνους et λαρίνεύειν

Λάρκος: φορμός ἐστιν εἰς ὃν ἄνδρακας¹ ἐνέβαλον· καὶ
20 χρηταὶ τῷ ὀνόματι· Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ
ἕτεροι.

Λάρκος: ἀνδρακικὸν σκεῦος.

Λαρόν: χλιαρόν· προσηνές· ἡδύ.

(209) Λάρναξ: σορὸς² ἢ κιβωτός.

Λαρος ἐν Νεμέσει: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

Λάρυγγα: ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὐπολῖς.

5 Λαρυγγίζειν: τὸ πλατύνειν* τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ
φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ
λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησι-
φῶντος.

Λάσανα: χυτρόποδες κυρίως· ἥδη δὲ καὶ τὸ παρακλή-
10 σιον ἐφ' ὧν ἂν τις ἔκνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν τοιού-
των καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἔψεται τι καὶ φεύγεται·
καὶ ἐφ' ὧν ἀπεκρίνουν ἔλεγον· οὕτω Φερέκρῆτης.³

Λάσια: δασέα.

15 Λάσιοι: πολύτριχοι ἢ συνετοί.

Λάσιον: λινούν περιζῶμα.

Λασιόκωφος: ὁ λίαν κωφός· οἷον, λάσια τὰ ὦτα ἔχων,
ὥς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λασθαι: συμφοραί.

20 Λάσκε: λέγει.

Λάσταυρος: λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα.

Λάταγες:⁴ οἱ κότταβοι· εἰώθασι γὰρ παρὰ τὰς μέσας,
χαλκίον στρογγύλον ἐμφερές κρανίω τιθέντες ἐν μέ-
25 σσει καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους βάλλειν

¹ θ ex em. pro τ, ut videtur.

² σορός

* Inc. τύνειν f. 52. c. 2.

³ φρικ A [m. pr.] ut videtur, sed φ³ρεκ B. [corrector]
Porson. B.

⁴ τ dupl.

περὶ τινων ἄθλων καθάπερ οἱ κυβεύοντες· ἐκρίνετο (210)
 δὲ νικᾶν ὁ τοῦ * χαλκίου τυχὼν καὶ μέγιστον ποιή-
 σας πόφον· ἐτίθετο δὲ ἑπαθλα ὡὰ καὶ τραγήματα·
 ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια.

Λάτρις: θεράπεινα· δούλη· προσαιτίς.¹

Λατύπη: λιθουργική· ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου. 5

Λαύρα: ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Λαυκανία: τὸ ἀπηρητημένον τοῦ γαργαρεῶνος.

Λαυρεῖον:² τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρεα ἦν
 μέταλλα.

Λαυροστάται: μέσοι τοῦ χοροῦ.³ οἶοναι γὰρ ἐν στενω-10
 πῶ εἰσὶ· φανυλότεροι δὲ οὗτοι· οὕτω Κρατῖνος.

Λάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα·
 τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκῦλα λέγεται.⁴

Λαφύξας: διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος.

Λαφύττειν:⁴ ἀναλίσκειν ἀθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ λα-15
 φυγμός ἢ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαχανίζεσθαι: ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ἐυλλί-
 σθαι καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχεῖν δίκης: τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οἱ ἐβούλοντο
 εἰς δικάστηριον εἰσιέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ τά-20
 ξιν εἰσίσωσιν, κλήρω † λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέ-
 τатτον· ἢ λαχεῖν δίκης ἐστίν, ὡς ἔνοι, οἶον⁵ τὸ τυ-
 χεῖν· ὥσπερ ὕπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ τῶν ται-
 ούτων.

Λαχεῖν δίκην: δικάσασθαι. (211)

Λάχνη: τρίχωσις· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς ἀφρός.

* Inc. f. 52. c. 3.

¹ Primo - της

² Accent. om. tum ἀργύρεα et μέταλλα.

³ χοροῦ in χωροῦ, vel vice versa, statim mutatum.

⁴ Λαφντεῖν

† Inc. f. 52. c. 4.

⁵ οἶον om. Poisson.

Λαχνήντα: δασέα¹ τετριχωμένα.

⁵ Λαχνος: δασύς.

Λάχος: μέρος· κλήρος.

Λάψαι: τηῖ γλώττῃ πιεῖν.

Λάων: δεδορκώς²· διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαός³ ὁ τυφλός· ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος· μαχόμενος

¹⁰ ἄμφω.

Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος: σχῆμα ἀκολάστων⁴· Ἀριστοφάνης.

Λεβαδεία:⁴ πόλις¹ Βοιωτίας, ἐν ἧ² Διὸς μαντεῖον, Τροφονίου κατασκευάσαντος.

¹⁵ Λεβερὶς: τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις.

Λεβηρίς: ὄρνειόν τι δυσσιώνιστον.

Λέγει: τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουν· ὥς καὶ τὸ γαμεῖ ἀντὶ τοῦ ἔγνημεν.

Λέγειν: ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν.

²⁰ Λεγνώδες: ποικίλον.

Λεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ληλασία: αἰχμαλωσία.

Ληλατεύειν: ληστεύειν· ἀρπάζειν.

Λεῖα: ἡ ἐν πολέμῳ ὠφέλεια· καὶ λεῖα, ἀρουῖραι.

²⁵ Λεῖας:⁵ πραιδας ἀπὸ πολεμίων.

(212) Λεῖβει: βάλλει· στάζει.

Λεῖβηθρον: ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

Λεῖόβατος: ἰχθύος εἶδος· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκη.

Λειπομαρτύριον: ἀδικήματος εἶδος· ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν,

⁵ εἰτις ἐκλείποι μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πως τῷ⁶ ἐκκλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν

¹ Λαων δεδωκώς:

² ἄλλος

³ Accent. a no in λά μοx transtulit.

⁴ Λεβαδία

⁵ Inc. σαι f. 55. c. 1.

⁶ s in litura ab alio.

⁶ τὸ

ἔξεκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν, ἐκλιπὼν δέ, λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο· ὥσπερ καὶ ὁ μὲν μὴ δ' ὄλως στρατευσάμενος ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν,¹⁰ λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας.

Λειπομαρτυρίου δίκη: τοῖς ἐπισταμένοις τί τῶν πεπραγμένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ· εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· καὶ μὲν¹⁵ ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ δῶκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμὴν.

[Λειμῶι¹ Μηλίῳι: παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκαῖντες λιμῶι· ὡς Θουκυδίδης ἐν τηῖ ε'.]

Λειμών: ἀνθηρὸς τόπος.

20

Λείρια: ἄνθη· ἢ κρίνα.

* Λειριόντα: ἀπαλὰ παρὰ τὴν λειότητά· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· προσηνῇ· τερπνά· ἡδέα.

Λεῖτά:² τὰ δημόσια· λεῖτὰ³ δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ' Ὀμήρῳ.

25

Λεῖτόν: τὸν πένητα ὡς ἡμεῖς· οὕτω Μένανδρος.

Λειτουργίας: ὑπηρεσίας.

(215)

Λειτουργική: κυρίως μὲν ἡ ἱερατική· καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική.

Λειψαιμεῖ: λείπεται αἵματος.

Λειώσας: διακόψας.

5

Λεκανεῖς: ἐν τοῖς ἐπαυλίοις· οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖς κολίτσι³ χρυσία· ἐν δὲ ταῖς λεκανίσι παρθενικὰ καλγνια.

Λεκανεῖς: περαμέα λοπάς· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία.

Λεκάνη: παρῶνυμος ποῦ λέκους· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος¹⁰

¹ Λιμῶ. Haec in ima pag. a manu antiqua.

* Inc. f. 53. c. 2.

² Accent. om. bis.

³ κολίτσι — λεκανεῖσι

λάλαικος δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀναπεπταμένον
ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοί, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδονε-
πιτῆρα ἐκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὧτα
15 ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὕψων καὶ τοιούτων τινῶν· οὕ-
τως Ἀριστοφάνης.

Λεκάρια: λεκανίδια.

Λεκαρῦταινα: εὐρεῖα.

[Λέαινα: ἐπὶ τυροκνήστιδος: * σχῆμα ἀκόλαστον.]

Λέκρανα: οἱ ἀγκῶνες.

20 Λέκτροις: κοίταις.

Λέκτρον: κοίτη.

Λελάβηκεν: Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν.

Λελάφασιν: οἶον πεπώκασιν.

Λελιουργημένα: κεκαλλωπισμένα.

25 Λέλογας: ἀντὶ τοῦ εἰρηκας λέγουσι.

Λέλογχεν: ἔτυχεν· ἀπῆλυσεν.

(214) Λέκος καὶ λέκισκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέ-
ταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης.²

Λελεπασμένον: πεπεμμένον· οὕτως Στράτις.³

Λελυθρωμένον: ὅλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἵματω-
5 μένακ.

Λέμβον: μικρὸν πλοῖον.

Λέμβος: εἶδος νεώς.

Λέμβος: ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις
πλέοντες.

10 Λέμμα: λέπισμα.

Λέμμα: κυρίως μὲν ὁ φλοιὸς· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ
τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρώπείου· ἐν Τιμαίει.

Λέμψας: πέπωκας.

¹ εὐρεῖα· λέαινα etc. junctim.

* Inc. f. 53. r. 3.

² ἀρίστο /

³ τ. semel.

- Λέμφοι: τὰ θνησεῖδαι τῶν θρημμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου. 15
- Λέμφος: ἀνόητος· μυζῶδης. 12
- Λέμφους: τὰς πεπηγυῖας μύζας.
- Λέζεται: λεχθήσεται.
- * Λέοντα ξυρᾶς: παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. 20
- Λεοντή: ἡ ὁρὰ τοῦ λέοντος.
- Λεοντίς: φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεῶ τοῦ Ὀρφέως.
- Λεωφόρος: δημοσία ὁδός.
- Λεπαδευόμενος: λεπάδας συλλέγων.
- Λεπάδνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἱππων. 25
- Λεπαργοί: οἱ τὰς λαπάρας λευκὰς ἔχοντες.
- Λεπάσται: ¹ κύλικες τινὲς οὕτως ἑκαλοῦντο· Κρατῖνος. (215)
- Λέπατνα: οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες.
- Λέπραι: λεπίδας ἔχοντα ταρίχη καὶ λεβίαι ¹ καλοῦνται, 5
- Λέπρεον: τῆς Τριφυλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχείος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσω χρήσασθαι λέπραι.
- Λεπτὰ πλοῖα: τὰ μικρὰ· ἡ Θηκυδιόδης.
- Λέπτει: κατεσθίει· οὕτως Εὐκόλις. 10
- Λεπτηκίς: λέπτας.
- Λεπτὴν πλέκειν: λεγόμενον εἰ ἐπὶ τῶν πενήτων· οἷον ἀκριβῆ· στενὴν· ἀσθενῆ.
- Λεπτογέα: ¹ κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λυγρά. ²
- Λεπτολογίαν: ³ Ἑρμῆκος Δημόταις. 15
- Λεπτόμιτον φάρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.
- * Λέρνη θεατῶν: ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον· Κρατῖνος. ⁴

* Inc. f. 53. c. 4.

¹ Accent. om. ter.

² λυγρά. Em. m. multo recentior.

³ λσ suprasc. eodem tempore.

* Inc. f. 54. c. 1.

⁴ ἀντίκακον θέατρον κρατεῖ

οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ
καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Λαγαὸς ἐν τῇ Λέρνῃ
20 τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο· καὶ, ὡς εἰκὸς,
ἐφ' ὅβρει ἐκέλευσεν τὰ δαισαῖα ἐκεῖ ῥίπτειν.

Λεσβίων ἀξία: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λεσβιον ὠδόν: * τὸν Φρύγιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον.

(216) Λεσβίσαι: μολῦναι τὸ στόμα· Λεσβιοὶ γὰρ διεβάλλοντο. ²

Λέσχαι: οἱ τόποι εἰς οὓς συνιώντες ἐλέσχαινον.

Λέσχαι: λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινας τόπους, ἐν οἷς
5 σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. "Ομηρος· Οὐκ
ἐθέλεις ³ εὐδεῖν χαλκήϊον ἐς δόμον ἔλθων, Ἥε που
ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ
"Απόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι·
10 καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις λέσχην ὄρειον
ἐπικαλεῖσθαι.

Λέσχη: πολλὴ ὁμιλία· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἱ κα-
θέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν φιλοσοφεῖν ἄνθρω-
ποι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἰεροκλῆς
ἐν ᾧ φιλοσοφουμένων.

15* Λεσχηνεύειν: φλυαρεῖν.

Λευγαλέα: διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς.

Λευκάς: νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἥ ἡμέραι.

Λευκάτης: σκόπελος τῆς ἠπείρου· ἀφ' οὗ ῥίπτουσιν ἀν-
20 τοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σαμφῶ δὲ πρώτην ἐπὶ
Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἐταί-
ραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἐταῖρα.

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς
ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐστέ-
25 φοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ

* ὁδόν

³ οὐ θέλεις

* διεβάλλον

* Inc. f. 54. c. 2.

χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν¹ τῆς
Περσεφόνης Διόνυσον τὴν δὲ λεύκην πεφυκέσθαι φασὶν² (217)
πρὸς τῷ· Ἀχέροντι· ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα³ καλεῖσθαι
αὐτὴν παρ' Ὀμήρῳ.

Λευκὴ ἀκτὴ· πλειόνων ἄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν
Προποντίδι μνημονεύει.

Λευκὴ ἡμέρα· ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐκ' εὐφροσύνης· Εὐπολις⁵
Κόλαξι.

Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπὶ-
σχνουμένων.

Λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν ἀδηλα* ἀδήλοις σημειουμένων·
ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· Σοφοκλῆς Κηδαλίῳνι·⁴ 10
Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μάλ-
λον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Λευκόνιον· δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι.

Λευκοί· οἱ δειλοὶ⁵ καὶ λευκόπυγοι.

Λευκοπύγους· δειλοὺς· ὡς μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους.¹⁵

Λευκόσυροι· οἱ Καππάδοκες· καὶ οὗς οἱ Ἰῶνες Σύρους.

Λευκόρυτους· δειλοὺς.

Λευκώλενος· λευκοβραχίων.

Λεύκωμα· τοῖχος ἐστὶ γύψῳ ἀηλημιμένος, πρὸς γραφὴν
τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος.

Λεύκτρα· χωρίον Βοιωτίῳ περὶ Θεσπίας.

Λευχεύμων· λευκοφόρος.

Λέχαιον· ἐπίγειον Κορινθίων.

Λέχος· συνουσία· κοίτη· μίξις.

Λεχώ· ἡ ἀρτίτοκος.

Λεωκόρητος· ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως·

Ἀρχίλοχος· Δείως⁶ γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ λευρ-
γὸς ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαλουργός.

¹ τὸ   ² φησὶν   ³ ἀχερωΐδα   * Inc. δηλα f. 54. c. 5.

⁴ κιδ.   ⁵ δῆλοι, tum δῆλους   ⁶ λειωι

Λεωκόριον: Λερόν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεὼ θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ παρθέναι ὑπὲρ τῆς πόλεως* ἐσφαγιάσθησαν κατὰ χρησμόν,¹
 10 ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεὼς υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντὶς φυλῇ.

Λεωκόριον: ἐν μέσῳ τῶι Κεραμεικῶι ἡρώϊον· Λεὼς γάρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· αἷς ὑπὲρ τῆς
 15 χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτέλεψαν Ἀθηναῖοι τῶι ἡρώϊῳ.

Λεοπετρία: λεῖος λίθος.

Λεωργόν: ἐν τῶι ᾧ, καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἰωνεῖς· καὶ Ξενοφῶν· θερμουργότατον καὶ λεωργότατον· Λωριεῖς δὲ
 20 διὰ τοῦ ου, λεουργόν.

Λεῶς: ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λῆγε: παύου.

Ληθεδών: λήθη.

Λήθην κινῶν: λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων.²

25 Ληΐδιον: ἱμάτιον· τριβώνιον· ληΐδιῳ δὲ τριβωνώδης ἡ χλαμύς.

(219) Λήϊον: ὁ χλωρὸς σῖτος.

Ληισθεῖς: ληστευθεῖς.

Ληιστάς: καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ.

Λῆια: σιτοφόρα πεδία· χωράφια.

5 Ληισταί: ἀντὶ τοῦ πειραταί.

Ληϊτόν:³ δημόσιον.

Ληΐσατο: ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγωγῆσεν.

Ληΐζεται: αἰχμαλωτίζει· διαρπάζει·** πορθεῖ· ἐρημοῖ·
 10 ἵσως δὲ καὶ ἐν παθητικῶι σημαينوμένῳ λέγεται.

* Inc. f. 54. c. 4.

¹ χρόνον

² φάρμακον

³ Accent. om.

** Inc. πάζει f. 55. c. 1.

15 *Ληματίας*: * *φρονηματίας*· γεννάδας.

Λήμη: λευκὸν ὕγρον ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώτειν παρασκευάζον.

Λημνία δίκη: ἡ κακίστη.

Λήμνιον πῦρ: ἔστιν ἀναφορά ἐν *Λήμνῳ* πυρὸς χαλεπή

20 *τίς*.²

Λήμνιον κακὸν βλέπων: πυρῶδες· καὶ παροιμία· *Λήμνιον κακόν*· ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναῖκας οἱ *Λήμνιοι* καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτάς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ³ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες
5 τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναῖξιν· ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ ἦν *Μυρσίλος*.⁴ μὲν διὰ τὸν *Μηδείας* ἐπὶ τῇ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατα-
σχεῖν· *Καίκασος* δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς *Λημνίας*· ἐνθεν τὰ μεγάλα κακὰ *Λήμνια* λέγεται.

10 *Ἀήνος*: τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι.

Ληναῖον: περίβολος μέγας Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶ-
νας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ὁνο-
μάζοντες ἐπὶ *Ληναίῳ*· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν *Διονύσου Ληναίου*.

15* *Ἀήνος*: γαργικὸν σκαῦος· ἡ ἄγγος ξύλινον οἴνου δε-
κτικόν.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειω-
θέντες τῶν παιδῶν· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονο-
μεῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων
20 ἄρχεαν· λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσίαι·

* bis μ

* Addit manus recens, σ' ὅτι καὶ ἐν τῇ νήσῳ λήμνω ἀναφο-
ρὰ πυρὸς ἔστιν, ὡς καὶ ἐν τῇ σκελλίᾳ τὸ ἐναῖον.

³ ἐπὶ

⁴ *Μυρσίλος*. Mox sine acc. p. 224, 27. Ibi *Μύρ*. Porsb-
nus, hic sine acc.

* Inc. f. 55. c. | 3.

λήξεις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φάμεν καὶ λαχεῖν
δίκτην.

Δηξιαρχικὸν γραμματεῖον: Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν
ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα πρῶ-
τιθεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν 25
γραμματεῶν κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Λήξεις θεῶν: λαχοὶ· κληροὶ· τεμένη· ἀρχῆς δὲ λῆξιν, (222)
ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν.

Λῆξιν δίκτης καὶ λαχεῖν δίκτην: τὸ καταγγέλλαι κρίσειν
ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασίν· τὸ δὲ ἀντιπαλέσαι, ἄν-
τιλαχεῖν· τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. 5

Λῆξεις: παῦσις· ἡ μερὶς· κληρονομία.

Λῆροι: ² κόσμος γυναικεῖος χρυσούης.

Λῆρος: ¹ φλύαρος· ματαιόφημος.

Λῆσομαι: ἐπιλάθωμαι. ²

Ληστική: ἀφαιρετικήν.

Ληστοσαλίκηκτας: τοὺς Τυρρηγνούς· ἀπὸ Πισαίου τοῦ*
εὐρόντος.

Λιάζειν: λίαν ἐσπουδακέναι.

Λιαινούσης: πρᾶνκούσης.

Λίαν ἐντός: σφόδρα πόρρω.

Λιβαδία: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Λιβάδα: σταγὸνα· κρήνην· ἐνυδρον τόπον.

Λιβάζεις: ἀπαρρυσὲς ἢ ἀποφθαρεῖς.

Λιβάζω: φθερῶ.

Λίβανον: τὸ δένδρον θηλυκῶς· Πίνδαρος.

Λίβεργα: καράβια.

Λίβηθρα: τὰ ἐφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρύσεις τῶν ὑδά-
ταν· οὕτως Εὐπολις.

Λιβρόν: ³ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον· οἱ τραγικοί.

¹ Accent. om. m. pr. bis.

² Inc. f. 55. c. 4.

³ -ομαι.

¹ Accent. om.

(223) *Διγαλνέιν*: τὸ τύπτειν ὥσπερ λέγειν ἐνώθιαμα τὸ ξαίνειν.

Διγαλνέιν: ὀξέως ὀρμαίν.

Διγαλνών: κηρύσσων.

5 *Διγδην*: οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Διγδος: πῶνος τρήματα ἔχων συνεχῇ τέσσαρα παραπλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἡθιῖται.

Διγνύς: ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ.

Διγνύς: ἡδύς· ὀξύς.

10 *Διγύφωνος*: ἡδύφωνος.

Διδολόγοι: οἰκοδόμοι.

Διδολεύστος: λιθοβόλητος.

Λίδων ποτίμων: μήποτε τῶν πόρων λέγει· οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται.* ἢ τῶν τῇ σαρκί

15 τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωματίων.

Λίδων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀνυχοῦσιν μέγα.

Λιδῶντας: εἰσσυλλάβως, σὺ λιθιῶντας· Πλάτων ἐὰν Νόμων· καὶ βραγχᾶν λέγουσιν, οὐ βραγχιᾶν.² καὶ

20 ἕτερα τοιαῦτα.

Λίδων ἔψεις: ² παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς.

Λίδος: Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἔχοντες καὶ

25 ἐξορκοῦντες· εἰρήκασιν σὺν Ἀθηναῖοι πρὸς τινα λίθου τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν.

(224) *Λιδουργός*: λιθογλύπτης.

Λιδουλκῆσαι: τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λικμήσονται: λείξουσιν.³

5 *Λιμοδωριεῖς*: ⁴ Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ρόδον καὶ Κνῖδον.

* Inc. νονται f. 56. c. 1.

² ἔψεις

³ λήξουσιν

⁴ βραχᾶν et βραχιᾶν

⁵ -ρεῖς

Λικμῶ: κοσκινέω· διασκορπίζω.

Λιμῶ: Μηλίω: παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μη-
λίους πολιορκοῦντες λιμῶι, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ
πέμπτῃ. 10

Λικνευτής: ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων· ἐν ᾗ
τὰ παιδία κοιμᾶται.

* Λίκνον: κόσκινον ἦτοι πτύον.

Λικνοφόρος: ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν τι
σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. 15

Λικνοφόρος: τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν
ἐπιτήδειον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτ' ἀφ' ἑρῶν λικνοφόρος λέ-
γεται ἂν.

Λίμνη: τὴν θάλασσαν κυρίως. 20

Λιμὸν: ἄρρεναῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμὸν.

Λινεύς: κιστρεύς.

Λινὸν λινῶι συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν
δρώντων· Στράτις² Ποταμοῖς· καὶ Ἀριστείδης ὁ
ρήτωρ καὶ Πλάτων. 25

Λινόν: κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον·
Μυρσίλος δὲ Λεσβιακοῖς εἶδος ἄνθους.

Λινόν: Ἑρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ³ λε-(225)
νοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη
χορδαῖς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ τρεῖς
ἤρωες Δίνοι· Καλλιόκης· ὁ δὲ Ἀλκιόκης καὶ Ἀπόλ-
λωνος· τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου καὶ Ἀπόλ-
λωνος. 5

Λινόπται: ⁴ οἱ ἀποδοκπονοῦμενοι τὰ ἐμπέκτοντα τοῖς κυ-
νηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυ-
λάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον.

Λινόκληγος: φρενόκληγος. 10

¹ λήκνων

* Inc. f. 56. c. 2.

² τ semel.

³ οἱ τοῖς παλαιοῖς

⁴ Λινοῖται

Photius Vol. I.

* Λιξαι: ἐκτεταμένως· Ἀρστοφάνης Ἰσπεύειν.

Λίπα ἀλείψασθαι: τὸ ἐλαίω ἀλείψασθαι λέγουσιν.

Λιπάραι: μία τῶν καλουμένων Λιόλου νήσων· περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάραι.

15 Λιπαρέετε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες· ἢ ἐπιμε-
λεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ: παρακαλεῖ.

Λιπαρεῖν: τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι ἀπὸ
τοῦ λίαν παρεῖναι καὶ ἄξιον.

20 Λιπαρές: συνεχές.

Λιπαρής: κωμωδικοῦ λίαν ἐγκείμενος.

Λιπερνοῦντας: πενιχροῦς.¹

Λιπέρνητες: ἤτοι λιποπόλεις ἢ πένητες· τὸ δὲ ὄνομα καὶ

25 παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς Ἴωνας.

Λιπομαρτύριον: Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένους ἐν
τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδωνίδι.

(226) Λιπογνώμων: ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνώμα² γὰρ καὶ
γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὁδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας
αὐτῶν διαγιγνώσκωμεν.

Λιποτάκτης: φυγᾶς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών.

5 Λιποτακτήσας: καταλείψας· φυγών.

Λιπῶδε: λιπαρῶς.

Λίριον: κοινῶς τὸ ἄνθος* καὶ ἐδίως τὸν νάρκισσον κα-
λοῦσιν* Ἀττικοί.

Λισάνιε: ἡ ἀγαθὴ ἢ φίλη Λάκωνες.

10 Λίσσομαι: ἱκετεύω.

Λίσπας: ἐκωμωδοῦντο λίσπαι οἱ⁴ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Θη-
σέως· ἐπεὶ Ἑρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας

* Inc. f. 56. c. 3.

¹ περιχρούς

² γνώμα

* Inc. sin f. 56. c. 4.

³ Λισάνιε (εἰ ejusd. ut patet.)

⁴ λίσπις ἄθ.

τὸν Θησέα ὁ τὴν ἐν Αἰδου ὡς μωαν· τὸν πρὸς τῇ πέτρᾳ τῶν ἰσχύων.

Λίσκαι· οἱ ² μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐπε- 15
τριμμένοι· καὶ λίσκη γλῶσσα, ἡ ἐπιτετριμμένη· λέ-
γονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσκαι, διὰ τὸ
ναυτικούς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς
ἐφάδρας ἀπογλυπτίους εἶναι· ἐν ᾧ διὰ τὸ Θησέα μετὰ τοῦ
Πειρίδου καταβάντα εἰς Αἰδου καὶ πρὸς τινα πέτρᾳ
ὑπὸ Περσεφόνης ἐκαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίδῳ·
Ἡρακλείους ἐπὶ τὸν Κέρβαρον καταλθόντος, παρὰ τῆς
θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαίτησάμενον, καὶ τῆς πέτρας ἀπο- (227)
σπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ
τῶν γλυπτῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς
λοικοὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι.

Λιστρίον· στρογγύλον· κρυπτικόν· ὃ ἡμῖς τηγατόστροφον. 5

Λισχρός· φειδωλός.

Λιτάζομαι· παρακαλῶ· δέσμαι.

Λιταρεύει· εὐχεται.

Λιταργίζειν· τρέχειν.

* Λιταργίσαι· κνίσαι.

Λιταργιούμεν· ³ ὀξυνούμεν.

Λιτή· τῆς Μακεδονίας· ἥς Ἰπερίδης ἐν τῷ κατὰ Λη-
μάδον πνημονεύει.

Λιτή· παράκλησις.

Λιτοῖς· ψιλοῖς· εὐτελέσιν.

Λίτρα· ἦν μὲν καὶ νόμισμά· τι, ὡς Αἰφίλης· ἐπὶ δὲ τοῦ
σταθμοῦ Ἐπίχαρμός τε καὶ Εὐφρων ἐχρήσαντο· το-
φοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ
τοῦ νομίσματος.

¹ ὡσμ· an ὡς μ. n. l. In marg. nota huiusmodi / corruptelae index.

² Λίσκαιοι· μέσοι

* Inc. f. 57. σ. 1.

³ Λιταρφομεν

ἡμεῖς γὰρ νομομαδοῦμεν καλοῦσιν· τὴν δὲ ἀπὸ τῆς καὶ
 λιτροδόκην καλοῦσιν.

Ἄϊτρον: οὐ νίτρον Ἀττικοί· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λιτυέρσαν: ὡδὴν τιὰ ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὥς
 25 ἐπίσημον τιὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτυέρσαν
 ἀνακαλούμενοι· ἦν δ' οὗτος Μίδα υἱὸς² νόθος, οἰκῶν
 (228) δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠνάγκα-
 ζεν σὺν αὐτῷ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς
 τῷ δρεπάνῳ, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐναι-
 5 λῶν ἡῖδεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· ἡ δὲ ὡδὴ
 βάρβαρος· Φρύγες γὰρ αὐτὴν ἡῖδον.

Λιτυέρσης: εἶδος ὡδῆς· Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· Αἴ-
 δοντα Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλήσεως
 γένος· Μίδου³ δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος⁴ υἱός· κα-
 τοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς, τοὺς παριόντας ὑποδεχόμε-
 10 νος, ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων
 τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμα-
 σιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ
 Μίδου⁵ θεριστικὸς ὕμνος ἐκ' αὐτῷ συνετέθη.

15 Λιφαιμεῖ: αἰμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι.

Λιχνεύουσα: λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεῖται⁶: πύκνωσις.

Λίχνος: προαπτόμενος τῶν ὄψων· κατεπιθυμῶν· λιμ-
 βός· λαίμαργος.

20 Λιψύδριον: χωρίον⁷ τῆς Ἀττικῆς.

Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου.

Λογγάσω: στραγγεύσομαι⁸· ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγ-

² νομιμοδ.

³ οὗτος μὲν δανος, et / in marg.

⁴ μήδου, et inc. δου f. 57. c. 2.

⁵ νόθου ⁶ μήδου

⁶ Λιχνα

⁷ $\frac{\omega}{\lambda}$

⁸ Λογγάσα: στραγγευσομαι

γονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦ-
σιν, τὰ ² λογγάσια.

Λογάδην· ἐπίλεκτος.

(229)

Λογαί· ἐκλογαί· καρποφορίαι.

Λογισμὸν· ἡ λογιστικὴ τέχνη ὡς Ἰσοκράτης Βουσίρδι.²

Λογισμός· ὅτε μὲν συνήθως· ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον.⁵

Λογισταί· οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφαι.

Λογισταί· καὶ λογιστήρια· ἀρχὴ τίς παρ' Ἀθηναίοις οἱ
λογισταί· εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθύνας
τῶν δειωτημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις ^{*} τριάκοντα·
ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια ¹⁰
δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δελναρχος καὶ
Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν.

Λογιστής· κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής.

Λογογράφος· ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγου· ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος Φιλίππυ· ¹⁵
κῶν πρότωι.

Λογοποιός· ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικοὺς λεγόμενος· Ἰσοκράτης
καὶ Ἡρόδοτος.

Λογοποιῶν· πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγου τυχεῖν· ἀντὶ τοῦ ἐπαινοῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ ²⁰
κατὰ Κτησιφῶντος.

Λόγου χάριν· φησὶν Περικλῆς.

Λογάρια· Φαίδων Σωκρατικὸς ³ Ζωπύρωι.

Λοιβή· σπανδὴ· θυσιᾶ.

Λοιγόν· φθοράν· ὀλεθρον.

25

Λοιδίας· ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Αἰσχύνης μέμνηται. (230)

Λοιδορούμενος· ἀντὶ τοῦ λοιδωρῶν.

Λοιδωρησμός· λέγουσιν ἀντὶ * * * *

¹ τὰ om. G. recte.   ² βουσιρδι   ^{*} Inc. μέραις f. 57. o. 3.

³ σωκρατικῶς, et hunc artic. cum praecedente confundit.

⁴ Versus spatium, et / in m.

5 *Λοιμύεται*: φθοροποιεῖ· βλάπτει.

Λοιπὰ ἄττα: ¹ λοιπὰ τινά.

Λοίοθω: ἐσχάτω.

Λοκρῶν ξυνθήματα: ² παροιμία· τάσσεται ἐπὶ τῶν πα-
ραχρυσουμένων.

10 * *Λολλοῦν*: τὰ παιδία τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμῆκος.

Λοξίας: εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἐδρυμένον βωμόν
τοῦ Ἀπόλλωνος *Λοξίαν* καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν
καὶ Ἀγνῖα.

15 *Λοξά*: σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

Λοπασιν: κλέπτεις.

Λοπάς: σορός.

Λοκάδα: τὴν θεὸν Θεόκομος.

Λοκίζειν: οὐ λεπίζειν.

20 *Λόπισμα*: καὶ λέμμα.

Λοπος: ἡ περιειρημένη· ἔξωθεν τοῦ κρομμίου λεπίς· καὶ
πᾶν λέπος· φλοιός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν.

Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον· καὶ *λορδότατον*, τὸ ἀποσσεστω-
25 μένον καὶ ἐναντιον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

Λορδός: ἀπεξυλόμενος· συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

(231) *Λοῦσθαι* λέγουσιν, οὐχὶ *λούεσθαι*· καὶ *λούμενος*, οὐχὶ
λουόμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λουσαεύς: δῆμος τῆς Οἰνηίδος *Λουσία*· ³ ἀφ' οὗ οἱ δη-
μόται *Λουσιεῖς*.

5 *Λουτρά*: ἔθος ἐστὶ κομίζειν ἐπὶ ζευγος ταῖς γαμουμέναις
καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς
Ἑννεακρούνου λεγομένης κρήνης ὕδαρ· νῦν πάντοθεν
λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἔπεμπον· καὶ *λουτροφό-*

10 ρον ** ἐπετίθεσαν τρεῖς ἀγάμοις ⁴ ἐπὶ τῶν τάφων.

¹ ἄττα

² *Λοκροξον*.

* Inc. f. 57. c. 4. Accent. om.

³ Novus articulus, Λ.

** Inc. f. 58. c. 1.

⁴ γάμοις

Λουπρίδας: ἀπὸ κόραι. περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς· ἐκα-
λοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ πλυντρίδες· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λούτριον: ἀπέλонуμα καὶ ἀπάνιμμα.

Λουτροφόρον: τὸ ἀγγεῖον, οἷον ἡ ὑδρία· καὶ λουτρο-15
φόρος, ὁ φέρων ἢ ἡ φέρουσα τὸ λουτρόν.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν
Ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι· ἑαυτοῖς κατὰ τὴν
τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυ-
τάτω γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλαυτροφάρουν· 20
ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν
καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν
ἔχων· τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεα-
κρούνου καλουμένης κρήνης· πρότερον δὲ Καλλιρόης. 25

Λοφαδία: κατὰ τοῦ ἀνέχενος.

(232)

Λοφίας: ὁ τράχηλος.

Λοφαῖν: λόφον ἐπιθυμεῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λόφος: γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία.

Λοφοκωλεῖν: ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, 5
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευσαν, ἵνα πα-
ραδείξωσιν ὑγιαῖς τὰς τρίχας καὶ * ὑβράχους τοῖς
ὠκηταῖς.

Λούτριον: τὸ τῶν νενιμμένων ὑπαρὸν ὕδωρ.

Λόφος: τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. 10

Λοχαγῶς: στρατηγοῖς· ταξιάρχαις. 2

Λοχαῖος σῖτος: 3 ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος.

Λοχεῖα: ἡ τῶν τετοκυῖων ἐπιμέλεια· ὡς νοσηλεία, ἡ
τῶν καμνόντων. 15

Λοχεύει: ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται: γεννῶσι.

¹ Addit m. recens, ἀλλὰ καὶ νῦν αὖτις καλλιρόη καλεῖται.

* Inc. f. 58. a. 2.

² ταξιαῖ

³ Λοχαῖος: σῖτος ὁ

Λόχοι: Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυδίδης
δὲ εἰς Ἀριστοτέλους ζ.

20 Λόχη: ¹ πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

Λόχος: ἐνέδρα· τάξις.

Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες.

Λυγαίως: ² σκοτεινῶς.

Λυγίζει: στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων.

(233) Λυγιζόμενος: στρεφόμενος· καμπτόμενος· ἀπὸ τῶν λύ-
γων ³ λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες· — δίδῃ μόσχοις
λύγῳσι· ἐν Γοργία ⁴· πάσας στράφας στρέφεισθαι,
πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμε-
5 νος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μάλιστα αἷς οἱ
ἀθλῆται τύπονται, λύγοι καλοῦνται.

Λυγίσμασιν: συγκλάσμασιν.

10* Λύγκες: εἶδος θηρίου ὀξυδερκές.

Λυγμός: ὀλολυγμός.

Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρόν: χαλεπὸν· ὀλέθριον· κακὸν· ἰσχυρόν· πενθι-
κόν· ἔλαειτόν.

15 Λυγῶδες: ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων οἱ
τέκτονες συναγουσι τὰς ἀρμονίας.

Λυδοὶ λίθος: καὶ βάσανος· ἡ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα· ἡ
δὲ μαγνήτις τὸν σίδηρον προσάγεται, ἣν καὶ Ἑρα-
κλειῶτιν ὀνομάζουσιν.

20 Λυδιάζων: Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσ-
θησαν.

Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὥς
ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων.

¹ δάσος in m. manus paullo recentior.

² Λυγαίως

³ λόγων, sed v. al. m.

⁴ αἰδημοσχοισιλυγησειεγοργία

* Inc. f. 58. c. 5.

Ἀνέεν τέλη: λυσitteλαιν.

Δίει δὲ χαλινὸν παρθενίας: + + + + ¹ 25

Ἀνδρος: φόνος· ἧ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός συνιστά-
μενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰ- (234)
χῶρος.

Ἀνκάβηττος: ² ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Ἀνκαμβίς ἀρχή: ³ τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς· ἐπεὶ ἐπο-
λέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Ἀνκάμβει· ἐπὶ δὲ τούτου ἀ- ⁵
ποστασίῳ καὶ ἐπικλήρου αἰ δίκαι ὑπήγοιτο.

Ἀνκεῖον: ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Ἀνκεῖον. ⁴
ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισιστρατον ποιεῖσθαι· φησὶν· Φι-
λόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. 10

Ἀνκεῖον: ἐν τούτῳ τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποιοῦντο.

Ἀνκίος: ἐκ τῆς Ἀνκίας· Ἀπόλλων δὲ Ἀνκίως ⁴ ἐκτετα-
μένως.

Ἀνκιουργίς: εἶδος φιαλῶν ἐπονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευά- 15
σαντος Ἀνκίου. ⁵

Ἀνκιουργεῖς: ⁶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέ-
χρηται τῇ λέξει· Αἰδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Ἀνκίου
κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰ- 20
ρηθῆναι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοι-
ούτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις
εὖροι γινόμενον· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν·
ὥς κλῆν Μηλιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γρα-
πτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ ἡ, ἀντὶ τοῦ προβύ- 25
λους δύο Ἀνκιουργίας, Ἀνκιουργίας· ἵνα, ὥσπερ παρὰ (235)
τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Ἀνκίῳ ⁷ εἰρ-
γασμένα.

¹ Versus spatium.

² Ἀνκαβίττος

³ Ἀνκαμβίς: ἀ.

⁴ Inc. κειον f. 58. c. 4.

⁴ λυκίως

⁵ λύκου

⁶ -γίς, ut supra; et mox μηλιουργίς.

⁷ λυκίῳ

Λυκάβας· ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεσνῶς καὶ ἀδήλως.

5 Λύκος ἄετον φεύγει· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων.

Λύκος ἔχανεν· παροιμία· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴ ἂν ἀρπάσαι* τὴν βούληται, κεκηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατακε-

10 τοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει· παροιμία ἐπὶ τῶν πονού- των ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περιείσιν, ὅταν διωγῇ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ δὲ διώκοντος αὐτοῦ

15 τί, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λυκοσκιάδες· ἵπποι αἱ Ἐνετιδες.

Λυκόποδας· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· τοὺς πρὸς Ἰπ- πῶν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ,¹ ὡς γενναίους· ἔλαθον² γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ

20 κατελειπόμενοι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διόνυσίου πρώτου.

Λύκου δεκάς· ἥρως πρὸς τοῖς Ἀθηήνῃσι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μορφὰς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ

25 δέκα συνεστρέφοντο.

Λύκου δεκάς· παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἰδρυτο (236) παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἐνθα προσήδρευον οἱ συγκοφάνται· ἀφόριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον** τῆς ἡμέρας.

5 Λυκοῦργος· εἷς τῶν δέκα ἐρητόρων· αὐτὸς πᾶν Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν.

Λυκοφίλως· ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος.

* Inc. πάσαι f. 5g. c. 1.

¹ ψυλιδρίῳ ² ἔλεγον

** Inc. ὥβολον f. 5g. c. 2.

Λυκόφως: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυλῶ: ἄφωμά τι παιδίον ἐν Εὐβαίαι, ἡγούμενον ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων κικομμένων.

Λύλλος: ποιητὴς ἐπὶ μωρίαὶ κωμωδούμενος. 10

Λυμαίνεσθαι: καθαίρεσθαι ἢ ἀγνεύειν.

Λυμαίνων: φθείρων· βλάπτων.

Λύματα: καθάρματα· αἰ τῆς γαστροῦ εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις.

Λύμη: βλάβη· φθορά· ὕβρις. 15

Λύξ: οὐχὶ λυγμός καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

Λυόμενος: ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως Πλάτων. 20

Λυπρόν: λυπηρόν.

Λυσάμενον: λυτρωσάμενον.

Λυσανδρεία: πανήγυρις ἤγετο ἐν Σάμῳ.

Λυσανίας: λύων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λύσανδρος: ναύαρχος Λακεδαιμονίων. 25

† *Λύσεται*: ὠνήσεται.

Λύσιμα ἐνέχυρα: τὰ λυτρώσιμα. (237)

Λύση: ἀντὶ τοῦ λυσάτω· Νόμων θ'· παραλαβὼν ὁ κηκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα.

Λύσιοι θεοί: οἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν. 5

Λυσίμαχος: οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ

Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λυσαιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν: ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μὲν γε λυσιτέλεια βάρβαρον. 10

Λυσιτελὲς: τὸ λῦον εἰς ἃ² δαπανώμεθα.

¹ Accent om.

† Inc. f. 5g. c. 3.

² τὰ

Λύσιοι τελεταί· αἱ Διωνύσου· Βωιωτοὶ γὰρ ἄλλόντες ὑπὸ
Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τρόφωνίου, κατ' ὅπασιν ἐκεί-
νου Διωνύσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν
15 ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διωνύ-
σου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντι-
κός· ὡς Ἀριστοφάνης δέ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θη-
βαίους παρὰ Ναξίων Ἀμπελον.

Λυσιτελές· ὠφέλιμον ἢ συμφέρον.

20* Λύματα· ἐνέχυρα· οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λυσόμενος· λυτρωσόμενος.

Λύτρα· μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ
τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας.

Λύχνα· οὐδέτερός Ἡρόδοτος.

25 Λυχνίς·² σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος.

Λυχνίον· ἢ λυχνία· λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν.

(238) Λύχνον ἐν μεσημβρίαι ἄπτεις· ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπι-
τηδεύει³ τί ποιούντων.

Λυχνοῦχος· φανός· λαμπτήρ.

Λυχνοκαυταί· οὐχὶ λυχνοκαταί.

5 Λυχνοῦχον·⁴ τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν

αὐτῷ περιέχεσθαι· φανός δὲ ἢ ἐκ 'ξύλων λαμπάς· Φι-
λιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφα-
νῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμεοὶ⁵ διατετρημέ-

10 νοι, ὥστε διαφαίνειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λυχνοκωσα· λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης.

Λύων· καὶ ἐκτέλνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν ὡς λίαν.

Λωβᾶται· βλάπτει· λυμάνεται· ὑβρίζει.

15 Λώβη· βλάβη· ὕβρις.

Λωβητήρα· ὑβριστήν.

² - εἶον

* Inc. f. 59. c. 4.

³ Ita Porsonus sine accentu. Λυχνες (sic) G.

⁴ ἀνεπιτήδειον

⁵ Λυχνοχον

⁶ κεραμεοὶ

Λώιον· βέλτιον.

Λωίστος· βέλτιστος.

* Λώπην· ἱμάτιον· περίβλημα.

Λωποδύτης· ἱματίων κλέπτης.

20

Λωλω· σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμφερές παλα-
σίοις.

Λῶπος· ἱμάτιον.

Λωτος· βοτάνη εὐώδης· ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν.

Λωφᾶν· τὸ ἡρεμεῖν· καὶ τὸ ἐνδεωκέναι· καὶ ἀναπαύε-25
σθαι δηλοῖ· οὐ τὸ κεπαῦσθαι καὶ παντελῶς.

Λωφῆσομεν· ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται λω-
φῆσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λό-(239)
φος γὰρ ὁ τράχηλος.

Λωφῆσαντος· ἀναπαυσασμένου· ἡσυχάσαντος.

Λώφῃσις· παῦσις· πτώσις.

Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ᾧ στοιχείου.

5

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μ.

Μα· ἀντὶ τοῦ οὗ μα· τοῦτο* Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τά-
ξιν ἔχον τίθησι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μα τῶι² ναί
χρηται· ὡς, Ναί μα τόδε σκηπτρον· ὅτε ὀμνύσιν· ὅτε
δὲ ἀπόμνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἷον, 10
Οὗ μα γὰρ Ἀπόλλωνα·³ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐαι· Οὗ μα
Ζῆν⁴ Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ πρὸ μα ὡς μέρος λόγου ἀπο-
μνύοντες παραλαμβάνομεν, μα⁵ τὸν Δία λέγοντες·**
ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

Μάγαδις· ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σοφοκλῆς.

15

* Inc. f. 60. c. 1.

² Novus articulus, Μα· τοῦτο.

³ τὸ ναί—ναί μα (sic) ἀπόλλων ⁴ ξῆν

⁵ Accent. om. bis.

** Inc. γοντες, f. 60. c. 2.

Μαγγανεύειν: μίσειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν.

Μαγγανεία: ἣν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἀγύρτων οὕτω λέγεται.

Μάγαρον: οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται· οὕτως Μένανδρος.

Μάγας: ὁ σάνις τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.

(240) *Μάγγανον: παράδοξόν τι· λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.*

Μαγγανευτής: ὁ μινυὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

Μάγιδες: ὁ μάξι· καὶ τὰ τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεικνὰ· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαγίστερ: διδάσκαλε.

Μαγίς: μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων.

Μάγνον: Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα.

Μάγους: τοὺς μαγγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

Μαγύδαρις: ὁ φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἥτιον δριμύ· ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν.

Μα Δία: οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὥς οἰονταί τινες.* ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὥσπερ καὶ τὸ νη Δία ἐπὶ τὸ ναι· ὁθεν καὶ τὸ ναι Δία λέγουσι καὶ νά.³

Μαδαγένειον: τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια.

Μάζα: ἄρτος· φύραμα.

Μάζαν: τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον.

Μάξης ὦνιον: ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομία: ὁ οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες.

¹ Accent. om.

² Accent. omittit. ρίς manus recens.

* Inc. f. 60. c. 3.

³ Sic, quasi nil deesset.

⁴ Accent. ab alio, ut puto.

Μαζουρωθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ ἀνῆ-25
θελᾷ ζωΐδιᾳ καλοῦνται· Ἐβραϊστὶ δέ τινες λέγεσθαι(241)
τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶν κύμα.

Μαθηματικόν: ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίῳ· τὸν
δη θη· μαθηματικόν ἢ τινα ἄλλῃ σφοδρὰν μελετην²
δαίνοικαν κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀπο-5
δοτέον κίνησιν γυμνασάει προσομιλοῦντα.

Μάθος: ζήτησις.

Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαίαν: ὡς ἡμεῖς τὴν ὀμφαλήτομον· ἢ δὲ ὀμφαλήτομος,
Ἄττικόν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ 10
μαιοῦσθαι.

Μαιευτικῆς: ἱατρικῆς.

Μαιεύόμενοι: ζητοῦντες· ἐρευνῶντες.

* **Μαίμακον**: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικὴ ἢ
λέξις. 15

Μαιμακτηρίων: καὶ οὗτος μὲν Ἀθήνησι ἐ· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον· μαιμά-
ξαντες γάρ, ὃ ἐστὶν ὀρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον
καὶ οὔτιον ἐποίησαν.

Μαιμάσσει: σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· κηδᾶ· καχ-20
λάζει· κλονεῖται.

Μαιμακτηρίων: ὃ ἐ μὲν παρὰ Ἀθήνησιν· ὠνομάσθη
δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθου-
σιώδης καὶ ταρακτικὸς· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ 25
χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ αἶψα ταραττεται καὶ
ψαυτοβολὴν ἔχει.

Μαιμάσσει: ἐνθουσιῶσα.

Μαινάδας: μαινομένας· ζητούσας βακχεύειν· παραφό-(242)
ρους.

* Sic, cum corruptelae nota / in marg.   ² Accent. om.

* Inc. f. 60. c. 4. Accentus ab alio.

- Μαινάς*: βάκχη.
Μανόρινον: μανιοποιόν.
 5 *Μαινόμενος οἶνος*: μανιοποιός.
Μανόλης: μανικός.
Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινούμαι.
Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θερα-
 πευθήσονται.
 10 *Μάκαιραν*: μακαρίαν.
Μακαρίτας: τοὺς τεθνηκότας· οὕτως Μάνανδρος.
Μακκοῦν: παραφρονεῖν· κοῦν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν,
 τὸ φρονεῖν.¹
 15 * *Μακαρίτας*: τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως· ὡς μακαρίων
 ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται
 τινός· Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν· αἶον
 τῆς μεζονός μερίδος ἥδη κεκοινωτηκότας· τὸ γὰρ ζα-
 ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος.
 20 *Μακάρων νῆσος*: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίαι Θηβῶν
 τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας.²
Μάκελλα: δίκελλα.
Μακρὰ γραμμή: ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ' ἀπολύων, βρα-
 χεῖαν ἐσημειοῦτο.
 25 *Μακρὰν οὐσίαν*: λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.
 (243) *Μακρὰν τίμησιν*: τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν
 ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινα καταλαμβά-
 νοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δέ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν
 καὶ μὴ καταδικάζοιεν.
 5 *Μακρὰν*: εἰς τόπον καὶ ἐν τόποι· μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ
 τόπου· λέγουσι δὲ καὶ τὸ μακρὰν ἐκ τόπου πολλάκις.
Μακραίνας: μακροβίους.

¹ κοῦν γὰρ καὶ κοινεῖν τὸ φ. primo: κοινεῖν in κοεῖν τὸ
 νοεῖν vertit manus antiqua.

* Inc. f. 61. c. 1.

² Sine spiritu.

Μακρὰ χαίρειν: οἰμῶζειν· στενάζειν.

Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. 10

Μακροκεφάλους: ἔθνος ἐστὶν οὕτω* καλούμενον· Πα-
λαίφατος· δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν· ἐν τῇ Λιβύῃ
ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

Μακροπόνηρος: (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ 15
μνησικακῶν.)²

Μάκτρα: λίθινον ἢ περαμεῦν σκεῦος· ἐστὶ δὲ καὶ ξύλ-
ον· ἐν αὐτῇ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μάκτραν καὶ καρδοπόν:² διχῶς λέγουσιν. 20

Μάλα εἰκότως: πάντῃ δικαίως.

Μαλακίζεται: ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖ-
κας μαλακίεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακία: νόσος.

Μαλακόν: ἀπαλόν· ἣ καὶ ὁ ἀσελγής. 25

Μαλακὸς καὶ μαλθακός: ἐκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄ-
νευ τοῦ Θ· καὶ μαλακίεσθαι, οὐχὶ μαλθακίεσθαι.

Μαλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά.³ (244)

Μαλάχιον:⁴ κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Μαλάχη: οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κεῖται· εἴρηται
δὲ διὰ τὴν μαλακότητα. 5

Μαλερόν: μαραντικόν.

Μαλερόν: λαμπρόν· σπουδαῖον· ἰσχυρόν· ὅξυ· ἀσθενές·
ξηρόν· ὀριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὅξυ ἢ μαραντι-

* Inc. f. 61. c. 2.

² ὁ εἰς etc. a recenti manu.

² καρδοπόν

³ Nescio an Porsonus, οὐ καλά junctim. Lege Μάλλά: οὐκ
ἀλλὰ, et vide Ind. ad Porsoni Aristoph. v. μάλα.

⁴ Accent. om.

κόν· καὶ σφοδρόν· καὶ μαλεράς φρένας· τὰς ἀσθε-
10 νεῖς καὶ ξηράς.

* *Μάλευρον*: τὸ ἄλευρον· Ἀχαιοί.

Μαλθακόν: εὐλυτον· [*μαλθακόν*]. —

Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαλθάσαι: ἀγαθῦναι· καταπραῦναι.

15 *Μάλθη*: ὁ μεμαγμένος κηρός.

Μαλκην: ὑπὸ κρύους κατεσκληκέναι καὶ δυσκίνητος εἶναι.

Μαλκίειν:¹ τὸ νεναρχηκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρύους.

Μαλκίόμεν:² Δημοσθένης θ' Φιλίππικῶν φησὶν.

20 *Μάλιστα*: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς³ ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μᾶλλον μᾶλλον:⁴ οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ καὶ συν-
δέσμου· οὕτω Μένανδρος.

Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἀλεξίς

(245) Ἀτθίδι· Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ· Ἐ-
πειτα μᾶλλον μᾶλλον· Ἀναξίλας Ὡραις· Ἀλεξίς Πε-
ζονίκη.

Μᾶλλον Φρύξ: ἡ παροιμία· ἐνθὲνδε οἱ ἐπὶ τὰ σοφοὶ ἔρω-

5 τώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστα-
τος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζωῖα· ὑπὲρ γὰρ
τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ δίχα νό-
μου τηρῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ οὐδένα
πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας· παρεστὼς δὲ ὁ λογοποιὸς

10 *Φρύξ* τὸ γένος, τοσοῦτον,^{**} εἶπεν, ὑπερέχεις⁶ ***

Μαμμάκνθος: μωρὸς καὶ τηθαλλαδοῦς.⁷

Μαμμᾶν:⁷ Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλίας.

* Inc. f. 61. c. 3.

² Accent. om.

⁴ *Μᾶλλον* semel.

** Inc. σοῦτον f. 61. c. 4.

⁶ Puncta, quasi nil deesset.

¹ *Μαλκίειν*

³ ἀκριβοῦς

⁴ δεῖ

⁷ Accent. om. bis.

Μάμμη: τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ τὸν
πατέρα πάππαν καὶ παππίαν. 15

Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ τὰ παῖδια
μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Μαμωνᾶς: χρυσός· γήινος πλοῦτος.

Μανά: ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· οὕτω Πλάτων. 20

Μανασ: θυσιᾶ· σπονδή.

Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος· ὡς γιγγλιμωτόν καὶ δρα-
πετον καὶ ἕτερα.

Μανδαλωτόν: μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θύραν
κλείων. 25

Μάνδρα: ἵππων σηκό.¹

Μανδραγόρας: ὑπνωτικὸς καρπός. (246)

Μανδύας: εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μανδύη: τήβεννα.²

Μάνην:³ τὴν μανίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάναν·⁴ Ἀριστο-
φάνης. 5

Μάνης: ποτηρίου εἶδος.

Μάνης: βόλος⁴ φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάταγας
ἠφίεσαν.

Μανόν: ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἀνωφερές ὡς φλόξ· καὶ ὁ 10
μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσὶ· καὶ ἡ μάννα^{*}
ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανθάνειν: καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μάθημα καὶ τὸ
συνιέναι.

Μανοῦμαι: ἀπὲ τοῦ μανήσομαι λέγουσιν.

Μάραγμα: μάστιξ.

Μάραγμα: μάστιγος γένος· οἷον ταυρεῖα⁵ τίς. 15

Μαράζω καὶ λεύκη: ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστι· καὶ ἡ

¹ Ἐπικωρηκοὶ m. pr.

² τηβερνα

³ Bis accent. om.

⁴ Μανης βολος: φ.

^{*} Inc. να f. 62. c. 1.

⁵ ταυρεῖα

μέν μάραθος ἄγωγός ἐστιν ὄφεων· καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ
20 γῆρας ἀποδύονται· ἡ δὲ λεύκη ὅτι Ἑρακλῆς ἀνελθὼν
ἐστέψατο τούτῳ.

Μαραθῶν:¹ δῆμος Αἰαντίδος.

Μαραθῶνιον πόλημα: Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ
Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖρω.

25 Μαντινέων διωκισμός:² εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων
διώλκισαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐπλήθη τοῦτο
Μαντινέων διωκισμός.

(247) Μαντινοσύνων: μαντιῶν.³

Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπωνυ-
μίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν δὲ τοὺς
ἀνοήτους οὕτως.

5 Μαργίτης: ἐπὶ μαῦραι κωμωδούμενος· ὃν φασὶν ἀριθμη-
σαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι· νύμφην δὲ
ἀγόμενον⁴ μὴ ᾤψασθαι αὐτῆς·⁵ ἀλλὰ φοβεῖσθαι· λέ-
γοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλει· ἀγνοεῖν δὲ νε-
ανίαν ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς

10 εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργαίνει:·μαίνεται.

Μάργος: μαϊνόμενος.

Μαργῶσαν χέρα:⁶ μαινομένην χεῖρα.

Μαρμαίρει: λάμπει· καταυγάζει.

15 Μαρμαρέην: λαμπράν.

Μαρμαρυγή: ἄστραψις· λαμπηδών.

Μαρεινη:⁶ ἡ μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνδρακευτὰς
Σοφοκλῆς.

¹ Accent. om.

² Bis accent. om.

³ Ino. f. 62. c. 2.

⁴ Μαντιναίων ter, διωκισμός bis.

⁵ ἀγομένων

⁶ χεῖρα

⁶ Μαρινη (= statim)

Μαρίλη: ὁ χνοῦς τῶν ἀνδράκων· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν ἀσ-
βόλη.

20

Μαριανδυνὸν θρηνητήν:¹ οὕτως *Αἰσχύλος*.

Μαρσιππος: σάκκος· θυλάκιον· σακέλλιον.

Μάσθλης: δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι ἰακώτερον.

Μαρμαρίον: τῆς *Εὐβοίας* ὄρμος· καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος· 25
οὕτω *Μένανδρος*.

Μαρτύρωνται: ὅτ' ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτύρῃαι ἐπάγωνται (248)
ἢ παρέχωνται· *Πολιτείας β'* τὸν Ὅμηρον μαρτύ-
ρωνται.

Μάρτυς: ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα.
Μένανδρος.

5

* *Μαρώνεια*: τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ *Δημοσθένης*
ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει· ἔστι
δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ· ἣν φησὶν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁ-
μήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μασσαλία: Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὥς Φω- 10
καεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσπο-
τείαν, εἰς *Μασσαλίαν* ἀπωλεῖσαν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ
λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Μάσμα: μάστευμα· ζήτημα· οὕτω *Κρατῖνος*.

Μάσσει: φυρᾶ· ζυμοῦ.

15

Μασταρύζει:² τρέμει· ἀγωνιά.

Μάστακα: μάσημα· τροφήν.

Μάστακας: τὰς ἀκρίδας· *Σοφοκλῆς*.

Μαστιγίας: δοῦλος· ὁ δὲ ἀμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστηρύζειν: τὸ κακῶς μασᾶσθαι· *Κυρηναῖοι*.

20

Μαστῆρες: οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες·
οἷον ἐλ ζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημάτων· τῶν ἀει-
φυγαῖα φυγαδευθέντων· ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ

¹ *Μαριανδυνου*: θ.

* Inc. f. 62, c. 3.

² *Μασταρύζει*

25 τῶν πυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούν-
των τὰ θηρία.

Μαστίζω: ἀντὶ τοῦ κνίσω.

Μαστιγώσιμος: μαστίγων ἄξιος.

(249)* Μαστροπός: μαβλιστής· πορνοβοσκός.

Μαστρολεῖον: ² τόπος ἐνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μάστηρα: ἐν ἡ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν
Θράκῃ κακῶν· τί ² γὰρ ἄλλα τις εἴποι Δρόγγιον καὶ

6 Καβύλην καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ
τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πίστειραν, ἢ Ἐπι-
μαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσκωμεν παρὰ Ἀνα-
ξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν
οὐδαμοῦ.

10 Μάττεσθαι: μαλακεύεσθαι.

Ματτήης: σκευασία τις περιφορημάτων χρήσιμος εἰς
πατόν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων. ³

Ματρυλεῖον: ⁴ τόπος ἐν ᾧ γρῦες μαστροποὶ διατρίβου-
σιν ἐταῖρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους·

15 ἐκάλουν δὲ αὐτάς καὶ μαστραυὰς εὐφήμως.

Μασχάλην αἶρεις: ἀντὶ τοῦ ⁵ καθωμισθῆσθαι· αἱ γὰρ
μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμωκώμενοι· καὶ
οἱ μνηστῆρες Χείρας ἀνίσχοντες γέλω ἐκθάνον.

Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκ-
20 τραι κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσιν· αἱ γὰρ φο-
νεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλένειν

ἀκρωτηριάσαντες μόρια † τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξε-
κρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διείραν-
25 τες· καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ

(250) λέξις τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων πρὸς
ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

* Inc. f. 62. c. 4,

¹ 2 bis,

² τίς ³ φιλήμων

⁴ 2 bis,

⁵ τοῦ om.

* Inc. f. 63. e. 1.

Μαστήρες: ἄρχῃ τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί. 5

Ματαῖσαι: ματαιαί.²

Μάτην: ματαίως.

Μάτην: ἄλλως· Ἰῶνες.

Ματηρεύειν: μαστεύειν· ζητεῖν.

Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανούργος καὶ λίχνος· 10 μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν.

Μὰ τῷ θεῷ: γυναικεῖος ὄρκος· θυϊκῶς δὲ ὀμνύουσι τὴν κόρην καὶ τὴν Δήμητραν·³ ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει τοῦτον ὀμνύναι.

Μαυρόν: τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές. 15

Μαυρός: μωρός.

Μαχασαί: κρατῆσειν λέγουσι.

Μαχαιρίδες: αἱ κούρικαι μαχαῖραι· οὕτως Εὐπολῖς.

Μαχλάδας: πόρνας.

Μαχλός: ἀσελγής· ἄσωτος. 20

Μαχλοσύνη: κατωφερία· γυναικομανία.

Μαχλῶντες: πορνεύοντες.

Μαίσωλος: ἄρχων Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος* μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. 25

Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

Μάψ: ματαίως.⁴ (251)

Μαψίδιον: μάταιον· δαψιλές· χαλεπὸν· πολὺ· δεινόν· ἐκούσιον.

Μεγάβυζος: στρατηγὸς βασιλέως, ἀνακεμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνίκηθησαν Ἀθηναῖοι. 5

Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος.

¹ Μαστειρες

² sic.

³ δημήτραν

⁴ Ipc. f. 63. c. 2.

⁴ μάταιος

Μεγάλην θεόν: Ἀριστοφάνης ἐν *Λημνίαις*· ἴσως *Ταλ-
βαιναι*· *Θραικίος*¹ γάρ.

Μεγαίρων: φθονῶν.

10 Μεγάλλιον μύρον:² ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν
αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου· λέγει³ δὲ καὶ Θεόφραστος
εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου.

Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος.

15 Μεγαλόνοια: ἡ περιφάνεια· μεγαλοφυΐα.

Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφάνης.

Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος.

Μεγαλώνυμον: μεγαλόδοξον· περίφημον· ὀνομαστόν.

Μεγάμυκος: μεγαλομύκτης· ἡ ὄνος.

20 Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρῖαν ἐμ-
ποιῶντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ
πολέμου λέγεται εἶναι.

Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα* ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόρ-
δα φύεται,⁴ εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐκὶ τῶν προσποσῆ-

25 τῶς δακρυόντων.

(252) Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες· ἡ μέγала λέγοντες.

Μεγαρικαὶ Σφίγγες: αἱ πόρται οὕτως εἴρηται· ἴσως δὲ
ἐντεῦθεν καὶ σφίγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἡ
καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις.

5 Μέγαρον: ὑπερῷον· οἶκημα.

Μέδεσθαι: φροντίζειν.

Μέδιμνον: μέτρον χοινίκων μή.

Μέδων: βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος.

¹ Θραικίος an Θρωικίος n. l.

² Μεγαλοῖον: μ. et μεγάλου — μεγαλοίου.

³ λέγεται

* Inc. στα f. 63. c. 3.

⁴ σκόρδα φυτεύεται (σ statim) et in marg. ab eodem, ut vi-
detur, Γ' φύεται. (i. e. γὰρ, errore pro Γ' i. e. γράφεται.)

- Μεθεῖναι:** ἀφεῖναι· ἀμελῆσαι. 10
- Μεθήκεν καὶ μετιέναι καὶ μεταλθεῖν:** τὸ ἐπὶ τινα ἐλθεῖν.
- Μεθῆκεν καὶ ἐμέθηκεν:** λέγουσιν ἐκατέρως· μᾶλλον δὲ μεθῆκεν· τὸ γ' οὖν ἐμέθηκεν Ἰαχὸν καὶ παλαιόν.
- Μεθεῖς:** ἔων· ἀφίων. 15
- Μεθείω:** ἀφῶ· ἔασω.
- Μέθεξις:** μετοχή· κοινωνία.
- Μεθέσθαι:** καταλιπεῖν.
- Μεθημοσύνη:** ἀμέλεια· ῥαθυμία.
- Μεθήμων:** ἀμελής. 20
- Μεθέορτοι ἡμέραι:** αἷς τινες ἐπὶ βδας· αἱ ² ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατόπιν ἑορτῆς ἦκων.
- Μεθήσειν:** ἀμελήσειν.
- * **Μεθίει:** ἀμελεῖ· ἀφεῖ. 25
- Μεθιεμένους:** ἔωντας· προδίδοντας.
- Μεθίετο:** προῖετο· ἠφίετο. (253)
- Μεθοδείας:** τέχνας ἢ δόλους.
- Μεθοδεύει:** μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀπαταῖ.
- Μεθώνη:** Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγει ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.
- Μεθόριον:** τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων. ³
- Μεθορμιζόμενος:** μετερχόμενος.
- Μέθυ:** οἶνος. 10
- Μεθόδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὁδόν.
- Μεθώδιον:** τὸ μετὰ τὴν ὥδην.
- Μεθύμνιον:** τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἢ μετὰ μέθης ὥδή.

¹ ἀφίων

² αἷς τινες ἐπὶ * δασαι (* unius lit. spatium.)

* Inc. f. 65. c. 4. ³ ὠρῶν

Μειαγωγῆσαι: θυῖσαι· μεῖον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ θυό-
15 μενον, ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσ-
άγωσιν.

Μειλίγμασιν: ἀπαιτήμασιν.

Μειλικτηρίοις: προσηέσιν· ἡδέσιν· πραέσιν.

Μειλίξασθαι: πραῦναι.

20 Μειλίχιος: πρᾶος· χρηστός.

Μεῖον καὶ μειαγωγός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα
ψηφί· παρέστη μεῖον· θυῖμα δέ ἐστιν ὃ τοῖς φράτοσι
παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους· ὅθεν
τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προδηγορεύθη.

25 * Μειαγωγός: ὁ εἰσάγων· Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ
θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος,¹ ἐκφεύγουν
(254) ἐστῶτες· ἰστάνειν δεῖ·² μεῖον γάρ ἐστιν· μειαγωγῆσαι
δέ ἐστι τὸ ἐπιδιδόναι τοῖς φράτοσι τὸ μεῖον.

Μηρεύεται. σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρενόμενον· καὶ
6 μῆρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλεῖν καὶ σωρεύω.³

Μεισητία: πρὸς ὅτι οὐν ἄχαρις ἀπληστία.

Μελανίππιον: Μελανίππου⁴ τοῦ Θησέως ἡρώων ἐστιν.

Μελανωπος: οὗτος κηδεστής ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

10 Μεῖον: ἔλαττον· μικρότερον.

Μεῖον: τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς
φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδειγμέ-
νου⁵ τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐκφεθέγγοντο οἱ φράτορες,
εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο

15 παρέχων.

Μειονεχτεῖν: τὸ ἥττον φέρειν· ἔλαττοῦν.

* Inc. f. 64. c. 1.

¹ A Porsonus, inserturus scil. vocem. μείζονας vel μείζους,
ἔμμενται μερίδας Harpocration et Suidas.

² κτανεῖν δεῖος

³ Haec in summa pagina, a manu antiqua. Praefixum λ

⁴ μέλαν ἵππον

⁵ -νον

Μειονεκτούμενοι: ἐλαττούμενοι.

Μειρακιεύεσθαι: *****¹

Μέλαθρα: οἶκον.

Μελαίτη: βαθεῖα.

20

Μελάνυδρος: βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρά ὕδατος.

Μελεαγρίδες: ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας· * οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκαλλίδος τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἣν τι-(255) μῶσι δαιμονίως.

Μελάγχρως καὶ μελάγχρης: ἀμφοτέρω Ἀττικά· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ἥ· Κρατῖνος.

Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἑναλόν·² Ἀριστοφάνης.

Μελαμπύγους: ἀνδρείους.

Μέλασμα: τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος.

Μελεδήματα: μεριμνήματα.

Μελεδωνοί: ἐπίτροποι· φροντισταί· προεστηκότες. 10

Μελαμπύγου τύχης: μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι Αἰμνῆς υἱοί· ἀκολασταίνοντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀναφύρων ἐδεή- 15 θησαν· εἶτα ὕρῳ αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύντοντας, ἐκυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δασμῶν.

Μέλεος: ἄθλιος· μάταιος· ταλαίπωρος· δυστυχής. 20

Μέλημα: φρόντισμα.

Μελίαι: βέλη.

Μελινεως: ἀμπέλου εἶδος.

¹ Semiversus spatium.

* Inc. f. 64. c. 2.

* *Μελίνη*: *Δημοσθένης* ἐν *Φιλιππικῶι*· ὁσπρίον ἐστίν·
 25 ὅπερ καὶ ἄρσενικῶς λέγεται· *Σοφοκλῆς* μὲν γὰρ καὶ
Ἡρόδοτος καὶ *Ξενοφῶν* *Θηλυκῶς* εἶπον· *μελίνη*· *Ξε-*
νοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν *Ἀναβάσει* καὶ *μέλιον* καὶ *μελί-*
 (256) *νους* εἶπεν· ἔνιοι δὲ εἶδος τι κέγχρου νομίζουσι τὴν
μελίνην,¹ ὅπερ τινας καλεῖν ἔλυμον· *Θεόφραστος* δὲ
 ἐν *ἐβδόμῳ* περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγρά-
 φει· κέγχρον ἢ *μελίνην* ἢ *ἔλυμον*.

5 *Μελίνη*: εἶδος ὁσπρίου· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἄρρεγι-
 κῶς καὶ *Θηλυκῶς*.

Μελιτέα κάκρον·² *Ἀριστοφάνης* ἐν *Γῆραι* λέγει ἀντὶ
 τοῦ *Εὐκράτης*, ἐπεὶ δασύς ἐστιν· καὶ γὰρ ἄρκτον³
 10 αὐτὸν ἔλεγον ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφοντο σῦς.
Μελιτέων οἶκος· ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθους ἦν οἶκος· εἰς
 ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων.

Μελίτη: δῆμος *Κεκροπίδος*.

Μελίτη: *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ *Κόνωνος*· δῆμος δὲ
 15 ἐστὶ τῆς *Κεκροπίδος*· ὀνομασθεὶς ἀπὸ *Μελίτης*, κατὰ
 μὲν *Ἡσίοδον*, θυγατρὸς *Μύρμηκος*· κατὰ δὲ *Μου-*
σαῖον, *Δίου* τοῦ *Ἀπόλλωνος*.

Μελίπνους: ἡδύπνους.

Μελιτίδης: εἰς καὶ οὗτος τῶν* *εὐήθων*· ὡς ὁ *Μαργί-*
 20 *γίτης*· ὅς οὐκ ἤδει πλέον τῶν πέντε ἄριθμεῖν· τοιοῦ-
 τος δὲ καὶ ὁ *Κόροιβος* καὶ ὁ *Ἀμφιστείδης*.

Μελιττοπηχεῖν:⁴ τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ
 αἱ μέλισσαι πρόσπτωγται.

Μελιτοῦττα:⁵ μάζα διὰ μέλιτος.

25 *Μελλήδρυον*: ἡ τῆς δρυὸς μήτρα.

(257) *Μελλίφρων*: ἡδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας.

* Inc. f. 64. c. 3.

1 Bis 1

2 *Μελιτέας*: κ.

3 ἄριστον

* Inc. f. 64. c. 4.

4 *Μελιτοποιεῖν* — προσάπτωνται.

5 *Μελιτοῦττα*

Μέλω: ἐν ἐπιμελείαι εἰμί.

Μέλλει: ἔοικεν.

Μελλήσας: ὑπερθέμενος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ σπου-
δάσας. 5

Μέλλησις: ὑπέρθεσις.

Μελληταί: ὑπερθετικοί.

Μελλήσω: σπουδάσω· φροντίσω.

Μελλόντων: ἐπιμελείσθωσαν.

Μέλπηθρα: παίγνια· σπαράγματα. 10

Μέλποντες: αἰδοντες· ἀνυμνουῦντες.

Μεμάχεται: οὐχὶ μεμάχεσται·¹ καὶ μεμαχημένος, ὁ
μαμαχεσμένος.

Μεμελημένος: πεπονημένος.

Μέμηλεν: μέλει.² 15

Μεμηλώς: ἐπιμελούμενος.

Μέμνηεν: μαίνεται.

Μεμισθαρηκώς: ³ ὁ μισθῶι καμών.

Μεμοιραμένων: λαχόντων· κληρωσαμένων.

Μεμοίραται: μετέχει· εἴληφεν. 20

Μέμονα: προθυμοῦμαι.

* Μέμορται: μεμοίραται.

Μεμύηται: πεπείραται.

Μεμυκότα: κρύψαντα· καμνύσαντα· ἢ κεκολλημένα. 25

Μέμφειραν: τὴν μέμψιν· Τηλεκλείδης.

Μεμφθῆ: τὸ μέμψηται· Θουκυδίδης.

Μεμφωλή: ἀντὶ τοῦ μέμψις. (258)

Μέμφιδος: Ἀττικοὶ τὰ πολλὰ· Ἰωνες δὲ καὶ ὑφαίρουν·

τοῦ δὲ Μέμφιος· μήτιος·⁴ σύρτιος· Αἰσχύλος Πέρσαις·

Ὁ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων Μέγας Ἀρσάκης. 6

¹ μάχεσθαι   ² μέλλει   ³ -λως   * Inc. f. 65. c. 1.

⁴ Prima facie videtur esse τῆστιος. Totus articulus inter columnas a m. antiqua.

Μεμψιβολεῖν: μέμφεσθαι.

Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων.

Μέμψιν καὶ μομφήν: ἄμφω λέγουσιν.

Μεμώκημένος: καταπεφρονημένος.

10 Μέν γε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ μέν.

Μένδῃ: ἢ ἐν Πελλήνῃ πόλιν· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος·
καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ νό-
μος· καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος.

Μενέλαος: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίπ-
15 που ὁμοπάτριος.

Μενθηριῶ: μεριμνήσω· διατάξω.

Μένος: δύναμις· ὀργή.

Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές.

Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ γε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

20 Μέντοι: τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· ὡς καὶ Χρύαιππος
χρῆται.

Μερίς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τρο-
φὰς τῶν ἀσθεναστέρων· καὶ* ἐπὶ τούτῳ ἐκαίνων πνε-
25 γομένων ὅτι αὐτοῖς¹ βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη
ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἐκάστωι τὸ ἴσον λαμβά-
βάνων ἐπεφάνει· μερίς, οὐ πνίξ.

(259) Μεριδαρχίας: μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας.

Μερμερῶ: ² φροντίζω ἢ χολῶ.

Μέρμερα: μερίμνης ἄξια· χαλαρά.

Μέρμηρα: ἢ εἰς ὕπνον καταφορά.

5 Μερμηρίζω: μεριμνῶ.

Μέροεις: οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν
τὴν ὅπα, ἥτοι τὴν φωνήν.

Μεσάγκυλος: μεσοπόλιος· ³ ὠμογέρων.

* Inc. f. 65. c. 2.

¹ αὐτοῖς P. et G. primo, sed statim mut.

² Om. accent.

³ μέσος πολίος

Μεσάπιον: ¹ ὄρος Εὐβόλας ἀπὸ Μεσάπου τοῦ μετοικη-
σαντος εἰς Ἰταλίαν. 10

Μεσαῦλιον: κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ ἀντὶ
τοῦ μεσαύλιον.

Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοτηδὲς αὐχένες.

Μέσσαβον: τὸ μέσον.

Μεσεγγύημα: ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογίαι τῶν 15
δόντων ἐπὶ τῷ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.

Μεσεγγυος: μεσίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγύονται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἐγγυητὰς ποιοῦνται·
ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. 20

Μεσεγγύς: μεταξὺ.

Μεσεύειν: μέσῃ.

Μεσοκοποι αὐλοί: ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες
μέσοι.

Μεσοκρινεῖς: οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις.² 25
ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὰ μέταλλα.³ ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι (260)
μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισ-
θουμένων.

Μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων· ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην μεμε-
νηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. 5

Μίσον: δικαστήριον Ἀθήνῃσι.

Μεσοπορῶν: μέσῃ ὁδούων.

Μεστοῦνται: πληροῦνται.

Μετα: ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε δηλοῦν· ἐν· Ταῦτα δὲ ⁴
καὶ μετὰ πᾶσιν· ἐπὶ· Ἐς Τεμέστην μετὰ χαλκόν· ου—10
μετόπισθε ⁵ νεὼς κυανοπρώριο· ὑπο· Χαῖται δ' ἐρ-

¹ π bis.   * Inc. f. 65. c. 5.   ² ἀργυρείοις   ³ μέταλλα

⁴ πέν' ἐδηλοῦν· ἔνθα δὲ G. ἐν, ἐπὶ, etc. Porsonus; codex ut
hic, nisi quod ὑπο, non υπο.

⁵ εἶσται μεθην μετὰ χαλκον ου μετοπιθεν

ρῶαντο μετὰ πνοιῆς ¹ ἀνέμοιο· εἰς· — μετὰ ἔθνος
ἑταίρων· συν· Σὺν δ' αὖ ἐγὼ ² μετὰ τοῖσιν· προς·
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε ³ μετ' ἀμφιπόλους βασιλεία.

15 Μεταβαλων· στραφεῖς.

Μεταβολοί· πραγματευταί· μεταπράται.

* Μεταγεινιῶν· μὴν Ἀθήνησι δεύτερος· ὠνομάσθαι δέ
φασιν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστν· ταύτης
τωῖ μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησέως.

20 Μεταγεινιῶν· δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δέ
τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγεινίῳ θύουσιν.

Μεταδόρκια· ἐπίδειπνα.

Μεταγενής· μεταγενέστερος.

(261) Μεταίχμιον· μεταξύ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου.

Μετακόσμιον· τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μετακέρας· τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος.

Μέταλλα· ⁴ τὰ ἀργυρεῖα· ⁵ ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλ-

5 λᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρεῖτις ἄμμος.

Μεταλαγχάνειν· μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν· ἢ ἀποτυγχά-
νειν κλήρου.

Μετὰ Λέσβιον ὠδόν· ⁶ παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγο-
μένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαι-

10 μόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρωδοὺς πρώτους προσεκα-
λοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν,
χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδόν ⁷ μεταπέμπεσθαι·
οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης ⁸ Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα ⁹

15 μεταπεμψάμενοι * ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις
καὶ κατεστάλησαν. ¹⁰

¹ πνοιῆς

² -ψεν μεταμφιπόλων

⁴ Μέταλλα et μεταλᾶν

⁷ τῶν λεσβίων ὠδῶν

* Inc. ψάμενοι f. 66. c. 1.

⁵ ἑταίρων συν δ' ἀνέγνοι

* Inc. f. 65. c. 4.

⁵ ἀργύρια

⁸ δὲ ξ.

⁶ ὠδόν

⁹ -ται

¹⁰ συνεστ. Porsonus.

Μεταλλεῖς: ¹ οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι.

Μεταλήξαντι: παυσαμένοι.

Μεταλλεύει: μεταφέρει.

Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι.

Μεταμείβων: μεταλλάσσων.

Μεταναστεύου: φεῦγε· μετοίκει.

Μετανάστης: μέτοικος· φυγᾶς.

Μετάπεμπος: προκληθεῖς.

Μεταποιοῦμαι: φροντίζω· προνοοῦμαι.

Μεταπεττεύειν: τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν· ἀπὸ 25 μεταφορᾶς τῶν πεττευνόντων· οἷτινες πολλάκις μετα-(262) βάλλονται ἐν τῇ παιδιαί.

Μεταποιεῖσθαι: ἀντιποιεῖσθαι· Πολιτικῶϊ Πλάτων· ἡ-
κιστα βασιλικῆς μεταποιοιμένους τέχνης· ἀντιποιου-
μένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ 5
μάλιστα οἱ ἀρετῆς μεταποιοῦμενοι· σημαίνει ἀντιποι-
ούμενοι.

Μεταπύργιον: ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους
πύργων μεταπύργιον ² ἐλέγετο. οὕτω καὶ Θουκυδίδης
καὶ Λυσίας.

Μετάρσιος: μετέωρος· ὑψηλός.

Μετασοβῶν: ἀποδιώκων.

Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας· * μεταδιώξας.

Μεταστῆσαι: καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρήσασθαι.

Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν.

Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. ³

Μεταφρένων: μεταξὺ τῶν δύο ὥμων.

Μεταφῦναι: μεταπλασθῆναι.

¹ Μεταλεῖς, μέταλα, et Μεταλευει

² Μετ. ut novus articulus.

* Inc. Θήσας f. 66. c. 2. ³ ἀντιμετ.

Photius Vol. I.

20 Μεταχειρίζειν: ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι· Θουκυδίδης.

Μεταχρῶννύντες: μετασχηματίζοντες.

Μετειλήχει: μετέσχεν.

Μέτειμι: μετέρχομαι.

25 Μεταλεύσομαι: ἐπελεύσομαι.

Μετεκβολή: μεταβολή· καὶ ἐξάλλαξις· Κρατῖνος.

Μετελθών: ἐπελθών.

(268) Μετ' ἐμέ: πρὸς ἐμέ.

Μετεμόσχευσεν: μετεφύτευσεν.

Μετοίκιον: μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἐτέρας πόλεως μετοι-

5 κῶν ἐν ἐτέραι καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐκισθημῶν ὡς ξένος·
ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ
δώδεκα· ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον· Ἰθαῖος δὲ ἐν τῷ
κατ' Ἑλλαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ

10 μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμας ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνή
ἕξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει·
μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ * ἀφε-
θέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· Μέ-
νανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμας καὶ τριώ-
βολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μὲντοι τὸ

15 μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγγοντο πρὸς τοὺς
πωλητάς,¹ καὶ εἰ ἔαλλοντο, ἐκπράσκοντο· ἐπιβίβαζον
δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς Δημοσθένης
ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κώμικοι σκαφίας
τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκό-

20 μίζον οὗτοι.

Μετοιωνίσασθαι:² ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον
οἰωνόν.

Μετοίκων λειτουργίαι: αἱ σκαφηφορίαι· ἐπὶ δὲ μέτοικοι
ξένοι· οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες, διδόντες³ τὸ μετοίκιον

25 δραχμῶν δώδεκα.

* Inc. f. 66. c. 5.   * πολίτας   * -νήσασθαι   διδόντες

Μετεωρολόεσθαι: περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

Μετεωροκολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν.

Μετῆ: ἐξῆ.

(264)

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον: ἄντι τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

Μετ' ἔχνια: κατὰ ἔχνη παρτεύεσθαι.

Μετοιχῆσονται: μεταπορεύσονται· μετέλθωσιν.

* **Μετοίχεσθαι:** μετελθεῖν· μεταβαλῆναι.

5

Μετοκλάζειν: μετακαθίζειν.

Μετόν: ἐξόν.

Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω· μετὰ ταῦτα.

Μετουςία: κοινωνία.

Μετοχετεύειν: μετακομίζειν.

10

Μετρεῖσθαι: δανέζεσθαι.

Μετρήσαντες: διελθόντες.

Μετρήσαι: ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.

Μετώχετο: ἐπορεύετο.

Μετρίως ὠργασμένος: ἄντι τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δε-15
δευμένος.

Μετρίως: τὸ συμμέτρως· Θουκυδίδης.

Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ.

Μέτριοι: εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι· συγ-20
γινώσκειν.

Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἥθος ἐπι-
εκής.

Μέτρον: ἐν Τιμαίῳ τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμε-
τρίαν τῆς μίξεως.

Μετρονόμοι: ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε 25
μὲν ἐν Ἀσσει· πέντε δὲ ἐν Περσῶν· καὶ εἶχον τὴν (265)
ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

* αὐτῇ

* Inc. f. 66. c. 4.

* Μετρίως: ὠργασμένως, tum -μένως bis.

Μετρονόμοι: ἀρχή τις Ἀθήνησιν * ἡ τῶν μετρονό-
 5 μων ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ.
 ἐννέα δὲ εἰς ἄστν· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δέ-
 καια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρῳι ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες· οὐ-
 10 τος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ
 ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὕβρισταί γάρ ὄντες
 καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὡς ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς
 οὖν διαφυγεῖν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέχρι αἰδοῦς: ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων.

15 Μέταυλος: ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή· οὗ ὄρνιθες ἦσαν.
 Μήδεα: βουλευμάτα.

Μηδικὴ πόα: ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Μηδοσύνη: βουλή.

20 Μηκάδες: ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς
 φωνῆς.

Μηκύβερνα: πόλις ἐστὶν ἐν Θρακίᾳ σταδίους εἴκοσι ἀπέ-
 χουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα.

Μήκων: ἄμμος μεταλλική.

25 Μηλαφῆσαι: ψηλαφῆσαι.

Μῆλα: πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μη-
 λωτὴ καλεῖται.

(266) Μηλοβοτία: γῆν εὐτραφῆ· ἀνειμένην εἰς νομὴν προ-
 βάτων. ὁ

Μηλόβιος: εἰς τῶν ἧ τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάν-
 5 των· Ὁπείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτήρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ μηλονόμος.

Μηλόβοτος: ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀναθεῖσα τοῖς μήλοισιν·

10 ἦτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν.

* Inc. θήνησιν f. 67. c. 1.

ὁ

λ bis.

Inc. f. 67. c. 2.

προβάτοις

Μηλολόνη: ¹ χρυσοκάνθαρος.

Μηλολόνη: ² τὰ χρυσεύοντα πτηνά.

Μηλοσφαγίαις: θυσίαις προβάτων.

Μήλωθρα: τὰ βέβαμμένα ἔρια· καὶ τὸ βάψαι· **μηλῶσαι·** ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. 15

Μήλω βαλεῖν: τὸ πτοῆσαι τινὰ καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν.

Μηλῶσαι: τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα **μηλῶσαι,** τὸ διαχρῆσαι τῷ δακτύλῳ· **Ἀριστοφάνης** ²⁰ **Τὴν φάρυγα** **μηλῶν,** ³ δύο δραχμας ἔξει μάνας.

Μήν: τὸν μηνίσκον.

Μηναγύρης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

Μήνη: σελήνη.

Μήνιγξ: ὕμνη τοῦ ἐγκεφάλου.

(267)

Μήνεις: ὀργὴ ἔμμονος.

Μήνις: ὑμένας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια.

* **Μηνίσκους:** τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνια μὴ προσέλθῃται. 5

Μηνίω: ὀργίζομαι.

Μηνοειδής: σιληνοειδής.

Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσας· οὕτω **Θουκυδίδης** ⁴

Μηνύεσθαι: μηνυτρίζεσθαι.

Μηνύτην: τὴν γυναῖκα· **Κρατῖνος.**

10

Μηονία: ἡ Λυδία ὑπὸ Ἰωνων.

Μὴ οὔσα δίκη: οἱ ἐπὶ δίκαι τοῦ ἐρήμην λαχόντες· καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδεδιγῆσθαι· ἀντελάχσανον τῷ ἐλόντι αὐτήν· ⁵ οὐ μόνον δέ· ἀλλ' ἀφ' ἐφύγοντες, ἀλλὰ καὶ 15

¹ Μηλολόνη (* primo i, ut videtur.)

² Μηλολομαι (μαι ex ejusd. sm.)

³ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι * **Isae.** f. 67. c. 3.

⁴ Sic G. **Θαγενίδης** **Suidas.** **Θουγενίδης** e **Piersoni** ad **Moe-**
rin p. 334. emendatione **Poraquæ** ad **Hec.** 1166. Vide et
ad **Arist. Thesm.** 877.

⁵ αὐτόν

οἱ διώκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἐξῆν¹· λαχαίει τὴν
μὴ οὔσαν δίκην· μετὰ δὲ ταύτας οὐκέτι.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν· ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειροῦντων· καὶ
Εὐπολὶς Ἀθήμοις· Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

20 Μήρουνθος· σπάρτος ἦτοι σχοινίον· δεσμός· βρόχος.

Μήρυμα· σπείραμα· κάταγμα· νῆμα.

Μηρυομένη· ἔλκουσα· ἐκτεινομένη.

Μήτωρ· βουλευτικός· ἔμπειρος.

Μήτι· παρδαμῶς.

(268) Μήτι γε· πόσω γε μᾶλλον.

Μητιοχεῖον·² δικαστήριον.

Μητιλόχος· ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ* τῶν οὐ τὰ βέλτεστα
συμβουλευόντων.

5 Μητις· βουλή· γνώμη· σύνεσις.

Μητίσομαι· βουλευσομαι· ἐρήσομαι.

Μητραγύρτης· ἐλθὼν τίς εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμίμει καὶ
γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν, ὡς ἐμῖνοι φασιν· οἱ
δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβαλλόντες εἰς βά-

10 ραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον
πρῶτον³ ἐλάσασθαι τὸν πεφονευμένον· καὶ διὰ τοῦτο
ώκοδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀνέϊλαν τὸν μητρα-
γύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτόν καθιέρωσαν τῇ
15 μητρὶ τῶν Θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ
μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχαίῳ καὶ
νοφυλακίῳ, καταχῶσαντες καὶ τὰ βάραθρον.

Μητραλῳίας· ὁ τὴν μητέρα τύπτων.

20 Μητρίδα· τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης,

Μητροπάτωρ· κατὰ μητέρα πάππος.

Μητρῦιον·⁴ Θεόκομος· τὸν πατρῦιον.⁵

¹ δεκαεξῆς ἦν

* Inc. f. 67. c. 4.

Accent. om.

² Μητιοχεν· (sic) δ. μητ. una serie.

³ χρόνον

⁵ πατρῶιον

Μητρῶιον· τὸ ἱερόν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν αὐτῇ ἦν
γράμματα δημόσια καὶ αἱ νόμοι.

Μητρώον· Διποῦργος ἐν τῷ † κατὰ Ἀριστοτέλους 25
τούς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐκ τῶ μητρώου. (269)

Μὴ φέρειν· ἀπὲρ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφορεῖν
οἱ λαμβάνοντες.

Μηχανή· βουλή. 5

Μηχανικόν· Ξενοφῶν τὸν παροῦργον καὶ δεινόν.

Μηχανοργάφος· ἐπινοητής· κακῶν κατασκευαστής.

Μιαινεσθαι· καὶ ἐχμιαίνεσθαι· τὸ ὄνειρώττειν· Σοφο-
κλῆς.

Μιαμόνος· φονεύς. 10

Μία λόχη· παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθά-
κους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν ἀποδαζόν-
των· ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ἄρμεαν μονήρης καὶ μονό-
τροπον.

Μίαν μάχαιραν· τὴν ψαλίδαν Ἀριστοφάνης. 15

Μία χελιδὼν· παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἑαρ-
ρὸν ποιεῖ· βρόλεται δὲ τι εἰπεῖν· μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν
σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυσμερῖα μία τὸν
σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ 20
φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς.

Μιαρὰ ἡμέρα· ἐν τοῖς Χουαῖν Ἀνθεατηριῶνος μηνός, ἐν
αὐτῇ ἀποκτείνονται αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτησάντων ἀνέμειναι,*
φάμναι ἔωδαν ἐμασῶντο καὶ πίττει τὰς θύρας ἔχρων.

Μίασμα· βαφή, 25

Μιάστρο· ὅτ' ἂν τις αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδὼς παρέρ-
χεται· ἵνα μὴ δεῖ μεμιγμένους.²

Μιάστορα· λυμῶνα· φονέα. (270)

† Inc. f. 68. c. 1.

¹ —οραφος

* Inc. f. 68. c. 2.

² Quatuor voces om. P.

- Μεγάδες: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.
 Μίγδα καὶ μίγδην: μεμιγμένως.
 Μίδας: βόλου εἶδος· καὶ θηρίδιόν τι λεπτὸν, ἐν τοῖς
 5 ὀσπρίοις γινόμενον.
 Μίθρου: Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον·
 καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας.
 Μίκαιον: μικρότατον.
 Μικρολόγος: σκνιπός· φειδωλός.
 10 Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν.
 Μικροῦ δέω: παρὰ μικρόν κείπω.
 Μικρόν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον·¹ λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονη-
 ρῶν· Εὐπολις Μαρίκα· Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν
 ἐστὶ² τοῦ ὀβολοῦ.
 15 Μιλισσομένος:³ παρακαλῶν· πρᾶντων.
 Μίλιχον:⁴ πρᾶον· χρηστόν.
 Μίλον: ἄνθος τί.
 Μιλιτωρυχία: τόκος ἐν οἷ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως Ἀ-
 μειψίας.
 20 Μιμαίκυλος: ὁ τῆς κρανίας* καρπός· οἱ δὲ τῆς κομάρου.
 Μίμαρκυς: ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευ-
 ασμένα.
 Μίνθα: τὸ παρ' ἐνίοις ἡδύοσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν
 25 φασὶ· τὴν Αἰδοῦ καλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν
 (271) Ἥλιν ὄρος· Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰνγγα ὑπ' ἐνίων Μίν-
 θαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Ηειθοῦς, Ναῖθα
 δὲ νύμφην· Ἀριστοκλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ γιγάντων δια-
 5 πλασθῆναι τὸν ἐπ' αὐτῇ μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες αὐρε-
 θέν τῷ καταφρονηθῆναι τὸ φυτόν.

¹ Dist. ὀβολοῦ τίμιον: λ.

² ἐπὶ

³ Μιλισσομένος

⁴ Μίλιχον (ei statim)

* Inc. f. 68. c. 3.

⁵ φησι

⁶ Αἰδοῦ P. tum ἥλιν G.

Μίνθη: καλαμίνθη· ἡδύσμος· βοτάνη εὐώδης.

Μινθωθῆναι: τὸ μολυνθῆναι· καὶ μινθοῦν, τὸ ὑσφρα-
νειν ἀσχημόνως.

Μινύθει: ἐλαττοῦται.

Μινυνθαδιον: ὀλιγοχρόνιον.

10

Μινύρεται: κλαίει· θρηνεῖ· εὐφρόνως λέγει.

Μινυρίζω: θρηνῶ· ἢ τὸ ἡρέμα ἄδω· παρὰ τὸ μέλω·

Πλάτων ἐν γ' Πολιτείᾳ· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμέ-
νος ὑπὸ τῆς ὥδης.

Μίξοφρυν: σύνοφρυν.

15

Μίσσασθαι: τὸ μισῶσασθαι· Πλάτων.

Μισγαγκείαν: τόπος ποικίλος,* εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα
μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὁρῶν ὕδατα.

Μισθάρνης: μισθὸν ἀντικαταλλάττων.

Μισθάριον: τὸν μισθόν· Εὐπολις.

20

Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.

Μισθαρχίδης: ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠφω-
νιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.

Μισθός: τὸ ἔπαθλον.

25

Μισθώσασθαι: τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι.

Μισητή: τὴν καταφερῇ μισητὴν ἔλεγον· τὸ γὰρ μῖσος(272)
οὐκ ἀποθὲν ἔστι τοῦ μισῶσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, με-
μόνωται καὶ ἀμιγές ἐστίν· οἷον ἐμίσγητὴν τινα οὖσαν·
ὃ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγό-
μενον· Παρὰ σφυρον παχεῖα¹ μισητὴ γυνή· κατὰ τίς
τοιούτου εἰρῆσθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρατῖνους παρ' αὐτοῦ
ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίβοισι² χρήσονται· τὸν
δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς

* Inc. κίλος f. 68. c. 4.

¹ παχεῖαν

² ὀλισβῶσι

δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τὴν τροπὴν· ἐκείνη
ἢ λέξις.

10 Μισητεία· ἡ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληστία.

Μίτρα· διάδημα ἢ ζώνη.

* Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι· ἀπατηῆσαι· συμμίζειν· ἀμιλῆσαι.

Μνᾶ· ἑκατὸν δραχμαὶ· ποιᾶσι μνᾶν μίαν.

15 Μναρόν· μάλακόν· ἡδύ· ρέον· οὕτως Κρατίνος.

Μνάται· μνηστεύεται.

Μνείαν· τὴν μνήμην· Σοφοκλῆς.

Μνείειν· κατεσθίειν.

Μνήμα μὲν ὁ τάφος· μνημεῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· ὅτι

20 τὰ θανυδιώδη.

Μνημήϊα· μνημόσυνα.

Μνημοσύνη· μνήμη.

Μνησιχαεῖν· τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι τῶν κακῶν.

Μνηστή·² ἡ κατὰ μνηστειάν γαμηθεῖσα· ἢ ἡ ἐκ παρ-

25 θεντίας μένουσα μνηστῆς· ὅ ἐστιν ἀπαράκλητος.

Μνία· τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βράνα.

(278) Μνίει· ἐσθίει.

Μνώ· μνήσκω.

Μνώμενος· μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσα-
το·³ Εὐπόλις.

6 Μνωμένη· μνηστευομένη.

Μογερῶν· μοχθηρῶν.

Μογήσας· καμῶν· κακοπαθήσας.

Μογόστοκος·⁴ περὶ τοὺς τόκους κακοπαθαῖσα· ἔνιοι δὲ
μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

² τροπὴν , * Inc. f. 69. a. 1.

³ Μνητή. tum μνηστής sine acc.

³ Μνώμενος· ἐμνηστεύσατο· καὶ μνηστευόμενος· καὶ ἐμνή-
σατο·

⁴ Μόγος· τόκος

* Μόμος: κακοπαθεία.

10

Μόθος: μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόνος· σπάσις· θόρυβος.

Μέθων: ὄργανον φορτικόν¹ καὶ κορδακῶδες· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος.

Μοιμυᾶν καὶ μοιμύλλειν: τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν. 15

Μοῖρα: μερίς· καὶ τὸ καθήκον· καὶ ἡ εἰμαρμένη.²

Μοῖρα: σύνταγμα ἔστι Λακωνικόν· καὶ ὄνομα λόχου ἣν δὲ ἀνὰ φῶν, οἱ μὲν φασί, φ'· οἱ δὲ, αἱ.

Μοιρηγενης: ἀγαθὴ μοῖρα γεγεννημένη.

Μοισᾶν: πληθυντικῶς τὰς Μοῖσας. 20

Μοιχάρει: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀφρεῖματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτεινόμενα.³

Μοιχίδιον: τὸν ἐκ μοιχαυῦ γεγεννημένον· αὐτὸς Ἰππαρίδης.

Μολεῖν: ἐλθεῖν. (274)

Μολοῦσα: παραγενομένη· πορευθεῖσα.

Μολπή: ὥδή.

Μόλπης: μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ· ὧν εἰς ἦν ὁ Μόλπης. 5

Μαλύβδατα: μαλυβδίδα.

Μολών: ἐλθὼν· ἐληλυθώς.

Μομβρώ: ἡ μορμῶ·⁴ καὶ τὸ φόβητρον.

Μοναυλίαν: τὸν δέκα γάμου βίον.

** Μονίαικοις: τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις ὁρόμον. 10

Μονιός: ἄγριος ὄς.

Μονοείμονα: μονοχίτωνα.

Μονόφωνοι: ἑφοδοὶ· βάρβαροι· ἧ ἀπελάται· μάχημοι.

Μονόλοπα: μονόφυλλα· μονόδερμα.

15

* Inc. f. 69. c. 2. ¹ φορτικόν

² εἰμ. G. et mox v. Μόρσιμον.

³ τὸ λ. μ. ἀποτεινόμενα

⁴ Μομβρω: ἡ μορμῶ

** Inc. f. 69. c. 5.

Μονοπείρας: τοὺς μὴ ἀδρόους, ἀλλὰ μόνον ληστὰς· οὕτω Μένανδρος.

Μυχόπεδον: γῆς βάθος· Αἰδῆς· καὶ μυχόνους, ὁ κρυπτήνους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλωσσος καὶ δεινὰ
20 λέγων.

Μονωιδεῖν: θρηνεῖν.

Μονονουχί: σχεδόν· ἐγγύς.

Μονοστόλαι: μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος: μόνος τραφεῖς· ἄγαμος·¹ ἀγύναιος.

25 **Μονουχία:** ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου.

Μονωιδία: ἡ ἀπὸ σκηνῆς αἰδῆ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονωιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς αἰδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρηνοὶ εἰσὶ.

(275) **Μονωιδία:** λέγεται ὅτ' ἂν εἰς μόνος λέγη τὴν αἰδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορίαι ἐλαῖαι: ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἑκαθλὸν ἐδίδото τοῖς νικῶσι τὰ Παναθηναῖα· ἦσαν
5 δὲ πρῶται ἐβ' τὸν ἀριθμόν· αἱ μεταφτυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιφροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως· ἡ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

10 **Μορμολύκεια:** τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα.

* **Μοιροδοκῆσαι:** ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδείξειν ἀπολογίαι.

Μορμολύττεται: φοβεῖ.

15 **Μορμουρίζει:** ἐκφοβεῖ· παρὰ τὴν μορμώ.

Μορμουρίζει: καταράττει·² ἡχεῖ· ὡς ἐπὶ υδάτων.

Μορμυρίων: ποταμὸς φεύματα ἔχων.

Μορμώ: ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος.

¹ ἀγαθός

* Inc. f. 69. c. 4.

² καταταράττει ms. (κ. — ταράττει)

Μόρον: τὸ σὺκόμενον· *Λιπχύλος*.

Μόρος: ὀδύνη· πόνος·¹ θάνατος.

20

Μόρσιμον: εἰμαρμένον· μεμοιραμένον.

Μορυχαία:² οἰκία τις ἀπὸ *Μορύχου* ἐν ἡΐ καὶ Ἄρτεμις.

Μορφή: εἶδος· ἰδέα· πρόσσοψις.

Μορφνόν: εἶδος αἵτου.

Μόρφωσιν: σχηματισμόν· εἰκόνα.

(276)

Μόσσυνες: ἐπάλλξεις· πύργοι.

Μοσχεύηται: τρέφεται· κυρίως γὰρ *μοσχεία*, ἡ τῶν
λεπτῶν λαχάνων φυτεία.

Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

5

Μοσχεύων: μεταφυτεύων.

Μοσχεῖα: ἀπαλὰ φυτά.

Μόσχον: ἀπαλόν.

Μοτοῖ: τιτρώσκει· ταρασσει.

Μοτοφαγία:³ θυσία τις ἐν *Σαλαμῖνι* τῆς *Κύπρου* ἐπι-
τελουμένη.

Μοτώσει: ἰάσεται δι' ὁδονίων.

Μουνυχία: τόπος τοῦ *Πειραιῶς*· ἀπὸ *Μουνυχίας* Ἀθη-
ναῖς· ἥτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ *Μουνύχου* τοῦ *Παντα-*
κλέους.

15

Μουνυχία καὶ *Ζεῖα*: λιμένες ἕτεροι *Πειραιῶς*.

Μουνυχία: *Δημοσθένης* ἐν τῷ ὑπὲρ *Κησιφῶντος* τό-
πος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλάνικος δὲ ἐν
β' Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ *Μουνύχου* τινὸς
βασιλέως τοῦ *Παντακλέους*.

Μουνυχιῶν: ὁ δέκατος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις· ἐν δὲ
τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυσον *Μουνυχία*.

Μουνυχιῶν: καὶ οὗτος μὴν Ἀθηνησὶ δέκατος· ὠνομά-

¹ os evanida

² *Μορυγία* statim mut. in -εῖα (non αῖα)

³ *Μονοφαγία*, sed v statim mut. in τ.

σθη * δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδος ἡρώος
 τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τῷ τοῦ Πειραιῶς
 ἀκρωτηρίῳ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἰδέναι ὅτι μα-
 τρούσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον·
 (277) νομηνία· εἰτα δευτέρα ἰσταμένου· καὶ τρίτη καὶ τε-
 τάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐννάτης· εἰτα δεκάτη·
 ἐνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη ἐπὶ δέκα· ἕως
 5 εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς δευτέρα· καὶ λοιπὸν
 καθ' ὑφαίρεσιν ἑνάτη φθίνοντος· ὀγδόη φθίνοντος· ἐ-
 βδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας φθίνοντος· ἥτις ἔστι
 παρ' ἡμῖν εἰκάς ἑνάτη· τὴν δὲ τριακάδα ἔτην² καὶ
 νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρωπῆμνον, ὅπερ
 10 ἔστιν·³ τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἔστιν.

Μουσαῖος· Λυσίας πρὸς τὴν Μειδιόμου γραφήν· εἰ⁴
 γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι· ὧν
 οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσιόδον· ὅτι
 ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο κα-
 15 λεῖν, δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰ-
 ρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευ-
 σίνος.

Μουσικά· τερπὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὁ-
 μοια.

20 Μουσικήν· καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ποητι-
 κήν· λέγεται ** δὲ καὶ τὸ εὐπαίδευτον καὶ ἐπιδέξιον
 μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές.

Μοχθεῖ· κακοπαθεῖ.

25 Μοχθηρός· ἐλίπνος ἢ πονηρός· ἢ καπός· καὶ μαχθηρία
 (278) ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται· οὕτω· Δείναρχος· Ἀντιφῶν

* Inc. μασθη f. 70. c. 1.

¹ δευτέρα

² ἐν ἧ m. pr. ni fallor.

³ ὅπερ ἔστιν

⁴ ei om.

** λέγει Porsonus. Inc. δὲ f. 70. c. 2.

ου

ὅτι ὁ καλαιδεατος τῶν ὑπετόμων τοῦ μὴ μοχθηρῶς
ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἄνδρός καὶ ἐπαγομένου
εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δέ-
κην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθη-
ρὸν ἔταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν προοιμίῳ καὶ ἐπιλό-
γοις· παγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέ-
ναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλως.¹

Μυᾶτε: σκαρδαμύττετε.²

Μύαγρος: ὁ μυοθήρας.

10

Μύγης: γέροντος ἀδυναμία.

Μύγματα: καταξέσματα.

Μυδαλέον: δρύινον· παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβραχον· λέγει
δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα· τὸ ἐννότερον· θυ-
παρόν.

15

Μυδαλέον: βεβρεγμένον.

Μυδαλέας: διαβρέχων.

Μυδιᾶν: νοτιᾶν· δίλυγον εἶναι καὶ σήπασθαι.

Μυδρός: σιδηρὸς πεκυρωμένος.

Μυδῶντες: βρεχθέντες·³ διυγραμμένοι· σαπέντες.

20

Μυελόεντα: τροφήν ἔχοντα.

Μύξαι: θηλάζει· λείχει.

Μύζοντες: ἐκπιέζοντες.

* Μύησις: μαθησις· κατήχησις· ἐπιστήμη.

Μυθήσας: εἰπών.

25

Μύθος: λόγος ψευδῆς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

Μύθος ἐσώθη: ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτῳ τοῖς (279)
λεγμένοις μύθοις τοῖς παιδίοις.

Μυῖα χαλκῇ: καὶ μυῖνδα· καυδῆς αἶδος, ἣν οἱ παῖδες
τε ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐπιμύουσιν, ἕως ἂν ἐπι-
λάβωνται τινός.

¹ κατάγελως

² βρεχόντες (sic)

³ Μυῖαται: σκαρδαμύττεται

* Inc. f. 70. c. 5. .

Μῦαι· καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνευ τοῦ ι· καὶ δισυλλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν.

Μύκης· τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διεγυρόμενον.

Μυκηθμός· ἡ τῶν βοῶν φωνή.

10 Μυκόνιον· τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον.²

Μυκτῆρας· τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥινὸς τρήματα.

Μυκτηρίζει· ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένους· βοῶντας.

15 Μυκόνιος γείτων· αὕτη τίττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείαι· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν.

Μυλαβρίδες· σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλευκοι· ἢ τρωξαλλί-

20 δες³ καὶ ἀετρίδες· Πλάτων Λάκωσι.

* Μύλακες· μυλώδεις λίθοι.

Μύλη· τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται·

Μυλάς· ἡ πορνή.

25 Μύλος ἀκούει· ἐπὶ τῶν ἀκούνοντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν.

Μύλωθρον· ὅπου ἄλφιστα ἀλείται.

(280) Μύλωθρος· ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἐαυτῷ.

Μύξαν· αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

5 Μνούμενος· τελούμενος· μυσταγωγούμενος.

³ Μύραικαι· δῆμος Πανδιονίδος.

Μύραινα· καταφερέης· ἀπὸ τοῦ ζώου· ²Ω πρόδοτε καὶ παραγωγέ⁴ καὶ μύραινα σύ.

² μύκονα

³ τριξαλλίδες

* Inc. f. 70. c. 4.

³ Puncta .i. tum πανδιότος

⁴ ὧι προδοτικαὶ παραγωγαί

Μυρρινός: ὁ στέφανος τῶν Ἀθηνησιν ἀρχόντων μυρ-
ρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἀρχόντες. 10

Μυρρινῶν: ἀρχῆς ἐπιθυμῶν· μυρρίναις γὰρ ἰδοτεφα-
νοῦντο.

Μυρία: πολλά· ἀναριθμητά.

Μυριοί ἐν Μεγαλοπόλει: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
σχίνου· συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων· οὗ 15
πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μυρίων: συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς
Ἀρκადίας.

Μυρμηκίας: τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἐλκοῦσθαι 20
τὴν γλῶτταν φασί.

Μύρμηκος ἀτραπός: ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφά-
της· ἀντιφωνεῖ ἢ τι τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα·
ἐστὶν Ἀθηνησι Μύρμηκος ἀτραπός ἐν Ἐκίβωνιδῶν
ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ 25
Ζευξίππου.

Μυρομένη: ὀδυρομένη· θρηνοῦσα.

Μυροκλῆς: Σαλαμίνιος τὸ γένος· τῶν παρὰ Ἀθηναίους² (281)
οὐ καλῶς πολιτευσαμένων.

Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύρτης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέ-
γων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργεῖους 5
Μύρτης·³ Τελέδαμνος· Μνασέας·⁴ Θεόπομπος δὲ Πα-
σέα καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μα-
κεδονίζοντας· ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἐστὶν ἁμαρτή-
ματα.

Μύρτον: τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοῖου· οὗ τὸ μετ- 10

¹ Μυρινος.

² Inc. ἀντιφωνη η τι (sic) f. 71. c. 1.

³ -ους In Μύρτης inc. novus attic.

⁴ In μνασέας et πασέα e in lit. Primo scil. al.

Photius Vol. I.

αὐτὸν κλειτορίδης· ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἀπτεσθαι,¹ κλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίδης· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχαλῆς.

Μυρών: οἱ Ἀττικοὶ περισπωσὶ καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ
15 ἀμβλὺ βρωμα καὶ ἄναλον* ὥστε μήτε ἄλμυρόν εἶναι,
μήτε μαρόν ἐς τὸ πᾶν.

Μύσαι: τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι.

Μύσαντος: καμμύσαντος.

Μουσικάρφης: ὄνομα Μουσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολ-
20 λοφάνης ἐν Κρησίᾳ· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ
ἀηδῶς ἐπιγλῶτταν·² οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μουσικάρφαι, ὡς
ἀκονιτί· τὸ μεμυκότεως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γε-
λᾶν· Κρατίνος Ὁραις.

Μυρτόνιον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· φρεῦ-
25 ριον ἦν ἐν Θράκῃ.

(282) Μυσικέλενδρον: τὸ τοῦ μύς ἀποπάτημα· μύχοδον.

Μύσκλαι: οἱ λείψωμοι.

Μὺς λευκός: οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς πῆν ὀρεῖαν
κεκίνηνται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλειες·
5 ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴ-
ρηται.

Μύσος: μίasma.

Μῦς πίσεως γεύει:³ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλασσόντων· καὶ
ὅσα Μῦς ἐν Πίσσει· ἀπὸ Μύος τοῦ Ταραντίνου πύ-
10 κτου κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος.

Μυάχοδον: οὐδενὸς ἄξιον·* Μένανδρος, Ῥαπίζομένη· —
ὁ μύχοδος γέρων λεληθέναι σφόδρ' ⁴ οἰόμενος.

Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ· εἰς μυστήρια ἄγει ἢ
ἐκδιδάσκει.

15 Μυσταγωγός: ἱερεὺς.

¹ ἔπτεσθαι (sic)

² πίσηγγύει

* Inc. f. 71. c. 2.

** Inc. f. 71. c. 5.

³ Sic.

⁴ σφόδρα

Μυστήρια: τελεταί.

Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μύστακα: τὸ χεῖλος.

Μυστικοίλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυστηρίων ἐπιμελητής: ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἐορτῆς τῶν²⁰
μυστηρίων· ὃς ἦν χειροτονούμενος ἄρχων.

Μυστίλην: ψωμόν· κοῖλον ἄρτον, ὃν¹ ἐποίουν, ἵνα ζώ-
μὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μύστις: ὁ ἔχει ἀντὶ σπλάγχων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγχνα²⁵
ζῶα· ἐφοῦ τὸν θόλον ὃν πλεῖστον καὶ μέγιστον, ἡσίο-
δος ἔχει· κεῖται δ' εὖ πως ταῦτα διὰ δέ τις μύστιχος(283)
ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων
φησί.

Μυσῶν λείαν: παροιμία τίς ἔστι, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν
ἀπὸ τῶν καταδραμόντων² ἀστυγειτόνων τέ καὶ λη-
στῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως⁵
ἀποδημίαν.

Μυττωτόν: ὑπότριμμα * εἰ διὰ σκορόδου.

Μυττωτεύσωμεν: συγκύνωμεν·³ ἀπὸ τοῦ δια σκορόδων
τρίμματος.

Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκαταφρο-¹⁰
νήτων.

Μυχάλημη: βυθὸς θαλάσσης.

Μυχέστατον: ἐσώτατον.

Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν¹⁵
χηρμούς.

Μυωπιζόμενος: μυωπάζων· παρακαμμύν· ἄχροις τοῖς
ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωτος: χιτῶνος εἶδος.

¹ οὐ

² καταδρόμον τῶν primo, sed statim em.

* Inc. f. 71. c. 4.

³ Sic.

- Μύωψ: μυατίς¹ ἐρεθίζουσα τὰς βούς.
- 20 Μῶκος: χλευαστής· μωρός· σκώπτης· καὶ μωκωμένης, χλευαζομένης.
- Μῶλυ: ἀντιπάδιον· ἡ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἥτοι πήγανον ἄγριον.
- 25 Μωλύτερον: ἀμβλύτερον καὶ ἀπαθέστερον καὶ ἥχον οὐκ ἔχον.
- Μώλωψ: ἐναιμον ἄλγος.
- (284) Μωμάται: ψέγει.
- Μωμητά: ψεκτά.
- Μῶν ἄρα:² σημαίνει σύκδεσμον ἐπιζητητικόν.³ τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.
- 5 Μῶν ἐστί: ἄρα ἔστιν.
- Μώνυχα: ἀπλὴν καὶ μὴ διεστῶσαν.
- Μωρός: ἐνιοὶ τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένης· τὴν δὲ κακίαν ὀξύτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπερισπῶσι· σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν * τῆς ὥρας.
- 10 Μωρότερος Μωρύχον: παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφελὺς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μόρυχος⁴ δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατεπεύθετο, διὰ
- 15 τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλαῖναι τε καὶ σύκοις· μορῦξαι δὲ τὸ μολύναι· Ὅμηρος γ' οὖν τὸ μεμολυμμένος μεμορυχμένος φησὶν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεώ⁵ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ
- 20 εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τί διαπραττομένων.

¹ G. potius μυα τίς i. e. μυά τις.

² ἄρα sine accentu.

³ ἦτ semel.

* Inc. σιν f. 72. c. 1.

⁴ μώρυχος — μωρύξαι.

⁵ νεώς

Μωρων: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· συντάγματα τινὰ Λακωνικά οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἐπὶ ὀνομασμέναι· καὶ δηλοῦνται εἰς τὰς μοῖρας Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενοφῶν δὲ φησὶν ἐν 20 τῇ Λακωνῶν πολιτείᾳ· ἐκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μω- (285) ρῶν ἔχει πολέμαρχον ἓνα· λοχαγοὺς τέσσαρας· πεντη- κοστίας ὀκτώ· ἐνωμοτάρχας ἑκατάδεκα.

Μω: τὸ $\overline{\mu\upsilon}$ ¹ στοιχεῖον· Δημόκριτος.

Τέλος τοῦ $\overline{\mu}$ στοιχείου.

5

* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ $\overline{\nu}$ στοιχείου.

Νάβλα: εἶδος ὀργάνου.

Νάει: στάζει· ῥέει.

Ναῖδες:² πηγαί: ἣ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρέ-
βουσαι.

10

Ναῖς: ἑταῖρα τίς, ἥς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστο-
φάνης.

Ναὶ μὰ Δία: Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δὲ ἔστι
τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία.

Ναικισήρεις:³ καὶ παρὰ Φερεκράτῃ καὶ Ἑρμύππῳ·¹⁵
τουναντίον δὲ σημαίνει τῷ⁴ ἀληθεύειν.

Ναὶ μὴν: ναὶ οὕτως.

Ναλοῦσιν: οἰκοῦσιν.

Ναὶ τάν: οὕτως⁵ ᾠμνον.

Ναιχί: τοῦτοι χρῶνται συνεχῶς.

20

Νακην: προβάτου⁶ δοράν.

(286)

¹ $\mu\upsilon$ Porson.

* Inc. f. 72. c. 2.

² Ναίδες

³ Accent. om.

⁴ τὸ in τῷ statim mut.

⁵ Ναὶ τ' ἄν: οὕ ᾧ.

⁶ πρόβατον

Νάκος: ἐντριχον δέρμα· ἤτοι δορά προβάτου.

Νακοίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν.

5 Ναματιαῖα: τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὕετοῦ.

Ναμεργία: ἀλήθεια.

Ναρᾶς τε Δίρκης: ῥευστικῆς· Αἰσχύλος.

Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστο-
10 τέλει· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔ-
χοντα μέγα· οἱ γοῦν κήρυκοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

Νάννος: κονδὸς μὴ αὐξων.

Νανᾶρισται: γένος τι ἄστων.

* Ναξίανθος: ἡ ἀκρόχ.

15 Νασμούς: τὰς ἀποροιάς.¹

Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρᾶς τε Δίρκης:² ῥευστικῆς· Αἰσχύλος.

Ναννίον:³ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐταιρῶν.⁴
αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἐταίραν· διὰ τὸ Θαλ-
20 λὸν τὸν κήρυκον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες
τῷ θαλλῷ· ἔστιν δὲ αὐτῆς⁵ μνήμη καὶ ἐν τῇ κω-
μωδίᾳ· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐταιρῶν⁴ τὴν Ναννίον φησὶ προσκήνιον⁶ ἐπονομάζε-
25 σθαι διὰ τὸ ἐξωθεν δοκεῖν εὐμορφότεραν⁷ εἶναι.

(287) Ναξία λίθος: ἡ Κρητικὴ ἀκρόχ· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος.

Νάπυ: σίνηπι.

5 Νάρχη: μυρμηκίαισις.

Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη μὴ ἔχον ὑπόκουφον τί.

* Inc. f. 72. c. 3.

² Ναράσθαι: δ.

⁴ ἐταίρων bis.

⁶ Bis σ

¹ Sic P. ἀπορίας G.

³ Ναννίον

⁵ αὐτοῖς

⁷ -ωτεραν

Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι
δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα.

Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

10

Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης.

Ναύειν: ἱκετεύειν· ἐπὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν
ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος: ὁ τῆς νεὸς κύριος· * καὶ ὁ ἐπιπλέων αὐτῇ,
ἐπὶ τῷ τὰ ναῦλα λαμβάνειν. †

15

Ναύκληρος: Περιόδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρη-
ται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισωμένου ἐπὶ
τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· ‡ **Ἀλεξίς:**

20

Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους·
μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυκρα-
τητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρα-
τητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναυκρατὶς τὸ παλαιὸν ἐμ-25
πόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· ἐὰν δὲ ἢ Ναυκρατητικά, ἢ
ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν (288)
τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον· ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἐῖς ιστοριῶν.

Ναυκράροι: ‡ τὸ παλαιὸν Ἀθηναῖοι οἱ νῦν δῆμαρχοι·
καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν ναυκραρία καὶ 5
ναύκαρας· ‡ ναυκραρία μὲν ὅποιον τι ἢ συμμορία
καὶ ὁ δῆμος· ναύκαρας δὲ ὅποιον τίς ὁ δῆμαρχος.
Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φη-
σί· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρίας ἀμφισ-
βητῇ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν 10
ὑστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθέους δῆμοι εἰσὶν· καὶ * δῆμ-
αρχοὶ ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὅν

* Inc. f. 72. c. 4.

† Bis v.

‡ Νναυκρ.

§ evanidum.

* Inc. f. 75. c. 1.

τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ¹ ὁ Σόλων· φυλαὶ δὲ ἦσαν
 15 τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσα-
 ρές· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν νεκρομένηται, τρι-
 τὺς μὲν τρεῖς, ναυκραταὶ δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην·
 ὁ Κλειδῆμος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένους δέκα
 φυλὰς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς
 20 πεντήκοντα μέρη διαταγῆναι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουν ναυ-
 κραταί· ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα
 καλοῦσι συμμορίας.

Ναυκρατία: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ.

Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχαῦν καὶ ἐνεδρεῦειν· Θουκυδίδης ἐβ-
 25 δόμωι· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τρόπος, ὡς ⁴ λιμένες
 ἐνεῖσιν.

(289) Ναυλόχιον ἐν ² τῷ μέσῳ: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίαις.

Ναυλοχεῖ: ἐν τῇ νηὶ κατατίθεται.

Ναύλοχαν: εὐδιον ἐν ὡς αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύ-
 5 ονται.

Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχε-
 σθαι.

Ναυμαχησίοντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες.

Ναύποδες: οἱ νησιῶται.

10 Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ ^{*} καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια
 διττῶς· Ἀριστοφάνης.

Ναῦς: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ νεὺς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλα-
 γίους Ἴωνες νεὼς ἢ νηός· νηὶ· νηῖτην δὲ πληθυντι-
 κήν· ³

15 Ναυσίουσα: ναυσιῶσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.

Ναυσίπορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος· ⁴

Ναύσταθμον: τὸν λιμένα.

¹ πολιτείαν

^{*} Inc. f. 75. c. 2.

⁴ περῶμενος

² Ναυλόχιον: ἐν.

³ Puncta, quasi nihil deesset.

Ναυστολοῦν: ναύστολον.

Ναυστολίαν: πλοῦν.

Ναυτική συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται²⁰
τὶς ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ναυτίδας: γυναῖκας ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος: πλέων.

Ναυτοδίκαί: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσά-
γοντες. 25

Ναυτοδίκαί: ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαί.
Κρατερός γοῦν φησὶν· εἰάν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένου(290)
γεγονὼς φρατίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθη-
ναίῳ οἷς δίκαι εἰσὶν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνθῃ καὶ νέαι
πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαί: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες⁵
καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυ-
φύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία: ὁ πλοῦς.

Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δυεῖ τῶν λέγουσιν. 10

* Ναύφαρκτον: καὶ ναύφαρκτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν
καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαφθροῦντος
καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν¹ ἄνθρωπε ναύ-
φαρκτον βλέπεις. 15

Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ ἄ· Ἀριατοφάνης Αἰμυλίας· Ἐως
νεᾶλῆς² ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μέγανδρος.

Νεαλῆς: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς· λέγεται δὲ
καὶ ὁ νεωστὶ ἐλίσθεις.

Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέφ-²⁰
σιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκά-
πτειν, νεᾶν,³ φυτεύειν.

* Inc. f. 73. c. 3.

¹ τὸν θεόν

² Sic.

³ Νεᾶν: φ. ut nov. artic.

Νεάζομεν· μεираκιευόμεθα·¹ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ᾗκομεν.

25 Νέακας· τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα.

Νεανίας· τολμηρούς.

(291) Νεανιεύεται· νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται· Ἄμφις Ἐρίθως· Ποσειδῆκος² Δημό-
ταις· Εὐπολὶς Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτικεν τὸ νεανι-
σκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ'³ ἔχοντα μάλα καλὴν τέ-
6 κάγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεανισύματα· κομπάσματα· καινὰ τολμήματα.

Νέα νομηνία· ἡ πρώτη^{*} ἡμέρα⁴ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἣτις
ἔστι νομηνία Ἑκατομβαιῶνος μηνός.

10 Νεαροί· νέοι· νήπιοι.

Νεάσαι· μεταβαλεῖν τὴν ἡροτριασμένην γῆν· ἐκαρο-
τριάσαι.

Νεάτη· ἐσχάτη.

Νεάτην· οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ τρε-

15 νέατον· Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι· περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν·
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρίζειν· ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασπᾶν νεβρούς·
κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάθους.

20 Νεβρίζων· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος· οἱ μὲν ὥς
τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον⁵ ἢ καὶ τοὺς τελου-
μένους διαζώννυντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ⁶ νεβρούς δια-
σπᾶν κατὰ τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς· ἐλάφου δέρμα.

25 Νεβρός· ἐλάφου γέννημα· οἶονεῖ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιόν
καὶ νεμόμενον.

¹ μεираκευόμεθα

² ποσειδῆκος

³ γυναῖκες — μάλα — καὶ ἀγαθὴν αὐτῇ

^{*} Inc. f. 73. c. 4.

⁴ νομηνία casu Porsonus.

⁵ ἐνεμμένου

⁶ νεβρίσειν ἐπὶ τ (sic)

Νέεσθαι: πορεύεσθαι.

(292)

Νηκές: νεωστί ἡκονημένον.

Νηλάτα: τὰ νεωστί ἀηλισμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δε-
 δευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρεβίνθοι
 συναφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· 5
 κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν ¹ οἱ Ἀττικοὶ τὸ νηλά-
 τα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα. ²

* Νηλάτα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλει-
 ψιν ἀντὶ τοῦ νηλάτα ἄλφιστα, τὰ νεωστί ἀηλισμένα· 10
 ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς
 ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἐνε-
 μον· ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μα-
 καρίαν.

Νηλυδες: νεωστί ἐληλυθότες.

Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα.

15

Νεικας: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ: ψέγει· φιλονεικεῖ.

Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλο-
 νεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐριδας καὶ 20
 νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμεμπιν· ⁴ καὶ Νεῖκος Ὁ-
 δυσσεύς καὶ μάχη· — ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· —
 Ἡλείοισι· ⁵ καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν: κολυμβᾶν· καὶ τὸ νήθειν.

Νεκάδες: νεκροί.

Νεκταρεον: ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ Νεκταρέου 25
 ἱανοῦ· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς (293)
 Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.

Νεκταρέου: θείου.

Νεκνιζομένου: καινουργουμένου.

¹ προσφέρουσιν

² ἄλφα

³ Inc. f. 74. c. 1.

⁴ ἀηλισμένα

⁵ καταμέμπιν, j. e. κατὰ μ.

⁶ ἤλ.

5 Νέκταρ: θεῖον πόμα.

Νεκυομάντις: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς: νεκρός.

Νεμέας χαράδρα: τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

10* Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ἐπερίδης.

Νεμεσσᾶ: ¹ μέμφεται.

Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μνησεῖν. ²

Νεμεσητόν: μεμπτόν.

Νεμεσία: ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐκεῖ ἡ

15 Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου· μήποτε ἐορτὴ τις ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικοῦμένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι: ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοτον παρὰ

20 Θουκυδίδη.

Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· ³ φθονῶ.

Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη.

Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑπο-

25 κριτὰς κλήρωι νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ⁴ ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις.

(294) Νέμοιτο: καρποῖτο.

Νεμόμενα: μερίζόμενα· καὶ νομῇ, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμοντα: διοικούντα. ⁵

5 Νέμω: νομήσω.

Νενησμένην: σεσωρευμένην.

* Inc. f. 74. c. 2.

² μινιεῖν

⁴ Bis v

¹ Νεμεσᾶ

³ -σομαι

⁵ διαιροῦντα Porsonus.

Νέηται: πεπλήρωται ἢ σεσῶρευται.

* **Νέωμαι:** ¹ διανενόημαι.

Νεώμεθα: ¹ διανενοήμεθα.

Νένοφεν: νενέφωται. ²

10

Νενώπηται: καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν.

Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην.

Νεογαμής: ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογυλόν: ³ νεογέννητον.

Νεόδητον: νεοδάμαστον.

15

Νεοεργές: προσφάτως εἰργασμένον.

Νεοθνής: ⁴ ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθαλής: νεωστὶ ἀνελθών.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις: φησὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ

νεωστὶ κατοικισμένοις. ⁵

20

Νεοθηλής: νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεόκητον: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοκράς: νεόκρατος καὶ χαλκοκράς καὶ ἀλίκράς.

Νεόκρατος: κρατὴρ διττός· ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν

περιδείπνοις.

25

Νεόκρατος: νεωστὶ κεκραμένος.

(295)

Νεωκορήσει: ⁶ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει· κορεῖν γὰρ

λέγουσι τὸ καλλύνειν· τὸ σαροῦν· καὶ ἐκκαλλύνειν·

τό, τε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

30

Νεολαία: ⁷ νέος λαός· καὶ οὐ πάλαι εἰς ἄνδρας ἐγγε-

γραμμένος.

Νεολαίαν: τὴν νεότητα τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοὶ Βα-

βυλωνίους· Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὥς καλόν.

Νεολώφητος: νεωστὶ λελωφηκυῖα.

10

* Inc. f. 74. c. 3.

¹ Νένομαι et Νενόμεθα

² νενήφεται

³ Bis λ

⁴ Νεοεθνής

⁵ κατοικ.

⁶ ση vel σημ statim mut. in σει

⁷ Νεολέα — Νεολέαν — νεολέας

* Νεολέως: ¹ ἔφηβος.

Νεόνανον: τὸ παραχρῆμα γεγονός· καλῶν τι δε ἔχειν.
ὡς τοὺς μετοίκους νέου προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

15 Νεοπεφθῆ: ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπαδῆ: νεωστὶ τὰ σπάργανα περικαίμετον.

Νεορρύτοις: νεωστὶ ῥέουσι.

Νέορτος: ἔφηβος.

Νέος ἐστὶ καὶ οὖν: ἀμαθὴς ἔστι καὶ προπετής.

20 Νεοπέπειρος: ὁ ἄρτι πεπανθείς.

Νεουργόν: νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοτελής: νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοτευχές: νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοττός: ἡ τοῦ ὠοῦ λέκθρος· ² καὶ τὸ πυρρὸν· Μέναν-

- 25 ὀρος Ἀνδρία· Καὶ τεττάρων ὠῶν μετὰ τοῦτο, φιλ-
(296) τάτῃ, Τὸ ³ νεοττόν· Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἶνων συγ-
γράμματι φησὶν· ὡς διαδίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα
λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα καὶ οὐκ ἐν τῷ κα-
6 λουμένῳ νεοττωῖ· διειπεύθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο
φήσαντες· καὶ ἔστι τὸ ὥχρον περίττωμα τοῦ σπέρμα-
τος· ὅτι δὲ τὸ ὥχρον νεοττόν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ
Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν· ὅναρ γὰρ τινα φα-
σιν θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ⁴ ὡς,
10 προσαναθέσθαι ⁵ ὀνειροκρίτη· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύτ-
των * θησαυρὸν εὐρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκείνον· εὐ-
ρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον,
ἐνεγκάεν τί τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν
εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος
15 κέχρηται τῇ λέξει· Ὡς ⁶ δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν
νεόττια.

* Inc. f. 74. c. 4.

¹ τὸν

* Inc. f. 75. c. 1.

² Νεολέος

³ Bis μ

⁶ ὠὸν — νεοττία

² λέκθρος

¹ πρὸς α.

Νεόφθιτον: ¹ νεωστὶ τελευτήσαν· νεωστὶ φθαρέν.

Νεοχμόν: ² νέον.

Νεύματα: βουλήματα.

Νέφος: πλῆθος.

Νεφώσεως: συννεφείας.

20

Νεωκύρος: ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ³

Νεολαία: ⁴ νέων συνάγωγή.

Νεών: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς(297)
πρὸς Φίλιππον τοῦτου φίλης φησίν.

Νεῶνας: τοὺς νεῶν ⁵ οἴκους· Ἰωanes.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος
ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ
αὐτοῦ καθέλκονται· ὡς ὑποσημαίνουνσι Λυκούργος τε
καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεωρεῖν: νεωφυλακεῖν.

Νέωρον: νέον.

Νεώς: Ἀττικῶς ὁ ναός.

10

Νεώσατε: ἀροτριάσατε. ⁶

Νεώσοικοι: οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα
εἰς ὑποδοχὴν νεῶν * ὅτε μὴ θαλαττεύουεν.

Νέωσι: ⁷ Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· πόλις ἐστὶν ἐν
Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀν-15
δροτίων δὲ ἐν εἰ Ἀτθίδος Νεῶνας.

Νέωτα: τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἧτοι εἰς τὸ μέλλον. ⁸

Νεωτερίζει: καινὰ πράττει.

¹ Νεόφθιτον

² ν finalis ab alio, sed et in antiquae manus vestiglis, ut
puto. Νεωχμόν nunc factum, primo Νεο.

³ καὶ φιλοκαλῶν addit idem interpolator.

⁴ Νεολέα idem interpolator, pro Νεολία.

⁵ νέων

⁶ ν ab interpolatore, sed ita m. pr. ut puto.

⁷ Inc. f. 75. c. 2.

⁸ Νεώσι

⁹ Addidit iste, ἣ τὴν αὐριον ἡμέραν.

- Νεωτερίκον· νεανικόν· λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρικόν.
- 20 Νεωτερόποιός· Ἀντάρτης τύραννος ἐπιθέτης.
- Νῆα· ναῦν· πλοῖον.
- Νηγάτεον· λεπτόν· καινόν· ἀπαλόν· λευκόν· εὐφρές.
- Νηδε·¹ καὶ νηδία ἐκατέρως.
- (298) Νηδύς ἐλαιάεσσα·² ἐπὶ Κύκλωπος· Σικελή· ἀπὸ Ἰβλῆς
τῆς ἐλασηρᾶς.
- Νηδύς· γαστήρ· μήτρα.
- Νῆες· τὰ πλοῖα.
- 6 Νῆσον ὕλην· ἐσώρευον ὕλην· καὶ νηήσας, σωρεύσας.
- Νηΐδα· ἄπειρον· ἀμαθῆ· ἀσθενῆ.
- Νηΐς· οὐκ εἰδώς· ἄπειρος· τὴν δὲ Νηΐδα νύμφην παρὰ
τὰ νάματα ἐνιοι· καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάμῳ δὲ
θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν.
- 10 ἐκαλοῦντο δὲ νηία ὡσεῦται αν·
- Νήθειν· οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασίν.
- Νηκερδής· ἀνωφελής· ἀσύνετος.*
- Νηκούστησεν· παρήκουσε.
- Νηκτά· ἐνυδρα· κολυμβητά.
- 15 Νηλεῶς· ἀπανθρώπως· σκληρῶς.
- Νημερτές· ἀληθές.
- Νεῖν· νήθειν κρόκην.
- Νηγεμία· ἀνέμων ἀπουσία.
- Νήνεμος· ἀνεμον οὐκ ἔχων.
- 20 Νηνίποδες· ἀνυπόδητοι.
- Νηπενθές· ἀπενθές.
- Νηποινί· ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς.
- Νηπύτιος· ἀνόητος· ἄφρων.
- Νηρίται· κόγχης τί γένος.

¹ An m. pr. accentum supra e, non liquet. [Vid. praefat. p. xx.]

² Νηδύς· ἐλαῖα ἔσσα — ἐλεηρᾶς

* Inc. σύνετος h. 75. c. 3.

Νηρίθμους: ἀναριθμήτους· ἀπείρους. 25

Νήσουσιν: σωρεύουσιν.

Νησαίη λίθος: οἱ μὲν τὸ σαρδάνιον ἀπὸ τῆς νήσου· οἱ δὲ σμάραγδον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται. (299)

Νισαίης: ἵππους.

Νισαίων: πεδίων τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Νήστιν: τὸ ἔντερον ἢ σπλήνα ἢ γλώτταν· Ἀριστοφάνης. 5

Νήστις: ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κακίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον.

Νήστις: ἔντερον ἐν ᾧ περιερίττουσιν οἱ μάγιστροι τὰς χορδάς. 10

Νήστης: Σικελικὴ θεὸς· Ἀλεξίς.

Νήστειραν: στερουμένην τροφῆς.

Νησύδριον: νησίον μικρόν.

Νήτην: μάτην.

Νητικὴν: ἄνευ τοῦ σ· τὴν περὶ τὸ νήθειν τέχνην. 15

Νῆ τὸν καὶ ναὶ μα τόν: * κατομοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μα τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν μα τὸν Δία ποιῆσον.

* Νηφάλια θύματα: δίχα σπονδῆς.

Νηφάλιοι θυσαίαι: ἐν αἷς οἶνδος οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδωρ 20 καὶ ² μελίκρατον.

Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπελίνα· μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νήχεται: κολυμβᾷ.

Νίβα: χιόνα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ. 25

Νιγλαρεύων: τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαρος: κρούματικῆς (300) διαλέκτου ὄνομα· Εὐπολὶς Δήμοις· Τοιαῦτα μὲν τοι νιγλαρεύων κρούματα.

Νιγλάρους: τερετισμούς.

* Νητον: καὶ ναὶ ματόν: — οὐ μα τόν

* Inc. f. 75. c. 4.

² καὶ om.

Photius Vol. I.

R

6 Νύλαροι: τερτίσματα· καὶ περιέργα κρούσματα.

Νίδες: αἰδοῖα ἢ ὀρχίδια παιδίων· Συκελοί.

Νίζει: φύπτει· πλύνει· νίπτει· κλύζει· ἀποσμήχει.

Νικαίην: νίκην.

Νικαστρον: νικητήριον.

10 Νίκαια: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὅτι
δὲ πόλις τῆς Λακρίδος ἐπιθαλασσιδίας.

Νικάνωρ: τρεῖς γέγονασι Νικάνωρες· ὁ μὲν υἱὸς Βαλά-
κρου· ἕτερος δὲ Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ Σταγειρίτης
τὸ γένος· οὗ καὶ Ἐπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ

15 Δημοσθένους.

Νίκη Ἀθηναῖα: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· ὅτι
δὲ Νίκης Ἀθηναῖς ζῶανον ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τῇ
δεξιᾷ· ροάν,* ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράτος, ἐπιπᾶτο
παρὰ Ἀθηναίους, δεδήλωκεν Ἑλιοδώρος· ὁ περιηγή-

20 τῆς ἐν αἰ περὶ ἀκροπόλεως.

Γιοβιδῶν: ἐπὶ τῶν ἀρσένων καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν.

Νιφάδες: σταγόνες.

Νίφαργον: νιφάδι² λελευκασμένον.

Νείφει: χιονίζει.

25 Νιφετός: ἡ κατὰ λεπτόν³ καταφερεμένη χιών· τέσσα-
ρες εἰσὶν πήξεις⁴ τῆς ἐν τῷ αἱερί ὕδατῶδους [πήξεως]

(301) ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἑλαττον μὲν χιών·
ἐπὶ πλέον δὲ χάλαρα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἑλαττον
μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετός
5 πήξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μάλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν
ἢ ποιότης⁵ αὕτη.

Νιφόσσα σελήνη: ⁶ λευκή.

Νίψαι: μακρὰ ἢ πρώτη συλλαβὴ ὅποτε ἐπὶ νιφετοῦ τί-
τεται· καὶ ἐνιψεν· καὶ ἐνίφθη ἡ γῆ.

* Inc. f. 76. c. 1.

¹ ἡλ.

² νιφαδία

³ κατάλειπτος

⁴ εἰσὶν· πήξις

⁵ ποιότης

⁶ Νιφόσσα: α.

Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά· τὰ ἀόρατα.

Νοθεΐα: ¹ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶων διδόμενα ¹⁰
οὕτως καλεῖται ἣν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω
Ἀνσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Τπερίδης καὶ
Δημοσθένης * ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Νοβακίλειον: τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπαγοφεῖν· ¹⁵
σεισμὸς Νιόβη.

Νοθεύει: ἀπατᾷ· ἀπαλλοτριεῖ.

Νόθος: ὁ μὴ δύο ἀστῶν.

Νομάδες: βοσκόμεναι ἀγέλαι.

Νομαδόστοιχοι: ἀπὸ τῶν νόμων ² κατὰ στοιχὸν ὀρχοῦ- ²⁰
μενοι.

Νομάδων: ἀγρίων· βαρβάρων.

Νομαί: μερισμοί.

Νομεύς: βοσκός· ποιμήν.

Νδμῆς: ἐγκοιλία πλοίου.

25

Νομιζόμενα: νόμιμα· ἢ ὑπολαμβάνόμενα.

Νομίζουσιν: ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται.

(302)

Νομικόν: τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἀλέξης Γαλα-
τεία. ³

Νόμιον: ⁴ δίκαιον.

Νομοθέται: καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τίς· Ἀθή-
νησιν οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ τοὺς εἰσφερομένους ἐδοκίμα-
ζον νόμους.

Νομοῖστορες: νομομαθεῖς.

Νομόν: νομήν· βοσκήν.

Νόμος: θεσμός· συνήθεια.

10

Νομοφύλακες: ἀρχὴ τίς παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκα-
λεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οὔτινες τὰς ἀρ-
χὰς ἐκηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

¹ Νόθια   * Inc. f. 76. c. 2.

² ὥμων

³ νόμον (ω statim) et γαλατεία   * Νόμον (unius lit. ap.)

Νοσακερως: τρυφερωδῶς· μαλακῶς· νοσωδῶς.

- 15 Νόμος: ¹ ὁ κιθαρωδικὸς τρόπος* τῆς μελωδίας· ἀρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἰς ὄρθιος· τετραδῶς ὀξύς· Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρωῶνται τῇ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες νοῦμμον· λέγουσιν· Ἀτ-
20 τικολ δὲ τὰ διανενημένα ² μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον.

Νοσηλεία: ³ ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.

Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.

- 25 Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

(303) Νορή: ὄσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα ⁴ φησὶ τρύχον· ⁵ νορή· τιθύμαλλον.

Νορή: τιθύμαλλον.

Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν· Εὐριπίδης ⁶

- 5 Ἀντιόπη.

Νοστήσας: ἐπανελθών.

Νόστος: ἡ οἶκαδε ἐπάνοδος· ἡ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Νόστον: ὁδὸν· νευχάσας· ⁷ νεανιευσάμενος.

- 10 Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.

Νοῦς οὐκ ἐνὶ Κενταύροις: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταπτομένη.

Νοσφιζόμενον: ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον.

Νότιον: χωρίον προκείμενον τῆς Καλοφάντων πόλεως.

- 15 Νότιος: ὑγρός. ⁸

¹ Νόος

* Inc. f. 76. c. 5.

² νε semel.

³ Νοσηλεία

⁴ συνωνυμία

⁵ τρυχον

⁶ Bis π.

⁷ Νοστονοδον: ν. Recte in ed. Lips. disjunctim Νευχάσας.

⁸ Ante ὑγρός vocis spatium: atque ita saepe in hac parte codicis, non ut lacunae indicium, sed mero scribae arbitrio.

* Νότοθεν: ἐκ μεσημβρίας.

Νουβυστικόν: νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον.

Νουβυστικῶς: νουνεχῶς.

Νουθετίαν: καὶ νουθετησιν² λέγουσι.

Νίκας: ἀνοίξας.

20

Νυκτερίδος αἶνος: αἰνιγματικῶς δηλοῦ περὶ νυκτερίδος
ὅπερ ἐκκεῖται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερινοὶ κύνες: οἱ λύκοι.

Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέραι διαίων.

(304)

Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί.

Νυκτῶν μέσον: διὰ μέσης νυκτός.

Νυμφαῖον: νυμφῶν ἱερὸν.

Νυμφαγωγόν: τὸν παράνυμφον.

5

Νύμφαι: οἱ πτερωτοὶ² μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις
σκώληκες.

Νυμφεύτρια: ἡ παράνυμφος.

Νυμφεύτρια: ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων πρὸς τὴν
νύμφην καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή καὶ πρεσβυτέρα 10
Πηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ
Διὸς μήτηρ καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νύμφαιον: ἄρος Ἀρκαδίας.

Νυμφαῖον: ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νυμφαῖον καὶ φησὶ 15
Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέ-
λει τάλαντον.

Νύμφαι: σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις,
ὅτι ἂν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς 20
πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι* καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν
γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν καὶ τῶν ῥόδων
αἱ κάλυκες αἱ μεμνυῖαι, νύμφαι καὶ αἱ νεόγαμοι
κόραι, νύμφαι καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν, νύμ-

* Inc. f. 76. c. 4.

* -τισμὸν

² Νυμφαῖοι: π.

* Inc. f. 77. c. 1.

25 φαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω,
 δῆλον· περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου· πᾶσα ἱστορία
 συνῆκται ἐν τριάκοντα τρισὶ βίβλοις.

(305) Νυμφικὰ λουτρά· τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ
 κρήνης λαμβανόμενα.

Νύμφη· παῖς καὶ ἡ νεόγαμος γυνή.

Νυμφίος· κτητικῶς· ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος.

6 Νυμφόβας· ὁ Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνὴρ.

Νυμφόληπται· αἱ νύμφαι κατημμέναι.

Νυμφοστόλος· νυμφαγωγός.

Νῦν· τὸν παρόντα χρόνον δηλοῦν.

Νῦν δὲ· ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν· Νόμοις ἡ·² νῦν

10 δὲ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις,

οὕτω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δ' ἐπιλελησμεθα· καὶ Εὐφρο-

πίδης³ ἐν Ἰππολύτῳ· Νῦν δὲ μὲν ὄρος⁴ βᾶς⁵ ἐπὶ

θήρας Πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐκ) ἀπὸ-

15 μάντοις· καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾶς σὺ^{*} νῦν δὲ μ' ὡς

ἐπράυνας τύχην· Μάγνης δὲ ἐν Πυθακίδῃ· Εἰπέ μοι,

νῦν δὲ μὲν ὥμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ

τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἴρηκεν· τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ

παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὅς δὲ

20 πάντων τῶν πολέμων χαλεπωτάτος, ὡς φημὲν ἡμεῖς

πῦν δὲ.

Νυνὶ μ' ἐπεισας· μάλλον νῦν λέγω.

Νύξ· νύκτερος³ καὶ ἡ σκοτία.

Νῦν· καλεῖται μὲν ἐπίπαις ἡ τοῦ υἱοῦ γυνή τοῖς γονεῦ-

25 σιν αὐτοῦ· χρωῖνται δὲ τῷ ὀνόματι παικίλως αἱ ποιηταί.

(306) Νυφᾶται· ἔχει· νύσσει.

¹ Διονύς (sic) Porsonus.

² Post ἡ novus artic. incipit.

³ Bis π ⁴ ὄροις — θύρας ποθεν — ψαμάθοισιν ᾧ.

^{*} Inc. f. 77. c. 2. ⁵ εὐφροσύνη (puncta statim.)

Νύρων: νύττων.

Νύσσα: καμπτήρ· τέρμα· βαθμύς.

Νύχιος: νυκτερινός.

Νύχος: νύξ.

5

Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

Νωγαλεύματα: τὰ κατὰ λεπτὸν ἰδίσματα· τὰ ἐπιδορ-
πίσματα.

Νώδυνον: ἀνώδυνον.

Νωθελας: βραδυτήτας.

10

Νωθής: βραδύς· δυσκίνητος· ἄλογος.

Νωθρός: ἀσθενής.

Νω: ἡμεῖς.

Νωειν: οἱ τοῖς ξένους ἡγούμενοι ὁδοί.

Νώμενος: ὁ κηθόμενος.

15

* Νωγακρέως: πύκτης· παγκρατιαστής.

Νώντας: ῥέοντας.

Νῶντος: σωρεύοντος.

Νῶτα· θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νῶνυμος: ἀνάνυμος· ἄδοξος.

20

Νωτίσαι: ἐπάρασθαι.

Νωταλεύματα: Ἀραρῶς² Καμπυλίωσι· Τὰ κομψὰ δῆτα
ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τε καὶ σωλῆνες αἱ τε
καμπύλαι Κορῖδες· Ἀντιφάνης Βουσίριδι·³ Βότρως.
ῥόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν.

25

Νωτόπληγα: μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς λαμβά-
νοντα· Φερικράτης Κρακατάλοις·⁴ Καὶ νωτόπληγα (307)
μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νῶταν βαστάζων.

Νῶτον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντικῶς
τὰ νῶτα.

5

* Inc. f. 77. c. 3.

¹ Bis acc. om.

² ἀραῶς — δὴ

³ βουσήριδι

⁴ Bis τ

Νωχελή: βραδεία.

Νωχελής: βραδύς· ὁμαλός· ἄχρηστος.

Νωχελωῖ: οὐ δυναμένωι κινεῖσθαι· φεύγοντα.

* Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ξ.

10 Ξάνθιον: ἐπικοπτόν.

Ξάνθοισιν: ὀρνέοις.

Ξανθίζεσθαι: κοσμεῖσθαι καὶ τρίχας.

Ξανθήν: πυρροιοδῆν.

Ξανήσει: κοπιάσει.

15 Ξανιον: κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀναδε-
ματίοις· κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

Ξανῶ: κοπιάσω· Σοφοκλῆς Ποιμεσί· "Ἐμωρ τοῖς Ἀ-
χαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησὶν· Ἦδὺ ξανῆσαι·
καὶ προγυμνάσαι χέρα.

20 Ξάλνω: νήθω· σωρεύω.

Ξανᾶν: ποκεῖν τοὺς καρπούς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν
διὰ συνεχῇ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

(308) Ξεγάγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμὼν.

Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν.

Ξεηλλάτειν: Λακεδαιμόνιοι μετὰ πλῆθον ἐξήλανον τοὺς
ξένους.

5 Ξένιακ: καταγωγῆτον· κατάλυμα.

Ξενίαια: ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι·
δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινα ὑποδέξασθαι.

Ξενίειν: οἱ μὲν ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ ἐν τη

10 ξένῃ διατρέβειν.

Ξενικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὥσπερ
ἀστικόν, ὅπου οἱ ἀστοί.

* Inc. f. 77. c. 4.

* Suprasc. a recentiore m. κοπιᾶσαι

* Ξενικὸν ἐκ Κορίνθαι· Δημοσθένης Φιλίπποις καὶ
 Ἀριστοφάνης συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτῶν Κόνων·
 παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας¹⁵
 αἱ χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκρινεν,
 στρατηγούντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξένιος· ὁ τῆς ξενίας ἐφορος.

Ξενιτευόμενος· ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης²⁰
 Εὐθυδίκῳ· Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

Ξειρης· φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης.

Ξενοκοπεῖν· ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον· οὕτω Μεταγένης.

Ξενολόγος· ξένους συλλέγων στρατιώτας.

25

Ξένος· καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος.

Ξενίζειν· τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι.

Ξενίσσεις· ξενοδοκίας· Θουκυδίδης. (309)

Ξεστόν· ὠμαλισμένων.

Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖν·² τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι
 ἀλείφεσθαι.

Ξηραλοιφεῖν· Ἀσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ξηραλοιφεῖν ἔ-6

λεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι· μήποτε δὲ καὶ

τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως
 ἐλέγετο.

** Ξηρὸν καὶ αὖρον ἐκατέρως.

Ξηρὸς ἰδρώς· ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων¹⁰
 καὶ πόνων γινόμενος.

Ξεναπάτας· ἰδίως ἐπὶ τῶν * * * *³ ὅτ' ἂν μὴ τοιοῦτοι
 πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὅποιοι ἐν τοῖς λι-
 μέσιν· Εὐριπίδης⁴ Σθενεβοίαι· Τίς ἄνδρα τιμᾷ ξενα-
 πάτην.

15

Ξιφισμός· σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· καὶ ξι-

* Inc. f. 78. c. 1.

¹ εὐδίκῳ

² ξηραλοιφεῖν

** Inc. f. 78. c. 2.

³ Nulla lacuna.

⁴ Bis π

φίλειν, ἐὰ χαιροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χαι-
ρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφήρης: ξίφος ἔχων.

20 Ξιφηφόρος: ξιφήρης.

Ξόανον: ἀγαλμα· εἰδωλον· ζώων· ἀνδριάς.

Ξουθόν: λεπτόν· ἀπαλόν· ἐλαφρόν· χλαρόν· ὑγρόν· ξαν-
θόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον· εἰς
εἰδές· διαυγές.

25 Ξουθος: ὄνομα κύριον.

Ξυεῖ: γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἔνθεν καὶ τὰ ξύματα
γράμματα.

(310) Ξυήλην: ἦν ξυάλην λέγομεν· Ξετοφῶν Κύρου Ἀναβά-
σει· εἶχον δὲ θώρακας λιποῦς¹ μέχρι τοῦ ἤτρου·
ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάρτα πυκνά ἐστραμμένα· εἶ-
χον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριοις ὀ-

5 σον² ξυήλη Λακωνική· ἦν Ἀττικοὶ * κηῖσιν, Λάκω-
νες ξυήλην λέγουσι μόνον· — ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
Κνήσει χαλκίῃ· οἱ μὲν οὖν³ Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω
λέγουσιν· — καπικτῆν καπεσθίειν· οἱ δὲ Λάκωνες τού-

10 ὄνομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξετοφῶν φησὶν ἐκ δ' τῆς Ἀνα-
βάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἑτι-
ῶν, ἀποκτείνας ξυήλην Λακωνικῇ παιδα· διὰ τοῦτο
δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Λακωνεῖς ξυεῖν λέγουσιν· ὡς καὶ Σα-
φρονα τίς τὸν ξύοντα ἀντιξυεῖ· καὶ πάλιν ὁ χορογός
ξυέται.

15 Ξύλων ἐρεψίμων: στεγασματὰ ἐσσι τὰ ἐρέψιμα εἰς τὰς
οἰκίας κατατεταγμένα.

20 Ξυλοῦχος: σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμᾶς ὕλη·
χέρσος· ἄγρός· τόπος· οἱ δὲ πόλιν θηρίαν.

¹ λίνους   ² Nescio an ἴσον primo; sed ὁ eod. temp.

³ Inc. f. 78. c. 3.

⁴ κνήσσει χαλκῇ· ἢ ὁ μὲν οὖν

Ξύλον πρῶτον:¹ τὸ βάραθρον.

Ξύλοχον: ὑλώδη τόπον.

Ξύμβαθι: σύμβαθι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινὸς ἐστὶ τῶν τε ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.

Ξυμβῇ ἡ πεῖρα: ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ² παρὰ Θουκυδίδου.³⁵

Ξύμβολον:³ ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ξύμβολον.

Ξυμβόλους:⁴ οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς(311) ἔλεγον· ἀντιτίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι.⁵

Ξυμφέρειν: συμφωνεῖν.

Ξυναυλία: αὐλησις τίς σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη, 5 αὐλωδία.

Ξύν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· οὕτω καὶ οἱ παλαῖοι πάντες.

Ξυνδύο: καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ξυμβάλλεται: καὶ συμβάλλεται.

Ξυναίρεται: συναπτεται.

Ξυνάδορον: γαμετήν.

Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα.

Ξύνες: λέγουσι καὶ σύνες.

Ξυννένοφε:⁶ ἐπινεφῇ καὶ συννεφῇ καὶ συννέφελα ἐστίν·¹⁵ Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει· ἀντὶ τοῦ σκυθρωπῶδουςα.

Ξύνθημα: καὶ σύνθημα.

Ξυνηρέτης: σύμφωνος· ὥς ὁ ἐναντίος, ἀντηρέτης.⁷

Ξυμφορά: συντυχία.

Ξύνηβον: συμπότης.⁸

¹ Ξύλον: π.

² Ξυμβή: ἡ—ἐπιτευχθῆ

³ Ξύμβοιον

⁴ Ξυμβούλους

⁵ Inc. f. 78. c. 4.

⁶ δήμητρη (sic) ex em. ejusd. pro δήμητρη.

⁷ Ξυνένοφε

⁸ ἀντιρέτης

⁹ Sic.

- Ξυνοδόκος: ξενοδόχος.
- 25 Ξυνωρίς: συζυγία· ἡ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.
- (312) Ξυρηκής: ¹ ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν.
- Ξυπεταιῶνες: δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς Ξυπεταιή· ²
 ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταιῶν.
- Ξυρίδες: καμπάγια· ζυγάβδια· ^{*} ἢ ἄλλο ὑπόδημα διά-
 5 ·φορον.
- (115) Ξυροῦ ἀκμῆς: τοῦ ὀξυτάτου· κατὰ λεπτότητα τῶν σιδη-
 ρίων.
- Ξυσταρχεῖς: ³ τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
- Ξυστίδα: λεπτόν ὕφασμα· περιβόλαιον.
- 10 Ξυστίς: γυναικεῖον τί ἐνδυμά ἐστι πεποικιλμένον· ὡς
 ὄηλον ποιοῦσιν ἄλλοι τὲ τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης
 ἐν Εὐπλοίαι· ἐστὶ μέντοι καὶ τραγικόν τι ἐνδυμα οὕτω
 καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀραιοῖς· ἐστὶ δὲ καὶ ἱπ-
 15 πικὸν ἐνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.⁴
- 01 Ξυστίς: ⁵ χιτῶν ποδῆρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν ἐν-
 δυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα· οἱ δὲ
 τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν τρα-
 γωδῶν ἐνδυμα.
- 20 Ξυστόν: δορυλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ
 ὁ τόπος ἐνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.
- Ξυνωμοσάμην: συνήγαγον καὶ φίλους ἐποίησα.
- Ξυνῶνα: τὸν κοινωνόν· Σοφοκλῆς.
- Ξυναλλαγῆναι: τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης.
- 25 Ξυνσάσσεται: ⁶ συσκευάζεται.
- (313) Ξυρεῖσθαι: οὐδὲ ξυράσθαι λέγουσιν.

¹ Ξυρηκη — κουριῶν

^{*} Novus artio.

^{*} Inc. βδια f. 79. c. 1.

^{*} Accent. om.

⁴ ἐν φυλαῖς (φ in litura ab eodem)

⁵ Ξύστις. Priore loco accent. om.

⁶ Ξυνξάσσεται

Ξυρόν: ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν.

Ξυστίδες: εἶδος ὑποδημάτων· ἡ κόσμος γυναικεῖος· * ἡ σκεῦος ἱματίων τί·

Ξύστης: περισκελῆς ἔνδυμα.

5

Ξυστόν: κοντόν· ἀκόντιον.

Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

Ξύστραν: καὶ σιλεγγίδα λέγουσι.

Ξυστας: ἀμπελοτόμον δρέπανον· καὶ γῇ ἀμπελοφόρος. 10

* Ἀρχὴ τοῦ ὁ στοιχείου.

* Ὅα: ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές.

* Ὅαι τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· — ὅτε τὰς ὄας * ἴσας ἐποίησατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις 15 οἷς δέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἥκιστα τρίβοντο.

* Οαρισμοί: διάλογοι.

* Ὅας: μηλωτάς· οἷς * γὰρ πρόβατον.

* Ὅας: τὰς τῶν ἱματίων.

* Ὁβελίας ἄρτος: ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτάμενος· λέγονται δὲ 20 καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἶροντες· ἐτάσσεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργα- τῶν καὶ ἀγροίκων.

* Ὁβελός: ὀβελίσκος.

* Ὁβελίας ἄρτος: περιπεπλασμένος μακρῶι ξύλῳ καὶ νῦ—(314) τως ὀπτάμενος· γίνεταί δὲ παραμήκης καὶ γαστριώδης.

* Ὁβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν σημειω- θῆναι. 5

* Ὁβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος· ** ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἔξ' ἐστὶ χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς * λεπτῶν

* Inc. ος f. 79. c. 2.

* * Ὅαι et ὄας ut hic.

* * Ὅας μηλωτάς: οἷς (vel οἷς)

** Inc. f. 79. c. 5.

* χαλκός-

ἐπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λειπῶν τῶν νῦν
 χεσσάφων καὶ νομισμάτων ὅκτω καὶ ἑξ· ἡ δὲ μνα̃ ἑξή-
 10 κοστόν ἐστι τοῦ τάλαντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυ-
 σίου ἑξαπλάσιόν ἐστιν.

Ὁβολοστατοῖ· ἀντὶ τοῦ δανείζοι· *Λυσίας*· οὐδ' ἂν οἱ
 πολλοὶ ἐλάττωνα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ἔδον οὕτοι
 15 ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· ἔλεγον δὲ
 ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς, ὡς *Τιπερίδης* καὶ ἡ κω-
 μωδία.

Ὁβολοῦ χίμαιρα¹ ἐν Ἀδου.

Ὁβολὸς ἡλιαστικός· ὃς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.

20 Ὁβολοστάτης· δανειστής ἐκ' ἐναχύροις· πηγήσασθαι γὰρ
 τὸ δανείσασθαι.

Ὁβολοστατήσαι· τὸ λαβεῖν τόκους.

Ὁβρία καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυ-
 μνία· *Δισχύλος*, *Δικτυουλκοῖς*.²

Ὁβριμος· ἰσχυρός.

25 Ὀγε· ὁ δὴ.

Ὀγκίαν· τὸν σταθμόν· *Σώφρων* καὶ *Ἐπίχαρμος*.

Ὀγκοι· αἱ ἀκίδες.

(315) Ὀγκύλλεσθαι·³ ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι·
 σεμνύνεσθαι.

Ὤγκυλωμένος·⁴ ὑπερήφανος.

* Ὀγμος· ἡ κατὰ στοιχόν· ἔφοδος τῶν θερυστῶν· καὶ
 5 ὄγμοι σταχύων.

Ὀγχναι· ἀχράδες ἢ ἄπιοι.

Ὀδάξ· τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχότος.

Ὀδαξησμός· κνησμός· καὶ ὁδόντων τρισμός.

Ὀδαγός· διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὁδηγός.

¹ Ὁβολον· χ.

² δικτυουλκοῖς primo, ut videtur.

³ Semel λ

⁴ ὠγκ statim factum ex ογκ.

* Inc. f. 79. c. 4.

⁵ στοιχον G. στοιχόν P.

- Ὀδαῖος Ἑρμῆς· ὁ ἐνόδιος. 10
- Ὀδακτάζειν· δάκνειν.
- Οδ' ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ.
- Ὀδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι· Εὐριπίδης· Ἀλόπη καὶ Κύν-
κλωπι.
- Ὀδιός· Ἑρμοῦ ἐπίθετον. 15
- Ὁ Διὸς Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπρα-
γησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλοτρίωνται.
- Ὀδοιπόριον· τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.
- Ὀδμή· ἀπυφορά· ὁσμή. 20
- Ὀδοιδοκος· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος· κλώψ.
- Ὀδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς· λεγόμενον· Ἀρι-
στοφάνης Ἀναγύρω· Ὀρμον παρόντος τὴν ἀτραπὸν
κατερρύην.
- Ὀδός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν 25
ὁδῷ καθελὼν· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρῳ τοιοῦ· (516)
τον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι· εἰ δὲ
ψιλωθῇ ἢ πρῶτα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν.
- * Ὀδοντισμός· εἶδος αὐλήσεως. 5
- Ὀδοποιοί· οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί.
- Ὀδός· ἄρσενικῶς καὶ οὐδός, ὁ τῆς θύρας οὐ χρή
ὁδος ὁδεύειν οὐδεὶς εἶρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ
ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἔστιν.
- Ὀδουρις· πρῶτος. 10
- Ὀδουρεῖς· προπορεύει.
- Ὀδούρους· τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας.
- Ὀδυνήφατος· ἢ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα.
- Ὀδυσσεά· ἢ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια.
- Ὀδωθέν· ὄζει. 15
- Ὀδωρεῖν· ὁδοφυλακεῖν.

¹ Bis π.

² Ὀδοιδοκός

³ Inc. f. 80. c. 1.

⁴ Ὀδός

- ᾽Οζαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάντων.
 ᾽Οζειν: οὐ μόνον ὀδωδέναί λέγουσιν.
 ᾽Οζος: κλάδος.
 20 ᾽Οθα: ὅπου.
 ᾽Οθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων.
 ᾽Οθόναις: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, καὶ μὴ λενοῦν ἦ.
 25 Οἰστούχου: ¹ φαρέτρας.
 Οἰστόν: ² δυσλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος.
 (317) Οἶδια: ³ προβάτια.
 Οἶ: ὅπου.
 Οἶ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυταῖ· ὀξύτόνως δὲ τὸ οὐ-
 τοι· συμποσίωι· οἶ⁴ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδα τινα τῶν
 5 ἔνδον ἀπαντήσαντα· ⁵ καὶ οὐ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ Πολι-
 τεῖα· πλήν οὐ.⁶
 Οἶητας: ⁷ τοὺς κομήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα.
 Οἶηθεν: δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη· καὶ τὸ ⁸ Οἶηθεν
 τοπικὸν ἐπίρρημα· ⁹ Φιλόχορος δὲ τὴν Οἶην φησὶν Κε-
 10 φάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυναῖκα.
 Οἶαι: ¹⁰ διφθεράι· μηλωταί.
 Οἶακος: κηδάλια· αὐχένες.
 Οἶακίζει: κυβερνᾷ.
 15 Οἶακιστής: κυβερνήτης.

¹ ᾽Οἰστόχου

² ᾽Οἶστόν (sic)

³ ᾽Οἶδια

⁴ συμποσίωιν· οἶ

⁵ Columnnam in ᾱ finiverat, ut e versuum numero liquet, et sequentem (f. 80. c. 2.) exorsus erat τησαντα, deinde in priori novum versum inchoavit, και (sic). Volebat scilicet ἀπαιτήσαντα supplere, non lacunam indicare.

⁶ οὐ

⁷ Οἶητας.

⁸ Post τὸ videtur ἢ delevisse.

⁹ Semel q

¹⁰ ᾽Οἶαι

Οἰακοστρόφος: κυβερνήτης.

Οἰακοστρόφων: κυβερνῶν.

Οἰγνύει: ἀνοίγει.

Οἰδαίνων: φλεγμαίνων· ψύχων.

Οἰδαίνει: οἰδεῖν¹ ποιεῖ.

20

Οἰδεῖ: φλεγμαίνει· πεφύσεται.

Οἰδήμα: ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφο- (818)
 ρᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως
 λέγεται.

Οἰδήματα: ἐπάσματα ἢ φυσήματα.

Οἰδήσις: φλεγμονή· φύσημα.

5

Οἰδμα: κύμα ἢ πέλαγος.

Οἰεσθαι: ὑπονοεῖν.

Οἰέσσι: προβάτοις.

Οἰζύς:² πόνος· τάλαιπωρία.

Οἰηθείς: ὑπόλαβών.

10

Οἰησις: ἔπαρμα· ὑπόνοια.

Οἰκαδε: εἰς τὰ οἰκίαι.

Οἰκέα: τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι·* οἰ-
 κέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν¹⁵
 πάντας.

Οἰκάριον: τὸ οἰκίδιον.

Οἰκίαν: τὰ τοιαῦτα· παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς
 τὴν οἰκίαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰ-
 κείους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ὅ-
 ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐ-
 νίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν
 κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβά-
 νων ἔστι συγγενής· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής.

¹ ἡδὺν

² Οἰζύς· Utrum igitur Οἰζ. an Ὀζ. voluerit, n. l.

* Inc. f. 80. c. 5.

25 Οἰκεῖλαι: ἐκβληθῆναι.

Οἰκεῖος: ἴδιος.

Οἰκεύς: οἰκέτης.

(319) Οἰκίδιον: τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια.

Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον·¹ Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.

5 Οἰκογενές: τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον.

Οἰκέας: * * * *

Οἰκημα:² ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον· Αἰσχίνης.

Οἰκίσκωι: ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκωι Δημοσθένης ἐν τῷ
10 περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑπ' ἡ-
μῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον³ οἰκίσκον.

Οἰχοθι: ἐπὶ τῆς οἰκίας,

Οἰκοι: ἐν τῷ οἴκωι.

Οἰκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

15 Οἰκόπεδον: ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκόσιτος: ὁ τὰ οἰκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας.

Οἰκυπορεῖα: τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

Οἰκότριψ: οἰκέτης.

20 Οἰκοτρύβλιον: τὸ οἰκογενές παιδάριον.

Οἰκουρός: οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκουρὸν ὄγειν: τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρό-
δοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο.

25 Οἰκούρια:⁴ ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παίγνια.

(320) Οἰκουρουμένης: τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποικου-

¹ παιδικ.

² Οἰκέας: οἰκημα α. sine lacuna.

³ ὀρνίθων τροφεῖον. Inc. on f. 80. c. 4.

⁴ Οἰκουρία

ρουμένης ὑγρότητος· ἦτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἐνδον
κατεσπαρμένης.

Οἰκονόμους· τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

Οἰκότριβες· οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἱ καὶ οἰκογενεῖς⁵
λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν
ᾠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων,* οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων
ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον.

Οἰκτιστον· ἔλεεινόν.

Οἰμησεν· ὥρμησεν· καὶ οἶματα, ὀρμήματα. 10

Οἶμος· ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἐνθεν καὶ
παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν δαήγημα.

Οἰμωγή· στεναγμός.

Οἰμῶζει· στενάζει.

Οἰμώπειαν· ἀντὶ τοῦ οἰμῶζειαν. 15

Οἶναρα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἶνάνθη· ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὀρεινὸν
εὐοδμον.

Οἶνήρυσις· κοτύλη· οἶνοχόη.

Οἶναῖοι·¹ τὴν χαράδραν· ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελεῖται παρακα- 20
λουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἶναίων παρο-
χτευνόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κα-
τέκλυσε πάντα.

Οἶνηϊς·² μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις.

Οἶνός· καὶ Οἶνέως· δῆμος τῆς Ἰπποδοωντίδος³ πρὸς²⁵
Ἐλευσίνα·⁴ ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα·
ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δῆμων ὁ δημότης⁵ Οἶνέως.

Οἶνιαστήρια· σπρηνὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐκτελευμένη ὑπὸ (321)
τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπολις Δήμους.

Οἶνοβαρές· μέθυσε.

* Inc. f. 81. c. 1. οἱ δὲ bis ms.

¹ Οἶνέοι vel Οἱ νέοι et οἶνέων (vel οἶν.) ² Οἶνηϊς

³ -οντιδος ⁴ -νας ⁵ ὁ δημός τῆς

5* Οἰνηβόλος: κακὸς καὶ ἀντικείμενος τ' ἐξεῖ.¹

Οἰνίζει: μονάζει.

Οἱ νομοφύλακες τίνες: ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς
θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσ-
10 μοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἀ-
ρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες ἐτροφίους
λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θείαις ἐπὶ θρόνων ἐκά-
θηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ
Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομίζοιτο τὸ ξό-
15 ανὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς
χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο
μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παρά-
νομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνοποτάζων: οἰνοποτῶν· εὐωχοῦμενος ἐν συμποσίῳ.

20 Οἰνόπται: εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχ-
ρους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν.

Οἰνόπται: ἐπιμελεῖται τοῦ² τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον
ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελὴς ἀρχὴ τίς
Ἀθήνησιν.

25 Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν: δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος καὶ
ἀλήθεια· † ἡ δέ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς· λαμβά-
(322) νεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοιομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν
λεγόντων.

Οἰνόσπονδα: αἱ γινόμεναι θυσίαι μετ' οἶνου σπονδῆς.

Οἰνοῦττα: μάζα οἶνῳ δεδευμένη· μελιτοῦττα³ δὲ ἡ μέ-

5 λιτι.

Οἰνοχοεῖ: κερνά.

Οἰνοχόος: πικρέρης.

Οἰνώνης: οἶον οἶνον συνωνούμενος.

* Inc. f. 81. c. 2.

¹ Sic.

² τῶν.

† Inc. θεια f. 81. c. 3.

³ μελίττουτα

Οἰνωπός· οἰνώδης· διαυγής· ἢ μέλανος.¹

Οἰξας· ἀνοιξας.

10

Οἴωθεν οἶος·² ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος
πρὸς μόνον.

Οἶοι· μόνοι· ἢ δυνατοί.

Οἴόμενος· νομίζων.

Οἶον· τὸ θαυμαστικόν.

15

Οἶον·³ δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως
λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ
τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι·
τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· ἐστὶ δὲ τὸ
μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Λε-20
κελικὸν Οἶον τῆς Ἰποθοωντίδος⁴ φυλῆς· οἱ δὲ δη-
μόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ
λεγόμενοι Οἶηθεν, ὡς προεῖρηται.

Οἶόν τε· δυνατόν· ἀκρύντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν.

* Οἶος· μόνος· ἢ ὁποῖος.

25

Οἶος εἰ καὶ οἶός τε εἰ· τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ(323)
βούλει καὶ προηήρησαι·⁵ τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνα-
σθαι· ἀμφοτέροισι δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἶός· προβάτον.

Οἶος· ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος·⁶
καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ
ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ
οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν·⁶ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀν-
ταποδοτικόν· τοιοῦτος οἶος ἢ ὁ πατήρ.

Οἶον· τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παρα-10
δειγμάτων παραλαμβανόμενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασ-
μοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νό-

¹ μελανός

² εἰς (sic)

³ In spiritu variat.

⁴ -οντιδος

⁵ Inc. f. 81. c. 4.

⁶ προεῖρησαι

⁶ θῆραν

- μου· Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Μειδίον· οὐδὲν οὕτως
καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

15 Οἷς·¹ αἰξ ἢ πρόβατον.

Οἷσει· κομίσσει.

Οἷσεται· λήψεται.

Οἷσθα· ἀντὶ τοῦ οἷδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ
20 δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι
σύμφωνον.

Οἷσθεις· εἰκασθεις· ὑπολαβών.

Οἷσόμενος· κομίσων.

Οἷστά· φορητά.

Οἷσπώτη· οἷων² ῥύπος· οἷσυπος·* Ἀριστοφάνης Λυσι-
25 στράτη· Ἐκπλύναντας τὴν οἷσπώτην ἐκ τῆς πόλεως
ἐπιχλίνῃ.

Οἷστεύσας· τοξεύσας· σαγιτεύσας.

(324) Οἷστός·³ βέλος· σαγίτα.

Οἷστρά· συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Οἷστρεῖ· ἐρεθίζει· ἐκμαίνει.⁴

Οἷστρηλατούμενοι· πυρούμενοι· ἐκμαινόμενοι.

5 Οἷστροπλήγα· τηῖ μανία πεπληγότα.

Οἷστρος· ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις ἐμμανής.

Οἷσύμη· πόλις τῆς Θράκης.

Οἷσύνη· ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἷσυπηρός· ῥυπαρός.

10 Οἷσω· κομίσω· ἐνέγκω.

Οἷφι· χοίνιξ.

Οἷχεται· πορεύεται.

Οἷχέσομαι· πορεύσομαι.

Οἷχόμενος· πορευόμενος.

15 Οἷωνόβρωτος· ὀρνεόβρωτος.

¹ Οἷς an Οἷς n. 1.

² οἷον q. οἷσπος

* Inc. f. 82. c. 1.

³ Sic.

⁴ -νοι

Οἰωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα· ἡ σύμβολα.

Ὁ κἀνης τῆς κόλτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀγαθαῖα μεῖζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἡ τὴν ἡλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων²⁰ τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἡ διὰ τὸ σχῆμα * τῆς² ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουτροφοδὸν γεγραμμένης· ἡ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γὰρ φησι βου-²⁵τροφοδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, διεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἡ ἐπεὶ φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν με-⁽³²⁵⁾τέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ.

[Ὅτι² διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοαῖ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἶρηκεν.]⁶

[Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἦτοι οὖν γραφικὸν ἐστὶν¹⁰ ἀμάρτημα, ἡ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει ἵνα δοκῇ πλείον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.]

Ὁκέλλει: προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν.

* Ὀκιμβάζειν: καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεῦσθαι.³ ¹⁵

* Inc. μα f. 82. c. 2.

² τοῖς

³ Hic et proximus articulus cum praecedenti cohaerent: sed ante ὅτι διαμαρτάνει huiusmodi signum |· posuit manus antiqua, et simile in marg.

* Inc. f. 82. c. 3.

³ σκατεῦσθαι

Ὁκλαδίας δίφρος· ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορὰν ἡκολούθουν φέροντες.

Ὁκλάζει· χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διατάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει.

20 Ὁκλάξ· οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὥς ἡμεῖς.

Ὁκνεῖν· τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ὁκνεῖ· εὐλαβῶς ἔχει.

Ὁκνῶν· ἀναδύμενος.

Ὁκρίβαντας· ἐμβάδας.*

25 Ὁκρίβας· σχῆμα ἡνιόχου.

(326) Ὁκρίβας· σκηνή·² ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικά πῆγματα· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερεῖσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τραγωδοί.

Ὁκρίβας· τὸ λογεῖον, ἐφ' οἷ οἱ τραγωδοὶ ἡγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.

10 Ὁκόρνους·³ τοὺς πάροπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη· οἱ δὲ Ἰῶνες ἀττελέβους.

Ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν· ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠῖδειν σε.

* Ὁκριάζων· τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς.

Ὁκτώπηγος καὶ ὀκτώπους· Φιλήμων.

15 Ὁκτώπαν ποταμὸν⁴ Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις.

Ὁκτώπας· ἦτοι ὁ σκορπίος.

Ὁκτώπους· ἥ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.

¹ ἐμβάντας

² σχῆμα Porsonus, e superiore scilicet; et τὰ omittit.

Legendum fere, ἰδίως πάντων λεγόντων τὰ πλ. Haec et proxima glossa spectant ad Platonem, Sympos. p. 194. D. HSt.

³ Accent. om.

⁴ Inc. f. 82. c. 4.

⁵ Dist. ποταμὸν:

Ὀκτώπονν: Κρατῖνος Θράτταις· Ὀκτώπονν ἀνεγείρεις·¹
 ἀντὶ τοῦ σκορπίον· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπονν²⁰
 ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξανθρίαις ἡ Λύσσα
 ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν· — ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
 Ἰπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, Κέντημα γλώσ-
 σης σκορπίου βέλος λέγω.

Ολας: οὐχὶ ἄλας λεκτέον.

(327)

Ὀλαγμεύειν: ὅλας βάλλειν.

Ὀλβιοδαίμων: εὐδαίμων· εὐτυχέστατος.

Ὀλβιος: πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος.

Ὀλβοδότης: πλουτοδότης.

5

Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ
 τοῦ ὀλέθρου ὕμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ.

Ὀλεθρον: τὸ μόριον² τὸ γυναικεῖον.

Ὀλέκει: φονεύει.

Ὀλέκρανον: ³ ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κάρα ἢ⁴ κράνιον.¹⁰

Ὀλέκρανον: ³ τὸ ὅστωϊν τοῦ ἀγκῶνος.

* Ὀλέκρανα: ³ τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πῆχεις τῶν πο-
 δῶν λέγουσι.

Ὀλέσκει: ὀλοθρεύει.

Ὀλετῆρα: φονέα.

15

Ὀλίγα ἄττα: ὀλίγα τινα.

Ὀλιγαρχούμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ
 πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία.

Ὀλιγγοί: γένος ἀκριδῶν.

Ὀλιγίστου: παρὰ μικρόν.

20

¹ — ρης. ² μόριον vel μόριον primo. ³ Ὀλ. ter.

⁴ κρανίον sine κάρα ἢ ms. Tum prius v statim punctis
 damnatum, v, et lineola — cum accentu, (i. e. á) suprasc. in-
 ter κ et ρ. Existimasse videtur Porsonus, scribam, quum
 deleta voluisset νλον, puncta reliqua omisisse. Potius videtur
 voluisse κρανιον, i. e. κάρανον, ut e Photio Suidas.

* Inc. f. 83. c. 1.

Ὀλίγωρος: σὺν τῷ γ.

Ὀλιγογνώμων: ὀλίγωρος.

(328) Ὀλιγος: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

Ὀλιγοδεής: ὀλίγα χρήζων.

Ὀλιγοδρανής: ὀλίγα ισχύων.

Ὀλίγου δεῖν: σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ
5 χωρὶς τοῦ δεῖν.

Ὀλισθηρός: εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων.

Ὀλιγορήσετε: ¹ ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· ² Δημοσθένης Φι-
λιππικοῖς· ὀλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν·
ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν
10 τῷ, Ἡ ² ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς·
ὥρα δὲ ἡ φροντίς.

Ὀλιζον: ἔλασσον.

Ὀλισβοι: δερμάτινα αἰδοῖα.

Ὀλκάδες: πλοῖα.

15 Ὀλκειον: χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων.

Ὀλκῆ: δυνάμει· ἢ βάρει ἢ σταθμῷ.

* Ὀλκῆν: ἐπαγωγήν· τροπήν.

Ὀλκοί: σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια.

20 Ὀλκὸς ἄνθρωπος: ὁ ἐλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος.

Ὀλκοις: ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον.

Ὀλκόν: ισχυρὸν τόνον· ἢ ἐλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ ὁδόν.

Ὀλκός: ὁδός· ἢ ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς
25 κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ
καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἑκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ
πάσης τῆς νεῶς διῆκον.

Ὀλκοὺς: ἐφελκομένας.

(329) Ὀλκοὺς: ναυστάθμους.

¹ -ται bis.

² τῷ ἢ G. Ἡ Pors.

* Inc. f. 83. c. 2.

*Ολμοι· και ὑφόμενα: ἐπὶ αὐλῶν· Εὐπολις Φίλοις· Ῥέγ-
κειν δὲ τοὺς ὀλμούς·¹ οἶμοι τῶν κακῶν.

*Ολοκαρπούμενον: ὅλον προσφερόμενον.

*Ολόκληρος: οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὁλόκληροισ
εἰσὶν· Μένανδρος Θετταλῆ· Ὀλόκληρος οὗτος σοὶ ξένε.

*Ολοκαυτισμός: ὀλοκαρπία.

*Ολος: θόλος.

*Ὀλοσχερῶς: ὀλοτελῶς.

10

*Ολοσχοίνων: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας·
Θεόφραστος δὲ τρία εἶδη σχοίνου φησὶν· ὧν ὁ τρίτος
μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρων,† ὀλόσχοινος καλεῖται.

*Ολοσπάδες: ὅλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι· Σο-15
φοκλῆς.

*Ὀλόσφυρον: τὸ ὀλοσφύρατον.

*Ολολυν: Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθεον καὶ
βάκηλον.

*Ολολύττουςιν: οὐχὶ ὀλολύζουσι· Μένανδρος.

20

*Ὀλόλους: τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οὐκ ἐπιζόμενοι· Μέ-
νανδρος Δεισιδαίμονι· Θεόπομπος Τιταμενωῖ καὶ ἄλλοι.

*Ὀλόσχοινος: ἡ σχοῖνος· καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι.

25

*Ὀλόιτροχος: στρογγύλος λίθος· ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων.

*Ολούφειν: τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἷον ὀλοσφίζειν.

(330)

*Ολοφυκτῖς: φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.

*Ολοφυκτῖς: οἷον ἐπινυκτῖς ἢ δοθίην·² ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ
τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
ὅσα³ ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα⁵
ἐπιγίνεσθαι⁴ τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος κα-
λοῦ ἢ καλῆς διαλέγεται.

*Ολοφύρεται: ἀποδύρεται· κλαίει.

¹ Nulla lacuna.

† Inc. f. 85. c. 3.

² ἢ δοθίην primo; ἰ in εἰ mut. m. antiq!

³ ὅ ex em. Primó ω ut puto.

⁴ Bis v

- ᾽Ολόφωτος: ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος.
- 10 ᾽Ολοφυρμός: θρηνησις.
- ᾽Ολύμπια: τὰ ἐν Πίσμῃ ᾽Ολύμπια·* ᾽Αθήνησι· καὶ τὸ ἱερὸν ᾽Ολυμπίειον· πεντασυλλάβως ὡς ᾽Ασκληπίειον· ὁ Ἀριστοφάνης.
- ᾽Ολυμπος: οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίαι.
- 15 ᾽Ολυρα: ζεαί· εἶδος σπέρματος.
- ᾽Ολώλαμεν: ἀπολώλαμεν.
- ᾽Ολω ποδί: ὅλησι δυνάμει.
- ᾽Ομαδος: θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν.
- 20 ᾽Ομαιμος καὶ ὁμαίμων: ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμογνήδης.
- ᾽Ομαιχμία: ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι.
- ᾽Ομαλές: ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπον· Θουκυδίδης· καὶ, προσελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ πάλιν·
- (831) ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι.
- ᾽Ομαμαιτα: τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος.
- ᾽Ομμα ῥαπτόν: ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερεῶν.
- ᾽Ομαρτῶν: ἀκολουθῶν.
- 5 ᾽Ομαυλὸν: ὁμόκοιτον.
- ᾽Ομβρήσαντος: ὁ πηγάζαντος.
- ᾽Ομέθιον: ὁμόφυλον.
- ᾽Ομέρειν: ὁμοῦ ἡρμόσθαι.
- ᾽Ομεῖρονται: ἐπιθυμοῦσι.
- 10 ᾽Ομέστιον: ὁμόοικον· ὁμωρόφιον·
- ᾽Ομηρεῦντας: ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀνακεμφοθέντων, Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ·*

* Nescio an ᾽Ολ.

* Inc. λύμπια f. 85. c. 4.

* ὀλύμπιον

— πειῖον

* μ· statim suprasc.

* ὁμορρόφιον

* Accent. qm.

* Inc. f. 84. c. 1.

ἦσαν δὲ ν'. Ὀμηροὶ δὲ εἰσὶν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι·
ὀμηρεῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος δὲ ὀμηρεῖν¹⁵
φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς
οὖν ἐπ' ἀκολουθεῖν τῶν ὁμολογουμένων διδομένους
ἐντεῦθεν ὀμήρους φησὶ λέγεσθαι.

Ὀμηρίδαι· γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητᾶ ὠνομασμέ-
νον· οἱ δὲ φασὶν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας·
ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες²⁰
ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μά-
χην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὀμηρα
νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους
Ὀμηρίδας λέγουσιν.

Ὀμηρίταις· ὁμοψήφοις· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν· ὁμο-²⁵
γνώμοσιν.

Ὀμήρους· τὰ ἐνέχυρα· παρὰ τὸ ὀμηρεῦσαι, ὃ ἐστὶ συν-(832)
τυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφορῶν.

Ὀμευνέτου· συγχοίτου· ἀνδρός.

Ὀμήγυριν· ἄθροισμα· πλῆθος.

5

Ὀμηρεύειν· συμφωνεῖν.

Ὀμηρίδαι· οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι.

Ὀμηρον· ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην* διδόμενον.

Ὀμιλαδόν· κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

Ὀμιλεῖ· συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει.² 10

Ὀμιλος· ἄθροισμα· ὄχλος· πλῆθος.

Ὀμίχλη· ἁορασία· ἢ καχυς ἀήρ.

Ὀμνύναι καὶ ὀμνύειν· διτετῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ
τοῦ ναι· καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἱστάναι
μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἱστάνειν.

16

Ὀμνυθι· καὶ ἐκδυθι καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θυ.

Ὀμόδουλος· σύνδουλος.

¹ φησιν

² -νναι

* Inc. νην f. 84. c. 2.

² Potius 'O. videtur.

ἙΟμόγνια: ὁμογενῇ· ἡ γνήσια· ἡ φίλα.

ἙΟμοερκές: Διίναρχος ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἐν ἔρκος· τουτέστιν
20 ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

ἙΟμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως· ὁμοψύχως.

ἙΟμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος.

ἙΟμοίως λαβάς: ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις.

25 ἙΟμοδύμως: ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως.

ἙΟμογάλακτες: οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὗς² καὶ γεννή-
τας ἐκάλουν.

(338) ἙΟμόγνιοι θεοί: οἷς οἱ² συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.

ἙΟμοεῖρκτης: ὁμότοιχος·³ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.

* ἙΟμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

ἙΟμολώϊος Ζεὺς: ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιω-
5 τίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ ἙΟμολώας προφήτεος
τῆς Ἑννέας· ἣν προφητὴν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὁ
Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἰστρος δὲ ἐν
τηῖ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν
10 τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηρικὸν ὄμαλον λέγεσθαι· ἔστι
δὲ Δημήτηρ ἙΟμολώϊα ἐν Θήβαις.

ἙΟμόπτεροι: ὁμότριχες.

ἙΟμονήδνος: ἀδελφὸς γνήσιος.

ἙΟμόνοια: συνέδριον·⁴ ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας
15 ἐπιστάται.

ἙΟμόργνυσι: ἀπομάσσει· ἀποψύχει.

ἙΟμόρξας: ἐκμάξας· ἀποψήσας.

ἙΟμορος: πλησιόχωρος.

ἙΟμοροῦσα: γειτνιῶσα· πλησίον ἐλθοῦσα.

20 ἙΟμορροθεῖ: συμφωνεῖ.

ἙΟμορρόφιον: ὁμόσκηνον.

² ἄς

³ ὁμόστοιχος

⁴ ον ex em.

* ἙΟμογνιοι θεοί: ὅσοι (* hic : in litura.)

* Inc. f. 84. c. 5.

* & in litura.

Ὅμοσα: ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφο-
δρῶς· θρασέως.

Ὅμοσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ
μεταφορᾶς ὁμοσε ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ† ἐξ 25
ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφεσθαι, (334)
μὴ δὲ φεύγειν.

Ὅμοῦ: Ἰ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησὶν·
ὁμοῦ δισμῦριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς·
ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· 5
Ἦδη γὰρ (ἔστιν ἡδε) ἂ τοῦ τίπτειν ὁμοῦ.

Ὅμόσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ὅμόσπονδος: φίλος.

Ὅμοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔ- 10
χοντας.

Ὅμοτεχνον: οὐ σύντεχνον.

Ὅμότιθον: οὐχ ὁμότιθον.

Ὅμοῦ: ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμῖξ ὁμοῦ. 15

Ὅμοῦ: Δημοσθένης τῷ ἰ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀ-
ριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰς
ὁμοῦ δισμῦριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλε-
ται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν (δισ)μυρίων ἂ εἰσὶν· ἐπεὶ ὅτι 20
γε οὐκ ἦσαν δισμῦριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ
ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Λαρόθρον· Ἀυσίας δὲ
καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀν-
δρῶν ὁμοῦ κατακειμένων δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως
τῷ Ἀυσίαι κεχρησθαι * ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις 25
πρὸς Ἀχιλλέα· φησὶ γὰρ· Μὴ ἐμὰ σὼν ἐπάνευθε τι-
θήμεναι ὅσπερ Ἀχιλλεῦ, Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν
ἡμετέροισι δόμοισιν.

† Inc. f. 84. c. 4.

† ἰ. ἡ. om.

* τῶν μυρίων

† φεύγειν ὁμοῦ· δημ. jungit.

† τὸ

* Inc. f. 85. c. 1.

(335) Ὀμπην: Ἀθηναῖοι οἳ ἂν τὸν νεῶν¹ ἰδρύωνται πυρούς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἰθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἐξῆς· χρῶνται δὲ
5 τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγο-
ρεύοντες Ὀμπην, εὐθένηϊαν οἰωνίζομενοι· ὅθεν καὶ ἡ
Δημήτηρ Ὀμπνια.²

Ὀμπνεύειν: αὖξειν.

Ὀμπναι: πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι.

Ὀμπνίου νέφους: μεγίστου.

10 Ὀμφαλόν: τὸ μεσαίτατον.

Ὀμφαλητομία: ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται.

Ὀμφακα: πᾶν τὸ ἀνστήρὸν λέγουσιν.

15 Ὀμφάλειος: εἶδος σύκου· ἰσχάδος.

Ὀμφαλιστήρ: ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμ-
νουσιν.

Ὀμφή: θεία κληδὼν ἢ φήμη.

Ὀμφήν: φωνήν· κληδόνα· φήμην θείαν· ἢ ὄνειρα·

20 φάσματα.

Ὀμφύνειν: σεμνύνειν.

Ὀμώμοκα: Ἀρχιππος Ὀνωι.

Ὀμωχέτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορ-
ροφίους· Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις.

25 Ὀναίμην: ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι.

Ὀναιντο: ὠφελθῆναι· καὶ ὄνασθαι, ὠφελθῆναι.

Ὀνειρόπληκτον: ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

(336) Ὀνειροπολεῖ: φαντάζεται.

Ὀνειροπόλος: ὀνειροκρίτης.

Ὀνήσασθαι: ὠφελθῆναι· ἀπολαύειν.³

Ὀνησιφόρος: ὠφέλειαν φέρων.

¹ νεῶν statim ab eodem suprase.

² Sic; μ statim suprase.

³ ἀπολαβεῖν

- Ἰσημερίαν· ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. 5
- Ἰσημερίαν· ὅνησιν φέρων· καὶ ὀνάτωρ¹ ὁμοίως.
- Ἰσημερίαν· πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λό-
γους· εἰς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὐ καὶ Ἰσοκράτης
ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.
- * Ἰσημερίαν· βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. 10
- Ἰσημερίαν· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα.
- Ἰσημερίαν· ὀνεῖσθαι· ὠφελεῖσθαι.
- Ἰσημερίαν· ὠφελεῖ.
- Ἰσημερίαν· ἐν ᾧ πρόκην νήθουσιν.
- Ἰσημερίαν· κανθήλιοι.² 15
- Ἰσημερίαν· ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης.
- Ἰσημερίαν· ὀνομήνω· ὀνομάσω.
- Ἰσημερίαν· ὀνομάζων·³ ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηνεῖαι χρώμενος·
Δημοσθένης.
- Ἰσημερίαν· τὸ ἐκάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμ- 20
φοτέρων⁴ τάσσει.
- Ἰσημερίαν· ἄγων μυστήρια·⁵ ἐπὶ τῶν ἐτέροις κακοπαθόντων
καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν(337)
μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους
κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θάλλονται
μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγόμενα βαστάζοντες· 5
Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦ-
σιν αὐτὸν τότε.
- Ἰσημερίαν· εἰς ἄχυρα· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς
ἀγαθὰ ἐμπικτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρω-
μένων.

¹ ὀνιάτωρ

* Inc. f. 85. c. 2.

² Ἰσημερίαν· κανθήλιοι: quasi deesset explicatio.

³ ζῶ (ν statim)

⁴ π i. e. παροιμία ab eodem inter columnas.

⁵ ἀμφοτέρω G. et P.

10 ὄνος ἐν μελλίταις: Κράτης Τόλμαις· καὶ, ὄνος ἐν μύ-
ροι· παροιμία.

* ὄνος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδεῖ· ἡδοχή παροιμία.

* ὄνος λύρας ἦκουε¹· καὶ σάλπιγγος ὕς· λέγεται δὲ ἐπὶ
15 τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούμενων.

* ὄνος ἀκροῦται σάλπιγγος: Εὐκόλις Ταξιάρχαις.

* ὄνος ἰσόσπριος:² ζωῖον πολὺ πουν σκοληκῶδες, ὃ συν-
εληθὲν ὁμοιον κυάμῳ φαίνεται.

* ὄνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφόμενων· Κηφισόδωρος
20 Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μὲ· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι·
Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυπκάζουσι³ περιτρέ-
χοντες· ὃ δ' ὄνος ὕεται.

* ὄνου γνάθος: τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πο-
λυφάγον.

25 ὄνου πόκοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων·⁴ ὥσπερ αἱ
(336) τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν
πλύνειν.

* ὄνου θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

* ὄνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτη-
5 θεῖσαι ἰστόν ἀνέρορῃξαν· ὃ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ παῖ
τοῦ ὄχου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

* ὄνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέ-
γεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοι-
10 αῦται· πλίνθον πλύνειν· ἄσκον τίλλειν· χύτραν πο-
κίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμιᾷν· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ
Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Αἰδου σχοινίον πλέκοντα·
ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα· οἶον ἀποκείροντα.

15 ὄνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδάλωνι·
Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοπάνης

¹ ἦκουεν

² ὄνοσις ὀσπριος

³ -σιν

⁴ Inc. f. 85. c. 3.

⁴ ἀμνήτων primo; statim emendatum.

Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ·
 περὶ ὄνου σκιᾶς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλῆαις καὶ
 δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ 20
 πρῶτον φθιγγέσθαι Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ
 τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίας κρινομένου· ὥς ἑώρα θο-
 ρυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐ-
 τοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγέσθαι· ὥς Μεγά-
 ραδε ἀπὼν μισθώσαιοτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τη 25
 ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθείη
 ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ'
 ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὄνηλάτην κωλύειν, φά-
 σκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι ἴμόνον, οὐ μὴν καὶ
 σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλήν (339)
 περὶ τούτου * γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὥς εἶδε τοὺς
 Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἠδόμενους καὶ
 ποθοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκούσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ
 ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν· 5
 ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέ-
 λουσιν ἀκούειν· ὅλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρή-
 σατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς πα-
 ρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθη- 10
 ναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

Ὀνοταζομένη: ἑκφανλιζομένη· Ἰὼν μεγάλας δράματι.

Ὀντως: ἀληθῶς.

Ὀνυχίζεται: ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. 15

Ὀνυχος ἔλκος: ὅσον ἔλκυσμα· ἢ μακρὰ γραμμή.

Θνῶι τίς ἔλεγε μῦθον: ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐκί-
 νει τὰ ὅτι.

Ὀξάλειοι: συκαί τινες.

* Ino. f. 85. c. 4.

ἡ -όμενος primo, sed statim em.

ἡ ὄλος ut videtur primo, sed ἡ m. pr.

20 Ὀξίνῃ διάθεις: ἦν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα.
 Ὀξίνην: τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ Ἑρμῆπος καὶ Φι-
 λωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Ὀξίς: λαγύνιον ὀξηρόν.

25 Ὅξος Σφήττιον: ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀ-
 χαρνεῖς κακαλόγοι.

(340) Ὀξύβαφον: οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον.

Ὀξυβελῆς: ὀξέως βάλλων· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυθύμια: Ὑπερίδης ἐν τωῖ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ
 οὐ πολλῶ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίαις ¹ ἢ στή-
 5 λη σταθεῖη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἐνιοὶ μὲν οὖν,
 ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι φασὶ τὰ
 ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τωῖ
 θυμῶϊ χρηῖσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι καὶ
 10 καλοῦσιν· Δίδυμος δὲ φησιν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα
 λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι
 εἰς * τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρῳσιν.

Ὀξυθύμια: ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκ-
 τωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα
 15 ὀξυθύμια καλεῖται.

Ὀξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ
 ἀγχοιμαῖα ² ξύλα· οἱ δὲ τοὺς πῆπους, ἐν οἷς τὰ τοι-
 αῦτα κατεκαίετο· Εὐπολὶς Δήμοις.

Ὀξυθυμεῖσθαι: οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν· τὸ ὀργίζεσθαι
 20 ἀκραχόλως.

Ὀξυπρώρῳ ταύρῳ: ὀξυκέρατι.

Ὀξυρεγμῖν: ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροφή· Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Σκηναῖς ³ καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυ-
 μίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἀκουσον, ⁴ ὦ γύναι, θυμοῦ
 25 δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῇ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

¹ ὀξυθυμοῖς

² σκηναῖς

* Inc. f. 86. c. 1.

⁴ ἀκούσιον — αὐτῇ

³ ἀγχοιμαῖα

- Ὁξύροπον: ὀξέως θρόν.
 Ὁξυπέστερος: ὀξύτερον βλέπων. (341)
 Ὁξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν.
 Ὁπαζόμεναι: θεωρεῖν καὶ ἐπόμεναι.
 Ὁπασθεῖς: ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεῖς.
 Ὁπαία κεραμῖς: ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσό-5
 χόωι. — διακύνσας ὁρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος
 καλὴν σφόδρα.
 Ὁπα: φωνήν.
 Ὁπαδός: ἀκόλουθος.
 Ὁπάζει: θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει. 10
 Ὁπη: ὄπου.
 Ὁπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην.
 Ὁπή: δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν. ἐνθεν καὶ ὀπήτιον.
 Ὁπιπεύειν: παρατηρεῖν.
 Ὁπισθόδομος: τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκήματος. ἢ ταμι-15
 εῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει. ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθη-
 νᾶς νεώ.
 Ὁπισθοτεῖλαν: τὴν σπηλίαν οἱ Βοιωταί. ὀπισθεν ἀ-
 (πότιλῶσαν.)²
 Ὁπισθεν καὶ κατοπιν: Ἰηπεῦσιν. 20
 Ὁπιάντορον: τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ.
 * Ὁπικίαν: τὴν τῶν Ὁπικῶν χώραν. Θουκυδίδης.
 Ὁπικοί: οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες.
 Ὁπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. ἀν-
 έωξαν δὴκου πρώτῃν τινὲς τὸν ὀπισθόδομον. ἐκαλεῖτο 25
 δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεώ τῆς Ἀθηναῶν οἴκας, ἐν ᾧ
 ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.
 Ὁπίστατον: τελευταίότατον. (342)
 Ὁπλαί: αἱ πυξίδες. τῶν ἱππῶν οἱ ὄνυχες.

¹ Ὁπισθότειλαν ex em. ej. pro -λᾶν ut videtur.

² ἂ tantum, * Inc. f. 86. c. 2.

- Ἔκτα φωτός: αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.
 Ἔκτα: ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν· οἶον, βοῶν· προ-
 5 βάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἔχόντων μικροὺς ὄνυχας
 ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.
 Ἔκτα: ὁπλιτεύειν: ὁπλίζεσθαι.
 Ἔκτα: οὐ πείθομαι· καὶ τοῦτο Βοιωτίον· Ἀρ-
 στοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις.
 10 Ἔκτα χεῖρ: πλουσία χεῖρ· πλούσιος.
 Ἔκτα νέφος: μέγα· πολύ· ἠϋξημένον· Σοφοκλῆς Θησεῖ.
 Ἔκτα λειμών: ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ· ἐπεὶ
 Ἔκτα ἡ Δημήτηρ λέγεται.
 15 Ἔκτα ὕδωρ: τὸ τρώφιμον.
 Ἔκτα: ὅπου.
 Ἔκτα ποτέ: ὅπου ποτέ.
 Ἔκτα: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα
 τοῦ γάλακτος.
 20 Ἔκτα: ὁποῖος.
 Ἔκτα: ἀπὸ ποίου μέρους.
 Ἔκτα γε δὴ: ****
 Ἔκτα προτυχῶν: οὐχ ὁ προστυχῶν.
 Ἔκτα: τὸ μαγειρεῖον.
 25 Ἔκτα: κατασκόπους.
 Ἔκτα: ἀνακαλυπτῆρια.
 Ἔκτα: ἐθεασάμην.
 Ἔκτα: ἐωρακέναι.
 (348) Ἔκτα: ὠνητῶς ὁπώρας.
 Ἔκτα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀεττί-
 νην· * ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.
 Ἔκτα: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς
 5 παραπρεσβείας.
 Ἔκτα: τὸ ἐπείγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπείγειν.

* Parga lacuna.

* Inc. πίνην f. 86. c. 5.

Ὅργανα χρόνου· ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλανήτας· τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὅργανα χρόνου. 10

Ἐργάς· χωρίον· οἶον ἄλσος μέγα· καὶ ὀργεῶνας, οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες.

Ἐργάς· τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς 15 προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὕσα.

Ἐργάς· θυσία· τελετή· μυστήρια.

Ὅργεῶνας· Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς¹ Ὅργεῶνας· ὀργεῶνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν² 20 ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρι· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν· οἱ μέντοι ποιεῖται ἔτακτον τὸν νόμον ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν· μήποτε δὲ ὕστερον νερόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν 25 ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὥς ἐστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

Ὅργάσας· μαλάξας.

(344)

Ὅργιάζων· θύων· ἐπιτελῶν.

Ὅργᾶν· ἐπιθυμεῖν.

Ὅργάς· ἡ εὐγείας καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία. 5

Ὅργια· μυστήρια· ἱερὰ.

Ὅργεῶνες· οἱ τοῖς ἰδίαι ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· ταυτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ' μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις * οἰκλαῖς ἱερὰ· τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον 10 ἕτερον καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος³ ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους⁴ ἔχοντας περὶ τινὰς

¹ ὥς

² δρᾶν

* Inc. f. 86. c. 4.

³ so bis primo.

⁴ συνέλους

- 15 ἤρως ἢ θεούς· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας
οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ·
Γανεῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῖωνας·¹ καὶ
ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσα-
γορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν· Εὐ-
20 χαῖς δὲ σωζοῖς δεσπότας·² Παιωνίαις· περὶ δὲ τῶν
ὀργεῶνων γέγραπεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας
ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμο-
γάλακτας, οὓς γεννητὰς καλοῦμεν.
Ὀργάδες· τὰ ἱερὰ χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν ὀργίων ἢ τῶν
(345) μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὃ ἐστὶν ἐπιθυμεῖν· καὶ
γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ φυτὰ, οὐ τολμῶσι,
διὰ τὸ ἐπάρματα εἶναι.
Ὀργεῶνες· πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλ-
5 λαχοῦ οὕτως.
Ὀργῶνῃ· ἢ Ἐργάνῃ· ἢ Ἀθηνᾶ.
Ὀργεῶνες· σύνταγμά τι ἀνδρῶν· ὥς τῶν γεννητῶν καὶ
φρατόρων· ὀνομασθέν ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν· οἷον
θύειν καὶ εὐχεσθαι.
10 Ὀργεωνικά· ἐστὶ θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεῶνων.
Ὀργιασταί· οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.
Ὀργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανῶσα.
Ὀργιουμένοις·³ ἐπιθυμοῦσιν.
Ὀρέγει· παρέχει.
15 Ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ.
Ὀρεγνύς· ἐκτείνας.
Ὀρειοὶ πόδες· αἱ κῶπαι.
Ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.
Ὀρείχαλκος· ὁ διαυγὴς χαλκός.

¹ β.
ἀγακλέας ὀργίωνας

² δεσπότας an -της non prorsus liquet; illud potius.

³ Ὀργισμ. primo, sed statim mut.

Ὁρέξει· δώσει· ἐκτείνει.

20

Ὁρεξίς· ἐπιθυμία.

Ὁρεωκόμος· ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὁρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος.

* Ὁρέστης· ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.

Ὁρεῖς· ἡμιόνους· καὶ ὁρεωκόμους, τοὺς ἐπιμελουμένους 25 τῶν ἡμιόνων.

Ὁρδάνιος· ἐκ τοῦ ἦν ὕδωρ, ἵν' οἱ περιρραϊνόμενοι καθα- (346) ροὶ ἀπέρχονται.

Ὁρθάνης· Πριακώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμῇ καὶ Νύμφαις.¹

Ὁρθόκερως·² ὁρθόθριξ· Σοφοκλῆς.

5

Ὁρθόκωμος Ἑρακλῆς· ἱδρύεται Ἀθήνησιν.

Ὁρθοῖ· σπῆλξει.

Ὁρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τούτοις· ἀντὶ τοῦ κεκ- νημένης καὶ πεφοβημένης· Τπερίδης φησὶν· ὁρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὕσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπα- 10 θοῦς καὶ ἀκεραίου.

Ὁρθὴν δ' ἐντυγχάνει·³ ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Τπερίδης.

Ὁρθιον νόμον καὶ τροχαῖον· τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ἑυθυμῶν ὠνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατετραμμένοι δ' ἦσαν.

15

Ὁρθόπληξ ἵπκος· ὁρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσων· Ἀ- ριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ὡς δ' ὁρθόπληξ· πέφυκε⁴ γὰρ δυσγάργαλις.

Ὁρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὁρθοὺς ἔχοντα κό- λωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ 20 τὰ περίστωα.

Ὁρθογότη· χελιδών.

* Inc. f. 87. c. 1.

¹ ἐντέτακται ἑρμοῦ καὶ νύμφης

² Ὁρθόκερως

³ ἐντυγχάνει

⁴ δὲ ὁ πέφυκεν

Ὁρθόφρων: ἀναταταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν·
οὕτως Σοφοκλῆς.

25 Ὁρθοστάδιοι: οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι,
συρτοί.

(347) Ὁρθριον: ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.

Ὁρθριάζειν: μαντεύεσθαι.

Ὁρθριοφοίτης: ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.

Ὁρθῶς: κατ' ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων ἢ λέξας
5 τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν.

Ὁριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι.

Ὁριγνώμεθα: ὀρεγόμεθα.

* Ὁρικά ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι, τῶν ἡμιόνων.

10 Ὁρκάνη: περίφραγμα τι ἀκανθῶδες.

Ὁρκάνη: ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται
δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἐστὶ περιβόλου φράγμα.

Ὁρκάνη: Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β' μήποτε ὁ
φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕ-
15 τως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶ-
ναι· Ὁμηρος· Αἵμασις λέξαντες ἀλωῆς ἐμμεναι ἔρκος.

Ὁρκάνας: εἰρκτάς.

Ὁρκαπάτην: χλευαστὴν δι' ὅρκων.

20 Ὁρκάνην: τὴν σαργάνην λέγουσιν.

Ὁρκίζειν: καὶ ὀρκοῦν· ἐκατέρως.

Ὁρκιον: σκήπτρον· καθ' ὃ ὕμνον οἱ βασιλεῖς ἢ ῥά-
βδος.

Ὁρκίλλεσθαι: τὸ διακενῆς ὀμνύναι.

25 Ὁρκύπτεσθαι: ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἰστάμενον.

Ὁρκωμοσία: τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα.

Ὁρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίως.

Ὁρκωντας: οὐχὶ ὀρκιστάς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν.

* Inc. f. 87. c. 2.

· - όσια

Ὁρμᾶν: οὐ τὸ ἐξιέναι¹ που· ἀλλὰ τὸ ὀρμηῇ πρὸς τι(348)
χρῆσθαι.

Ὁρμαδός: σύνδεσμος· στοῖχος.²

Ὁρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσειδίππος Συνερόφοις·
— ἐνδοδι προνομεύειν ὁρμενα: παρὰ τοῖς παλαιοῖς⁵
οὐχ εὗρομεν· Νικοστράτῳ· — ῥήτορες Ἐξωρμενικό-
τες³ δυσχερεῖς, πάλιν αἵρετοί.

Ὁρμιάν: Ἀντιφάνης Ἀλιανομένη.

Ὁρμον: λιμένα.

Ὁρμενον: τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλού-10
μενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς
παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους.⁴

Ὁρμίσκος καὶ ὄρμος: περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια·
χαλαστήρια.

Ὁρμωμένους: προθυμουμένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γένεα-15
λογούμενος.

Ὁρνιθευομένου: μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

Ὁρνιθευτής: ὁ ὀρνιθοθήρας.

* Ὁρνίθεια δίπτυα: ἐν αἷς τὰ ὄρνια ἀλλασκεται.

Ὁρνιθευτήν: ἰξευτήν.

20

Ὁρνιθοκλόνοι: ὀρνιθοσκοποί.

Ὁρνις: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγαι ἀκο-
λούθως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἄπαξ
ὄρνις· Ἀδεῖς ἦτορ ἔχων ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις. 25

Ὁρνυται: ὀρμαῖ.

(349)

Ὁροβοι: ὁσπρίοις τι εἶδος γνωρίμων.

Ὁρογυίας⁶ λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας·⁶ Ἀριστοφάνης.

Ὁρόγκους: τοὺς τῶν ὀρῶν ὄγκους.

¹ ἐξιέναι

² στοῖχος

³ νικοστράτῳ ῥήτορι· Ἐξωρμενηκότες
ἄνθους

⁴ εἶδους   Ista statim.

* Inc. f. 87. c. 5.

⁵ -όνοι

⁶ Sic.

5^{ος} Ὄρος: καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη ὄροι ὀνομάζονται.

Ἵ Ὄρος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις.

Ἵ Ὄρος: τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυπὸν· ἔστι δὲ ὑποστάθ-
10 μὴ γάλακτος.

Ἵ Ὄροσάγγαι: σωματοφύλακες βασιλέως.

Ἵ Ὄρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐκόντα ταῖς ὑπο-
κειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα· ἃ ἐδήλουν ὅτι
15 ὑπόκεινται δανειστέῃ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μέναν-
δρος.

Ἵ Ὄρονύχιον: ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή.

Ἵ Ὄρον: σκεῦος τί γεωργικόν· ὥς Ἰσαῖος δηλοῖ· μήποτε
μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάν-
δρῳ ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν πεπατημένην σταφυ-
20 λὴν πιέζουσιν.

Ἵ Ὄρρωιδεῖν: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὄρρωιδία, τὸ δέος.

Ἵ Ὄροτύπος: ὕλοτόμος.

Ἵ Ὄροτύπους: τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὄρων κορυ-
φαῖς ἔβαλλον.

25^{ος} Ὄροφος καὶ ὄροφή: στέγη.

Ἵ Ὄροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα.

Ἵ Ὄρηξ: κλάδος.

Ἵ Ὄρρωιδεῖ: φοβεῖται.

(350) Ἵ Ὄρρωιδία: φόβος.

Ἵ Ὄρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.

Ἵ Ὄρρος: τράμις· καὶ ὄρροπύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἰῶνες·
ὄρροπύγιον * δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

5^{ος} Ὄρρος: ὁ ταῦρος.

Ἵ Ὄρσολοπεῖν: λοιδορεῖν· πολεμεῖν.

* Ὄροτόμος Porsonus.

* Inc. γιον f. 87. c. 4.

Ὀρσολοπεῖται: ¹ διαπολεμεῖται.

Ὀρτάλιχοι: οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.

Ὀρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν τὸ ὕ· καὶ ¹⁰
τὸν ὀρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ ² Ἀριστοφάνης Δαι-
ταλεῦσιν.

Ὀρτυγοκόπος: παιδιὰ τις, ἐν ἧ ὀρτυγας ἰστιάσιν ἐν γύ-
ρωι, οὗς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν
ταῷ γύρωι καταβαλὼν τὸν ὀρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς
οὗς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρω ³ ¹⁵
τοὺς ὀρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσιν·
λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἄλλα πρὸς Μειδίαν δεῖ
σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιοῦτους ἄλ-
λους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀ- ²⁰
γὼν ἔστι· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ· ῥαθυ-
μητέον.

Ὀρτυγομήτρα: ὀρτυξ μέγας.

Ὀρτυγοςκοπεῖν: ἐν γύρωι τιθέντες ὀρτυγα, εἰώθασιν
ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' εἰάν μὲν πληγείς ὁ ὀρτυξ
ἔλθοι πτερυσσόμενος, περὶ τὸν κατάξαντα γίνεται τὸ ²⁵
βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὀρτυγα· εἰάν δὲ μείνη
περὶ τὸν ἄντικρυς, καὶ ἀποφέρει ⁴ τοῦτόν τε αὐτόν (851)
καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος.

Ὀρυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐ-
κολάζοντο.

Ὀρυμαγδός: θόρυβος· τάραχος· κτύπος. ⁵

Ὀρφανισταί: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ἵνα μηδὲν ἀδι-
κῶνται.

Ὀρφναίην: σκοτεινὴν.

¹ Ὀρσοπλήται

² ὄρ. δ. β.

³ ἐτέρω, sed θα statim supr.

⁴ -ρηι ex em. statim facta.

* Ὀρφνη: σκοτία·¹ νύξ μελαίνη.

10* Ὀρχαμος: ἡγεμών.

* Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: στίχοις ἀμπέλων ἢ ἐτέρων φυτῶν.

* Ὀρχίλος: βασιλικὸς σαλπικτής· ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον.

15* Ὀρχιπεδεῖν: τὸ περὶ τὰ παῖδια κακοσχολεῖσθαι.

* Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγοραῖ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἤδον καὶ ὤρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήστραν· — ἔτι γὰρ τὴν θεάν ὠϊκεῖτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.

20* Ὀρχους: τὰς κατὰ στίχον φυτείας.

* Ὀρχήστρα: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα.² ἔ- καὶ γὰρ ὤρχοῦντο οἱ χοροί.

* Ὀρωῖτο: βλέπειτο.

* Ὅσα μὴ ἀπῆν³ τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρό-

25 νον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

(352)* Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι· τὸ δ' ἀληθές κακῶν⁴ ἀπαλλαγεῖσαι: ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἐξῆς.

* Ὅσημέραι: διακαντός· πάντοτε· καθ' ἡμέραν.

5* Ὅσια: τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

* Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις:⁵ οἷον ἐ- φεῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποταθυ- μένων.

* Ὅσιον χωρίον: τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἐξεσ-
10 τιν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡ πότνι Εἰ-
λαίδυια,⁶ ἐπίσχες τοῦ τόκου, Ἐως ἂν εἰς ὅσιον ἄ-

¹ το in τί vel τί statim mut.

² Inc. f. 88. c. 1.

³ σίγμα

⁴ ἀπὸ primo, sed i del. et ἦν per compend. supra π. Ad Aristidem, t. iii. p. 404. (II. 245.) refert Porsonus in schedis.

⁵ τῶν κ. Porsonus.

⁶ Ὅσια: ταῖς

⁷ εἰλαίδυια

πέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερὰ· λέ-
γεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον.

Ὅσιον: Ἐπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέιτονα φησί· καὶ 15
τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια· καὶ Ἰσοκράτης.
τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὀσίοις· τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες·
καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς
διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ
ὅσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. 20

Ὅσιους θαλάμους: τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους.

Ὅσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ
ἱερὰς, ἀλλ' ὀσίας νομισθῆναι.

Ὅσμη: ἡ δὲ ὁδμή Ἰαχόν.

Ὅσμύλια: ἰχθύδια εὐτελῆ· Ὅσμύλια καὶ μαινίδια· καὶ 25
σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης.

Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.

Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

(358)

Ὅσον οὐκ: ταχύ· μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη.

Ὅσσοις: ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγωιδίᾳ ἀρσενικῶς· παρ'
Ὁμήρῳ οὐδετέρως.

Ὅστακός: οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν
τὴν Ἀστακον, Ὅστακον Ἰωνες·² Κάρ' ὦ χάρων Ὅσ-
τακος* ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων.

Ὅσταφίδα: οὐκ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· — ὁ δὲ Ζεὺς
ὀσταφίσιν ἔσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἡ Νόμοις·
τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος. 10

Ὅστινον: οὐκ ὀστείνον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.

Ὅσταυν: δυσυλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ὅστολογεῖν: ὀστᾶ συλλέγειν.

Ὅστολόγος: παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ ὄραμα Αἰσχύλου Ὅσ- 15
τολόγοι.

* μαινίδια

² Ἰων ἐς

* Inc. f. 88. c. 2.

Ὀστράκων: τῶν τοῦ ὠοῦ· Λίσχυλος.

Ὀστρακίνοια: παιδιὰ ἢ ἐπ' ὀστράκων.

Ὀστράκου περιστροφή· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι
20 ποιούντων λεγομένη.

Ὀστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἔξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.

Ὀστρακισμός καὶ ἔξωστρακισμός: φυγῆς ἐστίν, εἶδος, ὃ-
25 νομασθέν ἐκ τοῦ εἰς ὀστρακὸν ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομιζέτο πρέπειν μεθίστασθαι τῆς πόλεως.

(354) Ὀστρεία: σὺν τῷ ἰ μάλλον.

Ὀστρεία: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἶον ἐκαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαῖδε· — βουὲς ὀστρίμου ἐξήλασεν.¹

Ὀσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Ὀσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα.

Ὀσχοφορεῖν:² ἐορτὴ τις ὀσχοφῶρια καλουμένη· ὄσχος γὰρ καλεῖται κληματὶς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυνας· ἢ οὖν εὐγενὴς παῖς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκι-
10 ράδος· ὁ τράπος δὲ ὃν τοῦτο ἐγένετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη.

Ὀσχοφόροι:³ δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων· ἡ δὲ ὄσχη κλημὰ ἐστὶ βότρυς ἐξηρητημένους ἔχον· ταύτην δ' ἐνιοὶ ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ὅτι ἂν οὖν: πάντῃ μὲν οὖν.

15 Ὅτι νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας * ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργεῖν καὶ δεδομένους παρὰ πό-

¹ σ semel.

² ὀσχοφορεῖν et ὠσχοφῶρια

³ ὠσχ.

* Inc. f. 88. c. 5.

τον ἐξηγητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης²⁰
 μὲν ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησὶν· ὁ δὲ Δημοσθέ-
 νης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφά-
 νους θυγατέρας ἐξηγητήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀλη-
 θεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινι τῶν πρὸς Φί-
 λιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς²⁵
 Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Ἔστι οἱ αἰλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φάνωι, εἶχον εἰς διοίκη-
 σιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-(355)
 κράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἐγ' τῶν
 Νόμων.

Ἔστι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶ-
 κον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλέ-⁵
 ποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ἔστι τὰ ἐπικηρυττόμενα τιὰ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν
 ἐτίθετο.

Ἔστι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δού-
 λους λαγχάνονται δίκαι.¹⁰

Ἔστι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου
 κρωτῶν.

Ἔστι χιλίας ἐξημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι
 γυναῖκες.

Ἔστι ποτε· ἀντὶ τοῦ ποτέ.¹⁵

Ἔστι ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὁτλεῖν, τὸ μοχθεῖν.

Ἔστι ὁτοβος· θόρυβος.

Ἔστι τὸν πατέρα εὐρὼν χαλκοῦ χρεῖαι.

Ἔστι τὸν κύσον τραθεῖς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κρά-
 νους χρεῖαι.²⁰

Ἔστι χάριν· τίνας ἔνεκεν.

Ἔστι ὁτρηρός· ταχύς· ὀξύτατος· δραστήριος.

¹ In marg. nota /

Ὀτρυνγῆφάγον· τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεο-
25 νασμὸν τοῦ ὁ· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ὀτρύνοντες· κελεύοντες.

* Ὅττα· φήμη· μάντεια διὰ κληδόνας· καὶ ὀττεύεσθαι,
τὸ μαντεύεσθαι.

(356) Ὁ τυχών· ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπά-
θειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών.

Ὅττωι γὰρ φίλον· ὡς τι ἀρέσκει.

5 Οὐ γὰρ ἄπανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ
τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐδαμηΐ· ἀντὶ τοῦ οὐδαμόδι· Τηλεκλείδης Ἡσιόδω.

Οὐδαμαΐ· οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης.

Οὐδαμῶς· κατ' αὐθέννα τρόπον.

10 Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν· ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο· τοὺς γὰρ Μολιονίδας· ἔφυγε·

Δίῳ δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν

Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντά· Ὀλύμπια, πρὸς β'
διαπυκτεύσαντα ἠττηθῆναι.

15 Οὐδεὶς θνσώνης χρηστὸν οὐπωνεὶ κρέας.²

Οὐδεὶς· οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ὁ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ
τοῦ θ, οὐθείς.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.

Οὐδεὶ· ἐδάφει.

20 Οὐδὲν ἀπὸ³ τρόπου· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί.

Οὐδένης· τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς·

καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας.

Οὐδ' ἐν δέρματι·⁴ ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς.

Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· οὐ γὰρ τοι-

25 οὔτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος.

* Inc. f. 88. c. 4.

¹ -ωνίδας primo, sed mox mut.

² ὄψον ἢ κ.

³ ἄπο

⁴ Οὐδὲν δ.

Οὐδὲν ἱερὸν· Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδωνίδος ἰδὼν ξόανον· ὡς
τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόν-
των τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦ- (357)
λοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος· * * * * *

Οὐδὲν πρὸς ἔπος· * * * *

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον· Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου
τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησαν τινὲς
τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσ-
θεν * εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἡγωνίζον-
το, ἅπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάν-
τες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους 10
καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν· μηκέτι τοῦ Θεοῦ μνημονεύ-
οντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ
περὶ Θεσπεδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ· Θεαλτήτος δὲ
ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶ τὸν ζωγρά- 15
φον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον
κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τὰ, τε τῶν ἀνταγωνι-
στῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρ-
ρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον·
ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα ταῖς ὑποκειμένοις φλυα- 20
ρούντων.

Οὐδ' ἐν σελίνοις· ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακό-
των· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄ-
κρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα
κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὕτω 25
οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οὐ
ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκῶς ἀνῆρ· * * * * *

(358)

* Duo semiversus vacui. Bis in marg. nota /

* Inc. f. 89. c. 1.

* Versus vacuus, et in marg. nota /

Οὐδὲ πυρφόρος· ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλόμεθα
τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπε-
λείφθη· οἶον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἶσων εἰς τὴν πόλιν, κα-
5 θάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ· ἢ τις τῶν πα-
ραπλησίων.

Οὐδὲ τάρχαϊον ποιεῖ· ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ'
ὅξυ κριθεῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Οὐδὸς· φλιά· βατήρ· τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔλαφος ἢ
10 βαθμός.

Οὐδ' ὑφ' ἔνων·¹ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγου-
σιν ὑπερβιβάζοντες.

Οὐδ' ὥς· οὐδαμῶς.

Οὐθαρ· τὸ γονιμώτατον μέλος.

15* Οὐθατα· οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθεεῖ· οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκε· οὐ νήφει· μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως πονεῖται· ἀντὶ τοῦ² οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ³ πενθῆσαι νεκρόν.

20 Οὐ καλῶς· ἀντὶ τοῦ κακῶς.

Οὐκ ἂν ἐβίω· οὐκ ἂν ἐβίωσα.

Οὐκ αἰσθῆσομαι· οὐ προσπαύσομαι.

Οὐκ ἀπὸ⁴ τρόπου· οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τὸ πρέπον

25 Οὐκ ἂν φθανομένη τὴν μάχαιραν παρακοῦῶν.

(359) Οὐκ ἀσκήα· ἀντὶ τοῦ κενῶ ἀσκήοις γὰρ τὰ παιδία μορ-
μύσσεται.

Οὐκ ἀποτευκτήσεις·⁵ οὐκ ἀποτεύξει· λέγουσι· καὶ οὐκ
ἀτυχήσεις.

Οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος· οὐδὲ ἀράπιστος.

¹ ἔν ὧν primo,

² τοῦ om.

⁴ ἄπο

* Inc. f. 89. c. 2.

³ γαστήρ et in marg. nota γ

⁵ v primo om. statim suprasc.

Οὐκ ἄτραχυσ· ὁ τραχύς.

Οὐκ ἐμποίνιμον· οὐ δόκιμον.

Οὐκ ἐκφρῶσιν· οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς.

Οὐκ ἐντελεῖς· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις.

Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι·¹ οὐ βλασφημήσω.

10

Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν περιδείπναι· ἐπὶ τῶν μηδένος ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ᾔν.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀργῇ τοῖς πολλοῖς· Δημοσθένους ἐν 15 τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἐσκοράκισεν· οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ' οἶον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυνάξατο.

20

Οὐκ ἐς μακράν· ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἐτός· οὐκ ἀπεικότης· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως.

Οὐκουν· οὐδαμῶς.

Οὐκ ὤφιζεν· οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρῳ² 25 Σατύροις.

* Οὐλάδες· πῆραι.

Οὐλαμός· ἀπὸ τοῦ ἔλλω· καὶ ἴουλος, καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ (360) αὐτοῦ.

Οὐ λελήθασι· φανεροί εἰσιν.

Οὐλή· ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγίαν ἤκον.

Οὐλοκόμος· Ἀλέξιν * * * *

5

Οὐλόθριξ· οὐχὶ οὐλότριχος, καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον.

Οὐλον· ἀπαλόν· μαλακόν.

Οὐ μάλα κυκκά· τὸ μηδέν.

¹ - ἴσομαι

² Nota / in marg.

* Inc. f. 89. c. 5.

³ Deest semiversus. Nota / in marg.

Photius Vol. I.

- 10 Οὐ μάλα κυκκάς: παροιμία οὐδέν σημαίνουσα.
 Οὐ μέν δῃ: ἀντὶ τοῦ ὅμως δῃ· ἤκιστα δῃ· ἀλλὰ οὐ δῃ.
 Οὐ μηκέτι: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος.
 Οὐ μὴ δ' ἔρεις: ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων.
 15 Οὐ μὴν: ἀλλὰ μὴν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μὴν·
 ὅμως δέ.
 Οὐ: ἑαυτοῦ· ὧν δέ, ἑαυτῶν.
 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: διὰ τὸ
 τὰς ἐταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὐξασθαι, φασίν, ἐν
 20 τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσ-
 εἰσβολον¹ εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλὰ ἦσαν ἐταί-
 ραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.
 Οὐ παρῆν: οὐ παρήμην.
 Οὐκω: ταυτὸν τῷ οὐδέποτε.
 25 Οὐραγεῖ: τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.
 Οὐπως: οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης εἰ· καὶ Ὁμηρος·
 ὦ γέρον, οὐπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἶω.
 (361) Οὐραγίαν: στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν.
 Οὐ φαιδίως: ἀντὶ τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστογεί-
 των ὕστερον λαμφθεῖς, οὐ φαιδίως διετέθη· Ἀρμό-
 διος² δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.
 5 Οὐρανία αἰξ: ἥ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον ἴσως
 διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖνος Χεί-
 ρωσιν· Αἰξ οὐρανία.
 Οὐράνιον: μέγα.
 Οὐράνιον παιδιάν: ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν
 10 ἀναβάλλωσιν.
 * Οὐρανίζεω: πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖσθαι· Λισχίλος.
 Οὐράνιον ἄχος: τὸν κονιορτόν· Σοφοκλῆς.

¹ δυσέμβολον, sed eis statim sup.

² ἁρμοδίως

³ Inc. f. 89. c. 4.

Οὐράνιον νέφος: ἦτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν
ἐλαυνόμενον. 15

Οὐραν: αἰδοῖον: Σοφοκλῆς.

Οὐρητιᾶν: ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.

Οὐρια πλεῖν: λέγουσιν.

Οὐρίσαι: ἀποκαταστήσαι εἰς οὐριον.

Οὐριος: ἐπιδήσιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. 20

Οὐροδόκη: τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· αὐρειαν· δὲ βίχον
Ἀντισθένης.

Οὐρος: ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ,

Οὐρούς: ὀξύτόνως· τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν
νηῶν. 25

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς
τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην (362)
ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ
χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ
ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ² τὴν
δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν⁵
ἤτηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν,
οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν
κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασμένοις.

Οὐσίας δίκη: οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐαλωκά-
τας ἐν προτέραι δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· ὥς δέον ἀπο- 10
λαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.

Οὐσίαν: τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὐπολὶς Πάλαριν· Ὁς
πὴν [ἐν] Μαραθῶνι κατέλιψ³ ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριστο-
φάνης Πλούται· — κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνή· 15

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν,
πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προ-
τέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευ-
τέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τού-

¹ οὐριον

² εἰ om.

³ κατέλιπεν

20 τοῖς ἐγένετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι· τοῦτο
κρατεῖν * τῶν κτημάτων, καὶ ἂν ἡττηθεῖεν τὴν πρώτην
τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ
δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν
25 ἐπικρατεῖν· ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων.

Οὗς: ὡτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἰωνες, οὗατος.

Οὔτοσί: ἀναφορικῶς καὶ δευτικῶς λέγουσιν.

(363) Οὔτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος.

Οὔτοι: οὐδέν οὐδαμῶς.

Οὐ τρέφει μίλα λόχημ ἄνθ' ἐριθάκουσ: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ
τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν ὄρ-
3 νεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Οὐ φροντίς Ἰποκλείδῃ: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἑρ-
μῖππος ἐν Δημόταις· Ἰποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων
γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυνωλίου
θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων
10 ἡμέρῃ, ἀπώρχησατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου
δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος
τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἰποκλείδην φα-
νερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχεται τὸν γάμον τὸν Ἀγα-
15 ρίστης· ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντίς Ἰποκλείδῃ.

Οὐχ ἦκιστα: μάλιστα· πάνν· οὐχ ἦττον.

Οὐχὶ καὶ ναῖχι: Ἑλληνικά.

Οὐχ οἶόν τε: οὐ δυνατόν.

*Οφελμα: αὐξημα· Σοφοκλῆς.

20 *Οφελον καὶ ὄφελος καὶ ὄφελος: τοῖς προσώποις συσχημα-
21 τίζουσιν ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ὦ· ὄφελον ἐγώ· καὶ
ὄφελος σύ· καὶ ὄφελόν οὗτος· τὰ ττοῦσιν αὐτὰ ἐπὶ
πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμαθ' ἂν ἄλλως
γεγονέναι· οἶον, ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι τότε· ὄφελον
25 μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος.

* ἐθέλουσι

* Inc. f. 90. c. 1.

- Ὀφεις: ψέλια δρακοντωτά. (364)
 Ὀφεις: ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.
 Ὀφεις ὀροφίας: ¹ λέγεται οὕτως.
 Ὀφεις παρειάς: τοὺς ἐκηρμένους ἔχοντας τὰς παρειάς. (364)
 δοκοῦσι δὲ ἦπιοι ² εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. *
 ἐσθλεῖν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί.
 Ὀφελον: εἶθε. μακάριον. 5
 Ὀφθαλμίσαι: φθονῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς. ἥ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.
 Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως
 Ἀλεξίς.
 Ὀφθαλμὸν βασιλέως: * * * 10
 Ὀφιομάχης: εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.
 Ὀφλημα: χρεώστημα.
 Ὀφλήσις: χρέος. ὀφειλή.
 Ὀφλεῖν: ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
 Ὀφλάνειν: ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. 15
 Ὀφλεῖν καὶ ῥόφειν: ⁴ τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιού-
 των οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν.
 Ὀφλίσκουσι καὶ ὄφλουσι: χρεωστοῦσιν.
 Ὀφρυάζειν: τὸ συνάγειν τὰς ὀφρυς.
 Ὀφρα: ὅπως. ἥ μέχρι. ἥ ἕως. ἥ ἵνα. 20
 Ὀφρύην: τὸ μετέωρον. Εὐρύκλιδης.
 Ὀφρυόεντες: ὑπερήφανοι.
 Ὀφρύνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος. Δημοσθένης ἐν τῷ
 πρὸς Ἀπατούριον.
 Ὀφρυόεσσα: ὑψηλή. 25
 Ὀφρυόεις: ὑπερήφανος.

¹ Ὀφισυροφείας: et nota / in marg.

² ἦπιοι * Inc. f. 90. c. 2.

³ Semiversus vacuus, et nota / in marg.

⁴ ῥοφεῖν

(365) Ὀχανον: ὅθεν ἡ ἀσπίς κραταῖται τῇ χειρὶ [Ὀχοῖς Ἀ·
κεσταλοῖσιν ἐμβεβαῶς πόδα].

Ὀχάνοις: δεσμοῖς.

Ὀχα: ἐξόχως.

5 Ὀχεα: ἄρματα.

Ὀχεαία: μίξις· συναυαία.

Ὀχεῖον: ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα.

Ὀχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐ-
χρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχεῖαν ἀποδεδειγμέ-
10 νον· φησὶ γάρ· ὠνοῦνται¹ μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον· Λυ-
κοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκήσεως γείτονος, τοῦ ὀχεῖου
φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξαν,
ἐν ᾗ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν· ἢ ὀχήματα μισθοῦνται.

15 Ὀχετλα: ὀχήματα· ἐν ἄλλῳ· σχήματα.

Ὀχετόκρανα: τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημά-
των· εἰδὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κεράτιναι· αἱ δὲ φασὶ
τοὺς ὑπανόμους² καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

Ὀχετεύει: σαλεύει· μεταφέρει.

20 Ὀχετηγός: ὑδρηγός.

Ὀχετός: σῶλην· ἀγωγός· ῥύαξ.

Ὀχεύς: ὁ ἡμᾶς τῆς περικεφαλαίας· ὡς συνέχεται περὶ
τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θω-
ρακοζώνην ἡμᾶς.

25 Ὀχῆες: δεσμοί· μοχλοί.

Ὀχθας: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ: στενάζει.

Ὀχθήσας: στενάξας.

(366) Ὀχθοι: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί.³

Ὀχθοιβος: λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν αἰλουρ-
γῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα.

¹ ὠνοῦνται

² Inc. f. 90. c. 3.

³ δ. ζ. αἱ π. Porsonus, casu scilicet.

- Ὀχθοίβους: τὰ λώματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στῆθος τοῦ
 χιτῶνος ἀλουργές πρόσραμμα.
 Ὀχθους: ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιαλοὺς.
 Ὀχλίζειν: μοχλεῖν· κινεῖν.
 Ὀχλος: τὸ πλῆθος· καὶ τὴν ὀχλησιν.
 Ὀχλῶν: ὀχευτικῶς ὀχῶν. 10
 Ὀχμάζεται: ἀνέχεται· χειροῦται.
 Ὀχος Ἀκεσσαῖος: ἡ ἐδόχουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι
 σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκεσσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς
 Ἰδροφοροῖς· (Ὀχοῖς Ἀκεσσαίοισιν ἐμβεβῶς πόδα). 2 15
 Ὀψανον: τὴν ὄψιν.
 Ὀψαρτυτής: μάγειρος.
 Ὀψέ: βραδέως.
 Ὀψαρτυτικὴ: μαγειρικὴ.
 Ὀψεπέδων: οὐχὶ ὄψε πεπεδημένος· ἀλλὰ ὄψε λελυμένος. 20
 Ὀψέ ὁδοῦ: ὄψε πορείας.
 Ὀψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες· ἰδεῖν βουλόμενοι.
 Ὀψιαίτερον: οὐκ ὄψιτερον.
 Ὀψιγόνων: τῶν ὄψε καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσομένων. 25
 Ὀψιπέδων: ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες (367)
 Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.
 * Ὀψιν: οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ
 τὴν πρόσωψιν λεκτέον.
 Ὀψισθῆναι: τὸ ὄψε ἔλθεῖν λέγουσιν. 5
 Ὀψ' ἦλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἵεσο· 3 παροιμία λέ-
 γεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.
 Ὀψιγεννής: βραδέως γεννηθείς.
 Ὀψις: ὄρασις.
 Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον. 10

• ἀκεσσαῖος, sed aliud σ statim supr.

• Ὀχοῖς etc. om.

* Inc. f. 90. c. 4.

• ἵεσο

Ὅψον: πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον.

Ὅψος: μοχθηρός.

Ὅψωνια: κέρδη· χαρίσματα.

Ὅψωνιον: τὴν ὁψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὁψώνιον μισ-
15 θὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ὁ στοιχείου.

Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PHOTII LEXICON

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS C. H. F. HARTMANNI.

MDCCCXIII.

OCT 10 1902

NOT RECORDED

NEW YORK

JOHN LEXINGTON

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

100 N. 5TH ST.

NEW YORK

100 N. 5TH ST.

100 N. 5TH ST.

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

Π — Ω.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΛΕΞΕΩΝ (367)
ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Ἀρχὴ συν Θεωῖ τοῦ πλ̄ στοιχείου.

Πάγας: δίχτυα· παγίδας.

Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπίνειόν ἐστι 20
Φεραίων.

Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον.

Παγκάλης: πάνυ καλῆς·

Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμὴ· ἀγών· ἀθλησις.

(368)

Πάγκυφος ἐλαία ἡ κατακεκαμμένη.

Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων.

Πάγον εὐτειχῆ· ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν.

5

Παιάν: εἶδος ωιδῆς.

Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας.

Παιανιῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανιέων,
τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὗς ὁ Διόδωρος καλεῖσθαι 10
φησὶ Παιανίαν καθύπερθε καὶ Παιανίαν ὑπένερθε·
τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως
Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆ-
μος δὲ ἐστὶ καὶ* οὗτος τῆς Λεοντίδος.

* ὡς

* Inc. f. 91. c. 1.

- 15 **Παιανίσαι:** τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθνος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους¹ καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. Παιανίαζε² ἐπορευέτο· μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.
- Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν:** ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.
- 20 **Παιδάρητος:**³ τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν.
- Παιδάριον:** οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.
- 25 **Παιδάρια:** τὰ μεζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.
- (869) **Παιδέρως:**⁴ σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.
- Παιδαύειν:** παιδοτροφεῖν.
- Παιδιὰν καὶ παίγνιον:** ἑκατέρως λέγουσιν.
- Παιδικά:** ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἢ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλὰ· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξέλιπται· ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίβις·
- 10 **Παπαῖ, τὰ παιδίχ',** ὡς ὀραῖς, ἀπώλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ ταῖς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐπολῖς· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλὴν τριῖδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς·
- 15 καὶ Κρατῖνος δὲ Ὀραιοῖς,⁵ τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ, — μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάννυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων·
- 20 **Πλάτων Φαίδρωι·** ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν

¹ ἔ. ἔργου ἀρχομένους

² Παιάνιζε

³ Παιδάριτος

⁴ Παιδερός

⁵ ὀραῖς

⁶ σου

παιδικῶν ἐλαβόμεν, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἔρωμένων.

* [Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἡλαρώτερον.

25

Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κενωμώδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν.

(370)

Παιδιά: παῖγμα.

Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα.

Παιδοκλήτειρα: παιδοφόνον.

Παιδοτρίβας: ἀλείπτας· γυμναστάς.

6

Παιδουργία: παιδοποιΐα.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθίειν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κίτχρον.

10

Παιπάλημα: τὸν πανούργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινόλαι.

Παιπάλημα: οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος·

καὶ γὰρ Ὁμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὄρων παιπάλημα¹⁵ καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύψαι.

Παισθεῖς: τυπτηθεῖς.

Πεττελαιοι: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτώσαι: σφηνῶσαι θύραν.

* Inc. f. 91. o. 2.

ἄλλως τῶν Πολύτων· ἐπειδὴ γὰρ συγκοφαντῶν τι-
 5 νας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τοῖσι αὐτοῖς ἐβοήθει·
 ἢ ὅσα συγκοφαντῆς αἰῶνι ζήμιοντο, καὶ διὰ τοῦτο ἐ-
 κώλυτο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζήμιαν ἣν ὥφειλεν·
 ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζήμιαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν
 δὲ τοὺς τοιοῦτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπο-
 10 χαιροτηθέντας· ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χει-
 ροτατηθέντας· Πάδαρος δὲ ἐν Διδυράμβοις ἐπὶ τῶν
 καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων
 ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινδοκίᾳ: ἐπισυνάπτει δίκην.

Παλινδορία: σκύτος.

15 Παλινδρομῶν: ὑποστρέφον.

Παλιγκάπηλος: ὁ μεταπράτης.

Παλιγκάπηλος: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλὼν· λέγου-
 -σι δὲ καὶ παλινέμπορος.

Πάλιν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν
 20 σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφότεν·
 αὐτῶν πάλιν, πάλιν αὐτῶν λέγοντες.

Παλινδορία: ἐναντία ὁδός.

Παλινόρσος: ὁ αἰσθητός.

Παλιντοστήριος: ἐπανελθών.

25 Παλιντοῖσι: σκοτεινοῖ· τὸ γὰρ πάλιν ἐκτάσσει ὁπλοῦς
 ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλέμπρατος.

Παλιντοῖσι: ἀντίστροφον ἐναντίον ἀντεστραμμένον.

(374) Παλιντοῖσι: ἐναντία ὁδός· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἶπεν τοῖς
 προτέροις.

Παλιντοῖσι: πύμβαλα.

Παλιντοῖσι: τὸ ὑπὸ ἄλλῳ σπασθόμενον.

5 Παλιντοῖσι: Δίαχνης ἐν ταῖς περὶ παραπρεσβείας· ὁ
 πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος

ἐν τῷ βίῳ παλίμκρατος, παλίμβολος ἐλέγτο· ὡς
Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόδιον· ἐκ ¹ τουπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίνσκιον· Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος¹⁰
δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς — χειμῶνι
(σύν)² παλινσκίῳ· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ.

Παλιώξις· ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς διώξις· ὅταν αἱ φεύγοντες
μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιήρους· ἀκοχτιστάς. 15

Παλλάς· παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς,
ἀπὸ τοῦ κάλλειν τὸ δόξαν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρημέναι
Ἡάλλαντα ἕνα τῶν Τιτάνων.

Παλλάδος πρόσωπον· τοὺς στατήρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασ-
μένον· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν. 20

Παλλαίς· κόρη.

Παλλακόν· τὸν παλλακεύμενον.

Παλαμναῖος· τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ κα-
λᾷ παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληγεύς· Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ²⁵
τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλλη-
γεύς· ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐν Θρακίᾳ Παλλήνη, γνῶ-
ριμον.

Πάλλει· κινεῖ· σείεται· ἄλλεται. (875)

Παλλόμενον· ἄλλόμενον· κληρούμενον.³

Παλμός· τρόμος· σεισμός.

Πάλος· κλῆρος.

Παλτά· τὰ δόρατα. 15

Παλτάρια· σεμίδαλις.

Παμμάχιον· παγκράτιον.

Παμμήστορα· πάντων τεχνίτην.

¹ εἰς ² om. σύν

³ κληρούμενον

Πάμπαν: παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλι-
10 φὴν¹ εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).

* Παμπήδηγν: παντελῶς.

Παμπησία: παγκτησία.

Παμπληθεῖς: πάνυ πολλὰς.

Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης.

15 Παμφαής: ἢ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος: παντοῖα φέρων.

Παναγές: καθαρὸν ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μῖσος
κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγής: ὁ κατὰ πάντα ἄγνός.

20 Παναθήναια: Ἀθηνησιν ἐορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γε-
νομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐρχιδανίου τοῦ Ἡφαί-
στου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως·
πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτε-
25 ρος· καὶ ἀγενείου· ἀνὴρ· τῷ² δὲ νικῶντι δίδοται
ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται
ἐλαίῳ πλεκτηῖ.

(376) Παναθήναια: ἀγὼν πεντετηρικός Ἀθηνησιν.

Πανάχεια: θεραπεία.

Παναλκές: ἰσχυρότατον.³

Πανάμερον: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

5 Πανάνυτον: παντοδύναμον.

Πανάπυστος: ἀνήκοος.

Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμωσμένον.

Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.

10 Πανδαισία: ἢ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἑλλεί-
πουσα ἐν τῇ δαιτί.

¹ Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg.
nota /

* Inc. f. 92. c. 2.

² τὸ

³ v. ms. ut hic.

Πανδαίσιον: πολυτελὲς τράπεζα.

Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Παναθήναια: διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθηήνῃσι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πανιετηρίδος, 15 ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνης ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ * χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς.

Πάνδια: ἑορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἥ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ ἔστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διὶ· ἐπονομασθεῖσα ἔως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διὶ. 25

Πάνδια: ἑορτὴ τις Ἀθηήνῃσι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδύνως: εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλύνως.

Πανδερχεῖς: πάντα ὀρῶντες. (377)

Πάνδημος Ἀφροδίτη: οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν· διὰ τὸ ἐταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ὥς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. 5

Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημῶδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονίς: μία τῶν ἑ φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον: καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγα- 10 νόμιον· * λέγεται καὶ διὰ τοῦ χεῖ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Πανδωρία: ἡ γῆ. 15

* Inc. f. 92. c. 3.

* -μεῖον.

Πανιάς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός.³

Παγκαρπία: πανσπερμία.

Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα.

20 Πατομφαίωσι: ὡς πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ.

Πανόπτης Ζεὺς:² πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος.

25 Πανός: δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.

(378) Πανός: σκοπός·³ μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοςπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνου: ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

5 Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν ποτηρία ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

10 Πανσπερμία: παγκαρπία.

Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ καλαινεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάντα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίας χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλῶντων.

15 Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμός

³ In marg. nota /

² γάμῳ· ζεύς· sine aliis punctis quae articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. Πανόπτης: πολ.

³ σκοπός (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)

* Inc. f. 92. c. 4.

ἐξέπεσεν πριαμένῳ τόπον ἐνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, 20
ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὔρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρησθαι
φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίλους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ· οἱ μὲν Σησιχορον φασὶν ἐν Κατάνη τα-
φῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Σησιχορεῖσις 25
πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὰ
κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ
ὅτι Ἀλήτης· κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοί· (379)
κίτων, ὀκτὼ φυλαὶς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκταμερῇ
τὴν πόλιν.

Παντάπασιν· ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς σφόδρα. 5

Πανταχῇ· πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ· καὶ πανταχοῦ· πανταχοῦ δὲ καὶ πάνταχοσε,
εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον· ὁλόκληρον.

Παντευχίαν· πανοπλίαν. 10

Παντὶ σθένει· ὅλη ὁ δυνάμει.

Παντί τῳ· παντί τινι.

Παντοδαπά· παντοῖα.

Παντοδαπώτερον· συγκρίνοντας λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ πάντως. 15

Πάντοσε· πανταχοῦ.

Πάνυ· λίαν.

Πάνυ σφόδρα· ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον· πάντων ἔσχατον.

Παμφάλμα· τὸν πομφόλυγα· Σώφρων. 20

Πανώλης· πανώλεθρος.

Πάξοι· νῆσοι καὶ Ἰταλίαν.

Παπάξοιεν· πατέρα καλοῖεν. 4

Πάπας· τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

¹ ἄλλης

² -ότερον

³ πάσῃ, sed ὅλη. statim supr.

⁴ παρὰκ. προ. πατέρα κ.

23* **Ἡάππος**: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χεῖλους τρίχες· μύσταξ δέ,
αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.
(380) **Παπταίνειν**: ἐρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ καύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

(381) **Παραβάλλεσθαι**: τὸ ἐξαπατῆσαι· **Θουκυδίδης** ἄ· οὕτως
καὶ **Ὀμηρος**· παραβλήδην· ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· **Λισχίνης** κατὰ
Κτησιφῶντος.

10 **Παραβαλοῦ**: παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ
παῦσαι τὴν κόπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

ο· **Παραβεβάσθαι** τὰς σπονδὰς· τὸ παθητικὸν τοῦ παρα-
βεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· **Θουκυδίδης**.

15 **Παραβιβάζεσθαι**: παραβαίνεισθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβλήδην: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθσόμενος: συγκριθσόμενος· ὁμοιωθσόμενος.

20 **Παραβλώπες**: παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοιώσις.

Παράβολος: * * * *

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον· † λάθραι γινόμενον.

25 **Παράβυστον**: οὕτως ἐκαλεῖτο τὶ τῶν παρὰ Ἀθηναίους
δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰά· ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν
τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρὰβυστος· ἥς
(381) μέμνηται καὶ **Περσίδης** ἐν τῷ κατὰ **Πατροκλέους** λέ-

* Inc. f. 95. c. 1. * παρὰ αὐλίδην

† Desunt puncta; semiverus vacuus. † Inc. f. 95. c. 2.

γισθαι δ' εοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγείλας * * * * *

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων ἀήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

Παραγγαλία: (ὄση σπουδὴ καὶ παραγγαλία) ² περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπῳ τινὰ 10 τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾷτε; ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηται τινές· Δεινάρχος ἐν τῇ 15 κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίᾳ παραγγαλίᾳ γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφὴ: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσπυγώγιμον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ' διὰ προσώπων· διὰ 20 χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται.

Παραγραφὴ: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, * ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης κα- 25 ραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν (382) εἴη, ἀφ' οὗ παρεδέμην· ὁ δὲ Ἱερίδης ἐκ τῶ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὁρισμένου χρόνου καὶ παραγε- 5 γραμμένου, ὅπερ ἔστι περιγεγραμμένου.

Παραγραφὴ: ὅτ' ἂν λέγῃ τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἐγκλημά ἐστιν, εἰσῆλθῃ πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνώσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ

¹ Desunt puncta; semiversus vacuus.

² iv. voces om.

* Inc. τορσιν f. 9° d. 5.

- μὴ δεῖν εἶπε περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσειν· μάλιστα
 10 δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ πολλοί
 νάναις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν·
 λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασ-
 ταῖς παραδεικνύς, ὡς οὐ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως,
 15 καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτο ἐστὶ πα-
 ραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνῃ· τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν
 ὄριστα παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἐνεστὶν αὐτὴν ὁ εἰ-
 άξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων
 δικῶν προστέτακται ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰ-
 20 άγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφείτῃ καὶ τοῖς το-
 σοῦτον τὲ ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα· εἰκὼν· ἡ χαρακτηρὸς ἐννοίαν ἔχων αἰσθη-
 τοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ
 ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἐστίν, ὅτ' ἂν
 25 ἀντιπαραθεῖ τις ὁμοιον ὁμοίῳ· οἶον, λογικῶι λογι-
 κόν·* παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἶον,
 ἀλόγῳ λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

(388) Παράδειξις· ὁμοιότης· δῆλωσις,

Παράδεισος· τὸ ἐνεστῶς σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἐμπερικα-
 τεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ πα-
 ράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχον-
 5 τος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν
 παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἐστὶ τὲ τούνομα
 Περσικόν, καὶ λέγεται φαρδαιδί.

Παραδιαϊτᾶσθαι· τὸ παρ' ἐτέρῳ τινὲ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον.

10 Παράδοξον· ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν· παροξύνων· ζηλῶντων.

Παραθέουσι· παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν· ἀκονᾶν· παροξύνειν.

* Inc. f. g5. c. 4.

Παραθήκην: Πλάτων Συμμαχίαι. ¹

Παραιρημάτων: τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης. 15

Παρασαβάζειν: ² παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι· σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.

Παραθήζονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσειας: παρίδης. 20

Παραίξορυσον: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι. ³

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται. 25

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παρακαρής: ὀλίγου.

Παραίσιαι: ἀπαίσιαι. (384)

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. 5

Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν * δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἤτετηθεῖν· ἐπὶ μὲν 10 οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, ὁμολόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰσίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα 15 προσκαλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ δ᾽ αὐτον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

¹ συμμαχίαν

² Semel 1

Photius Vol. II.

³ Παραίσιαι.

* Inc. f. 94. c. 1.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακατάστασις: ἀργύριον ἐν μιαὶ δραχμῇ ὑπὸ τῶν
20 ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμε-
μενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κα-
τεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπὶ τισι γραφαῖς.

25 Παρακεκομμένος: ἐξεσθηκώς· παράφρων· μαινόμενος.

Παρακελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακέλευστοι: οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως
συλλαμβάνοντες καὶ σὺ στασιάζοντες.

(385) Παρακέλευστοι: οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν
αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παραινέ-
σεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ πα-
6 ραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως
ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ
χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινούντα: ἐξιστάμενα.

Παράκλητος: ὡς ἡμεῖς, εἶρηκεν Λυκοῦργος.

10* Παρακοίτης: ἀνὴρ.

Παρακοῖν· παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· ποῶν γὰρ καὶ
κοῶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακοῖν· τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρὰ κοφὸν ἀποτέρδειν· παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων.

15 Παρακροτούντες: παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες.*

Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπαταῖ· μετῆχται δὲ τούνο-
μα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τί ἢ μετροῦντας κρούειν
τὰ μέτρα καὶ διασεῖν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακεχόρδικεν: οἷον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀττι-
20 κοί, καὶ παράχορδον.

* Inc. f. 94. c. 2.

* x recentioris; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc
artic. om. Pers.

* παρορμῶντες

* -ηκεν

Παρακρούεσθαι: ἑξαπατῆσαι· ἦτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδὶ.
Παρακρουδιχοίνικος: παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούεσθαι ἔλεγον· ὅθην καὶ κρυ-(386) σιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρῦσι τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἳ τε ἐν τῇ νηϊ τῇ παράλῳι πλέοντες, καὶ οἱ 5 τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἑτεροὶ πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἣτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρεαῖς ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρα- 10 τηγὰν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.¹

* **Παραλογισμός:** ἀπάτη λογισμῶν. 15

Παραλογιστής: ἀπατεῶν.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἳ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇ· οἶον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτε ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. 20

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιτον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρώϊον Παράλου τινὸς ἥρωος,² ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονίς καὶ Δημητριάς.²⁵ ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἰς τε Δῆλον φημί καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς(387)

¹ ἀντιγόνης — δημητριάς et sic mox, sed ἀμμωνιάς

² Inc. f. 94. c. 3.

³ ἡρώϊον

Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὐταὶ αἱ τριήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλα-
5 μινία.

Παράλλαξον: ἀρέλθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρή παρ-
10 λοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν' συνεισιέναι τοῖς πλου-
σίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τρη-
15 ρῶν, ἀπὸ τίνος ἤρως¹· τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἳ καὶ * διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε² ὀβολοὺς ἐλάμ-
βανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον,
20 καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

25 Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλευσαι· καὶ παραμυθήσασθαι· ὡσανύτως.³

(388) Παρακαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀραῖσθαι τοὺς εἰσιόντας·
5 ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἢ λέξις.

Παραπεπτωκός: ἀντὶ τοῦ ὑποκαπτωκός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

¹ Sio

² τέσσαρες

* Inc. f. 94. c. 4.

³ ὡς αὐτως

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κανόνα· και εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

10

Παραπλαγιάσας: πλασάμενος.

Παράπηχυν: ἱμάτιον τὸ παρ' ἐκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι.

15

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παραπλήγας πέτρας: παραλάας· πλησσομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξία: μανία.

20

Παρά πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.

Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις.

25

* **Παναρμόνιον:** ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις· — ἐν οἷ
Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Παράρυμμα πηδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ῥνόμενα ταύς (389)
πηδᾶς.

Παραρύμματα: δέριες· σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδιας
τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ¹⁰
καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν

* Inc. Παρᾶρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παρᾶρμόνιον.
Tum παναρμόνιον, ut hic; et ε. τ. sine accentibus.

ἀργυραμοιβῶν σημείω¹ τι, ὃ τὴν φανυλότητα δηλοῦ
ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάρσεται.

15 Παράσημος ῥήτωρ· ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφοῶς, τῶν νο-
μισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι· οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι.²
κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ.

20 Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας· τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια· αἱ εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια· εἴκοι παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ³ παρὰ τὴν
σκηνὴν ὑποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα πα-

25 ρασκεναῖς· ὁ δὲ Αἰδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχή-
στρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

(390) Παράστασις· στάσις παρὰ τινά ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.⁴

Παράστασις· τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ
δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς

5 ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη·* — ἔλκει δὲ γραμ-
ματίδιον Ἐκείσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμή.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν Θεσ-
μοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γράφαί πρὸς αὐτοὺς,

10 ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἂν τις
δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς

καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ (ἀγγρα)φίου· καὶ
μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νο-

μοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς·

15 μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν⁶ παράστασιν ἐκάλουν·
ἐτέραν δὲ κατὰ ὑπόμωσιν⁷ ἐκάστην.

¹ β' α' γ'
² ὑπο τ. α. χαράσσεται σημείω

³ αἰρούμενοι (sic) ὁ

⁴ χρεω^ο (ο statim) * Inc. f. 95. c. 2.

⁵ Pro ἀγγρα iv. vel v. litt. spatium.

⁶ ἦν -σίου

Παρράσιος: ²· ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, ὁ ἄλλος· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήγορος· Ἐφείσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: κοσσοστράπεζος. 20

Παρασπιστής: παρεστὼς ὀπλίτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν πα-
ράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβὰς τὰς ἀσπονδίας. 25

Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι.

Παραστησάμενος: παραλαβὼν ἐλὼν καταστρεφάμενος. (391)

Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς 5
ἡγεταῖς, τουτέστι τοῖς βασιανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας ἡ· ² ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀνταμωσία ³ καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ὄνομα ἐπὶ πινυλίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον ⁴ 10
μεθ' ὑπηρετοῦ τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν.

Παρά σφίσι: ⁴ παρ' αὐτοῖς.

Παρασχιδόν: παραυτίκα.

Παραταχθεὶς: παρ' αὐτὸν ταχθεὶς. 15

Παρατίθημασι: ὑπόνημασι.

Παρατενθεὶς: ⁵ ἀπολεῖς· ἐπὶ πλεόν παρακλύσεις.

Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληρονομῶν· καὶ ἀπαν-
τήσεων καὶ οἰωνοσχοπιῶν καὶ μαντείων.

Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ περρατιλλόμενος, ὁ 20
πιττούμενος.

² ὁ semel.

³ Ν

⁴ -μωσία

⁵ Inc. f. 95. c. 3.

⁶ σφίσι G. Accent. om. Porsonas.

⁷ Παρατενθεὶς (sic)

Παρά τούτου: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ ταῦτον,
ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

25 Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων,
(392) ὅτ' ἂν τοῖς οἰκέλοις νεοττοῖς γοερά ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι: τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικός ἐπὶ
Εὐβοίας· Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Πα-
5 ρικλέους.

Παραυδήσας: παραμυθησάμενος.

Παραύλια: πρόσχωρα.

Παραυτίκα: ἔγγιον τι τοῦ· αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπο-
γνώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ
10 ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

Παραφέρων: παράγων.

Πάράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφε-
ρόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν: τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον
15 χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι· μὲν τῶν πολεμίων·
βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὥς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ
λόγῳ² ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης: διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι: Δημοσθένης· καὶ παραχειμάσεν Ἰππ-
20 ρίδης.

Παραχρᾶται³ πολὺ· σφοδρῶς συνουσιάζει·⁴ ἀκολούτως
μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ὅ⁴
ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν· ἁμαρτάνειν.

25 Παραυχευέων: παρακρούων.

Παρέγγραπτον: νόθον.

(398) Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.

¹ οἷ θ' — ἡμῶν

² λόγων (ων compendio)

³ Παραχρᾶται: πολὺ σ.

⁴ Inc. σιάζει f. 95. c. 4.

⁵ ὅ οἱ.

Παρεγγύησεν· καὶ παρεγγυθέντος· παρεγγύησεν μὲν
ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυθέντος δὲ
ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός·

Παρεγγράπτους· ξένους· νόθους· 5

Παρεγγυαὶ· παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεί· πορα-
κατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος· παρασχόντος.

Παρεγγυῶν· παραινῶν· διαβεβαιούμενος.

Παριδρός· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησὶ· λαμβά- 10
νουνσι δὲ καὶ παρέδρους, ὃ, τε ἄρχων· καὶ ἁ πολέμαρ-
χος· δύο ἑκάτερος,¹ οὓς ἂν βούληται· καὶ αὐτοὶ δο-
κιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ
εὐθύνας² διδούσιν ἐπ' ἅν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ 15
ξίς συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
κωμικοῖς.

Παρεθεῖς· παραλυθεῖς.

Παρεθέντος· ἐκλυθέντος.

Παρεῖται ὄφεις· ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ
τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ἰππερίδης ἐν τῷ κα- 20
τὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους³ τοῖς ὄ-
φει· τοὺς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας·
τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους
ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας, ἀντοὺς τοὺς ἔχεις⁴ κατα- 25
σθλαιν.

Παρεῖται ὄφεις· ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἰσροί·
οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδι- (394)
κοῦντες.

Παρεῖστο·⁵ παρηγεῖτο.

¹ ἑκατέρους

² εὐθύνας (εἰς compend.)

³ ὁμοίως

⁴ ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

⁵ Παρεῖστο· παρηγεῖτο statim mut. in Παρεῖστο· παρηγείται.

Παρείμαι· παραιτοῦμαι.

5* Παρεκάθη· παρέλθῃ.

Παρεία· γνώθος· καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα·¹ παραινόντα· ὡς διήκοντα, ἐκτετα-
μένα.

Παρεικότος· παραλελυμένου.

10 Παρειμένον· κεχαυνωμένον.

Παρειμένος· παρωραμένος.

Πάρειμι· παρελεύσομαι.

Παρίκη· παραπεῖσι.

Παρεικῶν· παραινέσας.

15 Παρεῖς· ἑάσας· ἀφείς.

Παρεῖσακτον· ἀλλότριον.

Πάρεισι· παρελεύσεται.

Παρείσεται· παραιτήσεται.

Πάρεισι· παραρρηθήσεται.²

20 Παρεισκρίνει· παρεισίρχεται· παρεισβάλλει.³

Παρεῖτε· παραγίνεσθαι.

Παρ' ἑκάστα· ἐκάστοτε.

[Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον κορφύραν· τοῦτο μὲν καὶ
κάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν κορφύραν ἔχον,

25 ἔγκυλλον.]

(396) Παρεμβατικῶς· συντόμως.

Παρεκόπτου· ἡφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρα-
κοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκότες· ὠργίζετο.

5 Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ
γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πεντάτην φορεῖ-
σαν.

* Inc. f. 96: c. 1. Παρεκάθη· παρέλθῃ.

¹ Παρείκοντα, sed η statim supr.

² παρεισθήσεται ³ παρεῖς ter disjunct.

Παρελαχάνιζες· παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένης ἐν τηῖ τοῦ
ὑπὲρ Κτησιφῶντος. 10

Παρέλεξας· τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν· εἰ-
ώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θα-
ραπίαν γίνεσθαι.

Παρελθών· ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον· περιττόν ἢ παρατεῖνον. 15

Παρέλκεσις· ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε· ἠπάτησατε.

Παρέλυσαν· ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν
μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβалόντων· κυκλωσάντων. 20

Παρεμβολή· σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* Παρέμφασις· παραίνεσις· συμβουλή.

Παρενδατή· παρεντεθη.

Παρενθήκη· ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερεσίαν· τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Θουκυ- 25
δίδης.

Παρεξηυλημένον· καὶ κατατετριμμένον· τὸ ἀμυδρόν·
ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμέ-
νων· Ἀριστοφάνης· Οὐδέν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ (396)
παρεξηυλημένους.

Παρενεῖρει· παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην· παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέ-
κειν. 5

Παρέπη· παρῆλθεν.

Πάρεργος· ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται· ὑπερβάλλει.

Πάρες· ὑποχώρησον.

Πάρεσις· νέκρωσις. 10

* Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

Πάρεστιν: ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλεν: παρεσφάλη· ἀπερρύη.

Παρετέον: σιωπητέον· παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης· ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερ-
15 βάσης.

Παρευθύνει: παραφέρει· βιάζεται.

Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς.

Παρηβηκῶς: γεγηρακῶς.

Παρηβῆσαι: παρακμάσαι.

20 Παρηγορίας: συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.

Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

Παρήλασεν: ὑπερήλασεν· ἤτοι ἐνίκησεν.

Παρήν: παρήμην.²

Παρήσθα: παρήν.³

25 Παρήσθ: παράσχῳ.

(397) Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώ-
μενος.⁴

Παρθένιοι: οἱ γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι.

ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ

5 Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· κα-
λοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθένοι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ
ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη* μὲν

10 Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις·
τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείδυια· ἕκτη Χθονία·
τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἐ-
αυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς⁵ ἐλθούσης

² η ex em. statim facta pro ε.

³ παρ' ἡμῖν.

⁴ An παρήν pro novó articulo habuerit scriba, non li-
quet. Junge, Παρήν: παρήμην· παρήσθα· παρήν.

⁵ γεννῆσις

* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

⁵ στρατείας

ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Τακίνθῳ κα-
λουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδόλιων· διὸ καὶ οὕτως 15
καλοῦνται παρθένοι Τακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ
Φανόδημος ἐν τῇ ἐ' Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς
αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

Παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι· καὶ παριαμβίδες καὶ ἱαμβοί· κιθαρῳδικοὶ 20
νόμοι, οἱ προσηύλουν.

Παριεμένους· παρερχομένους.

Παρίεται· παραλύεται.

Παρίεμαι· παραιτοῦμαι.

Παριλλαινουσάν· παραβλέπουσαν. 25

Παριππεύσαντες· παραδραμόντες.

Παρ' Ἴππον καὶ κόρην· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-
μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, ¹ Ἴππο-(398)
μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν
θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' Ἴππου μαι-
νομένου, διότι λαθραῖω μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς
ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ² ἐποιήσατο· 5
ἀφ' οὗ πάριππος ³ καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν αἷ τὸ πάθος
ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι· παραγίνου· ⁴ παρατύγχανε· Ἐρμῖππος Δημό-
ταις.

Παρίσθμια· τὰ περὶ τὸν φάρυγα. 10

Πάρνης· τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν ⁵ Πάρνηξ ὀργισθεῖ-
σαι φροῦσαι κατὰ τὸν Λυκάβητον· Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις καὶ ἐξῆς.

Παρνησός· ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

¹ κοδριδῶν

² βοῶν

³ παρίππος (sic)

⁴ παρᾶππου

⁵ θηλυκῶς ἔστιν — φροῦδε.

15* *Πάρτοκες*: ἀτιτέλαβοι· οἱ δὲ τὰς *Κυπρίας* ἀκρίδας οὕτως ἀπέδωσαν.

Πάρνον· εἶδος ἀκρίδος.

Πάροιθεν: ἔμπροσθεν.

20 *Παροιμία*: λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροιτίας: ὕβρεις.

Πάροινος: μέθυστος.

Παροισθέντι: παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα: ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

25 *Παροιστρῶσι*: παρακαθίσωσι θυμῷ.

Παρό: διό.

(399) *Παροκλάζων*: γονατίζων.

Παροκωχή: παροχή παρὰ Θουκυδίδη· ὥς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή.²

Παρολκή: ὑπέρθεσις.

5 *Παρομαρτεῖ*: παρακολουθεῖ.

Παρ' ὄντινα οὖν: παρὰ πάντα.

Παρόν: ἐξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ: διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος: χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

10 *Παρ' οὐδέν*: εὐκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἦτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· Ἐχοντες εὐπαθῆ² βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων.

15 *Παροχεύει*: παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες: μεταφέροντες.

* Inc. f. 96. c. 4.

² ἀνακωχή καὶ διακωχή

² ἀπαθή, et primo περιουσίαν

Παροχλίζουσι: μετακινούσιν.

Παροχήσομαι: πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος: ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ 20
τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης.

Παροψιδάς: (σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης).¹

Παροψίς: ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον.

Παροψίς: οὐ τὸ ἄγγεϊον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα 25
ποιαι.²

Παρουσία: λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψι-(400)
λείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος * Φάωνι· — ὡς καὶ
νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἔστιν ἐπὶ τούτου
παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς 5
καὶ ἐν τοῖς Νάτιροις Σοφοκλέους· — τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. Βυζάντιον
γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρῃ παρουσίᾳ· τούτῳ³ γὰρ τὸ ἐν-
αντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία.

Παρρησία: ἐξουσία· ἄδεια.

Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσο-10
κράτης Βουσίριδι.

Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.

Παρύφωσ * * * *⁴

Παρῶ: ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῶαι: ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ⁵ χρώματος. 15

Παρῶδούμενος: λεγόμενος.

Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.

Παρῶμμαι: ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί· Μένανδρος Ἡνιόχῳ.⁶

Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. 20

¹ Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.

² Sic. Nota / in m.

³ Inc. φαωνι· ὅς, (sic) f. 97. c. 1.

⁴ τεῦτο   ⁵ Lacuna: nota / in m.

⁶ πυρροῦ   ⁶ ἡνιόχῳ

Παρώπια καὶ ἀντήλια· τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἱππων
 δερμάτια.

Παρώπτο: παρεωράτο.

Παρώσας: παρεκβαλῶν.

25 Παρώτρυναν: παρώξυναν.²

(401) Παρώχετο: παρήρχετο.

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάσῃ τέχνῃ: ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσι-
 στρατή· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσ-
 5 πέραν Ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπεζίτου.

Πασκάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα
 10 ἄλευρα· Ἰππώναξ· — πασπαληφάγον⁴ γρόμφιν.

Πασπακίωι: πασσάλωι.

Πανσυδίῃ: μετὰ πάσης ὀρμῆς· πανστρατιαῖ·* ὁμοθυ-
 μαδόν.

Πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης ἢ μὴ⁵ οὕτως τε
 15 πασσυδί διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντες τινες γρά-
 φουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.⁶

Παστά: ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

20 Πάσσους: ἢ παχυτέρους.

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάνια: τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα⁸ λοπάδια·

25 οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

¹ ἀντίλια

² οὐδ'

³ Inc. τιᾶ f. 97. c. 2.

⁴ φερεκράτου

⁵ ἀναπεπ.

⁶ παρόξυναν

⁷ πασπάλιν φαγών

⁸ θ. ἢ μὴ

⁹ Accent. om.

Πατάσσει: πλήττει.

(402)

Πάταχνα: ποτήρια φιαλοειδή ἐκπέταλα.

Πατεκίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.

Πάτορες: κτήτορες.

Πατάγημα: ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἶον⁵
πατάγημ' ἦκεις.

Πάτος: ὁδός.

Πατραλοίας: πατρατύπτης.

Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.

Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἡ πατρική· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς¹⁰
εἰλημμένη κλήρω.

Πατριώτης: ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ
πολίτης.

Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν¹ Ἑλλήνων· πολῖται δέ οἱ
ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.¹⁵

Πατριαί: χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.

Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδε-
δομένους νόμους τηροῦντες.

Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἡ²
προσῆκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.²⁰

Πατρώζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν· πατρώϊα λέγουσιν
οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦ περὶ χρημάτων
ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια²⁵
δὲ, τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ * τὰ μυστήρια· καὶ
τὰς ἐορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ, ὅτ' ἂν περὶ⁽⁴⁰³⁾
προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ
κατὰ Κτησιφῶντος.

Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.³

¹ τῶν om.

² v. postea add.

* Inc. f. 97. c. 3.

³ προσπῶξαι Porsonus, forma τοῦ ἡ deceptus.

Photius Fol. II.

A a

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

5 Παῦλα: ἀνάπauσiς.

Πauσικάπη: μηχανήμα τροχῶϊ ἐμφερές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθλεῖν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

10 Παφλάζοντα: ἡχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύου συνεσταλμένον καὶ πεπηγγός.

Παχνουμένης: ἀνιωμένης.

15 Παχνῶνται: πῆσεται· πῆγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοσι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία¹ καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως

20 ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγένετο καλὰ νεμόμενα.

Πεδίον: ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλὴν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινα Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικουδης: μετοικουδης.

25 Πέδαι: δεσμά.

Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ
(404) τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

5 Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτός, καὶ ὀπιπέδων.

Πέδουρος:² μετέωρος.

10 Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἰσρατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι

¹ Παιδία

² Accent. om.

γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου * φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται¹ τῶν πεζῶν, αἱ εἰσὶ τῶν ἱματίων ωῖαι· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὐταὶ περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι. 15

Πεζᾶς μόσχους· ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κανθαρος² Συμμαχία· — αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὐπολὶς Κόλαξι.

Πεζίδα· τὴν ὥαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηνᾶς²⁰ καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρησθαι.

Πεζῇ· τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδουῖς,³ ἀλλὰ πεζῇ μοι²⁵ φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς, (405) ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζᾶς καλοῦσιν.

Πεζα· τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὥαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέερακτον. 5

Πεζέταιροι· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν αἱ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων⁴ φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συναθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πε-10 ζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότετοι⁵ διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος· συγγραφεύς.

* Inc. f. 97. c. 4.

¹ λέγεται i. e. λέγονται

² κάνθαροι

³ μὲν ωιδούς

⁴ λέγει

⁵ -ρίας προθυμότετα

- 15 Πεζοφοροῦσιν· ἦτοι πέσαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς
ποδήρεσιν.
Πεῶ γόαι· ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὥς καὶ πεζαὶ ἐταῖραι,
αἱ χωρὶς¹ ὀργάνων μισθαγνοῦσαι.
Πείραχ· τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ * καὶ συνουσίαι· Μέ-
20 νανδρος.
Πειρατῶν· καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.
Πειρῶντα· πειράζοντα διὰ λόγων.
Πείρινθα· τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ
25 κομιζόμενον.
(406) Πείσματα· τὰ ἀγκύρεια²· σχοινία παρὰ τὸ πεῶθεσθαι
δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.
Πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα.
Πείσων· εἰς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννη-
5 σάντων.
Πείσονται· πάθωσιν.
Πεκτούμενος· τιλλόμενος.
Πέκτειν·³ κείρειν πρόβατον.
10 Πελαγίζειν· Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιουῖσθαι.
Πελάζειν· πλησιάζειν· ἐγγίζειν.
Πειραῖν· τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πει-
ραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης·
πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πείσι-
15 στρατοῦ καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἢ
λέξις καὶ τὸ ἄλλως διεκπειραῖσθαι.
Πελανός· γίνεται πέμματα τίνα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀ-
φαιρεθέντος σίτου⁴ ἐκ τῆς ἄλλω Δίδυμος δὲ φησι κυ-
20 ρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς
ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ

¹ καὶ πεζέταιραι χ.

* Inc. ραὶ f. 98. c. 1.

² ἀγκύρια, sed ei statim supr.

³ Sic.

⁴ ἦτοι

ὅτι λευκόν ἐστιν, ἥ δια τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστι λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστη ἰδίως φησὶν — ἐκ δ' ὁμοῦ¹ ἀθλίου Στόματος ἀφρώδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. 25

Πελανοί: πέμματα² ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου, εἰς (407) θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι ἀδευσμένοι· Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον, ὁπῶδες δάκρυον· οἶον, λι-5 βανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι· ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· αὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν· τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς 10 ἀκροπόλεως ταῖχος· τοὺτους γὰρ κληθῆναι πελαργούς, οἶον Πελασγούς, ὡς πλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες³ αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπράς περιβεβλημένους, πελαργοῖς⁴ εἵκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πέλαθρα: πλέθρα· ἐστὶ δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, 15 σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτῆμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· 20 οἶον ἐγγιστα διὰ πενίαν προσκίοντες Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἐστίν.

25

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

¹ εὖ δ' ὁμοῦ

² πέμμα

* Inc. τὸς f. 98. c. 2.

³ δόντες

⁴ πελαργούς

(408) Πελληνικαὶ χλαῖναι· διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο.

Πελιάδες· περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν.

Πελιδνόν· μέλαν·¹ λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυ-
5 δίδη.

Πελιοί·² μέλανες· ὥχροί.

Πέλλης· ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινα.

Πέλικαν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπε-
λεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

10 Πελιτνόν· Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.

Πέλται· λόγχοι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

Πελτασταί· τοξόται· ἣ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πελτασταί· οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται·^{*} πέλιτη, δὲ
15 εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἵτιν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ
βούς· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.

Πελλοίρα· κόσμος τίς.³

Πέλτη· ὄπλον κοῦφον ἵτιν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρ-
σης γεγονός.

Πέλωρ· μέγα τεράστιον.

20 Πελώριος· μέγας.

Πέλωρον· μέγα.

Πελώρου· τέρατος μεγάλου.

Πέμματα· πλακούντια.

Πέμπτα· πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἰῶνες καὶ Ἀττικοί· πεμ-
25 πάζειν⁴ γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ πεμπώ-
(409) λαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν.

Πέμπειν· τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ἐποβολιμαίῳ ἢ
Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ⁵ δι' ἀγορᾶς

¹ μελανόν

² Accent. om.

^{*} Inc. τιῶται f. 98. c. 5.

³ Hunc art. om. P.

⁴ πεμπτάζειν

⁵ ἐπεὶ

πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ'⁵
 ἄρματος· καὶ πέμπαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυ-
 δίδης.

Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ
 ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμφιξ:¹ πνοή· Δίσχυλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων. 10

Πέμπιν: ἀποστολήν.

Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πε-
 νέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακε-
 δαιμονίοις Εἰλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας κα- 15
 λῆσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας.²

Πενέσται: οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνω δοῦλοι, ἀπὸ τῶν
 ὑπὸ Αἴμονος³ ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν· οὐ
 φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν, ἀλλὰ μανάντων²⁰
 μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χῶραι· παρέ-
 δosan δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκῳ· ἐπὶ τῷ⁴ μήτε παθεῖν τι
 ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χῶρας· * καὶ
 ἀπὸ τοῦ μῆναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέ- 25
 σται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρα-
 κτήρος.

Πενέσται: οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ
 πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἰλωτες, καὶ (410)
 τῶν Κρητῶν Καλαρῶται.

Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ: ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθε-
 ρὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ 5
 τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί·
 Καὶ σὲ ὦ γεραιέ⁵, τὴν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμ-
 βρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρω-

¹ Πέμφιξ

² Θετταλικός

³ ὑπὸ τ. ὕ. αἴμονος

⁴ τὸ

* Inc. f. 98. c. 4.

⁵ γεραιέ

τεσλάας τῷ Ἀλκάθῳ¹ φησὶν· — ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμ-
 10 βρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικήσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ
 ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγε-
 νείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταίμνηστραν περὶ Ἀ-
 χιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν·
 ἀντὶ γαμβρῶν.

15 Πενταετηρὸν· ἐ ἐτῶν.

Πένταχα· εἰς ἐ μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον· τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων
 πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιο-
 μέδιμνοι.

20 Πεντέπηχυ· καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεν-
 τέμνηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε.

Πεντέκτενοι·² περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ³
 τὰς ὥας πέντε πτένας πορφυροῦς.

25 Πεντεςύριγγον ξύλον· ἐ ὅπας καὶ τρήματα⁴ ἔχον· τρα-
 χήλω· χερσί· ποσὶν· Ἀριστοφάνης.

(411) Πέντε κριταί· οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι.

Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός.

Πεντελιθίζειν· διὰ τοῦ ε λέγουσιν.

5 Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.

Πεντηκοστολόγοι· τελῶναι· Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοντόρου^{*} ἄρχων· ἔκα-
 λεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη
 ναῦς.

10 Πεντηκοστή· καὶ πεντηκοντεύεσθαι·⁵ καὶ πεντηκοστολό-
 γοι· παντηκοστή μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοσ-
 τεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντη-

οἱ

¹ πρωτελαος — ἀλκάστω — ἄξιος — ξυνοικήσας

² Accent. om.

³ περὶ — πεντεπτενας πορφύρους

⁴ τρήματα. E regione verborum ἔχον — ἀριστ. nota /

^{*} Inc. f. 99. c. 1.

⁵ Sic, sed mox per σ.

κοστολόγοι δέ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δὲ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῇ Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν 15 τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κτενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κείραι.

Πεπαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ 20 ἐκπύπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραῦνει.

25

Πεπαρμένον: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετροπημένον.

Πεπαρωνήκασιν: ἡμαρτήκασιν.

Πέπειρον: ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὁπώρας ὥριμου. (412)

Πεπιναρωμένα: ¹

Πεπελτώμένα: πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη.

5

Πεπλαδικός: ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον: κακοῦργον.

Πέπλεκται: ἥττηται· Μένανδρος.

Πέπλος: περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥή-10 τορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον: περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος: συνετός.

Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.

15

Πέπον: προσηνέστατε· προσφιλέστατε.

¹ Spatium, et nota / in m.

* Πέπονες: ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη: ¹ εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον: εἰμαρμένον· ὠρισμένον· πεπερασμένον
20 ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα: Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηται· ὧν καὶ Στη-
σίχορος ² ἐστίν.

Πεπραδίδαι: πορδαί· ἧ γένος ἰχθύων ὁμοιον μεμβράδι.

Πέπταται: ἥπλωται.

25 Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀ-
πύκαστον, ἀσκεπαστον.

(413) Πέπυστο: ἠκηκόει.

Περαῖ: πλέει.

Περαίνοντας: τελειοῦντας.

Περαιτέρω: πλέον πάνυ.

5 Περγάμιον: δῆμιον.

Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ
ὑψηλά.

Περγασῆθεν: δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς·
τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα

10 τε καὶ Περγαδῆθεν.

Πέρδικος ἱερόν: παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμῳ γὰρ
ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς ³ υἱὸς Κα-
λὸς, ὡς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριπεν
αὐτὸν ⁴ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὡς ἡ Πέρδιξ ἐαυτὴν

15 ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς
δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρ-
δικα εἶναι τούνομα.

Πέρι: περισσῶς.

Περίτρια: ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

* Inc. f. 99. c. 2.

¹ Πεπρωμένη forsan G. tum εἰμαρμένη et mox εἰμαρμένον

² στησίχωρος ³ περδιξ (sed primo πέρι) ⁴ ἐαυτὸν

Περιογούμενοι: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιογούμενοι ἀθ-20
 ληταί· Πολιτείας ἐ-ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν
 ἐξαρχῆς ἄθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν
 τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ
 δὲ ἤρξαντο * χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νική-25
 σαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες
 στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς κα-
 θήμενοι καὶ περισιάζοντες ¹ πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν·(414)
 οἱ δὲ πορρωτέρων ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερ-
 χομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις
 ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ
 τούτου σύνθητες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς
 ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν
 Σιμωνίδης περὶ Ἀστυλίου ² φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν
 νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοις ῥόδων
 ἀνεδῆσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο
 τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ ¹⁰
 ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυ-
 ρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον
 καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιογές: ἐπικαμπές.

15

Περιογκώνισμα: * * * *

Περιολγής: ὅς πενήρης τῷ γόνῳ ⁴ καὶ τοῦ δράματος
 τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιογνυται: περικατακλᾶται· οἶον ἐπερίσχεται.

Περιογοραῖος: λάλος.

20

Περιοθρεῖν: περικοπεῖν.

Περίαλος: τὸ ἰσχύλον.

* Inc. f. 99. c. 5.

¹ Sic.

² ἀστυλίου — τοσάδε — περικτυόνων

³ Semiversus vacuum. Nota / in m.

⁴ ὁ σπενήρης. Tum tónōi potius quam gónōi

Περιαμησάμενος· θερύσας.

Περιαμφί· κύκλωι.

25 Περιάοιδος· ἐγκύκλιος ὠδή.¹

(415) Περιανυαδίζεσθαι· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πῶς· οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν.

Περιαυτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ

5 τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

* Περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους.

Περίβαλε· οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγου-

10 σι· σπανίως δέ.

Περιβάλλων· περιλαμβάνων.

Περίβαρα· ὑποδήματα.

Περιβαρίδες· ὑποδήματα γυναικῶν.²

Περίβλεπτος· ἔξοχος· μέγιστος.

15 Περιγυθής· περιχαρής.

Περιγράψαι· οἷον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχαίων.

Περιγίνεται· περιττεῦει· Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα· περιφέρειαν.

20 Περιδαρδάπτεσθαι· περικατεσθίεσθαι.³

Περιδεδόσθαι·⁴ τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδεής· περιφοβος.

25 Περιδείπνον· ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν ἐστίασις γινομένη.

Περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν πε-

¹ ὦ

* Inc. f. 99. c. 4.

⁴ Περιδεδέσθαι

² γυναις fere, i. e. γυναικεία.

³ περι om.

ριδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν (416)
γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια: ¹ περιτραχήλια κόσμια.

Περιδήλιον: πειραγήν.

Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι.

5

Περιδινοῦνται: περιστρέφονται.

Περιδρόμος: παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται: κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιδοῦ: σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως

Δίφιλος.

10

Περιῖπον: περὶ τίνα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδῶμεθα: συνθῶμεθα.

Περιεῖχεν: ὑπερεῖχεν.

Περιελάμενος: περιελισσάμενος.

15

Περιεκόκασα: περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην· ² Δρι-
στοφάνης.

* Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον: λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περιε- 20
καθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο: περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

25

Περίεσι: καθαρά.

Περιεσκεμμένος: ἡκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: περιγενησόμεθα.

Περιέστηκεν: περιίσταται· περιέστραπται.

(417)

Περιέστηξαν: περικύκλωσαν.

Περιεστήξει: περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

¹ ρ bis

² κατορ.

* Inc. f. 100. c. 1.

* *Περιοιστικός*: ὁ φορητός.

15 *Περίον*: ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιᾶς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδεὶνός ἀξίοις.

Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.

Περιοῤῥασθαι: ¹ καταδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι.

20 *Θαί· φροντίζειν· Θουκυδίδης*: καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων ² ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καί, ὁ Βρασιδάς τῆς Μένδης περιορώμενος.

Περίοργως: ἄγαν παρωρμημένος.

25 *Περιοργής*: ³ ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης· εἰρηκεν· ὀργιζόμενος.

Περιορίσαι: περιχοῖσαι.

(420) *Περιορισθῆναι*: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι.

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περίοψεται: παρίδῃ· καταφρονήσει.

5 *Περιουσιασμός*: πλήθος· ὑπαρξίς φυσική.

Περιπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περίπειραι: περικεντεῖ.

Περιπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περίπετῃ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη].

10 *Περίπλεον*: πλήρη.

Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν: περὶ ὧραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ ⁴ ἑκτὴν· τότε γὰρ μάλιστα πληθύνει ἡ ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἶον ἀρμότιον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα

15 τοῖς ποσὶ Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρήμα τοῦτο περὶ

* Inc. f. 100. c. 3.

¹ Πεοῤῥασθαι (sic)

² πότερον — περιοραμένους

³ Περιεργής

⁴ καὶ

πόδα· καὶ ἐν Σκεναῖς· Καὶ τοῖς * τρόποις ἀρμόττον
ὥσπερ ² περὶ πόδα.

Περιποιήσαι· κτήσεται.

Περιποίησιν· κτήσιν.

Περίπολος· οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες 20
ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα· θεράπευε.

Περίπολος· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ,
περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον
ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόν- 25
τες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι
τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις·
παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἓνα φησὶν
ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ (421)
δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν· περιτρέχων.

Περίπτερα· ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, παντα-
χόθεν ἐξέχον. 5

Περιπτώσεις· συμφοράς.

Περίπυστον· ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περιρρηδεῖς· ² οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ
ἐρριμμένοι.

Περισσά· τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἶον, 10
ἓν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ καὶ ζυγά· οἶον, δύο,
τέσσαρες.

Περίσημα· διαβόητα.

Περισκελές· σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελῇ· ³ βρακία· φημινάλια. 15

Περισκεπές· κεκαλυμμένον.

* Inc. f. 100. c. 4.

² περ om.

² -ιδεῖς

³ Accent. om. tum φημ. (ἔ statim)

Περίσκεπτον· (ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.) ¹

Περικυθίσαντες· σπαράξαντες.

Περικυτίζοντος· ἐκδερματίζοντος.

20 Περισπᾶν· ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τι.

Περисπώμενος· ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατώμενος.

* Περισο· περιφέρειν· Εὐριπίδης·

Περισαίνεται· τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργιζεσθαι.

25 Περισσοεπῆσαι· περισσολογῆσαι.

Περισταδόν· περιεστώτες.

(422) Περίστασιν· Δείναρχος Τυρρηνικῶϊ· μετὰ ταῦτα τοῦ

Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιή-
σουσιν· οὐ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς μῆ-

ποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλῳ περιέσθη

5 με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν

ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῷ, περίστα-

τόν με ἐποίησαν· ἐν ² ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ

περίστασιν γράφεται.

Περίστατοι· Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως·

10 θαυματοποιαῖς ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν

ἀνοήτων περιστάταις γινομέναις· ³ ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς

κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι· περικαλύψαι.

Περιστείνεται· περιτείνεται· στενοχωρεῖται.

15 Περίστενος· οὗτος φιδράκων καλεῖται.

Περίστερόν· ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.

Περίστερνιον· ⁴ τὸ περιστερνίδιον· ἐστὶ δὲ κοσμάριόν τι.

Περίστιξαι· περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ

20 τοῦ στίχους.

Περιστίαρχος· ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκ-

¹ Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

² ἐν om.

³ γε in γι statim mut.

⁴ -ριον

κλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περι-
στρίχειν· Ἰστρος¹ δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί,
προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαί- 25
ροντες περιστράχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιρο-
φοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιελημμένου(423)
δημοσίαις· καὶ περιδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται· περιαιρεῖ² λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς 5
ὕρσι· στοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας
ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν
θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στί- 10
χους,³ καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἂν αὐ-
τοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἐνία
μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ
περισχοινίζεται.

* Περιστοιχίσαντος· περιλαβόντος. 15

Περίστοιχον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον·
φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων⁴ κατέκλασεν· Αἰδύμος
δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ὥς Φιλόχορος
στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ πε-
ριστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν 20
στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστολή· περιβαλή· ἐπαγωγή.

Περίστειον· περίστειλον στοᾶς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων· περιωδύνως.

Περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι. 25

Περισχιδές· οἰκετικὸν⁵ ὑπόδημα.

¹ Lenem in asp. mut.

² στόχους

⁴ πστειχον

³ περιαιρεῖ

⁵ Inc. f. 101. c. 2.

⁵ οἰκτικὸν

B b 2

(424) Περισχών: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλομένων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχη· περιπεσεῖται.

Περιτροπή: ἐν περιόδῳ.

5 Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιάς παροιμίαν παρα-
πεποιησθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιάς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν

10 μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξεις· τό, τε ὑπερβάλλον,
οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον,
ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

15 Περιφερές: κύκλῳ τρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον
γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακε-

20 κλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰς δέ τι-
νες ὀφθαλμοί, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ
οἷονεῖ μύοντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη
ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσει γὰρ ἐπὶ
ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

25 Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχάρειαν: ¹ περιττὴν χαρὰν.

(425) Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἔχνη· ἢ ἀπολύτρωσις·

¹ Περιχαρίαν: τὴν ^ε π χαρὰν.

οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τη⁵
θαλάσσει νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν * συνεχόντων
κακῶν· περίφημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπο-
λύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τη⁶ θαλάσσει, ὡς ἀνελ
τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιωπῆν: διὰ τοῦ ἦ, οὐ περιψᾶν. 10

Περιωδυνίαν: ἀλγηδονίαν καὶ περῆτην ὑδύνην.

Περιωπή: ἀκρόρεια· ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή: καὶ πυσύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωτ-
τώδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φρον-
τίδα καὶ τὴν περιτάκῃσιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὁμηρος. 15

Περιώσας: ὠθήσας.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος 20
προπετής· μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν
ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ αὖ τὸ τελευταῖον, καὶ
ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη. 25

Πέσημα: πτώμα.

Πεσκέων: δερμάτων.

Πεσσεύων: μετατίθῃ τὴν γνώμην ἐπὶ τὰ κρεῖσσον· ἀπὸ (426)
τῶν πεσσῶν.

Πεσσοί: αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσιν ἀστρά-
γαλοι.

Πεστικόν: τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰλωτι- 5
κὸν παρὰ Σπαρτιάταις.

Πετᾶλοις: φύλλοις.

Πέταυρα: τίγνα.¹

Πέταχρον: ποτήριον ἐκπέταλον.

* Inc. f. 101. c. 5.

¹ τίγνα

10 Πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.

Πέτευρον· παγίς· βάθος.

Πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλου καὶ μετέωρον
ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ εἰ.

Πετρήεσσα· πετρώδης· βαθεῖα.

15 Πετρόβλητον· τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πε-
τροβλήτους νεφρούς, τρυς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ
πάσχοντας.

Πεττεύει· μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, οὐτέστι τῶν
κύβων.

20 Παττεῖα· ἡ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμε-
τρίαν λέγουσι.

Πεττεύουσι· ταβλίζουσιν.

Πέττουσιν· ἄρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουςα, ἄρτοποιούσα.

25 Πεττοί· βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν.

Πευθῆνες· ἐπήκοοι.

Πέσσομαι· ἐρωτήσω.

(427) Πεφασμέναν· εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* Πεφασμένος· ἀντὶ τοῦ γεγενημένου· Λυκαῦργος· Λυ-
σίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανεροῦ λέγει.

Πεφενάκιεν·² ἠπάτησεν.

5 Πέφηνας· τὰ εἰρηκας· Μένανδρος.

Πέφηγεν· ἐφανερῶθη.

Πεφρυγμένα· τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, αἰ-
τοῦ καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσ-

10 εκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος·

Πεφοριῶσθαι· πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ·
κατ' ἐνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν· φορίνιον γὰρ λέγεται
τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

² ^, quasi numeralis. Ita in Πεντέπηχῃ et Σινάμωρος.

* Inc. f. 101. c. 4.

* -ηκεν, sed statim ι.

Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη.

Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει.

15

Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.

Πεφυσιγγωμένοι: οἷον ἐσκοραδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκοράδων ἐντερῶναι.

Πεφώραται: πεφανέρωται· εὔρηται.

Πεφωρημένα: ἐνηνεγμένα.

20

Πέψει: πρᾶνῃ.¹

Πηϊ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πηϊ δὲ τὸνδε μολοβρὸν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.

Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ.

Πηδάλια: οἶακες· αὐχίνες.

25

Πηκτίς: πανδούριον· ἦτρι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

Πηκτὸς θάνατος: ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῷ(428) ξίφει.

Πηλέως μάχαιρα: περὶομία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαίστου· 5 κτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φαδὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.

10

Πήλασθαι: κληρώσασθαι.

Πηλαμύς: διὰ τοῦ ὕ.

Πήληξ: δῆμος Λεοντίδος.

Πήληκα: περικεφαλαίαν.

Πηλὸς οὗτος: ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολὴν.

15

Πήλυξ: ῥαγὰς.

Πῆμα: κακόν· βλάβη· δυστυχία.

Πημαίνει:² κακοῖ· βλάπτει.

¹ -νει, sed statim η.

² Πημαῖνοι

Πῆι μὲν: ὅπου μὲν.

20 Πημηνείαν: βλάβειαν· διαφθείρειαν.

* Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη¹ κόμη· ἐνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἐντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

25 Πηνίκα: πότε.

Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλείται ἡ κρόκη.

Πηνίον: ζῶιον ὁμοίον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Κεῖσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ τοῦ ξηροῦ·²
(429) ἐκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστὶ, Σπείσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπὶς κώνωψ.

5 Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὄρων.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη: ³ κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

10 Πίδαξ: πηγή ἢ σταγὼν.

Πιεζόμενος: βαρούμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιερία: ὄρος.

Πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν.

Πιθανός: τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδεῖαι· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

¹ Inc. f. 102. c. 1.

² -θετή et -θετῆς

³ πεισισθον — πηνίωι κινουμένωι ἂν ξηροῖς

⁴ Πηγύνη (ἡ statim)

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς· ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων 20
τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη.

Πῖλον χαλκοῦν· εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὅξυ ἡγμένης.

Πιλήσειν· πυκνώσειν.

Πίλοις· πιλωτοῖς.

Πιμελή· πάχος· λιπαρότης. 25

Πίμπραται· καλεῖται ἐμπυρρζεται.

Πινάκια· τὰ καθιεμένα ἀντὶ τῶν ¹ κλήρων ὑπὸ τῶν
κληρουμένων· ² εἰκέν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑπο- (430)
σημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ
τοῖς Φιλιππικοῖς δταν λέγη ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὃ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, ³ μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον
λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰς-5
αγγελλομένων. 01

Πινάκιον· σύμβολον δικαστικὸν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· *
ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆ-
μος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ' ἕως κ' ἦσαν γὰρ δέκα
φυλαί. 10

Πινακοπώλην· ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ
πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίννα· εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ· σάνις ἐξωγραφημένη.

Πιναρά· εὐτελῆ· ῥυπαρά· ταπεινά. 15

Πινώδης· ῥυπαρά.

Πιννοτήρης· ⁴ καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς
πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ
καὶ πιννοφύλαξ.

Πίονα· εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ. 20

¹ ἄν tantum

² κληρονόμων

³ ὦ pro ὦ ἄ. A.

* Inc. f. 102. c. 2.

⁴ Πινωτήρης (v et o statim.)

- Πιπλίζειν καὶ τιτλίζειν: μίμησις ὀρνέων φωνῶν.
 Πίσαι: ποτίσαι.
 Πίσον: ¹ τὸ ὄσπριον. ² Ἀλεξίς.
 Πισσοκωνήτωι πυρὶ: ² τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καϊόμενα
 25 πίσσῃ χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσαις.
 (431) Πιστήριον: ποτιστήριον.
 Πισύγγιον: σκυτίον.
 Πισυγός: πεπιλατευκός· τεθαρρηκός.
 5 Πιτάνη: φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ
 ἐγένετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.
 Πιτάνη εἰμί: αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ
 κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐ-
 πραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τριαῦτα συμβέ-
 10 βηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ
 γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραπαδισθῆναι καὶ πάλιν
 ὑπὸ Ἑρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.
 Πιτάνη: ἀσπὸς μικρός.
 Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιτθίδος.
 Πίτυλος: κυνηγὴς· φαντασιόσκοπος.
 15 Πλάγγων: κοροκόσμιον κήρυκα· ὅπερ δάκρυον οἱ Ἴωνες.
 Πλαγίως: δολίως.
 Πλαδαρόν: χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.
 20 Πλάδανον: ὡς διαπλάττει τοὺς ἄρτους.
 Πλάδος: δούλου ὄνομα.
 Πλαδῶσιν: ὑγροῖς· χαῦνοις· παθεμέναις.
 Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ
 25 ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν.
 Πλαισός: οὐκ ἂν ³ τῷ β· βλαισός· ὁ γονύκρουστος· οἱ
 Ἴωνες ἐγγονύκρουστος. ⁴

¹ Πίσον

² Πισσοκωνή: τῷ π.

³ οὐκ ἂν (an compend.) errore pro οὐκ ἔν

⁴ -ουτος

Πλάξ: καὶ ἡ γαστήρ καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι ρύμμα. (432)

* Πλάκα: τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον: τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.

Πλανύττειν: πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.

5

Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον.

Πλαταγώνιον: τὸ μηδὲν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκανος φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τοῦτέστιν ἡχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ὡς τιμὴ οὖν πλάτρε 8-10
χοῦντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ
τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπὶ τὸ τοῦ ἀντί-
χειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ
μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατά: προσπελαστά.

Πλαταμών: πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλα-15
τὸ χωρίον.

Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι: τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης.

Πλατίστακος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον,

20

Πλατυγίλει: τοῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα: πληρῇ.

Πλέας: πλείους.

Πλέθρα: μέτρα γῆς ἡγοῦν¹ ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους
τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις 25
ξ' δίμοιρον.

Πλέθρισμα: δράμημα.

(433)

Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ἅπερ ἐστὶ πη-
χῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακισίων.

Πλείω καὶ πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά.

5

Πλέκος: πλέγμα.

Πλειόνως: καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

* Inc. f. 102. c. 3.

¹ ἡγοῦν

Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες¹ ἐν τῇ τι-
 10 μῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ
 κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Πλειστόβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:² ποτάμιος Δελφῶν.

15* Πλειστόν ὅσον: (πολύ).³

Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικὴν.

Πλεύμων: διὰ τοῦ λ' καὶ Ὀμηρος·—πάγη δ' ἐν πλεύ-
 μονι χαλκός.

20 Πλήγμα: βῆμα.

Πλήκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλήμα: πλήρωμα.

Πλημέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν.

25 καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις·
 (434) τὸ δὲ ἄχρηστον φίλῳ ὁμολογεῖν, πλημμελές· Νόμων
 θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δό-
 ξειε λέγειν.

Πλήμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη⁴ λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

5 Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοχρίτονος· πληρω-
 τὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι
 λαχοῦσιν ἢ ἐσσημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν
 καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

¹ ὑπερβάλλοντες i. e. —βαλόντες

² Πλειστός

³ Inc. f. 102. c. 4.

⁴ Pro πολὺ spatium, et nota / in m.

⁵ πλήμνη i. e. πλήμη.

Πλινθεύεται: εξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ
πηλοῦ.

Πλινθειῶν: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι, πλάττονται: οὕτως
Λυσίας.

Πλωῖζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα.

15

Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα.

Πλόϊμοι: πλόκαμοι.

* Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν αἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν
τῶν πλῶν χρεῖαν, φησὶ Πλάτων.

20

Πλοκαμίδα: Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμῖς: ὁ οὐλος βόστρυχος· κατὰ συστολήν δὲ ἐκφέ-
ρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἀλυσίου χρυσείου πλοκή.

* Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν.

25

Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλη-
θος χορείας συνιστῶν.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινόμενη χορεία.

(435)

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργό-
νης Ἀστεροπητῇ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς
Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου
ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλύνεται: λουδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ὡς ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἐορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα.

10

Πλωῖτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγίδος, καὶ ὁ δημό-
της Πλωθεύς.

* Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 105. c. 1.

Πλωτόν: πλεόμενον.

15 Πνεύσας: σφοδρώς ὀργισθείς.

Πνιγεύς: ὁ φθῦρος.

Πνίγος: ¹ καῦμα.

Πνύς: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν
ὄχλον ἐκεῖ· ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰ-
20 κήματα.

Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα,
ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία.

Ποάστριαι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν
25 καλάμην.

Ποδανιπεῖρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ $\overline{\delta}$, οὐχὶ διὰ τοῦ $\overline{\tau}$. ἔστι γὰρ οἶον
ποίου δαπέδου.

(436) Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκού τὰ προύχοντα· ἦτοι τῶν
ποδῶν τὰ δέξματα.

Ποδηγέστερον: ὁδηγητικώτερον.

5 Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμε-
νον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσ-
σου ῥάκιον.

* Ποδοκάκη: ξύλον ὡς ἐν εἰρκητῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλον-
10 τες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον
τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἦτοι παρεμ-
βεβλημένου τοῦ ἐτέρου $\overline{\pi}$, ποδῶν τις κάκωσις οὕσα·
ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατόχη.

15 Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινα
ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θη-
ρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο· οὕτως Ἐπερίδης καὶ Ξε-
νοφῶν.

¹ Πνίγος

* Inc. f. 103. c. 2.

Ποδοστράβη· εἶδος πάγης· ὡς οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θή-
ρας ἐχρῶντο. 20

Πανδώνυχον· ἐσθῆς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερῆς.

Πόει· χωρὶς τοῦ ἰ λέγουσι.

Πόθεν· ἐκ τόπου.

Πόθι· ποῦ.

Ποῖ θεῖς· ποῦ τρέχεις. 25

Ποιήσσαν·¹ σιτοφόρον.

Ποίαν· πᾶσαν² βοτάνην.

Ποιητέον· ἀντὶ τοῦ ἁ δεῖ ποιεῖν. (437)

Ποιήσεας· καὶ γράψεας· καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν
Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἰωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις
καὶ γράψαις.

Ποίδιοι· τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο 5
καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.³

Ποῖ· εἰς τίνα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἐν τινι τόπῳ καὶ εἰς
τίνα τόπον.

Ποῦ ἦχος·⁴

Ποῖ· ἐγγύς· εἰς τίνα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς. 10

Ποικιλομήτης· ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικὴν· πολυμιταρικὴν.

Ποικιλόστερον· ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής· ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα. 15

Ποικίλον· τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας· καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ· ποιμανδρῶν.⁵

* Ποινὴν· τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.

Ποιναν καὶ ἄποιναν· τὸ λύτρον· Σόλων. 20

¹ σ semel ..

² πᾶν

³ συσσι sic

⁴ Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.

⁵ Accent. dm.

* Inc. f. 103. c. 3.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω κα-
λουμένη· ἐστὶ δὲ οὗτος εἰς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ
δὲ οὗτος ἅλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε τοῦ ἀπο-
(438) στασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλή-
ρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τᾶλλα¹ ὅσα τοῖς πολίταις ὁ
ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος· ἐστὶ
5 δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἄρχων εἰς τῶν θ'· οὗτος τὸ
μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν
κλήσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαι-
ρεθεὶς, προειστῆκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοί-
10 κων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλήσιν.

Πολεμῆσειν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'
ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῷ ῥ' οἷγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ
πολέμοιο·² οὕτως καὶ γαμῆσειν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ
15 ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.

Πολεμιστὴς ἵππος: οὐχ ὡς ἂν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς
πολέμους ἐπιτῆδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέ-
ρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον
ἀγώνισμα.

20 Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν·
ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν
ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμῆτέον, ἀντὶ τοῦ,
χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι·
25 καί, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεορκία:³ φυλακή.

(439)* Πόλεις παίζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ'⁴
ψήφοις.

¹ τᾶλλα

² πολέμοιοι (primo -εμοίοι)

³ Sic; s. ex ejusdem em. pro ι.

⁴ Inc. f. 103. c. 4.

⁵ ξ

Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἀρχουσιν.

Πολίοχος: καὶ Πολυάκης·¹ ὀνόματα κύρια.

Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτο-
ρες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παν-
ηγυρικοῦ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας² ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσιν.¹⁰

Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.

Πολιτικός: ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος· ἀπογνούς.

Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ
ἄλλοι.

15

Πόλλ' οἶδ'·³ ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα: * * * *

Πολλοῦ γε καὶ⁵ δεῖ: οὐδέ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν:⁶ σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ
τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.

20

Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

Πολυάνδρειον: μνημα· τάφος.

Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυγηθής: πολυχαρής.⁷

(440)

Πολύγλωτος:⁸ οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θά-
σιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος·
τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποι-
κίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ, ὥς ἐνιοι, τὰς ἐν
τῷ Θησαυροῦ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυγλώτου λαγώς: ἐξωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ
ὑπὸ τοῦ Πολυγλώτου.

¹ κ ex em. pro λ ut puto

² Sic.

³ Πολὺ δ'

⁴ Versus spatium, et nota / in m.

⁵ Prope evanuit καὶ

⁶ λέγει

⁷ πολύχαρις

⁸ -στος.

Photius Vol. II.

C c

10 Πολυδαίδαλου: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντας.¹

Πολυειδής: πολύμορφος.

* Πολύευκτον: τίμιον· πολυκύθητον.

Πολυζύγαι: πολυκαθέδραι.

15 Πολύδατον: καὶ πολύσαπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.

Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.²

Πολυκῆδός: πολυφροντίσταν.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

20 Πολύκμητος: πολυκάματος.

Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν.

Πολυμάργοις: ἡχητικοῖς.

(441) Πολύμητις: πολύβουλος.

Πολυμνήστει³ αἰδεῖν: γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.

Πολυκάμων: ⁴ πολλὰ κεκτημένος.

5 Πολυπαίκαλος: πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.

Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.

Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.

Πολύκοδος δίκη: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

10 Πολυστείνοις: πολυπορεύταις.

Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις⁵ ἔχοντος· οἷον πτύχας.

Πολύρρηγες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

Πολύς: σφοδρός.

¹ In summae paginae margine manus valde recens, Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. καὶ εἰς ἀγέλην β. — ταῦρον τῶν ὁ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ τ. πηδῶν — τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων — ἐδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπία.

* Inc. f. 104. c. 1.

² — ὥτατον

³ —ειον

⁴ μ bis.

⁵ ἀποκλίσεις

Πολύστρατος: αὐτός αὐτίαν ἔχων τὰς Ἑρμαῖς περικόψαι, 15
ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὐ Λυσίας μέμνηται· ἑτέρος
δὲ ἔστιν ὑπὲρ οὐ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλ-
λος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππι-
κοῖς· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν 20
μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἄν-
τι τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδεὶ γάρ φησιν, ὃ Δί-
δυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἡγησάμενον τοῦ
ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθη-
ναῖον εἶναι.

Πολυσχιῶης: πολυμερής.

25

Πολυτελές: τὸ δαπανηρὸν· Θουκυδίδης.

* **Πολυτελεῖν:** τὸ πυλудаπάνως ζῆν.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος.

(442)

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβον: πολυταράχου.

5

Πολυφραδέστερον: συνέτον ἐν λόγῳ.

Πολύχουν: πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρικτιῆς ἐψό-
μενα.

10

Πομπεία: λαιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνό-
ματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λαιδορίας καὶ λαιδο-
ρεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἢ μετα-
φορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ 15
τῶν ἀμαξῶν λαιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Πε-
ρινθίαι· Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφό-
δρα λαιδοροί.

* Inc. f. 104. c. 2.

····· εἶται

Πομπεία: λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευ-
 20 αζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήταται ἐν τοῖς κατὰ Ἀν-
 δροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος¹ δὲ γράει ὡς πρό-
 τερον ἔχρωντο οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν
 λ' κατασκευασθεῖσιν οὐκ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατε-
 σκεύασεν.

25 Πομπεύει: ὡς νεικηκῶς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θεώρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

(443) Πομπήν ἐπεμπον:² ἢ ἀνεπόμπευον.

Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'³· ξύλων τε κεν-
 πηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

5 Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

Πομφόλυες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερό-
 μεναι.

* Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος: ἐπίκονος· ἢ πρώτη ὀξεία.

10 Πονταράκη: τὰ σπαράγματα τῶν ἀπόγγων.

Ποντεινοί: ἀπόγγοι.

Ποντόβροχος:⁴ θαλασσοβροχος.

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χέρρουκῆς καὶ Εὐ-
 ξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θα-

15 λασσα.

Πονωπόνηρος:⁵ σφόδρα πονηρός.

Πόπακα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

20 Ποπνύσματα: χολακίται εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἱππους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσεας: ἔλοις· λάβοις.

¹ -ωρος

² Dist. Πομπήν: ξ.

³ τεσσάρων

⁴ Inc. f. 104. c. 5.

⁵ -υχος

⁵ Πονοπ.

Πόρθηαις: ἀρήμους. 1

Πόρδαλιν: οἱ ἄλλοι Ἕλληνες τοὶ ἄττικοί πορδαλιν. ὁ-
μῆρας τοῦ μετέωρον δια τοῦ ἁ, 2 τὴν δὲ δὲ δια
τοῦ ἁ.

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος πόλις ἐστὶ (444)
τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: πέρας ἀμφότερος θάλασσα ἰσθμός γὰρ
ἔστι γῆ στενὴ κατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν πορθ-
μός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιχομένη.

Πόριμον: εὐπόριστον.

Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους ἐισαγόμενοι δημόγγοι ἐκ
αὐτῶν αὐτῶν ἀνιστάμενοι.

Πόρτης: ὁ ἐπιδρακτύλιος τῆς ἐκδορατῆδος ὁ περιερ-
γνύων³ αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος: κύριος θαλάσσιος ὁ εἰς ἔγγραν ἰχθύων.

Πόρον: διέξοδον, τρίβον, καὶ περὶ αἰώσεως ποταμοῦ.

Πόρος: πέρας ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων
ἢ μηχανή, ἢ τέχνησμα.

Πόρος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐπέει. 15
ὁμός ἐστι τῆς Λαμαρινίδος ὁ Πόρος καὶ ὁ δημότης

Πόριος.

* Πόρπαξ: τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν
χεῖρα διέρει.

Πόρπη: σίβλα.

Πορπούσθαι: φιβλουσθαι.

Πορσύνεται: ὁδεύεται ἀπὸ τοῦ πορῶν Σοφοκλῆς.

Πορράζει: ταρασσεται.

Ποσαπλῶς: ποσαχῶς ἀναριθμήτως.

¹ Πορδαλιν: ἁ. ἑ. ἄττικοί: tum nov. artic. Πορδαλιν: ὁμ.

² ἁ.

³ περι γνύον (sic), et nota / in m.

⁴ ποταμοῦ Inc. f. 104. c. 4.

25 Ποσειδεών¹: καὶ οὗτος μὲν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερωθῆναι² τῷ Ποσειδῶνι.

(445) Ποσειδεών³: ἕκτος μὲν παρὰ Ἀθηναίους οὕτω καλούμενος.

Πόσθια: αἰδοῖσθαι· ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκο-
6 ριζόμενοι⁴ ἔλαβαν ἀπὸ τοῦ αἰδοῖον· πόσθιον γὰρ τῶ-
το καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἀφρονα·
κατὰ μεταφοράν.

Πόσις: ἀνὴρ.

Ποταγωγίδες: φαίεται ἢ μὴνται.

10 Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτά-
μιος· ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς φαίδιμος δεχόμενοι τοὺς παρ-
εγγράφους.

Ποταίνιος: πρόσφατος· Ἀώριος δὲ ἢ λέξις.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ
15 παρελθυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρε-
λθυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε
ἔσται.

Πότεραν: τὸ πεντακτὸν βαρυτόνως· οὐκυτόνως δὲ ποτε-
ρός· ἄτερος⁵ καὶ προστιθέντες⁶ τὸ ἕτερον λέγουσι

20 ἀνῆθως ἕτεραν.

Πότερον: ἄρα· ὁποῖον· ποτακόν.

Ποτίκρανον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπερβαίνειν, ἐφ'
οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότες: ἢ γυνή ἢ μαθήτης.

25 Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἐκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα: δέσποινα.

Πότμον: μόρον· θάνατον.

¹ Ποσειδῶν

² - ρουσθαι (ω statim)

³ Ποσειδῶν

⁴ τνον

⁵ ἀτερός

⁶ Pro τις, par fere spatium, et nota / in m.

Ποτνιαδάς: Βάκχας· Εὐρικήδης. (446)

Ποτνιαῖται: παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.

Ποτνιώμενος: δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτῶμεναι: διατρέβασαι.

Ποῦ μὴν: ποῦ δὴ οὖν.

* Πρακτικόν: ἀνυστικόν.

Πράγματ' ἐξ¹ ἀπραξίας: λεγόμενον τί.

Πραμῶσαι: παρελθεῖν· παραλλάξαι.

Πράμνειος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ἢ² πα-
ραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομέ-
νης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἐνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ
μένος· Σῆμος ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἡ' καὶ ὁ πρᾶγ-
μων κέτρων εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανὲς: κάταντες.

Πρανῆς: ὁδὸς καταφερῆς.

Πρανιχθῆναι:³ τὸ ἐκ στόμα πεσεῖν.

Πραξιδική: θεὸς ἧς⁴ κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· Μνα-
σείας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱόν, καὶ θυγατέ-
ρας⁵ Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν· αἷς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πρα-
ξιδικῆς⁶ κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν, ὁ Ὡγύ-
γῳ θυγατέρας⁷ Ἀλκομενίαν· Ἡελξινίαν· Ἀνλίδαν·
αἷς ὑστερον Πραξιδικῆς ὀνομασθῆναι.

Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική.

Πρασοκουρεῖς: χλωροί.

Πρατήρ: οὐχὶ πρᾶτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρανείας:⁸ ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημοσίου.

¹ Inc. f. 105. c. 1.

¹ Πράγματα: ἐξ dist.

² ἢ om.
eis

³ Πρανιχθῆναι
- κης

⁶ κτήσεσιν

⁷ - νία bis

⁸ Πρανείας

- 5 Πραττομένους· ἀπαιτούμενους· Ἰσραράτης· καὶ τοὺς
μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.
Πραῦπάθειαν· πραῦτητα· ἡσυχίαν.
Πράως· οὐ πραέως·¹ καὶ πρᾶον, οὐ πραῦ· καὶ πρᾶος,
οὐ πραῦς.
10 Πρῆμνα· τὰ παχέα ξύλα.
Πρέμνον· στέλεχος δένδρου.
Πρεμνῶζειν· καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τούτεστι τὰ πα-
χέα καὶ μεγάλα ξύλα.
Πρέψαι· τὸ ὁμοιωσαί.² Αἰσχύλος.
15 Πρεσβεύειν· προτιμᾶν· Εὐριπίδης.
Πρέσβειων καὶ πρεσβευτῶν· ἐκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων
εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμλημένον καὶ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν ἀναλογίαν * σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις·
20 καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὐρίσκεται δὲ
καὶ τὸ πρεσβευτάς.
Πρεσβυγένεια· παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς
προυργιαίτερον.
Πρεσβυτάτην· ἐντιμοτάτην.
Πρεσβύτερος· μεῖζον.
(448) Πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαι-
ῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.
Πρηγοριῶν· ὁ πρᾶτης καὶ προαγορευῶν καὶ προλέγων.
5 Πρηνές· ἐπὶ πρόσωπον.
Πρῆμαι καὶ πρημάδες· γένος ἰχθύων.
Πρῆσαι· καῦσαι.
Πριάμενος· ἀγοράσας.
Πριαμωδῆναι· ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρᾶ-
10 ῶπον ξυρίας· ἐστίν.

¹ Supra ῥ nota syllabae ων — tum πρᾶον. Et circumflexum et acutum habet πρᾶος supra α.

² ὁμοίως

* Inc. γλαν f. 105. c. 2.

Ποιμνγγίλων: τιμῶν ἤτοι βασιλευσιν δωριῶν ἢ προνομίων.

Πρῶμιχρος: ὁ πρῶτος ἐκείνος τοχούσης.

Πρῶν πτίσαι τὰ ἄλευρα: παροιμία καὶ Πρῶν τοὺς ἐχθρὺς ἐλεῖν, συ τὴν ἁλμυρὴν ἀνκᾶς καὶ, Πρῶν ἐσφάχ- 15
θαι δέρις.

Πρῶν: ἐλευθέρωσαν.

Πρῶστηρ: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πρῶν: ἔξυτάνας τὸ ἄρμενον, πρῶν δέ, ὡς παλιν, ὁ
τέμνων τῷ ἄρμενι, ταῦται δὲ πλῆθυντικόν, 20

πρῶνες ἀπὸ τοῦ ὁ Κρατῆος.

Πρῶ: ἀγοράσω.

Πρῶ: ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παχυρατῆς στήλῃ Δούλως (384)

πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότην, Ἐθελείων πρὸ
ἀνακτος Ὅμηρος.

Προαγήλη: τιμῆσει.

Προαγωγός: διδάσκαλος καμῶν. (449)

Προαιρύνμενοι: προφέροντες.

Προαλέστατον: προπετέστατον.

Προαλλίσαντες: προαδρῶσαντες.

Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν.

Προανάσχοι: προανατελλοί.

Προαύλια: προαυλήματα ὡς προαμβολὰς καὶ προανα-
κρούσεις.

Προαύλιον: ὃ προενδίδωται, οἱ ἀνιήται, οἷον προαύλημα 10

* Προβάλλεσθαι: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης.

τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ἐνέστα, καὶ δι' ἄλλων

μᾶλλον, ἐστὶν δὲ αἱ προβαλλομένοιαι καὶ ἐφ' ἧταιρ.

τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ αἱ προβαλλομένους.

Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς 15

* μηκ sed i. statim sup.

* τὰ ἄρμενα primo ut videtur.

* Inc. f. 105. c. 5.

* ἐλευθέρως.

* αὐτοὶ ἐνέστα (sic).

πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένων· ὁ Δημοσθένης
 ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ¹ κατ' Αἰσχίνου,
 τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολιτείας προβεβλημένην
 καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσιν καὶ
 20 φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβα-
 λόμην,² φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτήν· ἀντὶ
 τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει³ καὶ νομιζομένῃ
 κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτήν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φι-
 λισκιδῶς φησί· προβάλλεσθαι ὃ⁴ ἢ⁵ βλέπεν ἐναντίον,
 25 οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖ-
 ρας ὡς εἰς μάχην.

(450) Προβάλλοντ· ἀσπίδα.

Πρόβασις· ἡ τῶν βουλημάτων κτήσις.

Πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία· ἡ τῶν προβάτων κτήσεις καὶ ἔδμη.⁶

Προβατοκάπηλος· προβατοπώλος· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα· προέκρινα.

Προβιβάσαντες· προάξαντες.⁶

Προβλήτας· ἔξω προβεβλημένους ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ
 10 τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὁ καὶ μᾶλλον.⁷

Προβολάς· ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ
 τινῶν ἄλλων θυγόμενων· ἐκὶ σωτηρία καὶ κράτει γι-
 νομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ
 15 προβολὴ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινα
 ἀδικεῖν.

Προβουλευματα· τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων
 βουλευματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ
 ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰδίοτο εἰς τὴν βουλὴν· εἶτα⁸

¹ τὸ

² προβαλούμην (sic)

³ θη in θεi statim mut.

⁴ δη una voce

⁵ μόνη, sed νομή statim sup.

⁶ προάξαντες

⁷ μᾶλλ (πτε) μᾶλλ· soil.)

⁸ ἐπ. εἶτα i. e. ἐπειτα in εἶτα mut.

δεξαμένης εἰσφέρειτο * εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρω-
θέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, 20
οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσφέρειτο· ἀλλὰ παρανομῶν δ' εἰσ-
άγων ἡλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτο-
νῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλευματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο.

Προβολή: γραφή κατὰ τῶν συκοφαντιούντων. 25

Προβόλιον: εἶδος τι δόρατος· ὡς χρεῶνται οἱ κυνηγέται (451)
πρὸς τὴν τῶν θυῶν θήραν. 2

Πρόβολον: πρόμολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβύλαι: προσβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. 5

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι καὶ
οἶον ἀκταί τινες· Δημοσθένους ἐν Φιλιππηκοῖς.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς
τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένους ἐν τῷ κατ' Αἰ-
σχίνου. 10

Πρόβουλος: ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελεῖναι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀρισ-
τοφάνους Κενταύρωι· Ἐγὼ γάρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω
δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σὺν ἐνί. 2 15

Προδόμιαι: τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσίκομος: ὁ ὑποσχετικὸς· ὁ τὰς ἐαυτοῦ ὑποσχέ-
σεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίσ- 20
τερον· 3 καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι: 4 ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

* Inc. το f. 105. c. 4.

2 τη — θήραι

2 εἴ τις ἡ δίκη θέλω — ἐν — ἐνι. (τῶν an τῷ ante φίλων, in-
certum; sed primo videtur fuisse τ, i. e. τόν.)

3 λεπτίστερον

4 Accent. om.

Πρόεγμα· ἀτήριγμα·

25 Πρόεδροι· οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθηναίων διοικοῦν-
(452) τες· εἰς ἑκκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην
ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δέ, ὅτι προε-
δρίαν εἶχαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι· ἐκκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην
5 πρυτανείαν, εἰς ἑξ ἐκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτα-
νευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας ἐκτελεῖν
ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προφάρτυον· τῶν
ἄλλων ἀπάντων ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ
10 αὐτοὺς, εἶρακον Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδρος· ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν.

Προέηκεν· προέπεμψεν.

Προσιδόμενοι· προκινῶνται.

Προείλαντο· ἠθέλησαν.

15 Προσιλόμεθα· προήκαμεν.

Προέμενος· ἐκδιδούς· προδαύς· περιφρονήσας.

Προέμενος· ἀντὶ τοῦ προαφίς τῶν² αὐτοῦ· τί, πρὶν
πίστιν λαβεῖν.

Προέπεσον· προπετῶς ἀπολίσσαν· Ὑπερίδης.

20 Προδικασία· οἱ τὰς ἐπὶ φόνοις δίκας ἐγκαλοῦμενοι ἐν
Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίξης διατεταῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας,
ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο
φασὶ προδικασίαν.

Προέντες· προδόντες.

25 Προέσθαι· προδοῦναι.

Προετικός· χαριστικός.

Προέτω· προπεμψάτω.³

(453) Προεχόμεθα· ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.

Προηγγελμένα· προμεμηνυμένα.

¹ οἷς

* Inc. f. 106. c. 1.

² προαφιστῶν

— τῶν.

- Προήκατο**: προέδμεκεν.
- Προημώμεκα**: τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντι καὶ μη-
στευόμενον.
- Προηροσία**: ἡ ὑπὲρ τῶν παρσῶν θυσία γινομένη ὑπὸ
Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἡλίδι.
- Προηροσία**: ἄνομα θυσίας.
- Προηροσία**: αἱ πρὸ τοῦ ἀράτου² γινόμεναι θυσίαι.
- Προήσομαι**: προδώσω. 10
- Προήχθη**: προετράπη· ὡς ἐτήχθη καὶ ἐξατράπη.
- Προθέλυμα**: συνεχῇ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.
- Προθελύμους**: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
- Πρωθήβας**: πρώτους ἀκμάζοντας νέους.
- Προθεσμίας νόμους**: Δημοσθένους ὑπὲρ Φορμίωνος τήν 15
τῶν ἐξῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.
- Πρόθεισις**: τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ
πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ
ἐπιβουλῆς τινος ἀνιήσεται· ὡς δὲ ἔντοι, πρὸς τὸ μὴ
δοκεῖν ἀνηλώσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἥσθιον ἀλλήλους. 20
- Προϊέμενος**: προδιδούς.
- * **Προϊκτας**: τοὺς προίχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν
τροφὴν.
- Προΐσσεται**: ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήκεται. 25
- Προϊκός**: δόσεως·⁴ ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον (454)
οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής.
- Προϊκτορες**: οἱ μαρτυροῦντες.
- Προΐσχεται**: προβάλλεται.
- Προκόλιον**: πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ 5
δωροδόκων.
- Προκόμιον**: κόμην.

¹ ρω in ρο ter mut. a m. antiq. ² ἀρότρου

³ Πρωθήβας in Πρωθήβας a m. antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

⁴ δαείως

Πρόκλησις: εἰώθεσαν ὅποτε δικάζονται τινές, ἐξαιτῶν
ἐνίοτε θεραπεύοντας ἢ θεραπεύοντας εἰς βάσανον ἢ εἰς
10 μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προ-
καλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γρα-
φόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ
εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικα-
15 νικολ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβολήμα: τῶν τελῶν πιπρασ-
κομένων, δύο προθεσμῖαι¹· ἐδίδοντο τοῖς ὠνούμενοις·
ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι² τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν
μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέ-
20 ρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή³ καλεῖ-
ται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμῖαι διδόμενον, προσ-
κατάβλημα.

Προκότης: κουρᾶς εἶδος.

Προκότης: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κότης⁴
25 γὰρ παρὰ τοῖς Λαριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.
(455) Προκνίς: γένος ἰσχυρῶν.

Προκόπα: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκός: προεληλυθός· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν⁵ ἢ πονηρὸν.

5 Προκώνια: Λυκούργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ
προκώνια, φησὶ, * πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστο-
φάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρόντων
κριθῶν οὕτως φασὶν ὠνομάζεσθαι· ἔθηκε δὲ καὶ ἐκ
πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δὲ φησὶν ἐν
10 τῷ περὶ θυσῶν· καὶ προκωνία ἐστὶ κάχρυς κατηριγ-
-μέναι⁶ μετὰ ἀρωμάτων.

¹ προθέσεις, sed σμῖαι statim in marg.

² εἰσελθῆναι

³ παρακ.

⁴ κότη i. e. κότης

⁵ Sic.

* Inc. f. 106. c. 3.

⁶ -να

Προκώνα: ἢ ὡς Κράτης προκώνα, αἱ ἄφροντοι· κραι-
θαί· ἢ κυροί· μέλιτι κεχρησμένοι.

Προκώμα: κριδαὶ ἄφροντοι· ὡς ἄλφειτα ἀδρά κεκομ-
μέναι· οἶον προκωνία.

15

Πρόκωπος:· ἔτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις: γνῶσις.

Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρησθαι τῶν·
ἐν Δελφοῖς μαντεῖαι· ἦν δὲ πραιδρία τὸ αὐτό.

20

Προμήθαια: πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι: προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Πρόμνηθζει: πρῶτον χωρεῖ.

25

Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἦν ἀφίδρυτο ἐν τοῖς μυ-
λῶσιν ὡς εὐνοστον.

Προνάκης: ὄνομα κύριον.

(456)

Πρόνοια: πρόχνοσις.

Πρόνοια Ἀθηναῖα: οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἐστέναι αὐτήν· αἱ δὲ ὅτι προνοήσεν ὅπως
τέκη ἡ Λητώ.

5

Πρόνοια: ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖα Πρόνοια,
διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρύσθαι ταύτην· δὲ Ἡρόδοτος
ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει.

Προμετρητάς: Σκύθου τῶν Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ
ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμη-
τρῶν διατετέλεκεν.

10

Προνομή: διαρπαγή.

Προνομίας: τιμῆς πλείονος.

Προνομίων: προλημμάτων.

· πυρί

· Πρὸ κώπης:

· τὸ in τῷ statim mut. Tum μαντεῖαι

15 **Προνότης**: προτεταγμένος· προέχων.

* **Προνόπιον**: τὸ προεπαινημένον.

Προόδων: ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ ὀδόντος.

Προοίμιον: πρόλογος.

Πρόοπτον: τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προ-
20 καίμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προκάτωρ: ἡ ὁ κάπκος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάραιθεν: ἐμπροσθεν.

Πρόπεμπτα: τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προ-
γράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ οἱ
25 ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν
προεντρεπισθῇ.

Πρόπεμπτα: Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινα εἰσιν ἐπι-
(457) τίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσι γὰρ οἱ³ τὰ πέμπτα
τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα
πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς
γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν
5 κρίσιν.

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς
δὲ λέγεται.

Προπέρουσιν: λέγουσιν ὡς ἡκεῖς.

Προπηλακίζων: αἰδαῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξου-
10 θενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δη-
μοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχ-
θροῖς, προπίνειν⁴ ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

15 **Πρόποδες**: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δῆποτε.

¹ **Προνότης** primo, sed accent. erasus. Tum προσ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4.

² βούλων

³ οἱ

⁴ προσπίνειν

Προπολέμια: ἔοικεν εἶναι τὰ ¹ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόπολος: ² δούλη προπολεύουσα.

Προπόλῳι: θεράποντι.

20

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένους Φιλίππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς * λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός· ³ βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν εἰώθασιν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ ⁴ αὐτὸς Δημο- (458) σθένους φησὶν· ἤρατο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθηνησιν ἀκρόπολεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξέποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαιιν.

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγῶγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλά ξύλα.

10

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερές καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξῃσιν: ⁵ πρὸς βοήθειαν.

Προσαρασσόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

15

Προσαύρατο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσκρίνει.

Προσδοκᾷ: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσεται: προσελεύσεται. ⁶

20

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

αἷς

¹ τα (αἷς compend.) i. e. τὰς in τὰ mut.

² Προπόλιος

* Inc. f. 107. c. 1.

³ προπυλάων—πυκνῶς

⁴ ὁ om.

⁵ Προσαπολέξῃσιν (sic)

⁶ προσελεύσεται Foris.

Προσείσας: προσανακινήσας.

Προσέκειτο: ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

25 Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δη-
λοῖ ὀλέγων τινῶν κτῆσιν,¹ τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν
τοῦ ὅλου δηλοῖ.

(459) Προσείρων: προσάπτων.

Προσέκοπεν: ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· ² Ἀλέξιος.

Προσέκοπεν τῷ ἀνθρώπῳ: ἀντὶ τοῦ ἡλλοτριώσατο· ²
οὕτως Ποσειδίππος.

5 Πρὸς ἐμοῦ εἰ: οἵκεῖός μου· ἐγγὺς μου· φίλος μου· παρ'
ἐμοί.

Προσεκόλσω: προσεπάξω.

Προσεκοιήσαντο: Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεκοιήσαντο.

Προσέπαισεν: προσέπαιξεν· Πλάτων ^{*} τῷ σ' ἀντὶ τοῦ ξ

10 κέχρηται.

Προσερῆσομαι: ἐρωτήσω.

Προσεβρύη: προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέρευσεν.

Προσέχειν: ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ

15 ἀντὶ τοῦ φυλάσσεισθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τι-
θέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχές: ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον: πρὸς δυσμάς.

20 Προσηγλαῖσθω: ³ ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον: ὑψηλόν· τιμιώτατον.

Προσηγορία: προσφώνησις.

Προσημπόλησα: προσέλαβον.

Προσηροσία: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.

25 Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἡώ: πρὸς ἀνατολήν.

¹ κτίσιν

^{*} Inc. f. 107. c. 2.

² ἡλλω - primo

³ Sic; nota / in marg.

Προσθεῖναι τὰς θύρας· ἀντὶ τοῦ ἐπικλείσαι· Ἡρόδοτος(460)
ἐν γ'.

Προσίχε· τὸ πρόσχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ πρόσχε
βαρβάροις· βουκόλοις· καὶ Εὐπολῖς· Πρόσιχε τὸν
κουν τῆδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ 5
ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἳ τε τρα-
γικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν
ὑπίσχομαι.

Προσίαι·¹ προσέρχονται.

Προσίενται· προσάγονται.

10

Προσίεται· ἀρέσκεται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν· προσερχόμεθα.

Προσιτόν· προσδεχόμενον.

Προσκών· προσερχόμενος.

15

Προσκαλέσαι· ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον· ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα·
καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρεσίον.

Προσκέψομαι· περισκοπήσω.

Προσκέιμενοι· οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες·

20

Πρόσκλησις· κλήσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις· ἡ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκαλέ-
σασθαι, τὸ παραγγέλλειν * εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

Πρόσκλησις· πρὸς ᾧ καλεῖ τις (εἰς)² δικαστήριον ἢ 25
βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ,
καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἶον ἐπὶ βᾶσανον
τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.(461)

Πρόσκλησις· ἐτερομέρεια.

Προσκομιστέον· προσενεκτέον.

¹ Προσιᾶσι

* Inc. f. 107. c. 3.

² εἰς om.

5 **Πρόσκομμα**: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσοδος: εἰσφορά· εἴσοδος· ἡ παρουσία· ὡς Θουκυ-
δίδης καὶ ἑτεροί.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

10 **Προσουργίου**: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προσπάλτιοι: Προσπάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσπελάζει: προσεγγίζει.

15 **Προσπήξομαι**: προσκυνήσω.

Προσποιεῖται: οἰκειοποιεῖται· ἡ πλάττεται καὶ ὑποκρί-
νεται.

Προσπορισθέν: ἐπινουθέν· προσοδευθέν.

Προσρήσεις: προσηγορίαις.

20 **Προστατήριος**: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν
ιδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθηῆναι προεστηκότες
προσίσταται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν

25 μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος ταῦτα
οὐχ ὁμολογουμένη¹ προστασία· ἀντὶ τοῦ βοηθία,
(462) προῖσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουρουῦντος τῷ ἀδικουμέ-
νῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὡς δεῖ
τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν
εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·² Δίδυμος τὴν
5 προστασίαν φησὶ κείσθαι ἀντὶ τῆς προστασίας·³ τουτ-
έστι τῆς ὑπ' ἐνίων προσταδὸς καλουμένης.

* **Προστέρησα**: περιεπτυξάμην.

¹ Compendium finale fere videtur esse ως; sed est η.
Τὸν προστασίαι — βοηθείαι — τοῦ ἀδικουμένου.

² καδμει⁸ fere. Nempe [i. e. αν in ' i. e. ας statim mut.

³ προτ.

* Inc. f. 107. c. 4.

Προστέτηκεν: προσκεκώληται.

Προστήσας: προαγαγών.

10

Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέρ-
γου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ
ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες,
τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) ¹ 15
πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου
δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα
κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπωβελία· ² ἔστι δὲ καὶ ἄλλα,
ἃ προστιμᾶται τὸ ³ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημο-20
σθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος: δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ με-
τὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ
τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.

Προστρόπαιος: παρακαλῶν.

25

Προστυχῆς: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχῶν.

(463)

Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἔφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίσμα· οὕτως Λισχίνης·
καὶ πρόστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησι-5
φῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ἃ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι ⁴
γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσανον· καταχρηστι-
κῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

10

Προσφρέστερον: βέλτιον.

Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. ⁵

Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὐβουλος Δούλωνι.

Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον.

¹ ἀρξ. om.

² ἐποβ. primo.

³ τὸν

⁴ φάσαν

⁵ Πρ. ἀντιπρ.

* Inc. f. 103. c. 1.

15 Προσφερεῖς: ὁμοίως.

Προσφνές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακαίς.

Προσφνῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσδοτος· ὡς Ἀντιφῶν.

20 Πρόσχημα: προκαλύμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

* Προσχαίρητήρια: ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη,

25 ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἐμπροσθεν.¹

Προσωιδία: ἡ μετὰ τοῦ ὄργανου οἰδή.

(464) Προσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσκοκίλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθικα: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὀχθαῖς προσκρούεσθαι.

5 Προσώχθισα: βδελύσσομαι.² σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ

10 προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιαί, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.³

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν.⁴ καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλίππ-

15 κοῖς καὶ Ἀριστοφάνης.

Προτέλεια: Λυκούργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόδιον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

¹ ἐμπρος: (sic)

² λ bis.

³ θυνημον, sed ει v. l. pro η in marg.

⁴ φορτίζειν

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ἧ' εἰς τὴν ἀκρόπο-
λιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς 20
τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν.¹

Προτεμνίσματα:² προϋλαιοι· ἢ προάστεια.

Πρότμησις: ἡ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Προτομίζεσθαι: προάρχεσθαι.

25

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ (465)
λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία³ ἀμφιέννυται· ἐπιτί-
θεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ
ἐκλήθη, ὅτι πρῶτη Πάνδρασος μετὰ τῶν ἀδελφῶν⁴ 5
κατεσκεύασε ταῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ⁵ ἐπάνω ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης ἐν β'
τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: πρᾶδῶς· ἀμεταστραπτί· ἢ εἰς τούμ- 10
προσθεν.

Προυνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα
τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἐνεῖκα.⁶

Προυνεικος:⁶ δραμαῖος· γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

15

Προυνούστερος:⁷ ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος·⁷ Σοφοκλῆς.

Πραυνουργέστατον: προτιμύτατον.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης
φησὶν· ἵνα प्रायर्गु तु यत्नयति, ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προύχειν: προέχειν.

20

Προυργιαίτεραν: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

¹ θυσίας ἐπιτελλοῦσιν

² Προτενίσματα (με m. antiq.)

³ ἱερεῖ sic, et accent, ex em.

⁴ Inc. f. 103. c. 2.

⁵ Προτριτάτη: τρ.

⁶ ἐνεῖκα

⁶ Προυνικος Pors.

⁷ -έρως; bis.

Προύχοντο: προέβαλον οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο
ἐν ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
25 καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ
προβάλλουσι· προτείνουσιν.

(466) Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμε-
νοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο
κακίῃσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι
5 γὰρ λέγεται τὸ παραφθείρειν τὸν στήμονα τοῖς δια-
ζομένοις.

Πρόφρων: προθύμιος· φρόνιμος.²

Προφυλαχῇ² τῷ κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαι-
ρεῖται ἡ νῆξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσιν.

10 Προχάζοις: προβαίνουσιν.

Πρόχην: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία: δοικεν Ἀθηναῖσι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὅ-
πότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,* εἰσφέρηται εἰς τὸν
δῆμον ἢ³ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ
15 ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων
σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Πρόχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις⁴ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

20 Προχοίδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάρχουσιν.⁵

Πρόχους: ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόωι: τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγεῖωι τινὶ εἰς τοῦτο ἐπι-
τηδεύωι κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

25 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ

¹ Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.

² -κηι, sine accentu, tum ἐκάστη — ἔχουσα

³ Inc. λευσάσης f. 108. c. 5.

⁴ ἢ ex em.

⁵ κτ: χύσιν G. καταχύσιν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· (467)
ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ·
τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξῃσι μὴ φανερώς φεύγειν,
κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολε-
μίοις δόντες, τιτρώσκονται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν: τῇ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεὺς· ἄρ-
χων· ταμίας· ἑξαρχος.

Πρυτανεῖα: πρόσδοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἦν 10
οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὠρις-
μένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἥτοι λς' ἢ λε' καὶ
ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεῖα: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτα-15
νεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζό-
μενοι ἀμφοτέρω, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεᾶ ὄντα·
ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεῖα: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμὸς τις 20
ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δη-
λοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθε-
σαν οἱ δικαζόμενοι· * ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο¹
τοῖς ἑξακισχιλίοις·² πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀ- 25
ριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ
φυλαὶ ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον
ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν δέκα· λέ· ἡμέρας· καὶ (468)
ἐπερίτενον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσα-
ρες· αἷς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτα-
νεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶ-

* Inc. μνοι f. 108. c. 4.

¹ - ετο

² Sic.

5 τοῦ ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς
 λς ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς ἀνὰ λς.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', γ'¹
 ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικούντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ
 10 τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς
 ἀλλήλοις² αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰ-
 σχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρωὴν: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμαῖζων.

15 Πρωί: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ
 καιροῦ, καὶ θᾶπτον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὅψε καὶ τὸ
 ἐσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον: θᾶπτον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
 τὸν ἥλιον.³

20 Πρωί: ἐτι ὄρθρου βαθείως.⁴

Πρωῖα· οὐ πρωῒμα· καὶ διευλλάβως πρωῖ.

Πρωῖαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δεί-
 λην πρωῖαν, τὸ πρῶτον τῆς δειλῆς μέρος· καὶ δειλὴν
 ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

25 Πρωί: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη: παροιμία, ὅτ' ἂν τις μὴ
 (469) δύνῃται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ
 τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

5 Πρωῶνες: ὁρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρωῶτος· νέος.

Πρωτόλεια: τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀ-

¹ τῶν φν

² Sic

³ ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 238.

⁴ „Εκ em. ο.“ Porson. Ita fere, βαθε', nempe ὧ (ως)
 in ο (ος) mutato.

νατίθεσαν·* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρω-
τολήϊα.

Πρῶτον ξύλον· πρῶτον βάθρον· ἢ προεδρία. 10

Πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέαι·¹ οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς τινα
τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως· καὶ ἀρχένεως·² καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· 15
καὶ περίγεως· Θουκυδίδης α΄.

Πτακίδες· δεσμοί.

Πτακεῖς· δειλός· ὁ ἐπτηκώς.³

Πτάμενος· διελθών.

Πτακωρεῖν· πτήσσειν· δεδοικέναι. 20

Πτεκάδες· δειλοί.

Πτέον· δια τοῦ ε λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρρη· οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες· τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων.

Πτερνίζει· ἀπατᾷ ἢ λακτίζει. 25

Πτερόεντα· ταχύκουφα.

Πτεροφόρους· πτερά· εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφα-(470)
λαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοῦς λόφους.

Πτέρυγας· τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίων· πετόμενος.

Πτερυγίζειν· ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλο-5
μένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Πτερύγιον· ἀκρωτήριον.

Πτησσει· πτοεῖται.

Πτηται· πέτεται.

10

Πτίλον· πτερόν ἀπαλώτερον.

Πτίλλος· ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη· κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

* Inc. f. 109. c. 1.

— νέων

¹ ἀρχινέως

³ Πτακ· δειλός ὀπτηκώς.

Πείσαι: κόψαι.

16 Πτολιαν: πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· αυναθροισμὸν·
πυρμὸν.

Πτολίπορθος: ἀνδρείας· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: πόλις.

Πτόρθους καὶ κλώνας: τὰς ἐκφύσεις¹ τῶν δένδρων· αἱ
20 δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα: δίκλωμα.

Πύκτης:² παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πτυκτίον: βιβλίον.

Πτυκτῶ: πτυσσομένῳ.

25 Πτυοδόωρος: ὄνομα κύριον.

Πτύχλοι: ὑποδημάτιόν τι· καὶ³ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ
πτύχλοι.

(471) Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· καὶ τὰ διάφορα τῆς
ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτῶκα: δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νε-
βροὺς ἢ λαγούς.

6* Πτῶμα: σῶμα.

Πτῶματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λόγῳ ἄν
ῆτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπωκότα τῶν φυτῶν, ἢ
αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπωκότα.

10 Πτῶξ: λαγῶς.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστὶ
ταπεινοῦσθαι.

Πυανοί: κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια.⁴

15 Πυανοψία: Λυκούργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ
ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ

¹ τὰς ἐκφύσεις

² Πύκτης

* Luc. f. 109. c. 2.

³ καὶ om.

⁴ -οψία

ἄλλοι Ἕλληνες Πανοπίαν· ὅτι πάντας εἶδον τοὺς παρ-
κούς τῇ ὄψει· Πυανειώωνος δὲ [ὅτι] ἐβδόμη· τὰ
Πυανεία Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δὲ φασὶ λέ- 20
γειν Πυανεία· καὶ τὸν μῆνα Πυανειώονα· πύανα
γὰρ ἔπρουν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρασιώγη ἄγεται.

Πυανοπία· ἐορτὴ Ἀθηνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ
καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτος 25
καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μὴν
ἔστι, Πυανειῶν λεγόμενος.

Πυανειών·² μὴν Ἀθηνησιν δ'· ἐν οἷ καὶ τὰ πύανα
ἔψεται εἰς τεμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα (472)
τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἔπρουν
ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιῶντες.

Πύαργος· αἵτου γένος.

Πύγαια· τὰς σπείρας τῶν κιώνων· καὶ τοῦ σώματος ἡ- 5
μῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα· πόλεις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τού-
νομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος³ τινὲς νοσήσαν-
τες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή· πάλῃ· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος. 10

Πυροστόλος· μαυλίστρια.

Πυγών· τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ
μικροῦ δακτύλου.

* Πυδαρίζειν· σκιρτᾶν καὶ οἶον μετὰ τάχους σκαρᾶτ- 6
τεσθαι.

Πυελίς· ὁ σφραγιστοφυλάξ.

Πύελος· ὄρυγμα ἐμβατή, ἐνθα ἀπολύνονται.

Πυελίδα· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιστοφυλάκιον· οὗ-
τως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια·⁴ πανήγυρις· ἐορτὴ Ἑλληνική. 20

² ἑβδομον

³ Accent. om.

³ -να

* Inc. f. 109. c. 3.

⁴ Πυθία

Πύθῃ: ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθων: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστρά-
25 του γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίκοδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυ-
κλίῳ χορῶϊ νικήσαντες τὰ Θαργῆλια.

Πύθιος: ἐορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

(473) Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραν-
νον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα· ἅμα ἐν Δήλῳ, πέμ-
ψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ² τῆς θυσίας ἄγει
6 κατὰ τὸν ὀρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν,
ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι
ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι
συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐ-
πιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεῖς.

10 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἡρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεο-
λόγου ἀνδρός καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διει-
λεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περίπλῳ·
15 οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶϊον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ
προσημαίνει.

Πυθῶδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρᾶσσόν-
των ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σῆπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σπηόμενος· ἐνθεν καὶ
20 ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ* σαπῆναι τὸ
τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ
πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησὶν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς
αἷμα.

* - τες

* χ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυθῶνος· δαιμονίου μαντικοῦ.

Πυκνά· συχνῶς· ἐπιμελῶς.

Πυκάζει· καλύπτει· σκεπάζει.

Πυκάζεται· σκεπάζεται· κοσμεῖται.

Πυκάζουσι· σκιάζουσι· στεφανοῦσιν.

(474)

Πυκνή·¹ ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο·

Κλειδῆμος δέ φησιν Πύκναν² ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ
τὴν συνολήσιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνή·² ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ 5
τὸ πεπυκνωθῆναι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός· δασύτης.

Πυκτεύειν· εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης· παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυλαγόρος· ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν³ εἰς τὴν 10

Ἀμφικτυονίαν⁴ ῥήτωρ, ὥς τε ἐκεῖ ἀγορεύσαι· Πυλα-
γόρος δέ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν· Πυλαία
δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι
τρῆς.

Πυλαιστάτους· τοὺς μηδὲν ὑγιᾶς μήτε λέγοντας, μήτε 15
πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιοῦτους τινὰς
ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ Πυλαία· καὶ Πυλαγόρας· Πύλαι μὲν κα-
λοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δέ οὕτως, διὰ τὸ 20
στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν
Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς
Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ
τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινές,
οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

Πυλάρτης· δούλον ὄνομα.

25

* Πυλάρτου· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

¹ ut in litura ab eodem.

² Accent. om. bis

³ εἰς τὸν πολεμον

⁴ -ωνίαν

* Inc. f. 110. c. 1.

(475) Πυλωρεῖ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεισθαι· ιστορεῖν· ἐρω-
τᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παρακλήσιον μὲν τοῦ ἐρω-
5 τᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆ-
λον, διαφθορά¹· μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς με-
ταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῡον·* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀφελχθέν· τὸ μεταβεβλη-
10 κὸς αἶμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτώδες ὑγρόν· γάλα
νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιω.

Πῡον: τὸ πυρίφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν
μετὰ γάλακτος ἐψηθῇ χθεσινοῦ.

15 Πύππαξ: ἐπίφθημα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀματά-
φραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.²

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.⁴

20 Πυραί: πυρκαϊά.

Πυρακτιῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυρος: ὁ τὸ πῡρ ἐνανύμενος.

Πυρρηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμέν τῶν πύργων.

(476) Πυργοῦται: ὑποῦται.

Πυρρηδόν: στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυρρηρούμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες.

¹ Sic.

* Πῡον, et mox.

² αἰ per tale fere compendium, ∫, quod nisi τῷ σ ad-
haereret, esset καί. Legendum videtur ἰοθ, quod in ἰγ
facile mutari potuit.

³ Deest versus; nota /

⁴ καρκίνων· παγούρων

Πυργοβαρείς: προμαχώνες· οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύ-
γων. 5

Πύργοι: τάξεις.

Πύρδανθ: τὰ λείψανα.

Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ
πυριατὴ ὀξύτόνως· οὐδὲ πυρίεφθος.

Πυριλαμπής: ὄνομα κύριον. 10

Πυριλάμπη: πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκοτῷ λάμπει·
καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπής: τὸ ζῶιον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ
λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ πυρί: παροιμία ἣς μέμνηται* καὶ Πλάτων· κα- 15
κὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

Πυριρραγής: σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμί-
νοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς 20
ἄλλω· οἱ μήπω ἀπηλοημένοι·² ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασι
ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς
γῆς, ἣτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέ-
στιν, ὅτ' αὖ σίτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς διαλείμματος ἐπι- 25
σπαρῇ.

Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυρραῖς γένυσι: ξανθαῖς θριξίν.

Πυρόεσαν: ἐπλέκουν· πῦρ πνέουσιν. (477)

Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρκαλάμην: ὃ ταχέως τι ἐπινόων καὶ παλαμώμενος
ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται: καλεῖται· ἐμπυρρίζεται. 5

αβ

* Πυργοβαρείς: προμαχώνες

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

² ἀπηλωημένοι

Πυρρίχαις· ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν. ·

Πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν· φλέξασαν.

10 Πυρσοί· λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτήρες· φρυκτωρία·

Πυρσοκόρσου λέοντος· Λίσχυλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους· τοὺς, ἐκ παροπηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας
τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος· σιτοφόρος.

15 Πυρφόρος· πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱε-
ρέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν

πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φέιδε-
σθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπα-

τηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρω-
20 μενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ
· πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ
στρατῳ.

Πυρῶν·¹ φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα· ἐρωτήμα.

25 Πύστεις· ἐρωτήσεις.

* Πυστιᾶσθαι· πυνθάνεσθαι.

Πύτυλος· ἡ συστροφή τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπι-
φέρηται.

(478) Πύτυλος· ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη· πλεκτηὶ λάγυνος·² Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης
· Φρίξω.

5 Πώληται· οὗτοί τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατα-
προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐ-
σίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγρα-
φὴν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ³ καὶ

¹ Πυρώνων

* Inc. f. 110. c. 5.

² λάννος

³ Om. δὲ

οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος πρόστιμην οὐκ ἔχων 10
καὶ ὁ ἀποστασίῳ γραφεὶς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας
πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωλῆται· καὶ πωλητήριον·¹ οἱ μὲν πωλῆται ἀρχὴ τις
ἐστὶν Ἀθηνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς ἐκ
τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ 15
τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα² καὶ μισθώ-
σεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον³ δὲ καλεῖται ὁ
τόπος, ἐνθα συνεδρεῦουσιν οἱ πωλῆται.

Πωλητήριον· τὸ πρᾶτήριον· οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης· πωλοδαμαστής.

20

Πωλοῦσιν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ
ἀγορᾷ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως·⁴ Δίδυμος φησὶν
ἀντὶ τοῦ πορνέουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρ-
χειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνέειν,⁵
ὅπερ ἐστὶ περνάναι·⁶ ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε
νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἔαν(479)
ἐπὶ ταύταις⁶ μοιχὸν λαβεῖν, ὅποσαι ἂν ἐπ' ἐργαστη-
ρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί ἀποπε-
φασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν· Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ· Ἀν-
δράποδα πέντε,⁸ παλικὸν ζευγὸς βοῶν.

5

Πῶμα· τὸ πότον οὕτως λέγουσιν.

Πῶμαλα·⁹ ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἷον οὐδαμῶς· ἐστὶ δὲ τὸ
μὲν πῶ Δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ
μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοῖς ἐστὶ λεγόμενον.

¹ - οἱ

² λ- semel.

³ - ἡρόν

⁴ - υος

⁵ παρᾶναι (ν ejusd.)

⁶ ταύτης

⁷ ἐνιθρῷ cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

⁸ πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

⁹ Πῶ μάλα et μοκ μάλα. Primo πόθιν priore lbcō.

10 Πώμαλα: οἶνου μάλα.¹

Πώριον: λίθον.

Πωτᾶσθαι: πετᾶσθαι.

Πωλᾶς:² ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα
καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

15

Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ π̄.

Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόμως³ ποδο-
κυπεῖν.

Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

20 Ῥάγα: ῥῶγα.

(480) Ῥαγδαῖον: ἄθρουν καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ
μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄ-
θρουν· καὶ ὁξὺς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινὴ / ⁴

5 Ῥαδια: ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κα-
κοῦργος ἀπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγω-
ρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ
εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

10 Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπνυίζειν: τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥα-
πίζειν.

Ῥαθασσόμενοι: φαίνόμενοι.

¹ μάλα

² Accent. om. tum πράσις

³ συντόμως

⁴ Sic. Accent. om.

⁵ -όμενοι

Ῥαιβόν· σκαμβύον· καμπύλον.

Ῥαϊκούς· οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας· Σοφοκλῆς τῇ¹⁵
λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο· φθείροιτο.

Ῥά· ἀντὶ τοῦ δή·² οὕτως Πλάτων.

* Ῥαγδαῖος· ταχύς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς²⁰
κεκνημένους καὶ σφοδρούς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης
Ἀγροίκους· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ³
δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμωνι· Τί ποί ἐστίν; ὥς
ῥαγδαῖος ἐξηγήλυσεν· ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλε-
κλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.²⁵

Ῥαδαμάνθυος ὄρκος· ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατά·(481)
νου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου· Οἷς ἦν μέγιστος
ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἐπειτα χήν· Θεοὺς δὲ σι-
γᾶν·³ Κρατῖνος Χείροσι τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκρά-5
τους ὄρκοι.

Ῥάδαμνος· βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

Ῥάδιον· εὐχερές.

Ῥαδιουργός· πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς·
καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία,
καὶ θρασυτής· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο¹⁰
τῇ λέξει.

Ῥαιδίως· εὐχερῶς· ταχέως.

Ῥάξειν καὶ ῥύξειν· τὸ ὑλακτεῖν· Ἑρμῖππος Εὐρώπῃ·
Ῥυζῶν⁴ ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τού-
του δὲ ἐπὶ τοὺς πικραينوμένους καὶ σκαιολογοῦντας¹⁵
μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν·⁵ Ἴνα σιωπῇ τῆς

¹ δῆ

* Inc. f. 111. c. 1.

² εἰ—πολυπράγμονεϊ

³ θεοῖς δὲ σιγῶν

⁴ ῥυζῶν

⁵ δειλιασιν

τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· Ἐρραζε
πρὸς τὴν γῆν· ὃ δ' ἐσκάριζε κατέπαρδε.¹

Ῥαθάμιγγες· ῥανίδες· ἧ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κόνιορτός·
20 οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία· ἀμέλεια.

Ῥαῖσας· ὑγιάνας.

Ῥαῖσας· ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμείν· οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις
25 σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ
τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι.

(482)* Ῥαχχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι δια-
κόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Ῥακετρίζειν· τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παλεῖν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάκιον καὶ ῥάκος· ἄμφω² λέγουσιν.

5 Ῥακίδαί· δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια· ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος· φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσίαν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐ-
μασῶντο ἰώθεν· καὶ πίττη³ ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀ-
10 μίαντος γὰρ αὐτῇ· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παι-
δίων⁴ χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις· αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφρο-
δίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας·⁵ ἰδρύ-
15 σατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνο-
μαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τό-
πῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὐ τὴν ἐπιγρα-
φὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ·

¹ ὃ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε.

* Inc. f. 111. c. 2.

² ἄμφω i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφο-
τέρως depravatam sit, non liquet.

³ πίττην

⁴ παίδων primo scripserat.

⁵ μηλαίας

ὅς καὶ Ὀλυμπίας¹ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε,
Παντάρχης καλός· ἦν δέ² οὗτος Ἀργεῖας, ἐρώμενος²⁰
αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὄρνιθας.

Ῥαντόν: ποικίλον.

Ῥαμφάζει: ῥυγχωθήσει.

(483)

Ῥάξ: θηλυκῶς ἢ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ
σολοικισμός.

Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. 5

Ῥάξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικα-
νικοῖς ἐστὶν ἢ χρῆσις.

Ῥᾶον: εὐχερές· εὐκολον.

Ῥαπίσαι: πατάσαι τὴν γνάθον ἀπληγῇ τῇ χειρὶ, ἃ λέ-
γουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. 10

Ῥαπίς: ῥάβδος.

Ῥάρ: Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον: ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

Ῥαστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥα-15
θυμία· ἡδυπάθεια· * χαννότης ἀργία· εἴρηται καὶ
ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λῇ Δίῳνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δέ, ἦν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων. 20

Ῥᾶον ἂν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησηεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας: τὰ δενδρώδη χωρία.

Ῥάχετον: τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ
τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν. 25

Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν,

¹ - ἰάσι

² Accent. om.

² - φεν ἀοτάφης· καλὸς δὲ ἦν

* Inc. f. 111. c. 5.

(484) ὡς προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν· τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών.
6 Θεόκομπος Παμφίλη· Τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστής Δημοφῶν.

Ῥαχίζων· διακόπτων· καὶ τοὺς κακουργοὺς ῥαχιστάς.

Ῥάχην· ὁδὸν· ἢ τὸ πωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ
10 νώτου.

Ῥαχιστής· ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι· αἱ μυρικίαι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὀρχάδος¹· στέγης· Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς πόλεως.

15 Ῥάχους· τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι.

Ῥαψωιδόι· τὸ ὃ ἐμπροσθεν ἀρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου²· αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψωιδὸς κύων· ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

20 Ῥάψαι· συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα· ψεῦσμα.

Ῥαψωιδία· φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψωιδόι· οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεατροῖς ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες
25 ἀπήγγελλον· ῥαψωιδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν³ καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

(485)* Ῥάων· εὐθυμότερος· καὶ ἀπῆμων.

Ῥέας πόντος· ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων· ἀρμάτων.

5 Ῥέζει· θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεῦει· παρασκευάζει.

Ῥέθος· πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχχνον.

¹ Ῥαχοισιν· ὁ.

² Sic.

³ ἑπαθλον

* Iac. f. 111. c. 4.

ῥεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.

ῥεῖα ζῶντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχως.

ῥεῖται: ὄρη¹· Σκυθικὰ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.

ῥεῖτά: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πη-10
γῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς.

ῥεῖτων τόπος: ² ἱερῶν ῥευμάτων.

ῥέκος: ζῶμα· ζώνη.

ῥελατρεῖα: ἀναφορά.

ῥέμει: ³ πειρᾶ· ὀδυνᾶ· σήπει.

15

ῥέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐ-
πιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

ῥέπει: κλίνει.

ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίζεσθαι· συγκεκρίεσθαι.

ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν.

20

ῥηγίνους: τοὺς δειلوὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρωνος
τοῦ Μιμογράφου⁴ υἱὸς, ἐκωμῶδει τοὺς ῥηγίνους ὡς
δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

ῥηγίνου δειλότερος: | ⁵

ῥῆγμα: ἡ κατὰ μήκος τρυῖ τραύματος οὐλή.

25

ῥηγμῖνι: αἰγιαλῷ.

ῥήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.

(486)

ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πλειόνων.

ῥήναια: ⁶ νῆσος πλησίον Δήλου.

ῥῆνες: πρόβατα.

5

ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.

ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.

ῥῆσις: λόγος.

ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς ⁷ λόγος μακρός.

¹ ὄρη

² ῥεῖτων: τ.

³ Accent. om.

⁴ μνηογράφου

⁵ Sic. Deest seiquiversus.

⁶ Accent. om.

⁷ —κῶς (sic)

10 Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὅλος δὲ τοῦ ῥήτο-
ρος λόγος·* οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥησίδιον: λεξείδιον.

Ῥησκοπεῖν: δημηγορεῖν.

Ῥῆσις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λε-
15 γόμενα· ἀναμέσον δὲ ταύτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ·
οἶον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ῥῆσις: τὰ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίάρχος, ὃς ἐρέσει¹ τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμωι·
ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται·² ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν
20 εἰς τραγωιδουμένων, ἄριστον³ αὐτὸν γεγονέναι ἀλή-
θειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

Ῥητόν: φανερόν.

Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.⁴

(487) Ῥητορικὴ γραφή: δοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἢ
κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ῆ)⁵ εἰπόντος ἢ πράξαντος
παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἢ κατὰ πρυτα-
νέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ
5 κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι
κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσά-
γονται.

Ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ
πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες,
10 ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι
τὴν κατὰ ῥήτορος⁶ γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰ-
πόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυ-

* Inc. f. 112. c. 1.

¹ Ῥησός: ἀρός· ὃς αἰρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

² ἔ. τοῖς — εἴρηκε

³ Accent. om.

⁴ ἀρίστ. /

⁵ om. ἢ

⁶ -ρας

τανική γραφή, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥήτραι· συνθήκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἶον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Ἰ. Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· 20 οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥήτροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

* Ῥήτρας· συνθήκας.

Ῥήτωρ· τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευὼν καὶ 25 ὁ ἐν δῆμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βαλτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλευὼν, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δη-(488) μοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἐτέρωθι ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλευὼν ὑμῖν 2 ὅτι ἂν συμφέ- 5 ρειν 3 ἡγήται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δέ, οἷός 4 ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος 5 ἐγὼ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι πα- 6 ραγέγραπται Ῥητορικὴ 6 ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις 10 γνώμην, 7 ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην 8 ἡγούμενος.

Ῥήτωρ· συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαι- νων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥα- χίας βάλλοντες.

15

¹ λῦτρα

* Inc. f. 112. c. 2.

² ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.

³ εἰ in litura, tum ἡγήται (sic)

⁴ οἷός

⁵ οὐ πρώτῳ; ut scripturus fuerit οὕτως.

⁶ -κή, tum om. εἰ

⁷ -μη

⁸ τύχης.

Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκέ-
μενα.

Ῥιγοῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

20 Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ.

Ῥίκνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

25 Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

(489) Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφε-
σθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμ-
πύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ
6 ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφύν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίπας: ἀνέμου ευστροφή.

Ῥιπῆς: ὕρμης· φορᾶς· βολῆς.

* Ῥιπίζεται: παρακαίεται.

Ῥίπασπις: δειλός.

10 Ῥινώμενος: ¹ μυκτηριζόμενος.

Ῥίπκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀρ-
γύριον.

Ῥιψάδ' ἀγείρων / ²

Ῥοάς: ῥεύματα.

15 Ῥόδια: μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Αἰφίλος.

Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου
μήτηρ.

20 Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες
καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετελοῦν (ἐν) ³ τῷ ναυῷ εὐω-

* Inc. f. 112. c. 3.

¹ Ῥινώμενος

² Ῥιψαδαγειρων / tum deest versus.

³ ἐδιετέλουν (sic) et om. ἐν

χοῦμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν
 * * * * * ἀμίδα· συγκαταίνεσσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυ-
 θάνοντο, χαλκῇν ἢ ὀστρακίην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπε-
 φήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τᾶσσεσθαι 25
 ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδώπιδος ἀνάδημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· (490)

Ἀπελλάς ² δὲ ὁ Ποντικὸς οἶται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυ-
 ραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος ³ τὴν δόξαν· ἦν δὲ
 Θραῦσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι ⁴
 Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν ⁵ Χαράξας ὁ Σαπ-
 φοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σακφῶ Δωρίχαν ⁶ αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόξιν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν μεταφορικῶς δὲ καὶ
 ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὀρμεῖ.

10

Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοθωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ
 τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος
 ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ 15
 κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ ⁷ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν ⁸ κωπῶν
 ἀκούμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κύμα· ἡ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ
 τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀ- 20
 ριστοφάνης Βαβυλωνίους· — κατάγου ῥοθιάζων, ⁹ φη-
 σίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζη
 σῶφρονι κόσμῳ.

Ῥόθωι: ὀρμηῇ.

Ῥοιάς: Ἰωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ἰ ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος. 25

¹ Nulla lacuna.

⁴ Ἰάδμονι.

⁶ Accent. om.

⁸ Inc. f. 112. c. 4.

² ἀπέλλας

³ αὐτόν

⁷ περὶ

⁹ καταγουροθιάζων

⁵ A bis.

(491) Ῥοιβδεῖ· ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ.

Ῥοίβδεν· ὡς ἐπὶ ρεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς.

Ῥοῖδια· ῥοάς.

Ῥοιζηδόν· σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.

5 Ῥοῖζος· ῥύμη· ἦχος.

Ῥοῖζος· παρ' Ὀμήρῳι θηλυκῶς· Πολλῇ δέ ῥοῖζωι² πρὸς ὄρος τρέπε.

Ῥομβεῖν· σφενδονᾶν.

Ῥόμβον· κίνησιν· ἢ κύλινδρον.

10 Ῥόμβος· ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες³ ὡς τύμπανον· οὕτως Εὐπόλις.

Ῥοδωνιά· ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιά, ἡ τῶν ἰων.

Ῥοδοδάκτυλος· ῥοδόχρους.

Ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.

15 Ῥοπαλλεῖ· κικεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

Ῥοπή· κλίσις.

Ῥόπτρον· Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδῃσε τὸν ἱππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

20 Ῥόπτρον· ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία.

Ῥοῦν· τὸ ἡδυσμα· Σάλων.

Ῥοφήσμαι· ἀντὶ τοῦ ροφήσω λέγουσιν.

Ῥωδῆς· ῥεῦμα ἔχων.

Ῥυάχeton· θόρυβον.

25 Ῥυάχeton· τὸν ῥέοντα ὀχετόν.

Ῥοῖβδην· δαψιλῶς.

Ῥυγχάσαι· τὸ μυκτηρίσαι.

Ῥύγχος· τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

(492) Ῥύδην· ὀρμήν.

Ῥύδην· σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥύζειν· ὑλακτεῖν.

¹ Sic.

² ῥοῖζωι

³ -θι-

Ῥυζῶν: πενθῶν.

Ῥυθμίζει: διατυποῖ. ¹ κανονίζει. εὐθύνει.

5

* Ῥυθμός: τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἀρμονία.

Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν. ²

Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.

Ῥύπες: ³ πόλις τῶν Ὀλλενίων Ἀχαιῶν οὕτως Αἰσχύλος. 10

Ῥύπον καὶ ῥύπους: τὰ δεχόμενα τὰς σφραγίδας οὕτως
Ἀριστοφάνης. ⁴

Ῥυπᾶν: ⁵ μεστὰ ῥύπου εἶναι.

Ῥύππαται: ναυτικὸν ἀναφώνημα.

Ῥύπτει: ἀποκλύζει. σμήχει.

15

Ῥύπτομαι: σμήχομαι.

Ῥυσά: ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας.

Ῥυσαί: ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσηματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπι-
λώματα. 20

Ῥύσια: ἐνέχυρα καὶ ῥυσιάζεσθαι τὸ ἐνεχυριάζειν.

Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν.

Ῥυσιόισιν: ἑλκυσταῖς.

Ῥυστήρας: καὶ βρυτηήρας: τὰς ἡνίας.

25

Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν τάχα δὲ οἶον ῥυτίδας καὶ συνα (493)
γῶγας ἔχουσῶν.

Ῥυτά: πῆγανα οὕτως Κρατῖνος.

Ῥυτά: συνεσταλμένως εἶδος ἐστὶ ποτηρίου Δημωθενῆς
κατὰ Μειδίου: ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα. 5

Ῥυτήρ: ἀπλῶς μὲν ὁ ἵμάς· πυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ
ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ
σωλῆιν ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὃ ἐστὶν ἀνακόπτειν καὶ
ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους. 10

¹ -πεῖ

* Inc. f. 115. c. 1

² Glossa in summa pag. a correctore antiq.

³ Ῥύπαις

⁴ ἀριστ /

⁵ Ῥυπᾶ: (sic)

ῥυτῆρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλατα.

ῥυτῆρες: χαλινοί· ἡνίαί· ἱμάντες.

ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὕπτου ποδός· Σοφοκλῆς.

ῥυτίς: ἀσθένεια.

15 ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρύηκόντων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

ῥυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἰππώναξ.

ῥύψαι: σμῆξαι.

20 ῥωγαλέον: διεσχισμένον.

ῥῶμα: ὄρημα.

ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

ῥώμη: ἰσχὺς.

25 ῥῶξ: κόκκος.

ῥῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

(494) ῥῶπος: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης.*
τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδακὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

5 ῥῶπος: μηθενὸς ἄξιον.

ῥῶπος καὶ γέλη· ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

ῥῶσαι: ῥῆγεις.

ῥῶσθαι: σπουδάζειν.

ῥωστήριον: παρορμητήριον.

10 ῥωχμός: ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ρ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ σ.

Σα: περισπωμένως τὰ σῶα εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ·
σα ἢ πόλις· ὅσον σῶα * ἢ πόλις.

* κρούων: γ. disti

* Inc. f. 113. c. 2.

* σῶα

Σᾶ: τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συν-15
αιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν.¹ καὶ σῶοι, σοῖ·
παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρὸς² ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι·
καὶ τὸν ἀμφέποντ' αἶε φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω· εἰ μι-
κρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι²⁰
μικρὸς· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ με-
γαλοφρονήσω· καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἶσω τη-
διανοία.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης. (495)

Σαβέκ: ἄφεις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβούς
λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ
Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ, Βάκχους· τὸν⁵
αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν· οὕτως δὲ
φησὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς
καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ
Διονύσου Σαβάζιον.³

Σαβούς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας¹⁰
τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο· ὑπὸ
δὲ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύττης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξαι: διασαλεῦσαι.

Σάβυττος:⁴ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι¹⁵
καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπὴς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:⁴ μύρον τί.

¹ σόν

² Glossa in marg. a m. antiq. ἀγ in ἀνάγκης, et α ult. in
μεγάλα abscissa.

³ σαβάδιον

⁴ Accent. om. bis.

Photius Vol. II.

F f

20 Σάγη: τὸ πλῆθος.

Σάγη φερέσβιος: ¹ τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.

25 Σαγήνη: πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

(496) Σάγρα: αἱ τοῦ /

ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος. ²

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ πα-
ροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

5 Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλείδης.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης. ³

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων

10 τηῖ οἰκείᾳ οὐραϊ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν: ⁴ οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ

15 ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον· ⁵ καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ

σάρον, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα·

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀλέστωρ, ὡς ξένος
καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

20 Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὀπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλίζουσι ⁶ παρ' Ἡροδότῳ.

Σακυφάνται: ⁷ οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λι-
νοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

¹ Σάγη: φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

² Ita ms. nisi quod ἀλήληθεια (sic), et post Κρατῖνος
puncta omittit, quae articuli finem designare solent.

³ ἀριστο /

⁴ Σαίρειν

⁵ -στον

⁶ ὑλίζουσι — ἡρωδότῳ

⁷ Σακηφ.

Σακίζειν: τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἡθεῖν(497)
οἶνον· οὕτως Λυκίφρων.

Σακοδερμίτης: Σοφοκλῆς· Τρωϊλῶι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν·
οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθόντα· ἄμεινον δὲ
τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰς
σάκη ἐπιχαλκα.

Σάκος: ὄπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα: φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι.² οἱ δὲ τὸν τοξί-
κὸν κάλαμον.

Σάκος: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς κ. 10

Σακτός:³ ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολὺς.

Σαλάβην: Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχῶ: πόρνης ὄνομα.

Σάλα: φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία: ἀλαζονεία·* ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνί-15
σαι,⁴ ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύ-
στας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων:⁵ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν.

Σάλος: σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος: ὁ ἐκ τῆς Σαλαμίνιας καλουμένης νεὸς ἐρέ-20
της· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμῖνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη: ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάχιον: κοσμαρίου⁶ τί γένος.

Σαλαμός: ἀλαζών.

Σαλμυδήςος:⁷ αἰγιαλὸς καὶ ποταμός· Εὐξείνῳ πόντῳ. 25

Σαλοῦσα: φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. (498)

Σαλπίττει: ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

¹ σοφλ⁶

² σαίτεσθαι

³ Σάκος et nota / in m.

* Inc. 50- f. 115, c. 4.

⁴ -νῆσαι

⁵ Σαλακῶν

⁶ Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.

⁷ -δισός

Σάμακα: Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν ἄμεινον
δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

5 Σάμαιναι: ¹ πλοῖα σάμια ὕσιν ἐμφερεῖς τὰς πρῶρας ἔ-
χοντα.

Σαμακιν: κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα: ὑποδήματα.

Σαμβύκη: εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

10 Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις εἰς αὐαμῖαν
ἐπισκώπτων μιννύω / ² ναυσι γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς
πρῶρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ
Σάμιος.

Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

15 Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,) ³ ὡς πολυγράμματος: Ἀριστο-
φάνης ⁴ Βαβυλωνίους ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους·
οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων,
σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις
ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ⁵ ὡς Ἀριστοτέ-

20 λης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἥ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὐ-
ρέθη πρῶτοις τὰ κ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς
Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπεισε χρῆ-
σθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν * ἄρχειν· οἱ δ' Ἀ-

(499) θηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλω-
νίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι
πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ
πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν
5 τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἐστιζον γλαυκί,

¹ Accent, om. Tum σαμιαυσιν, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra υ. Legendum Σάμια· ὕσι—

² Nota in marg. Versus incipit χοῖς, desinit μιννύω, sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, indicatur.

³ Om. ἐστίν

⁴ -νοῖς (sic)

⁵ εἶσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

Σάμιοι τῇ Σαρμαίνῃ, ὃ ἐστὶ πλοῖον¹· δίκροτον ὑπὸ Πο-
λυκράτους πρῶτον παρασκευασθέν τοῦ Σαμίων τυράν-
κον, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστίων· τὸ δὲ πλάσμα
Δούριδας· οἱ δὲ τὴν Σάμειαν² νόμισμα εἶναι.
Σαμφόρας· ἵππος χαρακτηῖρα ἔχων ἐνκακαυμέναν σίγμα, 10
ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκη· οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν.

Σάνδυξ· χρώμα κόκκινον.

Σανίδα· τὸ δεσμοτικὸν ξύλον.

Σανίδα· τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. 15

Σανίλονον· τὸ αἰδοῖον· ἀντικέριον· παρὰ τὸ τῇ κέρ-
κωι σαίνειν.

Σανίς· καὶ ἐν ἧ τούς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ἧ τὰς
δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ
δὲ ἐν Σφηξί³ δεδήλωται. 20

Σανναν·⁴ τὸν μωρὸν· οὕτως Κρατῖνος.

Σάξας· ἀντὶ τοῦ⁵ ἀμάξας· οὕτως Εὐκόλις.

Σατέρδης· ἰχθὺς ὁ κορακῖνος.

Σαπρόν· οὐ τὸ μοχθηρόν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ κα-
λαίον· Εὐκόλις. 25

Σάπαι· ἔθνος Θράκιον. (500)

Σάραβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον αἱ κωμικοὶ καλοῦσι·
καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλενον· καὶ ταῦρον
καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα· ἑσθῆς Περσικῇ· ἔνιοι δὲ λέγουσι βραχία. 5

Σαβαρίχη· γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάρακισ· χιτῶν Περσικὸς μεσόλαγχος.

Σάραφιν· ἐμπρηστὰς· ἐμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

¹ γλαυκισαμοι τῇ σαμενῃς ἐστὶ ποῖον

² σάμεινα

³ σφιγξί

⁴ Σάνναν sic, an comprehend. i. e. Σανναν, opinor.

⁵ τοῦ om.

10* *Σαργάναισι: δεσμοῖς.*

*Σαρδαναπάλους: ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγονέναι
Καλλισθένης, ἓνα¹ μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλ-
λον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνω² δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐ-
τοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν
15 τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν³ ἡμέρῃ μιῇ· ἔσθιε, πίνε,
ᾧχευε, ὡς τὰ γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἔστιν ἄξια· τοῦτ'
ἔστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφε-
στὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς
20 χεῖρας πεποιῆται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις·
ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσοῖ ἐπιγέγρα-
πται, ἣτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.*

Σαρδάων: μετὰ πικρίας γελῶν.

*Σαρδόνιος γέλως: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ
25 σφῶν αὐτῶν γελῶντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι,
ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς
καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἐβδομήκοντα ἔτη
(501) τῷ Κρόνῳ ἔδουκ, γελῶντας⁴ ἕνεκα τοῦ τὸ⁵ ἐπ' ἀν-
δρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβρωκότας
χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχῆζαις ὑπὸ τῶν
νύκτων, εἰς ὃν ἐμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ
6 δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασὶν ἄλλοι
τε καὶ Κλειταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις
εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἰδρυ-
ται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ'
ᾧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν·⁶ τὸν δὲ συνελκόμενον
10 ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον
τον⁷ Ἑφαιστώτευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους*

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάναισι sic.

¹ ἑνιοι

² νίνω

³ ἄλλην ἔδει μὲν

⁴ γελῶντες, sed ex punctis damn. et ac statim suprasc.

⁵ ἔ. τοῦτο

⁶ -ει

⁷ Nota / in m.

περαιῶσαι * πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς
 ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας·
 Σειληνός² δὲ ἐν ὧ τῶν περὶ Συρακούσας, λάχανον 15
 εἶναι παρὰ Σαρδάνιοις ἡδύ, σελίνωι ἐμφερές· οὗ τοὺς
 γεωσμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
 ἀποδάσκειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ
 Ὀδυσσεύα φηαὶ Ὅμηρος· — μείδῃσε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις· — ἡ δ' ἐγέλασσε Χείλῃσιν, 20
 οὐδὲ μέτωπον ἐκ' ὀφρύσι κυανέησιεν Ἰάνθη.

Σαρδαίας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σαρπητόν: βαρβαρικὸς χιτῶν.

Σάρρισσα: εἶδος ἀκόντιου Ἑλληνικοῦ.

25

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδῶν: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. (502)

Σαρπηδῶν ἀκτὴ: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην.

καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.² 5

Σαρωνία: Ἀρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροίᾳ³ Σαρωνικοῦ
 πελάγους.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράπαι.

Σαδσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.

10

Σάτραι: Αἰθιοπῶν γένος.

Σατράπης: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικά δράματα:⁴ πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι,
 ἐν αἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίσγνυν πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής.

15

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι.

Σαῦνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στίραξι· τοῖς⁵ ὀπισθε τῶν δοράτων. 20

* Inc. f. 114. c. 5.

² σέλιος — συκόσσας — σαρδονίος

³ - ναις

⁴ τρυφ.

⁵ Σατυρικά: μετὰ π.

⁶ τῶν

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτὶ Ἀστυδάμα
τῷ Μορσίμου εὐήμερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκα-
λίας Παρθενοκαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκότος
ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ· τὸν δὲ * εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα
25 ποιῆσαι ἁλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γε-
νόμην, ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἷ γλώσσης τερπνῆς προ-
(508) τα δοκοῦσι ὃ φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφε-
θελς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ὡς φθό-
ρος οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἁλαζο-
5 νείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παροιμία
παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὥς παρὰ Φιλήμονα· λέγε-
ται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα· σαφῶς· φανερώς.

Σαφήνισον· σαφέστερον λέγε. *

10 Σαφής· ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι· παῦσαι.

Σέβας· τιμὴ· ἐκπληξίς.

Σεβίζει· σέβεται.

Σεβαστός· προσκυνητός.

15 Σέδας· καθέδρας.

Σείες· οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν· σέας·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σεῖεις· διασεῖεις· συκοφαντεῖς.

Σεῖν· τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ'
20 ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφόρον ἵππον· * * *

Σεμνά· τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡαύχου
καὶ καταστύγνου.

25 Σειραῖς· λεπτοῖς ἱμάσιν.

* Inc. f. 114. c. 4.

* δι' addit.

* γενοίμην

ἡ δουκουῖς (i. e. -σης) — ἐκρίθη — προσεχούσας, οἷς χρόνος

ἡ λέγουσιν

Nulla lacuna

τί

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα· σειρὴν
ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μέλισσῃ παραπλήσιον. (504)

Σειρῆνας· γυναικας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος
πρὶν Ἑλληνικῆς· αἵτινες ἐν νηαίῳ καθεζόμεναι οὕτως
ἔτερον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε
κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ
θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυ-
ναικῶν.

Σειρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἀναρμόνιοι καὶ μόνεκα δυνά-
μεις. 10

Σειρίδες· αἱ σειραί.

Σειρῆνα· σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον* ἀσπράθητον,
οἷον θέριστρον· καθὰ φασιν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ
σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὐδαεὸς τε
ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἐστὶ δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλική, 15
καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα· εἴ τινα ἄλλα. Λυκούρ-
γος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν
χωρὶς τοῦ ἔ γραφεται, σειρῆνα.

Σέρρειον τεῖχος· καὶ Σέρρειον· ὀνόματα χωρίων. 20

Σείριος· κυρίως τὸν τοῦ πυκνῆς· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀστεράς.

Σειροί· αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις· δέσμευσις· καὶ αἰρᾶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόαθνα σειόν- 25
των· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἀλλ' ὦ πάντων ἀσ-
τῶν λῶιστοι² σεῖσαι καὶ πρόσκαλέσαντες Πάυσασθε³
δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Λαιταλεῦσιν· Ἐσεῖον (505)
ἦϊτον χρήματ' ἠπέλλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν.⁴

Σεισάχθεια· χρησκοπία· δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἦν

* Inc. τιον f. 115. c. 1.

² σέρρειον

³ ὡς π. δὲ τῶν λῶιστοις (sic)

³ παύσασθαι

⁴ ἐ.π.

⁴ χρεοκ.

5 εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθῆνῃσι τοὺς ὑφείλοντας, τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις· ἀποδόντας δὲ οἰοναὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι· τὸ ἄχθος.

10 Σελαγεῖν·[†] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλατος.

Σέλας· πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦλλα· δαῖδαν τὴν καιομένην καὶ λαμπρυσαν.

Σελάχια· τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὡτοκοῦντα

15 γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἴτα ζωτοκεῖ τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπεδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὐπόλεις.

Σελήνας· ἰσίδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

20 Σελήνη· πόπανον ὁμορον τῷ αἰτέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ * σελήνις· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀριστέηρ καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον· ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωτοκεῖ, πρῶτον ὡτοκεῖται ἐν αὐτῷ πλην βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ

25 ἔσω λεχάζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον·[‡] λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

(506) Σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σελίνον· τὸ γυναικεῖον αἶδιον.

(5) Σελίνου στέφανος· πένθιμος· τὸ γὰρ σελίνον·[§] πένθει προσήκει· ὡς ἐφη καὶ Δουρεῖς ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

[†] Nescio an ἀποψ.

[‡] Σελάχειν

* Inc. f. 115. c. 2.

[‡] κόπειον

[§] τὸ γὰρ σελίνου (sic)

Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανούργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

10

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἑρινύες·¹ ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἥσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἑρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφάνευνονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιοματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ¹⁵ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·²

—οἶδα γάρ· πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἰκπολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνόν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον·³ Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ²⁰ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιοματικόν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος: κομπᾶζων.

Σεπτά: θανματά.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ἶν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

25

Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες·⁴ αὗς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω(507)

Δίδυμος· Κάσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνὸν τι μακρὸν κώνωπι· ἐμφερές κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφονους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.

5

Σέσονται: ἔσονται.

Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι.⁵

Σεσέλλισαι: μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰαχίνου τοῦ Σέλλου·

ὅς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζών, ἐν τῇ τῷ διαλέγεσθαι¹⁰

¹ Vox in litura ab eodem.

² μεῖδαι—γεγῶτας

³ εὐριπίδης Ἰκπολύτῳ addit ms. tum οὐ pro σὺ.

⁴ Inc. f. 15. c. 5. καθο.

⁵ Σεσάλλισαι

καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέ-
δωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι: οἶον ὡς βόσκημα.¹

15 Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν
τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρεν: χέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ
διαμωκῇσει.

Σεσοβημένος:² ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος·
20 τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσεται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διε-
ζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι·

25 ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουν τὸ σ· κεκλειμένον· πε-
πσημένον.

Σεύθης:³ εἰς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων.

(508) Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικαί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀν-
τεσεβέσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἑρμιππος.

Σηγάνιδι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέ-
6 γονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῇ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη
καὶ σηκίς, ἥ ἐν ἀγρῷ ταμῶιον φυλάττουσα.

Σηκιννίς: Σατυρική ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρ-
δαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστοξένος ἐν ᾧ περὶ τραγικῆς
10 ὀρχήσεως.

* Σηκόι: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐκαύλεις· παρὰ τὸ σῶζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος· τάφος.

15 Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ

¹ βόκημα sio

² Videtur -voo, sed voluit -vos

* Inc. f. 115. c, 4.

Λυσίας· ὅς· δυο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔ-
τε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν¹ ἰδιωτι-
κὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκόν
δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. 20

Σηκός· σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἐπαυλιν
τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρώϊον· ἔτι δὲ
καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολὺκλαδον· ὥστε
καὶ καλάμην² ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολ-
λὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις²⁵
καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν
γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ (509)
ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολὺκλαδοι
καὶ κομήτριαι· οὐκ ἔξῃν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς
μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζῆμια.

Σήλεκτος· χαμαιδικαστής.

5

Σημαῖται· σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει· ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὥπερ
οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν· τὸ³ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν. 10

Σημάντορες· ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα· σφραγίδας.

Σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα· τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. 15

Σήμαχος· δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα· μίλια.

Σημεῖα· οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ
ἄλλοι. 20

Σημεῖον· τὴν σφραγίδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγι-
ζεσθαι.

¹ μὴ

² pro lá spatium

³ τὸ om.

Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις * ἐκρήξεις¹ ὁλοκαὶ φλέ-
 25 βεις² τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον² τὸ ὕδωρ,
 ζητεῖ διεξοδὸν· ἐντεῦθεν καὶ σήραγγώδης τόπος εἴρη-
 ται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

(510) Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγ-
 γου· καὶ ἡρώϊον ἐν αὐτῷ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα
 ἔχουσα.

5 Σῆρες: ἔθνος ἐνθα ἡ μέταξα³ γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Ση-
 ρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὕφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ
 τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περι-
 10 όντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ
 γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα
 ποιοῦντες⁴ κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις·
 ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο
 πολυτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ
 πολυγονώτατον σήσαμον.⁵

15 Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος·
 ἡ δὲ χρῆσις ἐτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθένης, τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδεῖτο δέ, ὡς τὰ
 ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

20 Σθεναρός: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· καρτερός.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

* Inc. f. 116. c. 1. δ ut hic.

¹ φβλεβες sic.

² -χων

³ μετᾶξα

⁴ -ται (es compend.)

⁵ Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) περ.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς
Ἰλίου. 25

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

Σιδίωι: κόκκωι ῥοᾷς. (511)

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ ξίφη

Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ
ποτηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.)¹

* Σικελὸς ὁμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα
κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 10
τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκωνις: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κάρ-
δαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἅ περὶ τραγικῆς ὀρ-
χήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δμ-15
νάμενος ὅκτω ὀβολοῦς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικυάν:² τὴν τῶν ἱατρῶν· οὕτως Εὐβουλος.

Σικυῶν: ἄρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτῃς. 20

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.³

Σιλλαίνει: μυλλαίνει·⁴ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ
μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὐπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἡ ἄγαν τρυφή. 25

Σιλλοῦν: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρέμα παραφέρειν· οὕτως (512).

* Ἀρχιππος.

¹ In. inf. marg. a m. antiq.

* Inc. f. 116. c. 2.

² Accent. om.

³ ὁ μῖσιτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

⁴ λ. semel.

Σίλφιον: πᾶν τὸ ξηρόν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου κανλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.

5 Σιμαίθα: Μεγαρικὴ ἑταίρα.

Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμικίνθιον: φακίολιον· ἢ σουδάριον.

Σιμόν: ἄνθρωποι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἰς τῶν Ἀλεν-
10 δων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τῷ Μακεδόνι.

Σίμυλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτῃ.

15 Σίμων: ὄνομα κύριον.

Σινάμωρος: ἐν τῷ α, ¹ οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκωρος.

Σινδοί: Σκυθικὸν γένος.

* Σινδονίτης χιτῶν: λινοῦς.

20 Σίνδρων: πονηρός.

Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι.

Σινιάσαι: σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταραῖσαι· πει-
ρᾶσαι.

Σίνος: βλάβη.

25 Σινοῦται: βλάπτεται.

Σίντης: βλαπτικός.

(513) Σινωπῆσαι: τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλέξιος ἔφη.

Σινώπη: ἑταίρα ἣτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

5 Σικύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· Λυσίας τε καὶ Εὐπολὶς καὶ Ἀριστοφάνης.

¹ α

* Inc. f. 116. c. 3.

Σιραῖον· τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον· τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον· ¹ Ἴβυκος δὲ πάντα ¹⁰ τὰ ἄστρο Σίρια.

Σιροῖς· ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστις· σκεῦος τέ σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον· χρυσοῦν ² κοσμαρία ὁμοιον. 15

Σισυβοι· κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα· βαλτή ³ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ κωδίων συρρεραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα· ἱμάτιον τραχύ· ⁴ περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν ⁵ ἢ χιτῶν δερμάτινος. 20

Σίτου δίκη· ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν ⁶ ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγίνεται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ τὴν ⁷ προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγῃ ἢ-25 μέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

Σίταρχία· ἡ σίτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. (514)

* Σιτηρέσιον· τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον· ἐν τῷ ἔ· οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων· τροφῶν· δαπανῶν.

Σιτοδεία· λιμός· ἔνδεια. 5

Σίτος· καλεῖται σίτος καὶ ἡ διδομένη πρόσδοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναιξίν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὥς ἐστι ⁸ μαθεῖν καὶ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς

¹ Vox per signum de quo p. 468. ² Dist. post χρυσοῦν

³ Σισυραβαλτή· ⁴ Σίσυρα· f. τραχύν

⁵ -κὴν primo, sed statim mut. ⁶ τὴν om.

* Inc. f. 116. c. 4. ⁷ ὧ·

Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡ-
 10 γαίται·¹ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν κόκκον,
 οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.²

Σίτος· πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ
 αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔ-
 χουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἡρῶντο, αἱ
 15 δὲ μετέωροι ὥρμουν.

Σίτου· τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή· Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυ-
 κος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ
 σπέρματα.

20 Σιτούμενος· ἐσθίων.

Σιτοφύλακες· ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπεμελεῖτο
 ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πρᾶθῆσεται· καὶ τὰ ἄλφιστα·
 καὶ οἱ ἄρτοι.³ ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεν-
 25 τεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον
 δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίτυβα· δερμάτια.

Σιτώνης· ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

(515) Σίφλος· μῶμος.

Σιφλώσειεν· μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν· ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς
 5 καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἄρραβων ὁμοίως·
 Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἀπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ·
 Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* Σιωκόμος· νεωκόρος· Εὐπόλις.³

Σκαβωνίδαί· ὁῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει· χωλεύει.

10 Σκαιαῖ· τῇ ἀριστεραῖ.

¹ ἡγ. bis, et alibi.

² ἄριστοι

* Inc. f. 117. c. 1.

³ Σιωκόλλος· νεοκόρος· εὐπόλις:

Σκαιεμβατεῖν· τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρ-
χούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιός· ἀριστερός· ἄφωνος· κακός.

Σκαιότης· μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαίροντες· χορεύοντες· σκαριζόντες.

15

Σκαλαθύρματα· σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός· ἄριστος.¹

Σκάλλοντες· σκάπτοντες.

Σκαλμη· Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοι· τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρε-
σίαν.

Σκαλος· ὃν ἡμεῖς σπάλακα.²

Σκάλωρ· ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις³ Κρατίνος.

Σκάμανδριαίους· ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι·⁴ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

25

Σκανδάληθρα·⁵ καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· — σκανδάληθρ⁶(516)
ιστὰς ἐπὼν· Κρατίνος.

Σκάνδιξ⁶ λάχανον ἄγριον· παρὰ καὶ σκανδικοπώλην
τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας⁷ υἱὸν*⁵
αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα· λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη·⁸ σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον.

Σκαπερδα· παιδιὰ τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοι-
νίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ¹⁰
ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἔτερον, νικᾷ.

¹ Σκαλινος, et in ἄνισος η in i mut.

² Sine σ m. pr. κλαι.

³ Σκαμμωνιδαι

⁴ -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς ἐ.

⁵ ιξ in litura; μοχ σκανδυκοπόλην m. pr. vel δη.

⁷ -κρίας * Inc. f. 117. c. 2.

⁸ π in litura.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα·¹ Ἀριστοφάνης.
Σκάφιον ἀπακεκαρμένην· καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κεί-15
ροντα.

Σκάφιον· ἔστιν καὶ εἶδος κουρῶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀ-
ριστοφάνης.

Σκάφιον·² κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει· σκορπίζει.

20

Σκεδαστήν·³ τὸν μεριστήν.

Σκεθρόν·⁴ ἀκριβές.

(518)

Σκελετεύεσθαι· ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα·⁵ ἀφαναινόμενα.

Σκέπαρνον· ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ
παρ' Ὀμήρῳ.⁶

5

* Σκέρβορε· λοίδορε.

Σκευοδήκη· τόπος τίς ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκευή τῶν
δημοσίων τρητῶν.⁷

Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαν-
τιθέου·⁸ ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα¹⁰
καὶ πλαττόμενον.

Σκεῦος· τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον· τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφί-
κοilon ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία· κατασκευή· ἐπιβουλή· βλάβη.

15

¹ μίξας· μ. μαζονόμια ἄ. et in Σ. μ. accentus ab alio, an-
tiquo tamen.

² Σκάφον (accentus ab alio)

³ ε ex em. in litura pro αι ut videtur.

⁴ Accent. om. ⁵ λ semel.

⁶ Dist. quasi imperfecto articulo.

* Inc. f. 117. c. 4.

⁷ Hoc in τρητῶν mut. antiquus, qui in hac ms. parte
accentus modo supplēvit, modo correxit.

⁸ ὑπερίδης — ἀντιθέου

Σκέψομαι: θεωρήσω.

Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῇ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνήν δέ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-
20 φέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπυρίαν· ἔοικεν
δὲ σκευὸς τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναι-
κεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον.*

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶϊ.² Πυθόδωρον γὰρ
(519) τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι·
μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκη-
ναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὀνίων.

Σκηπάνιον: σκηπτρον.

6 Σκίπων·³ ῥόπαλον· παρὰ* καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται: προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: ἐπαρειδόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφάνων.

Σκηπτός: κεραυνός ἄνωθεν διάπυρος.⁴

10 Σκῆπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτούχος: βασιλεύς.

Σκῆψις: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή.

Σκῆψις: πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ,⁵ ἧς μνημονεύει
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

15 Σκῆψις: πρόφασις· καὶ ἡν⁶ δίκη τίς οἶον ὑπωμοσία καὶ
παραγραφὴ· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον
παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως⁷ εἰσελθὼν
ἀμφοτέρ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδο-
20 ρος.

* -ιον m. pr.

² Σκῆπτον m. pr.

⁴ διὰ πυρός m. pr.

⁶ ἡ

* -ητικῶι

⁵ Inc. f. 118. c. 1.

⁷ τῶν αἰ m. pr.

⁸ Sic.

Σκιαδεῖων: ¹ καρουχιῶν.

Σκιάθος: ² νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἥς μέμνηται
Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὀμονοίας· ἔθνος ἐστὶ ²⁵
• Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν· ὑπὲρ δὲ (520)
ταῦτον Σκιάποδες, οἳ ³ τοὺς τε πόδας οἶον χῆνες ἔ-
χουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμῃ ἡ, ὕπτιοι
ἀναπεσόντες, ἄφαντες τὰ σκέλη, σκιάζονται * τοῖς
ποσίν.

Σκιάποδες: Λιβυκόν ἔθνος· οὕτως Ἀρχιππος. 5

Σκιάς: ἀναδενδράς· ⁴ σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθη-
ναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιάς καὶ σκιάδειον: ⁵ ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθεται· οὕ-
τως Εὐπολῖς.

Σκιδνάμενος: σχορπιζόμενος. 10

Σκιμαλίσαι: ⁶ καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως.

Σκιμβάζειν: ⁷ χωλεύειν καὶ ἀσκολίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους: κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίσαι: τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινα ἀσελγῶς. 15

Σκινδάλαμοι: ⁸ τὰ τῶν καλάμων ἀπαξίσματα ἢ σκό-
λοπες. ⁹

Σκινδαλεύειν: ἀνασταυροῦν. ¹⁰

¹ - δίων m. pr. tum - ουχιῶν

² Σκιάθος

³ οἶον τ. τ. π. οἱ χ.

* Inc. ται f. 118. c. 2.

⁴ - ας bis m. pr.

⁵ - ιον m. pr.

⁶ λίσαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus de-
letus.

⁷ Σκιμα σ ν a m. pr. supersunt post correctoris lituras,
qui fecit Σκιμάζειν.
^β

⁸ Accentus correctoris.

⁹ σκολωπες m. pr.

¹⁰ - ων m. pr.

Σκίνδαρον: προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι.
20 ἀκολάστως, σκινδαλίσαι.

Σκιάοντα: σύσκια.

Σκιραφία: τὰ κυβία· ἣ διότι² σκιραφές ἐστὶν τὸ ὄρ-
(521) γανον τὸ κυβευτικόν· ἣ ἀπὸ Σκιράφου³ τινὸς κυ-
βευτοῦ· ὃς πρῶτος, εὐρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικά ὄρ-
γανα· ἣ ὅτι ἐν ταῖς τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῶι⁴
ἐκαιζον οἱ κυβευταί.

5* Σκιράφιον: ⁵ κυβευτήριον.

Σκιράφια: ⁵ τὰ κυβευτήρια φησὶν, ἐπειδὴ⁶ διέτρυβον
ἐν Σκιρῶι οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκιρόν: Σκίρα ἐορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ
μὴν Σκιροφοριῶν· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μη-
10 νῶν καὶ ἐορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρόν σκιά-
δειόν⁷ ἐστὶν· μεθ' οὗ φερομένου⁸ ἐξ ἀκροπόλεως εἰς
τινα τόπον⁹ καλούμενον Σκιρόν περνούσται ἡ τε τῆς
Ἀθηνᾶς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ
τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδα¹⁰ σύμ-
15 βολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέ-
πας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντας
πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν
Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος¹¹ μὲν ἐν β' Ἀτθίδος¹² ἀπὸ
20 Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκλήσθαι· Πρα-
ξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντιες ἐκαθέζοντο.
(522) καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἐορτὴ Σκίρα· οὐ-
τω Φερεκράτης.

² ὅπ. ³ δ in litura. ⁴ , in litura ab alio.

⁵ -όν ut videtur, certe ὁ m. pr.

* Inc. f. 118. c. 3. ⁶ Bis accent. om.

⁶ ἐπειδὴ, et ἐν om. ⁷ -ιον m. pr. ⁸ τῶν.

⁹ Sic ms. ¹⁰ τὴ ex em. sed ejusd. ut. puto.

¹¹ -ωρος primo. ¹² δος in lit. ab alio.

Σκίρος: ἐορτὴ τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναί, ὅτι σκιάδειον¹
ἐφροντίζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιά-
δεια.² οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπό-
Σκίρων Ἀθηναῖν· ἣν Θησεύς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει
ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον.³ ἡ * σκίρα δὲ ἐστὶ γῆ
λευκὴ, ὥσπερ γύψος· οἱ δὲ φασίν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ
Ἐλευσινίου· μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην·
ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμίνα. 10

Σκιροφορία: ὄνομα ἐορτῆς.

Σκιροφοριῶν: μὴν Ἀθηναίων εἰς· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ
τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς.

Σκιτών: ⁴ ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιός· οὕτω Φερεκράτης. 15

Σκιωρίζεται: ⁵ λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ
ἀρχόμενός τε ἐν ταῖς πολέμοις⁶ καὶ τελευταῖος ἀνα-
χωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμαεῖς. 20

Σκληῆφρον: τὸν κατεσκλημότα καὶ ἀγεννῆ⁷ τὴν ἰδέαν.

Σκληῆφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς· ὁ τὰ σκληρὰ φέ-
ρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: ζῶν κωνοπωδες.

Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἢ πα-
ροιμία· ἐστὶ γὰρ ὁ σκνίψ ζῶν μικρὸν ξυλοφάγον. (523)

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμέας⁸ τις καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ
τὸ ὄνομα· διόπερ Μένανδρος⁹ ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον⁵
Διόνυσον λέγει.

Σκολίων: ἡ παροίνιος ὥδή· ὥς μὲν Δικαίταρχος ἐν τῷ

¹ -ιον m. pr.

² μηνό.

⁴ Acc. correctoris.

⁶ πολεμοῖς

⁸ ταμέας m. pr.

² -ια m. pr.

* Insc. f. 118. c. 4.

³ εἰ in ἰ mut. corr.

⁷ v semel m. pr.

⁹ καὶ addit.

- περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ¹ ὅτι τρία γένη ἦν ὠδῶν· τὸ
 μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ ² δὲ ὑπὸ
 10 τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖ-
 σθαι διὰ τὴν τάξιν σχολιόν· ὡς δ' Ἀριστοξένος* καὶ
 Φίλῃς ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τρά-
 πεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρ-
 15 ρίνας ἔχοντες, ἡῖδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα· ἡ
 δὲ περίοδος σχολιά ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.
 Σκόλοψ· ³ ξύλον ὅξυ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.
 Σκολύθρια· ὑποπόδια.
 Σκόλυθρον· σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.
 20 Σκομβρίζει· γογγύζει.
 Σκομβρίσαι· παρὰ Ἰόβα ⁴ ἐν β' φθορᾷς λέξεως, παι-
 διᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδονται καὶ κατὰ τὸ ἥτρον
 πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον· ⁵ ἐργάσασθαι.
 25 Σκόνθυλλε· τονθόρυζε. ⁶
 (524) Σκόνυζαν· καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκρά-
 τῆς· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμων ⁷ δύο.
 Σκοπέλωι· ὑψηλῶι τόπω.
 5 Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν· καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.
 Σκοπιά· ὑψηλὸς τόπος.
 Σκοπιάζων· σκοπῶν· ἀποβλέπων.
 Σκοπιωροῦνται· φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.
 10 Σκοπόν· τύπον· ὃ στοιχοῦσιν ⁸ καὶ ἀκολουθοῦσιν.
 Σκοπός· σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπολῖς.
 Σκοπός· κατὰσκοπός τις καὶ ἔφορος· ⁹ καὶ ἀποσκοπῶν
 τὰ πόρρω.
 Σκορακίζειν· εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ ¹⁰ χλευάζει.

¹ ἀπόνων (accentus correctoris)

² τῶν m. pr.

* Inc. ριστ. f. 119. c. 1.

³ Σκολωψ

⁴ Ἰόβα m. pr.

⁵ φ ex em.

⁶ τονθόρυζε m. pr.

⁷ μιᾶς κονυζα — θύμων

⁸ ὡς τυχοῦσιν

⁹ ευφορος in εὐφορος mut.

¹⁰ ἢ, cet. ut hnt.

* Σκορακλζειν: οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τοῦ-15
του γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι.

Σκορακλζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· παπολῆται
δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός. 20

Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ
τοῦ χασμᾶσθαι διακλωμένον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρ-
νεῦσι· Στένω, * κέχηνα, σκορδινᾶμαι, πέρδομαι.

Σκοτοδινῖα: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὁφθαλμῶν ² συ-(525)
στρέφει· ὃ ἔστιν ἱλιγγῖα.

Σκοτομήνη: νύξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἐκατέρως· οὕτως Ἀμεινίης.³

Σκυβαλλζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται. ⁴ 5

Σκυθκαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἰσὶν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ·

Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ'
ἀγροῖκος, ἐργάτης, ⁵ σκυθρός, πικρός, ⁶ Φεαδωλός.

Σκῦλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ⁷ ἀνηρημένα. 10

Σκυθαίνας: ⁸ Σκυθίδας· Ἀλεξίς.

Σκῦλα: ⁹ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης.

Σκυλόδεσπος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος. 15

Σκυρθάνια: ¹⁰ τοὺς ἐφήβους οἱ * Λάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον
εἰς Σκυῖρον ἀποδημεῖν.

* Inc. f. 119. c. 2.

¹ Litura post ε, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum
σκορδίνομαι primo.

² Accent. om.

³ η pro ei m. pr.

⁴ Vox correctoris.

⁵ τ in litura. Primo στ ut videtur.

⁶ π. σ. Porson.

⁷ πολέμων

⁸ αὖν in lit. a corr.

⁹ Σκύλα hic et ante.

¹⁰ Accent. om.

* Inc. f. 119. c. 5.

Σκυτάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

20 Σκυτάλη· βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη· ἐπιστολὴ Λακωνική· ἣν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον, ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἑ-
(526) φοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπε-
πομένῳ¹ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παραῖχον· καὶ ὅποτε ἐβούλοτό² τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευ-
5 κὸν περιεῖλλον³ τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος⁴ ἔγραφον· καὶ ἀνελλύοντες⁵ παραῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ στρατη-
γὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέ-
10 λιττεν·⁶ καὶ ἀνεγίνωσκεν·⁷ οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέ-
γεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη· καὶ αὐτὸ πρὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολὴ· Δωσκούριδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δαναῖζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτά-
λην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβό-
15 λαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι·⁸ καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρ-
τύρων· διδόναι· τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἔχρωντο δ' αὐτῷ⁹ καὶ ἄλλοι· ὥς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων⁹ πολιτείᾳ μβ.

Σκύτη· δέρματα· Ἀριστοφάνης.

20 Σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκύτος· πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεὺς.

Σκυτοτόμος· σκυτεὺς· λωροτόμος.

Σκύφος· ποτήριον.

¹ -ων m. pr.

² Inter. λ et o litura. Primo ἐβουλεύσαντο, ut puto.

³ λ semel.

⁴ ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.

⁵ λεί.

⁶ ἐλ.

⁷ ἀν a correctore additae.

⁸ Inc. τι f. 119. c. 4.

⁹ αὐτὸ

⁹ ἰθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῇ γῇ οἶδημα τῆς θαλάσσης· οἶον(527)
τὸ προσαρασσόν¹ κῆμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.5

Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκῶπος· οὕτως

Δισχύλος.

Σμῆνος: πλήθος μελισσῶν.

Σμήρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά.

10

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.

Σμικυθίων: ² ὄνομα κύριον.

Σμλεῦματα: * * * *

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο 15
σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν.⁴

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καϊόμενος· ἀναλίσκόμενος.

Σμῶδιγγες: μῶλωπες.

Σμῶδιξ: μῶλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα.

20

* Σμώχειν: σπουδῇ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσai πόρνοι.

Σοβαρός: οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης·

ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρός λέγουσι 25

γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνο-(528)

μα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλ-

λοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν,

ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προῖέναι· χρῶνται δὲ τῇ5

λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικόι.

¹ πρὸς ἄ. m. pr.

² κυνθ. sed v punctis damn. a corr.

³ Semiversus deest.

⁴ σποδοῦν

* Inc. f. 120. c. 1.

Σοβεῖ· διώκει· κομπάζει.

Σόλοι· πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοι-
10 ·κισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι· οἱ μὲν Κύπριος πόλιν· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον· δίσκον.

Σορός· μνήμα· θήκη.

Σούνιον· δῆμος Λεοντίδος.

15 Σορέλλη· σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν·
οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν· κοινόν· ἀπάτην·¹ μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην·
τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα· μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὖρημα πᾶν·
20 οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής· ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστὶ λόγοις
ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σο-
φίζων· τὸ δέ* παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

35 Σοφιστής· πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκῶς·
καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

(529) Σπάδων· εὐνοῦχος.

Σπαδῶν· ὀξύτόνως τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν· Μένανδρος Μισοιμένοι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν· εἰκὴ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

5 Σπάθημα² φρενῶν· τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθίδα·³ τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

Σπαθῶσι· σκορπίζουσιν.⁴

Σπαίρει· ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνέει τὴν ψυχὴν.

10 Σπάλαυθρον· σκάλαυθρον.

¹ ἀπά την (ν ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

² μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.

³ η in l mut. a correctore potius.

* -σην, sine acc.

Σπάνις: ¹ ἔνδεα.

Σπανίαν: σπάνιν. ²

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθούσα ἢ σπαρattoμένη ὑπὸ θλίψεως καὶ ¹⁵ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς ³ καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάρνον: ⁴ σπάνιον· οὕτως Πλάτων.

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπώλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· — σπαρτό-²⁰ πωλις ⁵ ὁμογραυς.

Σπαρτωλός: πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Σπαρτωλός.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπείρα: ἡ συστροφή καὶ τὸ ἄθροισμα· * οὐχ ὅπως πα-(580) ρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύνθῳ.

Σπείραι: ⁶ πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεών.

Σπειρηδόν: ⁷ παραπεπλεγμένως.

5

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιούται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεῶι ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

10

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρα-
τῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρ-
ματα συλλέγων. ⁸

¹ -ης m. pr.

² -ην m. pr.

³ Inter s et * litura.

⁴ Accent. om.

⁵ σπαρτηπωλις

⁶ Inc. Θροῖσμα f. 120. c. 3.

⁷ Accent. om.

⁸ q. primo.

⁹ Manus recentissima, Σπίσαι: ἐκχῦσαι προσενέγκαι περι-
ρᾶναι θῦσαι.

15 Σπερμολόγος: λέγεται μικρόν ὀρνιθάριον κολοιῶδες¹
 σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ
 σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτε-
 λής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν
 ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

20 Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδά-
 ζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός:² τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυξ: σπήλαιον.

(531) Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἶον χρόνου στιγμήν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν μι-
 κρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθα-
 5 μὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιό-
 δωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμέ-
 νας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μiasμός· ῥύπος.

10 Σπινός: διὰ τοῦ ἐνὸς ἢ λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγη-
 νισταῖς.

Σπλήνιον:³ οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ
 σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ

15 πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.⁴

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδῶϊ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτώδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ
 μάχας χρήσιμον.⁵

¹ κωλυωδες in κολουῶδες mut.

² Acc. om. tum τραχύς.

³ Inc. lou f. 120. c. 4.

⁴ π bis m. pr.

⁵ Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.

⁶ χρήσημον.

Σπονδαῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς ἀπένδουσιν.

Σπονδή: οἶνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίας. 20

Σπονδοφόροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦ-
σιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς,
σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιῆ-
σθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Σποράδα γῆς: κοινορτὴν ἢ χροῦν γῆς. 25

Σποράδην: διεσπαρμένως ὥδε κακίαις.

Σπόρδυνγες: αἱ συνειστραμμέναι * μετὰ ῥύπου τρίχες. (532)

Σπουδάσω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίον·
ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν
Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπι-
τομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμέ- 5
νως, Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω,
Ἀπολλόδωρος Καρύστιος· Αποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ
σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίῳι·
— τίνοι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνας σπουδάξεις· οὕτως καὶ
* Ἀλεξίς. 10

Σπουδαίως: σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμε-
ληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν κοιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης
ἐν Βατράχοις. 15

Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀ-
ριστοφάνης.

Σπυρθίζειν: σφραδαίνει· σφύζειν.

Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες νῆσοι: αἷς ἐνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ 20
Αἰγαίῳι; ² εἰσι δὲ δέκα.

Στάδια καὶ σταδίους: ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης

¹ τοῖς.

* Inc. ναι f. 121. c. 1.

² αἰγέτωι (sic)

Photius Vol. II.

δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια
εἰρηκεν ἐν ζ'. ἐν γὰρ τῷ¹ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια
25 μέλλον ἵεναι.

† Σταδίων· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λε-
γομένου μιλίου· ἐπεὶ γὰρ ἡμῖς στάδια ποιοῦσι μί-
(538) λιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἵσταςθαι καὶ ἀκι-
νητίζειν· Δίων ἐν λδ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίων
τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δευνῶς ἡσχαλλον·² ἀντι
τοῦ τηλὶ στάσει καὶ ἀκνηταί τῶν σκαφῶν προδιδόμε-
5 νοι, σφόδρα ἡνιῶντο.

Σταθεῖς· ὑφ' ἐτέρου· στάς δέ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα
καὶ στάσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν· μόνιμον· στασίμον.

Σταθερόν· ὀξύ·³ ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κι-
10 νήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθεράν μεσημβρίαν ἐν
Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγρότερον⁴
τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν· ὀξύ·³ ἰσχυρόν ἢ θερμόν·⁵ τὸ διὰ τὴν ὀξύ-
τητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρῳ· μὴ
15 πως, ὃ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ πνεῦμα παρέλθῃ· οὐχ
ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταιται, ἢ δὴ καλου-
μένη σταθερά· δύναται χιέντοι καὶ θερμότητι εἶναι ἢ
σταθερά, ὅξεϊα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μάλ-
λον ἐγκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαίνει⁶ δ' ἂν καὶ
20 τὸ στασίμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ
ἐφ'⁷ ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις⁷
ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωπε-

¹ τὸ m. pr.

² 1 semel.

³ vi corrector in litura.

⁴ -ναι

⁵ σεριφίοις

* Inc. f. 121. c. 2.

* ὀξὺν bis.

* θεο primo scripserat.

* Inc. φ' f. 121. c. 5.

δύταις¹ ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος —
 θέρεος² σταθεραῖο· τιγὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὥς(534)
 Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγίᾳ· — σταθεροῦ χεῖματος· καὶ
 Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ κα-
 ρᾶς ἤβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

Στάθμη· τὸ σπαρτίον.

5

Σταθεῦσαι· Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει αὐ³) τῆς χορδῆς τὸ
 μέλι· τὰς σηπίας ἀτάθην· τοὔτεστιν ἡσυχῇ τῷ κυρ-
 χλῆινε.

Σταθμός· οὐ τὸ⁴ διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατά-
 λυσις.

10

Σταθμούς· Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς
 ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας· οἷον τοῖς φλοιοῖς.⁵

Σταθμῶν· τῶν παρασταδῶν τῆς θύρας.

Σταθμώμενον· δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν· ὥς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ'¹⁵
 ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα.

Στάλικας· πασσάλους.

Σταμνία· τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ⁶ Χῖα καὶ
 τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ· τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγων· καὶ 20
 τὸ ζύγιον.

Σταμνίονες·⁷ τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Σταυροί· τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

(535)

Στάς· ἄνευ τοῦ ἰ ὁ Ἀττικὸς λέγει· * ὁ δὲ Ἰων σταῖς.

¹ λοιπ. ² s primo om. ³ κ. σ. om. ⁴ τω m. pr.

⁵ Σταθμοῖς· ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλοιαῖς· — Σταθμούς· ἀρ. δρα-
 μασιν αὐτοῖς· — Ita divisa et turbata.

⁶ κατὰ in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra xi (nexus) in χῖα,
 puncta et acutum, monens scil. χῖα esse accipiendum.

⁷ Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra i. accentum addidit
 corrector.

* Inc. f. 121. c. 4.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες.
5 καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ
10 ἐπὶ τοῦ δορυφόρου πεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·¹ τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Στατήρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς² λέγουσι καὶ τὸν σταθμόν
15 ἀπλῶς.

Στατήρ: βάρβαρον οἶονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίωνα·³ οὕτως Νικοφῶν.

20 Σταφυλοβολεῖον·⁴ οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον⁵ εἶναι, ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῶϊ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν
(536) σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἶνου.

Στέατα· ἄλευρα.

* Στεγανόμιον· ὁ δίδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

5 Στεγανώτερον·⁶ στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον.

Στεγαχόν· πυκνόν· σφιγκτόν.

¹ Accent. om.

² ὀλκῆς, mox οἶονται, et ita saepe in hac parte peccat.

³ κίωνα ⁴ -ολιον m. pr. ut videtur. Nunc -όλειον sic.

⁵ Sic ab initio, et mox. * Inc. f. 122. c. 1.

⁶ ὧν statim in ον mut. tum στερεότ. Alterum π in πεπ. in litura.

- Στεγναί:** στερεαί.
- Στεγόμενα:** κρυπτόμενα.
- Στείβοντες:** πατρῶντες. 10
- Στείλόμενοι:** στείλαντες.
- Στείλόμενος:** εὐσταλῶς ἐπαλθών.
- Στείλασθαι:** ὁδεῦσαι· πλεῦσαι.
- Στείχειν:** πορεύεσθαι.
- Στείχοντες:** πορευόμενοι. 15
- Στελεόν:** τὸ τοῦ πελέκτος ξύλον.
- Στέμμα:** στεφάνη· πλήρωμα.
- Στέμφυλον:** τὸ ἐκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὧπων ἐχρῶντο.
- Στένει:** στεναίνει. 20
- Στενολεσχία:** λεπτολογία.
- Στενόπρωκτος:** ἄπυγος.
- Στενωπός:** στενωρύμη διόδων.
- Στεργέτω:** οἶον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.
- Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι:** ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί. 25
- Στερέμνιον:** στερεόν· ἰσχυρόν. (537)
- Στερίφη:**¹ στείρα· μὴ τεκοῦσα· μηδὲ τέκτουσα.
- Στερκτικόν:** τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.
- Στέριφος:** στείρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. 5
- Στερίφοις:** στερεοῖς ἢ πικροῖς.
- Στέρνοις:** στήθεσιν.
- Στεροτυπτής:** ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στεροτυπτόμενος.
- [Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.]² 10
- * Στεροπή: ἀστραπή, ἢ λαμπηδών.
- Στερτοι:** στεργοί· πεπιλημένοι.³

¹ Στερεφη m. pr.

* Inc. f. 122. c. 2.

² Haec a m. antiq.

³ πεπη.

Στελεγγίς: ἡ ξύστρα· καὶ στελεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος·

Ἀριστοφάνης Γῆρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ,
15 σφαῖραν¹ καὶ στελεγγίδ' ἔχοντα· διαταλεύειν· Οὐδ'
ἔστιν αὕτη στελεγγίς, οὐδέ λήκνθος· καλεῖται δὲ
στελεγγίς² καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ
τῶν γυναικῶν.

Στερερός: στερεός· ἰσχυρός.

20 Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη: προκόσμημα³ γυναικεῖον.

Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφα-
νηφόρου ἡρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἶη
δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἰς·
25 τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε
(538) τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρώων ἦν, ὡς φησὶν
Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.⁴

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας· ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δη-
μοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν καὶ
6 Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας: θεμελίου.

Στηλιτεύσας: δημοσιεύσας.

Στημὴν: ὅξυ ἢ τραχύ.

Στήνια:⁵ ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέ-
10 σθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδوروῦντο δ' ἐν αὐτῇ τυκτὸς
αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος.

Στήριγμα: τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξει δίκραν· οὕτως
Νικόστρατος.

Στιβάδες: τράπεζαι ἢ στρωματά.

15 Στιβαρόν: ἰσχυρόν.

¹ γηραι· π. α. δεισφέρων

² στεγγίς

³ προσκ. sed σ del. forsan m. pr.

⁴ Pro & primo τ.

⁵ Στήνικ

* Inc. κες f. 122. c. 3.

Στιβαί: ¹ χαμακοίτιον ἀνύβιον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ αἱ
τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Στείματα: ² ἀλγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα.

Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

Στιγών: ³ ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίους. 20

Στίλβη: λύχνω τί ἐοικός· Ἐρμικκας Θεοῖς· ἢ ἀγο-
ρᾶς δ' ἐγὼ ὀνήσομαι ⁴ λύχνα· τιν' ἢ στίλβην.

Στίλην: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ
κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Στίμην καὶ στίμην: ὁ τινες στίβην· Ἀντιφάνης Παρά- 25
μιαζομένω ⁵· Στίμην, κάτοπτρα, κρωβύλους, πεκρυ- (539)
φάλους.

Στίξαι: τὸ ἐγκαινᾶσαι ἵππον.

Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον.

Στιρακῆ: ἡ ⁶ ὁδός. 5

Στιριεύς: ⁷ δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρίας.

Στίφος: τάξις κολεμική· ἢ φάλαγξ ⁸ συστρυφή· πλῆθος
συστάσεων.

Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στρυφνόν δέ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν. 10

Στίχος: τάξις.

[Στοιχειοῦσιν: ⁹ διατυποῦσιν.]

* Στελεγγιδοποιός: ¹⁰ ὁ χαλκίσκων καὶ στελεγγίδας ¹¹ αἱ
νῦν ξύστρα καλεῖται.

Στοιαί: τὰ ταμεία ¹² παραμήκη γὰρ ἦν ταῖς παλαιοῖς. 15

Στοιάν: καὶ σὺν τῷ ¹³ στοιάν ἐκατέρως λέγουσιν.

¹ Imo Στιβάο, ab initio ut videtur; certe m. pr.

² Accentus correctoris. ὄν. primo.

⁴ -ως τ. in νω στ. mut. tum κρωβύλους.

⁵ ἢ om. ⁶ Στιριεύς.

⁷ φάλαξ. ⁸ χι m. pr.

* Inc. f. 122. c. 4.

⁹ γγί in γγῆ mut. nescio an m. pr.

¹⁰ στεγγίδας (λ statim) ¹¹ ταμεία ¹² primo om.

Στοιβήν· ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ θαυκόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐπολις.

Στοιχεῖον· ἐπάλουν τὴν ναυτῶν σκιάν· ἢ τὰς ἄρας
20 ἐσκαποῦντο.

Στοιχεῖον· ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαῖοι.

Στοιχειοῦσιν· διατυποῦσιν.

Στοιχομυθεῖν ἐφέξης λέγειν...

(540) Στοιχείωσις· ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἥτοι διάταξις.

Στοῖχος· στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλάλας εἶρηκεν Ἀγ-
μοσθένης, οὐχὶ περιστέχους, ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα
6 περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους· Ἡ-
που κατὰ στοίχους κεκράζονται τὶ βαρβαριστί.

Στόλον· τὰ πλοῖα· Ἀλεξίς.

Στόλοκρον·¹ κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμ-
10 μένον.

Στολὴν· μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκπεμπὴν· λέ-
γουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον· καὶ ἡ ἐσθὴν τῶν κεράτων ἐκφύσις· καὶ τὸ
περικεκομμένον τὰς κόμας.

15 Στόμαχος· λαιμός.

Στόμις ἵππος· ἀπειθής καὶ * βίαιος ὃν πινες ἄστομον.

Στόμφακα· τὸν κομπαστὴν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζο-
νεύσασθαι.

20 Στόμαμα· τὸ ὀξύρον τὸν σιδήρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ
γίνονται τῶν² μαχαιρῶν.

Στοναχας· στεναγμούς.

Στονόεσσα· στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος· στεναγμός.

25 Στορέσαι· στρώσαι.

¹ Accent. om. hic, mos habet.

² Inc. f. 125. c. 1.

² τὸν, tum χ in litura.

Σκρόθυγξ· τὸ ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἢ τὸ τοῦ βέλους
σιδήριον.

Στραβὰξ· ὄνομα κύριον. (541)

Στραγγα· Μένανδρος Θησαυρῶν· Ἄσιτος· ἐπὶ μῆνας,
ὑδατος στραγγῶ· ἔχων.

Στραγγαλᾶν· εἰρημὴν ποῦ Μένανδρος.

Στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης· Ἄστο-5
μόλοις· Ἑμεῖς γὰρ αἱ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες· διεστραμμένον.

Στραγγίς· σζαγών.

Στραγγεῖς·² διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὥσπερ 10
καὶ ζεῖ· καὶ χρονίζει· ῥαθυμαῖ.

Στραγός·² ἀναιδής· σκολιός· στραβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος· ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα· σάφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία· ἢ κα- 15
τόρθωσις.

Στρατηγίς· ἢ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιά ἐν τοῖς ἐπωνύμοις· Ἀισχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης^{*} τοίνυν δαδῆλωκεν ἐν
Ἀθηναίων πολιτείᾳ· τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις
στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐπάνυμοι, δέκα μὲν οἱ 20
τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλι-
κιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λε-
λευκασμένα γραμματεῖα³ ἐπεγράφοντο· καὶ ἐπεγρά-
φοντο αὐτοῖς, ὃ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ
ἐπάνυμος αὐτῷ προτέρῳ ἐπιδοδημηκώς·⁴ νῦν δὲ εἰς 25
τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα· χρωῶνται (542)
δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας· καὶ ὅτ' ἂν

¹ Semel γ.

² Accent. om.

³ Inc. f. 125. c. 2.

⁴ εἰ inserta, forsan a m. pr.

⁵ καὶ primo.

ἡλικίαν ἐκπέμπουσιν, προσγράφουσιν¹ ἀπὸ τίνος ἀρχόντος ἐκωνύμων μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

6 Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἑναῖ ἐπαρχὸν τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πάλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.²

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτανούμενοι
10 στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκοῖς.

Στρατιᾶν:³ συστέλλαντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στρατεύμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στρατεύειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

15 Στραῦτις: Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα καὶ στρατίον,⁴ τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

* Στραταπεδυνάμενοι: ἀπληκύνσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηπᾶς· δύο γὰρ
20 σημάζει· ἡ λέξις καὶ τὸ πρᾶτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατοφάκη: τὴν κλητικὴν πρῶσιν· Μένανδρος Σικανίω· Στρατοφάνη, λιπὸν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ
25 παῖδα· ἕνα· καὶ αἶε· οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος· μαστιζόμενος.

(543) Στρεβλάνε τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Βυκολίς.

Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἔλκουσ οὐλή.

Στρεπτά: φέλια.

Στρεπτοὺς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ
5 Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέψα: πόλις τῆς Θρακίης· καὶ οἱ πόλται Στρεψαῖοι.

¹ ὡς pro προσ

² Accent, om.

³ Στρατιᾶν

⁴ στρατίον

^{*} Inc. f. 125. c. 5.

¹ πέλα

Στρεψαλους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς¹ ἀπὸ τῶν ἐρίων 10
τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόπων.

Στρεῖνον: οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικό-
στρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες² τῇ ἀκοῇ
φθέγμα. 15

Στριφνός: σφιγκτός· στερεός.³

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:⁴ καμπύλος.

Στρόβιλοι:⁵ καὶ οἱ κοχλῆαι καὶ οἱ θαλάσσιοι⁶ κήρυκες·
καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ 20
ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέφαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ
ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὕδα⁷ συστρέφεται· καὶ ὁ
καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

Στρομβῆσαι: συστρέφαι. (544)

Στρόμβας: ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρομβιχίδης:⁸ ὄνομα κύριον.

Στρούθης: σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίων: τριών. 5

Στρουθός: ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδες:⁹ νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἡλείδος κεί-
μεναι.¹⁰

Στροφάλιγγι:¹¹ τῇ συστροφῇ.

¹ ἀπλῶς m. pr. ut videtur.

² Inc. f. 125. c. 4.

³ στεραιός

⁴ Στρόβελος

⁵ Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter.

λά

⁶ θασσιοι (λά ejusd. nt puto.)

⁷ ἐν ὡ i. e. ἐν ὧ. Vide Persou. Advers. p. 294.

⁸ βη

⁹ φ ex em. forsā correctoris.

¹⁰ Ἠλιάδος κείμενοι.

¹¹ Στροφαλίγγη. Accentum in α posuit corrector.

10 Στροφαῖος: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἑρμῆς παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάς: ἀπειλογίας.

Στροφιοι: τὸ στρογγύλον ζωάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ στροφίον ἦδη λβομα.

15 Στροφιόπανοῦργος: τὸν δεσμόν Ἡρόδοτος.

Στρωματίτης: ¹ ἐν ᾧ ἑαυτοῖς ² στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος.³

Στρωτήρ: τὰ μικρὰ δοκίδια, * τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν ⁴ τιθέμενα, στρωτηῆρας ἔλεγον.

20 Στρυφόν: ⁵ στρυφνόν· ἀκληρόν.

Στρύμη: νῆσος ἀποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπύριον Θασίων.

Στρωτήρ: λέγεται μέν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ
(545) ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηπὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτηῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δάκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι
5 τὸν στρωτηῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὁρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν: κεντρίζειν.

Στυγερωῖ: μισητωῖ ἢ φοβουμένωι.

Στυγητός: μισητός.

10 Στύξ: ⁶ κρίνη ἐν Ἀδου, ὄρκος θεῶν.

Στυππεῖον: ἡ στιππεῖον ἢ ἄλνον εἶδος.

Στύραξ: ὁ σαυρωτήρ ⁸ καλούμενος· ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

¹ — ητης ² ἐν ᾧ ἑαυτοῖς, i. e. ἐν ᾧ ἐν αὐτοῖς

³ κρ / ⁴ Inc. f. 124. c. 1.

⁵ δωροδόκων in δωροδοκῶν mut. Acc. om.

⁶ Inter v et ξ lit. erasa.

⁷ Στυπτιον: ἡ στισπύον λ. (πύ statim factum ex πο)

⁸ po primo.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπη-
γνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν.¹ καὶ Θουκυδίδης φησί·¹⁵
στυρακίῳ ἀκοντίου² ἀντὶ βαλάνου³ χρησάμενος εἰς
τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωϊδίων: καὶ στωϊδίων λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· πολύκομπος· πιθανολόγος· εὐτράπε-²⁰
λος· ἐφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεῶν·⁴ κόλαξ.

Συβαριτικάις·⁵ καὶ Συβαρικάις· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς·⁶
πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρίται.

Συβαριτικοί·⁷ λόγοι: οἱ Ἀισώπειοι.

(546)

Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἡ ἢ φαρέτρα· Θεσμο-
φοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδέν,
ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβώτης·⁸ χοιροβοσκός.

5

Συβριται: δῆμος Ἐρεχθίδος.

Συγγαληττος: δῆμος Κεκροπίδος.⁹

Συγγραφῆς:·¹⁰ ἄνδρες ἡροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς
μεθέξοντας τῆς τῶν ὑ· ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ· ἐκα-
λοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.

10

Συγγραφικῶς: στρογγύλως· ὥς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυ-
χῆς.¹¹

Συγχεῖ: ἀφανίζει· συμμιγνύει.

Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς.

¹ α' in α' mut.

² - ωι

³ καλάνου, sive potius - μου, sed μ ex em.

⁴ - αῶν, sed ε statim supr.

⁵ φη, sed ε supr.

⁶ Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταῖς λαμπραῖς (sic)

⁷ Σοιβαρητικοί, sed οἱ in υ mut.

⁸ βό m. pr.

⁹ κερῶ.

¹⁰ ης in εις mut. nescio an ab eodem.

¹¹ περιψυχ i. e. χως.

15 Σύγκεισθε: ὁμονοεῖτε.

Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων·¹ παρεισάκτων.

Συγκαρύγαι: συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

20 Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν καὶ Λυσίας ἐν τωῖ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς: ὁμοίως.

25 Συγκροτεῖ: συνάγει· αὖξει· συνιστᾷ· καὶ συνδίδει πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

(547) Συγκρούειν: συναθροίζειν.

* Συγκυκῶν: συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηνία: καὶ ὑηνία·² ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκρά-
6 τει· καὶ συηνεῖν,³ Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν.

Συκάμινα: τὰ μόρα·⁴ Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς
συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον Τὸ πρόσωπον· τὰ
10 δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων
νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ
ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία.

Σύκινον: ἀσθενές.

15 Σῶκον ἐφ' Ἑρμῇ: τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τωῖ βου-
λομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανέν⁵ σῶκον Ἑρμῇ ἐτίθε-
σαν· οἱ δὲ πάροπες ἦρον.

¹ ἐπὶ m. pr.

* Inc. f. 124. c. 3.

² Σ. πανηνία

³ συήνειν

⁴ μόρια primo; certe lit. erasa.

⁵ νε ex em.

Συκάζειν: συκοφαντεῖν.

Σύκον αἰτεῖν: κολακεύειν· νεώστε γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ἄρας ἦγοντες, ἐλπάρουν τοὺς συ-20 κάρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλήσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σύκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαν-25 τῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὅπως οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθιμόνως* οὕτως προσαγορευ-(548) θῆναι.

Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθέναι.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ᾦσιν Ἀθηναίοις· ἐκ δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ 5 ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ 10 τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλήβδην: συλλαβῶν· ἀθρόως.

Συλλήπτορα: βσιθόν.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος: ἄθροισις.

15

Συμβαίνοντα: συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι.

Σύμβασις: φιλία· συντυχία· καταλλαγὴ· σύμμιξις.

Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασεῖ: ¹ εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν 20 περὶ τινος.

Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων.

* Inc. περ. f. 124. c. 4.

¹ Sic prolaus.

Συμβιβῶ· διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα· σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ¹ φθαρτὸν
25 γεένεσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμά-
τινοι χιτῶνες.

Σύμβολα· τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέ-
(549) μенаι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε διδόναι καὶ λαμ-
βάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δη-
μοσθένης.

Συμβόλαια· τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

6 Συμβολοκοπῶν· σύμβολον,² ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί,
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ
δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον· οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι· συνωμόται.³

10 Συμβούλους· τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω· συνδιοικήσω.

Συμμορία· σύνταγμα ἢ φρατρία.⁴

Συμμορία· Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου· οὐχ ἅπαν τὸ
πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας
15 Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ
πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν
συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ἁ καὶ σ' ἀνδρῶν λέγων τῶν
πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι
συμμορίας· κ' ναῦς εἶδιν, ξ' ὁ σώματα ἐκάστην ἔχου-
20 σαν· Τπερίδης⁵ δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύεχτον φησὶν·
εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη κ' ἄνδρες· οὐ δαὶ
δὲ θανμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ' ἄνδρας

¹ τοῦ ex em.

* Inc. f. 125. c. 1.

² Nov. Attic. Σύμβολον.

³ συνωμόται

⁴ Συμμορία (sic deinceps): σ. ἡ φρατρία (primo φρ, sed r
statim mut. in α)

⁵ Primo ξ, nunc ξ scalpello factum.

⁶ -εἶδος ter. ⁷ ξ ab initio.

ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ἱππερίδης ἐν γὰρ τῷ(550)
κατὰ Πασικλέους λέγει· τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην·
ἕως * μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρούμενοι τὴν πόλιν
σὺν ε' καὶ ε' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλυσκον, ἡσυ-
χίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν ὁ Δημο-5
σθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς ε' τριηραρχεῖν· καὶ βα-
ρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημο-
ποῖητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν
Ἱππερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμοροῖται δ' εἰσὶν
οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθη-10
σαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσι-
νίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. †

Συμπαίστορα: συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν.

Συμπεπηγός: † συνειρημένον· συνεστραμμένον.

15

Συμπλάττεται: † ψεύδεται.

Σύμπτωμα: συμβεβηκός.

Συμφέρεται: συναρμώττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι: συναινῶ.

Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

20

Συμφορῆσαι: συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Συμφύρεται: συμμίσγνυται· συνανακράται· συμμειλίνεται.(551)

Σύμψηφα: σύμφωνα.

Συμψισθεῖς: βλαβεῖς· τρωθεῖς.

Συναγείρων: συνάπτων· συνάγων.

5

* Inc. f. 125. c. 2.

† συν ἔ, quod vel σύν πάντε, vel σύμπαντε valere potest.

‡ κατεῖδεν

‡ - ὡρος

‡ Συμπεπηγεν

‡ - ἀτεται

Photius Vol. I.

Συναγερμένοι: συνηγμένοι.

* Συναγορεύειν: συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων: ἀρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν.

Σύναιμος: ἀδελφός.

10 Συναϊρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.

Σύναιχμος: ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας: συνάξας· ἀθροίσας.

Συναλισθείσης: συναχθείσης.

15 Συνανέσχον: συνανέτεινον.

Συναπηρτημένος: πεπληρωμένος.

Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

Συναυλία: συμφωνία.

20 Συνάφεια: σύζευξις.

Σύνδειπνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς: εἰδισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίους· ὁπότε δέοι
πληθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώ-
μας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ

25 πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγένετο, καθὰ Θουκυ-
δίδης ἐν τῇ ἡ' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν
Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο· καὶ

(552) πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα
ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους
δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς

5 ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν
δὲ οἱ μὲν πάντες * συγγραφεῖς ἅ, οἱ τότε αἰρεθέντες·
ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος·¹ ὁ δὲ Θουκυδί-
δης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι

10 ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημεύόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυ-

* Inc. f. 125. c. 5. Σαγορεύειν

* Inc. τες f. 125. c. 4.

¹ -ωρος

κουργος φησίν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσ-
μοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίοις
ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὐκ ἀρχή τις ἦν κα-
θισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. 15
Σὺν δορι¹· σὺν ἀσπίδι· ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαι
τι πειρωμένων.

Συνδούμενος· συνδεδεμένος.

Σύνδρομος· σύμφωνος.

Συνδύασω· συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω. 20

Συνδεῖσθαι· συγκαθῆσθαι.

Συνέθει· συνέτρεχεν.

Συνέδριον· καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συν-
εδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ψφρῦς· ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντι-25
φάνης.

Συνέφηβος· ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας·
τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἡλεῖοι² μὲν σκύθας καλοῦσιν· (553)
Σπαρτιαῖται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τη³
ῆβη, ζουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ * ἐξῆσδεκα ἔτη
γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς
ἤσκουν ἀνδρουσθαι. 5

Συνεχῶς· οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὐπολῆς.³

Συνειλεγμένα· συνηγμένα.

Συνειλόχασιν· συνήθροισαν.

Συνείπετο· συνηκολούθει. 10

Συνειρημένον· συνεστραμμένον.

¹ δορυ, sed statim em.

² ἦ (vel ῆ) ex em. correctoris pro ι (vel ε) et ι finalis in
litura.

* Inc. f. 126. c. 1. ἐξῆσδεκα (sic). Nempe S' (καὶ) male
legit ης scriba.

³ ι in litura.

Συνέρει: συνάπτει.

Συνεῖρητο: συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν: συνεισήνεγκεν.

15 Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα: ¹ κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· δια-
κρατοῦντα.

Συνεκύρησεν: ² συνέτυχεν.

20 Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχησεν: συνήθροισεν.

Συνέμφορος: συνοδοιπόρος.

Συνενήνεγμένοι: συνελθόντες.

25 Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

(554) Συνερανίζεται: συνεισφέρεται.

Συγερῆσθαι: συνερωτᾶν.

Συνέρειδος: συνεργός· συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται: συχαριστᾶ.

5 Συνευνέτης: σύγκοιτος.

Συνεύνιον: σύγκοιτον.

Συνεχόμενος: ἀρρωστώων ἢ κρατούμενος.

Συνεμνήσθη: συνελεπτύνθη.

Συνήγορος: πρόστάτης· ὑπὲρ τινων λέγων.

10* Συνήγοροι: οὐ μόνον οἱ τοῖς ιδιώταις συναγορεύοντες·
ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι: εἰκόασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖ-
σθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν
φησί.

15 Συνήδομαι: συχαίρω.

Συνήεσαν: συνῆλθον.

Συνήκμαζεν: συνῆύξανεν.

¹ -ότατα

² κρην primo.

* Inc. f. 126. c. 2.

Συνήλασεν: συνεχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας: συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἥσθαι, ἢ ἡ, συν-
έδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ ἡ, συναγωνιστάς, ὃ καὶ 20
βέλτιον.

Συνήθεις: ¹ καὶ ἐταίρους καὶ ὁμοήθεις.

Συνήγορος: συνηρμοσμένη· συνήθης.

Συνήρτους: συνηρμοττες.

Συνησθέντες: συγχαράντες. 25

Συνησθῶσιν: συγχαρῶσιν.

Σύνθακος: σύνθρονος.

Σύνθημα: συνθήκη· σύσσημον· ² λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ (555)
γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Σύνδυμοι: συμπείδεσθαι· ³ οὕτως Ἐπίχαρμος.

Συνήμι: συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ: σύννοιδεν. 5

Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδῶς ἐπὶ
πράγματι.

Συνιστᾷ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

Συγκεκορδυλημένα: κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν ⁴ αἱ μὲν ἐξῴθεν 10
καὶ κατὰ ⁴ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἑξαίφνης κατεπέ-
ξεεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγ-
κλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκόπαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μετα-15
γένης.

Συνοίσει: συνενέγκη· ⁵

Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοιχήσεται: συναναιρεθήσεται.

¹ Haec cum sup. conjuncta.

² σύσσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut pulo.

³ συνπ.

* Inc. f. 126. c. 5.

⁴ μετὰ

⁵ —κει

20 Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός: συμμιξία.

Σύνταξις: β' ¹ πραγμάτων ἔνωσης· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἰκήσις· Δημοσθένης
25 Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτήν, τοῦ
(556) τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἐκά-
στους φόρους συντάξεις, ² ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ
Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω
καλέσαντος· καὶ Ἰπερίδης ³ δὲ φησί· σύνταξιν ἐν τῷ
6 παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν
λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεῶς μιᾶς ἅμα ἐπε-
μελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

10 Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ
πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

* Συντέρωμων: πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

15 Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὄνια, συν-
τιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς
τῶν τροχῶν.

20 Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: * * * *

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου πε-
ριπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος. ⁵

¹ δευτέρων

² -είδης

³ Nil vacuum.

⁴ σύνταξις

⁵ Inc. f. 126. c. 4.

⁶ ἀπόλλων

Συνωδά: σύμφωνα.

Συνφθούμενος: συνερχόμενος.

25

Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.

Συκωρίς: συζυγία· δύας.

(557)

Συοβοιωτοί: σῦες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σῦες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

Συρακοςία¹· τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σι-5
κελιῶται ἀβροδίαται εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα: ² καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστο-
φάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ
θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέ-10
τρας κενὰς (ἔχειν)³ καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τετα-
ραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνου-
μένου.

* Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης.

Συρμαία: τὸ καθαρτικόν⁴ δι' ἐμειῶν καὶ κοιλίας· καὶ 15
συρμαΐζειν, τὸ κενουῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ: ⁵ ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σύρφα: σύρφετός· ὄλεφος.

20

Σύρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου
συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς
πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἐχθρας ἀλλήλοις ὄντα
οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

25

¹ -οσσία (σ alterum forsā ex em. sed ej. m. proculdubio.)

² Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pois.

³ ἔχειν om.

* Inc. f. 127. c. 1.

⁴ καθαρτικόν

⁵ Σύφαξ (em. statim facta)

(558) *Συσκευάζει*: λόγῳ ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες: συστραφέντες.

Συσσεισμός: λαίλαψ· συστροφή ἀνέμου.

Συσσιταί: τὰ δειπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι·
5 *καλεῖται* δὲ καὶ *φιλίτια*· ² ἐπεὶ καὶ *φιλίας* ἐστὶ συν-
αγωγή.

Συσσίτιον: ³ εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεν-
νές ³ σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων
10 εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετόικους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς
δημοτελέσει πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ
ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλώσαι, ἡ ⁴ σκάφην
ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι
15 *συστομώτερον ποιήσκειν* ἀπειλεῖν ⁵ σκάφης.

Συστρέμματα: στασιμαστών πλῆθος.⁶

Σὺς: ὅς τοὺς ⁷ Ἰπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Πα-
ναϊτίου καὶ Μέμνονος, ⁸ εἰς ὑγρίαν κωμωδοῦντες.

20 *Συφεός*: τόπος ὅπου αἱ σῦες τρέφονται.

Συχναῖς: συνεχέσιν.

Συχνόν: πολὺ· πυκνόν.

(559) *Συώδης*: ἀπὸ τοῦ τοῖς *συσ* ἐπιφωνουμένου.⁹

Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱε-
ρείων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή.

5 *Σφαγὰς*: τὰς κατακλείδας· *Θουκυδίδης*· καὶ τοὺς οὐ-
στοὺς ¹⁰ (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγὰς.)

δι

¹ φιλία (δι statim)

² Συσσιτία Porsonus.

³ v semel, et σιωπόντων primo.

... ἡ

⁴ εἰς (statim em.) Voculam om. Pors.

⁵ συντομώτερον π. ἀπειλὴν, et inc. πει f. 127. c. 2.

⁶ πλῆ, quod est vel πλῆθος vel πλήθη.

⁷ Συσς: τοὺς ⁸ μεμνωνος ⁹ -ους sed σ damn.

¹⁰ οὐστός: sic puncta, quasi nil deesset; et reliqua om.

Σφαδάζειν· θράσσειν·¹ δυσθάνατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι.

χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στεναίνειν.

Σφαδάζοντες· σπῶμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα· πανουργεῖουσα.

10

Σφαιρωτήρ· σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες· διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός· παραπληξία.

15

Σφακελισμός· ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται

γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός·² λέγεται

δὲ καὶ σπάκαλος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται

δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός·³ σπάκαλον δ' ἐνίοι

τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλεῖς· ἀποτυχῶν.

Σφάραγον· ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γε-
νομένου νόσου.

Σφᾶς· ἑαυτοὺς, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

25

Σφενδαμνίνας· τοὺς σκληροὺς· Ἀριστοφάνης.

(560)

Σφενδόνη· ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφαγίδος.

Σφενδόνη· τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου
βολήν.

Σφενδονᾶσθαι· ἀπορρίπτεσθαι.

5

Σφέτερα· τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται· λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον· τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρω· τῷ ἑαυτῶν.

Σφῆκες· οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυννηγμένην ἔχοντες.

10

Σφηκώδεις· οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκιάι·³ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὅζυ συννηγμένα
ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

¹ θράσσειν

² Puncta : in fine versūs,

* Inc. f. 127. c. 3.

³ σφηκίαι

Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.

15 Σφῆλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι.

Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.

Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμωδοῦνται
δὲ ὡς ὀξεῖς· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς

20 ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.

Σφιν: αὐτοῖς.

Σφίγκτας: Κρατῖνος τοὺς κιναιδῶδεις καὶ μαλθακοὺς.

Σφίγανόν: πολεμικόν.

25 Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

(561) Σφραγδονυχαργοκομῆται: ἐν¹ τοῖς δακτυλλοῖς σφραγίδα
ἔχοντες λίθου ὄνυχος.

Σφριγῶν: νεάζων· αὖξαν· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν·
ἀκμάζων· ἀνθῶν.

5 Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων· ἡ Σφοδρίας ἐστίν·
φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς
τὰς ἐλπίδας.

Σφυγμός: πλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

10 Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται.

Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.

Σχάδονας: τὰ τῶν κηφῆνων κηρία· καὶ ζῶν ἄπτερον

15 ἄπουν.

Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀ-
θήλαστον.

Σχαστηρία: ἡ ἄφρσις.

Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

¹ Σφραγιδόνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo. sed ὁ in ω mut. et γὰρ conjuncta per τὴν ὑφ' ἐν.

- Σχεδιάζει· ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. 20
 Σχεδιάζειν· ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι.
 Σχεδιασθεῖς· παραχρῆμα ῥηθεῖς.
 Σχέδιοι· εὐτελεῖς.
 Σχέδιον· ἐκ τοῦ ἐτοιμοῦ. 25
 * Σχεδόν· πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.
 Σχελίδες· τὰ πλευριδια¹ κρέα. (562)
 Σχέςεις· ὀρμή· συνάφεια.
 Σχετικῶς· οἰκειωτικῶς.²
 Σχετλιάζει· δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.
 Σχέτιος· ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινο-5
 παθής· ἀδικός· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀ-
 πεχθής.
 Σχηματιζόμενος· προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.
 Σχήσειν· ἀνθέξειν.
 Σχήσεσθαι· ἐπισχεθήσεσθαι. 10
 Σχήσουσιν· σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν.
 Σχοίητε· νομίζετε· ἢ ὑπολάβετε.
 Σχιστὸς ὁδός· ἡ μισοδία.
 Σχίζα· ἡ λαμπάς.
 Σχιζίας· ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος. 15
 Σχιστὸς χιτῶν· κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.
 Σχῖνον· τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται³ οἱ καλλωπι-
 ζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ
 σχινύεσθαι.⁴
 Σχοινίον μεμιλτωμένον· εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλη-20
 σίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλοῦντες, συνήλαντον, καὶ
 τὰ⁵ πρᾶτήρια διέκλειον.
 Σχοίνισμα· μέτρου μέρος· κληρουχία.

* Inc. f. 128. c. 1.

¹ πλευριδία

² ex primo.

³ - σονται

⁴ καὶ ἡ σ.

⁵ καὶ κατὰ

Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικόν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν
25 τῇ β' τῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀτ-
τικοί.

(563)* Σχολαῖον: ἄργον· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχο-
λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεματότερον· ὁμοίως
καὶ σχολαιότης.

5 Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι
περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία)¹· καὶ
διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαι-
ρίαν· καὶ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τού-
του, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον·

10 μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς,
ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ· τινὸς εὐφύτας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχο-
λη)² ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχών ἢ κατασχεθεὶς.

15 Σχών: κατασχών.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἷ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ
δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ² δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέ-
20 γεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὥς εἶπεν Ὀ-
μηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκρίται διασᾶτ-
τουςιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηδόν: ὁμοῦ.

25 Σωρεία:³ πληθος.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

² τοῦ

¹ Vox om. bis.

³ εἰ ex i. factum.

* Σῶστρα: σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα. (564)

Σωτάδεια: ¹ τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτήρ Ζεύς: ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.

Σωφρονισταί: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν⁵
ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει² μὲν ὁ δῆμος·
ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων
σωφροσύνης, μισθὰν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς
πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν.

Ἀρχὴ συν Θεῷ τοῦ τ.

10

Τά: ταῦτα.

Ταβερνεῖα: καπηλεῖα· πανδοχεῖα.

Τάγηρον: τοῦτο Ἰωάνων τινὲς τήγανον λέγουσιν.

Ταγηνίας: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου³ ἐκ στέατος¹⁵
ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέ-
γουσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι⁴ μηδὲ τά-
γυρι μουσικῆς.

Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν·²⁰
Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μυχθῆναι Πυ-
θαγόραν τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμά-
των παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἐνθεος γενομένη· (565)
καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ
τρίποδος. ,

* Inc. f. 128. c. 3.

¹ -ια primo; et τ. τ. σ. πονήματα (sic) in marg. addita,
sed ab eodem, ut puto.

² -νη primo.

³ τῆς γάνου primo, ut puto.

⁴ ὁ ex em. (pro ω scil.)

* Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον
6 τοὺς Ἑλλήνας ἀπειρηκότας¹ τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκων
καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τὰδ' οὐ παρὰ Κενταύροιςιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλεί-
δης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ²· οὐ γὰρ παρὰ Κεν-
10 ταύροιςιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόν-
των· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χωῶν ἑορτῇ οἱ κωμά-
ζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἐσκωπτόν
15 τε καὶ ἐλοιδοροῦν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστε-
ρον ἐποιοῦν.

Τὰ ἐν³ ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.⁴

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζήτια,⁵ στέμματα, στε-
φάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ζύλων τὰ κυμάτια.

20 Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηχός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τᾶλλα⁶ καὶ φιλάμεθα: λεγόμενον τί· οἶον τᾶλλα καὶ
φίλοι ὤμεν.

25 Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα.

(566) Ταλανίζει: θρηναῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει: σταθμίζει.

Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυ-
σίου** καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημασιόμενον Λη-
5 μοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·⁷ ἢ σταθμοῦ τι
ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάττω μουσικῇ

* Inc. f. 128. c. 4.

¹ ἀπῆρ.

² κελεύων, ὡν postea ab eodem additis.

³ ἐ in litura.

⁴ ἢ ex em. pro α aut ω.

⁵ πεζήτια

⁶ Τᾶλλα ut mox.

** Inc. σίου f. 129. c. 1.

⁷ πεντηκοντόταλάντια (ἐ postea insertum a m. pr.)

πριθῆσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν· — χρύσεια¹ πατήρ ἐ-
τίταινε τάλαντα· τρίτον σημεινόμενον ἢ ῥοπή· τέταρ-
τον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλού-
σιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο
χρυσοῖο τάλαντα·² καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαν-
τον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἢ χρῆσις·
καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτά-
λαντον, καὶ, ἑβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν¹⁵
τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισι τάλαντα· τὸ δὲ πέμ-
πτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισι· καὶ τὸ ἑβδομον³
ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισι· καὶ ὅλως οὔτινος ἀριθμοῦ
παρωνύμωι μέρει ἐκονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τοῦ-
του ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάν-
τοις· οἷον ἂν μὲν ὀγδοον, ἐπτά· ἂν δὲ ἕνατον,⁴ ὁ-
κτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισι· φί-
λον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισι τάλαντον τρία
ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν
ἡμισι μνά·

Ταλαντουμένην· ἐν Τιμαίωι·* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμέ-(567)
νην ἀνωμάλως σελεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων
ὃ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυ-
γῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερτα-
λαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. 5

Ταλάντωσις· στήσις· στάθμησις.

Τάλαρος· καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας· ἄθλιος.

Ταλάσης· ὑπομείνης.

¹ χρυσία primo.

² μεσοισι δυο χρυσοταλαντοι * (ν scil. eraso) erat, sed ulti-
ma em. m. pr. ut puto.

³ εὐδομον, tum ἕξ

⁴ ἐννέα

* Inc. f. 129. c. 2.

⁵ ἐπὶ τὸν

10 Ταλασίαν: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.¹

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρέων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

15 Τάλεσιν: ἀναλώμασιν.

Ταλαπείριον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος: τῆς μελλογάμου.² οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι: ἄρχοντες εἰσιν Ἀθηναῖσιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδέμων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς

20 ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰς δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,³ ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

25 Ταμίαι: ἔφοροι· φύλακες· ταμιούχοι· διοικηταί.

† Ταμίαι: ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·
(568) δέκα τὸν ἀριθμὸν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς
5 Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὐπολις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

10 Ταμίης: δεσποίνης.

Ταμιος: πντία.

Ταναῦφῃ: λεπτοῦφῃ.

¹ Ταλασιον: εριουργιον.

² μεδογάμου

³ Syll. del. inter λ et ο. Tum ἄμμωνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 5.

Ταμύναι: πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐ-
ρετριέων·¹ ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Ἀίσχίνης 15
φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τᾶν: ἑταῖρε, ἦ σύ.

Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φο-
ρουσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας: ταχείας.

Τανύμηκες:² τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν³ ἢ αἰχμὴν ἢ-20
κονημένην.

Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι: τὸ τιμῆσαι ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

* **Ταξίαρχος:** ἡγεμὼν στρατοπεδάρχης. 25

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταονθαρυζεῖν: τρέμειν. (569)

Τὰ κολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον.

Ταπὶ⁴ κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τὰληθῆ πάντα.

Τὰ πρωτ' ἀρίστους παῖδας Αἰγίνα τρέφει: παροιμία· 5
ἐκ ἀκμῇ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ
Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεο-
πτολέμου.

Ταραντῖνον:⁵ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως 10
πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῖ·⁶ οἶμαι, τὰ ἀλουρ-
γὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

¹ ἰατίων

² Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

³ ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

⁴ Τάπι, sic.

⁵ τει primo.

⁶ ἀχαιων

15 Ταρβεῖ· καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύειν· ὥσπερ οἱ τὰ ὄα¹ τέμνοντες
καὶ μέλλοντες ταριχεύουσιν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραί-
νειν.²

Ταριχεύει· τήκει· ξηραίνει.

20 Ταρσοί· τάλαιοι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν
κωπῶν· καὶ³ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης
οὕτως.

Ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν·
καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροισ.

25* Τάρκη· κόφινος.

(570) Ταρσός· ἐκ μέρους ἧ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἧ τὸ ἄκρον
τῆς χειρός.

Τάρρωμα· τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρταρος· ὁ κατώτερος τοῦ Ἄδου τόπος.

5 Τάρταρον· τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ
ψυχῆς.

Ταρτημόριον· δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὀγδοὸν τοῦ ὀβο-
λοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον⁴ τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχά-
λκου ἄξιον.

10 Ταρτησία μύραινα· ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις· ἑκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα· πλούσιος ὁ Φρυξ Τάνταλος διαβε-
βόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ

15 τηῖ παροιμία καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ
τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρη-
ται· (Τὰ)⁵ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις· αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων

20 τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ τὸ

¹ ὄα

² -νει

³ καὶ om.

* Inc. f. 130. c. 1. *

⁴ -ιέον

⁵ τὰ om.

τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν·
 ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτει-
 ναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν ἐπὶ καλαμῶνι Σαμιῳ, ἧ' ἔστιν
 εἶδος πάθους Σαμισκοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς
 ἀλόντας* μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν, 25

Τὰ τῶν φόρων κρείττω:² παροιμία ἐστὶ λεγομένη κα-
 τὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἡδύκηναν.

Ταυρέας: ὄνομα κύριον. (571)

Ταῦρον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλιν: τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περιεῖσι πάν-
 τα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτῳ, ὅτε⁵
 τὸν³ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦ-
 ρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· αἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ
 καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀν-
 δρῳι· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαῖς, ἐκέ-
 λευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλλῃται,⁴ ἰδρύσασθαι⁵ 10
 Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλόησεν· ὁ δὲ ἐν Ἀνδρῳι ἐξ-
 ἤλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῦ· ἀντι-
 τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικῆσαι βούς ἐδίδοτο·
 ἢ τὸν ὠμῆστην, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετή-
 νεγκε τὸννομα Ἀριστοφάνης. 15

Ταυτάζειν: στραγγεῦσθαι·⁶ ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ
 αὐτῷ· ὅτε δὲ φρονεῖζειν.

Ταῦτα πράσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν:⁷ Κρατῖνος
 "Ωραῖς" ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. 20
 Ταῦτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

¹ ἢ om.

* Inc. τας f. 150. c. 2.

² -ων, tum πλοῖωι

³ τῶν

⁴ ἄλλῃτε in ἄλλῃτε mut.

⁵ θε in θαι statim mut.

⁶ γ

⁶ στρατεύεσθαι (γ ejusd.)

⁷ ποῶν sine ι.

K k 2

* Ταυτοπεῖν: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου¹ φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

25 Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

(572) Τάφος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.²

Τάχας:³ τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ εὐὸ τάχα· οὕτως

5 Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν
10 ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέρῳ
τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαν-
τες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος⁴ (γὰρ) ὄρκος
οὐκ ἐμπολνίμος.

Ταχυναντεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπιστείοντες τὴν κεφα-
15 λήν· ὁ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἶκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγξω: βρέξω.

Τεγχθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγ-
20 πτος· Πολιτείας β· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερῶν· δωμάτιον· οἴκεια προσνοεῖν.

** Τεθηγμένον: ἡκονημένον.

25 Τεθηλότα: θάλλοντα.

* Inc. f. 130. c. 5. Ταυτοῖπεῖν (sic)

¹ Primo ους, ut puto; tum φύσει

² τυ

³ Accent. om.

⁴ δὲ statim addita. Tum γὰρ om.

** Inc. f. 130. c. 4.

Τεθνημέρον: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. (573)

Τεθνηκα: καταπέπληγμαι.

Τεθνηπότες: ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες.

Τέθμια: νόμος.

Τέθνασο: προστακτικόν.

5

Τενθεία:¹ γαστριμαργία πολλή.

Τεθολωμένος:² καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερσεκράτης Μυρμηκαν-

θρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον·

καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολουῖθ³ ἢ καρδία.¹⁰

Τέθριππον: ἐκ δ' ἱππων ἄρμα.

Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.

Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκαλωμένος.

Τεθυωμένοι: τεθυμιασμένοι· εὐώδεις.

15

Τέθωται: τεθοίγεται.

Τεικτοὺς: χρηστοὺς.

Τείρει: καταπονεῖ.

Τειχήρεις:⁴ τετειχισμένους.

Τέκεα: τέκνα.

20

Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.

Τέκμωρ: τέλος· μόρον· θάνατον.

Τέκος: τέκνον.

Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.

Τεκτήγατο κατεσκεύασεν.

25

Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.

Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)⁵ τῆς ἀσπίδος. (574)

Τελέθει: γίνεται.

* Τελέθουσι: γίνονται· θάλλουσιν.

Τέλλει: ἐπιτέλλει·⁶ ποιεῖ.

5

¹ Τεθ*ια (Primo Τεθνία scil.)

² θω primo

³ ἀλεθόλου δ'

⁴ χεί primo.

⁵ καὶ om.

* Inc. f. 151. c. 1.

⁶ λ semel.

Τελενίκισαι: ἐν Σεριφλοῖς· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου
τινός, ὡς τὸ εἰκός, κένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις
Τελενίκειος¹ ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κένων ἀγ-
γείων.

10 Τέλεον: καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας κα-
λοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τιλμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις·² ἐγγαστρίμυθος.

15 Τελετή: θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆται: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ὁδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

20 Τέλμι: τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βά-
θρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βα-
σιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελές,

25 τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος·
ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

(575) Τελμισαῖς: οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι, * κατέχοντες ἕ' στάδια
Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν
Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν
Ἀντήγορος³ θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα⁴ με-
5 ταβαλῶν· διὸ καὶ τερασκόπον⁵ αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς
Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.⁶

Τελοῦντα: τεταγμένον.⁷

Τελχῖνες: πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

¹ -ιος primo.

² -ης

* Inc. ρεῖαι (sic) f. 131. c. 2.

³ τί primo.

⁴ σ postea add.

⁵ τ in litura; tum το ante σκόπον additum; forsan a m. pr.

⁶ κτήσεσιν

⁷ -μένα

Τελχिताίνει· ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη· ¹ ναοί· ἱερά· ἥ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν ¹⁰
χωρία.

Τέμνειν· πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι
τε καὶ Ἰερρακλῆς.

Τέμπη· τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμ- ¹⁵
πον καὶ τὴν Ὀσσαν ² στενά· καθάλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὄρεσι· στενότερα διεκβολαί.

Τέμπλα· ἐπίσημα.

Τενάγη· διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη
ἥ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ²⁰
ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος· κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος ³ ἄνθρωπος· Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γεγόμε-
νον πατέρα * Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις· (576)
καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡς
πειρῶντα ⁴ αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα
βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγ-
κινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν ⁵ ἡ ⁵
δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλούμενην Λευ-
κόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὃς ⁶ καὶ
βασιλεύσας τῆς γῆσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῇ
κατηγοροῦσιν ὅπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ¹⁰
ἐπηρεμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι·
ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τε-
νέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
φοβερῶν τὰς ὄψεις.

¹ ἡ ex oi statim factum,

² ὄσσαν primo.

³ Τενεῖδιος, et in seqq. semper ai pro ε.

* Inc. f. 151. c. 3.

⁴ -οντα primo.

⁵ κατεπόντωσεν (sic) primo.

⁶ ὡς primo.

- 15 Τενέδιος ξυνήγορος· ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ² ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῆρει ἢ ὅτι Ἀσσεραῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἐνθα ποταμίσκος, 20 ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει ³ ἐμφερῇ ³ ἢ ὅτι βασιλεὺς † τίς νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ νιόυ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὼ καὶ ἐν τῷ 25 νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα (577) ἐξ ἐνὸς ἀνύχενος· οἱ δ' ὅτι Τέννης, δι' αὐ ⁴ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητριᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενθεύς· ὁ Πενθεύς· παρ' Ἑκαταίαι.⁵

Τένθης· λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.

- 5 Τενέδιος πέλεκυς· ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῇ κατηγορηθέντα, ἐκομο-θέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἴστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παίειν.

- 10 Ταινίαι· ζῶναι.

Τένθης· ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας· τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας· παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

- 15 Τεράστια· σημεῖα· θαύματα.

Τεραΐζεις· ⁶ ἀντὶ τοῦ τερατεῦν· οὕτως Πλάτων.

Τεραμνον· ἀπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων.

Τεράμων καὶ ἀτεράμων· καὶ τεραμον τὸ ἐψανόν· λέ-

² -κυσ primo.

² κι primo, et mox.

³ -ρηῖ

† Inc. f. 151. c. 4.

⁴ ὅτι γεννησάι αὐ

⁵ ἐκατέρω

⁶ Τεραΐζεις

γουςι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὥς τὸ * τῆς Ἀρεθούσης ἐν 20
Χαλκίδι.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα· ¹ Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θη-
ριώδεις καὶ λησται ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν
ἄκραι τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐν-
τεῦθεν ἐλήστευεν ὁρμώμενος. 25

Τερατία: ψευδολογία. (578)

Τεραταί: ² ψευδολογαί· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα
μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατώδη: ³ παράδοξα. 5

Τέρεν: ἀπαλόν.

Τερετίζομεν: ⁴ τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα: ὠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον: τρυπάνιον. 10

Τερηδών: σκώληξ ξυλοτρώνκτης· οἰκῶν ἐν ξύλῳ.

Τερθρεία: ⁵ ἡ λεπτολογία· ἔστιν γὰρ τι σχοινίον ἐν
τοῖς πλοίοις, λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δὲ
τινες τὰ ἄνω τρημάτια ⁶ τοῦ ἐπὶ τῷ ἰστωί ⁷ ὄργανου,
ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερ-15
θρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι
χαλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους,
μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους ⁸ τῆς χώρας, στρατεύ-
εσθαι μὲν εἰ συμβαίῃ πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν
ἄλλων, ⁹ ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μα-20

* Inc. f. 152. c. 1.

¹ χαλκιδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem Τερμερεια (sic)
inserit m. antiq.

² Ταίρ.

³ -δει

⁴ -μαι

⁵ Τεθρεία et mox τεθρίαν, sed τέρθρον.

⁶ τριμμ.

⁷ ἰστωί et mox ἰστρον, sed ibi ἰστοῦ factum.

⁸ λαγὺς primo.

⁹ Inc. λων f. 152. c. 2.

χης· δι' οὗ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρε-
σιν· σημαίνει καὶ ἀπάτη καὶ περιεργίαι.¹

Τέρμα: τέλος· ὄρος ἢ καμπτήρ.

(579) Τερματίζεται: τελειοῖ.

Τέρπεσθον: τέρπονται δυνικῶ.

Τέρμινθος: ἐμφερές λινωῖ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φα-
σιν Ἀθήναις² ὁρμιάς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς
5 ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυνος: ὁ ταῖς κεραυνοῖς³ τερπόμενος.

Τερπωλήν: τέρψιν.

Τερποτράμις: ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλε-
κλείδης.

10 Τεταρτημόριον: τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολου· τουτέστι χαλ-
κοῦ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβαλὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει·
τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοὶ εἰσιν.

Τετάρφατε: ἐθάψατε.

Τετελεσμέναν: μεμιασμένον.

15 Τέτευκται: κατεσκεύασται.

Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαδι: ὑπόμεινον.

Τετληκώς: ὑπομείνας.

Τετραβάμων: τετράπους.

20 Τετράδι γέγονας: ἐπὶ τῶν ἄλλοις πανούντων· καὶ γὰρ
τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρύσθαι ταλαι-
πωρῆσαι· Φιλόχορος⁴ δὲ αὐτὴν⁵ καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύ-
νασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέ-
ραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.⁶

25 Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖ-
ται ὡς ἐχρῶντα αἱ τύραννοι δεσμοτηρίῳ· τὰ δὲ χω-

¹ περιεργίαι, i. e. περιεργεῖαι

² ἄθ. non Ἀθ. Pors. Acc. om. G.

⁴ χω

⁵ Inc. f. 152, c. 3.

⁶ κακοῖς m. pr.

-τη (sic)

ρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἀλι- (580)
καρνασσῶ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληιζομένων¹ δυσαλώ-
των τυγχανόντων, λεχθῆναι ταῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθὺ² οἷον κίονα· τὸ οὐράνιον λέγει·
τὸ γὰρ συνεχές³ τὴν ὑποφορὰν τὰ ὑπόζωσμα τοῦ κόσ-5
μου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων⁴ ἐπινοεῖται ὁ ἄξων·
εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου·
οἱ δὲ κύλινδρον τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα
ὄντα.

Τετρακόσιοι· οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑκτὰ ἔτων κατέστησαν¹⁰
τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίσις, οἵτινες τέσσαρας
μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτὺς· οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἡ τετράς.

Τετραρχία· τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκα-
στον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς¹⁵
τέτταρσιν·⁴ Θετταλιῶτιν· Φθιωτίν·⁵ Πελασγιῶτιν·
Ἑστιαιωτίν·⁶ καὶ Ἀριστοτέλης⁷ δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θε-
ταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύᾳ τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι⁷
φησὶν εἰς τέσσαρας μοῖρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν
λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. 20

Τετραχίζειν·⁸ οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως
Ἀριστοφάνης.

Τετρίγει· ἔτριζεν· ἡ ποιὸν ἤχαν ἀπετέλεσεν. (581)

Τετριγυῖα· τρίζουσα.

Τετρηχυῖα·⁹ τεταραγμένη.

Τετρυπημένη ψήφος· τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ

¹ τὸν et -μενον, sed hoc postea em.

² φῶς· εὐθὺ dist. P. non G. εὐθύς, G. ¹ διήκων

⁴ τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.

⁵ Ante φ lit. erasa.

⁶ Ἀστιεῶτιν

⁷ Inc. f. 132. c. 4.

⁷ ἤρε in ηρῇ mut. m. pr.

⁸ φ supr. ut fieret Τετραρχ. a m. pr. ut puto.

⁹ ex primo.

- 5 καυλίσκον ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν.¹ τοὺς κρινομένους.

Τετρυπημένη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαὶ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖται τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖται πλήρεις·² οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημέναι ὥσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανεράς ὅρᾳν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας³ λαμβάνωσιν.

- 15 Τετρώσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος: κέκακωμένος.

Τετρωβολῶν: ⁴ τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων·⁵ ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον: τέθρικπον ἤγουν τετράϊκπον.⁵

- 20 Τετταράκοντα: κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν. τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρέδιδουν.

- 25 Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσούς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκτιδίδης α'.⁶

(582) καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκευάσται.

- 5 Τετρευμένον: συγκαίμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν

¹ ἢ in litura, ab alio potius.

² -ρης, et mox.

⁴ βελ

⁵ i-in litura.

³ τετρ ex em.

* Inc. βάνων f. 153. c. 1.

⁶ ω potius, sed ex em.

Τυφῶνα¹ καταφερομένων σκηπτῶν· ἡ ἀπὸ τῶν Τυ-
φωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· αὐτὰ δὲ καὶ αὐτὰ ἐξί-
στησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· 10
Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλτο φρένας.²

Τετυφῶσθαι: μεμηνέναι.

Τετύχηκεν: οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν³ δὲ ἐπιτέτευ-
χεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἐτέ-15
ροις, βάρβαρον.

Τευθίδες: σηπίαι.

Τευκτῆρι: ποιητῇ· κατασκευαστῇ.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας⁴ ἀλώπεκος· οἱ τὰ Θη-20
βαῖκα γεγραφεκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀ-
ριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ Θεῶν τὸ θη-
ρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·⁵ διὸ τῆς βασιλείας ἐξέ-
κλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ φασὶ
τὸν Διόνου Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν(583)
οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν
ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν
Καδμίων,⁶ διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός·
καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν⁷ λίθους 5
γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ'
οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ⁸ κύκλου.

Τευῆσαι: κατασκευάσαι.

Τευτάζειν:⁹ πραγματεύεσθαι ἢ σκευορεῖσθαι· ἢ στρα-10
γέυεσθαι¹⁰ καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· Λυκό-

¹ τυφῶνα (τυ forsan ejusd.)   ² π. δὲ τυφῶς ἐκ δε λέγετο φ.

³ Ita ex em. pro τετυχ+εν i. e. τετύχηκεν.

⁴ -σι* (ας eodem temp.)   ⁵ Inc. f. 133. o. 2.

⁶ μί primo.   ⁷ μί primo.   ⁸ -ισσόν

⁹ ἐνικοῦ. (primo ἐ)   ¹⁰ ζειν ex em. m. ant.

¹¹ γ scalpello factum ex τ

φρῶν οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει
καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυ-
κόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιτρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνε-
15 γεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύ-
σταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·¹ Πλά-
των· Ἐάνταις· Ἦν δὲ θόρυβος τευτάζοντων·² ἀντὶ
τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίῳ·
20 τῷ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευ-
τακότι· οἷον διατετριφóτι· γράφεται καὶ ταταυτακότι·³
Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν·⁴ οἱ δὲ διάκονοι·
ἀντὶ τοῦ * πραγματεύονται, σκευαφοῦνται· Φερεκρά-
της· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει· τούτῳ δειπνον
25 παραθεῖναι·⁵ σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολι-
(584) αἰίας· ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ
ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται· μηχανᾶται.

Τεύχεα· ὅπλα· σκεύη.

5 Τεύχοντες· κατασκευάζοντες.

Τευτάζων· τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Ταῦχος· οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν· καὶ σκοδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἰρη-
κεν τέφραν ἐν Λύσιδι.⁶

10 Τεφρώσας· ἐμκρήσας· σπουδῶσας.

Τεχνηθέντος· δημιουργηθέντος.

Τέως· ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρὶν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦ-
τον ἕως.

Τῇ·⁷ ταύτῃ ἢ δέξαι.

15 Τῇδε· ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

¹ Sic; * alterum ex em.

² τευξάντων· ³ τετουτακότι

⁴ τευτάζουσιν

* Inc. f. 153. c. 5.

⁵ Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

⁶ λυσίαι

⁷ Τῇ m. pr. Τῇ corrector.

Τῇ δ' ἐνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τήβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ πολλοὶ παμμόθρεκτον λέγουσιν. 20

Τήθεαι: ὄστρεα.¹

Τῇ ἀληθείαι² σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τήθῃ: μάμμη· ἢ³ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.

Τηθίς: θεία· πατρὸς ἢ⁴ μητρὸς ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῇ φθίσει.

25

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ^{*} τοῦ σώματος ἐπιφα-(585)
νείαι.

Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλειτοί: ¹ ἄγαν ἐνδοξοί.

Τηλεφάνης: αὐλητής· ὄνομα κύριον.

5

Τηλεφανής: μακρόθεν φαινομένη.

Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦται τὰ ὄλφιτα πι-
πράσκειται, ἢ ἀλεκτρούνες συμβάλλονται.

Τηλικούτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.

Τήλοδι καὶ τήλοσε: πόρρω· μακράν.

10

Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελές: ἐπιμελές.

Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.

Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.

Τημελήσαντες: θάψαντες.

15

Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.

Τῇ μέν: ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀχαιαίου ὁμήνην: ἢ καρδιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ

¹ ὄστρεα

² ac potius quam ai

³ ἢ

⁴ Τηθίς: θ. π. καὶ ἦ

^{*} Inc. f. 133. c. 4.

¹ -ητοί

διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νεΐλεω¹ κυ-
20 βερνήτης ὁ Ἀκασαῖος.

Τηνάλλως· μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως² μετὰ τῆς ἀποφά-
σεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλῆμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ
παῖς³ περιέεισι τηνάλλως ἔχων· ἔστι· καὶ παρὰ τοῖς

25 περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

(586) Τὴν γλαυκά τωθάζουσι· παροιμία.

Τήνελλα· τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον· παροιμία, ὡς ἡ τριαύτη· ταν-
5 τὸν ἔλκομεν ζυγόν.

Τήνια· ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα· τότε.

Τὴν κατὰ στυγὸν ἔλα· τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φα-
σὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ⁴ Χεί-
10 λωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τιγί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο
γάμον.

Τὴν λεοντὴν ἐνδύου· ἴσον τῷ⁵ γενναΐζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν· βοηλάτης ἐκ
κόμης⁶ ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσοῦσης εἰς κοι-
15 λώδῃ φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο, Ἡρακλεῖ
προσευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσ-
παζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς εἶπεν· τῶν τρο-
χῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν
20 εὖχου, ὅτῃν παντὸς τί ποιῆς·⁷ μὴ μέντοι γε μάτην
εὖχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη.

Τηροῦ· φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται· οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰ-

¹ νειλέωι

² Τὴν ἄλλως μάτην· καὶ οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco
Τηνάλλως corrector.

³ δ' ὁ παῖς evanescere; tum περιέεισι, et primo τὴν ἄ.

* Inc. f. 134. c. 1.

⁴ αὐτῷ

⁵ τὸ primo.

⁶ κόμης primo, tum ἄ. ut hic.

⁷ ποιεῖς

παλλοῖς ἂν τῶν μητέρων γνωρίζονται ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

25

Τητᾶσθαι: στερισκασθαι.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

(587)

Τῆτει: σπάνει.

Τῆτες: τούτω καὶ ἔτει.² ἐκ ἔτος.

Τηκίνοι:³ πυροὶ οἱ τετράμηνοι οὓς Ἴωνες στανίλους⁴ καλοῦσιν.

5

Τήτθη: μαμμή.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάρᾱ: κόσμος ἐπικεφάλιος ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθῆν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ⁵ στρατηγοὶ κεκλιμένην⁶ καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὅς δὴ μετὰ Ξέρξου¹⁰ ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεῖς εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ἰ.⁶ τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος⁷ δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων¹⁵ τὴν κίταριν⁸ ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος Λεύκων ἐν Φράτερσιν.⁹ τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.¹⁰

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Λακλής.

20

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δὴ· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δὴ.¹¹

Τί ὅντα ἔχων¹² στρέφῃ: ἀντὶ ταῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

Τί ἐστὶν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ (588)

¹ αἰκολοῖς primo.

² τέλει

³ Τητηνοί

⁴ οἶωνες στανίλους m. pr. o del. et i in ei mut. corrector.

⁵ Ino. f. 154. c. 2.

⁶ κεκλή.

⁶ ὡς φιλαρχον i

⁷ Θεόφραστος (sic)

⁸ κυταριν

⁹ λευκὸν ἐν φράτερσιν (sic)

¹⁰ -ίνοις primo.

¹¹ ποτιδῇ

¹² ὅντα θρωῶν

θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόκομπος ἐν
 λά δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον
 πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας
 5 καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν
 ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίους,
 ὥπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπὸ χεῖρὶ Πύθωνος
 οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον
 οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Ἰνδο-
 10 ναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες* αὐτοὺς ἐν ἀπορρήτῳ θέ-
 μετὰ τῆς βουλῆς ἔκραττον.

Τίθειν· τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει· ἡμεροῦ· πραῦνει.

15 Τιθασόν· ἡμερον.

Τιθραδίος· δῆμος Αἰγίδος.

Τιθαιβώσσειν· τιθασεύειν.

Τιθέντες· ποιοῦντες.

Τιθῆνας· τροφούς.

20 Τιθηνούμενος· τρέφων· τιθηνός γάρ ἢ τροφός.

Τίθησι· ποιεῖ.

Τιθύμαλλον· πῶς πικρά.

Τιθωνόν· τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνόν
 ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

25 Τιθωνοῦ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργῆρων
 τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνός, ἐπιθυμία τοῦ
 τοῦ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ικανόν· τί ὄφελος.

(589) Τικτικόν· τὸ ταῖς τικενύσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀ-
 ριστοφάνης.

Τίλλειν· διαβάλλειν.

Τιλωσσαῖον· ὅρος ἔσται, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς
 Κωπαίδος.

* Ino. f. 134. c. 5.

al in litura.

Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτῆς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα
ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ
καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς
θεράποντας, καὶ βούς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν
ἐν φορεῖῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βα- 10
σιλέως ἑδόθη μισθὸς τάλαντα θ'·* τοῦτον οὖν ἀνεί-
λον Ἀθηναῖοι.

Τούψον:· ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται· ὥσπερ τό, Παρ-
ῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυα,· Καὶ τὸν
λιβανωτόν. 15

Τί μαθών: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως· Διοκλῆς.

Τιμαλφοῦμενος: τιμὴν εὐρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἄλφειν γάρ
ἐστὶν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι· τὸ τιμαλφέστατον 20
τιμὴν εὐρίσκον· πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τῷ
χρυσῷ.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Λυ-
σίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι,
καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀ- 25
ποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον (590)
· λαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένους·
λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ'
ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· ἐπὶ τῆς
τιμωρίας εἴρηται. 5

Τιμητικὸν πινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς
γράφουσι τί χρή·*****· Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 154. c. 4.

· Ἀθηναῖοι τουψον ὅπου primo; Ἀθηναῖοι: τουψον: ὅπου corr.

· μ. semel.

· οὗτος

· γενέσθαι primo.

· εὐρίσκειν (sic)

· μ. primo.

· Quatuor fore literarum spatium.

Τιμήσεως: ζημίας.

10 Τιμουλκῶν: ¹ ἐλκων τὴν τιμὴν· τουτέστι βαρυντιμῶν.

Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἐντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρησάτο ἐπὶ τοῦ πλερασχομένου πολλῆς τιμῆς.

* Τί μὴν: κατάφασιν ὅηλοι· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ δια

15 τί γὰρ οὐ.

Τί μὴν· τί γάρ· τί αὖν.

Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: διδόναι.

Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

20 Τίννυνται: ² τιμωροῦνται.

Τίοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβαν ἥρωσ γένη· κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάω· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι, οὐδ' ἤστινος οὖν

25 τιμῆς ἡξιούντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

(591) Τίσαιαν: ἀποδοῖαν.

Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς
5 ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φίλαξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ καχοδαίμονα πέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: καρδιά ³ ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Με-
10 ταγένης Θουριοπέρας· Τίς τρόπος ἵππων· ὥς ὃ ὀρ-
χοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.

¹ Τιμουλκῶν

* Inc. f. 135. c. 1.

² Τίννυνται

³ παρ/ ex em. pro παρὰ, ut videtur.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι: ¹ φρατρίαι τινὲς καὶ γένη
ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν * ἐκώμα-15
δεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἶονται.

Τιτακίδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λιαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ
ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὐ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν·²⁰
ἀπὸ Τιτίνου ἐπὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαν-
τος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ
τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος·³ ἐν τετραπόλει· Ἰάτρος δ'
ἐν ᾧ Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾶιν·⁴ ἐβοήθουν γὰρ τοῖς
ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νικανόρος ἐν ᾧ Αἰτωλί-(592)
κῶν· ἐνομιζοντο δὲ τῶν Πρωταπωδῶν θεῶν εἶναι.

Τίτανον: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη: τροφός.

6

Τιτθοί: μαστοί, ἦτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι⁵ καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν ἀντοφυές περὶ Ἰβη-
ρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης
καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων.¹⁰

Τιττιγόνιον: ¹ ὁμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος· Κοραλίσκω.⁶

Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον
αἰδοῖον· τιτίς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι: ⁷ τράγων εἶδος.

15

Τιφύς: πῶ καλούμενος ἐπιάλης.

Τί φῶ: τί εἶπω.

Τίω: τιμῶ.

Τλῆθι: ὑπόμεινον.

¹ Θυργονδοι * Inc. τέλειαν f. 135. c. 2. ⁵ —ωρος m. pr.

¹ — δ' ἐν ᾧ Ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶιν: — Notae marginales
et puncta ex em. sed forsitan m. pr. Indicatur novi articuli
initium.

⁴ γγ scalpello facta ex ττ vel νν.

⁵ γ ex em. statim inbertum.

⁶ —ήσκω primo.

⁷ καὶ πτυροι

Τλήμονος: ἱλαίου.

20* Τλήραι: ὑπομαίται.

Τληπαθής: ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλήσομαι: ὑπομαίνω.

Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.

Τμηδὸν: τμητικῶς.

25 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερὸν ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλ-
λαινίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖαι.

(593) Τὸ γε ἦκον: ὅσον ἐπ' αὐτῷ· ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπέκταν: τὸ σύνολον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελῶ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χει-
ρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἢ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπεί-
5 ρως θρασσομένων κατὰ τὸ πεφυρωμένον τῶν ὀβελί-
κων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιᾶσδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει· ὅθεν δὴ οὐκοῦν· διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

10 Τοιγάρτοι: τοῦτου γὰρ ἔνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἦ οὖν.

Τοιχωρύχος:· κλέπτῃς.

Τοιχωρύκτης:· ληστής.

Τοιχωρύχημα· τοίχου: γαλῆς ὀπή.

15 Τοκάδα: Εὐβουλος τὸ κηρύμιον ἢ τὴν μάχαιραν· λο-
γόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν:· τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.

20 Τοκήων: γονέων ἢ τέκνων.

Τολμήντι: ὑπομονητικῶς.

* Inc. f. 155. c. 5.

* Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὖν

* γο ter, sed semel em.

* Accent. om. Tum τοκούμενον· dist. m. πρ. τοκούμενον:

corrector, qui ξ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: ***

Τοκούμενον: γ.

Ταλμῆσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων* δ'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινε
τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκτων ταλμῆσαι βία πάσχον-
τα· καὶ ἐν β' τολμῇ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένο.

Ταλμητίας: ταλμηρός. (594)

Τολοταί: οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύ-
θας ἔλεγον· καὶ πνευσίμους· ἀπὸ τοῦ ἀνταξάντος
αὐτοῦς.

Τολυπύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. 5

Τολύπη: ἀγριακαλοκύντη.

Τολύτευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον
ἔργον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον· ταῦτα ἐπὶ τῶν ἄγαν· ριόντων
πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τιρὸς εἴρεται· φησὶ γὰρ Ἀριστο-10
τέλης Ἰππύτην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βου-
ληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ
προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀφρω-
στεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα φεῖν, κατέμεινον· κατηράσατο
μήτε πλοῖα στεγατὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ 15
τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.

Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξύτονος· οὕτως Πλάτων.

Τομίας: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς: 2 ἐν τῇ τῶν πέτεων 3 παιδιᾷ· 20
Μένανδρος Καταψευδομένα. 4

Τοναῖαν: Ἀλέξης Παλλαστή· οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι 5
Εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς
φωγῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. 6

Τόνδε: τοῦτον. 25

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἡρέμα γογγύζει.

* Inc. f. 155. c. 4.

† Accent. om.

2 γραμμῇ

3 Sic, tum παιστῆα.

4 -νον

5 ἄλλο τι

6 τὸ αἶα, ut puto, m. pr.

(595) Τόνον: εὐτονον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι: παρᾶλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος.¹

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.²

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σκουσίνοι· οἱ δοῦλοι οἱ δη-
5 μόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σκουσίνου τοῦ πρώτου κατα-
στήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν: οἶον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν·
καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριό-
νη·³ — ἃ δὲ Δόξη τοπάξω,⁴ ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω·
10 διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ
ἄς· ἔσκειν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ
παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)⁵ πο-
15 φούς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τί-
θεσθαι.

Τόπια: σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράτις· Μακε-
δόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες το-
20 πίοις⁶ ἄνδρες.

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ⁷ πλέον· ἢ ἔως τέλους· ἢ ὅλως.

Τώρα: ὥσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρά.

Τόργος: ὁ γύψ.

25 Τόρμος: ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμостαι.

(596) Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπή⁸ ἢ
ἡ ὑσπληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνῶσασθαι: κατασκευάσασθαι.

¹ Inc. ép. f. 156. c. 1.

² —ζει

³ ηρη- primo.

⁴ τὸ παζων (sic)

⁵ π. α. om.

⁶ στράτις

⁷ τὸ πειεῖς m. pr. τοπειεῖς corr.

⁸ ἐπὶ ex emend.

⁹ καμπτή

Ταρῶνῃ· πόλιν ἐν Θράκῃ.

5

Τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς·¹ ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὺν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν· αὕτη δημῳδὴς ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύ-
λα* ἢ πράγματα πειρωμένων² κατευθύνειν, μὴδὲν ὠφελούντων.

Τοῦ· τίνος ἢ ἔνεκα.

Τοῦ· καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίνος· Ἀρι-
στοφάνης Ἀμφιαράῳ· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ¹⁵
γυναικὸς τοῦ³ φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν·
Ἄλλ' εἶσιθ', ὥς τὸ πρᾶγμα λῆξαι βούλομαι Τουτί·
πρόσούζειν γὰρ κακοῦ τού³ μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενι-
κοῦ Κοριανοὶ⁴ Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰς τῶν φί-
λων ἐνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον· ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ⁵ τι· Εὖκο-²⁰
λιν Χρυσῷ γένει.⁶

Τούμπαλιν· ἐς τουπίσω.

Τούνεκα· οὐ χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ· τοῦ πανυμνήτου.

Τουπίπεμπτον· οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ἐ⁷ μέρος(597)
τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἐτέρους⁸ τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται· παροιμία ἐστὶν
ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων⁹ ἑαυτοὺς
πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.

5

¹ Τορος primo.

* Inc. f. 136. c. 2.

² on primo.

³ τοῦ bis, et μὴ pro μοι

⁶

⁴ Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι

⁵ δ in litura. Primo λ proculdubio.

⁶ χρυσογένει

⁷ ε i. e. ε siue πέμπτον corrector, pro ἐν ut puto.

⁸ ἐταίρους

⁹ -οῦνται m. pr.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας· Δημοσθένης Φιλίππικαῖς· καὶ με-
τὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοῦς μεταίχους ἔφαξε, καὶ τοὺς
χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χω-
10 ρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὰ δηλούμενον·
ὅτι οἱ ἀπελευθέροι καὶ ἑαυτοὺς οἴκουν χωρὶς τῶν
ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ¹ τέως δουλεύοντες ἔτε
συνώκουν.

Τόφρα· τέως.

* Τραγικὴ σκηνὴ· πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν
15 σκευῇ² τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τρα-
γικὴ τέχνη σκηνή.³

Τραγῆματα· ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς· τραγωδεῖν εἰδυίας.

20 Τραγικὸς πάθος· συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος· εἰσικεν τοῦτα λέγει Δημοσθένης, ὡς
καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Διόσχινου καὶ
μιμουμένου⁴ μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δυκα-
μένου.

(598) Τραγικὸς πίθηκος· παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν συμ-
τυνομένων.

Τραγωδία· δειναπάθεια.

Τραγωδεῖν· χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

5 Τράμις· ὁ ὄρρος· ἢ ἡ διαγραφὴ· ἢ τὸ τεῖμα τοῦ ἀρ-
χοῦ.

Τρανὲς· τὰ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

Τραπεζοφόρος· ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη
τε καὶ ἡ κοσμῶ⁵ συνδιέπονσι πάντα τῇ τῆς Ἀθῆ-

¹ τὸ

* Inc. f. 156. c. 3.

² σκηνῇ

³ τρα *** σκηνή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικῇ
κη

τέ σκηνή· corr.

⁴ ὡν m. - pr.

⁵ κοσμῶ (Acc. correctoris.)

τὰς ἱερεῖα, Λυκούργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλω-
κεν. 10

Τραπεμπαλιν: ἐκ ἀριστεραὶ ὑπεναντίως οὕτως Φερε-
πράτης.

Τρασιά: οὐ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὐκόλις.

Τραπεξοποῖός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμε-
λούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· 15
οὕτως Μάνανδρος.

Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τραθῆναι·¹ Θουκυδίδης α΄.

Τραυματίας: τετρωμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποκρίπτοντα τῶν ἱπ-
πων· ἢ τῶν βαῶν ἢ τῶν ἄλλων πετηνῶν λείψανα· σημαίνει 20
δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσειδίπ-
πος.² 25

Τρέσας: φοβηθεὶς· δειλιάσας.

Τρέφεσθαι: πηγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς· τότε (599)
δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πηγνυ-
ται· — ἡμεῖς μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τροφῇ³ πῦμα·
τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς· οἶον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν. 5

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα
διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Τπερίδης⁴ δηλαῖ,
ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας 10
τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριάκοντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτε-

¹ -θῆναι ἀντιτρ. m. pr.

² Inc. f. 156. a. 4.

³ ποσίδιππος

⁴ πολλῶν δὲ τροφῇ

⁵ -ειδης

ροι οἱ κατὰ δῆμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμε-
 λούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος.

15 Τρία Σησιχόρου: στροφὴν ἀντίστροφον· ἐπιδόν· ἐπα-
 δικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Σησιχόρου ποιήσις· καὶ τὸν
 τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευστον λοιδοροῦντες ἐφα-
 σκὸν ἦν, οὐδὲ τὰ τρία Σησιχόρου εἰδέναι.

Τρία¹ καὶ δύο: ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφά-
 20 νης Ἰππεῦσιν· Ἐχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ
 δύο· Ἡαίοδος· Τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτατον
 ἰέμεν οἶνον· Εὐπολις Αἰξίν· Διώνυσε χαῖρε μῆτι πέν-
 τε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἡ) πέντε
 25 πίνειν, ἢ τρεῖς, ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ τρία
 καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἡμῶν καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα
 ἴσον ἴσῳι.

(600)* Τριαχθῆναι: λέγουσιν οἱ παλαιστритικοὶ² ἀντὶ τοῦ
 τρεῖς πεσεῖν·³ ἢ τὸ τρεῖς στοχάσαντα νικηθῆναι, στά-
 διον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικα-
 σταῖς.

5 Τριακοντούτης: προϋκτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφο-
 τέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούταις· καὶ
 παρὰ Θουκυδίδῃ⁴ αἱ τριακοντούταις σπανδαὶ εἴρηται·
 καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγῶγως διατριβή-
 10 μενοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόναντος οἰκίας καὶ
 Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαλούς καὶ
 τοὺς βίους κατατρίβοντας.

¹ Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἡ om. et habet τρεῖς
^δ ^τ ^υ et τέταρ ἰέμεν—μῆ τι ^ε καὶ β—τὸ παροι^μ

* Inc. f. 137. c. 1.

² στρογ

³ τρεῖς παιεῖν m. pr. ut videtur. πεσεῖν corrector.

⁴ -δους m. pr.

[Τριβωνομόνοι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβᾶς* ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἦ)² ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.] 15

Τρίβωνα: στολισμόν.

Τριβήν: ὑπέρθεσιν.

Τριβωνομόνοι: ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβᾶς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἦ)² ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. 20

Τριβώνιον: ἱμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος: ἐμπείρου.

Τριβωνοφάρος: ὁ φορῶν σταλὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. (200)

Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα: γλήνη³ γὰρ ἦ(601) τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα: τὰ θεᾶς ἄξια.

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ὡς καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. 5

* Τρίγωνον: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον. 01

Τρίγωνος: ἀφρениκῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγχός: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα. 10

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα ἐπιτριηράρχημα δέ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος: τρικυλίνδητος.

Τρικάρανον: φρούριον ἐστὶ τῆς Ἀργείας⁴· οὕτως καλοῦ- 15 μενον.

* τριβᾶς τριβωνας Accent. et puncta correctoris.

² ἦ om. bis.

³ γλήνη Inc. f. 157. c. 2.

⁴ ἀργίας.

Τρικέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου μικρόν^δ
ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, κατὰ τὴν Ἑστίαν^ε ὅδον· τὸ
πλήρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

20 Τρίμμα: δι' ἁρωμάτων πόμα.

Τρίμων: γ' μνῶν ἄξιον.

Τριήρεις: πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὡς περ, διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ
25 ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὐτὴ^ε φέροι ἢ ὅθι· ποῦ
δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς εὐάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν·
ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς πρὸ

(602) λόχορος^ε φησι, Προκλαίδης Ἰπκάρχου ἐρασιγῆς.

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὐωνος.

Τριοπίς: ὄργεόν τι.

5 Τρίορχος: ὄργεον.

Τρίκαια: ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίκοδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίκοδα κείμενον μαν-
τικῷ Ἀπόλλωνος.^ε

* Τρεῖς ἐξ ἧς τρεῖς κύβοι· οἱ μὲν τρεῖς ἐξ ἑκάστης· οἱ δὲ
10 τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ κατ' Εὐριπίδῃ ταιαῦτον·
Βέβλην Ἀχιλλεὺς δύο κύβους καὶ τέσσαρα· τριῶν γὰρ
ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενούς
αὐτὸν φησι βάλλειν· ἓνα δὲ τὸν τέταρτον διπλῶς·
15 οὖν ὁ κύβος ὅς, τε^ε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενός,^ε
εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρεῖς ἐξ
βαλὼν κατάρθου,^ε καὶ Δισχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι πα-
ρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσασθαι, Τρεῖς^ε
ἐξ βαλόντος τῆς ἐμῆς φρονεωρίας.

^δ & et ita saepe peccat.

^ε χω

^ε Inc. f. 157. c. 3.

^ε εἴτε

^ε ὁρ primo.

^ε αὐτῇ

^ε κ. μ. τοῦ α.

^ε διπλῶς

^ε εἴτε κενός in marg. a correctore.

^ε Τρεῖς etc. ut novus artic.

Τριστάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ὅλον ἔχοντες ²⁰
λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἑξ χαλκοῦς· εἶρηκεν Φιλήμων τοῦ
ὀβολοῦ τριτημόριον. Θανμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτη-
μόριον εἰσὶ δύο χαλκοί, τριτημόριον δὲ ἑξ· εἰ μὴ ἄρα
ἐκείνο· μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ²⁵
ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσαρῶν μερῶν (603)
ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς,· τρία ἔχον μέρη, ἑξ χαλ-
κοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δειναρχος κατὰ Καλλιθθένους· ὅτι δὲ
τριτημόριον ἐστὶν ἑξ χαλκοί, Φιλήμων διδάσκει. ⁵

Τριττήρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τρίτηρ ἐστι
πιθάκη ἐκπέτυλος, οἷα τὰ ἐκλήμα ὡς Νικάνδρος
φησὶν· ἐκ τούτου δ' ἂν τάττοιο· νῦν παρὰ τῷ ρή-
ματι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. ¹⁰

Τριτογενής: ἡ Ἀθηναῖ· ἦτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς
μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἡ ὅτι
παρὰ τῷ Τρίτῳ τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη·
φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἡ ὅτι τρίτη·
μετὰ Ἀρεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἡ ἐπεὶ τρί- ¹⁵
τωνα· τῇ κεφαλῇ Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἡ ἐπεὶ παρὰ
Τρίτῳ ἐγένετο· ἡ τοῦ τρεῖν· καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰ-
ετῶ· ἡ γεννητικὴ· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτῳ τῷ
Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογένεια: φοβερά· καταπληκτικὴ. ²⁰

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν·
δοκιῇ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηναῖ· Ἰστρος δὲ καὶ

¹ χαλκοῦς et sic deinceps.

² χαλκοῖς, τῶν ἔχων

³ Semel v m. pr.

⁴ τρίτων

⁵ ἐτι ἂν

⁶ ἐκείνου

⁷ Inc. τοῖτο f. 157. c. 4.

⁸ τρίτην

⁹ τριν m. pr.

Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ
σελήνῃ¹ νομαζομένην.²

25 Τρίτον ἡμίδραχμον· τὰς δύο ἡμισυ δραχμας οὕτως
εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

(604) Τριτεύς· τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον· δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισυ
ὥς εἶναι δύο δραχμας καὶ τριώβολον.³

Τριτοπάτορες· Δήμων ἐν τῇ Ἀεθίδι φησὶν ἀνέμους εἶ-
5 ναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος⁴ δὲ τοὺς Τριτο-
πάτρεις πάντων γεγονέναι πρῶτους· τὴν * μὲν γὰρ
γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε κα-
λεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς

10 δὲ ἐκ τούτων τρίτους κατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν ᾧ
φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὐχονται ἀν-
τοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν
δὲ πᾶσι Ὀρφείως φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτο-
ρας, Ἀμαλκείδην⁵ καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέον-
15 τα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ
τὸ Ἑξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐ-
τοὺς εἶναι ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κάκτον, Βριάρεων⁶
καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων· σταθμὸν τινα καλεῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ· ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ἄν-
20 των στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοίχος ὁ
πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προ-
σκηνίῳ· συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοί-
χου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου⁷
χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

¹ σελήνην

² -νη m. pr.

³ οβ m. pr.

⁴ χω

* Ina f. 158. c. 1.

⁵ Supra ei compendium, puncta " corrector; i. e. ei pro
accipiendum indicans,

⁶ ον m. pr.

⁷ ω in litura.

Τρίτου κρατῆρος: τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον·²⁵
τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον
ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρι τε καὶ (605)
Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος¹ κρατῆρ: Διὸς τέλειου σωτῆρος· πρῶτος γὰρ
τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ
μέσα· ὡς Φιλόχορος² ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν. 5

Τρίοττης: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἶονεῖ ὁφ-
θαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὡς ἀμβλυ-
ώττειν ἐν τῷ τ.

Τριτοπάτωρ: τριτοπάτραις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος
δὲ τοὺς πρῶτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας³ δὲ 10
γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας.

Τριτύς: τριάς.

Τριτύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύ-
ρου καὶ κάπρου· Ἰστρὸς δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπι-
φανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν⁴ ἀρρέων, πάντων 15
τριτῶν.

Τριτύς: φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριτύαρχος ὁ ἀρχὼν.

Τριτύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται
εἰς τρία μέρη· τριτύς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς 20
Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔται: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσ-
σάρων ἑτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν.⁵

Τρίτῳ φάει: τρίτῃ ἡμέρῃ.

Τρίχα: τριχῶς.

25

Τριχακτόν: κτένιον.

(606)

Τριχακτόν: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτί-
μητον.

¹ ως primo.

² ζω, et inc. ρος f. 138. c. 2.

³ Primo —τος. Porsonus —τες.

⁴ υῶν

⁵ ἀντιφα: primo fuisse, sed φῶ: — fecisse correctorem puto.

Photius Vol. II.

M m

Τριχθά: τριχή.

5 Τριχίδες: θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστά.

Τριχόβρωτος: ¹ θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια: ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογεῖν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν
10 φροντίζειν.

Τροπαια: νικητήρια.

Τροπή: δίωξις.

Τροπηλὶς: ἡ τῶν σκοροδῶν δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι·
ἐν δὲ τοῖς Σκίροις ² τῇ ἑορτῇ ἡσθιον σκόροδα· ἕνεκα
15 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀπο-
πνέειν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀλυκὸν ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβο-
λῆς ἔχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

20 Τροπίας οἶνος: ὁ τετραμμένος καὶ ἐξετετηκώς· Ἀριστο-
φάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχὺ νυν ³ πέτου καὶ μὴ τρο-
πιαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια: ⁴ τὰ εἰς τρόπιν νεῶς εὐθετοῦντα ξύλα· με-
ταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς
25 πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις·
οὕτως Πλάτων.

(607) Τροπωτήρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ
κῶραι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρόπον: ἡθος.

Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἂν.

5 Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλὶς: τυρός· οὕτως Εὐπολὶς.

¹ ὁ in litura.

† Inc. f. 138. c. 5.

² κηροῖς m. pr. σκήροῖς i. e. σκίροις corrector.

³ νῦν

⁴ Τροπίδια m. pr.

Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινι τῶν περὶ 10 τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· * τροφήν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ² ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι ² τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα 15 παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι.

Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν: διατρέχειν.

20

Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.

Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. 25

Τρόχμαλος: ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασις· ἡ περι-
οικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τρόχις: ἄγγελος.

(608)

Τροχόν: ³ δρόμον· Εὐριπλῆς Μηδείας· ⁴ Ἀλλ' οἶδε ⁵ παῖδες ἐκ τροχῶν πεκαυμένοι.

Τρύβλιον: ὀξυβάφιον· ἐμβάφιον· ⁶ πινάχιον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

5

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φανύως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μὴ μοι τρύζητε.

Τρύγοικος: ὑλιστήρ· ⁷ οὕτως Ἀριστοφάνης.

* Inc. νησιν f. 138. c. 4.

¹ καὶ om. m. pr.

² —ονι, et mox.

³ Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.

⁴ δι m. pr.

⁵ ἄλλοι δὲ

• Τρυβλεῖον· ὀξυβαφεῖον· ἐμβαφεῖον

⁷ λη

10 Τρυγών: τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν
συνουσίαν.

Τρύζει: ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ
τρυγών,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

15 Τρύμη: πανοῦργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότες ἐπὶ τῆς γνέ-
θου· τροχῶϊ ὅμοιον· οὕτως Εὐκόλις.

20 Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκ-
25 νενεύριται.

(609) Τρυχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, σὺ
τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον·
καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου,
6 παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησὶν· Ἦδὴ γάρ εἰμι μουσικώτε-
ρος τρύχνου.

Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθεῖς: πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθλεῖν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα

10 καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρώγεις: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράτις.²

Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων.

15 Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών· οἷον ἐπιτρώγων·

Τρώκτης σφόδρ' ² ἐστίν, ἅμα εσσηρῶς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποιήτον.

* Inc. γὰρ E. 139. c. 1.

¹ στρατίς

² σφόδρα G. σφόδρα Pora. vide p. 178.

* Τύλη: τὸ ἐπὶ τῶν τερόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.

Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων.

20

Τύλος: ὁ ἐξέχων ἥλος,¹ περὶ ὃν δεσμεύεται ἡ τροπωτήρ.²

Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ·³ ἀποσκίρρωμα⁴ τῶν γονάτων.

Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται.

25

Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεό-(610)

φραστος· παραπλήγεις καὶ τῇ διανοίᾳ⁵ παρηλλαγμένοι.

Τύμβος: τάφος.

Τυμβοχοεῖ: θάπτει.

5

Τυμπανίζεται: ξύλοι πλησσεταί· ἐκδέρεται καὶ κρέματα.⁶

Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὡς τοὺς παραδιδόμε-
νους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.

Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἑστὲ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὁ⁷ 10
κατεῖχαν αἱ Βάκχαι.

Τυννοῦτο:⁸ δεικτικῶς τὸ μικρόν.

Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν⁹ ἐμβαλίνειν· Ἀριστοφάνης.

Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλῷ· τύντελος γὰρ ὁ πηλώδης
τόπος.

15

Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

Τύντελος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος.

Τυντλώδους: ἰλυώδους.¹⁰

Τυπαῖς: πληγαῖς.

Τυπεῖς: πληγεῖς· τρωθεῖς.

20

Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν.

Τυπησιν: τρώσεσιν.

Τυπησείς: οὕτως λέγουσιν τὸ¹¹ μέλλον· Ἀριστοφάνης.

* Inc. f. 159. c. 2.

¹ Sic, et περὶ ὧν (sic)

² πο m. pr. ³ ξ et accentus correctoris. ⁴ q semel.

⁵ κρημνᾶται m. pr. v in μ vertit m. recentior.

⁶ Τυννον tantum m. pr. Τύννον fecit corrector.

⁷ εἰσπήλαιον (σ corr.)

⁸ ὕλωδους i. e. ὕλῳδους

¹¹ Inc. f. 159. c. 3.

25 Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

(611) Τυρευθέντα: κινηθέντα· ταραχθέντα.

Τυρεύων: κατασκευάζων.

Τυραννέσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων
καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.

6 Τύρεύεται καὶ τυρεῖται: συνίσταται καὶ θυμπήγνυται.

Τυραννικά¹· σφινδάλια: πολυτελῆ.

Τυρμίδαι: δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.

10 Τυροκομεῖον: τάλαρος.

Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.

Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τύρσος: τὰ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον.

Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

15 Τυτθὴν: ὀλίγην ἢ μικράν.

Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός.

Τυφλῶν ὀνέρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέ-
πασεν τοῦτο· Δοιοὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσιν ὀνέ-
ρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

20 Τύφεται: καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφο-
τέρα λέγεται· λεβηρίς δέ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος·
τάττεται² καὶ * ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ

25 γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλότερος σπάλακος:³ τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλ-

(612) μούς· φησὶ⁴ δ' αὐτοὺς Στῆσιμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς
τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ

¹ Τυρηνικά ² καὶ λεπτοστάται ³ Inc. f. 139. c. 4.

¹ σ praefixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγε-
ται ὁ τυφλοπονικός, ut puto.

⁴ σφίσι primo, ni fallor: tum αὐτος m. pr.

ἰδόντας μαρωτάτους, καὶ φύγχος, ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης: καπνίζομένης.

5

Τῦφος: ἀλαζονεία· ¹ μανία.

Τυφῶνος: πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶν: οὐχ ἡ φλὺς ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῇ πρὸς τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

10

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον· ² Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διὸς· τούτου ³ ποικιλώτερον· ⁴

Τυφῶς: ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται.

Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον.

15

Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύπας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύπον: τρῶσον.

Τῷ: χωρὶς τοῦ ἱ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ ὀνίκως, ἐπὶ θηλυ-
κοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῷ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἱ.

Τωθαῖ: σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν ⁵ γὰρ ὑστάτων χάρις:

Τῶν ὄνων οὗ μοι μέλει:

25

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι: ⁶ (613)

Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶν. ⁷

Τῶν τριῶν κακῶν ἓν: λεγόμενον τι ἐστί· καὶ Μένανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παλίων τὸ, 5
"Ἐν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα ⁸ δέ

¹ -ωνεία

² κό m. pr.

³ τοτου m. pr.

⁴ -ότερον

⁵ καυχᾶται τῶν junctim primo.

⁶ οἰς. tum inc. f. 140. c. 1.

⁷ κῶς

⁸ Ταῦτα nov. artic.

- εἶναι λείγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα·
 Πολύζηλος Δημοσυνδάρει· Τριῶν κακῶν γούν ἦν
 ἰλέσθαι¹ αὐτοῖ τί πᾶς ἀνάγκη· Ἡ ξύλον ἐφέλκειν,
 10 ἦ πιεῖν κώνειον,² ἦ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τά-
 χιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἐστὶ τρία Θη-
 ραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ³ ἐστίν· Ἀριστοφάνης Τρι-
 φάλλει· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένων δέδοικα τὰ τρία
 ταυτί.
 15 Τῷ ῥα· διὸ δῆ.⁴

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ὕ.

- Ῥάδες· οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.
 Ῥακίνθινον· ὑπομελανίζον· πορφυρίζον.
 Ῥάλη· ὕαλος.
 20 Ῥάλιος· πολέμιος.
 Ῥακινθίδες· θυγατέρες Ῥακίνθου⁵ τοῦ βασιλέως.
 (614) Ῥάλινα· ἀντὶ τοῦ ὕαλῶ.⁶
 Ῥαλος· διὰ τοῦ ἁ· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος·
 καὶ ὕαλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· Ἐξ ὕαλινων
 ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ
 5 τοῦ ἁ λέγεται.
 Ῥβάδαι· δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.
 Ῥβός· κυρτός.
 Ῥβριστοδίκαι· οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς
 δίκας.
 10 Ῥβρις· ἡ μετὰ προπηλαχισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ⁷ αἰ-

¹ θαί et πᾶσα Pors. πᾶσα G.

² -ιον m. pr.

³ φυλάκτ' (acc. correctoris)

⁴ δι' οτι primo, sed statim mut.

⁵ Ῥακίνθου sic.

⁶ Accent. om. m. pr. ὕαλα voluit corrector, ni fallor.

⁷ Inc. f. 140. c. 2.

⁸ καὶ inseruit corr.

κίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰ-
κίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοὶ τρεῖς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι
τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς
δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶν. 15
Ῥγεία Ἀθηνᾶ· ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ῥγεία
καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰκπεία, καὶ Ἐργάνη.

Ῥγείαν¹· καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἶνῳ καὶ
ἐλαίῳ ἄλφιστα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρεται οἶον θαλ-20
λόν τινα ἢ ἄλφιστα.

Ῥγέστερος ὄμφακος· παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγέστερος
Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ
ὑγέστερος κολοκύντης.

Ῥγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. 25

Ῥγρός· ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

Ῥγρότης· ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια. (615)

Ῥδατίδες· σταγόνες.

Ῥδερῶν· ὑδρωπιῶν.

Ῥδραν τέμνειν· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται
γὰρ, Ῥδρα τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ² τυγχά-3
νούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων³ αὐ-
τῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπι-
καίειν τὰς τεμνομένας.

Ῥδρεύειν· ποτίζειν.

Ῥδρηλοὶ· κάθυγροι. 10

Ῥδριαφόροι· ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.

Ῥδρου· ὄφεως.

Ῥδροφορία· ἐορτὴ πένθιμος³ Ἀθηναίων, ἐπὶ τοῖς ἐν
τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις,⁴ ὡς Ἀπολλώνιος.

Ῥδωρ αὐτοπαγές· τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ 15
αὐτομάτως πηγὰς ἔχον.

¹ Accent. om.

² ἑκαστον τὰ κ. primo.

* Inc. μνομ. f. 140. o. 3.

³ -ημος

⁴ ἄλλω

"Τῶρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις· τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, αἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

20" Τῶρ παραρῆ· ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς καὶ ¹ εἰς ῥέοντα κλοῖα ἐμβῆναι αὐτὸν ὀκνησάντων.

"Τε· ² ἔβρεχεν·

"Τεικόν· υἱὸς ³ ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σακρά-
25 την ἄλλων τε κολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου
(616) εἰπεῖν· ὅτι ὑεῖκόν αὐτῷ δοκοῖη ⁴ πάσχειν ὁ Κριτίας· ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ⁵ ὥσπερ τὰ ὕδια ⁶ τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησὶν.

"Τηνῶν ⁷ θρεμμάτων· καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώ-
5 πινον, ἀλλ' ὑηκῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ⁸ ζ· ὑηγεῖς· ὅς δὲ δὴ ^{*} καὶ κοινωκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ⁹ ὑηγεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀνακείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτῳ.

10" Τειών· ¹⁰ χοίρειον.

"Της· ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος· ¹¹ ἐπειδὴ, φησιν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει ¹² χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην "Την ¹³ λέ-

¹ καν

² Τε

³ υἱός

⁴ αὐτὸ δοκεῖ· ἢ

⁵ κνί

⁶ ὕδια m. pr. sed ὕδια, ni fallor, fecit corrector.

⁷ Jungit ξ. ἢ ὑηκῶν (sic; mox ὑήνων, sed sp. et forsan acc. correctoris.)

⁸ νόμ.ων i. e. νομιμων erat, sed accentus a m. pr. tum ὑηγεῖς εἰς δὲ

^{*} Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοινωκεφάλους (sic, sed κν corrector.)

⁹ αὐτοῦς

¹⁰ Τεικόν

¹¹ δι

¹² ὕει

¹³ ὕειν et mox τὸ ὕειν

γεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς ῥάδας· ῥι-
στοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ῥΤην. 15

ῥΤηνεῖς: υἱὸν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

ῥΤηνῶν: σκαιοῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιοτήs καὶ
ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

ῥΤης: τοῦ Σαβαζίου ἢ ἐπὶ κλησιs.

ῥΤθλος: φλυαρία ἢ μωρία. 20

ῥΤιωχός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

ῥΤιώσαι: ¹ τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θιπτόν· καὶ (617)
υἰώσαι, τῇ υἰοθεσίαι· καὶ υἰώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν
θιπτόν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἰώσεις καὶ τὰς υἰοθεσίας·
ἢ χαῖσιs παρὰ Δίλιανῶ πολλή.

ῥΤλακόμωροι: ² ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ποκού-5
μενοι.

ῥΤλαν κραυγάζει· ἱστοροῦσιν ῥΤλαν τὸν Θειοδάμαντος,
καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον ῥΗρακλέους, ὅτε συνέπλει
τοῖς ῥΑργοναύταιs· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελ-
θεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι 10
τούτου δὲ * ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκρα-
γεῖν καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν ῥΤλαν, μηδὲν περρά-
νοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόν-
των λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανούς ἐτι, ἀπομίμημαs
τῆs ζητήσεωs παιαυμένους, ἐορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

ῥΤλαs: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

ῥΤλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ
ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.

ῥΤλην: τὸ καθῆζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως ῥΑρι-20
στοφάνης.

ῥΤλήεσσα: σύνδενδρος.

ῥΤμεῖs, ὧ Μεγαρεῖs, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρη-

¹ Accentus correctoris. Nullus in ποιῆσαι.

² -οροι

* Inc. f. 141. c. 1.

σμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμίαζόμενον οὕτως· Ἴππον
 25 Θετταλικήν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ'
 οὐ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἄλλ' ἔτι καὶ τῶν
 (618) εἰσιν ἀμείνονες, οἷτε μεσηγὺ Τίρυνθος¹ ναίονσι καὶ
 Ἀρκαδίας πολυμήλου· Ἀργεῖοι λενοθώρηκες, κέντρα
 πτολέμοιο·² Ὑμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέ-
 ταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ,³ οὔτ' ἐν
 5 ἀριθμῷ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγίεες οἱ ἐν Ἀ-
 χαΐαι⁴ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες
 πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πηλοῖ ἀνατιθέντες
 ἡρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυ-
 10 θία ἔχρησεν αὐταῖς τὰ προκείμενα· καὶ * Ἴων δὲ Αἰ-
 γιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμόν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἶονται
 Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτὸν, καὶ προσφέρονται· Ὑμεῖς
 δ',⁵ ὧ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὥς καὶ
 Καλλίμαχος ἐν⁶ τοῖς ἐπιγραμματίοις· — τῆς δὲ τα-
 15 λαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.
 Ὑμεναίων· τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν
 γάμον.

Ὑμένων· γαμικῶν ὕμνων.

Ὑμεδαπῶν· τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἡ
 20 τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμενωδες· λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Ὑμήτιον⁷ μέλι· τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατρειάν· Τμηττός
 δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνηπολεῖτω· ὑμνεῖτω.

(619) Ὑμεῖν· ὀδύρεσθαι· μέμφασθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφη-
 μισμόν· ὡς ἐν ᾧ Πολιτείας.

¹ τηρ.

² τ correctoris.

³ ἐνόλωι m. pr. ἐν ὧλωι fecit corrector.

⁴ ἀχαΐαι

⁵ Inc. f. 141. c. 2.

⁶ δὲ G. δὲ Porson. Posthac similia tacebo.

⁷ ἐμ

⁸ τ alterum corr. et mox.

- Ἐμνοῦντων: ὅτι φιλωῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ἔ-
 Πλάτων· ψευδῇ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνοῦντων. 5
 Τινι: ῥόπαλον.
 Ἐόμενος: βρεχόμενος.
 Ἐοσκυαῦν: ¹ μεμηνέναι· παραπαίειν· ² Φερεκράτης
 Κοριαννοῖ· Ἐοσκυαῦς, ³ ἀνὴρ γέρον ὢν.
 Ἐοσκύαμος: ὃν ⁴ πίνοντες μαίνονται. 10
 Ἐπάγει: ἐξαπαταῖ.
 Ἐπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιπ-
 πικοῖς.
 Ἐπαγογαί: ἀπάται.
 Ἐπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις· ⁵ διαώξεις τε καὶ ὑπαγω- 15
 γάς, φησὶ Θουκυδίδης.
 Ἐπάγειν εἰς δόκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.
 Ἐπαγωγεύς: ἐργαλίδον οἰκοδομικόν.
 Ἐπαγωγή: ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσέορμησις· οἷον· ⁶ 20
 ὑφορμός τις.
 Ἐπαγωγή: ὑποχώρησις.
 Ἐπαίδριον: ὑπὸ τὸν αἶρα· καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως.
 Ἐπακτέον: πορευτέον.
 Ἐπαλύξας: ἐκφυγών. 25
 Ἐπαλύξεις: ἐκκλισις.
 Ἐπανέντος: ἐνδόντος. (620)
 Ἐπανίσχει: ὑπανατέλλει.
 Ἐπαντιάζων: ὑπαντιῶν.
 Ἐπαρ: ἀλήθεια· ⁷ οὐκ ἐν ὀνείρῳι.
 Ἐπαρ: ἐγγήγορος· ⁸ ὀπτασία ἀληθής. 5

¹ ὡν primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

² v addidit corr.

³ υἱοσκ. et om. ὢν

⁴ οἷ ὃν primo.

⁵ Inc. f. 141. c. 3.

⁶ Primo ὡν tantum.

⁷ Sic.

Ἐπαρκτά: μόνιμα ὑπάρχοντα.

Ἐπαρξάμενος: κατάρξας.

Ἐπάρχων: προκατάρχων. Ὡς οὐχ¹ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι
10 σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάσαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθά-
νειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ
ἡμῖν² εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.³

Ἐπασπισταί: δορυφόροι.

Ἐπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε.⁴
15 μέγιστε.

Ἐπατον: ὑψηλόν.

Ἐπ' αὐγάς:⁵ ὑπὸ τὸν ὄρθρον.⁶ ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισ-
μένον αἴερα.

Ἐπαφρον: ἔπουλον· φανερόν.

Ἐπαχθέντες: ἀπατηθέντες.

Ἐπειθόμενος: ὑφορώμενος.

* Ἐπέδου: ὑπείσῃλθεν.

Ἐπεξωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.

Ἐπειλημμένον: ὑπονενησμένον.

25 Ἐπελόμεν: παραχωρήσομεν.

(621) Ἐπείπομεν: ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπείπειν, ὑπαγο-
ρεύειν.

Ἐπελθεῖν: ὑποδραμεῖν.

Ἐπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ.⁷ νεογνόν.

5 Ἐπένερχεν: ὑποκάτωθεν.

Ἐπενήγεται: ὑπεσύρη.

¹ οὐχ statim additum.

² ὑμῖν

³ καὶ ὑπάρχειν Pors. i. e. χυπάρχειν. sed. vide ad Aristoph.

Lys. 20.

⁴ ἔξω primo.

⁵ Ἐπανγάς m. pr.

⁶ ὄρθριον

* Inc. f. 141. c. 4.

⁷ τῇ et θ, forsan et η, correctoris in litura.

Ἰπενόθυσεν: ¹ ὑπέφθειρην.

Ἰπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.

Ἰπέπιστα: ὑπεπότισα.

Ἰπέρα: ¹ τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἰστοῦ σχοινίον, ὡς ἀνέεται τε 10
καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ,
κρατούντων.

Ἰπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν.

Ἰπέρακμος: ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν.

15

Ἰπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει. ²

Ἰπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης.

Ἰπέρβιον: ὑπερβίως· ³ οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλ-
λόντως ⁴ τῇ βίᾳ· ὑπερήφανον.

Ἰπερβολήν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ 20
περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους.

Ἰπέρβολος: ⁵ δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ
ἐξωστρακίσθαι ⁶ φησίν.

Ἰπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία.

Ἰπερδέα: ⁷ ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· ^{*} οἷον πάνυ ἐλάσσονα (622)
κατὰ δύναμιν.

Ἰπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον
χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.

Ἰπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.

5

Ἰπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.

Ἰπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα.

Ἰπερημερίας: ὑπερβαλοῦσης ἐκπροθεσμίας.

Ἰπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.

Ἰπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιαν οὖν, καὶ τὰ 10

¹ Litera del. post θ.

² ση m. pr.

³ os m. pr.

⁴ -λλόντας (sic)

⁵ λ corrector, pro ϑ ut suspicor.

⁶ θ addidit corr.

⁷ Sic.

^{*} Luc. δεα f. 142. c. 1. Acc. om.

ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς
προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα,
ὑπερημερία.

Ἐπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἑκτισιν ἡμέρας
15 λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Ἐπερθεν: ἐπάνω.¹

Ἐπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ἐπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.

Ἐπερθήσει: οἰκοδομήσει.

20 Ἐπερθορών: ὑπερπηδῶν.

Ἐπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

Ἐπέρινος: ὑπερκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.

Ἐπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ἐπερμαζει: ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηναῖ.

25 Ἐπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.

Ἐπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

Ἐπεροιαζόμενου: ὑπερφανευομένου.

(623) Ἐπέροπλον: ὑπερήφανον.

Ἐπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Ἐπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὀρίων· * ἐξόριστος.

Ἐπεροπτον: μεγάλην.

5 Ἐπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτᾶ² ποιούντων καὶ μὴ
δὲν παραινόντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο
δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐτῷ αὖ Πυθῶ³
ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλός, ἀλλ'
ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι⁴

10 περιτροπή γενήσεται.

Ἐπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ἐπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ἐπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν.

¹ ἐπάνω. Pauls ante Ἐπερήμεριος, et subinde similia.

² Inc. f. 142. c. 2.

³ ταῦτα m. pr.

⁴ μὴ

Ἐπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικρά-
της τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε¹⁵
οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οὐ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερ-
βολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέ-
λης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων¹ πολιτείᾳ Καλλικρά-
την τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικούς μισθοὺς² εἰς ὑπερ-20
βολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ἐπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεν-
τάθλων ἢ μεταφορὰ· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλον³ τοῦ
πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὅς, πεντήκοντα
ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος⁴ αὐ-25
τὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα
λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας(624)
πήδησε * Φάῦλλος, Δίσκευσε δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολει-
πομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος,
περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. 5

Ἐπερθεῖρον: ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ἐπερτέλλον: ὑπερνατέλλον.

Ἐπερτενός: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ἐπέρτερον: κρεῖττον.

Ἐπερτεροῦν: δεσπόζον. 10

Ἐπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ἐπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ἐπερφεβός: μέγα· ὑπερέχον.

Ἐπερφυής: μεγαλοφυής· μεῖζων.

Ἐπέρχρεως: κατάχρεως. 15

Ἐπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕ-
τως Ἀντιφάνης.

¹ ἀθηνᾶι m. pr.

² μύθους

³ λ. semel; et μοκ.

⁴ πρότερος

* Inc. δησ f. 142. c. 5.

¹ Artic. in marg. a corr.

Ἐπερώησαν· ὑπεχώρησαν.

Ἐπεστειλάμην· παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

20 Ἐπέστημεν· ὑπεσχόμεθα.

Ἐπετέθυπτο· ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης.

Ἐπέχει· ὑφίσταται.

Ἐπεψηγισμένοι· ἀχμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων

25 τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεκείρων.

Ἐπήγετο· ὑπέπειθεν.

Ἐπηνέμια· λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριατοφάνης Λαιδάλῳ·

(625) Ἐν ἔστε·¹ πολλὰ τῶν ἀλεκτρούων βίαι Ἐπηνέμια
τίκτουςιν ὡς² πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν
Θεαιτήτῳι ἀνεμιαῖα·³ καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳι —
ἀνεμιαῖον ἐγένετο.⁴

5 Ἐπηνέμιοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Ἐπέπεδον·⁵ ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ
ἡ γῆ·)

Ἐπηνέμια τίκτουςι· τὰ οὐρία·⁶ ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου
λέγουσιν.

10 Ἐπήγη· μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἡ ἡ τοῦ ἄνω χεί-
λους τρίχωσις.

Ἐπηνῆτη· ἀχμαῖῳι ἄρτι γενειῶντι.

Ἐπ' ἡοῖ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ἐπηρεσίον· ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἥγουν κωπηλατῶν,

15 ἐφ'⁷ οὗ καθίζουσιν.

Ἐπηρεσίον· ὁ διδόμενος μεθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς

¹ δ. ἐνίστε (sic)

² ὡς in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

³ -αία (fors. -αίαν) m. pr.

⁴ ἐγένετο

⁵ Artic. in marg. a corr.

⁶ οὐράνια ut videtur primo, nunc οὐρινια (sic); s et ac-
centus a correctore. Inc. via f. 142. v. 4.

⁷ ἐφ'

στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν τοῦ
ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.

Ἐπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

Ἐπό: ὀλίγον.

20

Ἐπόβαθμος: ὑπόβαθρον.¹

Ἐποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Ἐποβασμόν: ὑποβάθραν.

Ἐποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.

(626)

Ἐποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ἐποβλεπόμενος: ὑπονουῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ἐποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον· ὑποχρυστικῶς ἐτι λέγων.⁵

Ἐποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ
τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν
αἱ γυναῖκες.

Ἐπόβολον:² ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φε-
ρεκράτης Ἰππῶ — οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυ-
τίωνος κειμένην ὑπώβολον.³

Ἐποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ἐπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ἐπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

* Ἐπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

15

Ἐπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ⁴ τοῦ γενεῖσθαι ἀπτόμενος.

Ἐπὸ γῆν οἰκῶντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ
περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσι-
όδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους⁵ ὀνομαζομένους.

20

Ἐποκυδέϊς⁶ γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ
Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίνυρος τόπος· ἐν ἐνίοις
μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

¹ -ος   ² ἢ primo   ³ ὑπόβ.

⁴ Inc. f. 145. c. 1.   ⁵ λειτ. et ἀπὸ   ⁶ τι

⁶ Junctim m. pr. -νους· ὑποκυδεῖς. Corrector, -νους: - et
in m. notam —

- Ἐπογράφεται: δέκνυται.
 25 Ἐπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.
 Ἐπόγραμμα: ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.
 (627) Ἐπόγυον: ¹ ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ
 πρὸ ὀλίγον καὶ μετ' ὀλίγον.
 Ἐποδεής: ὑπόφοβος.
 Ἐποδενδρυάσαι: ὑποδῦναί που καὶ πιῆξαι ὑπὸ σκέπη.
 5 Ἐποδέξι: ² ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.
 Ἐποδέξις: ὑποδοχεύς.
 Ἐποδέραια: ³ περιτραχήλια.
 Ἐποδερίδα: ὀρμίσκον· πλόκιον.
 Ἐποδερίς: κύσμος γυναικεῖος, οἶον δείραιον.⁴
 10 Ἐποδιδάσκαλος: ὁ τῷ χροῶϊ καταλέγων· διδάσκαλος
 γὰρ αὐτὸς ὁ πρῆγης, ὡς Ἀριστοφάνης.
 Ἐποδρομοὺς: στόμια.
 Ἐποδμῶς: ⁵ δοῦλος.
 Ἐποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.
 15 * Ἐποδύς: ὑπείσελθών.
 Ἐποζυγῶδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέ-
 σεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων
 κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἰκοις δ' ἂν καὶ
 ὑποζυγῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.
 20 Ἐπόδεσις: περιοχὴ· αἰτία.
 Ἐποθήκαις: παραινέσεις.
 Ἐποθημοςύνη: διδασκαλία.
 Ἐποθήσομαι: διδάξω.

¹ Ἐπογοῖον primo.

² Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur in c mutatum; ut voluerit, Ἐπόδεξας vel Ἐποδέξεις. Pergendum erat, ὑποδοχή.

³ -εα m. pr.

⁴ -εον

⁵ -ος m. pr.

* Inc. f. 145. c. 2.

Ἑποικουροῦν λεληθὸς τὴ μῆτος· ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ¹
ὑποτρεφόμενον· καὶ ἐνδομυχοῦν.

25

Ἑποιστόν· φορητόν.

(628)

Ἑποίσων· ὑπομένων.

Ἑποίσω· ὑπετέγκω.

Ἑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς· οἷον παύσασθαι χαλεπαίνον-
τα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς⁵
ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

Ἑποκατάβασιν· παραχώρησιν.

Ἑποκρίσεται· ὑποβληθήσεται.²

Ἑποκορίζεται· κολακεύει· ὑποκρίνεται.³

Ἑποκηρυξάμενοι· τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στη-¹⁰
ναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς.

Ἑποκοριζόμενοι· διασύροντες· Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ
μεισούντες με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ
Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες⁴ 15
καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν
τῷ παρακρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δου-
λείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἐταιρίαν· καὶ τὰ τριῶν-
τα ὑποκοριζόμενοι.

Ἑποκοριστικόν· ἔλαττον.

Ἑπὸ κρασί· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

20

Ἑποκρίνεσθαι· τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ⁶ ὑ-
ποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρίνόμενος τῷ χορῷ· Θου-
κυδίδης ζ· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο·⁷
καὶ οἱ Ἰωάνες οὕτως· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑπο-
κρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.

25

Ἑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι.

¹ Ἑποικουροῦν· λ. dist. tum τοῦ om.

² κλη -νται (sic) m. pr.

⁴ -τος

* Inc. f. 145. c. 3.

⁵ ετερίαν

⁶ ὁ correctoris.

⁷ Bis distinxit.

(629) Ὑποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

Ἐπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθεὶς· ἢ ἀντειπών· ἀντικρούσας.

Ἐπολαπάξας: ὑποκενώσας.

5 Ὑπόλογον: Λυσίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουληῖ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραιτήσεις.

10 Ὑπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ ταῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

15 Ὑπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.¹

Ἐπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι.

Ἐπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

20 Ὑπόνομος: ὀχετός· διώρυξ.²

Ἐπονοστήσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι.³

Ἐπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ἐπὸ παντὶ λίδωι σκορπίος·⁴ ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται

25 ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

(630) Ὑπώπια:· ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ἐποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι.⁵ οὕτως Νικοφῶν.

Ἐπόπλεως:⁷ μεστός.

¹ Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἥμα χρῶνται ναυλοιοι καθόλου μάλην ἄγοντες ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

² Inc. f. 143. c. 4.

³ or m. pr.

⁴ β correctoris in litura.

⁵ -ιός m. pr. los corrector.

⁶ πο m. pr.

⁷ σσκ m. pr. tum νικωφων

⁸ -ος m. pr.

- Ἐποποιῆσθαι: ὑποτάσσειν.
Ἐπόπτερος: ταχῆϊα. 5
Ἐποπτεύω: ὑπονοῶ.¹
Ἐπ' ὄροφον:² ὑπὸ στέγην.
Ἐποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.
Ἐποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν
τῆς ὁδοῦ φασί, τὰ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν. 10
Ἐπὸ σκότῳ δὲ γεγωνῶς· σκύτιος· ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος·
παρθέματος, ὁ ὑπὸ παρθέτου δοκούσης γεγωνῶς.
Ἐποσμος: οὐλομένων τε καὶ ὑποπτεῶν.
Ἐποσμήχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· 15
καταπονοῦσα.
Ἐπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.
Ἐποσταθμῆς: τρυγίας.
Ἐποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς.
Ἐποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.
Ἐποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται·* φεύγει· δολιεύ- 20
εται.
Ἐπόστημα: πλῆθος.
Ἐποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ἐπερίδης.³
Ἐποστολῆς: φυγῆς.
Ἐποσυγχύτως: συγκεχυμένως. (631)
Ἐποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι.
Ἐποσχέσθαι: ἐκτεῖναι.
Ἐπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.
Ἐποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ πρατείνονται. 5
Ἐποτείνων: ὑπισχνούμενος.⁴
Ἐποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.
Ἐποτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

¹ - ὡς (sic)

² Ἐποφορον m. pr.

* Inc. κρίνεται f. 144. a. 1.

³ - εἶδης

⁴ ἐπι- m. pr.

Ἐποτεμνόμενος τὸν πλοῦν· ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομω-
 10 τάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως
 Ξενοφῶν φησὶν.

Ἐποτίτθια· ὑπομάζμα παιδία· καὶ ὑπότιτθον¹ ὁμοίως,
 τὸ ὑπομάζιον.

15 Ἐποτοπεῖσθαι· ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ
 ἐπὶ² τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Ἐποτοπήσας· ὑπονοήσας.

Ἐπὸ τὸν τόπον· ὑφειμένω τῷ τῆς φωνῆς τόπῳ.

Ἐπότρυμα· ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τι-
 νῶν ἀρτυμάτων.

20 Ἐποτροπάζει· ὑποστρέφει.

Ἐπότροπος· ἐξ ἀποστροφῆς.

Ἐπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-
 νους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ
 25 ἔτι καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ
 χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα
 χρήσιμα.*

(632) Ἐποτυπώσεις· χαρακτήρων λόγοι.

Ἐπουλα ἔλκη·³ τὰ κρυπτά.

Ἐπουλοι· οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

5 Ἐπουλα γόνατα· καὶ ὑπουλον πόδα· καὶ ὑπουλον χεῖρα·
 καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγᾶς, καὶ ἐγγὺς
 τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.⁴

Ἐπουλος· δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὥς ἐπὶ
 τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλαῖς, ὑγιεῖς ἐπικολαίως,⁵
 ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσ-

¹ τ alterum correctoris.

² ὑπο

* Inc. σίμα f. 144. c. 2.

³ ἔλκη. Et mox per lenem m. pr.

⁴ κρ /

⁵ ἐπιπόλεως (sic)

ποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ 10
μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ἐπ' οὖρει: ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ἐποφέρονται: ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ἐποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. 15

Ἐποφθάς: φθάσας· προλαβών.

Ἐποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς
οἰκέλοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως
Δελναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ἐπόφορος: ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος. 20

Ἐποφύσεις: παραφναδες φαύλων λογισμῶν ἐξωθεν φνδ-
μεναι.

Ἐποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάδια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόναν.¹

Ἐποχυτήρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους δ-(68)
πιχέουσιν.

Ἐπτια: ὑψηλά.

Ἐπτιάζει: ὑποστρέφει.

Ἐπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. 5

Ἐπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο·
προφάσει τινι χρώμενον μεθ' ὅρκου.²

Ἐπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ἐπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον
ἀποδημία³ ἢ νόσῳ ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρ- 10
κου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυ-
σθαι.⁴

Ἐπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ
αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

¹ M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ
στέρνου ἦτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαρώδη

² με (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

³ Inc. lo f. 144. c. 3.

⁴ -αν primo.

² καθόρκου

⁴ ὑπω.

15 Ἐπώρεια: ¹ ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ἐπωρόφιοι: ² ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι·
συγγενεῖς.

Ἐπώροφον: ὑπόστεγον. ³

Ἐς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

20 Ἐσας: βρέξας.

Ἐς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγῶγων· Κράτης
Γείτοσιν.

Ἐσμίνης: μάχης.

(534) Ἐσπληξ: φραγέλιον· ἀφειτηρία.

Ἐσθην: ὠμβρίσθην· ⁴ ἐραντίσθην.

Ἐρχαι: τὰ βικῶδη κεράμια.

Ἐριστοί: ἐρυστοί· ⁵ σπυρίδες.

5 Ἐσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ἐστατος: τελευταῖος· ἔσχατος.

Ἐσσάκους: τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη·
καὶ οἱ Λωριεῖς.

Ἐστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν

10 Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ἐστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ἐστριχίς: καὶ ὑστριξ· ⁶ ἡ ἐκ τῶν ὑείων ⁷ τριχῶν μά-
στιξ.

15 Ἐς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Λεινολόχῳ,
ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς εἰς ὀλεθρον ἐμβαλλόντων. ^{*}

Ἐφαιρεῖται: παρεκβάλλει.

Ἐφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι.

¹ Ἐπορία primo, ut videtur. ω em. m. pr. εἰ corrector.

² Bis ρ primo, ut videtur.

³ Ἐπωροφον: ὑποστέγην primo, vel Ἐποροφον. Nunc

Ἐπ' ὄροφον a corr.

⁴ ὁμ. primo.

⁵ Ἐριστοί: ἐρυστοί

⁶ ὕστηρξ (sic)

⁷ υἱῶν m. pr.

^{*} Iac. βαλ. f. 144. c. 4.

ῥφειμένοι: ὑποχείριοι.	20
ῥφειμένως: ἐνδιδομένως.	
ῥφραλος φάτις: ¹ ἡ κρυφία.	
ῥφρσις: ἐλάττωσις.	
ῥφρστώς: ἐνυπόστατος.	
ῥφρηγήσονται: ὑποδείξουσιν.	25
ῥφρηγίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡγίοχος.	(635)
ῥφιέμενον: ἐνδιδόμενον.	
ῥφιέναι: ὑπενδύναι.	
ῥφιζάνει: ὑποκαθίζεται· ἐλαττοῦται.	
ῥφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθείς.	5
ῥφύλμιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.	
ῥφρμία: κόσμου εἶδος.	
ῥφρμουῖν: ἀπαντοῦν· ² ἐναντιούμενον.	
ῥφρς: ³ ὑφεύς· Φερεκράτης.	
ῥφρμαδόν: ὁμοθυμαδόν.	10
ῥφραγόρας: ὑψίλογος. ⁴	
ῥφραυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν.	
ῥφρηγόρε: μεγαληγόρε. ⁵	
ῥφριβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.	
ῥφρζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.	15
ῥφρικάρηνε: ὑψηλέ.	
ῥφρικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.	
ῥφριμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες.	
ῥφριφοίτης: ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων. ⁶	
ῥφρόδι: ἐν ὕψει.	20
ῥφροῦ διάττει: ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.	
ῥφρων: βρέχων.	

¹ φάτης m. pr. φάτης corrector.

² ἀπατοῦν   ³ Accent. om.

⁴ Bis accentus correctoris.

⁵ ὕψη.

⁶ ὑψόφρων

(636)

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ φ.

Φαγανθρώπων· ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα· νόσος λοιμική.

Φαγύλιον·¹ μαρσίπιον.

6* Φαέθοντα τόκον· ἐπιφανῇ καὶ καταπληκτικὸν τὴν
πρόσοψιν.

Φαέθων· λάμπων· ἥλιος.

Φαιινόν· λαμπρόν.

Φαισίμβροτον·² ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

10 Φαισφόρους· φωτοφόρους· φῶτος παρεκτικός· γνώσει
φωτιζούσας.

Φάθι· εἶπέ.

Φαιδιμόεντες· λαμπροὶ.

Φαίδιμος· λαμπρός· ἰσχυρός.

15 Φαιδίμων·³ λαμπρός.

Φαιδρός· καθαρός.

Φαιδρωπὴν· τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν· εἴποιεν.

Φαίημεν· εἴποιμεν.

20 Φαιλόνης· εἰλητὸν τομάριον⁴ μεμβραῖνον· ἡ γλωσσόχο-
μον, ἡ χιτώνιον.

Φαινόλης· χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων· δεικνύων.

Φαιδρυντής· ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

(637) Φαικω·⁵ ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς.

¹ Primo γοί

* Inc. f. 145. c. 1.

² Sic.

³ Sic.

⁴ εἰ. τὸ μα...ριον βεμ. et supra lituram a m. recenti κο-
ταχῶν

⁵ Supra i acc. a recentiss. m.

Φαίον: χρώμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μύινον.¹

Φάκελον:² φορτίον· ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτῃ³ ἔφη· φαινό-5
μενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῇ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ
φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.⁴

Φακῆ: τὸ ἔψευμα τοῦ φακοῦ.

Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν.

10

* Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγες: αἰτίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων
ὀπλιτικὸν⁵ πλήθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρ-
θρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἐνιοὶ καὶ τὸ στρογγύλον¹⁵
ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον·⁶ λέγεται καὶ τοῦ
ζυγοῦ ὁ κανὼν φαλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς⁷ ἡ διαβά-
θρα· καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἐνιοὶ φαλάγγιον· καὶ οἱ
κόρακες δέ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια: ζῶόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον. 20

Φαλάγγιον:⁸ γένος ὀφέως, ὡς φησὶ Νίκανδρος.

Φαλλικόν⁹ ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῳ ἁδό-
μενον.

Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν.

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθρωπος γὰρ ἡ λευκὴ θρῆξ. (638)

Φάλαρα: τὰς προμεταπίδας·¹⁰ τοὺς ἀσπιδίσκους· τὴν
κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν
γνάθων σκεπάσματα.

¹ μύινον

² ll corrector.

³ 7 κατῇ (i. e. δὲ κ.) in δεκάτῃ mut. corrector.

⁴ φόρεμα

* Inc. f. 145. c. 2.

⁵ ὀπλη.

⁶ -ια ⁷ τῇ νεῶι (sic)

⁸ -ειον

⁹ Φάλαικον (accentus corr.)

¹⁰ προ+μ. i. e. προσμ.

5 Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· — ἡμῖν
οἱ νόμοι Εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, Ἄν
τοῖσι τοίχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνεται.¹

Φαληρεὺς: πολίτης.

Φαληροῖ: ² δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φα-
10 ληρεύς.

Φαληρυκόν: ἐκπόδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

* Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

15 Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θα-
λάσσει.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἐτέρῳ δη-
λοῦν.

20 Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων ³ τις οὕτως
ἐκαλεῖτο.

(639) Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.

Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.

Φανότερον: λαμπρότερον.

Φανός: λαμπρὰ ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.

5 Φανοτεύς: ἢ πόλις· οὐχὶ Πανοτεύς.

Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἰνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιόχοποις:⁴

¹ εἰκόασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοιῖσι τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις αἱ
τοῖσι τοίχοισιν ἢ φάλαξ ὑφαίνει.

² Φαληροῖας (sic; acc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 5. Φαλλον: τὸν

³ γ'

⁴ Marg. ζ / a corr.

Φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης·
 Φανοστράτη· Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν
 ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐκονομάζεσθαι Φθειροπύλην·¹⁰
 ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαντασμάτων· ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.

Φαρέτρα· βελοθήκη.

Φάρκτεσθαι· τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον·¹ καὶ ναυ-
 τικὴν δύναμιν.

15

Φαρμακᾶς· μυρψεῖς.

Φάρμακον· παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ
 φέρειν τὴν ἄκυσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρέων.

Φαρμακός· ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀ-
 θήνησιν * ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν²⁰
 τοῖς Θαρρηλίοις· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ
 ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ
 Φαρμακός, ἱεράς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας,
 αἰλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ²⁵
 τοῖς Θαρρηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν,
 Ἰστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-(640)
 γείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ
 φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τούνομα·²
 ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὗρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρ-
 μακῶντα³ δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν
 δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὥς καὶ
 Θεόφραστος ἐν τῇ Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός· τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἰωνες ἐκτεί-
 νοντες· λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν
 βαρβάρων παροίχησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ¹⁰

¹ των primo, sed statim τον

* Inc. f. 145. c. 4.

² τοῦνομα· sic

³ -οντα m. pr.

πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰπ-
πώναξ.

Φάρμακα· τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰα-
τρῶν, φαρμάκια.

15 Φαρμακτιά· λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι· οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες·
ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα· τὴν ἐκ τοῦ γήρως¹ ρυτίδα· οὕτω Σοφο-
κλῆς.

20 Φαρμάξας· ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος· ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τη-
ῦφῃ ἀρηρῆναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην· ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαρ-
γίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

25 Φάρος· τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον· κλάεμα.

(641) Φάσις· φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα
ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον·² ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν·
ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι³ δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρό-

6 πους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἀρχαῖσιν,
ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότες τὸν ὀρφανὸν οἶκον προ-
φαίνειν λέγονται.

Φασί· λέγουσι.

Φάσις· λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν
τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινα μὴ πριάμε-

10 νον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε
γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπι-
τροπέυομένων, ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν
ἀρχοντα ἵνα μισθωθῇ· ἔφαιεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος

15 ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν⁴ μεμισθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου

¹ γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

² λ semel.

³ i in lit. a corr.

⁴ ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἄδειαν

τὰ μαρτύρια ἐνεστιν εὐρεῖν παρὰ τὸ Λεινάρχῳ καὶ
Δημοσθένει·¹ τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν φά-
σεως² παρὰ Λυσίαι·³ πρὸς τὴν φάσιν·⁴ τοῦ ὀρφανικοῦ
οἴκου.

Φάς: εἰπών.

Φάσανον: ξεφος.

20

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν ἐντελῶν τίθεται· Φασηλίτας
γὰρ τάριχρον τῷ Κολάβρωι θῦειν· φησὶ Καλλίμαχος
ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασσιανοί: ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον·⁵ φάσκωλον δέ ἐστιν μαρ-25
σίπκιον· φάσκωλον·⁶ πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς(642)
Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασσιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν. 5

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἐνδειξιν.

Φατέ: λέγετε.⁶

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν.

10

Φατρία: σύνταγμα.

Φαύζειν:⁷ τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαῦλια⁷ μῆλα: εἶδος τι μῆλων.

Φαυλία: ἡ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσο-15
μεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, ση-
μαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ῥαδίον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

¹ -χου et -νοος

² -ων

-ου.

* Inc. σιν f. 146. c. 2.

⁴ Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

⁵ Nov. artie. Φάσκ. [Vid. praefation. p. xx.]

⁷ Φαύζειν et Φαῦλια (punct. et accent. correctoris.)

Photius Vol. II.

- Φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ *Λιχυμνίῳ*·
 20 Φαῦλον, ἄκομπον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ
 ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ πακοῦ
 καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦ-
 λον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν * καὶ
 25 ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ
 (648) τυχόν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τῷ
 συταίᾳ· τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν,
 οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς θεόμενον ἀρετῆς· τάττετο
 δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται
 6 πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσ-
 ποταὶ οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς
 διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ
 ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς *Διχμαλωτίσιν*·² Εἰ μι-
 κρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικῆσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου,
 10 Πολιτείας ἅ· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προσ-
 τάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ εἶμι φαυλότερον· τάττεται
 καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς *Δημοσθέ-
 νης*· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς *Ἰσαῖος* ἐν τῷ περὶ τῶν
 ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ
 15 ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος· *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατὰ *Ἀριστοκράτους*· Ὁ-
 νόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι
 συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

20 [Φαῦλος· εὐτελής· χαλεπός.]

Φαυλλίζει· εὐτελίζει· χλευάζει.

Φαύστιγγες· οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμας σκίλοι·
 οὕτως ** *Ἀριστοφάνης*.

* Inc. f. 146. c. 3.

² Sic m. prima. οὐ τὸ corrector.

² - ὅτις

** Inc. f. 146. c. 4.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φά-
ωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιή- 25
τριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν εἶναι ἐ-
αυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

Φειδῆσεται: φεῖδεται. (644)

Φειδώ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα: τὰ πετρώδη καὶ αἰχμάτοια¹ χωρία· ὡς Ἰσαῖος. 5

Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακίζει: χλευάζει.

Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεῶν.

Φεννίς: ² παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἐτέρω ἀφῶσι τὴν
σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. 10

Φενάγματα: ³ φενάσματα.

Φεραυγής: κατάλαμπρος.

Φέρβει: βόσκει· τρέφει.

Φέρε: οἶον, ὑπόθου.

Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής. 15

Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἐνιοὶ ζῶν λευκόν,⁴ ὅμοιον γαλῇ,
ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις⁵ γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶν⁶ σφη-
κὸς⁷ εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμ-
ψαθ' ⁸ ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας 20
δύο⁹ δραχμάς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίαι·
Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας* τῆς ἡμέρας Ὀβο-
λοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

¹ βω

² Accent. om.

³ Post γ lit. erasa.

⁴ μικρόν m. pr. λευκόν supr. corrector.

⁵ - ας

⁶ ζῶν addidit corrector.

⁷ σφηκοῖς (sic) m. pr.

⁸ - ψεθ' sic.

⁹ οὐ

* Inc. ras f. 147. c. 1.

(645) Φερεσβίους: ζωοποιούς.

Φερέτρωι: τηῖ τῶν νεκρῶν κλήρη.

Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρνη: ἀμοιβή.

5 Φέρνην: τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ρήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέριξι: ¹ προῖξ.

Φέροικος: ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶον ὅμοιον γαλῇ, λευκόν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὗ-

10 τω καλούμενον.

Φέρτερον: κρείττον· ἢ ταχύτερον.

Φέψαλος: σπινθήρ ὁ ἀναφύρομενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος: ² ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

15 Φεσκάσιον: μάγγανον πλοικόν.

Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἰμῳγμα.

Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο.

Φηγαιεῦσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγινος: δρύϊνος.

20 Φηγός: δρυς ἢ πεύκη.

Φηγούς: ³ δῆμος Ἐρεχθίδος.

Φηγούσιον: Αυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου ⁴ φόνου.

Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Αἰλιῖ· — οὐ ⁵ οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

25 Φηλώματα: ⁶ ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν.

(646) Φημί: λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις: λέξεις.

Φθάνει: προλαμβάνει.

¹ Accent. sm.

³ Φηγος

⁵ δ' tum φίλων

² ró primo.

⁴ π. βατράχων

⁶ Φιλώματα et φιλοῦν

Φθάνοντος ἔργον γίνεται:

Φθέγμα: ῥῆμα.

5

Φθείρ: ὁ τῆς πιτύος ¹ καρπός.

Φθεισθαι: διαφθείρεσθαι. ²

Φθεῖναι: προλαβεῖν.

Φθείσεται: καταλήφεται.

Φθιάδος: ³ Θετταλικῆς.

10

Φθίνει: φθείρεται· λήγει.

Φθινύθων: ⁴ φθειρόμενος.

Φθισίμβροτος: ⁵ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Φθείσονται: διαφθαρήσονται.

Φθογγαῖς: βουλαῖς.

15

Φθόην: τὴν νῦν φθίσιν ⁶ λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς

Δημοσθένης.

Φθόη: φθίσεις· ἡ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φθοῖς: ⁷ ὄνομα πλακοῦντος.

Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ.

20

Φιαρόν: λαμπρόν.

Φιβαλέως: γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρ-

ρίνας· ⁸ Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ αὐτὰ φιβαλέα· καὶ φι-

βαλέαι ἰσχάδες.

Φιδάκνας: πιθάκνας· Δημοσθένης.

25

Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλή.

(647)

Φίλαθλος: φιλόπονος.

Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλακίζεται: χαριεντίζεται.

Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμου τὸν Ἀθηναίων πν-5

κτην φησί.

¹ πίτυος. Inc. os f. 147. c. 2.

² θείρ correctoris.

³ Φθει primo ut videtur.

⁴ φθινύων primo, sed & statim add.

⁵ σήμ

⁶ φθῆσιν

⁷ Φθοης

⁸ q̄ alterum corrector, et mox καὶ

Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλομίσης.

Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας.¹

Φιλαργίδης: ποιητῆς κακός.

10 Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα: φιλίαν.

Φίλεργος:² φιλόπονος.

Φιλερισταί: φιλόνεικοι.

Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι.

15 Φιλέσιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεργίου
μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί· ἐπὶ
ταῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμώ-
δηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλῇ: προσφιλέσταται.

20 Φιλήκοος: φιλομαθής.³

Φίλιοι: προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεύς: ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μέναν-
δρος Ἀνδρογύνῳ⁴ Μαρτύρομαι τὸν φίλιον,⁵ ᾧ Κρα-
των, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις.⁶ — τοῖς δὲ κρι-

25 ταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι⁷ λέγω Μὴ πιορκεῖν, μηδ' ἀδί-
κως Κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον⁸ εἰς ὑμᾶς ἔτε-

(648) ρον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τοῦ· Του κακηγοριστότερον.

Φιλίσκος; ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

5 Φιλόπαις: οὐχ ὁ παιδευαστῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖ-
ται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ ταύτων ἡ ἱερὰ
τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν
Ἐλευσίνι.⁹

¹ -ίας

* Inc. f. 147. c. 5. Φιλεότητα (sic)

² Φιλεργός, et in Φιλόπονος

¹ o in lit.

⁴ δεῶ

¹ -ωμαι τ. φίλον

⁶ λλ

⁷ σιν

⁸ μῦθος

⁹ ἐλ
² ἐνεν. (ἐλ. σοστ.)

Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίους εἰς ἣν.¹⁰
 ἐδύκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἀλεξίς πεφι-
 λιπιδῶσθαι¹ ἔφη, ἀντὶ τῶ ἐλαπτύνθαι.

Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοκάλως: καθαρώς.

15

Φιλοκόμπων: ² μεγαλορῆμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος· φιλοκτῆμων.

Φιλομειδής: ³ φιλόγελως.

Φιλοπενστεῖ: φιλοπραγμαστεῖ.

Φιλόπενστος: ἡδέως μαυθάνων· περίεργος.

20

Φιλόπονος: φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.⁴

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· — φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'
 ὅπως Καταπράζεται⁵ τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὔ-(649)
 τως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα: κατασκευή· καύχησις.

Φιλοτησίαν προπίνειν: ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸς
 τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πίων μέρος, τὸ λοιπὸν πα-
 ράσχη φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ
 ἦν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον, φιλοτησία ἑκα-10
 λεῖτο, ὡς Ἐπερίδης⁶ φησὶ καὶ Ἀλεξίς.

Φιλοτησία: φιλία· δεξιώσεις.

Φιλότητα: φιλίαν.

¹ Emendatum πεφιλιπιδῶσθαι pro πεφιππωναι. (λι, σ, et ac-
 centus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.)
 Deinde inc. f. 147. c. 4.

² Sic.

³ Φιλομειδής: φιλογέλως m. pr. Φιλομμειδής: φιλόγελως cor-
 rector.

⁴ Ita corr. pro προθυμως ut putat.

⁵ -ηται

⁶ -είδης

- Φιλοτιμεῖται· ἐπιδαφιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει
 15 ἀγαπᾷ.
 Φιλοτιμίας· δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.
 Φιλοτησίας· τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας.
 Φιλοτίμως· μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως·¹ ἐπιμελῶς.
 Φιλοφρονέστατα· φιλικώτατα.²
 20 Φιλοφρονούμενα· παραμυθούμενα.
 Φιλοφρόνως· προθύμως· σπουδαίως.
 Φιλοφροσύνη· δεξιώσεις ἢ προσήνεια.³
 Φιλουργός· οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόχιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσακράτης λέγει.
 25 Φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.
 Φιλύρα· φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρῳ ὅμοιον·
 ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.
 (650) Φιλυδρίας·⁴ φιλῶν τὸ ὕδωρ.
 Φιμοῖ· ἄγχει· ἐπιστομίζει.
 Φιμοί· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμοὺς καὶ κυβευ-
 τικά ἕτερα ὄργανα· φιμός δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κη-
 5 μός,⁵ εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλος δέ φησιν· Ἐλκ-
 ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάληι.⁶
 Φίσκος· δημόσιον ταμείον.⁷
 Φιτρῶν· κορμῶν· ξύλων.
 Φῖτυ·⁸ φυτὸν· φύτευμα· Φερεκράτης.
 10 Φιτυῖσαι· γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθηναι· ἐπὶ δὲ μη-
 τρὸς οὐκ ἔτι·⁹ ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως,
 τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὐ-
 πολίς Αὐτολύκῳ· Ἀτὰρ ἦγαγες καινόν (τὸ)⁹ φῖτυ
 τῶν βοῶν.
- * Inc. f. 148. o. 1.   ¹ -τερα   ² -la m. pr.
³ Accent. om.   ⁴ π m. pr.
⁵ ἐμβάλῃς   ⁶ ταμείον
⁷ Φῖτυ ter (accentus ter correctoris, i. semel)
⁸ ἔστιν Porsonus, tum prave dist.   ⁹ τὸ om.

- Φλάβιος: ὄνομα χρηματισμοῦ. 15
- Φλᾶν: φλᾶν· τύπτειν.
- Φλᾶν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν)¹ τὸ ἀναμαλάττειν·
Ἀριστοφάνης.
- Φλαῦρον: ἡ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον² καὶ
φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἔστι τὸ * μικρὸν κακόν· 20
φαῦλον δὲ τὸ μέγα.
- Φλεβαῖζοντες: βρύνοντες. (651)
- Φλεγμαίνουσαν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν
διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.
- Φλεῖσιον: τὸ Φλιάσιον πεδῖον·³ Ἀριστοφάνης.
- Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. 5
- Φληναφος: μωρολόγος.
- Φλῆιαι: μιμητικὸς ἡχὸς τῶν γαμψωνύχων·⁴ Ἀριστοφάνης.
- Φλιοῦντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησὶν· αὐ-
θις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν⁵ Φλιοῦντα. 10
- Φλόγεα: λαμπρά.
- Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.
- Φλοίσβου: ταράχου.
- Φλόμος:⁶ λοχμῶδες φυτόν· ὡς ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο. 15
- Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·⁷ Ἡρόδοτος.
- Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἡ ὁ καλούμενος ἄν-
θραξ.
- Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερε-
κράτει.⁸ 20

¹ ἀναφλᾶν om.

² ΦΛΑΤΡΟΝ· ἡ κοῦφον κακον: dist. sed an ambo puncta
a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in
marg.

* Inc. f. 148. c. 2.

³ δι in litura.

⁴ ψο primo.

⁵ τ" (Apices correctoris.)

⁶ μ correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.

⁷ φλυοῦ m. pr. φλοιοῦ corr.

⁸ -της

Φλυαία: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἐκ τούτου δὲ τοῦ δῆμου
ἦν Εὐρεπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσασα: ¹ λαμπρύνασα.

25 Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι.

(652) Φοῖβας: καθαρὸς· ἄγνός· ἢ μάντις· καὶ ἁμίαντος· καὶ
ὁ Ἀπόλλων.

Φοινικήϊα ² γράμματα: Ἀνδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα
ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήγορος τρυφόντος· τοῖτοις δὲ
5 ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ³ ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν
φοινίκων πετάλοις· Σκάμων ⁴ δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος* ὀνομασθῆ-
ναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα
γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἀγλαυρον· Ἔρσην· Πάν-
10 ὄρροπον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον αὖσαν τελευ-
τῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα ⁵ γράμματα τὸν Ἀκταίονα,
βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ
15 τοὺς Σκαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς ⁶ λεγομένων.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες ⁷ Φοί-
20 νικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν
ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπι-
τυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι,
ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέ-
γεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ
25 δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

¹ Φοίβασα m. pr.

² Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nuno Φοινίκη (sic) corr.

³ εὐρετῇ

⁴ καμῶν

⁵ Inc. ονος f. 148. c. 5.

⁶ φοινικηῖα m. pr. φοινίκηια (sic) vel φοίβια φοινίκηια corr.

⁷ ψεῦδος.

⁸ κτή.

Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος ¹(653)
εὐρεθῆναι.

Φοινίξω: αἱμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἡ
τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων: βάπτων αἵματι.

Φοινός: πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ: παραγίνεται.

Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ
μικρὰ * πτερὰ· τούτοις γὰρ ἐόικεσαν. 10

Φολιδωτόν: λεπιδωτόν.

Φονᾶ: ² ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰστών ³ πτερόντα ἡ ταχύν·
βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φολκός: στραβός. 15

Φονᾶν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). ⁴

Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος: ἰχθύς· εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει
δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. 20

Φοξός: ὀξυκέφαλος.

Φορά: ἡ καθόλου ⁵ τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἡ μὴ
δυναμένη ἐφ' ἐαυτῆς στήναι ὅτῃν ἐθέλη.

Φοράδην: ὀρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς: ὕρμας· ἡ τύχας. 25

Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων. (654)

Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης ⁶ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι
τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος
βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρε-
θέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. 5

¹ vi. correctoris.

* Inc. f. 148. c. 4.

² Φονᾶν

³ οἰστών

⁴ ἔχειν om.

⁵ κατὰ ὅλον

⁶ —εἶδης

Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστρων.

Φορβή: τροφή.

Φοραῖον: ὁ νυν ὄκνος λεγόμενος.

10 Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακχή.

Φορητῶς: μεγάλως. * * * *

15 * (Ψιλεύς: ἐκ ἄκρου χοροῦ ιστάμενος· ὅθεν καὶ φιλό-
φιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐκ ἄκρου) χοροῦ
ἵστασθαι.

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτάς² δαπίδας λέ-
γουσιν.

20 Ψιλοκόρης: ³ φαλακρός.

Ψιλή γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη⁴ δ' αὕτη
'στίν, ἡ ψιλή μόνον· Πάλεσιν.

(655) Ψιλόν: γυμνόν.

Ψιλῶεντα: αἰθαλώδη.

Ψίμαρον: ⁵ εὐδιαῖον.

Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥινάδες, αἱ ἄμπελοι.

6 ἔνιοι τὰς δρυπέκεις ἐλαίας.

Ψινάζει: ⁶ ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ.⁷

Ψινύδιον: φαῦλον.

Ψίσαι: ⁸ ψωμίσαι.

* Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. Porson.

* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.

² καὶ μημαλατάς ³ Ψιλοκορης

⁴ πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq.
tum δὲ αὕτῃ ἐστίν ἡ

⁵ Accent. om.

⁶ -ξει

⁷ Semel q primo.

⁸ Accent. om.

- Ψίτται: ἰχθύων εἶδος.
 Ψιττανίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος. 10
 Ψίχες: ἄρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.
 Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος ἔστι δὲ ἀπο-
 ποματικῶν λεξιδίων.¹ πόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀρι-
 στοφάνης· Πλέω γράσου (τε)² καὶ ποθοῖου καὶ φύκου
 [γε] καὶ πόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. 15
 Ψόδας: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.
 Ψόας: ³ ἡ ψοίας, ³ ἡ ὅπη χρή καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀτ-
 τικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσ-
 αγορεύουσιν.
 Ψοῖθης: ³ ἀλαζών. 20
 Ψοῖθος: ³ σποδός.
 Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.
 Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.
 Ψολοκρημία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἰκπεῦσιν· Ἡα-
 θην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίταις. 25
 Ψοῦδια: ³ ψευδῇ· Κρηῖτες. (656)
 Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς πόφους φοβούμενος.*
 Ψυκτήρ: σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.
 Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳι Ψύλ-
 λοι, ⁴ ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίαι Μενάν-5
 δρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ ⁵ ζῶον τὸ μικρὸν ἄρ-
 ρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.
 Ψύξας: φουήσας· ἡ ἀμβλύνας.
 Ψύψαρα ⁶ τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἡ παροιμία παρὰ
 Κρατίνῳι· τὰ δὲ Ψύρα νησιδίων ἔρημον πλησίον Χίου· 10
 λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

¹ ξι

² τε om. G. Utrum ante Αἰσχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

³ Quinquies acc. om.

* Inc. βούμενος f. 149. c. 2.

⁴ ψύλλοις τῶι

⁶ Ψύψαρα: τὸν

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.¹

[Ψυρανίς: ἴδιον μικρόν.]

15 Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβου-
σα, ἵνα ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὁμοιον τὸ
χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον·
20 οὕτως Ἀλέξης.

Ψυχορραφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίπτειν.

Ψῦχος: τὸ ῥίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἑρμῖκος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

25 Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

(657) Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶα: νόσος τίς· Εὐπολὶς Μαρικᾶ·² Ὃς θυμῆνας τοῖς
στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶσαν ἐπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ
6 καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·³ ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.
Ψῶθια:⁴ εὐὶ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρένου· ἡ πορομίᾳ
παρα Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν
μέχρι καλλοῦ διεκυσμένων· παρα δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς

10 ἐγανίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξύτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ
ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

15 Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωροῖν· καὶ βραγχᾶν·⁴ δυσλλάβως λέγουσιν.

¹ τὸ ἀποδραμεῖν m. pr.

² Accent. em.

³ μαρικα

⁴ Inc. f. 149. c. 3.

⁵ Ψωραν· καὶ βράγγαν

Ἰωχός: ¹ γῆ ψαμμώδης.
Ψώχοντες: θρύπτοντες· λαπτύνοντες.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ᾧ.

20

Ἦα: ² μηλωτὴ· δεφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος
περὶ τὴν πῆξαν· ἢ τὸ περιστόμιον.

Ἰατωθήσομαι: ³ ἀκούσομαι· Δωρεῖς. (658)

Ἦ: ³ τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετικαστι-
κὸν ὀξύτόνως.

Ἦγνυντο: ⁴ ἠνοίγοντο.

Ἦγύγια: ⁵ κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμεον
τὸν Ἦγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπέσειν·
ἄμεινον δὲ λέγειν Ἦγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τοῦτο
γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ἦγύγιον: ⁶ ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ δεῖ
τὸ Ἦγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. ¹⁰

Ἦγμευον: Ξενοφῶν * ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ
τὸν ὄγμον, ⁸ τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν
τῶν θεριζόντων.

Ἦδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὥς ἡμεῖς·
Κρατῖνος Δραπέτισι· ⁹ Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας ¹⁵
καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι·
— ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον ¹⁰ ὧδε καὶ δίφρω ¹¹

¹ Accent. om.

² Ἰατωθήσω: ἀκούσομαι, hoo ex em. statim facta pro
ἀκούσωμαι

³ Ἦ

⁴ Ἦγνυντο (i postea additum).

⁵ Litura post γν quater. Primo ni fallor γυγγ.

⁶ Sic ab initio.

⁷ τῶν θηλυκῶν

⁸ Inc. f. 149. c. 4.

⁹ ὄγμον in ὄγμον mut. corr.

¹⁰ -ησι (i in litura) ¹¹ -λογιον primo, vel λογίον. ¹² δίφρω

20 δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείοσι, δηλοῖ· Εὐκλείης Ταξιάρχους· ¹ Οὐκ, ἣν φυλάττει γ' ὥδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

(659) Ὡδεῖον· ² Ἀθήνησιν ὥσπερ ³ θιάτρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασί, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὡδεῖον ἐκλήθη ὡπὸ τῆς ὥδης· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἀρχοντος· διαμετρεῖτο
5 δὲ καὶ ἄλφαιτα ἐκεῖ.

⁴ Ὡδέ πως· οὕτω πως.

⁵ Ὡδηκώς· οὐδήσας· φυσήσας.

⁶ Ὡδῖς· ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

⁷ Ὡετο· ὑπελάμβανε.

10 ⁸ Ὡζειν· θανμάζειν.

⁹ Ὡζηκεν· λέγουσιν·

¹⁰ Ὡζυροί· ¹¹ κρᾶσις Ἀττική.

¹² Ὡθήθησαν· ἐνόμισαν.

¹³ Ὡ Ἡράκλεις· ¹⁴ ἐπίφθεγμα θανμαστικόν.

15 ¹⁵ Ὡ Ἡράκλεις· ἡ κλητικὴ πτώσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ ¹⁶ Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ ¹⁷ τοῦ θανμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐκ τῆς χρήσεως.¹⁸

¹ οὐκ ἦν· φ. δ'

² Manus recentiss. in m. ὥδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον

³ ὥσπαρα (sic)

⁴ Ὡζυροί

⁵ -ης m. pr.

⁶ τω m. pr.

⁷ ὦ

⁸ Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas impleantia. Porsonus.

APPENDIX.

ἈΓΩΓΕΤΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶ-(663)
ρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.

• γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ
ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὤφειλεν.

• Ἀντιδόσεως: ὅταν τις προκληθῇ εἰς λειτουργίαν ἀπο-5
φαίνῃ ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προκαλεῖ . . . . αὐ-
τὸν . εἰτουργεῖν, ἥ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ,
λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α . . . . . λάχθαι.

• γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα
μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀπλοῦ 10
φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.

• γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς
γυμνικοῖς.

• γαυρος· καὶ ἀγαυρός· ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.

• Ἀγῆνωρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ Ἰώ-15
νων δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ Ἀττικῶν ὁ τρυφερός.

• γήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.

• βροχίτων: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἀβροείμων, ὁ λαμπρο-
φόρος.

• γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὗρυναν
ἀγῶνα· τὸ πλῆθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροι-20
σμα· ὡς τὸ, Ἡρῆ μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ
ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.

• Ἀγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνα οἱ ἀμαθεῖς·(664)

• Ἀγυία: ἡ ἄμφοδος· ἡ κοινῶς ῥύμη.

- γροίκος: ὁ ἀμαθής· ἀγροίκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀνλιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροῖω-
 5 της, ὁ γεωργικὸς λαός.
- γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγὰμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.¹
- 10 Ἀγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροσις· ὥς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγορὰς Ἰπερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.
- Ἀγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἡ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἡθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.²
- 15 λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὥσιν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.
- ἀντιγραφὴ: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὥς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα·
 20 ἵνα ἡ τῶν ἐκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία· τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.³
- Ἀνθύπωμοσία: οἷον ἀντεῖπον τῇ ὑπώμοσίᾳ, δημοσία στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.
- ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μὲν ἔστι τὸ εἰς
- ¹ Ad Harpocr. v. Ἀδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεὶς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ κριθεὶς καὶ βεβαιωθεὶς.
- ² Ad Harpocr. v. Ἀδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἐκάστης — ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὁβολόν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.
- ³ Sequitur Ἀντομοσία (sic) τινὰ γράμματα — ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

ἀνέγκαιον· πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελάγχανον 25
 δὲ τοῖς διαιτηταῖς καὶ οἱ ἐρήμην ἐπὶ διαιτητῶν ἀλόν-(665)
 τες, ὥς τὴν μὴ οὔσαν δίκην καταδικασθέντες.

Ἀπωμοσία: δύο σημαίνει τροπὰς ἢ λέξεις· μίαν μὲν ὅταν
 γράφηται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτὸς εἰσαγησῇ-
 ται, ἔπειτα καταγνοῦς αὐτῶς ἐξωμόσῃται παραλελα-
 γίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὁμνύοντες ἀφίεν-
 ται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι
 τὴν σιγὴν· μνημονεύει τοῦ τρόπου τούτου καὶ Δημο-
 σθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστὶ τὸ
 ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν
 ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου· καὶ 10
 τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἐτέρως οὖν λέ-
 γεται πάλιν, ὥς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι
 σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπό-
 μνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

Ἀπρόσκλητος: ἢ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητῆρων 15
 κατὰ νόμον.

Ἀποστασίου δίκη: κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθε-
 ροῦσα τοῦ ἀπελευθερώσαντος.

Ἀργίας δίκη: Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησὶν ὅτι
 Ἀράκων ἦν ὁ θεὸς τὸν νόμον, αὐτὸς δὲ καὶ Σόλων ἐ-20
 χρήσατο, θάνατον οὐχ' ὀρίσας ὥσπερ ἐκεῖνος· ἀλλ'
 ἀτιμίαν, εἴαν τις ἀλῶ τίσαι· ἂν δ' ἄπαξ, ζημιοῦσθαι
 δραχμὰς ἑκατόν.

Ἀτίμητος δίκη: ἢ τοσοῦταν αὔσα ὅσαν ἐπιγέγραπται·
 ἦν οὐχ' οἶον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

Ἀτοπον: Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν. 25

ἰαίων δίκη: ἥτις βία ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἀλλότριον
 ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς
 σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἐγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν
 κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον· ἐστέον ὅτι

30 βιαίων· γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας.

· ιαδικασία: ἐστὶ ἣν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις
(666) ποιοῦνται ὧν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ
ἐστὶ καὶ δοκιμασία.

· ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή: διαφέρουσι τινέ·
· γραφή μὲν ἐστὶν ἡ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλή-
5 ματος κλήσις· παραγραφή δὲ ἡ πρὸς τὴν κλήσιν ἀμ-
φισβήτησις· ἐπιγραφή δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν
τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ
ἐπιχωρίῳ οἷον Φαληροῖ, ἢ ἐτέρῳθι· καλεῖται δὲ ἐπὶ
μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ
κατηγόρου ἐγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν
10 ἀρχὴν, γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλη-
μάτων, ἐγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λήξις.¹

· ἐκάζειν· καὶ δεκάζεσθαι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
χου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικασταὶς δεκάζειν ἔλεγε·
δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα· συντασσόμενοι ἐμι-
σθάρνουν.

15· ἰάγραπτος δίκη: ἡ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ'
· ἧς ἴσχυσεν ἡ παραγραφή· οἷον, ἥρθη ἡ δίκη· οὐ γὰρ
εἰσαγωγίμος ἐστὶν, ἡκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.

· Διαγραφή: καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύ-
γων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διά-
20 γνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται,
λέγεται διαγραφή δίκης. Λέγεται διαγραφή καὶ τὸ κα-
θυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.

· ιαψήφσις: ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ
δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγε-
25 γράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὅς δ' ἂν ψηφηφο-

¹ Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλήσις in λήξις mutasse.

ρηθῇ, πολλὰς ἐστὶ οὐ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τούτω
ἔξεστι τὴν διαψήφῃσιν αἰτιασαμένῳ ἀναπεμφθῆναι εἰς
τὸ κοινόν.

· **ιαμαρτυρία**: ἐστὶν ἦν τῶν κλήρων ἀντιποιούμενοι γρά-
φονται, ἐπ' ἣ τὸ ἔγκλημα ἐστὶ, καὶ ἡ αἰτία δι' ἧς ἕκα-
στος ἴδιον εἶναι τὸν κλῆρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα⁽⁶⁶⁷⁾
ὁποῖον ἔταιμον· ἃ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβηταῦντος εἴ-
ποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ
ἐγκλήματος διαμαρτύρηται.

· **ίκη**: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἦν ὑπὲρ τῶν
ιδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ὤρε-⁵
ται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐλίπαν γράφοντος ταύ-
την καὶ ἀλόγως διωκομένου τιμᾷ τὰ δικαστήριον ὅτι
χρὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

· **ιωμοσία**: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ὁμνῆσαι ὅτι περὶ
γεγονότων τὴν κατηγορίαν πύήσονται· καὶ τοῖς ἐγκα-
λουμένοις, ὡς οὐκ ὄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα¹⁰
δὲ ἐγγίγνεται ἐπὶ τῶν ἐκουσιῶν.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων·
αὕτη μὲν οὖν ἡ Κικίνου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ
τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλύῃ
τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλευέσῃ, χρη-¹⁵
ματὶ λαμβάνων· ἢ ἐάν τις προδίδους χωρίον ἢ ναῦς
ἢ πῆλιν στρατιάν· ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφι-
κνεῖται, ἢ νικῶν παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύηται μετ' αὐ-
τῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συναμολογεῖ δὲ ταῖς ὑπὸ Θε-

οφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέῃ ἢ εἰσήγγειλε Κρα-
τερὸς Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἐνιοὶ δὲ²⁰
τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδική-
ματα εἰσαγγελίαν· ἐστὶ δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκο-
φαντούμενους εἰσήγγειλον, ὥς μὲν Φιλόχανος, χιλίων
καθεζομένων, ὥς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων

- 25 πεντακοσίων· Κακιῇ δὲ οὕτως ὥρισαντο· εἰσαγγελία
 ἔστιν ὃ περὶ καινῶν ἀδικημάτων δέδωκασιν ἀπενεγκεῖν
 οἱ νόμοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σοφῶν
 διατριβαῖς.
- εἰς δατηγόν· προκλήσεις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοι-
 νοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ
 30 τισὶν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δί-
 (669) και λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀλλ' εἴ τις καὶ
 εἰς δατήτων αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέ-
 μεσθαι.¹
- Ἐκκλητην· καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλ-
 θὼν γάρ εἰς τὸν ἐκκλητην λαόν· οἰοῖται τὸν ἐκκλησια-
 ζοντα.
- 5· ὦδειξις· φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἔνδειξιν δύναν-
 ται ἀντιλέγεσθαι· οἷον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δη-
 μοσθένης, ὅτι λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δὲ
 ἔστιν ὅταν φαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πρι-
 ωμένον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφάνικῶν· ὅπότε γὰρ
 μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευο-
 10 μένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχαν-
 τα ἵνα ἐκμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κα-
 τὰ τὴν τάξιν ἐμεμίσθωτο.
- νῆη καὶ νέα· παρ' Ἀθηναίοις ἢ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ
 Σόλωνα αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἡ-
 15 μισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἔσται, τὸ δὲ ἡμισυ τοῦ
 εἰσελθόντος· οὗτος δὲ ἔστιν ὁ χρόνος, ὃν περ κατα-
 λαμβάνει τὸν ἥλιον ἢ σελήνην, ὃ καλούμενος μὴν· ἔστι
 γοῦν ἡμερῶν κθδ' γ² ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοι-

¹ Ad Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ^ο. ἐκκλητευθῆ-
 ναι, τὸ εἰς κρίσεις ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρεῖσθαι.

² Ista valent, 297. Postremam notam, quam hic ut po-

νὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἐν δακτυλί-
νον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἐξῆς καλοῦσι
γουμηνίαν· ὡς πρῶταν ὁλόκληρον· ταυτέστι νέομνον· 20
καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολουθῶς λέγουσι,
προστιθέντες τὸ ἱσταμένου· τὸ δὲ ἐξῆς τρίτη ἱσταμέ-
νου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος·
ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἦν
ἐνίοτε μὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε 25
δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν
καὶ ἀνεστραμμένως¹ ἐννάτη φθίναντος· καὶ ὀγδάη·
καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπὶ τῶν ἐλάττανι, προστιθέντες τὸ φθί-(669)
ναντος, ἕως τῆς πρώτης, ἣτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκάς·
ἦν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα,
ἐννην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα
πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφρακται τὸ
σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

5

παγγέλλειν· καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων
ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . . .² δὲ Αἰσχίνης ἐν
τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγειλα αὐτῶν τὴν δο-
κιμασίαν.

Ἐπιτολή· ἐπὶ ἄστρον· ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου.

· ἔμφανῶν καταστάντων· ὅποτε ἔδει κλῆρον ἀμφισβητή-10
σιμον εἰς τὸ ἐμφανές καταστῆσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς
δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἢ δὲ αὐτὴ καὶ ἀ-
φήγησις λέγεται.

· πιβολή· ἔξεστι τοῖς ἄρχουσιν ἀργυρίῳ ζημιοῦν τοὺς
ἀμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν κα-

tuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palaeog.
p. 561, 10. n. 1.

¹ Pro ῥα potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ^{ως}

² δη^{τι} fare. Debebat δηλοῖ.

15 λουσι· καὶ ἡ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ
θρασυνόμενον, κέκραγεν, ἐπέβαλε.

Ἐπιδῆμιος ἄρχων· ὁ δῆμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ
ἄρχων.

Ἐπίσκημα· καὶ ἐπίσκηψις· ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμ-
μάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις αὐτὰ ταῦτα
διακρίνας.

20 Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν· Λυσίας
ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως· σκέμασθε δὲ καὶ
ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· αὐτός, γραψάμενος τὴν μη-
τέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφὴν· καὶ ἀγωνί-
σασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, αἷ

25 δεῖ ἀποτείνειν, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ
δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

Ἐπιθαυμάζειν· δάροις δεξιοῦσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπι-
θαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

Ἐπίταγμα· δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν θ' εἰς.

(670) Ἐπιγραφείας· ἦτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν
ἐκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπιγραφομένῳ· τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκιοποιουμένῳ.

Ἐπώνυμος ἄρχων· ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ

5 ἐπιμέλειαν χορηγούς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαρ-
δήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Ἀθῆλον καὶ τῶν ἀλ-
λαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται
δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστή-
ριον εἰσάγει.

ῥμοῦ δίκη· εἴ τις τινὰ ἔδῃσεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἶον

10 πρᾶχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δη-
μοσθένης· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.

ὑθυνία· κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων
ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέ-

ται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ ἔξ ὄντες· οἱ δὲ λα-15
χόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δι-
καστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρω-
τώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δῆμων τί-
νων εἰσὶ καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῶος καὶ
Ζεὺς¹ ἔρκειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι· καὶ εἰ
τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρα-20
τείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως
ὠνόμασαν.

Θεωροί· οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς
ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένους ἐν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι
καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν πο-
ρεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ²⁵
Ἱπποκράτης δὲ ἔοντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμ-
πια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θύοντι, τουτέστι, θε-
ωρῶ πεμφθέντι.

Ἱερὸς γάμος· οἱ γαμοῦντες ποιοῦσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ
ἱερὸς γάμος.

Ἱσαιο αἱ ψῆφοι αὐτῶν· ἐγένοντο δὲ Ἱσαιο ψῆφοι, ὥς Ἀρι-30
στοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ(671)
μὲν διώκοντος αἱ τετραπλημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ
πλήρεις· ὁποῖόν τ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐ-
νικά· ὅτε δὲ Ἱσαιο, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὥς καὶ Θεό-
δεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία.

Ἱτεαῖος· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς
Ἀκαμαντίδος Ἱτεά, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

ατηγορίας δίκη· ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοι-
χομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς,
πεντακοσίας καταδικασθεὶς ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, τριά-
κοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ἱππερίδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δω-10

¹ ζ / fere.

ροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους
ψησί, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν
κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χώνη, ὕστερον δὲ ἐκ
μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθιένται, ἵνα μὴ καθιέ-
15 μιναι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ἡ κημός μετέωρα εἶχε
χείλη, ὥς τὰ ἐπισκοπεῖν.

· ἦρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος
γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἀγραυλον, Ἀρσην, καὶ
Πανδρόσσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἑρμῇ συγγενο-
μένης.

Κλητῆρες καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ μάρ-
20 τυρες, εἰσαγομένων τῶν διωκομένων, τῶν κατὰ τὸ
πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τι, ἢ τοῦναντίον·
οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικαζομένου εἰς δίκην προκαλου-
μένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς
ὄντινα, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσσι οὐδεμία.
ἢ τοῦ προκεκλησθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἱ τινες
25 παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν
δικαστηρίοις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα
ἢ ἄλλης ἥστινοσαῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀτ-
τικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι καὶ λευ-
30 κοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἀναρπάσας ἦρχε.

(672) Κυβευτικός φῆμος πλέγμα ἦν σύηνον τριχαεῖδες, ὃ τιθέ-
ασιν ἐπὶ ἄβρικας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ἀστραγ-
γάλους.

· υρία ἢ ἐκκλησία: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευ-
τέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας² πλεῖ-

¹ Sequuntur verba statim deleta ὃ τ. ε. ἄβρικος. Vide p.
672, 1.

² XV fere litt. spatium.

στα ἐχρημάτιζεν ἡ μέγιστα τῶν ποινῶν· ἀλλ' ἐνῆν5
τὸν δεδεμένον φησὶν· εἰκότως δ' ἂν τις αὐτῷ ἐπιτι-
μήσειεν· εἰ γὰρ ἂν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθη-
ναίους νομίσαι ἐν¹ ἐμίσθουν²
ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυ-
ρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἰσαγ-
γέλιαις· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· 10
καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογρα-
φὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δελξείας
τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἑκτης πρυτανείας, πρὸς τοῖς
εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειρῶντων
δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἡ μή.

Κῶβακεύεται· οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν 15
εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν· οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λήϊτον ἐκά-
λουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὰ τοὺς ἐπιδιδόντας
ἢ ὑπηρετοῦντας τι τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταί· καὶ συνήγοροι· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων 20
πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἰροῦνται δέκα· παρ'
οἷς διαλογίζονται πῦσαι αἱ ἀρχαὶ τὰ τε λήμματα καὶ
τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα σπνηγόροις·
οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνας δι-
δόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἴτα ἐφί- 25
ενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἓνα καὶ φ^α.

ῥκος ἤρετο ἰδρύματος· αὐτός ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις·
ὃ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμε-
νικῷ· καὶ Λύκου δεκάς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυ-
μα αὐτοῦ κατὰ δέκα γεγόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδί- 30
καζον.

¹ et ² X fere litt. sp.

(673) Μετοκρίνη: οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις
 στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν με-
 τάλλων· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα
 ὑπερείσματα.

· ἡ οὖσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίοις λέγει τῶν
 5 κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχά-
 νουσι τὴν μὴ οὔσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχ-
 μῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν·
 διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρῶ-
 τερον ἐξετασθεῖη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίοις δέ,
 ἀσθενὲς τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότες τὴν κατὰ
 10 δίκαιαν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέρις οἷας δοκεῖν
 εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφουσαι·
 τὸ ὑπόμνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας
 ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἅπαντων
 τὰς, ὅπη δύνοντας ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὔσαν τῷ
 15 ἐλόντι, ὥστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστα-
 σθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίοις δὲ ἢ ἀντίληξις οὕτως
 ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λό-
 γων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἷτιον ἢ τοῦ ἔθους ἐκ-
 λειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἢ ἀντίληξις·
 ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.

20 Ναύκληρον: Ὑπερείδης: οὐ μόνον ἢ συνήθεια κέχρηται
 τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ
 ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἄπαξ συμβιώσει καὶ
 γάμῳ παῖσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκις γαμοῦντα πα-
 25 ραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον
 τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.

· ομοφύλακες: ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχο-

τ τ
 1 -ηνη vel -εινη.

προς ἐν ζ'. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἀρειον
πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία
χαλκὰ ἄγοντες καὶ ταῖς θεαῖς ἐναντίον ἀρχόντων.
ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔκεμπον τῇ Παλλάδι (674)
τας δὲ ἀρχὰς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκά-
θηντο, κωλύοντες τὰ ἀσύφορα τῇ πόλει πράττειν·
ἐπτα δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὥς Φιλόχωρος, ὅτε 5
Ἐφιάλτης μόνῃ κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ
τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας· διαφέρει· Ἀριστοτέλης
ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν
διαλεγόμενος· εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν πε-
ριστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν 10
ἐάν τις κατηγορηταὶ ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἐάν
τις δῶρα δίδους ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὀρισμοῦ διαφέρει· ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστὶ·
λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὀρθοεσίων,
καὶ κατὰ τῶν ὀρισμῶν· ὁ δὲ ὀρισμὸς καθ' ἐνὸς μόνου·
εἴ τι γὰρ ὀρισμὸς, τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὅρος; 15
τοῦτο καὶ ὀρισμὸς· διαφέρει δὲ ὀρισμὸς ὑπογραφικοῦ
ὀρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν
συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτός, οἷον· ὁ ἀνδρω-
πος, ζῶον λογικόν, θνητὸν, πλατυώνυχον. *

Ὅρος ἀγωγῆς καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγωγης· καὶ ἄγγα-
ρος· διαφέρει· ὀρος ἀγαγεῖν μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὥς 20
Ἑλένη γάμῳ καὶ Τρωϊλῷ· Ἡρόδοτος δὲ· οἱ εὐεργεταὶ
βασιλέως ὀρος ἀγαγεῖν καλεῖνται Περσιεῖς· Νύμφης δὲ
ὁ Ἡρακλειώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ
Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ

* Sequitur Ἐπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους — στρέφεισθαι
καὶ μὴ φεύγειν ὁμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὁμόσει ed. ms.

- 25 κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους· σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀπο-
 στελλόμενοι καλοῦνται· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι
 καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλή-
 κασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης
 μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ, οὕτω· δύ-
 νηται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίου, ὁ
 (675) δὲ σχοῖνος ἑκατὸν ¹ μέτρον Αἰγύπτιον ἐξήκοντα στα-
 δίου· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπός ἐν τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεί-
 νοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνή-
 ματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδα-
 5 χῆς βασιλικούς γραμματηφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ
 τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρεῖας ἀγγαρεύειν λέγο-
 μεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἀγγαρον· καὶ ἀγγάριον
 ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.
- ῥημούς· λοχμῶδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργασό-
 10 μενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν
 τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς ἄλσεως.
- στρακισμοῦ τρόπος· Φιλόχωρος ἐκτίθεται τὸν ὄστρα-
 κισμόν ἐν τῇ γ' γράφων οὕτω· προχειροτονεῖ μὲν ὁ
 δῆμος πρὸ τῆς ἡ κρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον
 15 εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σάνισιν ἡ ἀγορά,
 καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ
 φυλὰς, ἐτίθεσαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγρα-
 φὴν ἐπεστάτου· δὲ οἱ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ·
 διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ
 ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα
 20 καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων, ἐν δέκα

⁰¹
¹ σχ τυμὶ ἑκατὸν αἰ ἐκαστὸν π. 1.

ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαί-
νοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ἰπέρβολος ἐκ τῶν ἀδύξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δὲ ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθνος, ἀρξάμενον νομο-25
θετήσαντος Κλεισθένης, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυ-
σεν, ὅπως συνακβάλῃ καὶ τοὺς φίλους αὐτῶν . . .

Ἀράλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς πρὸς τὰς ἐπείγουσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ τα-(676)
μίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλ-
κιβιάδην· ἡ δὲ Παράλος καὶ ἀπὸ τινος ἥρωος ἐπιχω-
ρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον οἶδε· καὶ Διναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Σιγείχορος δὲ ἐν τῇ 5 τέταρτῃ αὐτὰς οἶδε, πρῶτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριά-
δα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Πάραλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἶον τῇ 10 Σαλαμινία, Σαλαμίνιοι.¹

Παρεγράψαντο: οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμων κρί-
νοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φα-
σὶν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δι-
καστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγνώσ-15

¹ Sequitur, Παράστασις: τὸ ὄνομα — ut Photius, nisi quod δραχμὴ καταδικαζομένη (vel -νους) ὑπὸ — Μισιγύνη — γραμ-
ματι δι (ni fallor) ἀποφύγη — ψευδογραφὰς καὶ ψευδοκτητίας καὶ δουλεύσεως καὶ βίου καὶ μ. → λέξεως.

Photius Vol. II.

κουσι· περιγεγραμμένοι οὖν εἶσιν οἱ νόμοι παρὰ τὰ
κατηγορούμενα γεγραμμένοι.

· αργηροῦμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.

· ἐνέσται: οἶδοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Ἕλ-
τες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰς δὲ οἱ
20 ἐν τοῖς ὅπλοις ἐάλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βε-
βιασμένοι ταῖς κεκρατηκυῖαις πρυτανείαις.

Κακὸν² λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

· ροβολή: φανεροῦ μὲν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις·
Κεκήλιος δὲ φησιν εἶναι ἣν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα
25 ὑπορυττόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ
κοινὰ κλαπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἐμπο-
ρικὰς μηνύσεις.

(677) Πρόσδοξ τις εἶναι φαίνεται ἣν οἱ δικαζόμενοι κατέβα-
λον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

· ροσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὼ προκα-
λεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· προκαλεῖται δὲ τὸν
5 ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆ-
ρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρεταί.

· ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος
τῶν ψήφων, ὥς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων·
ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐξημιοῦντο πρῶτον πρὸς
10 ἀτιμίαν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράφασθαι παρὰ νό-
μων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑφηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμε-
νος μὴ ἐπεξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας,
ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ
δικασταὶ τιμῶσι.

^{xv}
' ; κα ferē. Quo spectent puncta, n. 1.

• ῥητορικὴ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χώριον·
τὰς γνώμας αἷς εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψη-15
φίσματος· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους προ-
δοσίας·¹ ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή·
οἷον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήτιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ
Σφητοί· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς²⁰
ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγρά-
φους νόμους.

¹ Ita voluit, quamvis videatur fere prodaitas.

CORRIGENDA ET ADDENDA.*

IN TEXTU.

(Stellula praefixa indicat, Personi apographum in vitis consentire.)

pag. lin.

- * 5, 5 ἀναφώνημα· Vide p. 492, 14
- * 20, 3 Κόρακας·
- * — 15 κρημνώδεις
- * 46, 22 δίαυτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.
- * 47, 10 Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς·
- * 47, 24 Ἐωλοκρασίαν·
- * 50, 8 Λευκαδία·
- * 51, 2 βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. γ.
- * 58, 23 συκοφαντίας
- 64, 26 Ἠκονήσατο: et ἠκόνησεν.
- * 68, 26 μιᾷ
- * 81, 4 ὥς τε et 85, 22
- * 90, 4 ἔνδειαν (Acc. et sp. om. G.)
- * 93, 8 πρυτανεῖον
- * 97, 22 οὐκ ἔτ' et 98, 1

* Haec Corrigenda et Addenda cur non suis locis sint inserta, facile intelligent qui accuratius inspicere voverint. ED. LIPS.

pag. lin.

- * 102, 1 ἐδραῖα (sic G.)
- * 111, 15 ἀπὸ
- * 125, 6 ἔλλα,
- 141, 17 ρεῦμα Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9.
825, 10. 438, 12. 484, 6. 494, 9. 560, 19
Contra ῥ lege p. 1, 3 et 9. 24, 2.
- 142, 4 ὅταν et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 380, 8. 542, 2
ὅταν 235, 13.
- * 153, 21 κυρίως μὲν καλ.
- * 169, 1 Distingue, λαχμός λέγεται κληρός καὶ — πρεσ-
βυτέρων· vel saltem πρεσβυτέρων, κληρός·
καὶ ἡ κληρονομία, κληρός· Vide 221, 21. 304,
22. 574, 23
- * 180, 24 Dele τὰ
- * 187, 21 Ἀθήνησιν
- * 199, 9 σύμμιξις (Accent. om. G.)
- * 201, 17 Κράτητα
- * 213, 17 εὐρεῖα.
- * 216, 17 et 19 Ἠπείρου.
- * 230, 22 δέρμα
- * 245, 4 Dist. ἡ παροιμία ἐνθένδε·
- * 247, 2 Dist. Κτησιφώντας· Locus est f. 76, 24.
H. St.
- 252, 14 γούν vel γούν et 284, 16
- 253, 15 ἐπειδ' ἂν 581, 11. ἐπειδ' ἂν
- * 258, 24 αὐτοῖς
- * 276, 16 ἔ. τοῦ Π.
- * 286, 19 φασί (Postέταιρῶν l. 18. distinguunt ut hic G. P.)
- * 287, 23, 24· Τερ Ναυκρ.
- * 328, 26 τρύπιδος (Acc. om. G.)
- * 335, 27 Ὀνειρ-
- * 338, 20 φ. τοῦτο Δ.

- pag. lin.
- * 365, 21 σωλήν·
  - * 388, 6 ἀναισθήτων·
  - 387, 15 ἡρώδης (Vide Addenda ad Collationem.)
  - 389, 11 παράσημα·
  - * 390, 9 τίθεται,
  - 410, 4 Dist. Πενθερά: τωῖ νυμφίωι ἢ Diverse
peccant G. P.
  - * 431, 3 Πίσυνος:
  - * 473, 17 Πυθῶδες (Acc. om. G.)
  - 500, 24 ὁλ. τῷ (Primo τὸ G.)
  - * 520, 12 Distingue, χωλεύειν· καὶ ἀγκωλλίζειν, Vide
531, 15 539, 17
  - * 523, 17 Dist. ὀξύ·
  - * 525, 20 βακτηρία
  - * 531, 6 πέτραι,
  - 533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μὴ δέ φ' et δέν σ.)
  - * 559, 11 ζινλχιον· οἶον τὸ
  - * 560, 21 et 25 αὐτοῖς
  - * 561, 13 αὐτῶν
  - * 569, 7 Αἰγινῆται·
  - * 586, 16 τωῖ Ἑρ.
  - * 657, 10 Ἐναγ.

(686)

IN COLLATIONE.

pag. lin.

- 1, 7 n. 2 Nunc mihi satis liquet esse ΑΤΚΟCΤΟΜΓΟΤ,
(C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus
in specimine ad Marquardum Gudium misso,
Etymol. Gudian. etc. Lips. 1818. p. 592.

pag. lin.

- 1, 12 πορητικόν] Ita clare G. quomodo legendum
viderat Ruhnkenius, Praef. ad Hesych. p. x.
- 3, 11 ὁ, τιχώτερον (i. e. ἀττ. ut Pors.)
- 7, 1 n. 1 *Adde*, et sine punctis quae articulum claudant.
- 10, n. 1 Ἐκάνυμοι
- 11, 15 Ἐραγεμπόλοι
- 14, 7 Ἐρίπναι] Acc. om.
- 14, 11 n. 1 *Adde*, sed ter ex emend. Per lenem p. 16,
17. Per asp. p. 347, ter
- 14, 16 n. 2 ἔρειν (ρ statim supr.)
- 16, 2 Ἑρμιοι] Acc. om.
- 16, 1 n. 4 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ni fallor, (687)*
memoravi. Ergo lege, non anxie persequar.
- 17, 6 n. 2 ἐρρήσεται:
- 17, 7 Τυροῖ] Acc. om.
- 20, 11 Ἰσον hic et alibi
- 21, 17 Desunt puncta in fine
- 22, 1 τί ἐστι π.
- 23, 17 γετνιᾷ potius
- 27, 11 Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra α evanidus
- 29, 3 Εὐδον.
- ἀβρύνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἵμασι 607,
26. αἵμ. p. 347. bis. ἀμάξει 538, 12. ut p.
586. 565 bis. non 405, 24 εἴργεσθαι 59, 15
ἐλίσσόμενα 124, 3 ἔλκος 161, 9. sic et 543,
2 ἐξῆς 523, 14 ἔπονται 141, 5 ἐστίαν 145, 4.
sic 121, 13 ἐπόμενα 442, 9. et lenis, 471, 22
et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἡλίσκετο 436, 17.
450, 22 ἡλιωμένος 67, 8 ἡγιῶντο 533, 5
ἡρέμα 271, 12. 694, 26 ἡχοῦσιν 153, 20. sic
172, 9. 581, 1 ἱμάς 54, 20. 55, 5 ἰστοῦ 134,
11. ἰστός 418, 17 ὄρκος (sic) 545, 10 ὄστρα-

pag. lin.

- κισμός· 155, 24 Sic habet ἐάλω, ἕκαστος: ἐ-
κάτερος, ἐλεῖν, ἐλέσθαι, ἕνα, ἕξ, ἑπτά, ἐαυ-
τοῦ, ὦδα, οἶσθαι, οἶκειν; α̃, 601, 22. ἡθός,
ἐορτάζειν, Ἑλλήνες, ἐταῖρος, ἀπλοῦς, ἀγνός,
ἀλώπηξ, ἡσθῆναι, ἱκπος.
- 29, 14 Εὐεπής] Acc. om.
- 31, 8 et 20 Εὐρηγος et Εὐδίνος] Acc. om.
- 32, 15 et 21 εὐθυνοὶ et Εὐθύναι] Acc. om.
- 33, 14 ἀπαρεγκλήτως primo ut. pulo, certe ἦ.
- 36, 12 Δύλουιν], λ. ex cm. statim facta
- 38, 18 — 21 Εὐ
- 43, 15 ἀγξίν (α et γ nexis)
- (688) 47, 40. In ἐψη(τὰ αἰ)σχύλος, inclusa ex cm. ej. m.
quae et ε̃ mut. in ε̃
- 53, 13 n. 1 Γε (sine puncto) et sic p. 120
- 54, 6 Ζήτρειον
- 60, 10 Ἥγ.
- 61, 6 n. 11, 12 ἦραι κρέα θυνόντων· ἦν λεγεται ἰδρύ-
σθαι· ἠδεῖαν οἱ
- 61, 12 ἠδεῖν] Pro accentu est illo quasi hamus,
quo designari solet syllaba ἦν, sed nescio
an sit ab alia manu
- 62, 4 n. 5 Ἀδδε, Est circumflexus; sed ἦ, opinor, in
archetypo erat
- 63, 1 γάλατι] Ita G. Hesychius; Κάνδυλος: διὰ
ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος
πέμμα ἐδάδιμον. Ad διὰ ἐλαίου Porsonus,
„διαλαγαῶν MS. L. διὰ λαγῶων.“ Postea
addidit, „Sed rectius Schowius delendum
putat. Scriptum erat διαγαλα, pro quo cor-
rector apposuit διὰ γάλακτος. Deinde al-
terum in λαγα corruptum. Liege vero γά-

pag. lin.

λατος, ut habet MS. Dörvill. Etym. Masp.
488, 53."

67, 15 Αἴγυπτον] γυ evanida

67, 18 Pro n. 2 lege, ἐνηλίσια

68, 18 ἐξ.π. tum in ἄλλας, s evanidum

69, 25 ἡμισείας (sic) An recentioris est Graecismi
πρὸ ἡμισείας?

70, 22 συναλιφῆν] Vide infra p. 428, 12. 375, 10.

Dum haec corrigo, videō ita scribi et in co-
dice Apollonii Lex. Hom. νν. Πάποι, Ὠπος.

In Plurynicho p. 14, 17. οἱ Bekkerus; et sic in
Apollonio v. Σφαραγεῦντο, si Villoisono fides.

70, 27 ἤρεσκεν] Prius ε evanuit

(689)

71, 4 n. 1 Αἰδε, et spiritu

[71, 4 Ηνας in codice sine accentu scriptum. Por-
sonus ἦνας, puto quod ita scriptum videret
apud Hesychium p. 1639. Sed idem ἀφῆναι
habet, ex quo sequitur ἦνας verum esset
De quo nunc satis constat ex Herodianō περι-
μονήρους λέξεως p. 24, 18. αἶνω τὸ δασυνά-
μενον καὶ βαρυνόμενον τὸ παρὰ τοῖς Αἰ-
τικοῖς. Φερεκράτης, αἶνειν· πτίσσειν. Ita
scribendum. Hesychius p. 164. αἰνῶν· πτίσ-
σων. Corrige αἶνων. ED. LIPS.]

72, 18 Ἰππος (sic)

75, 15 εἰσῆρησεν] σ alterum evanidum

75, 17 ἐκρεμμ. sed μ semel damn.

76, 18 n. 5 ἐκαθέλιγτο (ita potius quam θέ)

77, 18 ἄλλος primo

78, 21 Debat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θα-
λαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49.

Sic et 93, 21. Καθάριοι.

- pag. lin.
- 79, 4 ἦ] Primo *οι* ut puto, sed statim em.
- 82, 7 n. 5 Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
- 82, 24 n. 3 *Lege*, Θ evanidum
- 86, 8 n. 2 συλλαβῇ
- 86, 22 *Pro n. 5. lege, παιδεραστείαν* (vel sine accentu)
- 90, 17 ὦρην] ὦ primo, sed ὦ statim
- 93, 18 n. 6 *Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
- 96, 12 Θυηχόοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, etc. of Athens*, p. 210
- 98, 26 Θώη m. pr.
- 101, 24 Ἰδρις
- 104, 22 Imo in *Ἰξε* sp. incertus, sed potius lenis
- 105, 11 ᾱ] τὰ
- 107, 17 ἱμαλιά an ἰ. non liquet
- 109, 17 Ἰπορος] Ita potius quam Ἰ.
- 109, 27 *Pro n. 2. lege, ἀφ'* potius G. tum τῶ++++ῶν, evanidis fere mediis
- 112, 20—23 Ἰ ter, tum 24 Ἰ.
- 113, 5 In seqq. semper fere om. accentus in Ἰσος ἴσα habet, l. 22
- (690)115, 3 Ἰσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineae initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

> τὰ ^α ————— τὰς
 > <εται δὲ ————— κα
 > ρ' ^δ εὐριπί ————— πράξασα
 > μέλλω καί —————

In apostrophī formam rotundatur, p. 278, 6

, καὶ ἐπιλόγοις ————— μοχθῶ

, ρος ὃν τινα ————— τεθνηκέ

, ναι. ζῶ ————— κατάγελως:—

Ejus loco est *ς* ad Simonidis locum p. 414.

Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineae aut citationis. Vide

Bast. Comment. Palaeog. pp. 859, 860

- 115, 9 ἐδίδετο primo; nunc *ς* scalpello factum *ο*
- 115, 23 Ἰστια
- 115, 24 n. 2 Ἰστη
- 115, 25 Pro n. 3. lege, Ἰστιατορία: δαικνητορία
- 116, 1 n. 4 Lege, Ἰστιατορία et ἰστιάωντο
- 116, 3, 4 Ἰ bis
- 116, 20 γλούτου m. pr.
- 116, 22 Ἰστιάειν] *ι* alterum in litura
- 116, 25 τεῖχος] *ει* correctoris
- 117, 17 παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro *τ* ut puto
- 118, 11 ἱερανίης, sed pro ἱερά *ν*. solita negligentia
- 118, 14 κιναιδίων m. pr.
- 119, 20 κάβος] Acc. om.
- 123, 11 n. 5 Accentus correctoris
- 125, 22 In ψευδομ. acc. σμ. (691)
- 126, 11 πατάγεις primo. Ab alio, et illo recen-
 tiore, ut puto, factum παταγῆς. Plato
 Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas.
 εἶν, ἣν δ' ἐγὼ, Εὐθύδημε! τὸ γὰρ λε-

pag. lin.

- γόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sic edd.
et mss. quantum constat. Porsonus, „καλὰ
δὴ πάντ' ἄγεις.“ [Ita scil. schol. Ruhnk.
p. 97.] „Lege cum. Andreschio, Hesychio,
Photio, Suida, καλὰ δὴ παταγεῖς.“
- 127, 9 δῆμηγρος. Ambo accentus recentiores puto
- 127, 13 τιμαῖος primo; τίμαιος corr.
- 127, 26 δευτέρα m. pr.
- 128, 5 ἱερεῖα] Πα Porsonus hic et 24, 17. 465, 3
321, 18. 648, 8. MS. modo ἱερεῖα, modo
ἱερεῖα. Vide ad Moerin p. 191
- 129, 9 Ἑλληνικὸν τὸ] νε in litura. Primo καὶ
- 129, 7 n. 6 Pro accentum habeat lege, accentus habe-
ant: Κάμπιος et κάμπιοι
- 129, 9 n. 1 τρυ,
- 130, 12 λινωι] Sic, circumflexo deleta supra ω.
- 131, 8 Ter acc. om.
- 131, 7 Καρβαντινη
- 131, 14 Καρδιαλγίαι] λ ex em. (forsan pro γ)
- 132, 19 ψευδοπρακλεία
- 132, 1 n. 3 Ἀδελ, ω ex em. statim facta pro ο
- 133, 4 θρηνωδοί] ρ ex em.
- 133, 6 ἀσαφεῖ] α alterum ex em.
- 133, 22 Κάριτα] ρ ex em.
- 134, 9 ἔχον primo; certe ο
- 135, 7 ΚΑΤΑΓ primo. Γ in Π mut. nescio an
m. pr.
- 135, 9 Καταγλωττίζειν] ι ex em.
- 136, 1 n. 6 Ἰμο-ταις primo
- (692)136, 8 Artic. primo cum superiore confusus: nunc
punctis diremtus a correctore. Nota mar-
ginalis, ~ Vide infra ad p. 369, 11

- pag. lin.
- 136, 25 *Καταιγίδας]* σ insertum ex em. forsane ej. m.
- 137, 8 *Κατακᾶ]* Acc. correctoris
- 137, 16 n. 2 *Alde.* Sed εἴ corrector.
- 138, 26 ἡ primo omissum
- 140, 1 *συντρίψαι]* αἰ in litura
- 140, 8 *Κατάξεται]* -τε primo
- 140, 11 *περιπτεπτον*, sed τ priorē loco nunc erasum
- 140, 17 *Καταπρέσβην]* Acc. om.
- 140, 18, 19 *Καταπροίξεται* m. pr. αἰ corr. tum in ἐκ-
φύγοι, κ in litura
- 140, 20 ἡ] ἡ et alibi saepe, ubi non notavi, ut
147, 7. (ἡ -ἡ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25.
Sic ἦν 144, 22. ἡγοῦν 167, 17. et alibi
saepe
- 141, 6 *γενικῇ]* ι in litura
- 142, 8 *τούτου]* Ita primo; nuno scalp. *τούτο* (sic)
- 142, 25 τ in ὄρε, αἰ in ἀντ', ex ejusd. em.
- 143, 10 n. 1 Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
- 146, 18 In *Κατελλ.* semel λ damnavit m. recentiss. forsā Galei
- 147, 2 *κατεντυγχάνουσαν]* ε ex ejusd. em. Primo
Κατυ ut puto
- 147, 11 -μένος (ι statim)
- 148, 12 *καταχειροτονία]* -αν primo, ut puto, nunc
erāsa lit.
- 149, 7 *Κατῆλις* primo; et *μη* in μεσ. ex em.
- 149, 10 *τύπτον*
- 149, 11 In marg. λ / In ὅλος; ο alterum ex em.
- 149, 27 n. 1 *alde*, vel certe antiqua

pag.	lin.	
(693)150,	9	Σοφοκλῆς] Primo φω [*] sed φox. ex ejusd. em.
150,	11	ἐξείρξεως] ω ex em. pro ν, ut puto
151,	1	Καττεν in litura, sed ab eodem et eodem temp.
151,	3	Inc. f. 35. c. 4.
151,	12	Κανὸς (ν statim, ut puto; accentus a recentiore)
151,	27 n. 2	Dele accentum
152,	4	μετάλων primo
152,	9	ὄσπρια] Per asp. hic et 161, 17. et 308, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi ὄσπρέου) 270, 5
152,	19	ἀπο-] ἀ ex ν statim factum
153,	2	βραχέως primo
154,	1	δημήτραν ἐνελευσίνηι sic, sed δήμητραν proparox. fecit m. antiqua
154,	10	πλοῖον] ποι primo.
154,	16	Κένανδρόν (sic)
155,	18	Κέραον m. pr. In τέλειον, ε ex em. statim facta, forsā pro λ
156,	2	θύειν] ν ex em. statim facta
156,	18	παραπλησίαι] Ita m. pr. α et ε disjunctis; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, αι, valet α̃ι vel α. Corrector antiquus ε delevit, et τοῦ ἄλφα caudam in ε mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi haesitantes scribae vocem sine accentibus scribunt, ut δεισαία p. 215, 21 (ἀπαι p. 317, 5.) literas solutas plerum-

pag. lin.

que ponere: nexas tamen reperi p. 399,
25. Vide infra ad 584, 21

156, 18 κατακκευῆ m. pr.

156, 23 κινήμεροι sic

158, 22 n. 3 *Lege, Κεστρεῖς: νήσας* (In K. accentus cor.(694)
repositoris)

159, 9 *Pro n. 6. lege, Inepte Galeus in margine,*
„Rectius Ἄνους ut Suidas et Phayorinus.“

160, 1 n. 1 *Lege, -σαν vel potius -σαι primo*

160, 5 In κατακεπ. e statim, pro ρ ut puto

160, 6 n. 2 *Lege, nunc ὡς τὸ ἤδη ἦδεν corrector*

160, 24 Κήθια] ἦ in litura

162, 15 τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὃ in ὄρνειον ex
ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμολως, ὁ
in lit. et primo -οιος.

163, 1 In nota 6 dele acc. in κουθουροις

163, 5 ὑποφαιὸν m. pr.

163, 10 νόθον] θ in lit.

164, 8 Κικιόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan
pro α). Accentus potius correctoris

164, 10, 11 κιδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco α
corrector

164, 15 Κιθαίρων m. pr.

165, 16 Notae 3 adde, Accent. potius correctoris

165, 19 σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut pu-
to. Ita 160, 1. συντόμησαν factum. Sed
istiusmodi quisquilias consulto omisi

166, n. 9 et 1 Tres em. correctoris

167, 1 ἦ pro ἡ

167, 2 In n. 4. lege, Porson. B. Imo fuit κην
primo

167, 8 τὰ, tum in alius versus initio κίστας, sed

- pag. lin.
- τὰ in τὰς mutavit corrector. Nempe τὰ
σκάττα fuerat
- 168, 22 Κλέπτος] Acc. om.
- 172, 9 τῇ* i. e. primo τῇν
- 172, 14 Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed ac-
centus m. pr.
- 173, 14 n. 4 Lege, Κνιστα
- 173, 20 n. 3 Lege, Κνισης
- 173, 23 Pro n. 5 lege, Κνισ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνι-
(695) πός· ἢ γ. Porsonus prorsus ut dedit. E
Suida interpolat Galeus. Tantum dele τοῦ
- 175, 8 Pro n. 1. lege, ἡλίθισφλύαρος (sic) omnia
m. pr. Primo scil. ἡλιθιοφ.
- 175, 10 et 13. κοβαλεια bis sine acc.
- 175, 14 παιδία m. pr.
- 176, 2 ἰπνωι. In hujus vocis accentu ludunt scri-
bac. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om.
p. 626, 10. sed ὦ corrector
- 177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λε
- 177, 26 Κρητέρα] Acc. om.
- 178, 15 Κρητίδα] Acc. om.
- 179, 6 In n. 5. lege, ἐπὶ τὰς φ.
- 179, 10 In n. 8. dist. κηρύττει.
- 179, 15 παγγενεῖ
- 179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris
potius)
- 180, 13 n. 4 Lege, ὕψη.
- 180, 21 Κρουπέσαι] αι ex emend. ut videtur; sed
ejusdem, et statim facta
- 181, 21 Κτιλός m. pr. Κτίλος corr.
- 181, 24 πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.
- 182, 9 κυάμων] ᾶ ex ejusd. em.

- pag. lin.
 182, 12 ἀρχοντας] *ν* ex em.
 182, 16 Κύβερρον] *ε* ex em. m. pr.
 182, 21 - φόρητοι primo
 183, 4 πέλεκυς] πέλυ, primo, i. e. πέλυξ, sed
 statim em.
 183, 6 Κύβηλις] Acc. om.
 184, 13 Κύθνιοι] *ι* prius nunc deletum
 186, 14 n. 1 Adde, In κύμονα accentus correctoris potius
 186, 15 Κύμινον] Acc. om.
 186, 19 n. 4 *Lege*, ^{τι} πρῶ fere ms. ubi istud quasi *ι*, τὸ
 ταῦ contingens, non est accentus ut pu-
 taram, sed merus ductus, compendii in-(696)
 dex. Vox igitur legi potest πρώτου vel
 πρώτον. Similiter 145, 10. et 166, 7. Θε-
 όπομπ^ο et κτησιφῶντ^ο fere codex; i. e.
 π^οι et τ^οι. In θουκ p. 181, 10. et *κ* et *ν*
 caudam habent; ut videatur θουκ^{τι}.
 187, 6 συμπλακέντες
 187, 7 Κυνείος (sic)
 188, 9 ἀκροποσθί^ας
 190, 18 ἔρμαϊον m. pr. ἔρμαιον corr.
 191, 22 Pro n. 3. lege, ἔρρωμένος primo
 192, 8 Κυρριβάζεσθαι] *ά* ex ejusd. em. pro *ι*, ut
 puto
 192, 5 n. 5 Adde, Quin statim damnavisse videtur,
 quicumque suprascripsit
 192, 17 Κύστιν] *ι* ex em.
 193, 1 Κυταροι (*τ* ejusdem)
 193, ἔοικεν δέν primo. Tum ἀγγειωδῶν sine
 acc. Debebat Porsonus ἀγγειωδῶν

pag. lin.

193, 8 *πιτύος*] sic; sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6

193, 13, 14, 18 *Κυφ.* sine acc. ter

194, 2 *ἀνήθημα*

194, 5 Dist. *φησίν· οὕτως ν.*

194, 8 *Κυψέλου*] *ν* prius ex em. forsan pro *η*.

194, 17 *καταδακ.*] *δ* in litura

195, 2 *έγω*] Acc. deletus, sed nescio an casu. Mox l. 5. accentus potius correctoris

195, 14 n. 3 *Αάδε*, in *βή*

195, 23 *Λακωνικόν*] *ο* ex em. pro *ω*

196, 3 *Κωλακρέται*] *ρε* ex em.

196, 5 Artic. cum superiore confusus, sed punctis a corr. diremptus

(697)

196, 15 *Κωλλίας* m. pr.

196, 19 *Κωλύμη*] Acc. om.

197, 25 *περιάγωγῆς*. Sic *παρεῖς*. 318, 17. *κατάντι-
κρυ* 321, 12. *ἐξάκ.* 380, 5. *Πῆν* 417, 8. *Πίπκ.*
ibid. 23. *εἰσέ.* 450, 19. *ἀνέλειν* (sic) 473, 5.
ἐπάνω (sic) 544, 18. *ἐφάρμόσει* 566, 20.
πολυάναλωτον (sic) 574, 25. *ὑπεράνατ.* et
ὑπεράγ. 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140.
141. 571. 578. 622. *ὑπ' ἄλλ.* 198, 22. *κατὰ
στήσομεν* 891, 8. *ἀπὸ τέμμημα* 589, 23.
πρόσφατον (sic) 627, 1. *κατὰ πράξεται*
649, 1.

199, 3 n. 9 quasi ζ] Imo est ipsum Z unciale; quod
characterum genus quum hic ibi ad nu-
meros signandos adhibeat. codex, (c. g.
Α p. 273, 18. *ΦΝ* p. 468, 7. quod facete
φυλῶν lectum) crediderim valere ζ. Nota

pag. lin.

autem pro πρὸς occurrat p. 337, 4. 350,
17. 423, 16.

199, 11 n. 2 Adde, sed ibi ex em. forsan

199, 16 Κωσος: ἀστράγαλος (sic)

201, 5 Pro n. 4. lege, In Λάγανα, γ corrector
in litura. Prius fuisse Λάγγανα notat Por-
son. B. Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore

202, 5 -ζομένην, sed statim factum -ων

204, 15 n. 3 κατάρατος.

206, 21 Λάμιος] Acc. om.

206, 24 Λαμπροῖμων: λαμπροφόρων m. pr.

207, 16 λαοξοός, et l. 18. acc. omittit m. pr.

207, 23 n. 2 Lege, Porsonus, forsan consulto, ut va-
riare accentum notaret; vide Apollonii
Lex. Hom. in Νεῶν p. 474. Sed quum
gravis pro circumflexo passim in codice
occurrat, edidisse velim νεῶν.

208, 12 et 18 Pro n. 4. lege, Λαρινοι (i. e. ρει) bis. (698)
Corrector semel accentum posuit in οι.

208, 19 et 22 Λαρκος sine acc.

209, 12 ἀπεπᾶτον (sic)

210, 4 Λατρίς primo

211, 6 Λαχός: μ.

211, 15, 16 Λεβερ[ίς] Acc. forsan correctoris. Λεβηρίς
sine acc.

212, 17 n. 1 Lege, Λιμῶι G. Haec

215, 17 n. 4 Adde, Nempe ^τκρα in archetypo legit
scriba κρατεῖ, non Κρατῖνος ut debebat.
Infra p. 635, 17. κρατεῖν ita scribitur,
^τκρα. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini
nomen perscribitur in codice, vel omni-

pag. lin.	
	bus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa
215, 21	Post <i>δειςαια</i> in versus sine duarum fere litt. spatium, et nota ; in marg.
216, 25	^κ <i>βαχικὰ</i> (κ statim)
217, 16	<i>Λευκόπυγος</i> : <i>δήλους</i> (sic)
219, 12, 13	<i>ῥ]</i> <i>ῥ</i> quod valet vel <i>ῥ</i> vel <i>ῥω</i>
220, 4	<i>Λημαι</i> sine acc.
221, 10, 11	<i>Ληγος</i> : τὸ ἐρόν tum <i>Ληκαιον</i> :
225, 1	<i>Λινον</i> : mox l. 3. <i>λινόν</i> , sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. <i>λιναι</i> .
230, 22	<i>φλυος</i> ut puto primo; statim em.
231, 3	<i>Λουσια</i> sine acc.
231, 12	<i>πλυντηρίδες</i>
232, 9	<i>Λούτριον]</i> Acc. om.
233, 12	<i>Λυγός</i> : Haec vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.
233, 25	Notae 1 adde, et nota ; in marg.
(699)236, 9	<i>συκῶν</i>
238, 12	^{τες} <i>ἐκτείνον</i> (τες statim)
239, 7	Pro n. 1. lege, Disjungit, οὐ. <i>Μά: τβῦτδ</i> — Debebat ergo potius Porsonus, <i>Μά: ἀν-τὶ τοῦ οὐ μᾶ</i> . <i>Μά: τοῦτο</i> — Vide Apollonii Lex. Hom.
239, 19	<i>Μάγαρον]</i> Acc. om.
240, 10	<i>Μάγνον]</i> Acc. om.
240, 24	Notae 2. adde, nota ; in marg.
245, 8	E regione horum, <i>σόλων δέ—ταλ</i> . nota ;
246, 16	<i>Μαραγμα</i> : μ. γ.
248, 3	<i>δ]</i> οὐ

- pag. lin.
- 249, 3—9   *In* his urbium nominibus, acc. om. nisi
quod *ἐπιμαστόν* et *μάστευαν*.
- 250, 6 n. 2   *Lege*, Sic, et nota, in marg.
- 250, 23   *Μαύσωλος*] Acc. om.
- 251, 24   *In* n. 4. *lege* *φυντευεται* sine acc.
- 252, 5   *Μάλας* ut nomen proprium Porsonus, et
in Suida Kusterus. Verterim potius a *lana*
quadam
- 252, 21 n. 2   *Adde*, post *αἰστε* in versus fine syllabae
spatium; in marg. nota
- 252, 26   *προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum
Kiplingianorum, (*Brit. Crit.* Apr. 1794.
p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th.
Kidd; „When he says that *I* is put for *E*,
and *O* for *E* in *ΑΦΙΟΝΤΑΙ* and *ΑΦΙΟ-*
MEN,“ [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεων-*
ται et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] „he is mis-
taken if he means this for an absolute er-
ror, since it is a various reading, and
possibly may be right. The barbarous
Greeks coined a new theme, *ἀφιω*,“ [sic]
„instead of *ἀφίημι*. Hence comes the pre-
terite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i.
34. xi. 16.“ Paulo-igitur ante, v. *Μεθελς*,
restituē *ἀφκων*.
- 253, 13   ^ἡ
ἡ μ. (*ἡ* statim) (700)
- 255, 10   *Μελεδωνος*] Acc. om.
- 256, 5   *ὁσπρέου*
- 256, 25   *Μελληδηρυον* sine acc.
- 257, 26, 27   *Μεμφειραν* et *Μεμφθῃ* sine acc.
- 258, 3 n. 4   *Lege*, Potius videtur
- 258, 19   *γε* sine nota

pag.	lin.	
258,	20	<i>Μέντοι</i>] ε calami lapsu ita deformatum, ut pro <i>μ</i> vel etiam pro <i>C</i> , nisi caute inspexeris, accipere possis
260,	4	In <i>Μεσομ.</i> et <i>μέσοκ.</i> acc. om.
260,	16	<i>Μετάβολοι</i>] Acc. om.
261,	3	<i>Μετακέρως</i>] Acc. recentioris
261,	13	<i>Pro n. 8. lege, δὲ ξαντισσῆς τέρπαρδρον,</i> et nota, in marg.
264,	16 n. 2	<i>Lege, ὀργιασμένως</i>
265,	24	<i>Μήκων</i>] Acc. om.
266,	1	<i>Μηλοβορέα</i>] Acc. om.
266,	22	<i>Μήν</i>] Acc. om.
267,	1	<i>Μήνιγξ</i>] Acc. om.
269,	11	<i>Μία λόγχμη,</i> sed mox <i>σινῶ γ</i>
273,	20	<i>Μοισᾶν</i>] Acc. om.
274,	16	<i>Μονοκείρας</i>] Acc. om.
275,	17	<i>Μορμουρίων</i> (s compend. ita fere scriptum, <i>Υ</i>)
276,	10 n. 3	<i>Υ</i> scil. ita suprasc. ut ejus pes per <i>N</i> ducatur
276,	13	<i>ἀπὸ μουνυχίας</i> primo, ut videtur
277,	9 n. 3	<i>ὅπερ ἔνεστιν</i>
278,	7	Retinenda erat codicis lectio <i>κατάγελως,</i> ut 144, 26. Vide p. 346, 5
279,	3	<i>Μναχαλκή:</i> sed ε ab eodem post <i>υ</i> statim insertum
279,	20	<i>ἀετρίδες</i>] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro <i>ἀστρίδες.</i>
281,	22	<i>μεμυκός</i>
(701)282,	2	<i>λείπωμοι</i>] Acc. om.
285,	2	<i>πεντηκοστήας</i>] <i>κον</i> primo ut videtur, sed σε m. pr.

pag.	lin.	
286,	8	<i>Narās</i>] Acc. om.
287,	15	<i>Pro n. 1. lege, λαμβάνειν</i>
288,	24	<i>Θουκιδίδης</i>
290,	16 et 18	<i>Νεαλῆς — Νεαλῆς</i>
291,	15	<i>τρικονεάτων</i> (sic)
293,	1	<i>ἰανῶ</i> potius
296,	22 n. 4.	<i>Lege, Νεολία: νέων</i> idem interpolator, pro <i>Νεολία</i> (et forsan <i>νεῶν</i>) manūs pri- mae
297,	20	<i>Lege ἀντάρτης: τύραννος</i> : Vide Cangium, v. <i>ἀντάρτης</i> , unde discimus hunc articu- lum Cyrillo deberi
297,	22	<i>ἀνυφής</i>
299,	16 n. 1	<i>Lege, ματόν: n. tum οὐ ματόν</i>
299,	25	<i>Νέβα</i>] Acc. om.
301,	20	<i>στροχόν</i>] Vide p. 315, 4. 348, 8. 351, 11. et 20. ubi <i>τ</i> in <i>ε</i> statim mut. 422, 20. 423 saep. 540. 604
302,	19	<i>νοῦμμον</i>] <i>νοῦμμον</i> paroxyt. forsan recte
302,	21	<i>ἔγραπον</i>
303,	2	<i>νορυῆ</i>
304,	4	<i>ἱερόν</i>] ó m. pr. in lit.
304,	12	<i>θεῶ ἑπ</i> (ἡ statim)
304,	16	<i>Κρατερός</i>] Acc. om.
305,	5	<i>Νυμφόβας</i>] Acc. om.
305,	12 n. 4	<i>Lege, νῦν δὴ μὲν ὄροια βας ἐπὶ θύρας</i> <i>ποθεν</i>
306,	22	Nunc video, <i>ἀραως</i> esse, i. e. <i>ὦ</i> in <i>ὦ</i> mut. Mox 25 <i>νωταλαίν</i> sine acc.
310,	2	<i>ἥτρου</i>
310,	17—20	<i>Ξυλουχος, βαραθρον, Ξυλοχον</i> , sine acc.

- pag. lin.
- 311, 6 *Ξύν* (sic)
- 312, 23 *ἑνωῖνα*] Acc. om.
- (702)314, 7 *ἔξεισι*. Vide supra p. 688. Talia animadvertenda sunt, ut constet, liberum esse editori Sophoclis *ἐκμήρους*; Euripidis *ἐκπλεθρον*, prout res ferat, restituere
- 315, 7 Semel monendum, spiritus ab hoc scriba in mera puncta contrahi, vix ut distinguantur. Hic *Ὀδαξ* et *ὀδοῦσιν*. Mox *Ὀδαξ* potius; certe *ὀδόντων*. Infra 316, *Ὀδ*.
- 315, 15 *Ὀδιός*
- 316, 26 n. 2 *Add*e, sed sp. ab alio potius
- 317, 1 n. 8 *Add*e, vel *Ὀδία* potius
- 317, 4 In textu repone *Συμπόσιον*, quomodo citat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12. 433, 25. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid. v. *Ὠς*
- 317, 7 n. 7 *Add*e, vel *Ὀήρας*
- 318, 17 *Οἶλαν* primo, ut videtur, certe *e* ex em. sed ejusd. ut puto
- 319, 3 *-φάνης*] *ους* statim mut. in *ης*
- 319, 20 In *Οἶχοι*. acc. om.
- 320, 24—27 *Οἶ*. an *Οἶ*. ter incertum: sed 25 *Οἰνέως*
- 321, 19 *Οἰνοπάων* (sic)
- 322, 25 *Οἶος* potius
- 323, 1 *χωρσ* (sic)
- 323, 3 *Οἶος* (sic), et p. 313, 15
- 324, 1 n. 3 *Lege*, *Σιο*, vel *Οἰστός* potius; supra *Ὀϊστεύσας* clare; mox *Οἰστροπλήγα*
- 324, 23 *γεγραμμένοις*

- pag. lin.
- 325, 16 Dist. G. Ὀκλαδίας: δίφρος ὄν — quod nū-
tandum non erat
- 326, 1 n. 2 Lege, 194. B. HSt. 184, 16 Bas.
- 326, 4 βέλτιον] inter λ et τ nescio quid (statim
deletum
- 326, 10 ἀτελέσθους
- 327, 10 n. 4 Pro Tum lege Sed
- 327, 10 n. 4 Lege scribam quatuor literas damnaturum (703)
(κράντων) puncta
- 327, 19 Ὀλιγγοί] Ὅ an Ὀ n. 1.
- 329, 19, 20, 21, 26 Ὀλόους plane per asp. In reliquis, sp.
incertus
- 329, 26 τρέχων (sio)
- 330, 10 Ὀλοφυρμός
- 331, 2 Ὀμαμάτα] an Ὀ, n. 1.
- 331, 6 Ὀβρήσαντος (μ statim)
- 331, 8, 9 Ὀμ. bis sine sp.
- 331, 25 Ὀμηρίταις] αι statim ex em. sed pro quō,
n. 1.
- 332, 13 Ὀμνῦναι, sed ὀμνύειν potius quam ὀ.
- 333, 16 Ὀμ. et 17 potius
νείων
- 335, 1 Pro n. 1. lege, τὸν ι. (νεῶν statim)
- 335, 6 Pro n. 2. lege, ὀπνια (μ statim)
- 336, 3 Ὀνήσασθαι] ἡ statim pro εἰ
336. Notae 5 et 4 transponendae.
- 337, 11 In artic. fine desunt puncta
- 338, 20 Nescio an operae pretium sit monere, δη-
μοσθί, habere G. i. e. -νη vel -νην
- 341, 19 Pro n. 2. lege, Pro ἀποτιλῶσαν, α̃ tantum,
sine punctis quae articulum claudant. Ver-
sus fere vacuus, et nota in marg.

- pag. lin.
- 342, 22 n. 1 *Lege*, Parva lacuna, et nota, in marg.
- 344, 12 *Pro n. 3. lege*, Ante σόλωνος, ὅρ statim deleta
- 344, 20 *Pro n. 2. lege*, δεσπότ^ς, i. e. δεσπότης.
- 344, 22 ὁμογαλάντας (sic)
- 347, 5 ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)
- 349, 11 βασιλέων
- (704)351, 1 n. 4 *Adde*, pro -ροι ut videtur
- 351, 19 αἵκειτ^ρ] Sic. *Lege* αἵκειτ^ρ
- 352, 4 Ὁσήμεραι
- 353, 8 Ὁσταφ.—Ζεὺς]: In marg. nota, quae pertinere videtur ad lin. 6. κάρ' ὦ χάριτων
- 355, 12 κριθῶν] ὁ statim pro τ
- 358, 11 *Pro n. 1. lege*, Οὐδ' ὑφ' ἐν ὧν et οὐδέν ὧν prim^o, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἔνων et οὐδένων
- 358, 18 *pro n. 2. lege*, ^{άν οὐ}πονείται: μάτην (ista statim supr.)
- 359, 25 ἐπὶ] Acc. om.
- 360, 5 *Pro n. 3. lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota, in marg.
- 360, 14 Οὐ μὴ δ'
- 362, 10 δέον] δε sic, quomodo pro δε aliquoties; sic et μεν saepe, ut p. 383, 22. De δε et δε (δέον) vide Valck. ad Phoen. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θε (sic) ed. Herman. MS. scil. κατὰ θε i. e. κατὰ θεον. p. 470, 1. περ ms. πέρασιν ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19

pag. lin.

368, 6, 13, 15 ^δ *ἱπποκλεί* ter

364, 1 *ἐπηρμένους*, sed *ας* statim

366, 14 *ἀντ* tantum

366, 16 n. 2. *Adde*, Vide p. 365, 1.

369, 11 In margine istorum *νν* — *εὐπολις*; signum. ~ m. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab *ὅτε δέ*. Vide p. 591, 24. Addenda ad 136, 8

370, 11 *το* (*ν* statim)

370, 22 *Παιωνίων*] Forsan in *ω*, certe in *ει* *οι* (705) cumflexus deletur; nunc ab eodem *ω*, *αι* fallor

371, 8 Nota in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

372, 24 n. 1 *Lege*, *παλαιά Πλάτων*] Ita ms. *παλίστα* ex ejusdem, ut videtur, emendatione. *¶* E prima scriptura restat, *παλαιά* i. e. *πάλιν* ut puto. Etiam

Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse *αὐτῇ*. Sed quum *πρὸς αὐτῇ* habeat Timaeus, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toupium mentem, *ἐκκλιτα προσάντη τὸ ἐναντίον τῇ αἵρέσει πάθος ἐμποιοῦντα*. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toupium lectionem, *τὸ πρόσαντες τῇ αἵρέσει*, sine *ἐναντίον*, probavit Porsonus teste Kiddio in Pors. Opusc. p. 376.

373, 2 ^λ *ἐκφυλο*— (*λ* statim)

373, 23 *-ωδια* et *ωδος* ut puto initio, sed *ο* statim bis.

- pag. lin.
 377, 11 *Pro n. 1. lege, -ομίσαντα, pr. Nunc, ὁμ*
et supra nexum et puncta indicantia ac-
cipiendum esse prae. Vide Porson. ad
Odyss. I. 199. et hanc collationem prae 534.
et addend. 604. 606. 684.
 377, 24 *Dist. G. Πανός: ἀπῶλος ut mox Πανός:*
σκοπος
 378, 1 *Pro n. 3. lege, σκοπος G. et P. Nempe ὁ*
in ὁ statim mutatum est. Voluit ergo σκα-
πὸς μ. Mox ὁ πᾶν
 379, 21 *Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsitan pro N*
 379, 27 *Παπιοι*
 381, 10 *τρόπαν τινά ex em. sed ejusd. ut videtur*
 (706) 381, 14 *In τινές, τι ex ejusd. em.*
 385, 20 *παράχορδον] Accent. om. (παρα per com-*
pend.)
 386, 21 *Παραλόγος hic, sed ρά in vicinia*
 387, 13 *χρηῶθαι (α statim)*
 387, 15 n. 1 *Legē, ἥρως] Sic, a rh. pr. ut videtur.*
Etiā alibi, nī fallor, in accentu variat mss.
Notavi 177, 8. ubi ἥρως (sic). Vide 182, 8.
276, 24.
 387, 16 *πάλοι — οἱ καὶ primo; sed statim πάλοι et*
οἱ καὶ
 390, 4 *δραχμή] χ ex ejusd. em.*
 390, 6 *Ἐκεῖσε] Acc. om. Porsonus, si tanti est mo-*
nere; et junctim scribit, non ἐκεῖ σε ut
Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Cle-
rico Latinam versionem Suidae clam secuto.
Jungatne an dividat G. non liquet.
 390, 11 *ψευδεγγραφεῖς*

pag. lin.

- 390, 12 n. 5 *Lege, spatium, et nota, in marg.*
- 398, 22 *μὲν* primo om. sed statim supr.
- 396, 22 *Pro n. 1. lege, ὑπερέλασεν* (^η statim)
- 398, 11 n. 5 *Adde, (ἔστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)*
- 399, 25 n. 2 *Adde, et ante ποῖαι* quinque fere litt. spatium.
- 400, 2 n. * *Dele dist. post ὅς*
- 400, 13 n. 4 *Praefige, Παρύφωσ]* Sic sine punctis.
- 400, 19 *ὑπεροψία]* ὑψ primo, sed statim ὑπ
- 401, 3 n. 3 *Lege, λ. οὐδ'*
- 401, 23 n. 8 *Lege, ἀναπεπκαμένα*
- 403, 11 *Πάχεις*
^{δδ}
- 404, 4 *συν*, quod compendii genus non alibi in codice occurrit.
- 405, 5 *δέρμ*,^α quod valere posset *δέρματα*, (Bast.(707) Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit *μα, μα, μα*, etc.
^μ
ὑποδῆ p. 404, 3. Praeterea *δέρμα* servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege *ὀρύγμα-σιν* e. Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, *ὀρύγμ*^α
- 406, 14 *ἐκπάρχων*
- 407, 2 *θράξ]* Ita ms. non *θραξί*
- 407, 23 *ἀντι* sine acc. ut passim in praepositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 *ἐφάρματος*
- 408, 6 *Pro n. 2, lege, Ηλε οι* sic, literae spatium post *λε* relicto, et *οι* in rasura, ut videtur, sed ejusdem.

- pag. lin.
- 409, 10 n. 1 *Dele accentum*
- 410, 12 *Ἰριγενέλαι]* i ex ejusd. em. forsan pro ε̃.
- 410, 25 *Pro n. 4, lege τρίματα.* Inter illa praece-
dentis columnae, λοι—αἰγλή (p. 409, 19)
est haec, ἔχον — ἀριστοφάνης, est nota,
posterioribus quidem apposita, sed, ut su-
spicor, scribae errore, quum in prioribus
corruptum Αἰγλή notare vellet. Lege Ἀρ-
γή e Suida et Archemacho Athenaei VI.
p. 264. B. Haec scripseram: nunc, ut in
re incerta, non negarim illud signum ad
τρίματα pertinere. Vide addenda ad pp.
245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer
ad ὑπερέχεις l. 11.
- 411, 15 —φῆν̄· δημοσθ̄, καὶ ὑπερίδ̄
- 412, 18 n. 1 *Dele forsan G.*
- 413, 10 *Περγασέα]* π ex ejusd. em.
- 413, 18 *Πέρ̄* (sic)
- (708)414, 7 n. 2 τόσαδε
- 414, 17 n. 4 *Lege, Tum τόν̄ωι, quamvis τ male forma-*
tum, ut passim in hac parte codicis, vix a
r differat. Lege igitur ὡς pro ὅς, et verte,
eodem accentu atque πενήρης. Quid autem
sub isto πενήρης lateat, doceri velim. An
πεντήρης?
- 415, 13 n. 2 *Lege, i. e. γυναῑ* ^{α'} quod pro re nata legi
potest γυναῖκος, γυναῖκων, γυναῖκις, etc.
Postremum praetulerim. Vide 56, 21. 65, 17.
69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16.
313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10.
quibus in locis perscribitur vox

- pag. lin.
- 415, 26 ^α πτόδ τῶι (sic) Nempe ^{α ωι} π τ scripturus erat
- 418, 4 In n. + lege, ^ε Πκάτω τρ. i. e. ^ε Πρὶ κάτω
(vel ^ε Περὶ κάτω, quomodo in tmesi solet
Codex Homeri Venetus, Villosion. Proleg.
p. II.) quod
- 418, 9 ^ε Περικονῆσαι] ^ε ρ ex ejusd. em. pro ρ. Imo
nunc video, quod pro summa τοῦ ῥῶ parte
erasa acceperam, merum esse defectum
membranae scalpendo perforatae, quum de-
leretur macula in proxima pagina. Non
tamen prorsus liquet utrum initio ^ε ν an ρ
- 420, 15 ἔστι μοι ex ejusd. em.
- 421, 6 συμφορᾶς, solenni accentuum permutatione;
quod moneo ne quis emendet, ^ε Περικτώ-
σει: συμφορᾶι.
- 421, 14 δυσχερές] Vox ex ejusd. em.
- 422, 8 ^α γρ
- 423, 17 n. 4 ^ε Ἄλδε, i. e. ^ε περιστοιχον, ut mox ^ε Πρωτων:
^ε πτυλον, et alia in vicinis
- 425, 27 ^ε Πέσκεων (709)
- 426, 21 ^ε λ, quod valet λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις,
etc. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Ti-
maeo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e.
Capperonierio, ms. habet λέγειν. Supra
p. 368, 23. ^ε λ, sed plene λέγεται 25. et 527,
11. Hic malim λέγει cum Ruhnkenio, ut
p. 223, 13. ubi plene ms.
- 428, 6 ^α λαμβ
- 431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi

- pag. lin.
- Porsonus, „Pro *Πιθίς* et *Πιθεύς* lege *Πιθεῖς*.“ Hic igitur legebat *οἱ Πιθεῖς*
 431, 15 Nescio an nota in marg.
- 431, 26 n. 3 *Lege*, forsán mero errore, *οὐκ* pro *οὐκ*
 433, 17 Ita dist. G. P.
- 435, 9 *Πλυνητήρια*
 436, 2 *Ποδέων*
 436, 7 *βυσου*
 439, 3 *Πολιούχοις*] *ιού* ex em.
- 440, n. 1. l. 3 *τῶν ὀπισθίων ποδῶν* et in fine, *ὀλυμπία*
 — γὰρ εἰς σπήλαιον
 442, 6 *λ*, quod valet et *λόγοις*. Infra 506, 14, *λόγ*
 442, 14 *κτησιφωντα*
 443, 16 *σφόδραι*, *α* et *ι* disjunctis, i. e. *α*.
 445, 17 *ποτέ* sed bis *πότε* 14, 16.
- 445, 19 n. 6 lege *προστίθεν* sine acc. et pro
 446, 1 Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnerb
 fere e Bacch. 663. legendum, *Ποινιάδας*
Βάκχας: *Εὐριπίδης* *** ut exciderit ex-
 plicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat
 vocum positio; vide p. 363, 4. (Eurip. An-
 drom. 1012. quem locum in Hesychio v.
 (710) *Εὐπειρήκατος* detexit Porsonus.) *Ἠχώ πε-*
τραία et *Ῥέας πόντος* referenda suspicor
 ad Aeschyl. Pers. 390. Prom. 836.
- 447, 8 n. 1 *Lege*, Supra *έ* in *πραέως*, nota
 448, 11 *Πριμιγγιλιων* sine acc. (*ων* compend.)
 448, 25 *διαφ*
 450, 13 et 454, 2 *οὕτω* (ita *σ*) Illo modo scripsisset *οὕτως*,
σ. Sed passim *οὗ* tantum ponit, interdum *οὐ*
 450, 19 n. 8 *ἐπ*: *εἶτα*

pag. lin.

- 451, 15 n. 2 *Dele τῶν an τῶ etc. et lege, In τῶν ante φίλων* acentus ita notae · adhaesit, ut videatur τ̄ i. e. τῶ
- 454, 3 οἱ] a ex em. insertum
- 457, 6 *Προκαπτωχότες* primo; scalpello emendatum
- 459, 2 *Προσέκοψεν]* κ ex ejusd. em.
- 460, 5 καὶ ex ejusdem em.
- 463, 18 περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.
- 462, 16 οὗ δ'
- 463, 15 *Προσφερεῖς]* εἶ ex ejusd. em. pro quo, n. l.
- 467, 4 ὀλίγον statim pro -ων
- 468, 19 n. 3 *Lege, ἥλιον* hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaistordium ad Hesiod Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro ἡλίου (ἰλίου Suid.) lege *Ἀπόλλωνος*. Nescio an operae pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. *Ἑρμῆς* in Cantab. Nu. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. *Θεμιστεύειν*, ἡλίου tot literis servant mss. Cant. Gal.
- 468, 20 n. 4 βαθεῖο,
- 470, 23 *Πυκτίον]* Ita G. Sed *Πτυκτίον* ex Hesychio(711) et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui
- 470, 19 n. 1 *Addē*, i. e. ἐκφυσῶ scripturus, statim se corripuit, ἐκφύσεις
- 471, 7 ἀποπτωχότα (πε statim)
- 472, 4 et 12 *Πυγαργος* et *Πυγων* sine acc.
- 473, 12, 17, 24 *Πύθου — Πυθῶδε — Πυθῶνος]* Ita Pors. Acc. om. G. ter

- pag. lin.
- 478, 19 *ἐνθεν* bis scriptum, semel punctis damnatum
- 474, 10 n. 8 *adde*, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckius ad Aristoph. Nub. 626. *ἐκ τῶν πόλεων. ἀπὸ τῶν πόλεων* Bekkeri Lex. Rhct. p. 292. Etymol. p. 696, 45.
- 476, 4 n. 1 *Adde*, (ας compend.)
- 479, 4 *Pro n. 7 lege, ἀλκαῖος ἐνιθροῶ^τ* et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem
- 480, 3 *ἄναιμος*
- 482, 20 n. 2 *ἀρτάρχης*
- 486, 16 *οἷ' ἑόνδ'* (sic) An initio *οἷόν τ'* volebat?
- 486, 19 n. 2 *lege, εἶρη* fere, i. e. *εἶρηκεν* ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus
- 487, 8 *Ῥητορηκῇ* primo, sed *ικῇ* ut videtur statim factum. Tum 9 *τὰς δικαστῶν*, ut et 492, 9. *πολιστῶν*
- 488, 11 *ἰδιαν* sine acc. *αν* per compendium. Tum *ἡγούμενος*, et supra l. 3. *ἡγεμῶν*, infra 509, 12 *ἡγεμόνες*
- 491, 4 *ἀπειλητικόν.*] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendium de quo modo dixi male interpretatus est scriba
- (712)493, 5 *παρ' ἡβην*
- 495, 21 *εροφοῖν*
- 496, 16 *κάθαμα* (ρ statim)
- 497, n. 1 *Σαχοδερμῆτης: σοφᾶ* (i. e. *ιτῆς* statim mut. in *ίτης*)
- 498, 1 *σαλα* sine acc.
- 498, 5 n. 1 Imo nil hic mutavit, sed maculam in prae-

pag. lin.

- cedente pagina tollens, membranam corrupt, et liturae speciem hic effecit
- 498, 15 Schol. Townleianus ad Iliad. H. 185. a Porsono excerptus; Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι [ita et Venetus apud Villosion. et Leid. apud Valckenaer.] τοῖς Ἑλλήσι χαρακτηῖρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνόματα· ὡς τὸ ἐάν· (sic) Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετήνευχε [sic sine ταύτην] τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλήτου, ὡς φησιν Ἐφορος.
- 499, 10 Σαμφορας sine acc. tum σίγμα, ut Pors. Vide p. 351, 21.
- 500, 15 n. 3 ἀγχιᾶλλον
α
δ
- 500, 25 μενδοδοῖναι (ista statim)
- 502, 6 n. 3 τρυζῖνι (ἡ ex ejusd. em.)
- 503, 1 ἀθείας (sic)
- 506, 13 Σεμαλ (v statim)
- 506, 19 n. 3 Lege, tum πῶς οὖν οὐ σεμνήν
- 509, 21 σφραγδα (i statim)
- 516, 8 ἐκτετρημένης] η prius in litura a m. pr.
- 516, 15 οὕτως (sic)
- 516, 21, 22 Σκαφειον, Σκαφιον, et καταχ. sine accen-(713) tibus
- 516, 2 n. 3 In σκ. dele accentum
- 517, 12 Σκαφίδας] Acc. om.
- 520, 8 n. 5 Lege, σκιάδιον, sed δει statim
- 521, 8 n. 4 Dist. ὁ,
- 521, 13 ἱερεῖα m. pr. Nunc ἱερεῖα potius quam ἱερεῖα

- pag. lin.
- 522, 13 *Σκισσοφορίων*. In his passim variat, *έων*, *ιών*, *ών*
- 523, 21 n. 4 *Adde*, *ι* in *ι* mut. corr.
- 525, 5 n. 4 *Lege*, Vox *άτιμ*. a correctore addita
- 527, 10 *Σμήρινθοι*] Acc. om.
- 530, 15 et 18 In *μικ.* et *εύκατ.* *μι* et *ευ* primo om. sed statim supr.
- 533, 20 *τὸ μ.*
- 534, 3 *Προαγωνι* sine acc. m. pr. *ά* corr.
- 534, 11, 12 *In* n. 3. *lege*, *δράματιν*, et *adde*, Primo ut videtur, *CTAΘMOC*· *έξέβαλε*, et *I* statim inserto factum *CTAΘMOK* (sic, *IC* in *K* plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. *ΘNOCIC*·*ΘCIIPIOC*, quod *κοσπριος* legerunt exscriptores. In *Σταθμοίς*, *Σταθμους*, *Σταθμών*, accentus correctoris, qui et *φλειοίς* mutavit in *φλειοίς*
- 534, 22 n. 7 *Lege*, corrector, qui scil. pro *-νες* accipendum monet
- 535, 2 In *Στάς* accentus correctoris potius
- 535, n. 2 *Lege*, parte codicis peccatur
- 536, 5 n. 6 *Lege*, *Στεγανότερων*, sed *ω* in *ά* fere mut. (i. e. in *ο*) Omnia m. pr. Tum *στερεός*.
- 537, 3 *Στερετικόν*; etc. cum praecedentibus conjuncta, sed postea punctis discreta
- 537, 11 *Στερόπη* primo
- 538, 2 *έλλάνικος*, et 21. *έρμιππος*
- 538, 9 n. 5 *adde*, sed accentus correctoris potius
- (714) 538, 19 In *ώς*, *σ* ex em.
- 538, 23 *σφιγξην* primo; a correctore potius mutatum
- 540, 22 Ita G. sed primo *στεναγμός*, et nescio an *CTONAXAI*

pag. lin.

542, 12 n. 3 *Addē*, sed accentus correctoris potius

542, 24, 5 n. 5 *λατον* sine acc. tum pro *παῖδα, πέλα*, ubi
accentus correctoris potius

543, 6 In *βύρα*, β ex em.

544, 18 n. 4 *Lege*, in *δωροδοκῶν* mut. corr.

545, 3 Primo *εἰστοροφᾶς*, sed nexum *στ*, cauda
erasa, fecit σ, deinde ο in nexum *στ* mu-
tavit, ut nunc sit *εἰστόροφᾶς*

545, 19 *Στοιδι* et *στοιδι*, i. e. — *ιον*, sine accen-
tibus; non *δι*, ut legerunt exscriptores,
quomodo *Ῥακίς* pro *Ῥάκις* s

546, 1 n. 7 *Lege*, *Σοι* in *Συ*

546, 22 In *δε*, δ ex em.

547, 8 *φυκοῦς* primo

547, 17 *h* pro *κ* cepissent, geographiam auxerunt,
οἱ δὲ Πάρροντες Κρόνω. An Thracas (Arist.
Ach. 150) somniabant? Contrario errore
Λιβύη in *λέμνη* mutarunt p. 652, 20. Ce-
terum lege *παριόντες*. Vide *Ἑρμαιον*

548, 24 n. 1 *Lege*, Primo *τόν*, nunc eraso *ν*, *τοῦ* factum;
a corr. ut videtur

549, 4 *συναλάγ*. primo

549, 10 *Συμβουλους* sine acc.

550, 9 *συμμορίται*

551, 1 *Συμφέρεται*

551, 4 *Συμψισθείς*] ψ in litura

551, 7 n. * *adde*, ν correctoris videtur

551, 14 *Συναυλισθείσης*

(715)

551, 22 *ἡθισμένον*

552, 27 *Συνέφηβος*] φ ex em.

pag. lin.

553, 8 n. *

ἐξῆσδεκα sic, totidem literis.

555, 9, 10

αυστροφή: σύγκλητος ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente

555, 12

ἐκκλησία αὐτῇ primo.

557, 13

-μένου. i. e. οὐσ proculdubio fuit, ut 559, 1

557, 14, 20

Σύργαστρος et Σύρφα] Acc. om. Mox 17. βλέπων m. pr.

558, 11 et 13

δημοτ. i. e. ο fact. ex ω, et ante διὰ δέ, litera erasa

560, 15

Σφῆλαι] φ ex em. statim facta, pro τ

560, 21, 25

Monui reponendum αὐτοῖς. Praeterea nota, Σφισιν in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti σφισιν pronunciabant, interdum esse pro σφίσιν, i. e. αὐτοῖς, interdum pro σφοῖσιν, i. e. τοῖς ἐαυτῶν. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. κατὰ et καῖτα, 322, 13 et 25. οἶος et οἶος, 612, 20, τῶ et τῶ. Compara vv. Ἡματα et Ἰων cum Suida, Κηρ et Τη cum Apollonio. Affine est Μελλήσας, diversum Ἡρυγεν, de quo Porson. ad Phoen. 463.

560, 24

Σφιγανόν] Acc. om.

561, 1 n. 1

Lege, ὑφ' ἐν, sic, υχαργο

561, 18

Σχαστηρία] χ in litura a m. pr.

561, 20

Σχεδιάζει] Inter α et ζ litera crassa, i. e. ε ut pulo

562, 17 n. 3

διαμάσσονται

pag. lin.

- 562, 19 n. 4 *Lege, καὶ ἡ σχ.* quod forsā defendi possit; vide Ind. Auctorum in *Παροιμιαὶ*
- 563, 5 *παιδία* prima (716)
- 563, 9 Primo *εὐκαίρι* sic, et praeterea litera, forsā σ, pro qua nunc α, ex ejusd. ut puto emend.
- 563, 11 *καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς* tantum. Corrige igitur notam
- 566, 5 n. 7 Pro postea *lege*, ex emendatione
- 566, 10, 11 n. 2 *Lege*, In *κεῖτο*, α scalpello factum, ex αε scilicet. Deinde *μέσοιςι δὴ χρυσοτάλαντοι* (i. e. *-άντοι*) primo, nunc ultima *χρυσῶ-τάλαντα* facta, a m. pr. ut puto
- 566, 22 *τοῦ ἡμῖν] το ἡ* primo
- 567, 20 Ante *ἀκρ.* alterum ν, sed lineolis damnatum
- 568, 20 Pro n. 2 et 3. *lege, TANTHHKEC* vel potius *TANTNHKEC*, sed istud sive H sive N ita lineis trajectis damnatum, ut M videatur. Deinde, *τὴν ἀκην* (sic). Quare ex Apollonio lege *Τανίηκες* et *ἀκήν*.
- 568, 25 *Ταξίαρχος]* ξ in litura
- 569, 12 n. 6 *ἀχαιῶν*
- 570, 11 *ἐκτασις]* τ e neκa σε scalpello factum
- 571, 9 *ἀτρίδες*
- 573, 16 *Τεθῶται: τεθοίμῃται.*
- 575, 1 n. * *καρεῖται*, et inc.
- 575, 2 *ἀλικαρνασσου*, et 580, 2. Tum primo *πολεμῶν τελμῖσος—τελμῖσσο*
- 575, 5 Pro n. 4. *lege, κύλακα* (α forsā m. pr.)
- 575, 5 n. 5 *Lege, τ* in litura, pro π ut puto;

pag.	lin.	
575,	16	<i>Pro n. 1. lege, ὃ scalpello factum ex ᾱ vel ὦ potius</i>
576,	16	<i>τιμῶσιν primo</i>
577,	15	<i>Τεράστεια</i>
(717)577,	17, 19	<i>Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.</i>
577,	22 n. 1	<i>Lege, Τερμέρεια</i>
579,	6 n. 3	<i>Adde, i. e. κακοῖς.</i>
579,	8	<i>Τερποτράμης] Acc. correctoris</i>
580,	4	<i>κίονα</i>
580,	13	<i>ἡγοῦν (sic) bis scriptum, semel damn. et corrē</i>
581,	8	<i>ψῆφοι εἰσὶν] Nescio an primo ψῆφος, certe εἰ in litura</i>
581,	22	<i>αὐτοτελεῖς] εἰς in litura</i>
581,	26	<i>σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν^s, et κροβύλον ex em. correctoris, pro κροβυλον</i>
582,	1 n. 6	<i>Lege, ᾱ ut videtur initio, nunc scalpello factum ω fere</i>
583,	11 n. 10	<i>Pro γ lege γ</i>
584,	21 n. 1	<i>Lege, Ita mantus prima, ΤΗΘΕΑΙ: ὄστρεαι (sic; α et ι divisim scriptis, non per nexum: valent igitur ὄστρεα; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in Τῇ corrector.</i>
584,	24 n. 4	<i>Τητιθίς: θεία πρῶ καὶ ἡ μρῶ ἡ ἀδελφή. Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur ω. Supra v. Πατρώων, pro π προσ ἁ lectum παρὰ πατρός περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse πατρός που pro προσώπου, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. viii. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἡλώς τε καὶ πρῶος</i>

pag. lin.

εἶναι προσποιεῖται legendum monet (c. ms. et Bas. 2. p. 453, 44.) pro πατρῶος.

585, 8 ἀλέκτριον primo.

585, 19 n. 1. *Lege, πεύκω* (acc. correctoris) tum κυβερνήτης primo.

585, 23 n. 3 *Legi possunt ὁ παῖς. Etgo, corrige, δ' αὖ* (718) omissum aut evanidum. Tum.

587, 13 In ἡγήσατο, ἡ in litura. Tum σαρδαῖς.

589, 9 στροπῆς] Ita, sed acc. correctoris? Vide Valck. Oratt. p. 232.

589, 21 πλήσσει.

591, 4 τῶν] τὸν primo.

592, 2 προπαδὸν primo.

592, 7 *Pro n. 1. lege, in TITABAPI, IT a* mand prima, ut videtur, sed post lituram. Initio IT verum, sed haud credo.

593, 6 τὸ πενήνημεν (sic).

593, 2 n. 2 *Lege, semel mut. in ζω:*

594, 24 n. 6 *Adde, τοαία fecit corr.*

596, 2 ὑσπλῆς m. pr.

597, 1 *Pro n. 7. lege, Primo ἐν* Corrector oratio fecit * (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat.

597, 4 *Pro n. 9. lege, οὖν m. pr. deinde a corr.* ω factum, ex αἰ potius quam ex ος, et additum in litura.

597, 5 δίδυμοι primo; sed statim ος.

598, 13 Τράσια m. pr.

602, 7 Τριποδα Λέβη: ἐν.

602, 9 χέβοι hic ab initio, sed in seqq. v. ter ex em. at pro quo, n. 1.

pag.	lin.	
602,	12	γὰρ ex em.
602,	14 n. 6	Lege, ὁ κ. εἶτε
602,	18	Pro n. 9. lege, Τρις εἰς θαλουσα (sic; primo Τρίσεξ) etc. ut nov. artic.
603,	1	τριτημόριον] Ante η littera erasa, forsan τ
603,	15	ἐπλ, sed ἐπελ statim
(719)603,	17—19	ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. ποταμ̂ (i. e. αἷ)
604,	4	ἀττίδι
604,	9	τριτοῦς aio
604,	16	αὐτὸν εἶναι
605,	25	Pro n. 6. lege, ἀντιφά· ubi lineola per inum φ ducta, et accentus sunt correctoris, et α post lituram pro ω. Atramenti color medicamine mutatus induxerat me ut cre- derem hic esse versatum recentem inter- polatorem, qui scilicet ἀντιφάνης ab ἀντι- φῶν expulsum reduxisset. Sed, saepius in- specto loco, plane video initio fuisse ἀντι- φῶ (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά esse correctoris antiqui
607,	1	οἱ ἑμάντες bis scr. semel damn. Deinde δε περιονται (δέ statim)
607,	18, 20	ε in Τρόφι, ο in Τροχάζειν, ex em. ejusd.
608,	1	Τροχίς m. pr. Τρόχισ corr.
608,	2 n. 3	Lege, hic forsan corr.
608,	12	ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρὸ, εἰ et ο ex em.
610,	25	θόρυβος] ὁ ex em. forsan pro ε
611,	13	ὑψει] ε primo, sed statim εἰ
611,	21	in Τυφ. ε statim factum ex η
611,	22, 3	λεβήριδος — λεβηριδος — λέβηρις — λεπηρις m. pr.

- pag. lin.
- 612, 17 *Τύχην*] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus
- 613, 1 *Τῶν δυνατῶν τι: κελεύου γάρ, sed κελεύου* fecisse videtur corr.
- 613, 15 *Τώρα* m. pr.
- 614, 6 *Nescio an primo 'Τάδαι, sed β* certissima m. primae
- 614, 7 *'Γβός*] Acc. om.
- 616, 3 n. 6 *Lege, νῖδια vel νῖδια* fecit corr. (720)
- 616, 4 n. 7 *Lege, mox ὑήνων, ubi sp. correctoris, ac-* centus manus primae, ni fallor. Mox 17, *'Τηνῶν ex 'Τηνων* fecit corrector.)
- 616, 6 n. 8 *Lege, ὑήνοισ*
- 616, 11, 19 *'Της*] Acc. om. Mox *ἐπιτελοῦμέν* (sic, *av* compend.)
- 616, 16 *ζῶδες* i. e. *ζῶδες* m. pr.
- 617, 5 *τοῦ λ.* m. pr. *τοῦ* corr.
- 617, 18 *'Γλάστριαι*] Acc. corr.
- 620, 12 *ἐννοεῖν* primo, nunc *μ* scalp. mut. in *ν*
- 620, 13 *'Τκασκικαί* primo ut videtur, sed *τ* statim mut. in *στ* nexum
- 621, 7 n. 1 *Lege, Litera, ρ, ut videtur,*
- 621, 11 *διατελείται]* *αι* ex ejusd. em.
- 622, 20 *'Τκερθορών]* Acc. correctoris
- 623, 23 *φαιλου* et mox *φαιλος* m. pr. *φάιλου* cor- rector, sed *φαιλος* reliquit
- 624, 3 *ἀπολ.]* Ita m. pr. sed forsā ex em. pro *υκ.*
- 624, 21 *'Τκατέδυκτο]* *θ* statim factum e *τ*
- 625, 21 *ὑπόβα.θρος, i. e. primo αρ, ut puto*
- 627, 5 n. 2 Ita ms. *'ΥΠΟΔΕΞΗ* vel *'ΥΠΟΔΕΞΗΣ,* ita ut *I* in *C* mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac

pag. lin.

- parte Photii) *I* et *C* majusculae, nullo puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra *H* notat partem litterae pro non accepta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum *Ῥοδέξες* vel *Ῥοδέξιος*. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel *Ῥοδεξίη: ὑποδοχή*, vel *Ῥοδέξες: ὑποδοχή*.
- 627, 6—9 In *Ῥοδέξιος*, *Ῥοδέξια*, *Ῥοδερίδα* et *Ῥοδερίς* (sic) accentus correctoris.
- (721)628, 24 Et si non multum refert, mallem distinxisse, *Ἰωνες: οὕτως: Ἡρόδοτος*. Vide 516, 15.
- 629, 2 ἀντιπὸν primo.
- 629, 5—6 *Ῥολόγος* — *ὑπολόγον* — *ὑπολογος* m. pr. *Ἰπὸ λόγον* — *ὑπολόγον* — *ὑπόλογος* corr. Deinde *Ῥ: συγγνώμη μή ο*.
- 629, 16 n. 1 *Lege, ἔχοντες* m. pr.
- 632, 2—7 Modo *ὑπουλος*, modo *ὑπουλος* m. pr.
- 633, 1 *τρυβλά* m. pr.
- 634, 1 *Ῥσπλήξ* m. pr.
- 634, 3 et 7 *Ῥρχαι—Ῥσάκους*] Acc. om.
- 634, 13 n. 7 *Lege, ὑίων* m. pr. *ὑίων* (sic) corrector, (nisi duo fuerunt) nunc *ι* mut. in nexum *ει* a recentiore, ut puto.
- 634, 22 n. 1 *Lege, Ῥγαλοσφατῆς* m. pr.
- 635, 6 *Ῥφόλιων*] Acc. om.
- 635, 7 *Ῥφορμία*] Acc. corr.
- 636, 17 *χάριεν* (ambo acc. corr.)
- 638, 12 *Φάλλοι* m. pr.
- 638, 21 *Φάνας*] Acc. corr.
- 638, 23 n. 3 *κυριων* primo ut videtur, deinde *ἐστρατηγικότων*, ubi *κότων* statim factum e *κων*.

- pag. lin.
- 639, 4 ἢ potius est correctoris
- 639, 18 et 16 In Φάρμακον et Φαρμακός, acc. corr.
- 640, 5 In φαρμακῶν, acc. corr.
- 640, 9 ἐκτείνοντες, sed statim εἰ
- 643, 25 In φασί, α tantum m. pr.
- 644, 4 Φέλλεα sic; acc. correctoria; qui primo fecerat Φελλέα. Mox ποσώς (acc. m. pr.)
- 644, 20- ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἐπεμψεθ', deinde ἐπέμψεθ' fecit corrector
- 645, 16 οἰμώγη (sic) m. pr. α addidit corrector, (722)
- οἰμώγη^{μα}
- 645, 23 ἀπα.τᾶν i. e. primo ἀπαντᾶν
- 646, 4 γίνεται] ΓΙΝ^ε m. pr. Istud ε, i. e. α, in ε mut. corr.
- 646, 7, 8 In Φθεῖσθαι et Φθεῖναι acc. om.
- 646, 23 n. 8 Lege, mox καὶ ante τὰ. Tum in φριβαλέα, β ex ejusd. em. pro λ ut puto
- 647, 12 n. 2 Adde, sed in Φιλον. accentus est correctoris.
- 647, 13 Φιλερισται] ε statim ex ο
- 648, 9 n. 9 Lege, μύστας ἐνευσῖνι (ἐλ. corr.)
- 648, 13 φιλοθεωρηται] ω correctoris, pro ο.
- 648, 12 n. 1 Lege, περιππθαι, i. e. emendatum περι-
λεππῶσθαι pro περιππθαι.
- Ibid. Adde, Illud ω, ita scriptum, ~, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro λ i. e. ην. An librarii oculos irretivit proximum ἐλεπτίνθαι?
- 650, 3—6 Φιμοῖ (Acc. corr.) deinde m. pr. Φίμους—φίμος—φίμὸν (sic)
- 650, 17 In ἀναμαλάττειν, μ correctoris in litura

pag.	lin.	
651,	10 n. 5	<i>Lege, τ corrector, pro τ</i>
651,	14 n. 6	<i>Lege, μ in litura, ex em. forsan m. pr. cuius certe est λοχ ex λογ statim factum</i>
653,	13 n. 3	<i>Puncta diaereseos correctoris forsan</i>
653,	16	<i>ἔτοιμος</i>
654,	18	<i>Ψιλοδάπιδας — δάπιδας</i>
655,	6	<i>δρυπακίς m. pr.</i>
655,	17	<i>ἀττιῶ i. e. κω</i>
657,	7	<i>μυρρινου sine acc. tum παροιμῖαι (sic)</i>
(723)657,	19	<i>Ψώχωντες (sic)</i>
658,	4 n. 4	<i>lege (ι correctoris potius, certe ex em.)</i>
658,	5 n. 6	<i>Dele ni fallor</i>
658,	15	<i>στασιάζοντάς (ας compend.)</i>
659,	8	<i>ἔοικετοῦ i. e. ἔκ (τωκ) scripturus; se corripuit.</i>

I N D E X (725)
AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina saepe deleui aut contraxi; quae vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [ ] includuntur.

ἈΓΑΚΛΥΤΟΣ ἐν τῇ περὶ Ὀλυμπίας: 194 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα.*

[**Ἀθλοῖ:** 19 *Ἐσάλευε* 45 *ἔχει αὐτὸν* 54 *Ζητεῖν*, ubi forsā delendum *τι*, ut *μηδὲ σὺ* sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 823, 9 *Οἶος: ἀντὶ τοῦ* 424 *Περίτοτης* 494 *Σᾶ: περισπ.*]

[Hexametri: 503 *Σειρὴν* 591 *Τίς πατέρ'*]

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356

Οὐδεὶς δυσώνης Οὐδεὶς κομήτης 358 *Οὐδὲν φρονεῖ Οὐδὲ τάρχαϊον Οὐκ ἂν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην* 360 *Οὐ παντὸς* 439 *Πόλλ' οἶδ' αἰλώπηξ*. Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phoen. 1185. Porson. Opusc.

p. 204 511 *Σικελὸς ὁμφοκίζεται* 586 *Τὴν(725) γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα* 612 *Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων* Vide in *Παροιμίαι.*]

[Scriptor ecclesiasticus, forsā Origenes, ad Genes.

ΠΙ. 21. respiciens: 548 Σύμβολα: σημεία. Benigne indicavit apud Grabium ad Irenaeum I p. 28. V. S. R. Episcopus Bristolensis]

[Ἀθαμᾶνες: 603 Τριτογενής.]

[Ἀθηναῖοι: 14 Ἐρκείου Διός 67 Ἠλύσιον 71 Ἠνίοχοι 79 Θαλλοφόροι 92 Θητεύς 103 Ἱερὸν γάμον 119 Ἰωνες, ut quidem distinguit Hermannus. 121 Καθάρσιον: ἔ. 203 Λάχκος: Α. 225 Λινόπται 276 Μουνυχιών: καὶ 304 Νυμφέντρια: ἡ σ. 835 Ὀμψην 340 Ὀξυθύμια: ὄσα 397 Παρθένοι: οἱ 408 Πεδία Πεδίον Πεδιὰ 485 Πέξαι 506 Σεμναὶ θεαί 520 Σκιάς: ἀναθ. 547 Συκοφαντεῖν 554 Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: εἰσ. 595 Τοξόται. Vide 594 Τολοται Vide infra Ἀττικοί.]

[Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι: 288, 1 Ναυκραρία 288, 3 Ναυκραροι 288, 5 Ναυκραρία 318 Οἰκέα.]

[Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες: 521 Σκιρόν: Σκιρά.]

[Οἱ ἀθληταί: 233 Λυγίζόμενος Vide in Παλαιστρ.]

[Αἰγύπτιοι: 126 Καλάσειρις 186 Κυλλήστεις 302 Νόμος: ὁ κ. 375 Παμύλης.]

ΑἰΛΙΑΝΟΣ: 617 Γεῶσαι.

[Αἰολεῖς: 94 Θραῖες ὄρκια 333 Ὀμολώϊος 409 Πέμπτα.]

ΑἰΣΧΙΝΗΣ: 10 Ἀδιάφορον 48, 9 Ἐσλοκρασία [sed ibi non citatur.] 53 Ζηλοτυπεῖν 82 Θέμενος

167 Κιρραῖον 230 Λοιδάας 319 Οἶκημα 346

(727) Ὀρθῆς δὲ τῆς π. 421 Περίπολος: Ἀρ. 450

Προβολάς 463 Προστρόπαιον 568 Ταμύναι

[Ejus mentio 190 Κυρηβίων 597 Τραγαῖος πίθηκος.]

- ὁ ῥήτωρ: 645 Φέρην.
- Ἀπολογία: 105 Ἰκετηρία.
- Κατὰ Κτησιφῶντος: 58 Ἡγεμονία δικαστηρίων 87, 14 Θεσμοθέται 90 Θεωρικά: χρήματα 113, 15 Ἰσαι ψῆφοι 159 Κεφάλαιον [182 Κτησιφῶν] 247 Μαργίτης: Αἰ. 331 Ὀμηρεῦντας 380 Παραβάλοιο 381 Παραγγελία 403 Πατρώων 463 Προστρόπαιον 468 Πρυτάνεις.
- Περὶ τῆς παραπροσβέας: 300 Νίκαια 329 Ὀλοσχοίων 354 Ὅτι ξένους 374 Παλλήμβολον 462 Προστασία 541 Στρατιὰ ἐν τοῖς.
[Aeschin. F. L. p. 50, 39 Hist. Vide Etymol. M. p. 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 Τερθρεία.
- Κατὰ Τιμάρχου: 309 Ξηραλοιφεῖν: Αἰ. 466 Προφερεῖς 650 Φιμοί.
- ΑἰΣΧΥΛΟΣ: 8 Ἀδασμός 52 Ζεῦγος 118 Ἰτηλον 188 Κυντερώτατα 206 Λαμπουρίς 228 Λογγάσω 246 Μαραθώνιον [ubi memoratur, non citatur.] 247 Μαριανδυνόν 275 Μόρον 286, 8 et 17 Ναρᾶς τε Δίρκης 331 Ὀμάματα 349 Ὅρον 353 Ὀστράκων 361 Ὀυρανίζεω 427 Πεφρασμένος 447 Πρέψαι 492 Ῥύπες 497 Σάλα 527 Σκώπευμα.
- Ἀγαμέμνονι: 602 Τρίς ἕξ.
- Δικτυουλοῖς: 314 Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα.
- Εὐμενίσιν: 35 Εὐμενίδες.
- Θεωροῖς: 655 Ψο. [Vide in Ἀριστοφάνης.]
- Κάρυξι, σατύροις: 477 Πυρσοκόρσαν. (Vide Benti. Ep. ad Mill. p. 15.)
- Κρήσαις: 430 Πισσοκωνήται (Vide Hesych. in Κωνήσαι.)

- (728) — *Μουσῶς*: 844 Ὀργεῶνες
 — *Νεανίσκοις*: 826 Ὀκτώπουν.
 — „*Νιόβη*: 801 *Νοβακκίζειν*, ex em. Ruhnk.“ Porson.
   σεισμὸς ms. Ubi emendarit Ruhnkenius, non in-
   veni; forsā in epistola ad Porsonum, de qua
   Kiddius Pors. Opusc. p. xxxvii.
 — *Ξαντρίαις*: 826 Ὀκτώπουν 409 Πέμφιξ.
 — Ὀστολόγοι memorantur: 353 Ὀστολόγος.
 — Πέρσαις: 258 Μέμφδος.
   [Pers. 890. ut videtur] 78. Ἠχὼ π.
 — Τροφοῖς: 47 Ἐπιιοῖσα.
 — Φιλοκτήτῃ: 326 Ὀκύρουνος.
 — Ψυχαγωγοῖς: 534 Σταθερόν.
 ΑἴΣΩΠΟΣ: 20 Ἐς κάρακας [355 Ὁ τὸν κῦσον. Sed
   ibi legendum, — ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς *Ἡδελ* ὁ-
   που μάλιστα τοῦ κράνους χρεῖα. Galea scilicet,
   praepostero loco inducta, nebulonem istum in
   fuga texerat. Quo spectet τρωθεῖς patebit con-
   ferenti Eubulum Athenaei x. p. 449. F. Dioge-
   nem Cynicum apud Laert. vi. 53.]
   [De eo: 490 Ῥοδώπιδος ἄ. 546 Συβαριτικοί λ.]
   [Ὁ λογοποιὸς (*Ἀῖσωπος* addunt Suidas, Zenobius;
   Apostolius) 245 Μᾶλλον Φρύξ.]
 Αἰ ἀκέστριαι: 493 Ῥυτίσματα.]
 [ἈΚΕΣΤΩΡ ὁ τραγῳδοποιὸς memoratur: 496 Σάκας.]
 [Οἱ ἀλεῖπται: 309 Ξηραλοιφεῖν: Αἰ.]
 ΑΛΕΞΙΣ: 80 Εὐήμερία 117 Ἰσχυρίσκος 287 Ναυκλη-
   ρεῖν 299 Νήστης 360 Οὐλοκόμος 364 Ὀφθαλ-
   μὸν ἐπιβάλλειν 388 Παναρμόνιον 430 Πίσον
   459 Προσέκουεν: ἄ. 513 Σινωπῆσαι 525 Σκυ-
   θαίνας 532 Σκουδάζω 540 Στόλον 648 Φιλε-
   πίδης 649 Φιλοτησία: Δ. 656 Ψυχικός.]

— Ἀτθίδι: 244, 23 Μᾶλλον μᾶλλον.

— Γαλατεία: 802 Νομικόν.

— Ὀλυνθία: Εὐήμερια.

— Παλλακῇ: 594 Τόναϊαν.

— Πεζονίκη: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.

[Οἱ ἄλλοι: 178 Κρησέρα.]

ἈΛΚΑΪΟΣ: 85 Θεράπναι 264 Μετρήσαι 431 Πιτάνη
εἰμί 582 Τετύφωμαι.

— [ὁ κωμικός: 9, 25 Ἀδηφάγοι.]

— Ἱερῷ γάμῳ: 479 Πῶλοι.

— ἐν τῇ Κωμωδοτραγωδίᾳ 9, 17 Ἀδηφάγοι τριήρεις.

— ὁ λυρικός: 7 Ἀγωνος.

— ἐν ᾗ: 525 Σκυδικαί.

ἈΛΚΜΑΝ: 348 Ὀρνις 654 Φιλεύς.

ἈΜΕΓΨΙΑΣ: 270 Μιλωρυχία 525 Σκότος.

ἈΜΜΩΝΙΟΣ 23 Ἐσχάρα: ἐσχ.

ἈΜΦΙΣ Ἐρίθοις: 291 Νεανισκεύεται.

ἈΝΑΚΡΕΩΝ: 15 Ἑρμάν.

— ἐν γ': 570 Ταντάλου τάλαντα.

ἈΝΑΞΑΝΑΡΪΔΗΣ: 293 Νεκταρεον, bis. 572 Τάχα: ἄ.

ἈΝΑΞΙΛΑΣ: 648 Φιλοδεσποτεύομαι.

— Ὄραις: 245 Μᾶλλον μᾶλλον.

ἈΝΑΞΙΜΕΝΗΣ Φιλίππικῷ: 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.

— Φιλίππικῶν ἄ: 405 Πεζέταιροι.

— τῶν περὶ Φίλιππον ζ': 249 Μάστηρα.

ἈΝΔΟΚΪΔΗΣ: 25 Ἑταιρία 229 Λογισταὶ καὶ 297
Νεώρια.

— Συμβουλευτικῷ: 288 Ναυκρατῖαν.

ἈΝΔΡΟΤΪΩΝ: 552 Συγγραφεῖς.

(780) — ε' Ἀεθίδος: 297 Νέωσι.

ἈΝΔΡΩΝ Τρίποδι: 498 Σαμίων ὁ δ.

ἈΝΤΑΓΟΡΑΣ: 204 Λακκόπεδον.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ: 477 Πυρσολόφους 533, 24 Σταθερόν.

— Θηβαῖδι: 354 Ὀστριμα.

— Λυδῇ: 344 Ὀργεῶνες.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ: 361 Οὐροδόκην.

ἈΝΤΙΦΑΝΗΣ: 183 Κύδαροι 552 Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς
624 Ὑπέρχολος γενόμενος.

— Ἀγροίκοις: 480 Παγδαίου.

— Ἀλιευομένη: 348 Ὀρμιάν.

— Βουσίριδι: 306 Νωταλεύματα. [Vide Porson. Adv.
p. 51. ad Athen. I. p. 29. D.]

— Εὐθυδίκῃ: 308 Ξεντευομένους, ubi ms. ἀριστο-
φάνης εὐδίκῃ. Vide Harpocrat.

— Εὐπλοῖα: 312 Ξυστίς: γ.

— Παροιμιαζομένης sive Παροιμιαζόμενοις: 589 Στίμην.

— ὁ νεώτερος ἐν τῇ Περί τῶν ἑταιρῶν: 286 Ναννίον
Vide Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.

ἈΝΤΙΦΩΝ: 8 Ἀδέητος 15 Ἑρμάν 33 Εὐθύωρον 37
Εὐφοθάμως 69 Ἡμιολιασμός 402 Πατρώων
463 Προσφορά 517 Σκάφιον: ἔστιν 554 Συνή-
γοροι: ἔοικ. 574 Τελεσθῆναι 590 Τίμιον 605
Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει, ubi Ἀντιφάνης Sui-
das. [Sine auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.]
645 Φηλώματα.

— ἐν τῇ Πρὸς Δημοσθένην γραφῇ: 153 Κελέοντες: κ.

— ἐν τῇ Πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδείξιν ἀπολογία: 275
Μοιροδοκῆσαι.

— Περὶ τῆς μεταστάσεως: 535 Στασιώτης, [bis,] „ubi
ὡς pro ὁ ms. Harpocrat. Trin. Coll.“ Porson.

- Πρὸς Νικοκλέα: 537 Στεφανηφόρος.
- Περὶ τῆς ὁμοιοίας: 81 Θεαιδέστατον 103 Ἴνα(731)
519 Σκιάποδες.
- ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων ἐν Προοιμίῳ καὶ ἐπι-
λόγοις: 278 Μοχθηρός.
- ἘΠΕΛΛΑΣ ὁ Ποντικός: 195 Κυμηλιδῶν ἀνάθημα 490
Ῥοδώπιδας ἀνάθημα.
- ἘΠΙΩΝ: 5 Ἀάπτους 531 Σπυλάδες 559 Σφάραγον
601 Τρίγληνα.
- ἘΠΟΛΛΩΔΩΡΟΣ: 127 Καλλιγένειαν 189 Κύρβεις:
τοὺς 190 Κύρβεις: τ. ἀ. 208 Λαρινολ βόες
255 Μέλασμα 408 Πέλικαν 483 Ῥάξαι [556
Συντύχημα, ubi ἀπόλλων ms. Ἀπολλώνιος con-
jicit Albertus.] 571 Ταυροπόλον.
- ἐν εἴ περὶ Ἐπιχάρμου: 131. Καρδιώτειν.
- Περὶ τῶν ἑταιρῶν: 286 Ναννίον.
- Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν: 639. Φανοστράτη.
- ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν: 253 Μαιαγωγός.
- (Pictor: Vide Albert. ad Hesych. v. Σκιαγράφ. Porso-
nus.) 519. Σκιαγράφος.
- Καρύστιος Ἀποκατεροῦσι: 532 Σπουδάξω.
- ἘΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ: 624 Τητεθύμπτο 646 Φιβαλέως.
- Κρησί: 281 Μουσικάρφης.
- [ἘΠΟΛΛΩΝ: Vide Ἀπολλόδωρος.]
- ἘΠΟΛΛΩΝΙΟΣ: 615 Ὑδροφορία.
(Apollonius) ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: 260 Μετα.
- ἘΡΑΡΩΣ: 47 Ἐωθός.
- Καμπυλίῳ (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III.
105. E.): 306 Νωταλεύματα.
- [Ἐργεῖοι: 10 Ἀθηφάγει 245 Μαρμαῖν.]

[Ἡ αριθμητικὴ: 421 Περισσά.]

(732) ἈΡΙΣΤΑΓΩΡΑΣ: 107 Ἰμάντας.

ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς 281 Μουσικάρφης 338
 Ὄρου κόκαι 840 Ὄξυθύμια: Τ. 446 Πράμναιος
 οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας Vide
 in Ἀριστοτέλης.

Οἱ περὶ Ἀρίσταρχον: 200 Λαβέ.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238, = II. 143, 11. Aristot. Φυσ.
 Ἀκροασ. III. 9. [= 6. p. 57, 10. Sylb.] Simplific.
 in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. Porson.) 224. Αἰ-
 νον λίνφ συνάπτεις. [Simplifici verba sunt, ὁ δὲ
 Ἀλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος
 δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ
 οὐρανοῦ φορὰν, πρῶτον μὲν τὸν Εὐδήμον μαρ-
 τύρεται λέγοντα, ἡκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων
 τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐ-
 ρανὸν γενέσθαι φησὶν κίνησιν εἶναι ἄτακτον οὐ
 λίνον δὴ λίνφ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν
 χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀπῆν.

ἈΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφεκόσιν
 memoratur]: 582 Τευμησία. [Vide in Ἀριστο-
 φάνης grammaticus.]

ἈΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

ἈΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

— ἐν ᾧ Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιννίς 511
 Σίκιννις.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἐσμα 46 Ἐχι-
 νος: ᾧ, 53. Ζευξίς. „Suspect.“ Porson, ἄριστος

ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 Κραῦρα 191. Κυσολάκων [ubi Ἀριστάρχος Ruhnken, ad Hesych.] 193 Κύνταρος [sed vide infra, Aristoph. Pac.] 223 Αἶθος 232 Λόχοι 248 Μασσαλία 284 Μωρῶν (733) 286 Νανός 288 Ναυκραρία 336 Ὀνοσι τὸ 407. Πελάται: οἱ μ. 420 Περίπολος: Ἀρ. 568 Ταμίαι, bis 576 Τενέδιος ξυν. 594 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. 605 Τριτῦς: τὸ 653 Φόξενος.

De eo: 15 Ἑρμείας [644 Φέρειν. Hermann. Sed is alius a philosopho esse videtur; forsitan classis praefectus de quo Diodor. xix. 68.]

— ἐν Διδασκαλίαις: 338 Ὀνου σκιά.

— ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν: 354 Ὅτι ξένους.

— ἐν τοῖς Περι ζώων: 159 Καστρεῖς [IV. 1.] 283 Μύστις (apud Athen. VII. p. 323. D. Pors.)

— ἐν τῇ Ζώων ἱστορίας: 175 Κοβαλεία. [Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 Ἴννος.

— ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 289 Μία χελιδών.

— ἐν τῇ Πολιτείᾳ: 393 Πάρεδρος 404 Πεζάς. ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 Νδυκραρία.

— ἐν τῇ ἢ Περι τῆς πολιτείας: 23 Ἐσχατίαν.

— ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: 110 Ἰππᾶς: Ἀ. 189 Κύρβεις: τοὺς 390 Παράστασις: ταύνομα 420 Περίπολος: Ἀρ. 452 Πρόεδροι: ἐκλ. 514 Σίτος: καλ. 541 Στρατιά [bis] 623 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.

— ἐν τῇ Κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ: 580 Τετραρχία.

— ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ: 526 Σκυτάλη.

— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.

— ἐν Συρακοσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.

(734)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἑρμάν
16 Ἑρμοκοπίδαι: οὕτως 30 Εὐείλος 46 Ἐχί-
νος: ἄ. [Av. 1298] 64 Ἦκειν 67 Ἠλίσκον 68
Ἡμερίδα 72 Ἡποθεν 117 Ἰσχνός 118 Ἰτης.
128 Καλύμματα 129 Κάνδυτος [Vide infra]
143 Κατὰ σχολήν 164 Κικκαβίζειν 165 Κιμ-
μερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνη-
μία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώ-
μην 198 Κωπαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαι-
μῶν 208 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέ-
αινα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et mox p. 213, 18.
Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λε-
κάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λοῦσθαι
Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας
238 Λυχνοῦχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243
Μάτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μά-
νην 255 Μελαναίων 266 Μηλῶσαι 269 Μίαν
μάχαιραν 280 Μύξαν 285 Ναῖς [Eccl. 426]
289 Ναυσικύδου 299 Νήστιν 301 Νοθεῖα 308
Ξενικόν ἐν Κ. 308 Ξειρης [318 Οἰκείαν addit
Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀ-
λύμπια 339 Ὀνυχίζεται [349 Ὀρογίας addit
Porson. Vide infra.] [Danaid. fr. 4] 352 Ὀσμή-
λια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson.
Vide infra.] 396 Παρεξηυλημένον 407 Πελαργ-
γικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Πεντε-
σύριγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περιε-
κόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428
Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.]
434 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίσχε

463 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πυελίδα
 478 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα | 492
 Ῥύπον 496 Σαικονῆσαι 503 Σέας Σεῖν 512
 Σίλφιον Σιμόν 513 Σικύα Σισύρα: β. 515
 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. Alb.
 517 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκάσιν.] Σκά-
 φιον: ῥ. Σκάφιον: κ. 518 Σκελετεύεσθαι 520
 Σκιμβάζειν 524 Σκοπήν 526 Σκύτη 527 Σκῶρ(735)
 528 Σορέλλη 529 Σπαθίδα 531 Σποδοῦν 532
 Σπυρθίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557
 Σύρφαξ 560 Σφενδαμνίνους 567 Τάλιδος 568
 Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάγον 572
 Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίζειν Τιθω-
 νόν 589 Τιτικόν 590 Τιμητικόν πινάκιον 597
 Τουπίπεμπτον Τραγήματα 598 Τραγωδεῖν 600
 Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοι-
 πος Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610
 Τυνελάζειν: εἰς Τυπησίαις 616 ὅτης 617
 ὅτην 626 Ὑπογεγραμμένη 627 Ὑποδιδάσκαλος
 Ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος [Ach. 823] 639 Φαν-
 τάζομαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650
 Φλᾶν 651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης
 omittat Etym. M. p. 796, 6. forsan transponen-
 dum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυ-
 ἀρει Ἀριστοφάνης.] Φλει 655 Ψο. [ubi lege;
 Πλέω γράσου τε καὶ πρόθαν· οἶον, καὶ ῥύπου·
 Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et intel-
 lige, quasi statim post Ψο sequeretur Αἰσχύλος.]
 [Vide in Ἀντιφάνης.]

— Grammatico. tribuit Albertus, tacente Porsono, 8
 Ἄδδιξ 129 Κάνδυτος [237 Λύσιοι τελεταί ad-
 dit Porson.] 349 Ὀρογυίας 377, Πανός 529

Σπατάγγαι 557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδεξ Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus Κάνδυτας, Ὀρογυίας, Πανός, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγιον e Photio v. Ὀρογυίας legebat Burneii amicus (vide Censur. Hecub. ad. v. 606.) i. e. pròculdubio Porsonus. Σπατάγγαι forsàn referendum ad fragm. Ὀλκάδων apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25. Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἄσχοι ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μεσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυνας τοὺς ἄσχοὺς διὰ τοῦ μ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρφδεῖ δὲ etc. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M. p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1. lege, Συρβηνεύς: ὁ παραχώδης—ἐπιφωνοῦμενος, συρβάβυττα καὶ τὸν τάραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.

— ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.

(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 892 Παρατεῖναι 404 Πεξῆ 570 Ταντάλου τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide Comicus anonymus.]

— Ἀμφιαράφ: 696 Τοῦ: καί.

— Ἀναγύρφ: 811 Ξυνέννοφε 815 Ὀδοῦ παρούσης 346 Ὀρθόπληξ 387 Παραλεῦμαι.

— Ἀχαρνεῦσιν: 26 Ἐτηήρυσιν 206 Λαμπάδιον 353

Ὅστινον 524 Σκορδινᾶσθαι 534 Σταλαγμόν
614 Ὕαλος 644 Φέρειν.

(Aristophanes) Ἀχαρνέυσιν: 185 Καταγλαττίζειν
534 Σταθεῦσαι.

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 639 Φάρκτεσθαι.]
290 Ναυφαρκτον βλέπειν.

— Βαβυλωνίοις: 289 Ναυλόχιον ἐν [qui articulus
cum præcedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347
Ὁρκωμοτεῖν 490 Ῥόθιον: τὸ μετὰ bis 498
Σαμίων ὁ δ. 540 Στοιχός.

(Aristophanes) Βαβυλωνίοις: 295 Νεολαίαν 538
Στιγών.

— Βατράχοις: 532 Σπονδὴν ποιεῖσθαι.

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177
Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur] (737)
539 Στοιβήν.

[Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]

— Γεωργοῖς: 543 Στρεψαίους.

— Γήρα: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στλεγγίς.

— Δαιδάλεος: 338 Ὀνου σκιά 624 Ὑπηνέμια [Vide
615 Ὑπηνέμια τίχτουσι.]

— Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὅαί 350 Ὁρ-
τυγας 480 Παγδαίους 505 Σείσαι 537 Στλεγ-
γίς 606 Τροκίας οἶνος.

— Δαναῖσι: 596 Τοῦ: καί.

— Δράμασι: 534 Σταθμούς.

— [Pac. 198] Ὑ93 Κύνταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide
Schol. Vesp. 1106.]

— Ἐκκλησιαζούσαις: 842 Ὀπλίττομαι.

[Arist. Ecol. 746] 557 Οὐδέν πρὸς ἑκός: [3B] 497
Σαλαμίνιος [Vide infra Μνησίθεος.]

- Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἀτραπός 546
 Συβήνη
 (Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σανίς.
 [Arist. Thesm. 518] 162 Κηρίω βῦσαι [500] 219
 Ληπούμεσθ' [ubi o superioribus male repetita
 videntur verba οὕτως Φερεκράτης] [640] 516
 Σκάφιον: τάχα [845] 517 Σκάφιον: κουρά πε-
 ριτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης— ἀκάφιον ἀποκε-
 καρμένην καὶ σκαφιόκουρον, τ. κ. [Ita legendum.]
- Θεσμοφοριαζούσαις β': 204 Λακωνίζειν 235 Λύ-
 κος ἔχανεν.
- Ἰππεῦσιν: 225 Λεῖξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103]
 599 Τρία καὶ δύο 655 Ψαλοκομπία 657 Ψω-
 λὸν γενέσθαι.
 (Aristophanes) Ἰππεῦσιν: [v. 622. ut videtur] 341
 Ὀπισθεν.
 [Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἥρειδε
 (738) [827] 79 Θαλαττοκοπεῖς [330 forsan] 394, 19
 Πάρεισι.
- Κενταύρῳ: 451 Πρόδικον.
- Κωκάλερ: 658 Ὡδε.
- Δημνίαις: 251 Μεγάλην Θεόν 290 Νεαλῆς: ἐκτ.
- Λυσιστράτῃ: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκόπο-
 δας 323 Οἰσπώτῃ 352 Ὅσιον χωρίον 401 Πά-
 σι τέχνη 634 Τσάκους.
 (Lysist.) [930] 544 Στρόφιον.
 [Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ
 ἐπιγλωττήσομαι.
- Νεφέλαις: 96 Θρυαλλίς: ἐ. 312 Ξυστίς: γ. ubi
 ms. φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηνίον.
 [Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλαῖ γάρ πως. [426] 359
 Οὐκ ἀποτεκνήσεις.

Vide in *Ἡρόδοτος*.

- *Νήσοις*: 811 *Ξυννένοφα*.
- *Ὀλκάσιν*: 8 *Ἀδαξῆσαι* 12 *Ἐρανιστάς* 51 *Ἡῖα*.
[*Ὀλκάσιν* fr. 12 et 13] 517 *Σκαφίδας*: οὐ σκάφας·
τὰ σκεύη· — *σκαφίδας*, μάκτρας, *Μ. μ. Α.* [Ita
lege, collato Alb. ad Hesych.]
- *Ὅρμισιν*: 466 *Προφορούμενοι*.
[*Arist. Av.* 1733 ut videtur] 553 *Συνεκόμισαν*.
- *Πελαργοῖς*: 319 *Οἰκίσκος*.
- *Πλούτῳ*: 70 *Ἡμιτύβιον* 362 *Οὐσίαν* [ubi vide an-
leg. *Πλούτῳ β' οὐσίαν τ'*] 470 *Πτερυγίζειν*.
[*Arist. Pl.* 718] 586 *Τηνια*.
- *Πολυῖδος*: 13 *Ἐρημον ἐμβλέπειν*.
- *Προάγωνι*: 534 *Σταθερόν*.
- *Σκηναῖς καταλαμβανούσαις*: 340 *Ὁξυρεγμαῖν*, ubi
ms. *σκηναῖς κ.* 404 *Πεζίδα*.
- *Σφηξίν*: 198 *Κύτταρος* 538 *Στίλῃν*.
(*Aristophanes*) *Σφηξίν*: 499 *Σανίς*.
[*Arist. Vesp.* 1116] 269 *Μὴ φέρειν*.
- *Ταγηνισταῖς*: 883 *Παραῖξορυσσον* [Huc trahunt, ab(739)
Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius
878 *Πάντα θεῖ*] 531 *Σπινός*.
(*Aristophanes*) *Ταγηνισταῖς*: 13 *Ἐρεῖδειν*.
- *Τριφάλῃτι*: 613 *Τῶν τριῶν κακῶν ἐν*.
- *ὁ γραμματικός*: 455 *Προκῶνια*: *Λυκ*.
- (grammaticus) 249 *Μασχαλίσματα*.
(grammaticus) *ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν*: 833 *Ὁμο-
λώϊος Ζεὺς*. [Sed ibi e Phavorino restituunt *Ἀ-
ριστόδημος*. Vide Valck. ad Schol. Phoen. 1120
et 1126.]
- [grammaticus] *Περὶ συγγενῶν*: 318 *Οἰκείαν*. [Vide
Eustath. Il. Z. p. 648, 53=511, 12. apud Kust. ad

Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Πιαδ. B. p. 816, 10
= 239, 18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[Ἀρχάδες: 522 Σκιωρίται.]

ἈΡΜΕΝΔΑΣ: 242 Μακάρων νῆσος. Athen. I. p. 31. A.
Porson. quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph.
Byz. v. Ἀλλαρτος.

ἈΡΡΙΑΝΟΣ: 391 Παρὰ τούτου

ἈΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: 583 Τευτάζειν.

[Οἱ ἀρχαῖοι: 42 Ἐφθάρηται 62, 4 Ἡ δ' ὅς. 90 Θη-
λάζην 168 Κληῖσαι 221 Ἀῆνος 322 Οἶον: δῆ-
μοι 566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[Ο τοῦ Ἀρχιβίου: Vide in Ἀπολλώνιος.]

ἈΡΧΙΛΟΧΟΣ: 193 Κύπαι 218 Λεωκόρητος 234 Ἀ-
καμβίς ἄ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Al-
bertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 855
Ὀτρυγηνφάγον 374 Παλίνσκιον.

[Archilochus tribuit. versum Παρὰ σφυρόν, p. 272, 4.
Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

(740) [ΑΡΧΙΝΟΣ orator: 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus
vocibus in suum locum repositis lege, Ἀρχῖνος
ἐπὶ ἀρχοντος Εὐκλείδου — Σάμιοι δ' Ἀθηναῖους
τῇ Σαμαίνῃ.]

ἈΡΧΙΠΠΟΣ: 47 Ἐωθώς 512 Σιλλοῦν 520 Σκιαπό-
δες: Λιβ.

— Ὀνοφ: 835 Ὀμώμοκα.

— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὀνου σκιά: 838
Ὀνου σκιά.

[Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 Ὀδωρ δὲ πίνων.

— ε' Τραγυδομένων: 486 Ῥησίαρχος.

[Οἱ ἀστρονόμοι: 388 Παράπηγμα.]

ΑΣΤΥΔΑΜΑΣ: Ejus tragoedia *Παρθενοπαῖος*, 502 *Σαυ-
την ἐπαινεῖς*. Ejusdem epigramma, Ibid.

[**Ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς:** 287 *Ναυκραρία*. Hemster-
husius in notis mss. ad Harpocrat. v. *Θύστιον*:
„Pro Ἀττικισμοῖς lege Ἀττικιανοῖς. Vide Ἀργᾶς.
Ναυκραρικά. In Ἐκπολεμῶσαι et Ἀνελούσα, pro
Ἀττικοῖς lege Ἀττικιανοῖς. Vix dubium est quin
codices significaverit Harpocraton editos ab eo
Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 587. C.=T.
III. p. 100.“ In *Θύστιον*, Ἀττικιανοῖς plane mss.
Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In
Ἐκπολ. vocem Ἀττικοῖς prorsus om. Cant.]

[**Ἀττικοί:** (Vide Ἀθηναῖοι) 36 *Εὐνούχος* 48 *Ἐώρων*
49 *Ἐώς* 50 *Ζάκορος* 54 *Ζητεῖν* 56 *Ζωπυρῆσαι*
71 *Ἡνεῖχετο* 85 *Θεριῶ* 92 *Θητεύς* 135 *Κα-
ταγῶγιον* 178 *Κρίβανον* 201 *Λάγνης* 202 *Λα-
κεδαίμονα* 218 *Λεωργόν* *Λεώς* 219 *Λήκυθον*
224 *Λιμόν* 226 *Λίριον* 227 *Λίτρον* 236 *Αὐξ*
241 *Μαῖαν* 242 *Μακράν οὐσίαν* 243 *Μαλακί-
ζεται* 245 *Μαμμίαν* 255 *Μελάγχρως* 258 *Μεμ-
φίδος* 279 *Μῦα* 281 *Μυρών* 285 *Ναί μὰ Δία*
289 *Ναῦς* 292 *Νεήλατα: τὰ Νεικας* 295 *Νεο-(741)
λαίαν* 297 *Νεώς* 302 *Νόμος: ὁ κ.* 310 *Ξυήλην*,
bis *Ξύμβαδι* 311 *Ξυνδύο* 316 *Ὀδός: ἀρσενι-
κῶς* *Οἰστόν* 318 *Οἰκέα* 319 *Οἰκίσκωι* 325
Ὀκλάξ 334 *Ὀμοῦ: Δ. ἐν* 338 *Ὀνου πόκαι*,
348 *Ὀρνις* 349 *Ὀρος: οὕτως* 350 *Ὀρτυγας*
353 *Ὀστοῦν* 356 *Οὐδέν ἀπό τρόπου* 358 *Οὐδ'
ὑφ' ἔνων* 364 *Ὀφλειν* 385 *Παρακεχόρδικεν*
403 *Παχεῖς* 408 *Πέμπτα* 427 *Πηλ* 433 *Πλει-
στοβολεῖν* 437 *Ποιήσεας* 438 *Πολεμησεῖν*
443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρατήρ* 467 *Πρυτανεία:*

ἔστι 470 Πτόρθους 471 Πυανοψία: *Λυκ. ubi*
 ἡμεῖς 476 Πυριλαμπής 483 Ῥάξας Ῥαχίαν
 497 Σάκος: οἱ 509 Σήματα 514 Σῖτος: *καλ.*
 535 Στάς Στατήρ 536 Στέρεσθαι 549 Συμ-
 βούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 584
 Τέφραν 614 Ὑγιάν 634 Ὑστέρα δεκάτη 637
 Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαύζειν Φαῦ-
 λον: ἡμ. 651 Φλιούντα 655 Ψόας 659 Ὠζυροί.]

[Indicantur per οὔτοι: 34 Εὐκρινής. Sed Ἀττικοί
 Etymol. M.]

[παρ' αὐτοῖς: 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida
 corrigunt.]

— [Οἱ νεώτεροι Ἀττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in
 Νεώτεροι.]

— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ἀττικοί: Vide in Παλ. et
 Ἀρχ.]

[Ἀχαιοί: 331 Ὀμηρεῦντας. Vide in Ἀχαιός.]

ἈΧΑΙΙΟΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud
 Zonaram p. 1334. Herman.] 569 Ταραντῖναι
 βαφαί, ubi ἀχαιῶν ms.

(742) [Οἱ βάρβαροι βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 402
 Πατριώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥαικοί 483 Ῥάξ
 501 Σάρητον 502 Σαῦνιον 511 Σίκλος 535
 Στατήρ 563 Σχολή his 582 Τετύχηκεν.]

Ὁ τοῦ Βασιλέως νόμος: 389 Παράσιτοι. [Vide
 Athen. vi. p. 234. F. 235. B. C. Casaubon. Anim.
 p. 411.]

[Ὁ βίος: 374 Παλίμβολον.]

[Βοιωτοί: 132 Κάριος Ζεύς 178 Κριάδδεμεν 335
 Ὀμωχέτας 341 Ὀπισθοτείλαν 342 Ὀπλίττομαι
 408 Πέλικαν.]

[Γέται: 50 Ζάμολξις.]

[Οἱ γεωμέτραι: 122 Κάθετος.]

[Οἱ γλωσσογράφοι: 504 Σειρήνα.]

ΓΟΡΓΙΑΣ: 397 Παρθένου: οἱ.

Αἱ ἁγίαι ΓΡΑΦΑΙ: (Psalm. iv. 2.) 8, 20 post prologum. Vide in Ἀδελφου.

(ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ) ὁ θεολόγος: 415 Περιδείξις. ALBERT. Tacet hic Porsonus, qui Adversus p. 287. locum Etymologi, hinc descriptum, ad Comicum incoer- tum retulerat. Errat Schleusnerus.

[Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί: 655 Φόας.]

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ: 27 Εὐάνδρια 83 Θεογείτων 170 Κλι- μάξει 205 Λαμπάδιον 229 Λογισταὶ καὶ 277 Μοχθηρός 319 Οἶκημα 332 Ὀμοεργές 365 Ὀχεῖον [bis]. 374 Παλίμβολον 629 Τπόλογον 632 Τποφόνια 641 Φάσις: λέγεται.

(Dinarchus) ὁ ῥήτωρ: 373 Παλιναίρετος.

ἐν οἰκίῳ λόγῳ: 392 Παραφρυνκτωρεῖν.

Κατὰ Ἀγησικλέους: 517 Σκαφηφόροι.

ἐν τῇ Τέρει Αἰσχίνου εἰσηγορία: 170 Κλιμακίζειν: μ.

Κατὰ Καλλισθέους: 603 Τριτημόριον: Δ.

Κατὰ Καλλίστου: 629 Τπονομεύοντες.

Κατὰ Λυκούργου: 138 Καταλεύσιμον.

ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει: 381 Παραγγελία.(743)

ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδεί- ξει: 373 Παλιναίρετος.

ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελία: 135 Καταδεέσθαι.

Κατὰ Στεφάνου: 626 Τποκυδεῖς.

Τυρρηνικῶ: 422 Περίστασις.

Κατὰ Φορμίστου: 66 Ἰλινδημένον.

ΔΕΙΝΟΔΟΧΟΣ: 634 Ὡς ὑπὸ ῥόπαλον.

[Δελφοί: 54 Ζύγαστρον.]

(ΔΗΜΑΔΗΣ Demetrii rhetoris §. 285): 395 Παρέλαβεν
την πόλιν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: [114 Ἰσαῖος] 622 Ῥαβδίζων.

— [Demetrius] ὁ Ἰζών: 177 Κρέας.

— ὁ Μάγνης: 253 Μεθώνη. „Et fortasse Κυπελιδῶν
ἐνάθημα.“ Porson. Imo 187 Κύνειος, ubi in fine
legisse videtur, Ἀλῆσι· οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης.

— ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας: 390 Παρά-
στασις: τούνομα.

— (Phalereus) ἐν γ' Νομοθεσίας: 517 Σκαφηφόροι.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ: 4 Ἀ 285 Μω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ: (p. 1484, 2. Reisk.) 11 Ἐρανίσας (1203,
25) 46 Ἐχίνος: ἄγγελος (242, 13) 47, 24 Ἐσλο-
κρασίαν [vide 48, 5, ubi ὁ ῥήτωρ.] (561, 23)
82 Θέμενος (324, 16) 83 Θεογείτων (403, 19.
431, 5) 92 Θιάσος (1353, 15) 110 Ἰππάρχος
(687, 3) 122 Καθελών (732, 20) 126 Κακώσεως
(640, 25) 171 Κλίσις (193, 4) 189 Κυπρόθεμις
[Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 Λυκιουργίς
(629, 16) 324 Ὁ πάτωθεν νόμος 329 Ὀλοσχοί-
νος (864 seq.) 336 Ὀνήτωρ (258, 13) Ὀνομά-
ζων 338 Ὀνου σκιά (1029, 27) 349 Ὀρος: οὐ-
τως (909, 14) 392 Παραχειμάζοντι (23, 2) 404
Πεζέταιροι 435 Πόα 439 Πολλοστόν (218, 21)
450 Προβολάς (1076, 21) 457 Πρόπεμπτα: Δίδ.
(324, 23) 457 Προπίνει (172, 3. 575, 27) 488
Ῥήτωρ: τὸ (1039, 11) 509 Σημεῖα: οὕτως
(257, 18) 538 Στεφανῶν (927, 4. 931, 23) 548
Σύλαι (1285, 15) 556 Συντιμηθῆναι [183, 8 et
10 ut videtur] 566 Τάλαντον (117, 25) 580 Τε-

(744)

τραρχία (1285, 12) 590 Τίμιον (307, 25) 597
Τραγικὸς πίθηκος 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον
(1481, 22) 646 Φθόγην (871, 22) Φιδάκνας
(331, 1) 647 Φιλάμμων.

N. B. Voces 'Ολόσχοιτος, 'Ονον σκιά, Πάα, Ηολλο-
στον, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat
Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 'Ισαῖος 550 Σγμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 'Εωλοκρασία 'Ο κά-
τωθεν νόμος [Imo 325 "Οτι ἐξακ.] [423 Περί-
στοιχον] (63, 25) 424 Περί τῆς ἐν Δελφ. (608,
4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι
(1367, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 Τηγάλλως.

— Περί τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλη-
σις p. 1054, 21, 25. προσαλέσασθαι saepe] 460
Πρόσκλησις: ἡ εἰς.

— Κατ' Δισχίνου: [De falsa legatione] 21 'Εσκαθᾶτο
73 'Ηράκλεια 104 'Ιερώνυμος 113 'Ισα βαίνων
190 Κυρηβίων 280 Μυρίοι 297 Νέωσι 354 "Οτι
ξένους 449 Προβάλλεσθαι [Imo Προβαλλομένους]
451 Προβούλευμα 468 Προπύλαια τ. 555 Σύγ-
κλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παρακρ.

— 'Ο αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀν-
δρότιωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

— Πρὸς Ἀπατούριον: 364 'Οφρύνιον.

— Κατὰ Ἀριστογέιτονος: 90 Θεωρίς 334 'Ομοῦ: Δ.
ἐν 'Ομοῦ: Δ. τῷ 434 Πληρωτῆς 639 Φαρμακός.

— Κατὰ Ἀριστοκλέους: Vide, Κατὰ Ἀριστοκράτους. (745)

— Κατὰ Ἀριστοκράτους: 44 'Εφορεία: ἡ 63 "Η ἐν
ὁδῷ 87 Θεσμός 301 Νοθεῖα 315 'Οδός 324
'Ο κάτωθεν νόμος 355 "Οτι οἱ ἀλόντες 409 Πε-

- νέσται: Δ. [671, 8] 519 Σκήψις: πόλις, ubi
 'Αριστοκλέους, sed recte Harpocrat. 643 Φαῦλος: Δ.
 — Περὶ ἀταλειῶν: [C. Leptinem] 86 Θέσθαι 237 Αν-
 σίμαχος. Vide Πρὸς Λικτ.
 — Κατὰ Ἀφόβου: 549 Συμμορία: Δ.
 — Πρὸς Ἀφοβον: 159 Κεφάλαιον 204 Λάνκος: 'Α.
 — [οἱ Ἐξούλης λόγοι: 836 Ὀνήτωρ: πρὸς.]
 — Περὶ τοῦ ἐπιτρεφηρχήματος: [C. Polyclem p. 1211,
 25. 1212, 14. 1224, 22] 43 Ἐφιερόν, ubi τοῦ
 τρηρ. Sed ἐπιτρ. Harpocr.
 — ἐν τῇ Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει: 444 Πάρος: Δημ.
 [Vid. praefat. p. κε.]
 — Κατ' Εὐέργου: 462 Πρὸς τῇ πυλίδι Ἐρμῆς.
 — Πρὸς Καλλιχίδα περὶ χωρίου βλάβης: 540 Στοῖχος.
 — Κατὰ Κόνωνος: 101 Ἰδίαν (1265, 5) 223 Λίδας
 256 Μελίτη: Δ. 600 Τριβαλλοί.
 — Κατὰ [Ter Harpocr. Ἰπέρ] Κτησιφῶντος: 166 Κί-
 ναδος 209 Δαρυγγίζειν 229 Λόγου τυχεῖν.
 Περὶ [Ἰπέρ Harpocr.] Κτησιφῶντος: 319 Οἰκίσκωι
 Ἰπέρ Κτησιφῶντος: (De corona) 87 Εὐοί: σαβοί: Δημ.
 58 Ἡγεμῶν συμμορίας 69 Ἡγήμων (324, 21)
 65 Ἡκρωτηριασμένους 83 Θεμίσαν 84 Θεοκρί-
 νης 216 Λεύκη „Vide 246 Μαράθω“ Porsonus.
 [Est De cor. p. 813, 24] 276 Μοντεχία: Δ. 281
 Μύρτης Μυρτόνιον 291 Νεβρίων 292 Νεή-
 λατα: Δη. 297 Νεών (319, 18) 359 Οὐκ ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς 889 Παράσημος φήτωρ: Δη. 395
 Παρελθεῖν 418 Πέριλλος (229, 3) 442 Πομ-
 πείας (248, 16) 444 Πορθμός: Δ. 449 Προβάλ-
 λισθαι [imo Προβαλλομένους] 495 Σαβοί 512
 Σιμός Σίμυλος 643 Στρεπούς. Vide Π. στ.
 (746) — Πρὸς τὴν Δακρίτου παραγραφὴν: 411 Πεντηκοστή.

- [Contra Lacritum: (927, 4 et 981, 23) 548 Σύλας.
Vide Harpocr.]
- Πρὸς Λικτίνην: [482, 21] 843 Ὅρα δὴ. Vide in
Περὶ τῶν ἀτελειῶν.
- Κατὰ Μειδίον: 226 Λιπομαρτύριον [529, 11] 323
Οἶον [et 356 Οὐδὲν γὰρ οἶον] 411 Παναγκαστή
449 Προβάλλεσθαι [imo -ομένους] 493 Ῥυτά
συν. 532 Σκουδάζω 590 Τέμημα.
- Κατὰ Νεαίρας: 186 Κυνῆς [1377, 8] Ὁ κάτωθεν
νόμος [imo 325 Ὅτι διαμ.] (1367, 27) 478 Πω-
λαῦσιν.
- Πρὸς Νικόστρατον: 423 Περίστοιχον.
- Κατὰ Ὀνήτορας: [336 Ὀνήτωρ: πρὸς] 461 Προ-
στασία.
- Περὶ ὀνόματος: [C. Boeot. p. 997, 18. 998, 4] 430
Πανάκια [999, 16] 507 Σεσημασμένα.
- ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ: 152 Κεχρη-
σθ, ubi γραφῇ 248 Μαρώκεια 384 Παρακατα-
βολή κ. κ. 519 Σκῆψις: πρόφασις.
- ἐν τῇ Παραπρεσβείας: 628 Τποκοριζόμενοι. Vide
Κατ' Αἰσχίνου.
Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσ-
βείας: 843 Ὅρατε.
[Demosth. F. leg. init.] 381 Παραγγελία.
- Κατὰ Σκουδίου: 293 Νομισία: Δημ.
- Πρὸς Σκουδίου: 618 Σχηγὴν δέ.
- Κατὰ Στεφάνου: [1136, 10] 87 Θεάσαι 145 Κατα-
ψευδομαρτυρησάμενος 388 Παραπαπτικῶς 640
Φαρμακός: ὄν.
- Περὶ τοῦ στεφάνου (Vide in Κατὰ, Περὶ, Τίτῳ,
Κτησιφῶντος) 75 Ἦρως ἰ. 149 Κατηγορίας ἔχω
621 Ὑπερβολήν.

- *Περὶ τοῦ στεφάνου* [τῆς τριηραρχίας]: (1232, 4)
548 *Σύλας*, bis. [Vide C. *Lacritum*.]
- (747) — *Περὶ τῶν συμμοριῶν*: 169 *Κληροῦχοι* ἐ. 174 *Κοι-
νωνικὸν* Ὁ κάτωθεν νόμος [Imo. 325 Ὅτι ἐξακ.]
549 *Συμμορία*: Δ. 590 *Τίμημα*.
- *Περὶ συντάξεως*: 841 Ὀπισθοδόμος: Δ. 399 *Πα-
ρουσία*.
- *Πρὸς Τιμόθεον*: (1193, 11) 234 *Δυκιονργεῖς*.
- *Κατὰ Τιμοκράτους*: 26 Ἐτερόφθαλμος 53 *Ζητητής*
78 Ἡὼν 103 Ἱερομηνία 237 *Ναυπαρία* 352
Ὅσιον: Ὑ. 436 *Ποδακάχη*: Δη. 462 *Προστι-
μήματα* 647 *Φιλέπιος*.
(Demosthenes) ἐν τῷ *Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ*: 20
Εὐηθεις: ἐπὶ τοῦ ἀγ.
- ἐν τοῖς *Φιλιππικοῖς*: 44 Ἐφ' ὁρμήν: ἐν. 66 Ἡλικία
τ. π. 253 *Μαθώνη* 258 *Μενέλαος* 263 *Μετολ-
μιον* 284 *Μωρῶν* 308 *Εὐνικὸν* ἐν Κ. 323 Ὀλο-
γωρήσεται 339 Ὅνου σκιά 367 *Παγασαί* 387
Πάραλος: Δ. 405 *Πεζέταιροι* 419 *Περίοδος*
(43, 1) 423 *Περιστοιχίζεται* (63, 25) 424 *Περὶ
τῆς ἐν Δελφοῖς* [96, 28] 430 *Πανάκια* 439 *Πο-
λιτεία* 441 *Πολύστρατος* 449 *Προβαλλομένους*
451 *Πρόβολοι* 457 *Προκύλαια* 464 *Προτιμᾶν*
467 *Πρυτανεύοντα* 519 *Σκίαθος* 542 *Στρατηγοί*.
555 *Σύνταξις*: ἀντὶ [et ibid. *Σύνταξις*: β'] 588
Τί ἐστιν τὸ 597 *Τοὺς χωρὶς* 619 *Τάγουσιν*.
- ἐν *Φιλιππικῷ*: 134 *Καταβολή* 255 *Μελίνη*.
- ἐν ἐ *Φιλιππικῶν*: (120, 3. 3' Vales. Forson.) 46 Ἐ-
χῖνος: ἄγγος.
- [Dem. Phil. II. p. 73, 3. ut videtur]: 567 *Τάλασσιν*.
- ἐν ζ' *Φιλιππικῶν*: [De Hal.] 60 Ἡγήσιππος 549
Σύμβολα.

— ἐν ἡ Φιλιππεῶν: [De Ch.] 196 Κατάγειν τὰ πλοῖα
249 Μάστρηα.

— ἐν θ' Φιλιππεῶν: [Ph. III.] 244 Μαλκίόμεν. Vide
Φιλ. δ.

— ἐν ια' Φιλιππεῶν: [Bh. IV.] 123 Καθήκοντα.

— Ἰπὲρ Φορμίωνος: 453 Πραδεσμίας νόμους.

ΔΗΜΩΝ: 28 Εὐγενέστερος Κόδρου, ubi Suidas Εὐδήμος
60 Ἡ δὲ χελώνης 77 Ἡ Φαγοῦ θύρα 337(748)
Ἵονος ἄγων μυατήρια 500 Σαρδόνιος γέλως 652
Φοινίκων συνθήκαι.

— ἐν τῇ Ἀτθίδι: 604 Τριτοπάτορες.

— ἐν τῇ Περὶ Θυσιῶν: 455 Προκόνια: Δυη.

[Οἱ διαλεκτικοί: 476 Πυνθάνεσθαι.]

ΔΙΔΥΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλές 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα
321 Οἰνόπται: ἐπιμ. 340 Ὁξυνύμα: Ἰ. 352
Ὅσιον: Ἰ. 389 Παρασκήνια: ε. 406 Πελαγός
423 Περίστοιχον 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 436
Παδρῶν: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Προκώ-
νια: Δ. 456 Πρόπεμπα: Διδ. 462 Προστασία
478 Πωλαῦσιν 483 Ῥάχετον 507 Σέρφαι 583
Τευτᾶζειν 597 Τοὺς ἐτέρους 640 Φαρμακός: ὄν.
— ὁ γραμματικός: 234 Λυκουργεῖς.

ΔΙΚΑΙΛΑΡΧΟΣ ἐν τῇ Περὶ Μουσικῶν ἀγώνων: 523 Σκο-
λίον.

[Οἱ δικανικοί: 442 Παμπεία: λοιδο. 454 Προκαλεῖ-
σθαι 483 Ῥάξας]

— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ: Prolog. p. 2. 1. 5 Ἄ ᾧ.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ: 368 Παιανίς.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Τιαγγάβαρι 589 Τιμαῖος.

— Βάκχη: 124 Κακὰ κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16 Ἑρμος.

— *Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βί-
βλοις:* 804 Νύμφαι: σκ. ubi pro Διονύσου ο
Suida legendum Διονυσίω monet Albertus.

— *ἐν Κτίσεσιν:* 446 Πραξιόκλη 575 Τελμισοίς.

— *Θράξ:* 407 Πελαγός.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς *Περὶ νόμιμων:* 526 Σκυτάλη:

ΔΙΦΙΛΟΣ: 227 *Λίτρα:* ἦν 296 *Νεοττός* [ubi ὦν—διέ-
(749) *τρεφε* Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis
apud Harles. praef. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416
Περιδοῦ 439 *Πολιτοκοπεῖν* 439 *Ῥοδιακόν* 650
Φιμοί.

— *ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι:* 657 *Ψωλὸν γενέσθαι.*

— *Πολυπράγμονι:* 480 *Ῥαγδαίους.*

— *Χρυσοχόφ:* 341 *Ῥοπαία.*

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 *Ἡνδρώθησαν:*

— *ἐν Ῥωμαίοις:* 18 *Ἐσάλευε.*

— *ἐν ἐς λόγῳ Ῥωμαϊκῶν:* [fr. 56. sive Exc. Vales. p.
602, 5] 53 *Ἡγαλλεν.*

— *ἐν τῇ λή Ῥωμαϊκῶν:* [c. 39. vel p. 84. D. Leuncl.]
483 *Ῥαστώνη.*

— *ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν:* (c. 43, vel p. 111. A.) 533 *Στάδιον.*

— *ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως:* 356 *Οὐδὲ Ἡρακλῆς
πρὸς δύο.*

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ *Θησαυρῷ:* 199 *Κωρυκαῖος*, ubi *Διόξικπος*
ms. *Δέξικπος* Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 *Ἀγών* 499 *Σαμίων ὁ δῆμος.*

— *Περὶ ἀγῶνων:* 506 *Σελίνου στέφανος.*

— *ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν:* 205 *Δάμια.*

ΔΡΑΚΩΝ ὁ Στρατονικεύς: 375 *Πάμπαν:*

[*Δωριεῖς:* 35 *Εὐλάχα* 298 *Δακήτειν* 218 *Λεωργόν*

220 *Λήμματα* 242, 16 *Μακαρίτας* 302 *Νόμος*:
 ὁ κ. 310 *Ξυλήν* 348 *Ὅρη* 412 *Πέποσχα*
 445 *Ποταίνιος* 454 *Πρόκοιταν* 479 *Πώματα* 547
Συκάμινα 634 *Τοσάκους* 658 *Ῥατωθήσομαι.*]

[*Οἱ ἐβδομήκοντα*: Vide *Γραφαί*.]

[*Ἑβραῖοι*: 241 *Μαζουρωθ.*]

[*Εγώ*: Vide *Φώτιος*.]

ἙΚΑΤΑΪΟΣ: 577 *Τενθεύς*, ubi *ἐκατέροι* ms. *Ἑκαταίφ*
Tourp. Em. t. III. p. 187. „Vide *Schol. Soph. Oed. (750)*
C. 1316=1320 Br.“ *Porson.*

ἙΚΦΑΝΤΙΛΗΣ: 130 *Καπνίας*.

ἙΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 *Πιτάνη εἰμί*.

— [*Hellanicus in Persicis*: Vide *Καλλισθένης*.]

— ἐν β' *Αιθίδος*: 276 *Μουνυχία*: Δ. 538 *Στεφανή-
 φόρος*.

— ἐν τοῖς *Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 51 *Ζάμολεις*.

[*Ἑλληνες* („i. e. veteres Graeci sive Attici,” *Pierseon*,
ad Moer. p. 283): 33 *Εὐθύς καὶ εὐθ.* 45 *Ἐχθές*
 72 *Ἡπήτην* 129 *Καμάριον* 258, 19 *Μέντοι*
 350 *Ὅρρος*: τ. 363 *Οὐχί* 402 *Πατριῶται* 433
Πλεῖω καὶ κ. 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρέσβων*
 471 *Πυανοπία*: *Λυκ.* 472 *Πύθια* 495 *Σαβαί*
 504 *Σειρήνας* 556 *Σύνταξις* 648 *Φιλόπαις.*]

Ὁ τὸ ἙΞΗΓΗΤΙΚὸΝ ποιήσας: 604 *Τριτοπατορίς*.

ἙΠΙΓΕΝΗΣ ὁ Σικυώνιος, *τραγῳδία*: 357 *Οὐδέν πρὸς
 τὸν Διόνυσον.*

ἙΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 *Θάσιος πάϊς*. Vide *Chardon la
 Rochette, Melanges etc. T. II. p. 429* 195 *Κυ-
 ψελιδῶν ἀνάθημα* 462 *Πρὸς τῇ πυλίδι* 500
Σαρδαναπάλους 615 *Ἐδωρ δὲ πίνων* 624 *Ἐπὶ
 τὰ ἑκαμμένα.*]

— Vide in *Ἀστυδάμας*.

Ὁ *Ἐπικὸς Κῆκλος*: Vide in *Κύνκλος*:

Ἐπικότρος ἐν τινι τῶν πρὸς *Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν*:
473 *Πύθια καὶ Δήλια*.

Ἐπίατκος: 63 *Ἡθημένος* 353 *Ὀστολόγος* 490 *Ραίας*
657 *Ψωμός*.

(751)— *Κοραλίσκω*: 592 *Τιττιγόνιον*.

Ἐπίχαρμος: (Vide *Ἀπολλόδωρος*) 183 *Κύβητεον*
Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum *Κυδά-*
ζεσθαι referendam suspicatur Alb. 227 *Λίτρα*:
ἦν 314 *Ὀγκίαν* 483 *Ράφανον* 485 *Ρέξαι* 486
Ῥησίαρχος 511 *Σικελλας* 547 *Συκάμενα* 555
Συνδυμεῖν [*Ἰμψὺν Σύνδυμοι*] 556 *Ψύλλα*.

— *Κωμασταῖς ἡ Ἡφαίστω*: 74 *Ἡρας δεσμούς*: *Citari*
drama ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat
Albertus.

Ἐρατοσθένης: 32 *Εὐθύ Λυκείου* 64 *Ἡία* 437 *Ποῖ*,
ubi lege *Ποῖ κῆχος*: *ποῖ γῆς*. Albert. 498 *Σάμακα*.
Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 *Ἡ δ' ὅς*.

— ἐν *ιβ'* περὶ (*κωμῳδίας* supple; vide *Athen. xi. p.*
501. D. Albert.): 34 *Εὐκλεία*.

Ἑρμιππος: 9, 23 *Ἀδηφάγοι* 75 *Ἡριστάναι* 230
Λολλοῦν 285 *Ναικισήρεις* 339 *Ὀξίνην* 508
Σέων 656 *Ψυχος*.

— *Ἀθηναῖς γυναῖς*: 61 *Ἡ δ' ὅς*.

— *Δημόταις*: 215 *Λεπτολογίαν* 363 *Οὐ φροντίς* 398
Παρίσθι.

— *Εὐρώπη*: 481 *Ράζειν*.

— *Θεοῖς*: 538 *Στίλβη*.

— [*Hermippus Μοίραις* apud *Athen. x. p. 418. D.*]: 88
Θετταλικὴ ἐνδεσις.

[*Εὐβουαῖς*: 236 *Λυλαῶ*.]

Οἱ τὰ ΕἵΒΟΛΑΚΑ γράψαντες: 568 *Ταμύναι*.

ΕἵΒΟΤΑΟΣ: 34 *Εὐκερματεῖν* 207 *Λάμπων* 511 *Σικίαν* 538 *Στήνια* 598 *Τοκάδα*.

Eubuli duo, comicus et orator: 27 *Εὐβουλος*.

— *Διονυσίφ*: (*Lege Διονύσφ. Alb.*) 200 *Κωφότερος* *κίχλης*.

— *Δούλφ*: 463 *Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι*. *Forsan ea*-(752)
dem fabula, quae Δόλων dicitur Athenaeo III. p.
100. A, et XI. p. 471. C. Albert.

— *Παρμενίσκφ*: 188 *Κυντερώτατα*.

[*ΕΥΓΑΙΩΝ*: 298 *Νηῖς*, ubi legendum *ἐκαλοῦντο δὲ νηῖ-
δας, ὡς Εὐγαίων*. Ex Aeliano H. A. XVII. 28.
Εὐφορίων Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat
quominus habuerit Euphorion ex Eugaeone Samio,
de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. *Sylb.*
et perelegantem commentarium de priscis histo-
ricis in *Mus. Crit. Cant. Part. I. II. V.* Forsan
in Aeliano legendum, *καλέεσθαι δὲ μιν Νηΐδας*
vel *Νηιάδας*, ut servata sint ipsa Eugaeonis verba.
Aelianum exscribit Apostolius XI. 21.]

ΕΥΗΝΟΣ: 31 *Εὐήνος*.

ΕΥΝΟΜΙΟΣ ὁ δυσσεβής: 58 *Ἡγαλλεν*.

ΕΥΠΟΔΙΣ: 29 *Εὐ ἔχιν στόμα* 54 *Ζητρεῖον* 177 *Κρέξ*
178 *Κρητικόν* 183 *Κύβοι* 200 *Λάμβδα* 209
Λάρυγγα 215 *Λέπτει* 222 *Λιβηθρα* 250 *Μα-
χαιρίδες* 271 *Μισθάριον* 278 *Μνώμενος* 369
Παιδικά 460 *Προσίσχε* 491 *Ρόμβος* 499 *Σά-
ξας* *Σαπρόν* 505 *Σελάχια* 511 *Σιληνοί* 513
Σιπία 515 *Σιωκόμος* 520 *Σκιάς καὶ σκ.* 524
Σκοπός: *σχ.* 539 *Στοιβήν* 543 *Στρεβλόν* 553

- Συνεχῶς 568 Ταμίαι 598 Τρασιά 607 Τρο-
 φαίς 608 Τρυσάκιον.
 (Eupolis) 589 Τοῦπον. Porson. [Apud Polluc. IX.
 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Pac. 1158. Ammo-
 nium v. Εὐθύς. Confer Alexin Athenaei VIII.
 p. 340. B.]
 — Αἰλίν: 43 Ἐφικπον 47 Ἐψητοί 290 Νεάν 564
 Τάγυρι 599 Τρία καὶ δύο.
 (753) — Αυτολύκφ: 650 Φιῦσαι.
 — Δήμοις: 267 Μὴ παιδὶ μάχαιραν 291 Νεανισκεύ-
 εται 300 Νιγλαρεύων 321 Οἰνιστήρια 340
 Ὀξυθύμια: τὰ.
 — Κδλαξι: 217 Λευκὴ ἡμέρα 404 Ηεζάς.
 — Μαρίκα: 270 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ 657 Ψῆζα. Ci-
 tatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369.
 notante Alb.
 — Πόλεσιν: 362 Οὐσταν.
 (Eupolis) Πόλεσιν: 654 Ψιλῇ. Porsonus, confe-
 rrens Demosthenem Leptin: p. 491, 27. Themis-
 tium p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental.
 in Julian. p. 611. Reisk.
 — Σφιγλίν: 291 Νεανισκεύεται.
 — Ταξιάρχαις: 337 Ὀνος ἀκροᾷται 658 Ὡδε, ubi
 Ταξιάρχους.
 — Φίλοις: 329 Ὀλμοι.
 (Φίλοις, Harpocrat.): 142 Κατάστασις.
 — Χρυσῷ γένει: 396 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.
 ΕἶΤΡΙΠΙΔΗΣ: 17 Ἐρριον: εἰς 32 Εὐθύ Ανελου 53
 Ζῆ 54 Ζύγαστρον 72 Ἐπειρος 180 Κρόκην
 νήθειν 223 Αἰθων χοαί 364 Ὀφρύην 410
 Πενθερά [bis] 421 Περισσ 446 Ποτνιαδάς
 447 Πρεσβεύειν 482 Ρακχίζειν 602 Τρις ἑξ.

[De eo 516 *Σκάνδιξ* 651 *Φλυσία*.]

— *Αιόλω*: 169 *Κλήρος Ἑρμοῦ*.

— [Eur. Alcest.]: 91 *Θῆσαν*.

— *Ἀλόπη*: 315 *Ὀδῆσαι*.

— *Ἀντιόπη*: 34 *Εὐκράτης* 303 *Νόσον ἔχειν*.

— [Eur. Hes. 36. forsan]: 33 *Εὐθύνοντας*.

— *Ἰππολύτη*: 305 *Νῦν δὴ*. 506 *Σεμνόν· ἐπὶ, his*.

[Eur. Hippol. 1058] 622 *Τὰρ κέρα*.

— *Κύνωπι*: 315 *Ὀδῆσαι*.

— *Δικυμνίω*: 642 *Φαῦλον· τό*, (754)

— *Μελεάγρω*: 305 *Νῦν δὴ*.

— *Μηδεία*: 4 *Ἄ* 506 *Σεμνόν· ἐπὶ* 608 *Τροχάων* (357)

— *Ὀϊνεῖ*: 73 *Ἡρακλείαν λίδον*.

— *Ὀρέστη*: 406 *Πελαγός*.

[Orest. 998] 21 *Ἐσπερον*. Vide Porsoni Opusc. p.

201. [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 *Φαντασμάτων*.

— *Σθενεβοῖα*: 309 *Ξεναπάτας*.

— [*Τριτύλη*. Vide in *Εὐριπίδης ὁ κωμικός*.]

— *Φρῆξ*: 478 *Πώγωνα πυρός*.

— *ὁ κωμικός*: 180 *Κροταλίζειν· ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικός, περὶ τῆς Τριτύλης λέγων*. [Legendum fortasse ὡς *Εὐριπίδην φ.* certe respicitur Aristophanes Ran. 1340. Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]

ΕΥΦΟΡΙΩΝ: 424 *Περιοριῶσθαι*.

Vide in *Εὐγαίων*.

— *ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ*: 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.

ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ: 165 *Κιλκία* 383 *Παραίξουσαν*.

ΕΦΙΛΑΤΗΣ demagogus memoratur 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος*.

ΕΦΟΡΟΣ: 124 *Καινός*.

— ἐν γ': 199 *Κωρυκαῖος* 417 *Περιθοῖδαι*.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ: 271 *Μίνθα*.

[*Οἱ ζωγράφοι*: 640 *Φάρμακα*.]

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ: 60 *Ἠγήσιππος*.

[*Ἡλεῖοι*: 553 *Συνέφηβος*.]

ΗΛΙΘΩΡΟΣ [de quo Valck. Diss. de Schol. Hom. §. 24]: 581 *Σπιδάδες* 601 *Τρίληνα*.

— *Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως*: 458 *Προκύλατα*.

— ὁ περιηγητὴς ἐν ᾧ *Περὶ Ἀκροπόλεως*: 800 *Νίκη Ἀθηνα*.

(755) *Ἡμεῖς*: Vide in *Φώτιος* et *Photii aequales*.

ΗΡΑΚΛΕΪΔΗΣ ὁ Πόντικός: 225 *Λιόν* 237 *Αὔσιοι τελεταί*.

ΗΡΑΚΛΕΩΝ: 583 *Τευτάζειν*.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: (III. 65) 138 *Καταλελάβηκεν* (IV. 79. VIII. 122) 213 *Λελάβηκεν* 219 *Ἀήκυθον* 229 *Λογοποιός* 237 *Λύχνα* 255 *Μελίνη* 319 *Οἰκουρόν δ*. 424 *Περιτρόχαλα* 490 *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα* 496 *Σακεύνουσι* 544 *Στροφοπανούργος* [ubi collato Bekkeri Antiatt. p. 113, 30. lege, *Στρόφης*: *πανούργος*. *Στρόφον*: τὸν δεσμόν. *Ἡρόδοτος*, scil. IV. 60. Prior glossa spectat Aristoph. Nub. 450.] 557 *Συρμαία* 591 *Τιτακίδα* [IX. init. ut videtur] 628 *Ἵποκρίνεσθαι* [III. 98] 651 *Φλύην* 656 *Ψύλλοι* *Ψύχος*.

— ἐν τῇ β' τῶν *Ἱστοριῶν*: 562 *Σχοῖνος*.

— ἐν γ': 56, 8 *Ζωπύρου τάλαντα* (78) 460 *Προσθεῖναι τὰς θύρας*.

— δ': [95] 50 *Ζάμολξις*.

[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 *Ἱετιατόρια*.

— ἐν ἡ Ἱστορίῳ: 288 *Ναυπάρκῃ*.

— ἐν τῇ ἡ: 284 *Ἀπιδυργεῖς* 297 *Νέωσι* 456 *Πρό-
ροια: ὠνομ.*

— (Herodot. ix. 44. vid. Pors. ad Tour. p. 493) 225
Λικαρέεσσ.

ἩΡΩΔΙΑΝΟΣ: 8 *Ἀδὴν* 99 *Θωρακείοις.*

ἩΣΙΟΔΟΣ: 184 *Κυθέρεια* 256 *Μελίτη: Δημοσθ.* 282
Μύστις [Delet in indice Porsonus; ἡ σπία pro
ἡσίοδος Hermannus ex Aristotele.] 599 *Τρία
καὶ δύο.*

— ἐν γ' *Καταλόγου:* 626 *Τὸ γῆν οἰκοῦντες.*

ΘΕΑΪΤΗΤΟΣ: 615 *Ἰδωρ δὲ πίνων.*

— ἐν τῷ *Περὶ παροιμίας:* 867 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διὶ—(756)
νυσον.*

[**ΘΕΟΓΝΙΣ.** De eo: 88 *Θεόγνις* 191 *Κύρνος.*]

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ παναγῆς ἐν τῷ α' *Περὶ τοῦ Κηρύκων
γένους:* 68 *Ἡμεροκαλλές.*

Ὁ Θεολόγος: Vide in *Γρηγόριος.*

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ: (comicus) [*Ἡδυχάρει, Harpocr.*] 145
Καταχράματα: τῶν.

— *Παμφίλῃ:* 484 *Ῥαχίζειν.*

— *Τισαμενῶ:* 329 *Ὀλόλους.*

[*Τισαμενῶ, Harpocr.*] 144 *Καταπλήξ.*

— Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 *Κέν-
ταυρον* (230 *Δοπάδα* addit Pors.) 268 *Μητρυῖ-
ον* 582 *Τετύχηκεν* 595 *Τὸ νῦν εἶναι.*

— ὁ ἱστορικός: 165 *Κιλικισμὸν* 499 *Σαμίων ὁ δῆ-
μος, ubi, ἱστορεῖ Θ.*

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200
Λάμβδα 234 *Λύκειον: ἐν τῶν* 250 *Μαύσωλος*
281 *Μύρτης* 331 *Ὀμηρεῦντας* 521 *Σκιράφια.*

— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου: 532 Σπουδαῖω.
 — ὁ αὐτὸς (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ: 532 Σπου-
 δαῖω.

— Φιλιππικῶν α': 229 Δόγον ἔχειν.

— ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον: 56 Ζωπύρου τὰ-
 λαντα: Κρ.

— ἐν λά: 588 Τί ἐστίν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἰππόστρατος): 20 Ἔσμα 115 Ἴσο-
 τελής κ. ἔ. 190 Κύρβεις: τ. α'. 193 Κύτταρος
 224 Λιγόν 286 Νανός 303 Νορίη 329 Ὀλο-
 σχοίων 610 Τυμβογέροντες 632 Ἐκφοβία
 655 Ψαδάδες.

— Διαθήκαις: 343 Ὀργεῶνας.

(157) — ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β': 194 Κυκελιδῶν ἀνάθημα.

— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων: 587 Τιάρα.

(757) — ἐν τῷ Περὶ λίθων: 592 Τιγγάβαρι.

— ἐν τοῖς Περὶ νόμων: 143 Κατὰ τὴν ἀγοράν 558
 Σύστημα ὁμότερον.

— ἐν τῷ γ' τῶν Νόμων: 355 Ὅτι οἱ ἀλόντες.

— ἐν ιε Νόμων: 640 Φαρμακός: ὄν.

— εἰς τὰ Περὶ ὁμῶν: 251 Μεγάλλιον μ.

— ἐν ἐβδόμῃ Περὶ φυτῶν: 256 Μελίτη: Δ.

ΘΕΣΠΙΣ: Vide Χαμαιλέων.

[Θεσσαλοί: 132 Κάριος Ζεὺς.]

Αὐτὸς [Latet nomen; Λυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ
 περὶ

ΘΗΒΩΝ συντάξας: 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ ΘΗΒΑΪΚΑ γεγραφεκότες: 532 Τευρηαία.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ: [267 Μὴ νόμισον, ubi Θουκυδίδης.]

— Δικασταῖς: 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: [Vide in Θουγενίδης.] (iv. 78) 25 Ἐτέ-

λαια (III. 83) 30 *Εὐθηλας* (v. 16) 35 *Εὐλάχα* (vi.
 67) 36 *Εὐνάς* 38 *Εὐπραξίαν* 39 *Εὐωνυμον*
 (III. 18) 42 *Ἐφθάραι* [Vide IV. 31. p. 258, 27.
 v. 6. p. 321; 25. VII. 4. p. 449, 23] (IV. 108.)
 43 *Ἐφολκά* *Ἐσθώς* [Vide in *η*] (III. 23 et al.)
 49 *Ἐώρων* (I. 1) 57 *Ἡῖα* 101 *Ἰδιώτας* [v. 1]
 104 *Ἰερῶσθαι* (III. 18) 121 *Καθαιρήσεται* (II.
 18) 121 *Καθέδρα* [VI. 11 et 33] 147 *Κατεργά-
 σασθαι*. 168 *Κληῖσαι* [I. 6] 181 *Κρώβυλος*:
π. Κρώβυλος: *κ.* (I. 92 et al. [IV. 27]) 196 *Κω-
 λύμη* (II. 7) 207 *Λαμπρῶς* [v. 68] 232 *Λόχοι*
 (II. 18) 248 *Μαλακὸς καὶ μαλθακός* 244 *Μά-
 λιστα* [E. schol. ad I. 17. Schl.] [IV. 85] 257
Μεμφθῆ [III. 22] 262 *Μεταπύργιον* *Μεταχει-
 ρίζειν* [ubi adde *δ* e Suida, scil. c. 18.] (II. 66)
 264 *Μετρίως* [II. 41] 272 *Μνημα* 293 *Νέμε-
 σθαι* [Vide I. 2 et 10. II. 27. v. 41] [III. 93] 309
Νεοκαταστάτοις [VI. 46] 309 *Ξενίσεις* [III.
 3] 310 *Ξυμβῆ* 311 *Ξύν* [IV. 19 et al.] 312
Ξυναλλαγῆναι [v. 65. bis] 330 et 331 *Ὀμαλές*
 [IV. 97] 335 *Ὀμωχέτας* (VI. 4) 341 *Ὀπικίαν*
 [VI. 57] 361 *Οὐ φαίδίως* 376 *Πάνακτος* [Vide
 VV. DD. ad v. 3] [II. 5] 378 *Πανστρατεία* (I.
 123) 380 *Παραβεβάσθαι* [IV. 48] 383 *Παραιρη-
 μάτων* (I. 78) [et fors. II. 85] 386 *Παράλογον*
 [Fors. I. 27. ubi *ξυμπλεῖν*] 392 *Παραντίκα*
 [VII. 16] 395 *Παρέλυσαν* 399 *Παροκωχή* [Vide
 Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 *Πειρᾶν* (II. 49)
 408 *Πελιδνόν* et *Πελιτικόν* 409 *Πέμπειν* [Vide
 Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 *Περίκλειος*: *τοὺς*
 (IV. 73 et 124) 419 *Περιορᾶσθαι*, *τερ.* [IV. 86]
 425 *Περιορκή*; *καὶ π.* *τερ.* [II. 3] 429 *Πιθανούς*

- [vi. 85. Vide et iv. 21] 429 Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς [i. 20] 431 Πιτάνη: φ. [vii. 27 et 28] 441 Πολυτελής [i. 73] 449 Προβάλλεσθαι [iv. 18] 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προεχωρηκός [iv. 110] 461 Πρόσδος [iv. 10] 484 Ραχίαν 494 Σᾶ: τὰ [Vide 563 Σῶ, et Thucyd. iii. 84] [i. 6] 507 Σέσωται [iv. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525 Σχῦλα: λέγ. [Vide: iii. 114. et iv. 44] 532 Σταδία καὶ σταδίου [ii. 4] 545 Στύραξ: τὸ [viii. 67] 552 Συγγραφεῖς [iv. 48] 569 Σφαγὰς 563 Σῶ [Vide 494 Σᾶ] [vii. 40] 569 Ταρφοί [i. 23] 600 Τριακοντούτης [iii. 97] 619 Τραπωγὰς [iii. 70] Τάγειν εἰς δίκην [ii. 3] 651 Φοβερὸς [Vide 429 Πιθανούς.]
- ἐν α': (10) 197 Κώμην (4) 219 Ληστῶν (133) 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία (759) (33) 488 Πολεμῆσαιεν (98) 458 Προσέκειτο (140) 465 Προύχοντο (10) 469 Πρωτόνεως (6) 581 Τεττιγοφόροι 598 Τραυματισθῆναι [Vide iv. 12. 35. 129. Pollucem i. 125. iv. 189]
- [Thucyd. i. 46. ubi vide Schol.] 542 Στρατόπεδον ἐκ. [50 ubi vide Schol.] 466 Πρύμναν ἐκρούοντο [79 et 86] 438 Πολεμητέα [120 ubi vide Schol.] 57 Εὖ παρὰσχόν.
- ἐν β': (84) 172 Κλυδώνιον: κ. (84) 465 Πρότριτα. ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει: (ii. 51) 262 Μεταποιεῖσθαι.
- ἐν γ': (22) 460 Προσίεχα (15) 546 Συγκομιδή.
- ἐν δ': [118] 198 Κωπῆρες κ. [12] 395 Παρεξερεσίαν [Vide vii. 34. et 40] [130 pro var. lect.] 419 Περιοργής [108] 443 Πομπήν [26] 514 Σίτος: πᾶς [Thucyd. iv. 69] 853 Ὅσον οὐκ ἀπ.

— ἐν δ': (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212 et 224 Λιμῶ Μηλίῳ
[15] 360 Οὐκως.

— ἐν ζ': (69) 52 Ζεύγμα [4] 283 Ναυλοχεῖν (28)
419 Περιείσειν [78] 532 Σταδία [44] 628 Τκο-
κρίνεται.

— ἐν η': (69. 97. iv. 67) 47 Ἐωθῶς (42 et 25) 155
Κέρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide II. 83. VII. 40]
(1) 401 Πασσινδὶ (67) 551 Συγγραφεὺς [73] 621
Τέρβολος.

[Thucyd. VIII. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Παρι-
σταί.

[Θράκες: 51 Ζεῖλα 161 Κημός: π. 515 Σκάλμη 516
Σκάρκη.]

[Οἱ θύται: 571 Τάφος.]

[Οἱ ἱατροί: 23 Ἐσχάρα: ε. 139 Καταμηλῶν 185
Κυλιχνίδα 419 Περίοδος 511 Σικύαν 640
Φάρμακα.]

ἸΒΥΚΟΣ: 513 Σίριον.

ἸΕΡΟΚΛΗΣ: 575 Τέμνουσι.

— ἐν α' Φιλοσοφουμένων: 216 Λέσχη. (760)

ἸΕΙΩΝ: Vide in Δημήτριος.

ἸΟΒΑΣ ἐν β' Φθυρᾶς λέξεως: 523 Σκομβρίσαι

[ἸΠΠΟΣΤΡΑΤΟΣ: 112 Ἰππομανές. Ubi ex Aeliano H.
A. III. 17. corrigunt, φίλτρον· Θεόφραστος· φθο-
νερά ζωα.]

ἸΠΠΩΝΑΣ: 47 Ἐψωῖσα 401 Πασπάλη 493 Ῥυφεῖν
640 Φαρμάκος: τό.

ἸΣΑΪΟΣ: 92 Θιάσυς 151 Κατωκοδόμησεν 170 Κλη-
τήρες κ. 301 Νοθεῖα 316 Ὀθνεῖος Ὀμοῦ
[Vide in Ἡρᾶς Δωρόθεον] Ὀργεῶνας [Vide in-
fra] 349 Ὀρον 374 Παλίνσκιον 393 Παρεγγύη-

σεν, bis 459 Προσεκοιήσαντο 574 Τέλματα
642 Φασκώλιον 644 Φελλέα.

De eo: 114 Ἰσαῖος.

(Isaeus) ὁ ῥήτωρ: 603 Τριπτήρα.

— Περὶ τῶν ἀποφάσεων: 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit
Porsonus in Indice.

— Κατὰ Διοκλέους: 603 Τριπτήρα.

— Κατὰ Διοκλέους ὑβρεως: 136 Καταδικασάμενος.

— Πρὸς Διοκλέα: 402 Πατρώων.

— Πρὸς Λαρόθεον: 334 Ὅμοῦ: Δ. τῶ.

— Κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους: 263 Μετοί-
κιον.

— Κατ' Ἐλπαγόρου: 552 Σύνδικος.

— Περὶ Εὐκλείδου: 601 Τρικέφαλοι.

— Πρὸς Μενεκράτην: 419 Περιόικιον: I.

— [Πρὸς Ὀργεῶνας: 343 Ὀργεῶνας.]

— Ἐπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου: 170 Κλητήρες π.

— Πρὸς Στρατοκλέα: 253 Μείων.

ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ: 7 Ἀγωνιᾶν, bis 8 Ἀδελφίξεν 62 Ζεύ-
γος 66 Ἡλινδημένον 72 Ἠπειρον 85 Θερά-
(761) πναι 124 Κακός 229 Λογοποιός 352 Ὅσιον:
T. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πραττομένους
465 Προύργου 551 Συγγραφεῖς 553 Συνέκασε
γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός.

Vide Ἰσαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.

De eo: 53 Ζεῦξις 114 Ἰσαῖος.

— Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 Ὀνήτωρ 422 Περύ-
στατοι.

— Ἀρχιδάμης: 248 Μασσαλία.

— Βουσίριδι: 229 Λογισμὸν 400 Παρηγησίας.

— Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.)
125 Κακῶς εἰδέτας.

Πανηγύριον: 169 **Κληροῦχοι** ἑ. 191 **Κυρεῖον** 439
Πολιτεία.

— **Παραινέσεις**: 385 **Παράκλησις**.

— **Κατὰ τῶν σοφιστῶν**: (Τ. iii. p. 8, 1. ed. Auger.)
259 **Μεσεγγύονται**.

— **Τραπεζικῶν**: 518 **Σκηνίσκη**.

Φοι **ἱστορικοί**: 280 **Μυριοί** }.

ΙΣΤΡΟΣ: 206 **Λαμπαδός** 603 **Τριτομηνίς** 639 **Φαρ-**
μακός.

— **ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις**: 605 **Τριττίαν** [Vide
Tour. Em. T. ii. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T.
iii. p. 44. ed. Harles.]

— **ἐν γ' Ἀτάκτων**: 571 **Ταυροπόλον**.

— **ἐν τοῖς Ἀττικοῖς**: 422 **Περιστίαρχος**.

— **ἐν α' Ἀττικῶν**: 591 **Τιτανίδα**.

— **ἐν τῇ ὀδοδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς**: 333 **Ὀμορώιος Ζ.**

— **ἐν ω'** (forsan ejusdem Συναγωγῆς. Albert.) 85
Θεός ἡ Ἀναλδεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ Χρυσόστομος: Vide **Χρυσ.**

ΙΩΝ: 92 **Θίαςος** 439 (**Πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ**) Ita inclusum
addit Porsonus Vide in **Ἀθλοῖ** 618 **Τμεῖς α'**
Μεγαρεῖς.

— De eo: 119 **Ἰων**.

[Ion, Φρουροῖς, Hesych.]: 301 **Νιφόεσσα σελήνη**. (762)

— **Μεγάλω δράματι**: 339 **Ὀνοταζομένη**.

— **Ὀμφάλη**: 34 **Εὐκηλον**.

Ἰῶνες: 13 **Ἐρεσχηλεῖν** 13 **Εὐμάρειαν** 57 **Ἡῖα**, bis
63 **Ἡθεῖος** 90 **Θηλάζειν**. Mox in **Θηλάστριαν**,
Ἰακῶς Piersonus pro **ιδίως**. 94 **Θράκες ὄρκια**
183 **Κύβητον** **Κύβηττον** 217 **Λευκόσυροι** 218
Λεωργόν 225 **Λιπέρνητες** 247 **Μάσθλης** 250
Μάτην: α. 252 **Μεθῆκεν** 258 **Μέμφιδος** 267

Μηονία 289 Ναῦς 297 Νεῶνας 810 Ζύμβαθε
326 Ὀκόρουνς 348 Ὀρνις 350 Ὀρρος: τ. 352
Ὀσμή 353 Ὀστιακός 362 Οὖς 498 Πέμματα
413 Πέργαμον 427 Πηλ 481 Πλάγγων Πλα-
σός 437 Ποιήσεως 484 Ραχίαν. [ubi aut scri-
psit aut scribebat debuit Photius, οὐ δὲ ἴκοντες
τὴν πλήμην· ἀμύων δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490
Ροαῖς 498 Ψαφεῖν 535 Στάς 564 Τάγγιον
587 Τητινοί 628 Τποκρίνεσθαι 640 Φαρμακός:
τὸ 652 Φοινικηία γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μαμμάν 616 Ἱγνῶν.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (Καλλίστρα-
τος Harpocr.) 15 Ἑρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ἰ 605 Τριττίαν.

— ἐν τοῖς Ἐπιγράμματις: 618 Τυεῖς, ὧ Μεγαρεῖς.

— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις: 641 Φασηλιτῶν
θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 Σαρδαναπάλους
[Pro Callisthene Hellenicum auctorem profert
Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἰδαρναῖοι
165 Κιλλεία 505 Σελάχων 556 Σύνταξιν: ἀντὶ
[ubi demagogus, non scriptor.]

(763)[Καμειρεῖς: 464 Προτήνιον.]

ΚΑΝΘΑΡΟΣ Συμμάχια: 404 Πεζαῖς μ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 132 Καρκίνου π.

[Καρύστιοι: 623 Ἱπέρ τὰ Κ.]

ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ: 507 Σέρφοι.

ΚΑΤΚΑΣΟΣ: 221 Δήμνιον κακόν.

[ΚΗΔΙΔΗΣ: 160 in v. Vide Arist. Nub. 981.]

ΚΗΦΙΣΘΑΪΡΟΣ Ἀμαζόνι: 337 ὄνος δεται.

[Κίλικες: 64 Ζιγγούν, 191 Κυρανή.]

[ΚΙΝΗΣΙΑΣ: 166 in v.]

ΚΛΕΑΝΘΗΣ: 216 Λέσχαι: λ.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ: 623 Ἰπέρ, τα Καλλικράτους.

— Περί οἴνων: 296 Νισατός.

ΚΛΕΙΔΗΜΟΣ: 474 Πικνή: ἡ τῶν 616 ὅτης.

— ἐν τῇ τρίτῃ: 288 Ναυκραρία.

ΚΛΕΪΤΑΡΧΟΣ: 501 Σαρδόνιος γέλως.

ΚΛΗΜΗΣ: 50 Ζάλη 74 ὅρας δεσμούς 372 Παλλή-
βολος.

[Κορίνθιοι: 61 Ἡ δὲ αἰς τὴν μάχαιραν.]

ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide Κρατῖνες): 290 Ναυτοδίκαί: ἀρχή

— ἐν ὃ τῶν Ψηφισμάτων: 304 Νυμφαῖον.

ΚΡΑΤΗΣ: 399 Παρουσία 435 Προκῶνια: Α. Προκῶ-
νια: ἡ 486 Ῥῆσις: τὸ ψ. 502 Σαρπηδῶν ἀκτὴ
[ubi κρατίστην, sed Κράτης τὴν Suidas.]

— Ρεῖτροσίν: 638 ὅς διὰ ῥόδων.

— Τόλμαις: 337 ὄνος ἐν μελίταις.

— ἐν τῷ Περί τῶν Ἀθήνησε θυσίων: 187 Κύνειος.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ: 90 Θηλάστριαν 119 Ἰωνόκυσος 191 Κυ-
ριβάσασθαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαυροστά-(764)
ται 215 Λεπάσται Λέρνη Θεατῶν 248 Μάσμα
255 Μεγάγχρως 261 Μετὰ Λέσβιον ὠδάν 262
Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μισητή Μνα-
ρόν 330 Ὀλόφωνος 338 ὄνου πόκαι [Παι-
δικά]. Uncinis circumdedit Porsonus; vide in Κρ.
Ῥαίσις. 448 Πρωόν 460 Προσίσχε 491 Ῥύγ-

- χος 492 *Ῥύδην*: σφ. 493 *Ῥυτά*: πηγ. 496
Σάγρα: αἰ 499 *Σανναν* 516 *Σκανδάληθρα*
 530 *Σπερματίαν* 531 *Σπιθαμή*: τὸ [544 *Στρω-*
ματίτης. Cratero dat Alb. Codicis lectionem an-
 notat Porsonus, κρι^α] 560 *Σφίγκτας* 562 *Σχι-*
ζίας 632 *Ῥκουλα γόνата* 656 *Ψύπαρα*.
 [De eo: 571 *Ταυροφάγον*.]
 — *Ἀρχιλόχοις*: 29 *Εὐδόντι* δ' 498 *Σαμιακὸν τρόπον*.
 — *Δηλιάσιν*: 26 *Ἐτήσιοι* 481 *Ῥάζειν* [bis.]
 — *Δραπέτισιν*: 337 *Ῥονος ὕται* 658 *Ῥωδε* (Fabula ci-
 tatur, Aelian. H. A. xii. 10.)
 — *Θράτταις*: 183 *Κύβηβον* 326 *Ῥκτώπων*.
 — *Κλεοβουλνίαις*: 515 *Σκάλωψ*.
 (Cratinus) *Κλεοβουλνίαις*: 645 *Φέροιχος*.
 — *Μαλθακοῖς*: 185 *Κύλλου πήραν*.
 — [Forsan Cratinus *Νεμέσει*: 209 *Λαρος*. Sed *Ελεσε*
Suid.]
 — *Νόμοις*: 291 *Νεάτην* 353 *Ῥσταφίδα* 571 *Παλασκή*.
 — *Πανόπταις*: 369 *Παιδικά*.
 — *Πυλαίαι*: 56 *Ζωπύρου τάλαντα*: Κρ.
 (*Πυλαίαι*): 595 *Τὸ παρὸν εὖ ποιᾶν*, ubi fabulae no-
 men supplet Suidas.
 — *Σεριφίοις*: 533, 21 *Σταθερόν*.
 (Cratinus) *Σεριφίοις*: 574 *Τελενικίσαι*.
 — *Χείρωσιν*: 361 *Οὐρανία αἶξ* 481 *Ῥαδαμάνθυνος*
ὄρκος, [ubi *Χείρωσι*. Vide Gaisford. ad Hephaest.
 p. 17.]
 (765) — *Ῥραις*: 281 *Μυσικάρφης* 312 *Ἐυστίς*: γ. 369 *Παι-*
δικά, ubi ms. *ὀρᾶις* 571 *Ταῦτα πράσσων*.
 [ΚΡΕΟΦΥΛΟΣ. Ejus *Οἰχαλίας ἄλωσις*: 177 *Κρεόφυλος*.]
 [Κρηῆτες: 198 *Κωραλίσκον* 652 *Φοινικήια γράμματα*
 656 *Ψούδια*.]

ΚΡΗΤΟΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί.

[Ἡ κρουματικὴ διάλεκτος: 800 Νυλαρεύων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ ἐν Περίπλῳ Ἀσίας: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρα: 290 Νέακας [Vide in Νικοφῶν.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ: 583 Τευμησία, ubi ms. ἐνικοῦ.

De Epico cyclo vide Cassub. ad Athen. VII. 3.

[Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

[Ὁι κυνηγοί: 436 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη; εἰδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[Κυρηναῖοι: 248 Μαστηρύζειν.]

Οἱ κωμικοί: 159 Κέσκος 198 Κωρυκαῖος [225 Λι-

πέρνητες] 263 Μετοίκιον [312 Εὐστίς: γ. 329,

21 Ὀλόλους, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοὶ V. D. apud

Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεδρος. 412

Πέπλος 500 Σάραβον [503 Σαντήν [ἐκαστὸν]

Forsan 528 Σοβαρός. Poræd. Ita. et Albart. ad

Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἔρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέψωρ.

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναννίον 314 Ὀ-

βολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἀδελφοὶ Ἀριστοφάνης):

201 Λαγνῆς 280 Μύραινα 310, 8 Ξυλῆν 390

Παράστασις: ἡ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα

[573 Τεθολωμένος. Sed vide in Φερεκράτης.] (766)

609 Τρύχων Τρώκτης: ἀπ.

— Comicus anonymus Μαμακύνθφ: 530 Σκῆρα. Pors.

[Vide in Πλάτων, et confer VV. DD. ad Athen.

XIII. p. 571. B.]

— Πόλεις: Vide in Εὐπολεις.

— [Comoediae nomen, Ὄνου σκιά: Vide in Ἀρχιμπος.

Μεταλλεῖς: Vide in Φερικράτης.]

[Λάκωνες (Vide, Σπαρτιάται): 140 Καταπρωτεῖρας
190 et 192 Κυρσάνια 195 Κώδων 202 Λαιψη-
ρόν 226 Λισσάνιε 273 Μοῖρα: σ. 284 Μωρῶν
310 Πυλῶν bis 437 Πιθίοι 437 Ρήτρα 526
Σκυρδάνια Πικυάλη 553 Συσσιταί.]

[ΛΑΜΨΥΝΘΙΟΣ: 207 Λαμύνθιος.]

[LEXICON Rhetoricum Bekkeri p. 286 indicatur per ἀλ-
λαχοῦ: 345, 5 Ὀργεῶνες, ubi cum Hermannō
conjunge, αὐτως ὀργεῶνες, σύνταγμα.]

[ἐν ἄλλῃ: 365 Ὀχεῖλα. Sed potius supple ἀντι-
γράφῃ.]

ΛΕΥΚΩΝ Φράτερσιν: 587 Τίβριοι. Vide Porson. ad Toup.
p. 458.

ΛΕΒΑΝΙΟΣ: 64 Ἠκιστα.

ΛΟΙ ΛΙΘΟΠΟΙΔΙ: 186 Κυμάτια.]

ΛΟΓΓΙΝΟΣ: Vide Κάσσιος.

Ὁ Λογοκοιός: Vide Αἰσώπος.

[Λυδοί: 182 Κυβητός 304 Νόμφοι: σ. 427 Πηκτίς
Φοινικῆτα γράμματα.]

ΛΥΚΟΣ ὁ Νεαπολίτης: 473 Πύθω. Lycus citatur a Plinio
Hist. Nat. xx. 20. sive 83. et Erotiano v. Ἀρτίων,
p. 15. HSt. 66. Franz. notante Alberto.

— (ὁ Ῥηγῖνος addit Suid.): 208 Λαρινοὶ βόες.

(767) ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ: 23 Ἐσχάρα: ἐσχάραν 181 Κτηματίτην
237 Λυσίμαχος 297 Νεώρια 385 Παράκλησις
Παράκλητος 427 Περσασμένος 538 Στεφανῶν
552 Σύνδοκοι.

Vide Λυσίας.

[De eq: 236 Λυκούργος.]

- *Κατὰ Ἀριστοφάνειον*: 268 *Μηνῶν*.
Περὶ δεικνύσεως: 365 *Ὀχλοῦ* ubi *Ὀικήσεως*. Vide Harpocr. 504 *Σαφῆνα*.
 — *Περὶ τῆς ἐργείας*: 300 *Νύκτῃ Ἀθηνᾶ* 464 *Προτέ-
 λεια*: *Λυκ.* 598 *Τραπεζοφόρος*, ubi ἐν τῇ αὐτῇ
λόγῳ. Vide Harpocr.
 — *Κατὰ Ἀποδόφρονος*: 347 *Θρησκῆ*.
 — *Κατὰ Μενεσαίχμου*: 455 *Προκώνας*. *Λ.* 471 *Πυα-
 νοῦ* *Λυκ.*
ΑΥΚΟΦΡΩΝ: 497 *Σακίσειν* 507 *Σετέλλισαι*. Vide He-
 sych. vv. *Σετέλλισαι*, *Σετέλλεσθαι*. *Alb.* 583 *Τεν-
 τάζειν*.
ΑΥΛΑΙΟΣ [Cognomen, ut videtur]: 236 *Αύλλος*.
ΑΥΣΙΑΣ: 9 *Ἀδηράγοι* 66 *Ἠλικία* τ. π. 83 *Θεμισ-
 τεύειν* 122 *Κάθετος* 126 *Κακώσεως* 132 *Καρ-
 κίλος*: *Λ.* 142 *Κατάστασις* 152 *Κεκονωπημίνοι*
 167 *Κίος* 201 *Λαγίσκα* 208 *Λάρκος*: φ. 217
Λευκή ἀκτὴ 225 *Λιπομαρτύριον* 262 *Μεταπύ-
 ριον* 285 *Ναῖς* 301 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ*
 323 *Οἶος εἰ* *Οἶος*: ἀντὶ τοῦ 334 *Ὀμοῦ*: *Ζ.* τὸ
 404 *Πεδινά* 424 *Περιφρῶσθαι* [Vide 427 *Πε-
 φοριῶσθαι*] 427 *Πεφασμένος* 433 *Πλεστήτηρά-
 σαντες* 434 *Πλυνθεῖον* 435 *Πόα* 441 *Πολύ-
 στρατος*, bis 472 *Πυελίδα* 503 *Σηκός*: *τάττοι*
 513 *Σιπύα* 551 *Σύνδειπνα* 589 *Τίμημα* [bis]
 629 *Τόλογον* *Τὸ μάλης*: τὸ 639 *Φαρμακός*
 641 *Φάσις*: λέγ. [ubi verba, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ (763)
ὀρφανικοῦ οἴκου, quae pro orationis titulo habet
 Hermannus, omittit Etymol. M. p. 789, 1. et *Λυ-
 κούργῳ* dat pro *Λυσία*. Sed cum Photio consen-
 tit Harpocratonis epitome vss. apud Jungerm. ad
 Polluc. viii. 47.] 642 *Φασκόλιον*.

[Lysias Athenaei XIII. fin. Demetrii Rhetoris §-12

483 Ῥᾶον ἄν τις [Orat. I. p. 15 et 21. R. Etym

M. p. 406, 33] 47 Ἐφημυδιῶσθαι.

[De eo: 488 Παλέμαρχος: ἀρχή]

— Πρὸς Ἀλκίβιον: 370 Παλαιόν.

— Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: 491 Ῥόπτρον.

— Περὶ τοῦ Βατράχου φόνου: 645 Φηγοῦσιών, [αἱ
ms. βατράχων.]

— Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς: 133 Καρποῦ δίκη: 1

— Περὶ αἰχλῆς πρὸς Ἰσοκράτην: 614 Τβρις.

— Πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν: 277 Μουσαῖος.

— Κατὰ Νικίου: 471 Πτώματα ἐλαιῶν.

— Πρὸς Ξενοφῶντα: 546 Συγκομιδή. Ita Suidas; et
duas orationes, πρὸς Κτησιφῶντα, et πρὸς Ξε-
νοφῶντα, refert Kusterus in indice. πρὸς Ξε-
νοκράτην Etymol. M. p. 733, 28. Albert.

— [Ἐπὲρ Πολυστράτου: 441 Πολύστρατος.]

ΔΤΣΙΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων: 499 Σαμίων ὁ δῆμος.

— [μελοποιός: 237 in v.]

ΔΤΣΙΠΠΟΣ: 498 Σάμακα.

ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυθακίδῃ: 305 Νῦν δῆ.

— [Ejus Λυδοί: 233 Λυδοί.]

[Μακεδόνες: 191 Κύρνος 523 Σκοῖδος.]

ΜΑΜΑΚΤΘΟΣ: Vide Κωμικοὶ et Πλάτων.

ΜΕΛΙΤΩΝ: 122 Κάθετος.

(769) ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ: 10 Ἀδιάφθορον 24 Ἐσχάτως 24 Ἐ-
σχεν 55 Ζῶμα 59 Ἠγρηγόρειν 73 Ἠράκλει
98 Θυραῖα 113 Ἴσα βαλῶν 143 Κατατακόν
146 Κατεγνυπωμένως 173 Κνύειν 186 Κύμειον
191 Κυραννή 200 Λαβρώνιον 206 Λαμπήνη
212 Λεϊτόν 236 Λυκοφιλῶς 239 Μάγαρον

242, 11 Μακαρίτας 244, 22 Μᾶλλον μᾶλλον 247
 Μαρμαίριον 248 Μάρτυς 263 Μετοίκιον 274
 Μονοκείρας 290 Νεαλής: ἔπε. 318 Οἰκίαν
 329 Ὀλολυν Ὀλολύττουσιν 334 Ὅμοῦ: Δ. ἐν
 349 Ὅρος: οὕτως Ὅρον 360 Οὐ μηκέτι 363
 Ὅφελον 367 Ὅφιπέδων 374 Παλίμβολον. Vide
 infra, Σικωνίω. 376 Πάνακτος. Vide infra Ψο-
 φοδεῖ. 402 Πατάγημα 405 Πειρᾶν 411 Πεν-
 τηκοστολόγοι 412 Πέπλεκται 418 Περινομαί
 427 Πέφνης 434 Πλοκαμίδα 464 Προτέλεια: ἡ
 488 Ῥινᾶν 493 Ῥυτίσματα 495 Σάγη 509 Ση-
 μαίνειν καὶ 516 Σκατοφάγος Σκάφας 518
 Σκηνή 525 Σκυθρός 529 Σπαρτοπόλιον 535
 Στασιασμόν 538 Στιγμήν 541 Στραγγαλᾶν
 549 Συμβόλαια 585 Τηλικούτος 598 Τραπεζο-
 ποίος 610 Τύντλος 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἐν
 620 Ῥάρχων 629 Ῥοξύλος 639 Φανός 645
 Φέρην 649 Φιλοσοφεῖν.

(Menander) 543 Στροβῆσαι.

— Ἀγροίκω: Vide infra in Ῥοβολιμάτω.

— Ἀδελφοῖς: 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

— Ἀλιεῖ: 62 Ἡδυλισμός 645 Φηλοῦν.

— Ἀνδρία: 295 Νεοττός.

— Ἀνδρογύνω: 205 Λάμια: τ. 647 Φίλιος.

— Βοιωτία: 418 Περίνησα.

— Δακτυλίω: 625 Ῥπηνέμια: λέγ.

— Δεισιδαίμονι: 329 Ὀλόλους.

— Δις ἐξαπατῶντι: 50 Ζάκορος.

— Ἐαυτὸν τιμωρουμένω: 70 Ἠν;

— Ἐγχειριδίω: 199 Κωρυκαῖος.

— Ἠνώχω: 400 Παρῶμαι.

— Θαῖδι: 164 Κίγκλος.

(770)

- Γαταλή: 829 Ὀλόκληρος.
 — Θεαυρῶ: 180 Καθάρων μελάντερος. 541 Στράγγα.
 — Καταψευδομένη: 594 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
 — Κεθαριστῆ: 523 Σκοῦδος.
 — Λευκαδία: 50 Ζάχορος.
 — Μεσσηνία: 114 Ἴσσα 656 Ψύλλα.
 — Μισογύνη: 390 Παράστασις: τρέμμα.
 — Μισουμένη: 529 Σπαθάν: Μ.
 — Ὀλυνθία: 644 Φέρειν. Vide in Ἀριστοτέλης.
 — Περυνθία: 442 Παμπείας.
 — Ραπιζομένη: 282 Μυόχοδον.
 — Σικωνίω: 124 Κακή μὲν ὄψις. 542 Στρατοφάνη.
 (Σικωνίω, Harpogr.): 374 Παλλήμβολον.
 — Τποβολιμαίω ἢ Ἀγροίω: 409 Πέμπειν. Fragmentum Hypobolimaei in Suida v. Ἀποκρίθητι detexit Wesselingius Probab. p. 251. cui alterum adijce e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
 — Χαλκηδονίω: 228 Διπύρεσης [Citat. schol. ms. Platon. apud Harles. prae f. Fabric. t. II. p. XVII]
 — Χαλκίδι: 409 Πέμπτη φθίνοντος.
 — Ψευδηρακλεῖ: 132 Καρκίνου ποσήματα.
 — Ψοφοδεῖ: 337 ὄνος λύρας.
 (Ψοφοδεῖ. Vid. Harpogr. ubi Ψηφώδαις): 376 Πάνακτος.
 — (Historicus) ἐν τῇ πρώτῃ: 93 Θράκες ὄρνια. Ita Suid. et Zenob. iv. 32. Comico male tribuunt Schottus et Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292, ut comici emendat.
 (771) **MENEKAÏΣ** ἢ Καλλικράτης ἐν τῇ περὶ Ἀθηναίων:
 15 Ἑρμαῖ.
ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ: 308 Ξενοκοπεῖν 555 Συγκόψαι.
 — Θουριοπέρσαις: 591 Τίς τρόπος ἱππῶν.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΣ: Vide *Φαρμακίας*.

[**ΜΙΚΩΝ** pictor: 80 *Θάλλον ἢ Βούτης*, ubi *Νίκων*, sed *Μήκων* Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ: 50 *Ζάμολξ* 618 *Τρις ὡς Μεγ.*

— *ἐν τῷ Περι Εὐρώπης*: 446 *Πραξιόκη.*

— *ὁ Πατρεύς*: 485 *Σαβολ.*

— *ὁ Πατρεύς ἐν τῷ Περιέκλῳ*: 478 *Πέδου χελιδόνος.*

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ: 206 *Λάμιος*. Porson. Herman. [Imo apud Hesych. et Phot. varie explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΪΟΣ: 256 *Μελλίτη*: *Δημοσθ.*

[De eo: 277 in v.]

[**Οἱ μουσικοί**: 100 *Ίαμβύκη* *Ίαμβύκαι*. Vide in *Κρουματιῶν*.]

[**Μῦθος**: 132 *Καρδοπίων*.]

— [*Μῦθου ἐπίρρημα*: 279 *Μῦθος ἐσώθη*.]

[**Οἱ μυρεψοί**: 529 *Σπαθίδα*.]

ΜΥΡΣΙΛΟΣ: 231 *Λήμνιον κακόν*.

— *Λεσβιακοῖς*: 224 *Λινόν*. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carystium Hist. Mirab. c. 180. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[**Νέμεοι**: 10 *Ἀσφαγόι*.]

ΝΕΟΚΛΕΪΔΗΣ: 286 *Νανός*.

[**Οἱ νεώτεροι** (Vide Photii aequales): 49 *Ἐώρων* 356 *Οὐδεις*: οἱ 498 *Σαμακιν* 507 *Σέσωται*.]

ΝΙΚΑΝΑΡΟΣ: 603 *Τριπτήρα* 637 *Φαλάγγιον*.

— *ἐν ᾧ Διτωλικῶν*: 592 *Τιτανίδα γῆν*.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 *Ζιγγοῦν*. MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] *Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποπίνειν*

[πίνειν Bekker.] Κίλικας λέγουσαν. Porson. 348
 Ὀρμενα 538 Στήριγμα 543 Στεῖνον 569 Τα-
 ραντῖνον.

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 Καδωνοφορῶν 535 Σταφυλήν 630
 Ὑποπίνειν.

— [Πανδώρα: 290 Νέακας, ubi Νικοφῶν pro Κτησι-
 φῶν Ruhnck. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide Μικων.

Νόμος: Vide Βασιλέως νόμος, et Σόλων.

Νῦν: Vide Photii aequales.

ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ: 157 Κέρκωπες.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 Ῥηγίλους.

[Ξενικόν: 369 Παιδισκάριον.]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 Ἀγώγιον 7 Ἀγωνίαι [ad Cyrop. II. p.
 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad Hesych.]
 33 Εὐθύωρον 52 Ζειραί 66 Ἡλεγχον 92 Θί-
 ασος 131 Καρδιώττειν 218 Λεωργόν 255 Με-
 λίνην 269 Μηχανικόν 290 Νεῶν 361 Οὐροδό-
 κην [Suspectum nomen.] 409 Πέμπτα 436 Πο-
 δοστράβη: π. 480 Ῥαδιουργός: οὐχ 481 Ῥα-
 διουργός: πλαστ. [Hellen. IV. 2. 14 et alibi]
 511 Σικνῶν 616 Τεικόν 622 Ὑπερδέξιον 628
 Ὑποχοριζόμενοι 631 Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν
 (778) 651 Φλιούντα (Hellen. VII. 2. 11. Etymol. M. p.
 796, 22. Porson.)

[De Xenoph. 162 Κηφισόδωρος.]

— Ἀναβάσει: 133 Καρκαία 255 Μελίνην.

Κύρου Ἀναβάσει: [IV. 7, 16] 310 Ξυήλην.

— ἐν δ' Ἀναβάσεως: 310 Ξυήλην (p. 338. B. = IV. 8. 25)

— ἐν τῇ ζ τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως: 142 Κατασκευ-
 ἀζειν. (p. 406. B. = VII. 3. 32)

- ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς: 30 *Εὐήμεριαν*.
 — ἐν Κύρου παιδείᾳ: 49 Ἔως: οὐχί 429 Πιθανούς.
 — ἐν β' (Κύρου παιδείας, p. 59. fin. *Albert*. Vide *Schneider*. ad II. 4. 20): 658 Ὀλγμενον.
 — ἐν τῇ Λακωνῶν πολιτείᾳ: 284 Μωρῶν.
 — Συμποσίῳ: 532 Σπονδάζω.
 [Οἰκοδομικόν: 619 Ὑπαγωγεύς. Vide *Λιθοποιολ.*]
 ὍΜΗΡΟΣ: 4 Ἀ bis 7 Ἀγῶνα: καὶ Ὁ. 8 Ἀδημονεῖν
 22 Ἐσφηκωμένον 62 Ἡ δ' ὅς, bis 82 Θέμενος
 150 Κατουλάδα 156 Κερβέριοι 180 Κρόκην νή-
 θειν 207 Λάπαθον 212 Λεῖτά 216 Λέσχαι: λ.
 217 Λεύκη 225 Λινόν Λύγος [Imo *Λυγιζ*. Vide
infra.] 239 Μα, bis 248 Μαρώνεια 284 Μω-
 ρότερος Μωρύχου 309 Ξύει 316 Ὀδός: Δ.
 Ὀδός: ἄρ. 334 Ὅμοῦ: Δ. τῷ 347 Ὀρκάνη: Λ.
 353 Ὅσος 360 Οὐπῶς 370 Παιπάλημα: οἱ μὲν
 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἔ. 413 Περιαγειρόμε-
 νοι 415 Περιδεδόσθαι 425 Περιωπή: καὶ π.
 (II. Δ. 528) 433 Πλεύμων 427 Πηϊ [imo sine
 nomine] 438 Πολεμῆσειν 443 Πόρδαλιν 448
 Πρό 487 Ῥήτορες 491 Ῥοῖζος: παρ' 501 Σαρ-
 δόνιος γέλως, bis 518 Σκέπαρνόν 563 Σῶμα
 566 Τάλαντον, bis 607 Τροφή.
 — ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις: 334 Ὅμοῦ: Δημοσθέ-(774)
 νης τῷ.
 — ἐν Ὀδυσσεῖα: 239 Μα.
 (Homerus) ὁ ποιητής: (II. N. 103) 64 Ἡῖα 454 Προϊκός
 [486 Ῥήσεις: καλεῖται.]
 (Homerus) [4, 19 Ἀ 5 Ἀακτον] (II. Z. 152) 22 Ἔστι
 (Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Δ. 402.
 [ubi vide Porsonum]) 63 Ἡέ (II. Z. 511) Ἡθῆ
 (Od. E. 1. II. Φ. 155. 111) 78 Ἡώς [II. Δ. 105]
Photius Vol. II.
 Y y

233 *Λυγξόμενος* 249 *Μασχάλην* 260 *Ματα*,
septies 292 *Νεῖκος*, quater *Νεκταρεον* 310
Ευήλην 327 *Ὀλέθρου π.* 328 *Ὀλιγορήσετε*
[404 *Πεξίδα*] 427 *Πηϊ* 599 *Τρέφεσθαι*, bis
[Vide 607 *Τρώφι κῦμα*.] 608 *Τρυγόνα ψ.* 611
Τυφλῶν ὀνείρων.

[*Οἱ-μεθ' Ὀμηρον*: 62, 9 *Ἡ δ' ὅς*.]

[*Οἱ τὰ Ὀμήρου ἐπη ἀπαγγέλλοντες*: 484 *Ῥα-
ψοῖδοι*.]

ὈΡΦΕΥΣ *Φυσικῶ*: (*Φυσικῶς* Etym. M. p. 768, 6) 604
Τριτοπάτορες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 *Τριτοπάτωρ*.

[*Οἱ παλαιοί* (Vide *Ἀρχαῖοι*): 70 *Ἦν*: α. τ. *ἤμην*
Ἦν: *δάσεως*. Sed vide an ibi delenda sit var.
lect. superiorum τὸ δὲ παλαιόν, et legendum,
λέγεται· ἐν Μενάνδρῳ Αὐτόν. 114 *Ἴσκειν* 207
Λαμπρῶς 213 *Λεκάνη* 252 *Μεθῆμεν* 277 *Μου-
σικήν* 311 *Ξύν* 325 *Ὀκνεῖν* 348 *Ὀρμενα* 354
Ὀσχοφορεῖν 356 *Οὐδέις*: οἱ *Οὐδένες* 402 *Πα-
τρώων* 429 *Πιθάκη* 487 *Ῥήτωρ*, ubi τὸ πα-
λαιόν 507 *Σέσεται* 518 *Σκέπαρνον* 528 *Σο-
φιστής*: ἀπ. 572 *Ταχύ* 603 *Τρίτον ἡμῖδραχ-
μον* 611 *Τυραννεύσασαν* 628 *Ῥοκρίνεσθαι*
636 *Φαινόλης*.]

— [Attici scil. 288 saepe]

[*Οἱ παλαιστρετικαί*: 600 *Τριαχθῆναι*. Vide in
Ἀθληταί.

(775) *ΠΑΛΑΪΦΑΤΟΣ* ἐν ζ τῶν *Τρωϊκῶν*: 243 *Μακροκεφάλους*.

[*Παροιμαί* (Vide *Ἀθλοῖ*): 12 *Ἔργα νέων Ἐρεβίν-
θινος Δ.* 22 *Ἐς τὸν λιμένα* 23-24 *Ἐσχατος*
Μισῶν 28 *Εὐδογεῖ δ'* 60 *Ἡ δεῖ χελώνης* 61
Ἡ δὲ αἰξ 65 *Ἡ κῖων* 67 *Ἡ Λύκοι δ.* 68

Ἡμῖν πλειάς Ἡ μὲν κλέος 76 Ἡσάν ποτ'
 88 Θεσσαλὸν νόμισμα 93 Θραῖκες ὄρχια 97 Θύ-
 ραζε Κάρες 106 Ἰλιάς κακῶν 120 Καδμεία
 νίκη 124 Κακὴ μὲν ὄψις 130 Κανθάρου μελ.
 139 Καταμηλῶν Κατὰ ναῦν 158 Κεστρεῖς 164
 Κίγκλος 174 Κοινὰ τὰ φίλων 179 Κριὸς τρο-
 φεῖα Κριοῦ διακονία 184 Κύδος 186 Κύλλου
 πῆραν 195 Κύων ε. φ. Κύων π. ε. 198 Κωρυ-
 καῖος 201 Λαγῶς κ. Λαγῶς π. 209 Λάρος
 ἐν Νεμέσει 212 et 224 Λιμῶ Μηλίας 214 Λέον-
 τα ξ. 215 Λεσβίων α. 217 Λευκὴν μάζαν 220
 Λήμνιον κ. β. 223 Λίδον ἔψεις 230 Λοκρῶν ξ.
 235 Λύκος αἰτόν Λύκος ἔχανεν Λύκου δεκάς:
 παρ. 245 Μᾶλλον Φρύξ 251 Μεγαρέων δ. 261
 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρῳ ὕδωρ 269 Μία
 λόχη Μία χελιδῶν 272 Μισσητὴ 282 Μὺς
 λευκός 283 Μυσῶν λείαν 284 Μωρότερος Μω-
 ρύχου 303 Νοῦς οὐκ ἐνι 315 Ὁ Διὸς Κ. 321
 Οἶνος α. 326 Ὀκτώπουν 336-338 saepe 353
 Ὀστράκου περιστροφὴ 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.
 Οὐδ' ἐν σελίνοις 359 Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπὶ
 τῆς 360 Οὐ μάλα κυκκᾶς 363 Οὐ φροντίς 367
 Ὅψ' ἦλθες 378 Πάντα θεῖ Πάντα λίδον 383
 Παραίξορυσσον 385 Παρὰ κωφόν 387 Παρα-
 λοῦμαι 419 Περὶ ὄνου 424 Περὶ τῆς ἐν Δ.
 428 Πηλέως μάχ. 448 Πρεσβύτερος Κόδρου
 Πριγὴ πτίααι, ιer 468 Πρωκτὸς λουτροῦ 473
 Πύθου χελιδόνος Πυθώδε αἰδός 476 Πῦρ ἐπὶ
 πυρί 489 Ροδίων χρησμός 496 Σάγρα: ποτα-(776)
 μός 500 Σαρδόνιος γέλως 503 Σαντήν ἐπαινεῖς
 522 Σκλήψ ἐκ χ. 524 Σχορακίζονται 569 Τὰ
 πρῶτ' αρ. 570 Ταντάλου Τὰ τῶν φόρων 571

Ταῦτα πράσων 572 Ταχυβάμονας 576 Τενέ-
διος ᾱ. Τενέδιος ξ. 585 Τὴν Ἀκισαίου 586
saere 591 Τὴς τρόπος 593 Τὸ θερμὸν 595 Τὸ
παρὸν εὖ ποιεῖν 597 Τοὺς ἑτέρους 598 Τραγι-
κὸς πίθηκος 599 Τρία καὶ δύο 608 Τρυγὸνα ψ.
609 Τρύχον 613 Τῶν τριῶν 614 Ὑμέστερος
ὄμφακος 617 Ὑλαν κρ. Ὑμεῖς ὦ Μ. 621 Ὑ-
πέρα 623 Ὑπέρου π. Ὑπέρ τὰ Κ. 635 Ὑς
ὑπὸ ρ. 656 Ψύψαρα 657 Ψωλὸν γ.]

— [Ἀῦτη (ἡ παροιμία, scil. Vide Schaeff. ad Greg. pp.
14. 1065): 279 Μυκῶντος γείτων 570 Τὰ Σα-
μίων.]

— [αὐτή: 579 Τετράδι γεγ.]

— [λεγόμενον: 315 Ὀδοῦ π. 565 Τὰδ' οὐ παρά.]

— [τίθεται ἐπί: 564 Τάδε ἐκ τοῦ.]

— [ἐπὶ τῶν: 579 Τετράδι γ.]

— [ῥ: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto ὁμοία τῇ
apud Paroemiographos. εὐδ pro ῥ Etymol. M. sed
ex ipsius aut scribae conjectura natum puto.]

[Πελληνεῖς: 250 Μαστῆρες.]

[Πέρσαι: 129 Κάνδους 131 Καρδαμάλη 164 Κίδαρις.
270 Μίδρου 383 Παράδεισος 389 Παρασάγγης
500 Σαράβαρα Σάραπες 587 Τιάρα.]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 Ἡρας δεσμούς 222 Ἀβανον.

[Pindarus Isthm. viii. 95.] 238 Ἀνεί δέ [Olymp. i.
4.] 251 Μεγάνορος [Pyth. iii. 191] 494 Σμικρὸς
ἐν σμικροῖς.

— ἐν Διθυράμβοις: 373 Πυλινάρετος.

[Οἱ πλάσται: 139 Κάναβος.]

(777) ΠΛΑΤΩΝ (comicus): 420 Περὶ πόδα 482 Ῥακτροῖζεν.

— ὁ κωμικός: 433 Πλειστηριάσαντες.

- [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 *Κριὸν ἀσελ-
γόντων*.
- 'Αδώνιδι: 225 *Λικομαρτύριον* 623 'Υπέρου περι-
τροπή.
- 'Ελλάδι: 638 *Φάλαγξ*.
- Λάκωσι: 279 *Μυλαβρίδες*.
- (Plato; vide Hesych. v. *Μαμάκνθος*. Albert. Imo
incertus comicus; vide in *Κωμικοί*.) *Μαμακύνθω*:
580 *Σπείρα*.
- *Μενελάω*: 590 *Τί οὐκ ἀπήγξω*.
- *Νήσοις*: 568 *Τάξαι*.
- *Ξάνταις*: 588 *Τευτάζειν*.
- *Περιαλγῆ*: 414 *Περιαλγῆς*.
- *Σκευαῖς*: 420 *Περὶ πόδα*.
- *Συμμαχία*: 383 *Παραθήκη*. Vide Porsoni Adverss.
p. 298.
- *Φάωνι*: 400 *Παρουσία*.
- (philosophus): [9 'Αδην] 48 'Εωράκη [Lyside p.
262, 28. Bas. sec. 207. HSt.] 67 'Ηλύγη 81 Θαν-
μαστότερον [Rep. ix. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.]
106 'Ικταρ 124 *Κάκη*: *κακία*. Vide in *Πλάτων*
Νόμοις 128 *Καλλωπίζεσθαι* 148 *Κατεύχεσθαι*
[*Πολιτ. α'*. Harpocr. nempe prop. init. p. 371, 15.
Bas.] 205 *Λαμπάδιον* [Euthyd. p. 279, 20. Bas.
298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnck. p. 98.] 224 *Λί-
νον λίνω* 236 *Λυόμενος* [Vide Schol. Ruhnkenii
pag. 204. ad Tim. pag. 475, 7. Bas. 22. D. HSt.]
[Locis apud Ruhnck. ad Tim. p. 176.] 245 *Μανά*
(Rep. ix. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. ii.
p. 792. E.) 268 *Μητρίδα* 271 *Μίσασθαι* [*Νό-
μων α'* Harpocr.] 316 'Οθνεῖος 409 *Πέμπτα*
434 *Πλοῖ* [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.](778)

- [Locis apud Ruhnck. ad Tim. p. 222.] 459 *Προσ-
έπαισεν* [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A.
HSt.] 476 *Πῦρ ἐπὶ πυρί* 480 *Ῥά* 529 *Σπάρρον*
[Rep. II. p. 387, 26. Bas. 872. C. HSt.] 531 *Σπο-
διοῦσιν* 536 *Στεργέτω* 563 *Σωμάτια* 577 *Τε-
ραῖζεις Τέραμνον* [Tim. p. 439, 31. Bas. 61. E.
Hst.] 594 *Τομόν* (Legg. VII. p. 574, 40. Bas.
808. A. ed. HSt.) 606 *Τροπιδνα* 611 *Τυραν-
νεύσασαν* 642 *Φαῦλον: ἡμ.* [Legg. XI. p. 616, 18.
et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.]
643 *Φαῦλον: τὸ* 658 *Ῥαδ.*
- *ὁ φιλόσοφος*: [Locis apud Pierson: ad Moerin p.
159] 13 *Ἐρεσχηλεῖν* 547 *Συηγία* [Vide 616
Ῥηγῶν Θρ.]
- (Plato) *ὁ φιλόσοφος*: 30 *Εὐθηδες: ἐπὶ τοῦ βελτ.* [Ad
Platonem refert Albertus, tacente Porsono. Vide
Bekkeri Anecd. p. 91.]
- (Plato) *Ἀλκιβιάδης*: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.]
100 *Ἰδέας* [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 *Ὀρ-
τυγοκόπος.*
- *Γοργία*: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 *Τὸ πα-
ρὸν εὖ ποιεῖν.*
- (Plato) *Γοργία*: (Imo *Πολιτείας γ'*. p. 405. C. HSt.
398, 43. Bas.) 223 *Λυγίζόμενος.*
- (Plato) *Εὐθυδήμης*: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61,
12 *Ἡδῆ.*
- [Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide
Abresch. ad Hesych.] 126 *Καλὰ δὲ π.*
- *Θεαιτήτης*: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 *Ἰκπέας
εἰς πεδίον* (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 *Τη-
νάλλως* [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 *Ῥηγῶν*

- Θρεμμάτων [76, 25. Bas. 161. A. HSt.] 625 Τη-
νείμια: λέγ.
- [Plato Theaet. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 189(779)
Καταντικρὺ καί.
- [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 Ἡρα-
κλείαν λίδαν.
- ἐν φ᾽ ἡ ἐπιγραφῇ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὁρ-
θότητος: [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 Τπέρ
τὰ ἐσκαμμένα.
- Λύσιδι: [263, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 Τέφραν.
- (Plato) Λύσιδι [prop. fin.]: 433 Πλημμελεῖν.
- Νόμοις: [xii. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide
Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respici videtur in Κάκη: δειλία, ubi Νόμων ἡ.] 125 Κάκη:
βαρέως [i. p. 515, 43. Bas. 637. E. HSt.] 142
Κατασκάδαζειν (i. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.)
305, 17 Νῦν δ᾽ ἡ.
- (Plato) Νόμων β [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593
Τολμῆσαι.
- Νόμων γ: (p. 531. ult. Bas. 633. E. HSt.) 805
Νῦν δ᾽ ἡ. [Ubi νόμοις ἡ, sed legē, Νόμοις ἡ νῦν.]
- Νόμων δ: Vide Νόμων ε.
- Νόμων ε: (562, 13. Bas. 768. B. HSt.) 10 Ἀδιά-
φθορον [Imo ζ. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.]
619 Τμνούντων.
- [Plato Legg. vi. p. 566, 3. Bas. 782. C. HSt. Vide
Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 Πελανοί:
πέμματα.
- Νόμων ζ: [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 Τη-
νῶν Θρεμμάτων. [Vide in Νόμων ε.]
- Νόμων η: (589, 46. Bas. 649. Laemar. 845. B. HSt.)
353 Ὀσαφίδα.

- Vide in *Νόμοις* et *Νόμων γ'*.
- (Plato) *Νόμων θ'*: [in fine] 237 *Λύση* 434 *Πλημ-
μαίνειν* [599, 46. Bas. 372. E. HSt.] 593 *Τολ-
μήσαι*.
- (780) — (Plato) *Νόμων ι.* (prope fin.) 844 *Ὀργεῶνες*, ubi
Νόμων δ'.
- *Νόμων ια'*: (615, 20. Bas. 676. D. Laem. 916. A.
Hst.) 223 *Λιθῶντας*.
(Plato) *Νόμων ια'*: [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163
Κεβδῆλον.
- (Plato) *Νόμων ιβ'*: (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32
Ευθύναι, bis.
(Plato) Legg. XII. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.)
323 *Λιθῶν ποτίμων*.
- (Plato) *Πολιτείας*: (VI. p. 680. A. 2. Erf. 82, 26.
Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308.
A. 326. B. 104. C.) 50 *Ζάλη*. (x. p. 617. E. HSt.
472, 28. Bas.) 317 *Οἷ περισπ.* (iv. p. 409, 30.
Bas. 436. A. HSt.) 607 *Τροφή*.
- (Plato) *Πολιτείας α'*: [371, 39. Bas. 329. B. HSt.]
619 *Ῥυγεῖν* 643 *Φαῦλον*: τὸ [ubi e Suida lego
δ'. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]
- (Plato, Rep. i. init. p. 371, 9. Bas.) 61 *Ἡ δ' ὄρε*.
[E Platone l. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ'
ἐγώ.]
- (Plato) *Πολιτείας β'*: (389, 43. Bas. 378. D. HSt.)
74 *Ἡρας δεσμούς*. (378, 16 [imo 382, 16] Bas.
358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt.
et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 *Κατατείνας ἐρω*.
(384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 *Μαρτύρωνται*
(383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 572 *Τεγχθέν-
των*.

- [Plato Rep. II. p. 387, 34. Bas. 372. E. HSt.] 651
Φλεγμαίνουσαν.
- *Πολιτείας γ'*: (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 *Ἐρτά*
στέφαντες, ubi *Πολ. δ.* [400, 45. Bas. 411. A.
HSt.] 271 *Μινυρίζω* (398, 36. Bas. 405. A. HSt.)
532 *Σπουδαῖζα.*
- (Plato) *Πολιτείας γ'*: (396, 41. Bas. 399. E. HSt.)(781)
120 *Καθαίρωμεν* 253 *Λυγιζόμενος* (Vide supra
in *Γοργία*) (393, 28. Bas. 434. Laem. 391. C.
HSt.) 607 *Τροφή.*
- *Πολιτείας δ'*: Vide in *Πολ. α'.*
- (Plato) *Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει*: (Imo x. in fine) 413
Περιογυρόμενοι.
[Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303
Νυκτερίδος αἶνος.
- (Plato) *Πολιτείας ζ'*: 583 *Ταυτάζειν* [scil. p. 483. C.
Laemar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente
Ruhnken. ad Tim. p. 254.]
- (Plato) *Πολιτείας η'*: [449, 25. Bas. 555. B. HSt.]
391 *Παραστησόμεθα.*
- (Plato) *Πολιτείας θ'*: (456, 7. Bas. 573. E. HSt.)
59 *Ἠγουμένου.*
(Plato Repub. IX. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.)
103 *Ἰερὸν τί* et 295 *Νεωκορήσει.*
- *Πολιτείας ι'*: [Vide in *Πολ. γ'* et *ε'*] 637 *Φαινόμενα.*
(Plato) *Πολιτείας ι'*: [464, 49. Bas. 600. B. HSt.]
177 *Κρεόφυλος.*
[Plato Rep. x. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580
Τεταμένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.]
572 *Τὰ ὅτα ἐπὶ.*
- *Πολιτικῶς*: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p.

806. D. 329. B. Thucyd. ii. 51. Plut. ii. p. 96.
C.) 262 *Μεταποιεῖσθαι*.
- ὁ φιλόσοφος ἐν Συμπόσιῳ: [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 Ὀκρίβας: τὸ λ. [et Ὀκρίβας: σκηνή.]
(Plato) Συμπόσιον (177, 3. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 Οἶ: περισπ.
(Plato Symposio): 569 *Ταριχάειν* [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Pors. ad Toup. p. 474.]
- (782)— *Τιμαίω*: 145 *Καταψήχεται* [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 *Παλιναίρετα: φευκτά*.
(Plato) *Τιμαίω*: (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 *Ζάλη*
60 *Ἦγεν* 214 *Λέμνα: κυρίως* (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 *Μαθηματικόν*
264 *Μέτρον* (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26.=25, 7. ed. pr.) 348 *Ὅργανα χρόνου*
(486, 6. Bas. 82. E. HSt.) 567 *Ταλαντούμενην*
[551. G. Laem. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhn. ad Tim. p. 253.] 583 *Τευτάζειν*.
- *Φαίδρω*: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 *Παιδικά* (205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 *Σέφθησαν*
[202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 *Σταθερόν* [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 *Τυφών*
[et *Τυφῶνας πολυκλ.* Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]
- (Plato) *Φαίδρω*: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 *Κυπελιδῶν ἀνάθημα*.
[Plato Phaedr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 *Καὶ τὸ τοῦ λύκου* [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 *Ἰδίαις δαπ.*
- (Plato) ἐν *Φαίδρῳ* (Vide *Περὶ ψυχῆς*): 350 *Ὁρτυγοκόπος* [Sed ibi ἐμφαίνων cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

— (Plato) *Χαρμίδης*: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9
"Αδην.

— *Περὶ ψυχῆς*: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.)
10 'Αδιάφθορον (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.)
642 Φαῦλον: τὸ.

(Plato) *Περὶ ψυχῆς*: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57
"Η: χωρίς (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 "Ηδὴ
ἀ. τ. ἦδεν. (41, 11. Bas. 102. D. Hst.) 546 *Συγ-*
γραφικῶς (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 *Τρέ-*
φασθαι.

Addit Porsonus (*Τάριταρος*) ita inclusum. Scil. p.
570, 4. ubi verba *περὶ ψυχῆς* forsan e sequen-
tibus retrahenda putabat, vel articulos conjun-(783)
gendus, ut apud Suidam. Vide *Phaedon*. p. 44.
fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 'Εώς: οὐχὶ *Ζαφρεῖς* 72 "Ηκείρος
805 *Νυός* 843 'Οργεῶνας.]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 "Ηλύσιον 284 *Μωρότερος Μωρύχον*
575 *Τελμισεῖς*.

ΠΟΛΥΤΖΗΛΟΣ *Δημότηνδαρέφ*: 643 *Τῶν τριῶν κατὰν*.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ: 193 *Κύφωνες* 459 *Προσέκομεν τῷ*.
598 *Τράχηλοι*.

— *Δημόταις*: 291 *Νεανισκεύεται*.

— *Συντιρόφοις*: 348 "Ορμενα.

ΠΡΑΞΙΩΝ ἐν β' *Μεγαρικῶν*: 521 *Σκίρον*: Σχ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 *Λαρινοὶ βόες*.

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide *Χρησμοί*.

Οἱ ῥήτορες: 8 'Αδελφίζειν [167 *Κλος*] 370 *Παλαιόν*
[381 *Παραγραφή*: οὐ] 390 *Παράστασις*: τοῦ-
νομα [393 *Πάρεδρος*] 404 *Πεδιὰ* [412 *Πέ-*

πλος] 439 Παλιεῖα 447 Πρόβρων [545 Στρα-
τήρ 629 Ἐπὶ μάλης: τὸ]

— Vide in *Λικανισοί*.

[Ῥωμαῖοι: 302 Νόμος: ὁ κ. 401 Πατάγια 418 Πε-
ρίγησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσκεφά-
λαιων 511 Σικάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[Σάμιοι: 304 Νύμφαι: σκ.]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσας: 501 Σαρδό-
νιος γέλως, ubi σέλινος ms. Σιμωνίδης Suid. ed.
Med. sed Σιληνός Kust. e ms. Tum δευτέρῳ
Suid.

(784) **ΣΕΙΣΜΟΣ** ἐν Νιόβη: Vide *Λισχύλος*.

ΣΕΛΕΤΚΟΣ: 510 Σησαμῆν.

— ἐν τῷ Ἐπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων: 344
Ὀργεῶνες.

ΣΗΜΟΣ ὁ Ἀήλιος ἐν τρίτῳ: 446 Πράμνιος οἶνος

ΣΘΕΝΕΛΟΣ: 510 Σθένελος.

[Σικελικαὶ voces: 201 Λάγεις 299 Νήτης.]

— [Σικελιώται: 181 Καρδιώττειν 166 Κίναδος 284
Μωρότερος Μωρύχου.]

— [Σικελοί: 300 Νιδες.]

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ: 183 Κύβηθον 414 Περιαγειρόμενοι 501
Σαρδόνιος γέλως.

ΣΚΑΜΩΝ ἐν τῇ β' τῶν Εὐρημάτων: 652 Φοινικήα.

[Σχύθαι: 109 Ἰππάκη.]

ΣΚΥΛΛΕΞ ἐν Περύπλῳ: 626 Ἐπὶ γῆν οἰκοῦντες:

ΣΟΛΩΝ: 102 Ἰδύους 164 Κιγχάνειν 437 Ποιαν
491 Ροῦν.

[De eo: 110 Ἰππᾶς bis 245 Μᾶλλον Φρύξ 289
Ναυκραρία 410 Πεντακοσιομέδιμνον 505 Σει-
σάχθεια 586 Τὴν κ. σ. ἔλα.]

— [Ἀξοσι memoratur: 344 Ὀργεῶνες.]
ἐν πρώτῳ Ἀξονι: 514 Σίτος: καλεῖται.

— [Solonis, ut videtur, Νόμοι: 288 Ναυκραρία.]

[Οἱ ἐπὶ σοφοί: 245 Μᾶλλον Φρύξ.]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: 4 Ἄ 6 Ἀγωγεύς 7 Ἀδαγμός 9 Ἀδη-
φάγοι 19 Ἐσέφθην 37 Εὐορνιθίαν 53 Ζη-
μίαν λαβεῖν. MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] Ζη-
μίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι 122 Καθε-(785)
λῶν 148 Κατεύχεσθαι τ. Ἀ. 151 Καυρός 187
Κύνβη 216 Λευγαλέα 219 Ληκυθιστής 227
Λίτρα: ἦν 239 Μάγαδις 247 Μαρεῖνη 248
Μῆστακας 255 Μελλίνη 269 Μιαινεσθαι 272
Μνειάν 312 Ξυνῶνα 326 Ὀκριάζων 329 Ὀ-
λοσπάδες 346 Ὀρθοκέρως 346 Ὀρθόφρων 359
Οὐκ ἐκφρῶσιν 361 Οὐράνιον ἄχος Οὐράν 363
Ὀφελμα 374 Παλίνσκιον 444 Πορσύνεται 461
Προστατήριος 465 Προυνούστερος 470 Πτέ-
ρυγας 480 Ραικούς 484 Ράχοισιν Ραψω-
δὸς κ. 485 Ρεῖτᾶ 488 Ρήτωρ: συνήγορος Ρι-
κνός 493 Ρυτῆρι 497 Σαλάβην Σαλέμβη 511
Σίκλος 593 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ 602 Τρί-
παια 637 Φαικω 640 Φαρμακίδα.

— Αἰδίοσι: 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ὀρθόπτερον.

— Αἰχμαλωτίσι: 643 Φαῦλον.

— Ἀνδρομέδα: 317 Οἶητας.

— (Sophocles) Ἀχιλλέως ἐρασταῖς: 369 Παιδικά.

— Δόλοσιν: 36 Εὐναῖος.

- Ἑλένης γάμος: 377 Πανόν.
- Ἠλέκτρα: 249 Μασχαλίσματα.
- Ἡριγόνη: 595 Τοπάζειν.
- Θησεῖ: 342 Ὀπνιον νέφος [Vide 335 Ὀμπνίου ν.]
- Ἰφιγενεία: 410 Πενθερά.
- Ἰχθυεῖται: 489 Ρικνοῦσθαι.
- Κηδαλίωνι: 217 Λευκή στάθμη, ubi ms. κιδαλί-
ωνι 338 Ὀνου σκιά.
- Κωμικοῖς [Vide Athen. ix. p. 388. F.]: 413 Πέρδι-
κος ἱερόν.
- Ναυκλίω: 150 Κατουλάδα. Vide Kust. ad Suid.
- (786) — Νίπτροις: 400 Παρουσία.
- Ὀδυσσεῖ: 240 Μάγνον.
- [Sophocles Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι, Hesych. ν. Ἐλαι-
άεσσα]: 298 Νηδὺς ἔ.
- [Soph. Oedip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.]
485 Ρεῖκαι.
- Ποιμέσιν: 307 Ξανῶ.
- Ἐπὶ τεράρῳι σατύροις: 359 Οὐκ ὤφιζεν [Vide in
Brunckii Fragmentis Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταυνάρφ.]
- Τρωΐλῳ 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl.
Coisl. p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. Albert.
- Τυροῖ: 571 Ταυροφάγον.
- Τυροῖ β': 17 Ἑρρηνοβοσκός. Vide Bentl. ad Mill. p. 38.
- Τδροφόροις: 366 Ὀχος Ἀκασαῖος (Vide p. 365, 1.)
[Σπαρτιάται: 553 Συνέφηβος.]
- ΣΠΕΤΣΙΠΠΟΣ ἐν β' τῶν Ὀμοιοτήτων: 429 Πηνίον.
- ΣΤΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣ: 612 Τυφλότερος σπάλακος.
- ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ: 66 Ἠλίβατον 122 Καθελών 412 Πέ-
ποσχα 599 Τρία Στησιχόρου.

De eo: 378 Πάντ' ὅκτω.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ: 214 Λελεπασμένον 609 Τρωγες.

— Μακεδόσι: 595 Τόπιον.

— Ποταμοῖς: 224 Λίνον λινωῖ.

[Ἡ συνήθεια: 30 Εὐήμερία 287 Ναύκληρος: Τη.
515 Σκατεμβατεῖν 544 Στρωτήρ.]

— [Συνήθως: 34 Εὐκροῆς 123 Καιρός: π. 563 Σω,
ubi συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, 1.
ἡ δὲ συνήθης γραφή.]

[Συρακοῖσι: 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

[Σύροι: 495 Σαβέκ, ubi Σύρας διαλέκτου Lex. Bibl.(787)
Coisl. p. 475.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: De eo, 186 Κύνα [481 Ῥαδαμάνθους
ὄρκοι.]

— historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phoeniss.
45.] ἐν ιβ': 183 Κύνειος.

ΣΩΤΑΔΗΣ: 564 Σωτάδεια.

ΣΩΦΡΩΝ: 132 Κάρκαρον 227 Αἰτρα: ἦν 310 Ξυή-
λην, bis 314 Ὀγκίαν 379 Παμφάλυα.

— ὁ μμογράφος (ms. μνηογρ.) memoratur: 485 Ῥη-
γίνους.

— Ἄνδρείοις: 479 Πωλᾶς.

[Ἐν τοῖς τακτικοῖς: 54 Ζυγός.]

[Ταραντιῖνοι: 487 Ῥῆτρα.]

[Οἱ τέκτονες: 186 Κυμάτια 233 Λυγῶδες 458 Προ-
αγώγιον.]

[Οἱ τελῶναι: 513 Σιρομάετης.]

ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΣ: 346 Ὀρθιον νόμον. Vide Ind. Ver-
borum.

[ΤΕΡΨΙΛΩΝ: 61 Ἡ δαῖ χελώνης.]

ΤΗΛΕΚΛΕΪΔΗΣ (Vide *Τηλεκλῆς*): 238 *Λυχνοκωσα*
257 *Μέμφειραν* 495 *Σαβαρίχιν* 496 *Σάθων*
565 *Τάδ' οὐ παρά*. Vide 613 *Τῶν δυνατῶν*.
579 *Τερπότραμις* 583 *Τευτάζειν* 613 [*Τῶν δυνατῶν*] Ita inclusum addit Porsonus.

— *Ἀμφικτύοσιν*: [Athen. vi. p. 268. B.] 144 *Κατὰ χειρός* 504 *Σεῖσαι*, ubi προσκαλέσασθαι Porsonus Opusc. p. 287. et confert Aristoph. Plut. 507.

— *Ἡσιόδῳ*: 356 *Οὐδαμῇ*.

— *Πρυτάνεσι*: 480 *Ῥαγδαίους*.

ΤΗΛΕΚΛῆς: (forsan *Τηλεκλείδης*, Alb.) 100 *Ἰβύ*.

ΤΙΜΑΪΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλως*.

(788)— *ἐν σ'*: 127 *Καλλικύριοι*.

— *ἐν τῷ θ'*: 174 *Κοινὰ τὰ φίλων*.

ΤΙΜΑΧΪΔΑΣ: 514 *Σίτος*: καλεῖται. De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. *Ἀργᾶς*.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ: 49 *Ζάγρα*.

Οἱ τραγικοί: 168 *Κληῖσαι* 222 *Λιβρόν* 240 *Μάγους*
[241 *Μαίμακον*] 460 *Προσίσχε* 508 *Σέφθησαν*
530 *Σπεῖρα* 567 *Ταλαπεῖριον* 598 *Τρανές*.

[*Ἡ τραγωδία*: 274 *Μονωιδία* 353 *Ὅσος* 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.*]

(Tragicus anonymus): 620 *Ῥαρχων*. Vide Suidam v. *Ὡς οὐχ*, Valck. ad Phoen. 1576. et quos citat Kiddius ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΪΟΣ ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής: 611 in voce.

ΤΥΠΕΡΙΔΗΣ: 27 *Εὐβουλος* 30 *Εὐημερία* 54 *Ζυγομαχεῖ* 86 *Θέσθαι* 95 *Θριπηδεστόν* 126 *Κακώσεως* 150 *Καττύεσθαι* 155 *Κεραννύουσι* 229 *Λόγου χάριν* 273 *Μοιχίδιον* 287 *Ναύκληρος*: *Ῥ*. 301 *Νοθεῖα* 314 *Ὀβολοστατοῖ* 346 *Ὀρθῆς*

- δὲ τῆς Ὁρθῆς δ' ἐκτ. 392 Παραχειμάζοντι
 406 Πελαγίζειν 436 Ποδοστράβη: κ. 452 Προέ-
 πεισον 478 Πωλητήριον 479 Πωλᾶς. 556 Σύν-
 ταξις: ἀντὶ τοῦ 599 Τριακάς 630 Ἐποστήσας
 649 Φιλοτησία: Δ.
- Κατὰ Ἀντιθέου (Lege Μαντιθέου ex Harpocr.
 Alb.): 518 Σκενοποιῶντα.
- Πρὸς Ἀριστογείτονα: 352 Ὅσιον: Ἐπ.
- Κατὰ Αὐτοκλέους: 266 Μηλόβιος.
- Κατὰ Δημάδου: 227 Λιτή: τῆς 340 Ὁξυθύμια:
 Ἐ. 393 Παρεῖαι ὄφεις: ὄνομ.
- Κατὰ Δημοσθένους: 143 Κατατομή. 300 Νικάνωρ
 382 Παραγραφή: οὐ μόνον.
- Ἐπερ τῶν Εὐβούλου ὄψεων: 411 Παντηκοστή.
- Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ. (789)
- Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορ-
 βαντεῖον.
- (Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας αὐλ.
- Πρὸς Πολύευκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης.
 Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.
- [Οὗ ὕστερον: 343 Ὁργεῶνας.]
- ΦΑΙΛΩΝ Σωκρατικὸς Ζωπύρῃ: 229 Λογάρια:
- ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ἐ' Λεθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.
 — ἐν ε': 604 Τριτοπάτορες.
- ΦΕΡΕΚΡΆΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφάγοι 25 Ἐτερος 26 Ἐτ-
 τημένα 30 Εὐήμεριαν 122 Καθηγεῖσθαι 131
 Καπνοὶ 132 Καρκίνος: Δ. 165 Κιλίκων. 209
 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὅλην [sed
 vid. in Arist. Thesm.] 268 Μητρίδα 285 Να-
 κισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον
 μύρον. Porson. 422 Περιστερόν 432 Πλατιά-
- Photius Vol. II. Z z

σαι 492 Ῥυκαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκε-
των [„Leg. Σκίων.“ Albert. quae verba delet
Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίων
servi nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόνυζαν
528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Στηνία 560
Σφήκες 583 Τευτάζειν 598 Τραπεζαλίαν 598
Τραύξανα 635 Τρόλμιον Ὅρος 650 Φῆτυ 651
Φοβερός.

— Αὐτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.

— Ἰκνῶ: 626 Ἰκόβολον.

— Κοριανοί: 596 Ταῦ: καὶ ἐπὶ 619 Ὑποκυμαῖν.

— Κραπατάλοις: 307 Νωτοπλήγα 647 Φίλιος.

— Λήροις: 188 Κυντερώτατα. 366 Ὀχθοίβος.

— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλ-
λεῖς: 32 Εὐθὺ Λυκίου.

— Μυρμηκανθρώποις: 573 Τεθολαμένος, „bis.“ Porss
(790) — Πατάλη: 204 Λακκατεῖν.

ΦΕΡΕΚΤΑΛΗΣ: 616 Ὅτης.

[ΦΙΛΑΡΓΓΙΑΛΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοπύλαι.

ΦΙΛΗΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτίης [ubi φιλήβων
ms.] 326 Ὀκτώπηγος 503 Σαυτήν ἐπαινεῖς
602 Τριτημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

— Νυκτί: 585 Τηγάλλως.

— Παγκρατιαστικῇ: 448 Πρό.

— Ὑποβολιμαῖος: 539 Στοιχεῖον: ἡ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλης.

ΦΙΛΙΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 *Λυχνούχον* 243 *Μακρόν ποιῶ* 369

Παιδισκάριον 657 *Ψωμοκόλακες.*

— *Φιλαθηναίῳ:* 547 *Συκάμινα.*

[*Ὁ φιλόσοφος:* Vide *Πλάτων.*]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 *Ἑρμῆς ὁ πρὸς* 129 *Κανηφόροι:* Φ.

144 *Κατατομή* 177 *Κρηπὶς:* τ. 223 *Λίθος* 234

Λύκειον: ἐν τῶν 317 *Οἷθθεν* 344 *Ὀργεῶνες*

423 *Περίστοιχον* 442 *Πομπεία:* λέγ. 462 *Πρὸς*

τῇ πυλίδι 505 *Σεισάχθεια* 550 *Συμμορία* 552

Συγγραφεῖς 579 *Τετράδι γέγονας* 602 *Τρικέ-*

φαλος: ὁ *Ἑρμῆς* 604 *Τριτοπάτορες* 605 *Τρι-*

τοπάτωρ.

— β' *Ἀτθίδος:* 175 *Κοβαλεία* 521 *Σκιρόν:* Σ.

— ἐν τῇ *Πρὸς Ἀλυκον ἐπιστολῇ:* 606 *Τροπηλὶς.*

— ἐν τῷ *Περὶ ἡμερῶν:* 605 *Τρίτος κρατήρ.*

— ἐν *Τετραπόλει:* 591 *Τιτανίδα γῆν.*

ΦΙΛΪΤΑΛΙΟΣ: 261 *Μετακέρας.*

(791)

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 389 *Ὀξίνην.*

[*Οἱ φρεωρύχοι:* 596 *Τόρος.*]

[*Φρύγες:* 37 *Εὐνοί· σαβολί:* μ. 52 *Ζέτνα* 182 *Κύβητος*

228 *Λιγύερσαν.*]

ΦΡΤΝΙΧΟΣ: 560 *Σφηκῶσαι* 599 *Τριάκοντα* 639 *Φα-*
νόν 655 *Ψόθος.*

— *Μονοτρόπῳ:* 397 *Παρθένοι:* τὰς.

— *Μούσαις:* 120 *Καδίσκος:* ἁ.

— *Μύσταις:* 583 *Τευτάζειν.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 *Οἰκουρὸν ὄφιν.*

— ἐν *ι:* 587 *Τιάρα*, ubi *φιλαρχον* ἔ ms. „ut alibi scribitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362.

B. C.“ *Herman.*

ΦΥΛΛΙΣ ὁ μουσικός: 523 Σχολιόν [ubi φύλλης ms. sed
 Φύλλης Suid. et Scholiastae Platonis p. 103. Ari-
 stophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[ἐγώ: 48 Ἐωλοκρασία: ἔ. 51 Ζάμολξις 478 Πα-
 λούσιν 602 Τριτημόριον: τοὺς 609 Τρύχνον.]

[ἡμεῖς: 316 Ὀδάς: ἀρσ. 343 Ὀρμενα 640 Φαρ-
 μακός: ὄν.]

[εἴρηται ἐν ἑτέροις: 100 Ἰαμβύκη. Non liquet.]

ΡΗΟΤΥΙ, sive potius lexicographorum ab eo descripto-
 rum, aequales:

[ἡμεῖς: 12 Ἐρανιστάς 17 Ἐρυγγάρεν 42 Ἐφη-
 λον 61 Ἡδῆ: πρὸ 73 Ἡρακλεώτης λίθος 111

Ἰανος 119 Κάβαισος 125 Κακκάβη 131 Καρ-
 διώττειν 168 Κλατήσει 173 Κνηκίδας 186

Κυλοιδισῶν 198 Κωπῆρες πλοῖον 213 Λεκάγη

(792) 223 Λιγαίνειν: τό 227 Λιστριον 228 Λογγάσω

229 Λογοποιός 239 Μα Μαγγανεία 241 Μαῖαν

275 Μορμώ 277 Μουνυχιών: καί 310 Ξυήλην

318 Οἰκίαν 349 Οἰκίσκωι 325 Ὀκλάξ 349 Ὀ-

ρῶς: 354 Ὀσφραίνεσθαι 361 Οὔρητιαν 362 Οὐ-

σλαν 367 Ὀψώνιον 385 Παράκλητος 405 Πέ-

ζα 419 Περιόχιος: Ἰσ. 433 Πλειστοβολεῖν 434

Πληρωτής 457 Προπέρυσιν 472 Πυελίδα 481

Ῥαθυμεῖν 483 Ῥάφανος 493 Ῥυτά: συνεστ.

507 Σέρφοι 515 Σκάλος 525 Σκῦλα: λέγ. 529

Σπαρτοπώλιον 530 Σπεύδειν 534 Σταλαγμόν

538 Στιγμήν 539 Σταιβήν 540 Στολήν 549

Συμμορία: Δ. 597 Τραγήματα 607 Τροφή

624 Ὑπηνέμια: λέγ. 634 Ὑτέρα δεκ. 642

Φαῦλον: ἡμ. 657 Ψωμός 658 Ὡδε.]

[κοινῶς: 442 Πομπή: ἀποκ.

[νῦν: 116 Ἰστιάτορια 132. Καρκίνος: Λ. 156 Κέ-
ραμον 183 Κύβητον 205 Λαμπάδιον 207
Λαμπτήρ 231 Λουτρά Λουτροφόρος 238 Ναύ-
κραροι Ναυκραρία 314 Ὀβολός 351 Ὀρχή-
στρα: τὸ νῦν 500 Σαρδαναπέλους 516 Σκα-
φεῖον 519 Σκιαγράφος 645 Φθόγην 654 φο-
ρεῖον.]

[οἱ πολλοί: 199 Κῶσος 339 Ὀξύνη δ. 401 Πα-
τάνια 563 Σχολή 584 Τηθαλλαδοῦς: ᾧν. For-
san et 131 Καρδιώτειν, ubi πολλοί.]

Vide in Βίος. Νεώτεροι. Συνήθεια. Ὑστερον.
Χρήσις.

ΧΑΜΑΙΑΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θεόπιδος: 357 Οὐδὲν πρὸς
τὸν Δ.

ΧΑΡΗΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί:

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ: 182 Κύβητος.
[De Charone vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p. (793)
221. Ad ejus Κτίσεις refero 353 Ὀστακός, ubi
καρ' αὖ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χά-
ρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide ad-
denda ad 410, 25.]

[ΧΕΪΛΩΝ. Ejus dictum: 586 Τὴν κατό.]

ΧΟΙΡΙΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 Σαμιακὸν τρόπον. „For-
san leg. Χοιρίλος.“ Albert. Nempe in Samiacis,
si vera est conjectura G. Burgesii, Σαμιακὰ pro
Λαμιακὰ in Suida reponentis. Choerili versum
servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi
mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς
δ' ἐμβόλους σεσίμωνται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρῆσις: 510 Σηταμὴν 659 Ὡ Ἡρακλῆς.]

ΧΡΗΣΜΟΙ: [19 Ἐς κόρακας 23 Ἐσχατος Μυσῶν 23
 Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μελάμπυγοι 261
 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρῳι ὕδωρ 268 Μητρα-
 γύρτης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ
 473 Πύθια καὶ Δήλια 489 Ῥοδίων χρησμός
 506 Σέρειφον. 586 Τὴν κατὰ σαυτὸν, ubi Πυ-
 θικὸν ἀπόφθεγμα] 617 Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ: 258, 20 Μέντοι.

— Περὶ χρησμῶν: 296 Νεοττός.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ex ejus Homil. xvi. ad
 Matth. v. 25. p. 168. descriptam, esse glossam
 Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavo-
 rinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem
 Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chry-
 sost. T. vii. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΙ: Vide in Γραφαί.

[ΩΙΔΑΙ: 99 Ἰάλεμος, ubi Θρήνος 100 Ἰακχος 105
 (794) Ἰθυμβος Ἰθύφαλλοι, bis 107 Ἰμασιδός Ἰ-
 μαῖος 109 Ἰούλος, bis 227-8 Λευέρσαν, -σης
 253 Μεθύμνιον 274-5 Μονωιδία 302 Νόμος
 311 Ξυναυλία 397 Παρίαμβοι 441 Πολυμνή-
 σται ἄ.]

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Vide in Ἀδηλοι.

INDEX EORUM

QUAE EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus* notat, vocem ita legi ex emendatione. Obeliscus† corruptam esse, aut suspectam.

- α̃ producitur in Ὀδυσσεΐα, Περ-
 σεΐα, etc. 316, 14. 425, 22
 — in εὐκλεία, etc. 34, 6
 * Α̃βα 12, 15
 * Α̃βυδος 513, 3
 ἀγαθοῦ δαίμονος 16, 1
 Ἀγαμέμνων 472, 8
 Ἀγαρίστη 363, 8
 Ἀγήνωρ 652, 4
 Ἀγησαγόρας 80, 3
 Ἀγλαοφῶν 80, 16, 440, 3
 * Ἀγλαυρος 652, 9
 ἀγνώμων 28, 12
 ἀγορά 377, 5 περὶ πλήθουσιν
 ἀγορὰν 420, 11 κατ' ἄγ.
 ἀψευδεῖν 143, 14
 * Ἀγοράκριτος 482, 18
 ἀγοράνομοι 143, 17
 ἀγορῶ 86, 8
 ἄγος 375, 17
 * Ἀγραυλος 128, 2
 ἀγραφίου γραφή 390, 12
 Ἀγνιεύς 230, 14
 εν
 † ἀγυτήρια 116, 2
 Ἀγχιάλος, -άλη 500, 15 et 20
 ἀγχιστεῖς 6, 1
 ἀδελφός 4, 20
 Ἀδρίας 485, 2. 108, 26
 Ἀδωνίδος ξόανον 356, 26
 † ἀετρίδες 279, 20
 ἄζυγα 421, 10
 οὐκ ἀθεῖ 358, 16
 Ἀθηναῖα, Παλλάς, 73, 17. 86, 16.
 112, 8. 321, 14. 567. 568, 1.
 603 saepe. 614, 16
 Ἀθήναια 376, 18
 Ἀθῆναι 44, 2. 85, 1. 177, 25.
 179, 1. 221, 11 Vide Ἀκρό-
 πολις, Κεραμεικός, στοά, etc.
 Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44, 15.
 52. saepe. 66, 22. 71, 20.
 85, 22. et alibi passim
 ἀθληταὶ 413
 ἀθλοθέτης 7, 18
 Ἀκας 428, 1. 569, 7
 Ἀγίεις 618, 3, etc.
 Ἀἴγινα, Αἰγινῆται 78, 10. 569,
 5. (409, 19 male.)
 Αἰγυπτιάδες 215, 20
 Αἴγυπτος 67, 15 Vide πυραμίδες
 αἰδώς 265, 14
 αἰκία 614, 11
 αἵματι 55, 18
 Αἴμων 409, 19
 Αἴξ meretrix 286, 19
 αἴξ μάχαιραν 61 αἴξ οὐρανία
 361, 5 τῆς μητρὸς ὡς αἴξ κα-
 λεῖται 586
 * Αἰξωνεῖς 339, 26
 Αἰολεῖς 20, 3 Αἰολίς 23, 24
 Αἰόλου νῆσοι 225, 13
 αἶσα 137, 4. 377, 16
 αἰσθήσομαι 358, 22
 Αἰσχίνης 507, 21

- Λίσσωπος 490, 4 Λίσώπειοι λό-
 γοι 54, 61
 αἰτεῖν σύκον 547, 19
 Ἀκαδημία 275, 6
 ἄκακος 4, 17
 ἄκανθαί 356, 5
 ἄκαρής 383, 27
 Ἀκεσάιος 535, 18
 Ἀκεσσα 366, 13
 ἀκέστρια 72, 8
 Ἀκέτωρ 496, 18
 ἀκίνητος 166, 21
 ἀκόρητος 496, 15
 Ἀκραία Ἡρα 61, 6
 ἀκροκώλιον 196, 12
 Ἀκρόπολις Athenarum 275, 6.
 324, 28. 341, 16. 407, 10.
 413, 11. 458, 4. 464, 19.
 567, 20
 ἀκρόψωλος 657, 12
 Ἀκταίων 652, 7
 πρὸς ἀκτίνα 458
 ἀλάβαστος 219, 20
 ἀλαζών 497, 16
 Ἀλαί 187
 ἀλαός 211, 8
 † ἄλας 327, 1
 ἀλεκτρονίδες 19, 21
 Ἀλέξανδρος 247, 3. 331, 12.
 405, 7
 Ἀλεύας 530, 18 Ἀλευάδαι
 512, 9
 ἀληθεία σφραγίζεται 584, 22
 Ἀλήτης 379, 1
 Ἀλικαρνασσός 575, 2. 580, 2
 ἀλικράς 294, 23
 Ἀλιφρόδιος 275, 7
 Ἀλικάδου 410, 9
 Ἀλικυβιάδης 16, 8. 336, 10
 Ἀλκίοπη 225, 4
 Ἀλκμαίων 363, 12. 410, 6
 Ἀλκομενία 446, 22
 οὐκ ἄλλως 358, 18
 Ἀλόπη 111, 22
 ἄλφειν 589, 19
 ἄλφρηται 141, 5
 ἄλωπῆς 439, 17. 655, 18
 Ἀμαλκείδης 604, 13
 ἐξ ἀμαζῶν 442, 17. 565, 9
 ἀμβλυώττειν 605, 7
 ἀμβροσία 292, 5 et 13
 ἄμη 516, 21
 ἀμύχανε 4, 21
 Ἀμμωνιάς 386, 26 ἢ Ἀμω-
 νος 567, 24
 Ἀμπελος 237, 18
 ἄμπωτις 484, 2
 Ἀμυρταῖος 281, 7
 ἀμφικανστις 134, 19
 ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
 Ἀμφικτύονες 103, 12. 474
 Ἀμφίπολις 538, 7
 Ἀμφιστείδης 256, 21
 ἀμφοτερόπλους 26, 5
 Ἀναίδεια 85, 1
 Ἀνάκειον 440, 6 et 8
 Ἀνακυνδαράξης 500, 14
 ἀνανδρος 4, 17
 ἀναφλῆν 650, 17
 ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11
 Ἀνδουλος 158, 2
 Ἄνδρος 571, 8
 Ἀνδροτίων 442, 23
 ἀνέγγυος 45, 4
 ἀνεμιαῖος 625, 3
 ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604,
 15. 605, 11.
 Ἀνθεστήρια 97, 22
 ἄνθος 638, 1
 ἄνθραξ 651, 18
 ἀνιδιτὶ 101, 5
 Ἄνιος 571, 8
 ἀνίσχαιον 561, 16
 ἀνοκωή 399, 2
 ἀντάρτης 297, 20
 ἀντεσθαι 27, 14
 ἀντήλια 400, 21
 Ἀντήνωρ 575, 4
 ἀντηρέτης 311, 20
 Ἀντιγονίς 386, 14 et 25

ἀντιλαχῆν 222, 5
 Ἀντίπατρος 205, 17
 ἀντίστροφος 599, 15
 Ἀντιφῶν 588, 4
 ἀντιφωνία 391, 9
 ἄξονες 190, 6. 324
 ἀξύλω ὕλη 4, 19
 πρὸς ἀπαλλέξῃσιν 458, 14.
 ἀπελευθεροί 597, 10
 ἀπεσταλμένος 412, 4
 ἀπογραφὴ 552, 13
 ἄποιναν 437, 20
 ἀποκέκαρμένην 517, 15
 Ἀπόληξις 535, 8
 Ἀπολλοφάνης 354, 22
 Ἀπόλλαν 36, 2. 79, 23. 83, 3.
 187. 216, 8. 225, 5. 256,
 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3.
 603, 15. 604, 7. 605, 14
 τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον 588,
 1
 ἀποσαλεύειν 18, 22
 ἀποσκλισμα 606, 18
 ἀποστασίον δίκη 234, 6. 438, 1.
 478, 10
 ἀποτευκτηῖς 359, 3
 ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
 ἀποτυμπανίζειν 610, 9
 ἀπουσία 400, 8
 ἀποχειροτονία 148, 19
 † ἀποψάλακτος 359, 5
 ἀποψηφισθῆναι 40, 23
 ἀπροστασίον δίκαι 438, 1
 ἀπύκαστος 412, 26
 Ἀράτιος 88, 17
 Ἀργεῖοι 618, 2
 Ἀργοναῦται 617, 9
 Ἀργος 185, 14
 ἀργυρόπεζα 404, 21
 Ἀρέθουσα 577, 20. 617, 26
 Ἄρειος πάγος 177, 3. 321, 10
 Ἀρείων 185, 1
 ἀρεστήρ 505, 21
 Ἀρετὴ 446, 21
 Ἀριστείδης 237, 7

ἀριστερός 39, 1. in choris, 604,
 19
 ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
 Ἀριστόκλεια 564, 21
 Ἀρκάδες 280 bis
 ἀρκευθίδες 152, 7
 ἀρμόζειν 75, 12
 * Ἀρνη 409, 19
 ἀρνηδοί 484, 17
 Ἀρτεμις 72, 19. 79, 23. 109,
 7. 502, 6. 603, 15
 Ἀρτεμισία 101, 23
 ἄρτια 421, 11
 ἀρχένεως 469, 15
 * Ἀρχίνος 498, 24
 ἄρχοντες, ἄρχαι, Ἀθήνησι 53.
 58. 59. 177, 22. 182, 10,
 12. 265. 280, 10. 288. 289.
 302. 321 saepe. 329, 5. 354,
 6. 393, 11. 437, 23. 548, 14.
 554, 11. 564, 5. 567, 20.
 614, 8. 641 bis. 659, 4.
 ἀσθενεῖν 243, 23
 Ἀσιῶται 119, 11
 ἀσκηταί 614, 23
 ἀσκίον 359, 1
 Ἀσκληπίειον 330, 12
 ἀσκὸν τίλλειν 333, 1 et 11
 ἀσκαλλίζειν 520, 12
 Ἀσσερίνα 576, 19
 ἀστακός, Ἀστακος 353, 5
 Ἀστερόπη 435, 3
 ἀστικὸν ἐμπόριον 308, 12
 ἄστομος 540, 16
 ἀστόζενος 101, 14
 ἀστρατεία 212, 9
 Ἀστυκόμη 36, 3
 Ἀστυλος 414, 7
 -άσω, -ῶ, futura 86, 8
 -αται, ἐφθάραι etc. 42, 21
 ἄτεγκτος 572, 19
 ἀτέραμνος 577, 17
 ἀτεράμων 577, 19
 ἄτερος 80, 19. 445, 19

Ἀτλαντος 158, 2
 ἄτραχες 359, 6
 ἄττα 327, 16
 Ἀττάλεια 198, 19
 ἀττέλεβος 326, 10
 Ἀττική 73, 3. 75, 4. 591, 20
 Ἀττικός ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
 αἰτυχεῖν 359, 4
 ὑπ' αὐγὰς 620
 αὐδης, 373, 19
 αὐλή ὑπαρὰ 265, 15
 Αὐλὶς 446, 24
 αὐός 309, 9
 αὐτίκα 392, 8
 αὐτίς 373, 19
 αὐτολήκνυθος 219, 23
 αὐτοπαγὶς ὕδωρ 615, 15
 ἄφθορος 397, 6
 Ἀφροδίτη 118, 12. 182, 22
 Ἀφροδίσιος ὄρεος 572, 12
 Ἀχαιοὶ 492, 9
 Ἀχαιὸς 164, 22
 ἀχανὲς πέλαγος 4, 18
 Ἀχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
 ἀχερωὶς 217, 1
 Ἀχιλλεύς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
 * ἀψάλακτος 359, 5

Βαβυλὼν 56 bis
 βαδίσω, βαδιῶ 86, 5
 Βάκχοι, -χαι, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
 Βάλακρος 300, 12
 βάσανος 233, 17
 βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 οἱ
 παρὰ χεῖρα 602, 20 βασιλ-
 καὶ προτομαὶ 465, 1
 βασμὸς 171, 4
 Βάστειρα 249, 6
 βάτραχος 505, 24
 βαῦνος 178, 20
 βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
 βίλος 361, 21

βιώσιμον 352, 27
 βλαισὸς 431, 26
 βλέπειν ναύφρακτον 290, 13
 συρμαῖαν 557, 17
 βλιμάζειν 171, 2
 βοή 176, 17
 Βοιωτοὶ 19, 24. 383, 5. 409, 19.
 557, 2 Βοιωτία κυνὴ 186,
 187

βόλβιτον 336, 10
 Βόσπορος 43, 4. 485, 2
 βουκέφαλος 499, 11
 βουλευσεως γραφή 390, 11
 ἡ βουλὴ, τὸ βουλευτήριον 182,
 5. 190, 22. 324, 28. 450

βουλιμῖαν 131, 17 et 20
 βοῦς 505, 21
 βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
 Βούτης 24, 16. 80, 23
 βραγχῆν, βραγχῆαν, 223, 19.
 657, 17

βράκτια 500, 5
 Βριάρεως 604, 17
 βροντῆρ 492, 25
 βωμολόχος 175, 15
 βωμὸς 23, 5

γαλεώτης 112, 3
 γάλλος 183, 2
 γαμβρὸς 410, 5
 γαμεῖ pro ἔγημε 211, 17
 γαμησεῖν 438, 13
 γαμητέον 438, 22
 γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6.
 231 bis. 304. 305. 510
 γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
 γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 cor-
 rupte, ut videtur)

γεῖσα 356, 10
 γέλη 494, 6
 γεννᾶν 650, 11
 γεννῆται 332, 27. 344, 23
 πυρραῖς γένυσι 476
 Γέται 50 et 51

ὥμοροι 127, 11. 165, 14
 ᾧ 604 bis. 605, 10. 612, 2
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626, 17
 γγλιματόν 245, 22
 ἀμᾶν 220, 7
 αὐξ (σίγμα) 499, 5 γλαῦκα
 τωθάξουσι 586, 1
 λήνη 601, 1
 λῶττα 2, 24
 νῶμα, γνώμων 226, 1 493,
 22
 ὄνατα 190, 14
 ονύκρους 431, 26
 Γοργάς, Γοργόνη, Γοργόνες 435,
 2. 502, 5
 Γοργόνιον 649, 24
 γραμμα (δικαστικόν) 430, 7. τὰ
 κδ' γραμματα 498
 γραμμὴ μακρὰ, βραχεία, 242,
 22. 243, 1
 γραφαί, 87. 212, 4. 384, 23.
 390 saepe. 409, 8. 487 sae-
 pe. 552, 12. 641
 γραφείας, γραφείαν, 437, 2
 Γρύλλος 162, 19
 Γύγης 604, 17
 δάγυνον 431, 15
 Δαίδαλος 413, 12
 δαιτυμόν 21, 23
 Δάματερ 72, 26. 659, 16
 Δαναός 215, 19
 δανεῖσω, δανεῖω 85, 21
 δάπεδον 68, 5
 Δαρεῖος 56, 8. 489, 18
 δαδειπνάναι 75, 9
 δέλην ὄψιαν, πρῶταν 468, 23
 δεινοπαθεῖν 568, 5
 οἱ δέκα 274, 4
 δεκάπαλαι 371, 3
 ἐπὶ Δελφινίῳ 41, 21
 Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1.
 602, 7 ἢ ἐν Δελφοῖς σκιά
 424
 δέμας 563, 19

δέρμα 356, 23
 δέσμα Σαρπηδόσιον 502, 1
 Δηϊόπη 36, 3
 Δηϊών 583, 1
 Δήλος 386, 27 Δήλια 473, 1
 Δημάρατος 587, 10
 δῆμαρχοι 288
 Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2.
 333, 10. 538, 10
 Δημητριάς 386, 13 et 26
 δημοποίητοι 550, 7
 δῆμος 288 κατὰ δήμους δικασ-
 ται, 135, 25. 599, 12
 Δημοσθένης 114, 2
 οἱ διάδοχοι 85, 24
 διάθεσις δξίνη 389, 20
 διαιτῆται 267, 12. 384, 20.
 390, 13. 451, 13. 581, 23
 διακόλλημα 539, 18
 Διάκριτοι 386, 7
 διακωδωνίσαι 153, 13
 διαλαχεῖν 222, 5
 διαχειροτονία 148, 13
 διδάσκαλος 627, 10
 Δίδυμος 187, 25
 διεζωμένοι 507, 23
 διήκειν 394, 7
 διθύραμβος 571, 13
 δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21.
 41 saepe. 42, 9. 44, 20, 21.
 46 saepe. 47, 16. 58 saepe.
 59 saepe. 125 bis. 126 bis.
 133 bis. 150, 11. 169, 25.
 212, 12. 234, 6. 267, 12.
 289, 25. 290. 355, 9. 361.
 362 saepe. 381. 382. 384
 bis. 390. 438. 457, 4. 467.
 513. 519, 15. 581, 21. 614,
 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ δι-
 κην 383 δίκη Σκυρία 525,
 17
 δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135,
 25. 161, 13. 242, 23. 243,
 1. 430, 7. 549, 5. 581,
 12 et 17. 590, 6. 599, 4

- 7 δικασταὶ κατὰ πόλιν, δῆ-
 μους, 135, 25. 599, 11
 δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19.
 235. 236. 324. 380. 601, 4.
 659, 4
 δικαστικός μισθός 467, 23. 581,
 17. 623, 19
 διοικωρή 399, 3
 Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313,
 21. 376, 26 Διονύσια θεω-
 ρίαί 89, 9 πομπαί 442, 15
 Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3
 ἱμάτιον 437, 16
 Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235,
 22. 485, 23
 Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
 Διόνυσος 83, 24, 26. 100, 3.
 224, 11. 357. 495. 520, 8.
 616, 11
 Διόνυσος χθόνιος 50, 1
 τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
 Δίος 256, 17
 Διοσκouroi 78, 22
 Διόφαντος 254, 8
 Διογάρους πύλαι 75, 5
 διτάλαντος 566, 11
 Δίφιλος 13, 12
 δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
 δίχαλκον 570, 7
 δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
 ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
 σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι 552
 δορυξένος 101, 13
 δόχη 531, 5
 δράκων 422, 15
 δράπετον 245, 23
 δραχμή 272, 14. 604, 3
 δραπακίστρια 391, 20
 τῶν δυνατῶν τι πέλει 565, 9.
 613, 1
 δυσερμία 29, 15
 δύσκολος 34, 10
 δυσώνης 356, 15
 Δωριεὺς 27, 26
 Δωρίχα 490, 6
 δωροξενίας γραφή 390
 ε Atticum in ἑώρων etc. 47, 22.
 48, 22. 49, 8
 ἐβίω 358, 21
 ἐγγονύκρουστος 431, 27
 ἐγκαῦσαι, ἐγκανυμα 539, 3. 608,
 18
 ἐγκλήμα 430, 5
 ἐγκυκλιον 388, 14. 394, 25
 ἐγκυσινόχωλος 192, 10
 ἐρηγόρειν 59, 6
 ἔθνη 605, 20
 -εας, -εαν optativi (ποιή-
 σεις) 437, 2
 εἶεν desiderativa (πολεμῆσαι-
 εἶν) 438, 11
 εἰκός. Vide μῆν.
 εἰκότως 243, 20
 εἰλλειν 150, 16
 Εἰλωτες, Εἰλωτικόν 127, 17.
 165, 15. 168, 7. 409, 15.
 410, 1. 426, 5
 εἶναι abundat 595, 2
 εἰρεσιώνη 471, 21
 Εἰρήνη 126, 23
 εἶρων 146, 22
 εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430,
 6
 εἰσήρρησεν 75, 15
 εἴσοδος 389, 26
 εἰσφοραί 478, 8. 549, 15
 Ἐκάτη 240, 5
 Ἐκάτομνος 101, 22
 ἐκβολή σίτου 514, 17
 ἐκδυθῆ 332, 16
 ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302,
 5. 321, 16. 452. 456, 23.
 555, 10. 562, 20. 599, 12
 ἐκκλητεύσαι 170, 1 et 10.
 212, 5
 ἐκκλητος 41, 3 et 6 et 15
 ἐκκορηθείης 295, 4

- ἐκμιαίνεσθαι 269, 8
 ἔκπωμα 445, 25
 ἐκτῆμοροι 407, 18
 ἐκτικοὶ 613, 2
 ἔκτον 69, 13
 Ἐκφαντίδης 130, 25
 ἔκφοροι 71, 22
 ἐκφρεῖν 359, 8
 ἔκχυσις 365, 16
 τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα 586
 ἔλαϊα 508, 18 et 27 ἔλαιων
 πτώματα 471, 6
 ἔλαφος 112, 4
 Ἐλένη 304, 11
 Ἐλευσίς 102 bis. 337, 2. 485,
 10. 648, 9
 ἔλκος ὄνυχος 339, 16 ὕπουλον
 632, 1
 ἔλυμος 256, 2
 ἐμέθηκεν 252, 13
 ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511,
 12
 ἐμνήσατο 273, 1
 ἐμπολίνμος 359, 7
 ἐνδεῖσθαι 458, 25
 οἱ ἔνδεκα 49. 391, 6
 Ἐνετίδες ἵπποι 235, 16
 ἔνη καὶ νέα. Vide μήν.
 ἐνηλύσια 67, 18
 ἐνιαυτός 631, 24
 Ἐννεάκρουνος 231, 7 et 24
 ἐνοίκιου δίκη 362 ἐνοίκια 287,
 18
 † ἐντελεῖς 359, 9
 ἐντριχον 428, 23
 ἐνύπνιον 149, 26
 ἐξαγεσθαι 453, 11
 ἐξαγιον 534, 20
 οἱ ἐξακισχίλιοι 467, 24
 ἐξείτης 198, 8. 199, 16. (321,
 5)
 ἐξοκέλλειν 154, 6
 ἔξοτραπισμός 110, 16. 353,
 24
 ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
 ἔξωμις 25, 25
 σαυτὴν ἐπαινεῖς 502
 ἐπαύλια 213, 6
 ἐπεποιήκη 48, 18
 ἐπαπόνθη 48, 17. 123, 19
 ἐπέτειος 26, 8
 ἐπηλυγησάμενος 67, 9
 ἐπιάλης 592, 15
 ἐπιβάλλειν ὀφθαλμὸν 364, 8
 ἐπίβδαι 252, 21
 Ἐπιγένης 357, 5
 ἐπιγλαττάσθαι 359, 10
 Ἐπίγονοι 120, 17
 ἐπικάλαμοι πυροὶ 476, 20
 ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355,
 7
 ἐπικλήρου δίκη 234, 6. 438, 1
 Ἐπικράτης 190, 16
 Ἐπικρατίδες 118, 18
 ἐπικρῆσαι 178, 3 et 10
 ἐπικωμάσαι 197, 15
 Ἐπιμαστός 249, 7
 ἐπιμελητῆς μυστηρίων 282, 20
 ἐπισελήνιον 505, 21
 ἐπισημαίνειν 509, 8
 ἐπιστάτης 452, 8. ὁμονοίας 333,
 14
 ἐπιστατικὴ γραφή 487, 4 et 14
 ἐπιτριγησάχημα 601, 12
 ἐπιφάνειαι Ἀπόλλωνος 605, 15
 ἐπίχειρα 565, 17
 ἐποίκιον 419, 11
 οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
 ἐπωβελία 452, 19
 ἐπωδός, ἐπωδικὴ ποίησις 599,
 15
 ἐπώνυμοι 541, 20
 ἐρανάρχης 434, 8
 ἐρανιστής 11, 23
 Ἐργάνη 345, 6. 614, 17
 Ἐργόφιλος 12, 16
 ἐρευνεσθαι 17, 25
 Ἐρεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 15.
 654, 4
 ἐρέψιμος 310, 15

- ἀρήμη δίκη 267, 12
 ἐρίδακος 269, 13. 363, 4
 ἐρινεός 14, 2
 Ἐρινύες 35, 15. 506, 11
 Ἐριχθόνιος 375. 376. 377, 9
 ἐρίων τρίτην 604, 18
 ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19.
 347, 12 et 15
 Ἐρμαῖα 408, 2
 Ἐρμῆς 169, 8. 579, 22 κοινός
 29, 16 πρὸς πυλίδι 462 τρι-
 κέφαλος 601 σῦκον ἐφ' Ἐρ-
 μῇ 547 Ἐρμαῖ 441, 15
 ἐρρυν, non ἔρρενσα, 459, 12
 Ἐρση 652, 10
 ἐρύθημα 18, 1
 Ἐρυθραῖοι 431, 11
 ἐρυθρόδανον 18, 2
 ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
 ἐρωτίζειν 12, 6
 ἔσις 554, 20
 ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα 623, 22
 ἐσποράκισεν 359, 19
 Ἐστία 601, 18
 Ἐστιαῖωτις 580, 17
 ἐστνικῶς 358, 1
 ἐταῖροι 405, 9
 Ἐτεοβοντάδαι 521, 14
 ἐτεός 24, 18
 ἐτός 359, 22
 ἔτος 631, 25 τρίτῳ ἔτει 605, 22
 ἐτώσιος 359, 22
 Εὐάννετος 215, 24
 Εὐβούλη 218 bis
 Εὐβουλος 90, 2
 εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
 εὐήμερεῖν 30, 17
 Εὐήνωρ 390, 18
 εὐθέως 31, 10. 33, 18
 εὐθηνεῖν 31, 13
 εὐθύ 31, 10. 33, 18
 εὐθυδικία 381, 19
 εὐθυνοὶ 32, 15
 εὐθύς 580, 7
 εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
 εὐκάρδια 131, 20
 Εὐκλής 499, 3
 Εὐκλείδης 499, 1, 2
 Βούκράτης 256, 8
 Εὐμενίδες 506, 12
 εὐμήκης 117, 5
 Εὐπάλαμος 413, 11
 εὐπραγία 38, 8
 εὔρεμα 38, 18
 Εὐρυκόων 111, 12
 Εὐρυσθεὺς 579, 21
 εὐτειχῆς 117, 1. 368, 4
 ἐφείναι 41, 7
 ἔφεις 41, 14
 ἔφεςτρῖς 636, 22
 ἐφηβεύων 42, 1
 ἔφηβοι 420. 517, 5. 541, 22.
 553, 1. 564, 7. 578, 17
 Ἐφιάλτης 325, 1
 Ἐφοροὶ 526, 1
 ἐχθεζινός 45, 20
 ἐχίνος 72, 1. 439, 17
 τί *ἔχων στρέφη 587, 23
 -εως, -εων genitivi (πήχεως)
 429, 7
 ζα 242, 18
 ζαμερῖται 242, 16
 ζάπλουτος 50, 13. 242, 19
 Ζεῖα 276, 16
 ζευγῖται 52, 7. 110, 6 et 11
 ζευγνύναι, -ειν 332, 24
 Ζεύξιππος 280, 25
 Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12.
 127, 8. 376, 24. 570, 13
 Διὸς μήτηρ 304, 12
 Ζεφύριον 500, 22
 ζηλοῦν 53, 15
 ζητηταὶ 250, 4
 ζινέχιον 559, 11
 πρὸς ζόφον 459
 ζυγὰ 421, 11 χοροῦ 604, 20
 ταυτὸν ἔλκομεν ζυγὸν 586, 5
 ζῳδία 241, 1

ζωμήρουσις 26, 16
 ἡ augmentum duplex, ἡνείχετο,
 etc. 71, 13
 ἡ in ἥδῃ, ἑωράκη, etc. 48, 17
 in vocativis (Στρατοφάνη)
 542, 23
 ἦδη 61, 10
 ἦδη 48, 19. 123, 19. 160, 6
 ἡδύοσμον 270, 24
 ἡϊών 72, 4
 ἡκηκόει 71, 12
 ἡκιστα 363, 16
 τὸ ἡκον 593, 1
 ἡλιαία 324, 20
 ἡμιδραχμον 603, 25. 604, 2
 Ἡμιθία 576, 1
 ἡμιμέδιμνον 69, 11
 ἡμιμναϊον 566, 24
 ἡμιόλιος 70, 1
 ἡμίονος 108, 17 Σικελικαὶ 366,
 12
 τρία ἡμιτάλαντα, τρίτον ἡμιτά-
 λαντον et similia 566. 603.
 604
 ἡντιβόλει 71, 12
 ἡνώχει 71, 12
 Ἡρα 118, 13 Ἀκραία 61, 6
 Ἡράκλεια 168, 6
 Ἡρακλεῖδαι 73, 1
 Ἡρακλειώτις λίθος 233, 19
 Ἡρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187.
 188. 208. 226 bis. 228 bis.
 246, 19. 255. 321, 1. 346,
 6. 356, 11 et 26. 435, 4.
 537, 24. 579, 21. 586, 16.
 615, 7. 617, 8 ὦ Ἡράκλεις,
 Ἡρακλεις 659
 ἥρως 76, 1 ἥρωες 177, 8 ἥρώων
 κρατῆρ 605, 1
 ἥσω fut. Att. (τυπτήσεις) 610,
 23
 Ἡφαιστος 74, 2. 375, 22. 876,
 17. 428
 Ἡφαίστεια 205, 25

Ἡχὼ 118, 11 Τελενίκειος ἥχῳ
 574, 8
 ἥως 49, 4. 459, 26. 625, 13
 Θαλλὸς, θαλλὸς 286, 20
 θανάσιμος 79, 20
 θάνατος πηκτός 428, 1
 Θαργήλια 472, 25. 639, 21
 Θαργήλιος 80, 9
 Θάσιοι 544, 21 Θάσια κεράμια
 534, 18
 θέατρον 79, 9. 81, 16
 θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ κάλυ-
 νεται 378, 13
 Θειοδάμας 617, 7
 Θελξινία 446, 24
 Θέμις 83, 2
 Θεογένης 83, 19
 Θεόπη 218 bis
 Θεοτελής 84, 8
 Θερμοπύλαι 73, 17. 474, 19
 Θεσμοθέται 302, 12. 321, 8.
 384, 22. 390. 552, 12
 Θεστιος 537, 25
 Θετικά ἐπιρρήματα 438, 21
 Θετταλία 28, 18. 333, 5. 417,
 15. 580, 14. 617, 25
 Θετταλιῶτις 580, 16
 Θετταλοικέται 409, 14
 Θήβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242,
 20. 333, 4. 590, 22. 658,
 10 Θήβησιν ἥρως 590, 22
 Θηραμένης 35, 19. 613, 7
 Θησανρός Athenis 440, 6
 Θησεύς 192, 14. 226 bis. 254,
 7. 260, 19. 375. 376. 414,
 10. 522, 6
 Θῆσσα 92, 4
 Θητέρα 80, 20
 Θῆτες, Θητικόν 52, 9. 110, 6 et
 11. 407, 18
 Θίασος 82, 10
 διασῶται 92, 11
 Θόας 221, 8
 Θόλος 520, 7

θόρος 111, 20
 Θράκες 51. 142, 3
 θρήν 95, 8
 θύρας προσθεῖναι 460, 1
 θυρωσίδαι 591, 14
 θυροκρουσεῖν 386, 2
 θυρωροί 163, 3
 θυτίων 98, 17

 ὤ non additur dativis locis ad-
 verbiorum positus (τῷ) 612
 bis
 Ἰάδων 490, 5
 Ἰαμβοί 397, 20
 Ἰάσων 36, 17
 Ἰβηρία 592, 7
 In -ιδιον deminutiva (οἰκιδιον)
 319, 1
 Ἰδομενεύς 178, 12
 -ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος)
 258, 2
 Ἰδρυσίς νεῶ, 335, 1
 ἱερά γραμμὴ 594, 20 τήρης
 386. 567, 23 οὐδὲν ἰ. 356,
 26 ἱερὸς λόγος 10, 3 ἱερὰ
 χρήματα, etc. 352
 ἱεσθαι 117, 17
 ἱκανόν 588, 23
 ἱλάσθαι 106, 16
 ἱματιά 107, 17
 ἱνδὴν adverb. 6, 8. 640, 23
 Ἰοκαλλίς 255, 1
 Ἰόλαος 615, 8
 Ἰουλος 360, 1
 Ἰππαρχος, Ἰππάρχειοι Ἑρμαῖ
 15, 6. 602, 1
 ἱππᾶς 52, 8
 Ἰππεία Ἀθηνᾶ 614, 17
 ἱππῆις 52, 8. 110, 5 et 10. 142,
 21
 Ἰππίας 235, 18
 Ἰπποκλείδης 363, 6
 Ἰπποκράτης 558, 17
 Ἰππόλυτος 571, 5
 Ἰππομένης 398, 1

παρ' ἵππον καὶ κόρην 397 ἵππος
 πολεμιστῆς 438, 16 σειραφά-
 ρος 503, 21 τίς τρέπος ἵππων
 591
 Ἰππότης 694, 11
 † Ἰσθμικοῦ 375, 23
 Ἰσθμός 114, 14. 444, 3
 Ἰσις 505, 18
 Ἰσμαρος 248, 9
 Ἰσον Ἰσῶ 599, 26
 Ἰσοσθενής 117, 1
 Ἰσόσπερος ὄνος 337, 17
 Ἰσάναι, -ειν 332, 15
 -ιστερος comparativa 451, 20
 Ἰστορικὸς 229, 17
 Ἰσχειν, ejus composita 460, 3
 -ἰσω, -ιῶ, futura 85
 Ἰνυξ 271, 1
 Ἰπικράτης 308, 15
 Ἰχθυοβολεύς 119, 3
 Ἰῶ 118, 13
 Ἰῶνες, eorum dialectus 640, 8
 Ἰῶνων γράμματα 498
 ἰωνιά 491, 12

 κάβος 119, 20
 Καδμείδι 582, 24
 Κάδμος 120, 21. 582, 24. 652,
 15. 658, 5
 καθαρά ἡμέρη 206, 19
 † Καθάριοι 93, 21
 καθελεῖτε 121, 15
 οὐ καθέστηκε 358, 17
 καθέτος 137, 9
 Κάσδος 87, 22
 καθυποτοπεῖσθαι 631, 14
 Κάϊκος 123, 11
 * κακαγγελεῖν 27, 5
 τῶν τριῶν κακῶν ἐν 613, 4
 † Καλαρῶται 410, 1
 Καλιά 186, 1
 κάλλη 68, 27
 Καλλίας 203, 9
 Καλλιγένεια 87, 23

Καλλικλῆς 308, 18
Καλλικράτης 623, 14
Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
Καλλιρόη 231, 25
Καλλισθένης 538, 5
Καλλίστρατος 498, 22. 499, 1.
     556, 4
κάλον 127, 1
Καλός 413, 13
πάντα κάλων 378, 17
καλῶς 347, 5. 358, 20
καμάρα 129, 2
κάνης 324, 17
Καππάδοκες 217, 17
ὑπὲρ κᾶρα 622, 23
† κάρδαξ 508, 9. 511, 13
καρδοπός 243, 20
Κᾶρες, Καρία 97, 22. 575, 1.
     579, 25
καρκίνωμα 132, 16
καρποῦ δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
καρχαλέος 134, 7
κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόνιοι 501, 6. 652, 19
κατὰ in cōnτρος. 150, 13.
† καταγγέλλειν 27, 5
κατακλυσμός 615, 13
κατακύλλωρα 593, 17
καταλελάβηκεν 213, 22
καταλογεῖς 546, 10
κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
καταπυγοςύνη 141, 9
κατατετριμμένος 395, 27
καταχειροτονία 148, 12
κατενεγκεῖν 139, 4
κατενυθῶ 139, 23
κατίλλειν 150, 10
κατόπιν 341, 20
κατοργᾶν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
κῆγχρος 137, 14
κείρεσθαι περιτρόχαλα 424, 5

Photius Vol. II.

πρὸς φθεῖρα 463, 13 *σκάριον*
     517, 15
κεκλειμένος 507, 24
κεκρύφαλος 72, 1
Κελαιναι 228 bis
κέλευθα ὕγρα 614, 25
κέλλειν 154, 6
κενεμβατεῖν 515, 12
κενὸς κύβος σινε βόλος 77, 9.
     602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8.
     613, 1
κεραία 116, 11
Κεραμεικός 15, 17
κεραμὶς ὀπαία 341, 5
κερδαλῇ 157, 1.
κερκέτης 157, 10
κεστρεὺς 159, 15
κέφαλος 317, 10. 582, 24
κημὸς 650, 5
κήρυκες 548, 19 *Κήρυκες* 68,
     23
Κηφεὺς 435, 3
Κιανοὶ 617, 14
κίκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλικύριοι 168, 7
Κιμμέριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
κινάδιον 166, 9
κιναίδιον 118, 14
κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
κισρός 108, 20
κίταρις 587, 15. *164, 5
κιχῆσιππον 164, 4
κλάδος 470, 19
κλαθεῖ, κλαύσει 168, 5 et 10 et
     11
Κλαρῶνται 127, 19. *410, 1
Κλεινίας 192, 12
κλεισαι, κλειδα, κληδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορίς, -ξεσθαι 231, 11
κλεπίστερος 451, 20
κλήρου δίκη 436, 1

Α α α

κληροῦσθαι 429-30
 κληροῦχοι 169, 4
 κλητῆρ 169, 25. 460, 26
 κλίμαξ 170, 18 et 23
 κλίνη παραβυστος 380, 27
 κλινίς 52, 23
 κλισία 171, 17
 Κλυταιμνήστρα 410, 12
 κλώνες 470, 19
 κνήν 310, 7
 κνήστις 310, 5
 Κνίδος 224, 6
 κνιπός 173, 23
 κοᾶν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
 Κόδρος 27, 24. 448, 1
 κοεῖν. Vide κοᾶν
 κόθορνος 35, 18
 κοίτη 167, 16. 324, 17
 Κόλαβρος 641, 22
 † Κολλοπήρα 186, 2
 Κόλχοι 243, 13. 592, 8
 κοῶ 86, 8
 Κελωνός 367, 6
 κομήτης 356, 18
 κομιδή 34, 12
 κομιῶ 85, 13
 κονᾶν 385, 12
 κόνυζα 524, 1
 Κόνων 308, 14
 κοππατίας 499, 11
 εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν 338, 11
 Κόρακες 20, 3 ἐς κόρακας 359,
 19. 524, 15 et 19
 κοράσιον 369, 26
 κόρδαξ. Vide κάρδαξ
 κορδύλη 555, 9
 κορεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
 κόρηθρον 496, 16
 κόρημα 418, 10. 496, 16
 Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 51,
 5. 194. 303, 13. 360, 18.
 379, 1. 441, 19 ὁ Διὸς Κό-
 ρινθος 315, 16. 473, 18.
 623, 7
 Κόροιβος 256, 21

ἐπὶ κόρης 483, 10
 Κορύβαντες 190, 2
 κόρυμβες 181, 7
 τὰπὶ κοσκίνω 569, 4
 οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
 κοσμῶ 598, 8
 κοσσοτράπεζος 390, 20
 κότος 50, 11
 κοττάβια 210, 3
 κότταβος 209, 22
 κόττης 454, 24
 Κόττος 604, 17
 Κότυς 158, 8
 Κούρητες 654, 4
 κοῦσπος 436, 9
 κράσεις οἴνου 599, 19
 κρατῆρ πρώτος, δεύτερος, τρίτος
 604, 25. 605, 3
 Κράτητα 201, 17
 κραυγή 176, 16
 κραύρα 176, 21
 Κρέουσα 397, 10
 Κρήτες 178, 6 Κρής θάλασσα
 326, 11 Κρητίζειν 515, 4
 † κριθεῖς. Vid. ὄξυς
 κριταὶ κωμωδῶν 411, 1
 Κριτίας 91, 7
 Κρόβυλοι 51, 14
 Κροῖσος 40, 8. 245, 5
 Κροκονίδαι 192, 5
 Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
 Κρότιος 225, 5
 Κρότων, Κροτωνιάται 265, 11
 614, 23
 κρούεσθαι πρῶμναν 466, 5
 κρούειν μέτρον 385, 17 γινώ-
 τὸν 493, 13
 κρουσιμετρεῖν 386, 2. Vide
 385, 17
 κρύσταλλος 301, 3. 408, 12
 Κρώβυλος 60, 10
 Κτήσιος 446, 20
 κύβος 77, 7. 602, 14
 Κυδαθῆναι 176, 8
 Κύνων 591, 4

Κυθήριοι 176, 8
οὐ μάλα κυκᾶ 360, 9, 10
Κυκλάδες 532, 20
Κύκλωψ 280, 24
Κύκνος 575, 24
κύλα 186, 4
Κύλανθος 218, 13
κύλιξ φασίμη 642, 6
κυλοιδιᾶν 185, 13
κυμάτια 565, 19
κύμβη 186, 13
Κυναίγειρος 246, 23
Κύνης 187, 8
Κυνόσαργες 73, 5
Κύπρος 299, 1 Κύπρια ἀκρίδες
398, 15

κυρβάσια 189, 17
κύρβεις 324
κυρτός 230, 24
κυρός 230, 24
κύων 484, 19 σὺν κυνὶ ἑμῷ τε
556

κωλὸς 196, 12
κώληβος 196, 10
κῶλον 138, 7
κωμῆται 197, 8
κῶνος 197, 24
Κωπαῖς 589, 5
Κωφὸς λιμὴν 200, 4 παρὰ κω-
φὸν ἀποπαρδεῖν 385

λαβὰς ὁμοῦς 332, 23
λαγγᾶζω 228, 22
λαγγονεύω 228, 23
λάγνος 201, 14 λαγνίστερος
451, 20
Λάδων 411, 2
λακκαταπύγων 203, 5
λακκατάρατος 204, 15
Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24.
186, 15, 192, 13, 200, 7.
204, 9, 308, 3, 331, 12.
437, 5, 506, 24, 558, 4.
617, 25 Λακεδαίμων 85, 7

λάκκος 204, 1
Λακωνίζειν 192, 13.
† Λάλαικος 213, 11
λάλαξ 213, 11
λαμπᾶς 205, 22
λαμπίζειν, -ότης 208, 4
λαμπυρίς 476, 12 et 14
Λάμπων 93, 18
λανθάνειν. οὐ λελήθαι 360, 3
λαοξόος 207, 16
λαπάξαι 207, 22
λαπηκτής 208, 3
Λάρεινος 208, 12
λαρινεύειν 208, 16
ἄχρη τοῦ λάρυγγος 657, 10
λαφυγμός 210, 16
λαχανοπωλήτρια 516, 4
λέβερνοι 601, 22
λεβηρίς 611, 22
λεβίαι 215, 4
λέγειν 638, 18
λεῖα 211, 24
λειπόνεως 418, 20
λειποταξίας γραφή 212, 10 λει-
ποτάξιον 225, 26
λεῖριον 212, 22
Λειψύδριον 235, 18
λεκάνη 214, 1. 435, 26
λεκάνιον 213, 13
λεκανὶς 156, 17. 213, 14. 214,
1

λεκίσκιον 214, 1
λέμβαρχοι 214, 8
λέμμα 230, 20
τὴν λεοντὴν ἐνδύουν 586
λέοντος πυρροπόρσου 477
λεονργός 218, 5 et 20
λεπάδες 207, 20
λεπίζειν 230, 19
λεπτὸν 314, 7
Λέρνη 255, 1. 615, 5
Λέσβος 67, 16 Λεσβιάζειν 515,
3 Λέσβιος ᾠδὸς 261
* λεσχηνόριος 216, 10
Λευκάς 643, 27

Δ α α 2

λεύκη 246, 17
 λευκοὶ ἄνδρες 357, 3
 Λευκόφρων 576, 7
 Λεῶς 214, 22. 218 ter.
 Λέως 218, 3
 Λῆμος 78, 1. 120, 1
 Ληναία 565, 15
 ληξιαρχικὸν 174, 18
 ληξιαρχος 599, 13
 λῆξις 221, 20, 21. 390, 15
 Λητώ 187, 9
 † λήφομαι 220, 13
 λίαν 238, 13
 λιθίαν 223, 18
 πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
 Λίμνη 255, 12
 Λινδία Ἀθηναῖα 489, 20
 λίτρα 314, 8
 λιτροδόκη 227, 22
 λιτροσκοπός 227, 19
 λιχάς 531, 4
 λογγασία 228, 24
 λογεῖον 326, 4 et 6
 λογισταὶ 32, 19 et 21
 λογιστήρια 229, 7
 οὐτ' ἐν λόγῳ οὐτ' ἐν ἀριθμῷ
 618, 4
 Λοκροὶ 26, 1
 λούεσθαι 231, 1
 Λουσαίαι 203, 3
 λουτροφόρος, -εῖν 231 ter.
 λόφος 239, 2
 λόχη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθά-
 κους 269, 11. 363, 4
 λυγαῖως 235, 4
 λυγμός 236, 16
 λύγος 233, 2 et 7
 Λυδία 267, 11 Λύδιον ὄργανον
 427, 26
 Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
 Λύκιος 234, 16 et 18
 Λύκος 67, 11. 577, 22
 τὸ τοῦ λύκου 123, 21
 Λυκοῦργος 487, 20

Λυσικλῆς 450, 5
 λυσαιτέλεια, -εῖν 237, 9
 λυγυρία 237, 26
 λυγνοκαταί 238, 4
 λωρίκιον 246, 2
 μὰ 299, 18
 μαγγανεία 240, 2
 μαγεία 239, 17. 240, 12
 μαγειρεῖον 111, 2
 μάγειρος 240, 8
 Μάγνης (λίθος) 73, 20 *Μαγνή-
 τις λίθος* 73, 8. 233, 18. *Μάγ-
 νητα accusativus* 201, 17
 Μάγνησία 73, 22
 Μαῖα 251, 4 (sed non videtur
 esse nomen)
 μαίεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
 μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et
 23
 μαινόμενος 246, 10
 μακάρια 292, 13
 εἰς Μακαρίαν 20, 23
 ἐς μακράν 359, 21
 μακρόθεν 243, 5
 μάλα 479, 9
 μαλάχιον 505, 26
 μάλη 629 bis
 μαλθανός, -κίζεσθαι 243, 26
 παντὸς μᾶλλον 379, 15
 μαμμῶν 245, 17
 μαμμία 245, 14
 μαμμόθρεπτος 584, 20
 μάναν 246, 4
 μάνδαλος 245, 24
 μάννα 246, 11
 μανότης 245, 19
 μάντεως μισθός 407, 5
 Μαραθῶν 73, 5. 188, 15. 591,
 22
 μαργάλη 612, 4
 Μαργίτης 256, 19
 Μαρδόνιος 378, 20
 Μαριανδύνοι 168, 6
 μάστιξ κηρίνη 162, 5

μαστροί 250, 5
 μαστρονες 249, 15
 μασχάλοι 629, 12—15
 μάτιον 250, 11
 Μανσωλός 101, 23
 μάχαιρα παρακορῶν 358, 25
 μάχαιρα συνίκη 547, 13
 Μεγακλῆς 363, 11
 Μεγάλη πόλις 280 bia
 Μέγαλλος 251, 11
 Μεγαρεῖς 617, 23. 343, 15
 μέγαρον 239, 19
 μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
 Μέδων 27, 25
 μεῖον, μειαγωγός 253, 14 et 21.
 254, 1 et 14
 μεῖω 271, 12
 μελάγχρης 255, 3
 † Μελαίνη 192, 14
 μελάμπυγος 217, 15
 Μέλανθος 27, 24. 28, 2
 Μελάνιππος 254, 7. 280, 24
 Μελέαγρος 254, 23
 μέλι Τμηττίον 618, 22
 μέλινοι 255, 27. 256, 5
 μελιτοῦττα 322, 4
 μεμιλωμένοι σχοινίον 562, 20
 Μέμνων 558, 18
 Μενδαῖα κεράμια 534, 19
 Μενδαῖοι 78, 14
 Μένδης, -ήσιος 258, 12
 Μενέσται 409, 24
 μέντοιγε 258, 19
 μέντον 258, 20
 ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 578,
 16
 Μέροψ 164, 22
 Μέσαπος 259, 9
 Μέσον, δικαστήριον 601, 7
 Μεσσήνιοι 200, 8
 † μετὰβολή 457, 1
 μεταλλῶν 261, 4
 μέταξα 510, 5
 Μεταπρυγῆνιοι 652, 25
 μετελθεῖν 252, 11

μετῆναι 252, 11
 μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295,
 13. 437. 438. 461, 22.
 478. 516. 517. 558, 10.
 615, 11
 Μῆδεια 61, 7. 221, 6
 Μῆδος αὐτὸ φυλάξει 565, 4
 μήκος, ejus composita 117, 4
 Μηλιακὸν πλοῖον 594, 9
 Μῆλιος λιμός 212, 17. 224, 8
 Μηλιουργῆς κλίνη 234, 23
 μηλοῦν 139, 7. 266, 14
 μηλωτή 265, 27
 μῆνες πῶς Ἀθήνηαι μετροῦνται
 276, 26. 634, 9
 † μήτιος 258, 3 et addenda
 μητρογύτης 183, 2
 Μητροῶν 268, 15
 μιγῆναι 272, 12
 Μίδας 227, 26. 228 bia
 μικρός 527, 11
 Μίλητος 165, 1
 μίλιον 532, 27
 Μιλιτιάδης 179, 4
 Μίνως 178, 7. 501, 12
 Μινώταυρος 414, 12. 522, 7
 μισθός 367, 14
 μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644,
 23
 μίσχος 20, 17
 μνᾶ 314, 9
 Μνασίας 281, 6
 μνᾶσθαι 273, 3
 μνημεῖον 272, 19
 Μνήσαρχος 51, 11
 μοιμύλλειν 273, 15
 μοῖραι 284, 23
 μοιχείας γραφαί 390, 12. 409,
 8
 Μολιονίδαι 356, 11
 Μολοττοί 84, 1
 μολόγη 244, 4
 μομφή 258, 8
 μονόφθαλμός 26, 6
 μονωδεῖν 274, 27

τὰ μόρα 547, 9 μόρα *Ἀθωνική*
 284, 21. 308, 16
 μορῖαι 508, 18. 509, 1
 μορμόφορος 275, 18
 Μόρσιμος 502, 22
 μορῦται 284, 15
 Μόρυχος 275, 22. 284, 18
 μοσχέλα 276, 8
 Μούνυχος 276, 14
 Μουσαῖος 36, 8 et 5
 μουσαῖος 277, 22
 μοχθηρία 277, 24
 μυῖνδα 279, 3
 Μύλος 530, 1
 Μυνδία 577, 24
 Μυσσησος 199, 11
 μύραινα *Ταρτησία* 570, 10
 Μύρμηξ 256, 16
 μυρόλωτος 238, 24
 μύρον 20, 21
 Μύρινα 78, 1
 μέχρι τοῦ μυρόλινου 657, 7
 μυροτρίβη 281, 13
 Μύρων 254, 19
 Μῦς 282, 9
 Μῦσοι 23, 22
 μύσταξ 379, 25
 μυχόλους 274, 18
 μυχορήμων 274, 19
 Μώρυχος 284, 10
 μωκᾶσθαι 283, 20
 Μώρυχος. Vide Μόρυχος
 μῶσθαι 284, 4

 ναῖ, ναί μὰ 239, 9. 240, 18
 ναί μὰ τὸν 299, 16
 ναῖη 363, 17
 Νάξος 287, 1
 ναστοφαγεῖν 287, 8
 ναύκαραι 287, 26
 Ναυκρατὶς 287, 24
 ναυλόχιον 288, 25
 κατὰ ναῦν 139, 18
 Ναυσίνικος 550, 11
 ναύφρακτος 689, 14

ναυφύλακες 296, 7
 νεανικούντος 291, 5
 νεατὸν 290, 20
 Νελλεως 27, 25. 585, 19
 Νεῖλος 298, 8
 νεῖν 298, 11
 νέμειν προστάτην 460, 24
 Νέμεσις 293, 15 et 17. 482,
 13
 νένηται 36, 14
 Νεοπτόλεμος 569, 8
 νεοῦν, νέωσις 290, 20
 νέῦρα πολέμου χρυσός 251, 21
 νεφροὶ πετρόβλητοι 426, 16
 νεωκόρος 418, 11
 νεῶς, ejus composita 469, 15
 νεώσοικοι 297, 4
 νῆ 240, 18
 νηήσας 298, 5
 νῆθαι, νῆμα 180, 1
 νηστεία 87, 22
 νῆσις 158, 22 νῆσιος 258, 3
 et addenda
 νήτη 291, 14
 νίγλαρος 300, 1
 Νίκη 118, 11 Νίκη Ἀθηνᾶ
 614, 17 Νίκαι 568, 2
 Νίνος 500, 13
 νίτρον 227, 23
 νόθοι 188, 7
 νομή 294, 2
 νόμισμα 314, 9
 νόμοι Ἀθήνησι 87 εἰς
 νομοφύλακες 321, 7
 νοσηλεία, -εύεσθαι 232, 14.
 302, 22
 ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
 νουθητημὸς 303, 19
 νοῦμμος 302, 19
 Νοῦς 159, 9
 νύμφαι 507, 1 Νύμφαι 617,
 10

 ξ pro σ in ξὺν 310, 21
 ξαίνειν 223, 2

Ξέναρχος 485, 21
 ξενίας δίκη, γραφή 289. 390.
 478, 9

Ξενικόν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441

Ξενοκρίτος 93, 20

ξένος 263, 5. 438, 9

Ξέρξης 203, 10. 489, 18. 565,
 4. 587, 11

ξέστης 466, 21

ξηροτριβεσθαι 309, 7

ξηρίζειν 309, 17

ξύαλη 310, 1

ξύειν 810, 12

ξύλιζεσθαι 210, 17

ξύλον πρῶτον 469, 10. ξύλον
 σκαμβὸν οὐδέποτε ὀρθὸν 596,
 8

κατὰ ξυμφορὰν 140, 4

ξυνήγορος Τενέδιος 576, 15

ξυντρία 311, 8

ξυρᾶσθαι 313, 1

ξύσμα 309, 26

ξύστρα 539, 14

ὀβελιαφόροι 313, 21

τοῦ ὀβελου τὸ θερμὸν 593, 3

ὀβολός 270, 12. 570, 7. 579,
 10. 602, 22

ὀβολοστάται 314, 15

ὀβρικαλα 314, 22

ὀγμός 658, 12

ὀδαξῆσαι 8, 1

† ὀδεύειν 316, 8

ὀδμη 352, 24

ὁδός. ἐν ὁδῷ καθελῶν 63, 8 σχι-
 στός ὁδός 562

ὁδοὺς. ἔαον ὁδόντας ἀριθμεῖν ἢ
 δακτύλους 483, 21

Ὀδυσεὺς 410, 12

ὀδωδέναι 316, 18

Οἰδίπους 120, 18

Οἶη 317, 8 Οἶηθεν 322, 23

-οιην et -οιμι optativi 28, 24

οἰκῆτοι 6, 5

οἰκέτης 318, 14

οἰκογενής 320, 5

οἷματα 320, 10

οἶμος 398, 20

οἰμῶζειν 524, 16

οἰνόσπονδα 299, 23

οἶόν τε 363, 18 οὐδὲν οἶον 356,
 24

οἶος 322, 19

οἶς 313, 18

οἶσθας 322, 19

ὄκνος 654, 9

πάντα ὀκτῶ 378

ὀλιγομήκης 117, 5

ὀλλγος 328, 9

ὀλολύζειν 329, 20

Ὀλύμπια 356, 13. 387, 1

Ὀλυμπίειον 330, 12

Ὀλυμπίων κρατήρ 604, 26 Ὀ-
 λυμπίου (Διὸς) 605, 2

Ὀλυμπος 575, 16

Ὀλύμβιοι 115, 14

ὀμαλός 330, 24

Ὀμηρος 177, 13. 484, 23

ὀμηρος, -εῖν, οὖν, εὖειν 331, 13.
 332, 1

ὀμογάλακτες 332, 26. 344, 22

ὀμολος 333, 10

Ὀμόνοια 446, 21

Ὀμπνία, Ὀκνία, Δημήτηρ 335,
 6. 342, 14

ὀμφακίζεσθαι 511, 8

ὀμφακος ὑγιέστερος 614, 22

ὀμφαλητόμος 241, 9. 335, 12

ὄναρ 149, 26

ὀνάτωρ 336, 6

ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17

Ὀνόμαρχος 643, 18

ὄνος 279, 22 ὄνος ἐν μύρῳ 337,
 10 ὄνου σκιά 419, 16 ὄνων

οὐ μοι μέλει 612, 25

ὀξίς στομάχου 339, 20

ὀξόβαφον 340, 1

ὀξύς 295, 19. 533, 19 † ὁ δ'

ὀξύ κριθεῖς 358, 7

δπηνίκα 71, 18
 δπητίον 341, 13
 ἐργάζειν 264, 15
 ἐργῶν 345, 1
 ἐργῶνες 82, 10. 343, 11
 ἐργια 344, 8
 ἐργιάζειν 343, 20. 344, 12.
 345, 8
 ἐργυιά 349, 3
 ἐρεκτιῶν 345, 18
 ἐρεσχάς 354, 13
 ἐρεὺς 345, 22. 347, 8
 ἐρεωκόμος 345, 25
 ἐρθιος νόμος 302, 17
 ἐρθοπύγιον 350, 4
 ἐριῶ 85, 13. 102, 17
 ἐρκιστής 347, 28
 ἐρκοι ταχυβάμονες 572, 8. Ἀ-
 φροδίσιος ἐρκος etc. 572, 11
 ἐρκοῦν 347, 21
 ἐρκωμότης 347, 28
 οὐκ ἐπὶ τῆς ἀντῆς ἐρμεῖ 359,
 15
 ἐρμος 348, 13
 ἐρμιδοτροφεῖον 319, 11
 ἐρμιξ 348, 22
 ἐρος 361, 23
 ἐροφή 349, 25
 ἐροφίας 363, 28
 ἐροπύγιον 350, 3
 ἐρρηδία 349, 21
 ἐρτυγοκόμος 350, 10
 ἐρφανοί 514, 7. 641, 4
 Ὀρφεὺς 214, 22. 218. bis
 ἐρφναῖος 150, 6
 ἐρχάς 484, 13
 ἐρχήστρα 339, 26
 ἐρχος 351, 11
 πλείστον ὅσον 433
 Ὅσα 575, 16
 ὅστένιος, ὅστεον 353, 11, 12
 ὅστρακις (vide ἐξοστ.) 155,
 24
 ὅσχεος 204, 17
 ὅσχη 354, 12.

ὅσχος 354, 6
 ὀτλεῖν 355, 16
 ὀττεύεσθαι 355, 27
 οὔ et οὐς genitivi (Ναυσικύδους)
 289, 10
 οὗ 317, 5
 οὔατος 362, 26
 οὔδος 316, 7
 οὔθεις 356, 17
 οὐλή 150, 14. 360, 1
 οὔλος 150, 12
 κατ' οὐραν 150, 17
 Οὐρανός 604 bis. 605, 10
 οὔρειος βίκος 351, 21
 οὔρια 625, 8
 οὔρος, οὔρος 163, 2. 319, 21
 οὐς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ αὐτὰ ἔχειν
 572, 14
 οὔτας uau eximio 457, 24
 ὄφης οἰκουρός 319, 23
 ὄφλειν 364, 18
 ὄφρως ὑποκαθεῖναι, ἀνατείνειν,
 τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552, 25.
 595, 3. 628, 4
 ὄχημα 53, 2
 ὄψε 468, 16
 ὄψειν 438, 12
 ὄψιπέδων 404, 7
 ὄψιτερον 366, 24
 ὄψοδόκη 156, 19
 Παγασιτικὸς κόλπος 20, 1
 πάγκυφος ἑλαία 193, 20
 πάθος τραγικόν 597, 20
 παίγνιον 369, 3
 πόλεις παίζειν 439
 Παιονίδα 368, 13
 παῖσαι 531, 14
 παιωνίζειν 370, 20
 παλάθη, -θις 371, 20
 παλαίτερος, -τατος 371, 6
 παλευτρία, -ίδεις 68, 18. 371,
 27. 372, 2 et 3
 παληλία 411, 22

παλιγκάπηλος 378, 26
 παλλμπρατς 373, 26. 374, 7
 πάλιν in compositione ἐπιτατι-
 κὸν 373, 25
 παλινδης ὄνος 372, 15
 παλινέμπορος 373, 18
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 41, 21
 ἡ ἐπὶ Παλλαινίδι μάχη 592,
 25
 πάλος 115, 1
 Πάν 206, 11. 377, 16
 Παναθήναια 104, 1. 129, 19.
 130, 1. 205, 25. 275, 4.
 412, 10. 516, 18
 παναθλίως 376, 28
 Παναίτιος 558, 18
 Πανδίων, Πανδιονίς 376, 23
 πανδοῦριον 427, 26
 Πάνδροσος 436, 21. 465, 5.
 652, 10
 Πανδώρα 397, 9
 Πανοπεὺς 639, 5
 πανόπτρια 377, 23
 Πανοφία 471, 17
 Παντακλῆς 276, 14
 * Παντάρκης 483, 20
 ὁ πᾶν 596, 20
 πάππας, παππίας 245, 15
 παρβολή 382, 24
 Παράβυστον 601, 6 παράβυστος
 171, 8
 παραγράφωσθαι, -φῆ 32, 10.
 519, 16 ἐν βιβλίῳ 506, 5
 παράδεισος 161, 23
 παραδοτέα 438, 24
 παρακαταβάλλειν 478, 11
 παρακρούσασθαι 386, 1
 Πάραλοι 387, 16
 Πάραλος navis 386, 5 et 23.
 567, 24 Πάραλος viri nomen
 386, 22. 387, 15
 παρνεάτη 291, 14
 παρνεύσκειν 460, 5
 παρνεύμων γραφαὶ 87, 8
 παρνεύειν 615, 20

παρατίλλεσθαι 391, 20
 παράγορδον 385, 20
 πάρδαλις, παρδαλή 443, 24
 παρδαμάλη 131, 12
 παρείας 364, 1
 παρέργως 396, 7
 παρῆ 57, 5
 παριαμβίδες 397, 20
 Παρμενίων 300, 13
 Παρνηθία νύμφη 187, 8
 παροιμία 320, 12
 τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 595, 12
 πάροχος 52, 28
 Παράσιος 357, 14
 πάρυφες 388, 13. 394, 24
 Πασέας 281, 7
 παταγεῖν 126, 11
 πατάξει 531, 15
 τίς πατέρ' αἰνήσει etc. 591
 πατραλοίας 149, 9
 πατρικὸς, πάτριος 400, 22
 Πάτροκλος 569, 7
 πανσικάπη 131, 22
 πάγη 301, 3
 πεδήσαι 22, 14
 * Πεδιακὰ 403, 18. Vide 26
 Πεδιάσιοι 386, 7
 πέδον 625, 6
 πέδων 404, 7
 πέξα 404, 13
 πεξίτια 565, 18
 Πειθῶ 118, 11. 271, 2
 Πειραιεύς 68, 11. 111. 11 et
 16. 112, 12. 276. 462, 14.
 509. 510 ἐκ Πειραιῶς κάθο-
 δος 552, 14
 Πειρίθους 226, 20. 417
 Πειρίστρατος 110. 234, 8. 472,
 23
 πέλας 407, 20
 Πελασιῶτις 580, 17
 Πελαγοὶ 407, 11. 431, 10
 πελειᾶς ἡμένη 68, 11
 πέλεκυς Τενέδιος 577, 5
 † πελιὰ 408, 3

- πελιτνός 408, 4
 Πελλήνη 250, 4
 πέλτη 408, 8
 πέλυξ 407, 26
 πεμπάζειν 408, 25
 πέμπειν 443, 1
 πέμπελα 409, 1
 τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
 πεμπώλαρχος 409, 1
 Πενέσται 127, 18. 165, 15. 168, 7 (426, 5)
 Πενθεύς 577, 3
 πένισσα 410, 3
 πένταθλοι 623, 23
 πενταποσιομέδιμνοι 52, 8. 110, 5 et 10. 567, 19.
 πέντε πίνειν, πέντε καὶ δύο 599, 23 πέντε- in compositis, non πεντα-, τεντέπλινος, πεντέμηνος, πεντέχαλκος 410, 20. 411, 3
 πεντηκόντορος 411, 8
 πεντηκοστεύεσθαι, -τολόγος 411, 10
 πέπλος 116, 14
 πεπόνθειν 123, 20
 πεπορημένος 507, 25
 πέρα 595, 21
 Περγαία Ἀρτεμις 72, 19
 Περίανδρος 194, 13
 περιβαρίδες 425, 25
 περιδειπνον 359, 11
 περιθέτη κόμη 428, 21
 Περιθεῖναι 192, 9
 περικηποι 357, 23
 Περικλῆς 234, 9. 659, 2
 περικωνῆσαι 198, 1
 περίνεως 469, 16
 περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
 ἐκ περιουσίας 392, 23
 περίπολοι 578, 18
 περίστια 422, 23
 περιστίαρχος 121, 6 et 12
 περίστοιχοι ἐλαίαι 540, 3
 περιτροπή ὑπέρου 623, 5
 περιτρόχαλος κουρά 517, 19
 περιψῶν 425, 10
 Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587, 9
 Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226, 21
 πεττοὶ 426, 18
 πήγανα 357, 24
 Πηνελόπη 304, 11
 πήγυς 432, 25. 433, 2
 πύθηκος τραγικός 597, 21. 598, 1
 Πιθηκούσσαι 157, 24
 πίδος 119, 21
 πινάκιον 590, 6
 πιννοφύλαξ 430, 19
 Πισαῖος 222, 12
 Πίστειρα 249, 6
 πισύνη 425, 13
 Πιτανάτης λόχος 431, 5
 πίττα 482, 9
 πλάδος, πλάδωσις 431, 18
 πλάσσειν 432, 8
 πλάτη 482, 10
 πλέθρον 407, 15
 πλευστέον 438, 32
 πλέω 433, 5
 πλήμη 434, 4
 πλημμελής 433, 25
 πλημμυρίς 434, 4
 πληροσέληνον 378, 8
 Πλήσιππος 93, 21
 πλινθίον 431, 24
 πλινθον πλύνειν 338, 1 et 11
 πλοῦς 434, 14 πλοῦν ὑποτέμνεσθαι 631, 11
 πλουτίνδην 6, 8
 Πλουτιῶ 570, 13
 πλύμα 435, 10
 πλυντήρια 60, 15. 127, 24
 πλυντρίδες 231, 12
 πνιγαλίων 72, 16
 πνίξ 258, 22
 Πνύξ 457, 23. 474

ποδαπός 68, 6
 πόδες ὄρειοι 345, 17
 ποδονιπτήρ 213, 13
 ποῖ 427, 23
 ποία 435, 22
 ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ 420, 22
 στρατόπεδον 542, 18 σπου-
 δὴν 532, 14
 ποιητοὶ παῖδες 355, 4
 Ποικίλη στοὰ 325, 4. 440, 5
 πολέμαρχος 234, 4 Vide ἄρχον-
 τες
 † πολὴ 406, 26
 Πολιάς 319, 23 Πολιάδος ἱε-
 ρεῖα 24, 17
 πόλις 167, 6
 πόλις 402, 13 et 14
 Πολυάκης 439, 3
 Πολύγνωτος 80, 16
 Πολυκράτης 378, 19. 473, 1.
 499, 6
 πολυπλοκάτερος Τυφῶνος 612,
 11
 πολυτάλαντος 566, 9
 πολυτελής 574, 24
 Πολυτίαν 626, 10
 πολύτριχον 10, 6
 Πολύτροπος 441, 21
 Πολύφη 112, 9
 Πολύφημος 617, 11
 πομπεύειν 442, 13
 πόντος Ῥέας 485, 2
 ποριῶ 85, 13
 πόρται 388, 2
 πορνεύειν 478, 24
 Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571,
 5. 575, 23. 654, 5
 πόσθιον 445, 5
 Ποτάμιοι 560, 18
 ποταπός 435, 27
 πότης λύχνος 9, 18 et 26
 ποῦ 437, 7
 πούς· κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ
 πόδας 388 περὶ πόδα 420

πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 566,
 16
 † πράγμων 446, 14
 ταῦτα πράσων etc. 571, 18
 πράτης 447, 3
 πρᾶς, πρᾶως 447, 8
 πρέμνον 447, 12. 470, 20
 πρεσβευτής 447, 16
 πρημάδες 448, 6
 Πρίαμος 448, 9
 Πριαπώδης 346, 3. 375, 14.
 592, 2
 προαμβολαὶ 449, 7
 προανακρούσεις 449, 7
 πρόβατα Πεδιὰ 403, 18 et 26
 προβολή 87, 8. 449, 22
 πρόβουλοι 552, 8
 προεδρία 455, 19
 προῖξ 513, 23
 προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454,
 10. 460, 26
 Προκλείδης 602, 1
 προκόμιον 428, 23
 Πρόκρις 397, 10. 583, 3
 Προμήθεια 205, 25
 Προμηθεὺς 206, 11
 πρόξενος 101, 8
 προσκαλέσασθαι 460, 22
 προσκατάβλημα 454, 16
 Προσκήνιον meretricis cogno-
 men 286, 23
 πρόσκλησις 140, 20
 προστάς, -άδος 462, 6
 προστάτης 295, 13. 478, 9
 προστροπαῖος 371, 16
 προστροπή 463, 5
 πρόστροπος 462, 24
 ὁ προστυχὼν 342, 23
 προτέλεια 574, 26
 προτεγαῖα 464, 11
 προουργαίτερον 447, 22
 προφαίνειν 641, 6
 πρυτανεῖον 93, 3. ἐπὶ Πρυτα-
 νείῳ 41, 21. 452, 11

- πρυτάνεις 98, 2. 190, 22. 462,
 1 et 4
 πρυτανική γραφή 487, 8 et 13
 † πρῶτ 468, 21
 πρωτεῖραι 140, 21
 Πρωτεσίλαος 410, 9
 Πρωτογένεια 397, 9
 Πρωτοκλής 604, 13
 Πρωτοκρέων 604, 14
 πτερά 346, 20 φόνου πτερόν 653
 πτέρνα 469, 23
 πτέρυγες 88, 7
 πτύον 469, 22
 πτύλοι 470, 27
 πτώσσειν 471, 12
 πτωχίστερος 451, 21
 πύανα 471
 Πυανοψία 471, 12
 Πύδνα 588, 8
 Πυθαγόρας 50, 22 etc. 174, 13
 ὁ Δελφός 564, 22
 Πυθαγόρειοι 117 bis
 Πυθία 473, 20. 564, 21
 Πυθόδωρος 518, 23
 Πυθοκλής 113, 20
 αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 623, 8
 Πυθῶν 472, 27
 Πύλαι, Πυλαία 86, 14. 103,
 10. 474, 10
 ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 462
 πῦον 473, 22
 πῦρ. πυρὸς πῶγων 478, 3
 πυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194,
 22. 490, 2
 πυρλατός 476, 8
 πυρλεφθος, -ον 475, 13. 476,
 8, 9
 πυροὶ σπητάνιοι 508, 4
 Πύρρος 580, 19
 πυρφόρος 358, 2
 πύσμα 475, 7
 πύστις 425, 13
 πῶ 479, 7
 πωληται, -ήριον 263, 15. 478, 17
 πῶροι 223, 13
 κατὰ δάβδον 141, 12
 δαδινῇ 480, 4
 δαδιουργία 480, 7. 481, 9
 δαδῖως 361, 2
 δάκος 482, 4
 δαπτὸν ὄμμα 331, 3
 δαστωνεύειν 483, 18
 δαφανὶς 483, 19
 δαχία 38, 13. 488, 15
 δαχιστής 484, 4 et 7
 δαψωδεῖν 484, 25
 ρεῖν. v. ἐρρῶν
 † ρεύειν 493, 9
 Ῥηγῖνοι 202, 1
 ρήξας 483, 6
 ρητορικῇ 488, 9
 ρητροφύλακες 487, 22
 ριγνοῦσθαι 489, 2
 ροά 490, 25
 Ῥόδος 224, 6
 ροδιάζειν 490, 11 et 20
 ὕς ὑπὸ ρόπαλον 634, 15
 κατὰ ροῦν 141, 16
 ροφεῖν, ρόφειν 18, 5. 364, 16
 ῥύεσθαι 493, 8
 ῥύζειν 481, 13
 ῥυπαρὰ αὐλή 265, 15
 ῥυπὸν 349, 9
 ῥυσιάζεσθαι 492, 21
 ῥυτήρ 6, 16
 ῥῶξ 483, 2
 ῥωποπώλης 494, 2
 ῥῶπος 17, 20
 σαβακός 496, 7
 σαβός, σαβάειν, Σαβάκιος 37,
 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et
 11. 616, 19
 σάβυττα 500, 3
 σάθη 495, 16
 σάκτας 500, 3
 σάλα 498, 1
 Σαλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24.
 387, 4. 497

Σαλαμίς 208, 11. 522, 11 ἡ ἐν

Κύπρῳ 276, 10

σαλπικτης 208, 3

Σάμαινα 499, 6. *570, 23

σαμβύκη 100, 9 et 12

Σάμβυξ 100, 9

Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23.

298, 8. 570, 18. † **Σαμιῆ**

570, 23

Λιδος σάνδαλον 596, 20

† **σανδανοθήκη** 499, 12

σαρκάζειν 507, 17

σαροῦν 127, 23. 496, 14

Σατυρικά δράματα 357, 19 ὁρ-

χησις 508. 511. 527

Σατυρος 88, 25. 354, 19

σαυρωτήρ 545, 12

Σειληνός 305, 5

σειρά 51, 24

σειρῶν 504, 24

σειριον, Σειρίς, Σειριος 504, 12

σεισοπυγίς 163, 21

Σελήνη 361, 6. 376, 22. 503,

24 Ἀκασίου σ. 585, 18

σεληνίς 505, 21

σελινόν 500, 3 ἐν σελίνοις 357,

21

Σέλλος 507, 9

Σεμέλη 616, 13

Σεμναί θεαί 104, 2

σηκύλη 508, 6

σημαίνεσθαι 509, 21

σητάνιος 587, 4 (508, 4)

σῆτες pro σέες 503, 16

† **Σιλαος** 501, 11

σίγμα 351, 21

σιδεῦναι 553, 2

σῖκαι 511, 2

Σικελλία 73, 18. 366 **Σικελιδται**

557, 6

σίληπορδία 511, 25

σινόμωρος 512, 6

Σινώπη 513, 1

σιτηρέσιον, σιτηρόσιον 367, 15

514, 3

σκάνδαλα 516, 1

σκανδικοπώλης 516, 3

σκαπάνιον 519, 5

σκαρίζειν 20, 25

σκατόν 527, 1

σκαφανεύς 516, 6

σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόροι

263, 18. 517, 12. 558, 8.

616, 11

σκαφιόκουρος 517, 15

σκάφος 516, 23

σκηνή 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγο-

ρᾷ) 519, 3

σκηνογράφος 519, 19

σκήπτομαι ἀποδημῶν 525, 17

σκιᾶ τὰς ὥρας ἐσκοπεῦντο 539,

19

σκιάδειον 520, 8

† **Σκιβανίδαι** 280, 23

σκίλλα 562, 17

Σκιλλούντιοι 194, 6

σιμβάζειν 325, 15

σκινδακίσαι 520, 20

σκίρα (σκίρρα) 522, 7

Σκιράς, Σκιρά, Σκιροφοριών,

Σκιρόν, Σκίρος, Σκίρων 354,

9 521 saepe 522 saepe 606,

14

Σκίραφος, σκιραφές 520, 521

σκοπᾶν 524, 4

σκοπιᾶν 524, 4

κατὰ σκοπὸν 142, 13 **Πανός**

σκοπός 378, 11

σκορπίος 181, 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ

629 **σκορπίον ὀκτώπουν ἀνι-**

γίρεις 326, 20

σκοτίος 630, 11

ὑπὸ σκότῳ γεγονώς 630, 11

σκούθαι 553, 1

Σκύθαι 594, 3. 595, 4 **Σκυδι-**

κόν ξύλον 81, 13 ὁρη 485, 9

Σκύθης 456, 9

σκῦλα 210, 13

σκυλεύματα 525, 12

Σκύρος 525, 18

- σκυτεὺς 526, 21
 σκωπος 527, 7
 -σμαι, et -μαι, passivi perfecti
 (σέσωσμαι) 507, 22
 σοβεῖν 528, 4
 Σολοικισμός 528, 9
 Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8.
 410, 18. 505, 5
 σοφίεσθαι 528, 21
 οἱ ἕ σοφοὶ 245, 4
 σπάδων 36, 26
 σπάθη 21 ter.
 σπάλαξ 515, 22. 611, 26
 Σπάρτη 202, 20
 Σπαρτοὶ 652, 15
 σπεύδειν 532, 10
 † Σπενύσιμοι 594, 3
 σπλεκοῦν 527, 15
 σπλὴν 531, 13
 σποδεῖν 527, 16
 σποδός 534, 8
 σπουδαίνει, σπουδαστής 385, 1.
 530, 20
 σπουδαιολογεῖν 532, 9
 † Σπουσίνοιοι, Σπουσίνοι 594, 5
 στάδιον 407, 16. 433, 2
 σταῖς 535, 2
 σταλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
 στάλκις 423, 5
 στας 533, 6
 στατεῦσαι 21, 13
 στατήρ 184, 6. 374, 19
 στερίσκεσθαι 536, 25
 στερνοτυπτόμενος 537, 8
 στέρφονοι 507, 4
 στέφανος σελίνου 506, 5
 στήλη 189, 15
 στήσασθαι 314, 19
 Στησίχορος 378, 24. 599
 στίβη 538, 25
 στίμις 538, 24
 στυππεῖον 545, 11
 στίχος 540, 3
 στυγγίς, στυγγίζεσθαι 313, 8.
 537, 13
 στοὰ ποικίλη, βασιλῆος 15, 4.
 189, 21
 στοῖα 539, 16
 στοῖδιον 545, 19
 στοιχάδες 423, 19
 στοῖχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604,
 20
 κατὰ στόμα 143, 2
 στομφάσαι 540, 18
 στρατηγικά 89, 23
 στρατηγοὶ 144, 24
 στρατόπεδον 542, 22
 τί *ἔχων στρέφη 537, 23
 στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543,
 22
 * Στροφάδες 544, 7
 στροφή 599, 15
 στρυφνός 539, 9
 στρύχνος 609, 3
 στρώται 589, 9
 Σύβαρις, Συβαρίται 93, 19. 117,
 15. 265, 10. 528, 1
 συγγαεῖς 6, 4. 318, 23
 συγγραφεῖς 138, 22
 συγγραφή 289, 20
 συγκλήτος ἐκκλησία 191, 11
 σὺννεῖν 547, 5
 συλλαμβάνειν 530, 21
 σύμβολον 430, 7. 549, 5
 συμμορία, συμμορεῖται 58, 26.
 238, 6 et 22. 550, 9
 συνήγορος 487, 15
 συντέλεια 556, 11
 σύντεχνος 334, 12
 συντρέφεσθαι 599, 1
 Συράκοισσι 127, 11. 166, 13
 συρληκτής 208, 4
 συρματίζειν 557, 16
 Σύροι 217, 17
 σύρτιος, -ιδος 258, 3
 συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
 σφάκελος 559, 18
 Σφενδόνια 397, 15
 σφηκιῶ 560, 12
 σφην 22, 16

Σφήττιοι 339, 25
σφιγκται 252, 3
Σφιγξ 484, 19
σφόδρα πάνυ 379, 18
σφραγιδοφυλάκιον 472, 18
σφραγίζεσθαι 584, 22
σχινίζεσθαι 562, 19
† σχοιζος 117, 7
σχοίνος 329, 12
σχολαίτερον, -ότερον, -ότης 563,
1

κατὰ σχολὴν 143, 8 σ. ἄγειν
562, 26. 563, 8 σχολῇ 563,
11

Σωκράτης 186, 16. 481, 5

σῶος 494, 17. 563, 17

Σωτήρ 446, 19 σωτήρος Διὸς
proculum 16, 1. 604, 25.
605, 3

τάλαντον 314, 8. 567, 4 Ταν-
τάλου τάλαντα 570 Ζωπύ-
ρον 56

ταξίαρχοι 109, 26

Τάξος 120, 6

τάρβος 569, 15

Ταρσός 500, 15

ταρτημοριαῖος 570, 8

Ταυροβόλος 571, 7

ταῦρος 500, 3 (ἄστρον) 613, 16

ταυτάζειν 583, 21

τάφος, ταφή etc. 231 et alibi

Τελέδαμνος 281, 6

τέλειος 574, 10 Ζεὺς 604, 25.

605, 3 ἀριθμὸς 605, 4

Τελεσαρχίδης 15, 17

τελεωθῆναι 574, 11

τέλος 464, 8 τέλη Ἀθηναίων

52, 7. 92. 110. 410

τενθεία 576, 4

Τέννης 576 saepe 577, 5

-τέον et τέα Adv. Θετικὰ 438,
21

Τερέτιχοι 51, 14

Photius Vol. II.

τέρθρον 578, 13

Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18.

846, 14

τεταρτημόριον 602, 23

τετάχεται 42, 22

τέτευχα 582, 14

οἱ τετρακόσιοι 546, 9 (551, 25
male νῦν pro ὅ)

τέτραρχμον, τετράδραχμον 535,
17

Τευθρανία 24, 4

τήγανον 564, 13

τηγανόστροφον 227, 5

Τήλεφος 23, 26. 283, 5

τήλοσε 585, 10

τηλύγετος 585, 11

τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14

τιάρα 164, 4

Τιβερῆνοι 587, 19

Τιγγάνης 189, 5

τιθηνός 588, 20

τίμησις 243, 1. 462, 20

Τίσανδρος 363, 7

Τίτακος 591, 18

Τιτᾶνες, Τιτᾶνας βοᾶν 591, 24

τιτίζειν 430, 21

† Τιτίνιος 591, 21

τίτυροι 592, 14

τόκοι 39, 24. 40, 3 φαέθοντα

τόκον 636, 5

τοκούμενος 592, 19

τολύπη 594, 5

τόνος 631, 17

οἱ τοξόται 562, 21. * 594, 2

τοπάσαι 151, 21

Τορώνη 200, 3

τραγήματα 609, 9

τραγωδοὶ 256, 12. 275, 10.

312 τοὺς ἑτέρους τραγῶδους

ἀγωνιέται 597, 3. Vide ὑπο-

κριτής. τραγωδία 274, 28

τρεῖς κύβοι 77. 602

τρέφεσθαι 607, 8

οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9.

580, 11

Bbb

τριβάδες 25, 7
 τριημιολία 69, 22
 τριηραρχεῖν, τριηραρχοὶ 550.
 556, 8. 567. 568

τριῖκαλαι 371, 3
 τριῖπους, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20
 Θαργηλλίοις 472, 24 ἀπὸ τρι-
 ποδος 564, 20

Τριπτόλεμος 488, 12
 τρισόνετον 291, 15
 τριτάλαντος 566, 12
 Τριτογένεια 603, 23
 Τριτοπατρεῖς 604, 5. 605, 9
 τριτυαρχος 605, 17
 τριτύς 288, 16
 τριτων 603, 16
 Τρίτων ποταμὸς 603 bis
 τριφυλλος 265, 18
 τριώβολον 604, 3
 τρώπις 606, 23
 σὺν ἀπὸ τρώπον 356, 20. 358,
 23

τροφήσαι 26, 20
 τρώφι κῦμα 599, 2
 Τροφώνιος 211, 14. 237, 13
 τροχαῖος 346, 13
 τροχὸς 607, 24
 τρογῆ 355, 24
 τρογῶν 608, 13
 τροσύππιον 112, 16
 τροτάνη 55, 4
 τρώγη 341, 12
 Τρωγλοδύται 626, 13
 τρωκτὰ 609, 10
 * τρωξαλλίδες 279, 19
 τύντλος 610, 14
 τυραννεῖν 611, 3
 τύραννοι 579, 26. † 407, 9. 684,
 17

τύρεβη 557, 7
 τυρεῖται 611, 5
 Τυρρηνοὶ 222, 12. * 407, 9
 οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξάφνεται 623,
 8

τυφοῦσθαι 582, 6
 Τυφῶν, Τυφωνικὰ πνεύματα
 582, 6
 οὐχ ὁ τυφῶν 356, 2

Τάδες 616, 14
 Τάκινθος, Τακινθίδες 397, 14
 Τβλη 298, 2
 -ύειν, -ύναι, in ὁμύναι etc.
 332, 13

ὔελος, ὕελινος 614, 2
 ὕηνία 547, 4. 616, 17
 -ὔθι, ὁμνυθι etc. 332, 16
 υἰοθεσία 617, 3
 ὕσσις 617, 2
 ὑλάζεσθαι 617, 18
 ὑληφόρος 617, 19
 Τμηττός 187
 ὕπαιθρος 619, 23
 ὑπειρέσιον, ὑπηρέσιον 445, 22.
 460, 18

ὑπερημερία 622, 13
 ὑπέρινος 108, 7
 ὑπερταλαντῶν 567, 5
 ὑπηρέσιον Vide ὑπερ-
 ὑπίσχομαι 460, 6
 κατὰ τοὺς ὕπνους 149, 26
 ὑποδορὶς 281, 12
 ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
 ὑπόκοιλος 626, 23
 ὑποκριταὶ 293, 24. 563, 22.
 628, 22 Vide τραγῶδοι
 ὑπόμνυσθαι, ὑπωμοσία 384, 21.
 390, 16. 519, 15. 633, 11
 τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις 570
 ὑπότιθος 631, 12
 ὑποτοπεῖν 595, 10
 ὑπόχαλκος 629, 22
 ὑπώπια 136, 6
 Τασάσπη 489, 18
 ὑστάτων χάρις 612, 24
 ὑστέρα, ὑσταραία 464, 11
 ὑφόλμια 329, 2
 Τυπύλη 36, 17. 221, 7

φαλάγγιον 637, 15, 19
 φαλλός 105, 9
 φανός 207, 5. 238, 6. 377, 26.
 406, 21
 Φανός 77, 17
 φαρδασι 388, 7
 φαρμάκια 640, 14
 φάρμακον τέμνειν 575, 13
 φαρμακῶν 640, 5
 φάρυξ 77, 26
 φάσαι 463, 8
 φάσανον 463, 9
 φάσκαλος 641, 25
 φανώματα 128, 15
 Φάυλλος 623, 23
 φαῦλος 650, 19
 Φάων 216, 21
 Φειδίας 482, 17
 φέρειν 269, 3
 φερέσβιος 495, 21
 Φηγεύς 410, 6
 φηλοῦν 645, 25
 πρὸς φθεῖρα κείρασθαι 463, 13
 Φθειροπούλη meretrix 639, 10
 φθίσις 646, 16
 Φθιώτης 580, 16
 φιδάκη 429, 14
 Φιλίης 192, 8
 Φίλιππος 28, 18. 253, 5. 258,
 15. 354, 18. 404, 11. 588, 3
 φιλία 558, 5
 Φιλοκράτης 648, 1
 φίλον 356, 4
 Φιλόστρατος 187, 1
 φιλόφιλος 654, 15
 τᾶλλα φιλώμεθα 565, 23
 φῖν 650, 13
 Φλιάσιον πεδῖον 651, 4
 φοβερὸς 429, 18
 Φοίνικες 557, 23
 Φοινίκη 652, 7
 Φοινίξ 652, 4
 φοιτῶν 622, 23
 οἱ ἐπὶ φόνον ἀκοναίᾳ ἀλόντες
 354, 25

Φόρβας 654, 3
 φορβή 112, 23
 φορίνη. φορίνον 424, 23. 427,
 12
 φόροι 75, 7. 556, 2 τὰ τῶν φό-
 ρων κρεῖττω 570, 26
 Φρασιθεῖ 218 bis
 φρατρίαι, φράτορες 253. 254.
 321, 22. 605, 20
 ἐν Φρεατοῖ, ἐν Φρεάτου 23, 1.
 41, 22
 φρυγανίσσασθαι 210, 18
 φρυκτοὶ 392, 14
 Φρύνιχος 215, 24
 φυλαί 288 saepe. 605, 17 et 19
 φύλαρχοι 142, 27
 φυλοβασιλεῖς 288, 15
 φύσιγγες 427, 17
 Φωκαεῖς 248, 11
 Χαβρίας 308, 15
 Χαιρεφῶν 429, 1
 χάλαζα 301, 2
 Χαλκίς 577, 20
 χαλκοπράς 294, 23
 χαλκοῦς 314, 7. 570, 7. 579,
 11. 602, 22. 603, 5 πῖλος
 429, 22
 χαμαιοφής 626, 7
 † χαρὰι 439, 1
 Χαράξας 490, 6
 Χαρίδημος 588, 4
 Χάρμος 110, 14
 Χαροπὸς 317, 10
 Χάρων 132, 24
 Χείλων 586, 10
 χειμάζειν 656, 18
 χεῖρ. κατὰ χειρὸς ὕδαρ 144,
 17 — 22 χεῖρας παρασείν
 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέ-
 ροντα etc. 586
 χειροτονία 87, 7
 Χείρων 607, 16
 Χελιδών, πύθου χελιδόνος 473,
 B b b 2

- 13 χελιδὼν μία λαοὺ οὐ ποιεῖ 581
 269, 16
 χελώνης κρέα 60, 21
 χήμη 175, 7
 χθὲς 45, 19
 χθισινὸς 45, 20
 Χθονία 397, 11
 χίδρα 427, 7
 οἱ χίλιοι διακόσιοι 549, 19
 Χίοι 331, 13 Χία κεράμια 534,
 18
 χιτῶν σινδονίτης 512, 19 σχι-
 στός 562 οἱ δερμάτινοι 548,
 5
 χιῶν 301, 2
 χλαῖνα 418, 14 Πιλληνική 408,
 1
 Χόες 269, 21. 482, 8. 565, 12
 χοίνιξ 69, 11 et 18
 χορευταὶ γαστρομάργοι 640, 23
 χορηγοὶ 354, 15
 χοροὶ τραγικοὶ 54, 17. 604, 19.
 κωμικοὶ 54, 18 κύκλιοι 472,
 25 χορὸς 54, 17. 210, 10.
 274. 275. 351, 16 et 21.
 627, 10. 628, 22. 654, 15
 χόεους δίκη 362, 10
 χρόνος 631, 22
 χρυσίδιον 319, 2
 χύτραν πλύνειν, ποικίλλειν 338,
 1 et 11
 οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 597, 6
 τρυγὼνα ψάλλειν, 603, 6
 Ψαμάθη 225, 5
 ψευδεγγραφῆς γραφή 390, 11
 ψευδοκλητίας γραφή 390, 11
 ψευδὸς Φοινικικὸν 652, 14
 ψήν 14, 3
 ψηφίσματα 450
 ψῆφος πλήρης, τίτρουπημένη 581
 bis. τὸ ἐ τῶν ψ. 597, 1
 ψέθος 655, 13
 ψοία 655, 17
 Ψύλλοι 656, 5
 ψύλλος 656, 6
 Ψύρα 656, 10
 τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 599, 4
 -ō futuri Atticum (θεριῶ, πολῶ)
 85
 ὠα 405, 4
 ὠα 295. 296
 Ὠγύγης 446, 23. 658, 6. *658,
 10
 ὠδῶν γένη 274, 26. 523
 Ὠκεανὸς 112, 9
 Ὠλένιοι 492, 9
 ὠμηστῆς Διόνυσος 571, 14
 ὠν 360, 17
 ὠρα, ὠρη 39, 7. 90, 17. 328,
 11
 Ὠρεῖθνια 397, 10
 ὠρων 49, 1
 ὠς 358, 13
 ὠτός 362, 26 Vide οὗς
 ὠφελον 363, 20
 † ὠφισεν 359, 25
 Augmentum (ἐώρων) 48, 22
 (ἡνέχετο) 71, 12
 Fori partes breviter indicatae
 (τούψον etc.) 589, 8
 Patronymica pro primitivis
 (Ἡρακλεῖδαι etc.) 73, 1 et
 23
 Praesens de re praeterita 211,
 17
 Tmesis (περὶ κάτω τραπήσεται)
 418, 4

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

- Αισχίνης*: p. 676, 10 Κατὰ Τι-
 μάρχου 666, 12. 669, 7
Ἀνδροτίων Ἀτθίδος α: 671,
 16
Ἀριστοτέλης: 670, 14. 672, 8.
 676, 6 ἐν Ἀθηναίων πολι-
 τεῖα 667, 29. 670, 30. 672,
 20. 674, 7
Ἀριστοφάνης: 669, 26 Ὀρνισιν
 676, 6
Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί: 665,
 30. 672, 17
Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι: 663, 16.
 668, 13. 672, 18
Δείναρχος Κατὰ Τιμοκράτους:
 676, 7
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς: 667,
 23. 673, 4 Περὶ Ἀθηναίων
 νομοθεσίας β' 672, 3
Δημοσθένης: (p. 1115) 664, 18.
 668, 6 Περὶ στεφάνου 665,
 8 Κατὰ Θεοκρίνου 669, 25
 Κατὰ Μαιδίου 670, 10
Δράκων: 665, 19
Εἰρηναῖος ἐν Ἑπομνήματι εἰς
Ἡρόδοτον: 675, 4
Εὐριπίδης: (Orest. 604. ed.
 Pors. ut vid.) 668, 3 Σκυ-
 ραῖς 674, 26
Ἐφιάλτης: 674, 5
Ἡρόδοτος: (1. 59) 670, 25
 (viii. 85) 674, 21 ἐν β' (6)
 674, 28. Vide *Εἰρηναῖος*
Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογία:
 671, 4
Θεόπομπος ἐν γ': 675, 2
Θεόφραστος Περὶ νόμων δ': 667,
 13 et 18 ἐ 677, 8
Θουκυδίδης ἐν γ': 676, 5
Ἰσαῖος Τυμνικῶν: 672, 28 Πρὸς
Εὐκλείδην περὶ χωρίου 677,
 14
Ἰωνες: 663, 15
Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676,
 23 De illo Valck. Anim.
 Ammon. II. 3
Κλεισθένης: 675, 26
Κρατερός: 665, 19
Λυσίας Κατὰ Ἀρίστωνος: 665,
 19 Κατὰ Ἀντιγένοῦς ἀμβλώ-
 σεως 669, 20 Κατὰ Νικίδου
 671, 5
Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ
Ἡρακλείας β': 674, 22
Ξενοφῶν: 663, 10
(Ὀμηρος: 663, 19 quater. 664,
 10)
Πέρσαι: 674, 19 etc.
Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25

Σόλων: 665, 20. 668, 13

Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26

Σοφοκλῆς Ποιμαί: 674, 25
(Soph.) Ἑλένης γάμω: 674,
20 (Soph.) Τρωίλῳ: 674,
20

Στησίχορος: Vide Φιλόχορος

Ἡ συνήθεια: 673, 20

Αἱ σχολαστικαὶ ὑποθέσεις: 665,
27

Ἐπερίδης: 664, 11. 673, 20

Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ

Ἀντοκλέους προδοσίας: 677;
16

Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν
τῇ ζ' 673, 26 ἐν τῇ γ'
675, 13 ἐν ε' 676, 7 ubi
male Στησίχορος.

Photii Lexicon. E duobus Apographis edit Godofredus Hermannus. Accedit Jo. Albertii Index, suppletus et auctus. Lipsiae, 1808. pp. 518.

(Edinburgh Review XLII. 1813.)

PHOTIUS, a native of Constantinople, after having successively filled the high offices of master of the horse, captain of the imperial guards, ambassador to Assyria, and first secretary of state, and having thus exhausted the whole range of civil preferment, was, on a sudden, elevated to the Patriarchate of the West; having been consecrated, on six successive days, monk, anagnostes, subdeacon, deacon, Priest, and patriarch. Excommunicated by Pope Nicholas the First, he excommunicated Pope Nicholas in return; and after being several times ejected from his episcopal chair, and as often reseated, he was at last sent prisoner to an Armenian convent, where he died in the year 891. He seems to have been very learned, and very wicked—a great scholar, and a consummate hypocrite—not only neglecting the occasions of doing good which presented themselves, but perverting the finest talents to the worst purposes.

We have remaining of his works, besides some Letters and a collection of Canons, his Bibliotheca, or Myriobiblon, being an account of the books which were read to him during his embassy to Assyria, and his opinion of their respective merits. The ambassador, it would seem, must have had but little to do in his diplomatic capacity, since he assures us, that these books amounted to about three hundred; a number, we conceive, much greater than most of our ambassadors or public functionaries can boast of having read, in the course of much longer negotiations. It is pleasing to observe in what proper and energetic terms the

Photius Vol. II.

C c c

good and pious Patriarch rails at the disturbers of the Church. The Novatians and Nestorians rarely come off with any gentler appellation than that of 'dog,' or 'impious wretch.' Our younger readers, however, who take the Myriobiblon in hand, are not to suppose that the book, which at present goes under that name, is really the production of Photius; we believe that not more than half of it can safely be attributed to that learned and turbulent bishop; and we think it would not be very difficult to discriminate between the genuine and supposititious parts of that voluminous production. But our present business is with another work of Photius, his celebrated and valuable Lexicon, which, imperfect and mutilated as it is, is more valuable to the critical scholar, than ten Myriobibla.

It is well known to the learned, that the various MSS. of this Lexicon, in different libraries on the Continent, are mere transcripts from each other, and originally from one, venerable for its antiquity, which was formerly in the possession of the celebrated Thomas Gale, and which is now deposited in the library of Trinity College, Cambridge. This manuscript, which is on parchment, bears such evident marks of great antiquity, that it may not unreasonably be supposed to have been a transcript from the author's copy. * It is written in various

* It seems that a copy of this Lexicon, at Florence, was transcribed, about the end of the 16th century, by Richard Thomson, of Oxford, who probably intended to publish it. We find the following passage, in a letter from Joseph Scaliger to Richard Thomson, which we extract, as we believe it is not commonly known, and as every thing which fell from that extraordinary man, even *ἐν παρόδῳ*, deserves to be read. 'Remitto tibi nunc Photium tuum, optimum sane librum, et quem edi e re literaria est; quanquam omnia, quae in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levare possit, quod in eo omnia congesta sunt, quae sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam a studiosis gratiam iniveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris.' Scaliger Epist. p. 503. See also p. 171.

hands. The compendia, which are used in some parts of it, are extremely difficult to decipher; though, on the whole, they are less so than the contractions which occur in many manuscripts, and particularly those in the library of Saint Germain. The names of authors cited, it is frequently not easy to make out; and the characters of η , κ , β , μ , of $\lambda\lambda$ et μ , of λ et τ , of α , et α , of λ et μ , of ω et τ , of λ et μ , of $\lambda\kappa$ et μ , and many others, are so nearly alike, that an ignorant copyist would be sure to blunder. And, accordingly, we find the various transcripts from this ancient MS. are miserably faulty and corrupt. † It was natural, therefore, that those scholars, who wished for the publication of this Lexicon, should be desirous of seeing it printed from the Galeau MS, in preference to any other. 'Non eram nescius,' says Mr Hermann, 'fore, qui neque aliter quam ex ipso Codice Galeano, edi debuisse censerent.' We apprehend that this inuendo is levelled at the late Professor Porson, who, it is well known, had transcribed and corrected this valuable Lexicon for the press; and when, unfortunately, his copy had been consumed by the same destructive element which devoured the Alexandrian library, and Parson Adams's Aeschylus, the Professor, with incredible industry and patience, began the task afresh, and completed another transcript in his own exquisite handwriting.

Mr Porson's copy of the Codex Galeanus is, we are³³¹ informed, amongst the papers of that incomparable scholar, which are religiously preserved by the learned society of which he was so long a distinguished ornament. Report had assigned the office of publishing it to two gentlemen every way qualified for the task. Long ago, we took an opportunity of stating, in this Journal, the wishes of the

† Alberti, in his notes on Hesychius, cites the Lexicon of Photius repeatedly, but with almost as many inaccuracies as citations. This is partly attributable to his having used a very faulty apograph belonging to J. C. Wolf, and partly to his own negligence.

literary world with respect to it. But while we are anxiously looking for its appearance, lo! Photius is put into our hands, — but not the Photius of our acquaintance, nor the Photius of Richard Porson, but the Photius of Godfrey Hermann; and, had the editor's name not been affixed, we should have been at no loss to determine at whose door it should be laid, since it bears many marks of the precipitancy and want of concoction which so often distinguish the productions of that very learned and able German.

We have here merely the naked text of Photius, extracted sometimes from one MS. copy, and sometimes from another, (both of which are eminently inaccurate) with scarcely a single correction of Mr Hermann's, or any attempt whatsoever towards the restitution of the text. His apology for all this, however, is of the most ingenuous and comprehensive nature. The blunders which he has left in the text were too palpable, it seems, to need any correction! 'Sunt autem plerique errores ex eo genere, ut non possint nisi imperitissimos fallere.' Whether this be really the case, we shall have occasion to examine hereafter. In the mean time, we cannot help observing, that Mr Hermann seems to have been desirous of preoccupying the field into which he understood Mr Porson to have entered; but that, wanting time or something else, to furnish his author with a body of useful notes, or to restore him to his pristine integrity, he was yet resolved to be the first who should publish Photius: And Photius accordingly we have; but alas! how changed from that Photius who returned from Assyria, laden with the spoils of three hundred authors! We have, however, at the end of the volume, a 'Libellus Animadversionum,' by John Frederic Schlegel, a scholar justly celebrated for his admirable Lexicon of the New Testament; which animadversions were drawn up two years after the Photius was printed, and leave us the less room to regret the want of Mr Hermann's lucubrations. An index of authors cited is given at the end, from

Alberti's *Glossarium Graecum*. We should add, that the Photius forms the third volume of a set, the two first of which contain an ill arranged and ponderous catalogue of words, designated by the name of 'Joannis Zonarae Lexicon.' The Patriarch informs us in his preface, that his Dictionary is destined principally to the explanation of the 332 remarkable words which occur in the Greek orators and historians, but occasionally to illustrate the phraseology of the poets. Several lacunae occur in the MSS., the leaves being torn out from the Galean copy, e. g. from Ἀδιάκριτος to Ἐπώνυμοι and from Φορητῶς to Φιλοδάπιδας.

The great Lexicons of Hesychius and Suidas, as every scholar knows, are compiled, and in many instances with very little judgment, from the works of more ancient grammarians. That of Hesychius, in particular, is to be considered, as a compilation from a vast number of sources, the streams from which, meeting in his capacious reservoir, form a pool of water very turbid and unwholesome, from which he who drinks must drink with caution and reserve. The scholars, who flourished soon after the revival of literature, received with avidity the interpolated edition, published from the only surviving MS. of Hesychius by Marcus Musurus; and, without inquiring into the antiquity, learning, or discernment of Hesychius, they considered him a sufficient authority for the existence of any word, however contrary to the analogy of the Greek language; and imputed the more manifest faults of his Lexicon, not to himself, but to his copyists. The critics, therefore, of the seventeenth century, applied the pruning hook to Hesychius, with a fearful and sparing hand; and even Alberti himself, at a later period, exercised a cautious discretion with respect to the text of his Lexicographer, which is only to be accounted for by the phlegmatic temperament which is so strongly indicated in the excellent portrait of him engraved by Houbraken, and prefixed to his splendid publication. Before him, however, the real merits and nature of this valuable vocabulary had been discussed by the

British Aristarchus, in his celebrated epistle to Dr BENTLEY. That great scholar perceived, that many of the worst faults with which it abounds, are imputable to Hesychius himself; that in compiling his Thesaurus, he made use of incorrect copies of the authors whom he pillaged, or was misled by certain compendia of writing, which he was unable to decipher: in short, that the laborious Hesychius is very little to be depended upon; that it is no easy matter to distinguish what portion of him is really derived from trustworthy sources; that he manifests in some instances bad faith, and in many great stupidity. All this, says Ruhnken, it was reserved for the 'docta audacia' of Bentley to show. It is however, to be remarked, that Hesychius is not come down to us in his original form, but mutilated by the hand of an epitomizer.

Photius, who threw together his *Lexicon* on a much more confined plan, probably brought to his undertaking 838 greater learning and judgment than Hesychius, and seems to have given most of his authorities from his own knowledge of the authors whom he cites. Yet even his work is little more than a compilation, of which many parts are copied verbatim from the *Scholia* on Plato, the *Lexicon* of Harpocration, that of Pausanias, and, in all probability, from the *Λεξικά Κωμικά Καὶ Τραγικά* of Theo or Didymus, from which, 'ceu fonte perenni,' later Grammarians derived most of their explanations of the scenic phrases of the Greeks. These Dramatic Lexicons are unfortunately lost; but there is, in the National Library of Paris, a MS. which seems to be an Epitome of one of them, under the title of 'Ἐκ' Ἀλφάβητος. And with a little care and discrimination, a very considerable part of them might be recovered from the pages of the still existing grammarians.

To give one instance, out of many, of the practicality of this; Ruhnken, in his first 'Epistola Critica' p. 104 quotes, from a MS. Etymologicon, the following gloss. 'Ἀκαλα. ἡ οὐρά· κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἄλκην αὐτὸν ἔχειν. ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον, ὅφ' οὐ παρεξήνηται καθύπερθε

φησὶν Ἰερώνυμος καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν Ἑπομνήσει Ἀσπίδος Ἡσιό-
δου. We have no doubt but that this is a citation from the
Comic Lexicon. Schol. Apollon. Rhod. iv. 1614. ἐν δὲ τῷ
ΚΩΜΙΚΩΙ ΛΕΞΙΚΩΙ, οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία,
ἀλλὰ καὶ ἔπουν κ. τ. λ. From this Lexicon Photius has bor-
rowed, thought less largely than Hesychius. For instance,
we have in Photius, Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐρεπίδης. In the
Epitome above mentioned we find, Ζῆ. ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐ-
ρεπίδης Ἰφιγενεία. Ἄλλ' ἔρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
Σοφοκλῆς Λανάη. Ζῆ, πῖνε, φέρβου. Again, Photius, Αἰτρα,
ἣν μὲν καὶ νομίσματα, (read νόμισμά τι) ὡς Αἰφίλος· ἐπὶ δὲ τοῦ
σταθμοῦ Ἐπίχαρμος καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο. Epitome, Αἰτεα.
(Αἰτρα.) ἣν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν. ὅτι (ποτὲ) δὲ καὶ ἐπὶ στα-
θμοῦ. Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ. Photius, Ψυχρὸς ἀνθρω-
πος, ἀντὶ τοῦ δυσκλήντος. We should probably add, from
the same Epitome, the words Κρατίνος Ὠραις.

Another source, from which Photius enriched his col-
lection, were the 'Lexica Rhetorica.' For instance, Κύων
ἐπὶ φάντην (φάντης) παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλ-
λους ἐώντων. *Lex. Rhetor. MS. ap. Ruhnken. Auctar. Emend.*
Hesych. T. I. p. 1617. Κύων ἐν φάντη. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε
αὐτῶν χρωμένων, μήτε ἄλλοις ἐπιτρπόντων. The words of Pho-
tius, Ζυγὸς, τοῦ σανδαλλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους, are ta-
ken literatim from the Rhetoric Lexicon of Pausanias; as
the reader will perceive, upon referring to Eustathius on
Homer, *Iliad* π. p. 956, 5. The gloss, Ζυγῶσω, καθέξω, δα-
μάσω, comes from the same source, as also the explanation
of Ἴννος, as appears probable from Eustath. on *Iliad* Δ.
p. 877, 15.

Photius. Κελέοντες, ἰστόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.
Pausanias ap. Eustath. in *Iliad* Δ. p. 884, 17. Κελέοντες οἱ ἰστό-
ποδες.

Photius. Κρουπέξαι. ξύλινα ὑποδήματα. Pausanias ap. Eu-
stath. ad *Iliad* Δ. p. 867, 29. Κρουπέξαι. Βοιωτὰ ὑποδήματα
ξύλινα.

Photius. Πόρκης. ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος. *Lex.*

*Rhetor. ap. Eustath. ad Iliad. K. p. 795, 89. Πόρνης. επιδορα-
τιδος δακτύλιος.*

*Photius. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.
Pausanias ap. Eustath. ad Iliad. A. p. 881, 80. Προτέλεια. ἡ
πρὸ τῶν γάμων θεία. (θυσία. yet Philemon has θεία, p. 95.
ed. Burney.)*

*Photius et Suid. Ὁρθόπληξ ἴππος. (ὁ) ὁρθὸς ἱπαιρόμενος
κ. τ. λ. which words Eustathius on Iliad. E. p. 629, 54. quo-
tes from a Rhetoric Lexicon.*

Another Grammarian, to whom Photius is largely in-
debted, is Timaeus, the greater part of whose Lexicon of
Platonic words he has transfused into his own. His unac-
knowledged obligations, (for these Lexicographers scarcely
ever acknowledge to whom they owe their information),
are pointed out by Ruhnken, who used the faulty copy of
Photius belonging to Alberti. That accomplished scholar,
had he lived longer, would also have drawn up a statement
of debtor and creditor between the Patriarch of Constanti-
nople and the Scholiast on Plato, which would have been
considerably to the disadvantage of the former. For instance,
the glosses on the words *Πελάτης*, *Ἐρήμη δίκη*, *όμοῦ*, *Ἐρ-
μαῖον*, *Ἱηνεῖς*, *Κύρβεις*, *Κοινὰ τὰ φίλων*, *Λευκὴ στάθμη*,
amongst others, are copied verbatim, and without acknow-
ledgement, from these Scholia. Nor is he less obliged to
Harpocratio. The real sources of his knowledge he care-
fully conceals; but quotes a long list of authorities from
books, of which he probably knew nothing more than the
passages cited by ancient grammarians, whose works he
used. He has not forgotten to forage in the Lexicon Tech-
nologicum of Philemon, which has been lately 'vindicated
to the light' by the zeal of Dr Burney. See the gloss on
Πολός. We should add that Photius, when he met with
different accounts of the same word in the different Lexi-
cons which he consulted, set them all down. Of this re-
peated instances occur.

He has no doubt extracted the quintessence of many
other Grammarians, whose works are now lost, or hidden

in the classes of some of the libraries on the Continent. We will specify a few more instances of the readiness with which our Lexicographer arrays himself in borrowed plumes. Ἀδ-
 διξ. μέτρον τετραχοίνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης. This gloss is borrowed from some ancient vocabulary, which Eustathius quotes more at length, *ad Odys. T. p. 1854, 22.* ἦν δὲ καὶ Ἀδδιξ μέτρον τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης—ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα. Alberti supposes Photius to have quoted Aristophanes the Grammarian. Ζήτρειον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὐπολις. Photius, Hesychius, and the author of the Rhetoric Lexicon in the Paris Library, took their glosses on this word from a common source, the Comic Lexicon,³³⁵ from which a fuller extract is made by the Compiler of the Etymologicon Magnum, who has preserved the passage of Eupolis, Ὡς περ γὰρ εἰς ζήτρειον ἔμπεσάν. See also Eustathius in *Iliad. A. p. 837, 44.*

Ἐσέφδην, τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς. Hesychius adds Δαιγάλῳ. That both took their glosses from some older grammarian, appears from Aelius Dionysius in *Aldi Cornucopia sub init.* εὐρέθη δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐσέβδην.

Ἰνᾶσθαι. καθαίρεσθαι, ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρρινος, ὁ ὑπερκεκαθαρμένος. These words are taken from Aelius Dionysius, who is thus quoted by Eustathius in *Iliad. A. p. 877.* Ἰνᾶσθαι, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρρινος, ὁ ὑπερκεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ οἶον ἵνας λεπτύνεσθαι.

Ἰούλος. τὸ δασὺ ἐπισεῖον (ἐπισείον or ἐπὶ) τῶν γενεῶν. καὶ ᾧ δὴ εἰς Ἀθήμητρα. τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμούς ἰούλους καλοῦσιν. This seems to be a scrap from Didymus 'with the brazen entrails,' *Schol. Apollon. Rhod. I. 972.* Ἰούλος—φησὶ Ἀίδυμος—ἕμνος εἰς Ἀθήμητρα. ἔστι γὰρ οὐλος καὶ ἰούλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. We may observe, by the way, that τὰς—δέσμας should probably be restored to Photius. δέσμη is a *bundle*, δεσμός a *band*. Photius himself, in another place, Κώμυθα, δέσμη χόρτου. where the patriarch seems, in the hurry of compilation, to have taken κώμυθα for the nominative case. *Schol. Theocrit. IV. 18.* Κώμυς ἢ δέσμη, ἥτοι τὸ δεσμάτιον. Κρατίνος. Ὁ δὲ μετ' εὐδήμον τρέχων κώμυ-

θος τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ. Toup corrects εὐόδμου for εὐδήμου, and gives up the rest. We read the verses of Cratinus thus. ὁ δὲ μετ' εὐόδμου τρέχων Καμῦθος, ἐπέχει τὴν ἀλοιφήν τῷ στεφάνῳ.

Περηνίδες τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων. These are the words of Aelius Dionysius, quoted by Eustathius in *Iliad*. A. p. 870, 29.

Τένθης, ὁ γαστρίμαργος. This is from Timaeus; and Timaeus seems to have had it from some more ancient Grammarian. Proclus on Hesiod p. 123. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τένθην καλοῦσι τὸν γαστρίμαργον.

Φερέοικος. ὁ κοχλίας. This he has from Dionysius the Thracian, a Grammarian of great celebrity. Proclus on Hesiod p. 129. ὁ μὲν Θράξ Διονύσιος ἔλεγε φερέοικον τὸν κοχλίας. Whence also Athenaeus has drawn the same gloss, II p. 63. B.

These instances, which we have selected, as being less obvious than the transcripts from Harpocratio, the Scholia on Plato, etc. may serve to show how little the grammarians respected each other's property. It is possible that, in compiling his Lexicon, the honest Patriarch may have done that, which he is reported to have done when writing his Myriobiblon. The story goes, that as soon as he had read an author, and made his extracts from him, he threw the
386 manuscript into the fire, in order to enhance the value of his own abridgement. The story indeed is sufficiently improbable; but it may possibly have originated from some known propensity of the bishop to literary dishonesty. It is highly probable that some scoundrel grammarian pursued this method with regard to Hesychius, whose original Lexicon he first epitomized, and then destroyed. Trogus Pompeius, it is well known, is reported to have undergone a similar fate.

It will easily be perceived, from what we have advanced in the foregoing observations, that our opinion of the Lexicon before us is, to a certain degree, qualified. It is undoubtedly valuable, as it presents to us some peculiarities

of the Greek language, and many fragments of the dramatic writers which are not extant elsewhere; but we certainly do not believe that the examples given by Photius are the fruits of his own acquaintance with the writers whom he cites; and it is sufficiently manifest, that, like Hesychius, he was often misled by incorrect manuscripts; and that many of the blunders of the Lexicon are attributable to the author of it, who seems never to have revised his compilation. To give one instance of this. In p. 368. we have the following glosses at a short distance from each other. *Σαλάρην, Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.* and *Σαλάμβη. ὀπή, καπνοδόχη. οὕτως Σοφοκλῆς.* It is clear that Photius extracted these at different times from different vocabularies, and wrote down the second without remembering that he had already explained the word. Hesychius also has both forms, of which the first is probably the genuine one. Other faults are to be imputed to his copyists; for instance, in p. 210. we have *Ναῤῥᾶς τε Δίρκης, φειστικῆς. Δισχύλος.* and presently, *Ναῤῥᾶσθαι Δίρκης, φειστικῆς. Δισχύλος.* We have not at present an opportunity of referring to the Codex Galeanus; but unless our memory deceives us, it contains only the first of these glosses; the copy used by Alberti contained only the second. We see then how that from which Mr Hermann prints came to have both of them.

We fear that Photius already occupies a larger space in the pages of this Journal than should be devoted to one of the tribe of grammarians; but we must still detain our readers, while we briefly examine the validity of Mr Hermann's excuse for publishing an uncorrected text, viz. that 'the errors are such as can only mislead the most stupid of mankind.' Of many, indeed, this may truly be said. Nothing, surely, but an undue partiality for his own name, could have induced the learned editor to print *Ἐρμᾶν, ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν, καὶ Ἀνακρέων, καὶ Ἀριστοφάνης.* instead of *Ἐρμᾶ, ἡ ὕφαλος π.* Dr Schleusner's correction of *Ἐρμας* is wrong.

Ἐρινάσειν — ἀπὸ τῶν ἐριναίων καὶ ἀγρίων συκῶν — ὥστε μὴ 337 ἀποβρύχῃ τῶν δένδρων. For *ἐριναίων* should be written *ἐρίνων*,

and at the end τοῦ δένδρου. The gloss is taken verbatim from Pausanias, as quoted by Eustathius in *Iliad*. Z. p. 653, 54.

Ἐρμαῖον — ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν. Read *πιθεμένων*, from the Scholia on Plato p. 12.

Ἐρρίδιον, εἰς φθοράν. *Εὐριπίδης*. Perhaps we should read *Ἐρρ' αἰθέριον* from v. 822. of the *Andromache*.

Ἐτήσιοι, πρόσκαιροι. Ἐτήσιοι γὰρ προσιτά, εἰ πρὸς τὴν τέχνην. *Κρατῖνος Δελιάσιν*. Mr Hermann restores *Δηλιάσιν*. We con-
jecture *Ἐτησίους γὰρ προσιτέα πρὸς τὴν τέχνην*.

Ζώννυται ἡ ζώνη, a mutilated gloss, which is thus to be restored. *Ζῶστρα. οἷς ζώννυται ἡ ζώνη*.

Θιασμαιολη, χορῶ μανικῶ. Read *Θιάσω μαινόλη*. Dr Schleusner conjectures *Θειάσομαι ὅλη, χαρῶ μανικῶς*!

Καθαίρησέτε, οὐ καθελεῖτε. Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Read *τῶν Ἀττικῶν οἱ πλείους, οἱ τῶν παλαιῶν*.

Κάραντες, καταφερεῖς. This a mere corruption of a gloss which occurs afterwards, *Κάταντες, καταφερεῖς*. This, with several others of the same sort, must be attributed, as we have observed, either to the negligence of Photius himself, or, as we are rather inclined to think, to some transcriber, who made additions to the original lexicon.

Κυνοκέφαλον. (Κυνοκέφαλλον) ἐν τοῖς δύο ἁλ' λέγουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. The verse to which Photius alludes is v. 416. of the *Knights*, *Κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ*, which Bruncck, with singular felicity, corrects, *μάχει σὺ γε κυνοκεφάλῳ*, not perceiving, as he says, how the penultima in *κυνοκεφάλῳ* could possibly be made short. Nor do we perceive. This fault in the copies of Aristophanes is, it seems, of very ancient date. Mr George Burges, in the Appendix to his *'Troades,'* has restored the true reading *κυνοκαρήνω*, except that it should be written *κυνοκαράνω*.

Κυντερώματα — Φερεκράτης Ἀθήροις. ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιούντων πολλὰ κυντερώτερα. Alberti ad Hesych. in v. quotes ποιούντα. Read, *ἔπειτα ἅτερα Ποιούντα τούτων πολλὰ κυντερώτερα*.

Λαγκρύζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, and afterwards *Λακερύζεσθαι, λοιδορεῖσθαι*. Is Photius or his copyist to be blamed?

Ἀπτεῖ. κατεσθίει. οὕτως Εὐπολῖς. Here Photius is certain-

ly in fault. Eupolis, as Alberti perceived, wrote *Λάπτει*. Dr Schleusner ingeniously asks, 'An legendum *Λάπτει*, id-que pro *Λάπτει*?'

Νεολέαν. τὴν νεότητα. We conceive that for *νεόλαια*, at it is commonly represented, should be written *νεόλεια*.

Πενθερά — Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τὰξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκαίων τῷ Φηγεῖ φησὶν· καὶ σὲ ὦ γεραί τὴν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίξῃ καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός. Toup in his notes on Suidas, who has copied this gloss, proposes *Σὺ δ', ὦ γεραί, παῖδα τὴν σὴν δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίξῃ.* Valckenaer, 333 *Καὶ σύ γε, γεραί, τὴνδε παῖδα δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζου*— which conjecture was not hit off in one of his happiest moments. We read *Σὺ δ', ὦ γεραί, τὴν τε παῖδα δούς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζει καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.* 'You are both my father-in-law and father, having given me your daughter in marriage and moreover my saviour.'

Λύξ, οὐχὶ λυγμός καλεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Read *Λύξ, οὐχὶ λυγμός.* The word is used by Thucydides II. 49. et Plato Sympos. p. 320. e.

Σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρα σεiónτων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· ἀλλ' ὥς πάντων δὲ τῶν λῶστοις σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων.

Suidas has *Ἄλλων πάντων δὲ λῶστοι—προσκαλέσαντες.* We conjecture *Ἄλλ' ὦ πάντων οἱ δὴ λῶστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.* The forensic term was not *προσκαλέσαι*, but *προσκαλέσασθαι* in the middle voice.

Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα. λέγουσι σκανδαλίθρας τὰς ἐπῶν Κρατῖνος. The Galean Manuscript exhibits *σκανδαλίθραστὰς ἐπῶν.* The gloss should stand thus, *Σκανδάληθρα καὶ σκάνδαλα λέγουσιν. σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν, Κρατῖνος.* Aristoph. Acharn. 687. *Κἄτ' ἀνεκύσας ἔρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν.* which passage, we perceive, is pointed out by Alberti.

Σταθμοῖς, ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἷον τοῖς φλοιοῖς.

Σταθμούς, Ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.

Σταθμῶν, τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

As the errors in this Lexicon are such as can deceive

none but the most stupid, we cannot expect to gain any credit with Mr Hermann, if we correct the above glosses in the following manner. Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας. Ἀριστοφάνης Δράμασιν, — Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας — οἶον ταῖς φλάις. *threshold and all.*

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. γελῶντι καὶ χαίροντι καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης, ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθόλου δ' ἢ καρδία. In the second verse of Pherecrates, the *Etymologicum Magnum* p. 750, 12. has ἀνοίας ἀνεθολουτο δ' ἢ. The true reading ἀνεθολουθ' ἢ καρδία is preserved by Suidas.

Mr Hermann has given the Index of Authors quoted by Photius, which was published by Alberti at the end of his 'Glossarium Graecum;' but corrected and enriched by himself. He has, however, omitted to correct some inaccuracies. In v. Παδαμάνθους ὄρκος Cratinus is quoted ἐν Χείροσι. The Galean MS. (if we remember), together with Athenaeus, Suidas, the Scholiasts on Aristophanes, Lucian and Plato, have Χείρωσι. The Scholiast on Sophocles Oed. Col. 490. has Χείρωνι. See Mr Gaisford in his excellent notes on Hephaestion, p. 17.

In v. Κωρυκαῖος is quoted Διόξιππος Θησαυρῷ. Athenaeus has Διώξιππος, as it should be written.

339 In p. 198. Eupolis is quoted ἐν Μαρυκᾷ and in p. 478. ἐν Μαρεῖκᾳ. Alberti observes 'ut Μαρεῖα in Apollonii Dyscoli Grammat. iued.' The passage of Apollonius is in p. 428. Reizii *Excerpt.* Eupolis is cited ἐν Μαρεῖκᾳ ap. Athen. xv. p. 690. E. 691. C. Plutarch, in Nicias p. 960. ed. HSt. Erosian. v. Πάγδας. Schol. Aeschyl. Pers. 65. Schol. Soph. Oed. Col. 1600. Schol. Aristoph. Plut. 1038. Schol. Platon. p. 7. Hesych. v. Δούλων. Suid. vv. Ἀμφορεαφόρους. Μικροῦ τοῦ ὀβολου. Ψῷζα. (where Μαρυκᾷ) Polluc. x. 20. But the Grammarians have all mistaken the title of the play. It should be Εὐπολῖς ἐν Μαρεικᾶντι. Aristophanes ap. Eustath. in Iliad. B. p. 300, 22. Ἄλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρεικᾶντα μὴ κολάζειν.

In p. 488. The same Comedian is cited in Χρυσογένει,

which Mr Hermann has not altered into *Χρυσῶ γένει*. In the *Etymologicon Magnum* p. 132. the following verse *Τί γὰρ ἔστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' (ταποπάτημ') ἀλώπεκος*, is quoted from Eupolis *Χρυσογενεῖα*. His *Χρυσοῦν γένος* is cited by Hephaestion xvi. 3. Priscian p. 1329. Schol. Plat. p. 44. See Casaubon on Athenaeus ix. 17. Hemsterhuis on Pollux ix. 26. x. 63.

The 'Animadversiones' of Dr Schleusner are learned and useful; but they bear stronger marks of diligence than of ingenuity. He does not appear to have devoted so much of his time to metrical studies as the learned editor Mr Hermann. At the word *Παράστασις* Photius quotes *Μένανδρος Μισογύνη*. *ἔλκει δὲ γραμματῖδιον ἐκείσε δίδυρον, καὶ παράστασις μιὰ δραχμή*. Dr Schleusner says that these words are 'leviter corrupta;' and accordingly he disposes them in two verses, which, although remarkable for harmony, must, we fear, be classed under the head of *asynartete*. "*ἔλκει δὲ γράμμα τ' ἴδιον ἐκεί σε δίδυρον καὶ παράστασις μιὰ*. 'Fefellit te video,' says Bentley to Le Clerc, 'Kusteri Suidas, ubi Tygraphi opinor errore post verbum *παράστασις* punctum male inseritur. Quo tu infeliciter arrepto, et sententiam curtasti, et perinde senarium concinnasti, ac si in Horatio scriberes *Maecenas regibus edite atavis*.' Emend. in Menand. p. 43.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ *Μουνυχίας* Ἀθηνᾶς. Dr S. replaces *Ἀρτέμιδος* for Ἀθηνᾶς, but forgets to remark that this is an emendation of Ruhnken, *Auctar. emendat. in Hesych. T. II. p. 24. v. Ἰερὰ παρθένος*. who quotes also *Πειραιῶς*, and not *Πειραιῶς*.

Dr Schleusner has remarked, that several extracts from Photius are scattered up and down in the notes of Alberti on Hesychius, which do not appear in Mr Hermann's edition. The Doctor himself has omitted to notice some various readings from the Oxford transcript, in the extracts given by Le Clerc in his Index to Menander.

We now dismiss this valuable Lexicon for the present; 340

and earnestly hope that we shall, ere long, be called upon to notice, at greater length, a more correct and useful edition of it, possessing advantages of which the present cannot boast, viz. those of being printed from the Codex Galeanus, of correct typography, of critical annotations, and though last, not least, a reasonable price.

---

3 2044 038 401 261

~~MAR 8 1971~~

